

228/3

ACADEMIA
PUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL

XVI

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VECI II (1526—1550)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1951

4558

Bibl. Universitara Sibiu

R558701160

94R/A 1 U

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVI

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOL. II (1526—1550)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1951

Bibl. Inst. de Inv. superior Sibiu
INV. Nr. 11716 1978

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA”
— SIBIU —
INVENTARIAT 1998

MAY 1985

ACADEMIA ROMANA
INSTITUTUL DE ISTORIE SI FILOSOFIE

GOVERNUL ROMANIEI

MINISTERUL EDUCATIEI SI TINERETULUI

EDITURA UNIVERSITATII DE BUCURESTI
BUCURESTI, 1973

68873

REPUBLICA ROMANA
BIBLIOTECA DE STAT

IV Z V I

BIBLIOTECA DE STAT

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOSOFIE
DIN BUCUREȘTI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

Volumul de față cuprinde un număr de 435 documente din perioada 1526—1550. Ele se găsesc mai ales în depozitul Academiei R.P.R. și la Arhivele Statului din București. Din numărul arătat, 348 sunt originale în limba slavă, cărora li se dă traducerea în limba română, restul de documente fiind vechi traduceri românești din limba slavă, după originale ce nu s'au păstrat. În afară de actele autentice, se dau la sfârșit și câteva documente a căror autenticitate este îndoielnică.

Ultima parte a volumului cuprinde 115 fotocopii după originalele slave.

Pentru o lesnicioasă orientare în materialul documentar, se publică un rezumat al documentelor în limbile română și rusă.

Se desprinde din documente întinderea și mai ales ritmul creșterii proprietății boierești.

Neagoe vistiierul și cumnații săi cuprind în 1 Iunie 1526: 36 sate, mai toate în întregimea lor și așezate în pozițiile cele mai căutate prin fertilitate, 93 sălașe de țigani (aproximativ 465 suflete) și încă 46 țigani răsleși, adică 511 robi (doc. nr. 14). Frații Drăghbici spătar și Udriște vistiier din Mărginenii stăpânesc 34 de sate, părți de sate, munți, bălți cu « pniunile sării » și « sarea dela Mislea » (în vecinătatea Telegăi și Doftanei) cum și 88 sălașe de robi (doc. nr. 247); Detco mare armaș și jupanușa lui Calea dețin prin moștenire 24 sate, 2 bălți și 39 sălașe de robi. Aceștia adaugă la aceste bunuri, în timpul cuprins între datele 30 Mai 1533 și 9 Februarie 1544 încă 22 sate și siliște (o creștere de 191%), 7 bălți (o creștere de 450%) și 6 sălașe de robi (un spor de 86%). (doc. nr. 140, 180, 275, 288, 309, 318).

Exemplul tipic al creșterii proprietății feudale îl găsim la Vlaicu clucerul, mai apoi mare logofăt. El apare în viața civilă cu următorul patrimoniu: 3 sate, 6 siliște, 2 munți și 6 țigani, în indivizie cu frații săi (doc. nr. 120 din 29 Decembrie 1532).

În timp de 8 ani, până în 1540, el reușește să-și rotunjească averea la: 17 sate (un spor de 566%), 17 siliște (un spor de 283%), 3 munți (un spor de 150%), 26 sălașe de robi (o creștere de 533%), adăugind și 7 mori (doc. nr. 120, 180, 186, 241).

Boierii își măresc aceste proprietăți prin răscumpărări, cumpărări și așa zise « înfrățiri », acestea din urmă adeseori forme ascunse de cotropire prin violență și rapacitate a pământurilor țărănilor și înghițire a ocinilor țărănești, urmată de aservirea celor ce în silnicie se învoiseră la « înfrățire ».

În cadrul dezvoltării relațiilor de producție, obștiile țărănești au început să se descompună, iar protimissis-ul să fie ocolit prin « înfrățire ». Ce anume reprezentau « înfrățirile » se poate vedea din următoarele exemple :

Pentru a înfrânge în judecata la domnie pe unchiul său, Groșanul, și a stăpâni o treime din moșia Groșăneasă, Neagu Căcăceanul a fost sprijinit de influențatul dregător Drăgomer spătarul care găsește cei 12 boieri jurători ce merg la Radu Vodă dela Afumași și adevăresc în favoarea lui Neagu. Urmează apoi « înfrățirea » marelui boier peste respectiva moșie, care devine stăpânul ei de fapt și de drept (doc. nr. 423 din 10 Aprilie 1550).

Tot în atare condiții se produc și alte numeroase « înfrățiri ». Astfel pătrund Stoica șetrerul și Stan spătarul în moșia Grădiștea de Sus și în muntele Grădișteanul (doc. nr. 22), iar Fântâna clucerul în satele Mămotesti și Oleşti, stăruindu-se a se menționa în actele de « așezare » făcute de domn, că totul s'a desfășurat « fără de nici o silă și n'voe, ci l-au rășezat de bună voia lor, ca să fie f. a. și ned. spărțiți și ei și fiii lor în veci » (doc. nr. 30 și III).

De fapt, ceea ce rămânea lucrul veșnic era stăpânirea boierului intrat prin silnicie în moșia celor copleșiți de dări și abuzuri. Pe calea aceasta își măresc posesiunile funciare : Staico părcălabul, Toma banul, Moșea Harvat logofătul, Vlaicu părcălabul, Stanciu slugerul, Udriște vistiernul, Stroc spătarul, Stan paharnicul, Dotco armașul, Drăghici portarul, Vălcu logofătul, Mibnea părcălabul, etc. (doc. nr. 51, 208, 220, 248, 309, 314, 317, 344, 355). Doc. din 18 Mai 1543, prin care 22 de țărani (probabil întreg satul) din Trestenic își « închină » ocinile lor lui Drăgul clucer, ne desvăluie sauvoiuicia care putea decide pe săteni să-și vândă moșia (doc. nr. 305). De bună seamă căzuse pe capul lor o grea năpastă, de felul celei ce a stat să piardă capul lui Văltur în vremea lui Vlad Călugărul, când năpastuitul, « el singur și-a plătit capul lui cu tot sat Bogdărești » dându-l lui Danciu Craiovescu prin « înfrățire » (doc. nr. 335 din 30 Mai 1545).

Această creștere a puterii economice a boierilor, întărește și puterea lor politică.

Spre deosebire de situația boierilor, documentele arată că în acești ani proprietatea domnească era mai limitată.

Desele schimbări de domn împiedecau chiar creșterea și mărirea proprietății domnești. Puține sunt cazurile când domnul « miluește » în acești ani slugile sale credincioase pentru slujbele aduse (doc. nr. 181, doc. nr. 191).

Aceasta nu înseamnă că domnii priveau cu indiferență acest proces. Dimpotrivă. Domnii folosesc toate mijloacele pentru a-și întări proprietatea feudală.

În acest scop, ei intensifică exercitarea așa zisului drept de prădălică, adică dreptul de preluare a bunurilor funciare rămase pe urma unei succesiuni fără moștenitori, «... pentrucă a rămas acea parte a lui Vl d prădălică» sau: «... iar cealaltă a rămas prădălică, de a fost prădălică și domnească» (doc. nr. 32 și 126 din 19 Iulie 1527 și 2 Februarie 1533).

De asemenea, moștile pe care se înșăpătau omoruri și ucigași nu erau descoperite de posesorii acestor hotare, erau confiscate dacă aceștia nu plăteau amenda impusă de domnie, numită dușegubina. În această privință, documentele spun: «... la această domnia mea nu am aflat vite, ca să-mi împlinescă acea dușegubină ci le-am luat ocina...» (doc. nr. 172 din 1 Aprilie 1535) sau: «... o d și gubiră, 90 de vaci, când a fost ucis un om pe acea ocină...» (doc. nr. 418 din 9 Iunie 1549).

Un alt mijloc de mărire a domeniului domnesc era confiscarea averilor pretendenților la tron și ale boierilor trădători. Documentele amintesc dealtfel de «hicleni» din zilele lui Vlad Călugărul, Radu cel Mare și Neagoe Basarab, ale căror sate și moșii au trecut asupra domnilor. În zilele lui Vlad Inecatul își pierde moșia Brătășani fiii lui Bușaga «cu rea hicknic» (doc. nr. 87) iar Gogoșoana și fiii ei pierd satul Cetățeni (doc. nr. 394).

Domnia lui Radu Paisie e des zguduită de pretendenți și boieri pribegi, care cad sub sabia Călugărului, iar averile lor revin domnului (doc. nr. 259, 266, 340, 345, 386), etc.

Pentru a-și întări puterea sa, domnul caută să aibă asigurat sprijinul bisericii. În acest scop, domnul îi dăruiește sate, îi acordă privilegii, etc. Aceasta are loc chiar în timpul — încori chiar în ajutorul — luptei domnului pentru întărirea proprietății feudale. Un număr de sate răpite boierilor de către domn sunt trecute bisericii.

La 11 Ianuarie 1535 Vintilă Vodă dăruiește Mănăstirii Bistrița satul Corlate al lui Vălsan logofăt «pentrucă Vălsan logofăt a pierit cu rea hicknic făcând de domnia mea» (doc. nr. 167); la fel a sfârșise Dragomir spătarul, ale cărui sate confiscate se închinau de domn episcopiei Buzăului (doc. nr. 175).

Domnul acordă bisericii privilegii impunând satelor mănăstirești «numai birul să-l plătească și haraciul ce se cuvine și în oastea cea mare să meargă» (doc. nr. 61 din 12 Mai 1529), etc.

La rândul lor, și boierii se străduiesc să-și asigure sprijinul bisericii. O parte însemnată de documente din acest volum arată daniile acordate bisericii de către boieri.

Aceasta are ca urmare o creștere a proprietății feudale a bisericii. Prin întărirea bazei economice a bisericii, crește și puterea ei politică. Acest proces are însemnătatea

și trebuiește în mod deosebit urmărit în studiul raporturilor de forțe între domn, biserică și boieri, pentru cucerirea supremației puterii politice.

În ciuda tuturor frământărilor care existau în sânul grupărilor clasei stăpânitoare pentru cucerirea supremației economice și politice, domnul, biserica, boierii, se găseau uniți împotriva marelui masă de exploatați și în primul rând împotriva țărănimii iobage.

În cadrul multiplelor lor forme de luptă împotriva coteropirii pământurilor lor, iobagii recurgeau și la judecata în fața domniei.

Aci apare poziția de clasă a domnului care nedreptățește în cele mai multe cazuri pe țărani. Apărând proprietatea feudală în genere, domnul afirmă că satele și ocinele sunt ale coteropitorilor. « Încă din z. l. l. d. d. mult, de când este Țara Românească », etc. (doc. nr. 144, 149, 285, 384). Câteodată, dărzenia țărănilor la judecată fiind « supărătoare » exploataților, domnul recurge la bătăi: « Pentru aceea, domnia mea am rușinat și am bătut pe Bărlan și cu ceata lui și au rămas de judecată » (doc. nr. 31, 369).

În cazurile când domnul se vede nevoit să găsească îndreptățită tânguirea împilaților și să respingă stăruința boierilor sau bisericii (doc. nr. 199, 328), el acordă țărănilor doar o toleranță condiționată, ca de pildă hotărârea domnească din 3 Aprilie 1534: « Ci încă d. vor fi buni și prieteni ai mărștirii (Snagov) și ci să țină aceste trei funii (de moșie), iar dacă vor fi megiași în prieteni ai mării, cele trei funii de mai sus să le țină iar călugării din m-re » (doc. nr. 155).

Când țărăniile de pe moșia Cârștinești nu se supun cererilor făcute de vatași m-rii Argeș dela moșiile Corbi sau dela moșii domnești, și nu vor să lucreze pentru mănăstire, căci ei se socotesc coteropiți, Radu Vodă Paisie încuviințează pe egumenul m-rii « să tragă și să scoată pe Cârștinești de pe ocina m-rii ». Când operația devine grea și periculoasă, neputând să îndeplinească astfel de măsuri fără sprijinul puterii domnești, vodă poruncește lui Vlaicul clucer: « să cercetezi nevoia mănăstirii, să le întocmești pentru toate » (doc. nr. 279), « ... iar cel ce va cuteza peste zisa domniei mele, zece lui om îi se va tăia mâna » (doc. nr. 132).

Cu toate ciocnirile existente în cadrul clasei stăpânitoare, domnul se găsește pe aceeași poziție de clasă cu biserica și boierii pentru apărarea proprietății feudale. De aceea e unit cu ei împotriva țărănimii iobage.

« Lupta de clasă între exploatați și exploatați formează trăsătura fundamentală a orânduirii feudale ». (I. V. Stalin).

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1

1526 (7034) Ianuarie 7, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Glavacioc ocină în Neagra, dăruită de Țigănușa.

2

1526 Ianuarie 7. — Radu dela Afumați voevod poruncește lui Puța din Neagra să ea lui Sava egumenul dela m-rea Glavacioc cartea de înfrățire cu Țigănușa.

3

1526 (7034) Februarie 6, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește m-rii Mușetești niște Țigani.

4

1526 (7034) Martie 31, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Govora mai mulți Țigani.

5

1526 (7034) Aprilie 1, București. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat și mai multe bălți.

6

1526 (7034) Aprilie 3, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește mănăstirilor Glavacioc, Bolintinu, Nucet, Strâmbul și Mușetești partea domnească din Balta Doamnei.

7

1526 (7034) Mai, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui popa Dragomir un loc de stupină, numit Stupina Gramci.

8

1526 (7034) Mai 18, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Vlaicu vornic și lui Tudoran și Dobre, fiii lui Dragomir, satul Mogoșești pe Argeș și Țigani, în urma unor judecăți.

9

1526 (7034) Mai 18, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Voico comis și lui Tatu postelnic jumătate din satele Leurdeni și Mușetești și munții Mușetescu, Piscul și Căpățâna.

10

1526 (7034) Mai 19, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește jupanului Alexandru, fiul lui Harvat logofăt, ocine în Studina.

11

1526 (7034) Mai 20, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește jupaniței lui Barbu ban satul Stroești, pe care ea îl lasă după moarte m-rii Bistrița.

12

1526 (7034) Mai 30. — Radu dela Afumați voevod întărește * dela Argeș părți de ocină în Ștefănești, în urma unei judecăți.

13

1526 (7034) Mai 30, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Manca vornic și lui Tudor logofăt și jupanițelor lor, Dumitra și Vlădac, părți de ocine în ocina Stoiceniilor.

14

1526 (7034) Iunie 1, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Neagoc vistier și rudelor sale mai multe sate și Țigani, în urma unor judecăți, scutindu-i de dări și slujbe.

15

1526 (7034) Iunie 12, Bălgătaci. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Radu Runecescu ocina lui din Stănești, pe care a înfrățit pe nepotul său Radu postelnic.

16

1526 Iulie-December. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Vintilă pottar și surorii lui, Sora, mai multe sate, munți și Țigani, în urma unor judecăți.

17

1526 (7034) Iulie 1, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Oprea Draghicescu niște Țigani.

18

1526 (7034) Iulie 6, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește mănăstirii dela Corbii de Piatră ocine în Valea Orașului și în Bujoră, în urma unei judecăți.

19

1526 (7034) Iulie 7, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește lui Fărtat clucer un loc domnesc, numit Matca Verzei.

20

1526 (7034) Iulie 12, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Radu mare logofăt, soțici sale Voica și altor rude ale lor mai multe sălașe de Țigani, în urma unei judecăți.

21

1526 (7034) Iulie 20, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Dobrea Neagăi și altora ocinele Olteanca și Peșcana.

22

1526 (7034) Iulie 25, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Stoica mare șetrar și altora ocine în Grădiștea de Sus și muntele Grădișteanul.

23

1526 (7034) Iulie 26, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Vlaicu clucer și fraților săi ocine în Stănești, Berivoești și Drăgănești, în urma unor judecăți.

24

1526 (7034) August 6. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Vlaicu clucer un copil de Țigan, în urma unei judecăți.

25

1526 (7034) August 21, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Argeș vecinii Flămânzești, cu ocina lor.

26

1526 (7034) August 22, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește m-rii dela Argeș metohul și un loc cu mori, mai jos de Pitești.

27

1526 (7034) August 29, Târgoviște. — Călugărița Magdalena își lasă averea, ocinele și Țiganii fiului ei Ivașco și nepoatelor ei Maria, Calca și Velica.

28

<1526 Septembrie 1 — 1527 August 31> 7035. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Vărbila ocinele dăruite de Dragomir spătar.

29

<1527> Aprilie 23, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește mai multora ocine în Blăjești, Codrești, Trestenic, Glavaciou și Tămășești.

30

1527 (7035) Iunie 12, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Fărtat clucer ocine în Momotești, precum și înfrățirea cu Stoian și Manca.

31

1527 (7035) Iulie 2, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Bojica și lui Oprea cu frații și cu ceata lor ocină în Nenciulești, în urma unei judecăți.

32

1527 (7035) Iulie 19, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Radu Goran spătar și fratelui său Albu și unchilor lor jumătate din Iaroslăvești, în urma unei judecăți.

33

1527 (7035) Iulie 19, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Stanciul grămătic și rudelor sale ocine în Lupia, în urma unei judecăți.

34

«1527 August — 1528 Decembrie». — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Snagov dealul cu viile dela Valca Călugărilor, cu vinăriciul și perperii partea domnească și un vad de moară în Cărcimari pe Cricov.

35

1527 (7036) Septembrie 9, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește mitropoliei gărla Saltava și bălțile Covârliiașul, Strâmbul, și Tigveanul.

36

1527 (7036) Septembrie 10, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Peia portar ocină în Studina, în urma unei judecăți.

37

1528 (7036) Februarie 2, București. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Tismana partea domnească din vama dela Vâlcana.

38

1528 (7036) Aprilie 4, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Bistrița ocine în Târșă, dăruite de Părvu mare ban.

39

«1528» Aprilie 20. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Tismana toată vama dela Vâlcana.

40

1528 (7036) Aprilie 21, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Argeș ocine în Futești și balta din fața satului.

41

1528 (7036) Mai 5, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește m-rii dela Argeș jumătate din Pitești, însă din sat, din moară și din vamă.

42

1528 (7036) Mai 25. — Radu dela Afumați voevod dăruiește m-rii dela Argeș jumătate din satul Pitești, din vecini, din câmpul de hrană, din moară și din vamă. Deasemenea toată moara dela Dârzul.

43

«1528» Iunie 1. — Radu dela Afumați voevod dă călugărilor m-rii Tismana venitul vâmi dela Vâlcana.

44

1528 (7036) Iunie 3, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod dăruiește m-rii Argeș jumătate din Pitești și din moară și din vamă, partea lui Oancea vîstier, care s'a hienit față de Neagoe Basarab voevod.

45

1528 (7036) Iunie 6, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește mai multora ocine în Băjești și în Miceștii de Sus.

46

1528 (7036) Iunie 7, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Turnul lui Arbanas dela Athos un obroc anual de 3000 aspri, iar călugărilor care vin să-l ia, 300 aspri.

47

1528 (7036) August 16, M-rea Argeș. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Tismana satul Varonic, în urma unei judecări.

48

1528 (7036) August 25. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Fărtat clucer altă ocină în Momotești.

49

1528 (7037) Septembrie 2, Pitești. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Ivașco paharnic ocine în Golești și Mărăcineni, satele Vierășul și Dușeștii, precum și Țigani, în urma unei judecări.

50

1528 (7037) Septembrie 7, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Mușetești ocine în Căzânești pe Topolov, în urma unei judecări.

51

1528 (7037) (Septembrie-December) 15, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește lui Bala ocină în Hurezi, precum și înfrățirea cu Staico părcălab.

52

1528 (7037) Octombrie 28, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii dela Argeș ocine în Țigveni.

53

1528 (7037) Octombrie 29, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecări.

54

1528 (7037) Noiembrie 10, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Argeș ocină în Corbi și în Domnești, în urma unei judecări.

55

1528 (7037) Noiembrie 10. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rii Tismana ocină în Podeni, dăruită de fiii lui Roman, pentru că n'au putut s'o plătească de bir.

56

<1529> Februarie 11. — Moise voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama dela Vâlcanu.

57

1529 (7037) Aprilie 14, Piatra. — Părvu mare ban al Craiovei lasă moștenire m-rii Tismana satul Turcenii.

58

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște. — Moise voevod întărește m-rii Bistrița satele Blădeștu și Mușcelul și trei sălașe de Țigani, dăruite de Stroe postelnic.

59

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște. — Moise voevod întărește m-rii Bistrița satele Găneasa și Gărcovul, dăruite de Părvul ban, precum și vama dela Vidin.

60

1529 (7037) Mai 12. — Moise voevod scutește mai multe sate ale m-rii Bistrița de toate dajdiile și slujbele, dăruindu-i și cășăritul din munții Vălcii.

61

<1529> Mai 12. — Moise voevod scutește mai multe sate ale m-rii Bistrița de toate dajdiile și slujbele, în afară de bir, de haraci și de oastea cea mare.

62

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște. — Moise voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat și mai multe bălți.

63

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște. — Moise voevod întărește m-rii Tismana vama dela Vâlcanu.

64

1529 (7037) Mai 13, Târgoviște. — Moise voevod întărește mănăstirilor Govora, Nucet și Mușetești jumătate din vama dela Runcu.

65

1529 (7037) Mai 17, Târgoviște. — Moise voevod întărește mai multora ocine în Bălăric și în Dibăcești.

66

1529 (7037) Mai 24, Târgoviște. — Moise voevod întărește lui Ghiura paharnic satul Dranoveți.

67

<1529—1530> Mai 26. — Moise voevod dă m-rii Glavacioc ca zălog părțile de ocină din Călinești și din Neagra ale lui Radu al lui Văsiu, până la terminarea unei judecăți.

68

1529 (7037) Iunie 1, Târgoviște. — Moise voevod dăruiește m-rii Cozia două părți, iar m-rii Comcena a treia parte din bălțile Căblăul și Comatul.

69

1529 (7037) Iunie 11, Târgoviște. — Moise voevod întărește lui Radu și lui Coadă clucer cu ceta lor ocine în Placico și în Glodeni, în urma unei judecări.

70

1529 (7037) Iulie 4. — Moise voevod întărește m-rii Argeș și Drăgoteștilor mori și vaduri de moară pe Argeș.

71

< 1529 > Iulie 16. — Moise voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama dela Vălcănu, iar cealaltă jumătate să fie domnească.

72

1529 (7037) Iulie 27, Târgoviște. — Moise voevod întărește m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecări.

73

1529 (7037) Iulie 28, Târgoviște. — Moise voevod dăruiește m-rii Ostrov un ajutor anual de 2000 aspri, bucate, vin și 1000 bolovani de sare dela Ocnele Râmniceului.

74

1529 (7037) August 3. — Moise voevod întărește lui Părvu cu frații săi ocină în Turceni, dăruită de Părvu ban, pentru credincioasă slujbă și sânge vărsat.

75

1529 (7037) Septembrie 25, Craiova. — Barbu ban al Craiovei întărește m-rii Bistrița stupăria din Murgaș și mai mulți Țigani.

76

1529 (7038) Octombrie 31. — Moise voevod întărește mitropolici din Târgoviște satul Aninoasa, în urma unei judecări.

77

1529 (7038) Noiembrie 24, Târgoviște. — Moise voevod întărește lui Drăghici mare comis și lui Udriște postelnic vinăriciul domnesc din Mărgineni, Filipești, Călinești și Cricoveni.

78

1530 (7038) Mai 22, Câmpul Glupavilor. — Moise voevod întărește lui Detco din Drăgoești jumătate din satul Topești, în urma unei judecări.

79

(1530 Iunie - 1532 Septembrie), București. — Vlad Inecatul voevod întărește m-rii Comcena vinăriciul dela Ocna și din gălețile domnești dela 200 de case dintr'un județ.

80

<1530 Iunie - 1532 Septembrie>. — Vlad Innecatul voevod întărește lui Vălcu din Rămești ocine și livezi în Rămești și Bărzoteni.

81

1530 (7038) Iunie 15, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește mănăstirilor Govora, Nucet și Mușetești jumătate din vama dela Runcu.

82

1530 (7038) <Iunie - August> 20, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește mării Sadova ocinele Nedea și Zăvașul și Țigani, dăruite de Părvu mare ban.

83

1530 (7038) Iunie 25. — Vlad Innecatul voevod scutește mai multe sate ale mării Bistrița de toate dajdiile și slujbele, întărindu-i și cășăritul din munții Vălcii.

84

1530 (7038) Iunie 25, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește mării Bistrița jumătate din Celeiul, dăruit de Barbu ban și frații săi.

85

1530 (7038) Iulie 6, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod dăruiește mănăstirilor Snagov și Tânganu ocina Gârla Lungă.

86

1530 (7038) August 7. — Barbu mare ban al Craiovei și fratele său Drăghici postelnic întăresc mării Cozia satul Orlea cu bălțile.

87

1530 (7039) Octombrie 4, București. — Vlad Innecatul voevod dă lui Fătrat părcălab ocină în Brătășani, partea fiilor lui Bușagă, care au pierdut-o cu hilenie.

88

1530 (7039) Octombrie 25, București. — Vlad Innecatul voevod dăruiește mării sfânta Ecaterina dela muntele Sinai un obroc anual de 15.000 aspri, iar călugărilor cari vor veni să-l ia, 500 aspri.

89

<1530—1531> Octombrie 29. — Vlad Innecatul voevod întărește mării Bistrița satul Grădiștea.

90

1530 (7039) Noembrie 15, București. — Vlad Innecatul voevod întărește episcopia din Buzău ocină în Vernești.

91

1530 (7039) Noembrie 16, București. — Vlad Innecatul voevod întărește mării Tismana satul Turcenii, dăruit de Părvu ban.

92

1530 (7039) Noembrie 27, București. — Vlad Innecatul voevod întărește lui Vintilă mare clucer jumătate din Coțești și Țigani.

93

1531 (7039) Ianuarie 9, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește m-rii Bistrița jumătate din satul Băbeni, dăruit de Barbul ban.

94

1531 (7039) Ianuarie 9, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește m-rii Bistrița satul Gârcevoiu, dăruit de Părvul ban și de urmașii lui.

95

<1531—1532> Februarie 16. — Vlad Innecatul voevod dăruiește m-rii Tismana vama dela Vâlcan, între Olteț și Severin.

96

1531 (7039) Aprilie 18, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește lui Drăghici mare vornic mai multe sate.

97

1531 (7039) Aprilie 25, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod dăruiește m-rii Castamonit dela Athos un mertic anual de 6000 aspri, iar călugărilor cari vor veni după el, 600 aspri.

98

1531 (7039) Mai, București. — Vlad Innecatul întărește m-rii Cutlumuz dela Athos mai multe sate.

99

<1531> Iunie 25. — Vlad Innecatul voevod poruncește lui Frățilă vătaf cu ceata lui să părăsească moșia Varonic a m-rii Tismana.

100

1531 (7039) Iulie 10, București. — Vlad Innecatul voevod întărește lui Fărtat părcălab un ostrov pe Olt și ocine în Sârbii și Măciuca.

101

1531 (7040) Septembrie 18. — Vlad Innecatul voevod dă voie m-rii Tismana să facă un sat la Vadul Bistrețului, cu vecinii căpi se vor aduna, pe care-i scurește pe timp de 2 ani de toate slujbele și dăjdiile, în afară de bir și de oastea cea mare.

102

1531 (7040) Octombrie 24, Târgoviște. — Vlad Innecatul voevod întărește m-rii Glavacioc niște vie la Topoloveni, în urma unei judecăți.

103

1531 (7040) Noembrie 5, București. — Vlad Innecatul voevod întărește lui Iarcu din Iaroslăvești și lui Iarcu din Mihăești satul Iaroslăveștii, în urma unei judecăți.

104

1531 (7040) Noembrie 5, București. — Vlad Inneatul voevod întărește înfrățirea dintre Erciu din Iaroslăvești și Erciu din Mihăești pe satele lor, Iaroslăveștii și Mihăeștii.

105

1532 (7040) Aprilie 23, Târgoviște. — Vlad Inneatul dăruiește lui Hamza mare ban al Jiului și al Craiovei toată Craiova, cu toate satele, Așigani, viile, morile și seliștele, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, cu vărsare de sânge.

106

1532 (7040) Mai 25. — Vlad Inneatul voevod întărește m-rii Snagov satul Drăgoești, în urma unei judecări.

107

1532 (7040) Iulie 14. — Vlad Inneatul voevod întărește lui Nan și fratelui său Stan ocine în Fiiani, Comarnic și Vaca, în urma unei judecări.

108

1532 (7040) Iulie 14, Pitești. — Vlad Inneatul voevod întărește lui Roman spătar și soțici sale Stanca satul Runcul, în urma unei judecări.

109

1532 (7040) Iulie 21, Pitești. — Vlad Inneatul voevod întărește m-rii dela Mușetești moșii în Predești.

110

1532 (7040) Iulie 24, Pitești. — Vlad Inneatul voevod întărește lui Vlaicu clucer un Țigan, în urma unei judecări.

111

1532 (7040) August 16, Greaca. — Vlad Inneatul voevod întărește lui Fărtat părcălab ocine în Oțeștii de Jos, în urma unei judecări.

112

1532 (7040) August 16, Greaca. — Vlad Inneatul voevod dăruiește m-rii Snagov vinăriul din dealul Cernăteștilor.

113

1532 (7040) Septembrie 1, București. — Vlad Inneatul voevod întărește jupanului Albu, fiilor lui și fiicelor, însă acestora numai după moartea lor, dacă nu vor avea urmași, ocine în Lăngești, Răugeni și Găureni.

114

1532 (7041) Septembrie 18, București. — Vlad Inneatul voevod întărește lui Fărtat părcălab munții Peștera și Tomescu.

115

1532 (7040) Septembrie 18, București. — Vlad Innecatul voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat și mai multe bălți la Dunăre.

116

<1532—1533> Noiembrie 14. — Vlad Vintilă voevod poruncește lui Stan din Hotărani să lase în pace satul Mușcel, al m-rii Bistrița, dăruit acesteia de Stroe postelnic și Părvu ban.

117

1532 (7041) Decembrie 2, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocine în Păleni.

118

<1532—1533> Decembrie 6. — Vlad Vintilă voevod poruncește din nou lui Stan vornicul din Hotărani să lase în pace satul Mușcelul, al m-rii Bistrița, dăruit ei de Părvul ban și Stroe postelnic.

119

1532 (7041) Decembrie 11, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Glavacioc ocină în Neagra.

120

1532 (7041) Decembrie 29, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Vlaicu clucer cu frații și nepoții lui mai multe sate, părți de sate și Așigani.

121

<1533> Ianuarie 10. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tismana vama Calafatului.

122

1533 (7041) Ianuarie 12, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod dăruiește m-rii Marea Lavră dela Athos un obroc anual de 10.000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 1000 aspri.

123

1533 (7041) Ianuarie 16, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multor mănăstiri partea domnască din Bălțile Doamnei.

124

1533 (7041) Ianuarie 26, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod dăruiește m-rii Dohliar dela Athos un obroc anual de 3000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 400 aspri.

125

1533 (7041) Februarie 2, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Argeș satele Prăvălenii și Iașii, în urma unei judecăți.

126

1533 (7041) Februarie 2, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Argeș niște Țigani, în urma unei judecăți.

127

1533 (7041) Februarie 7, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocină în Brejculești.

128

1533 (7041) Februarie 12, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Bistrița morile de pe Râul Doamnei, în urma mai multor judecâți.

129

<1533> Martie 18, București. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Lăudat clucer și soției sale Voica jumătate din Runcu.

130

1533 (7041) Martie 19. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tismana seliștea Bistrețu și scutește vecinii, câți se vor aduna, de toate slujbele și dăjdiile, pe timp de 3 ani, înafară de bir și de oastea cea mare.

131

<1533—1534> Aprilie 7. — Vlad Vintilă voevod poruncește vameșilor dela vadul Vidinului să lase în pace pe călugării dela Tismana să-și ia vama ce li se cuvine.

132

1533 (7041) Aprilie 15. — Vlad Vintilă voevod împuternicește pe călugării dela Argeș să-și apere hraniștea, râul și pădurea, de lângă Flămânzești, care sunt ale mănăstirii.

133

1533 (7041) Aprilie 15, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Argeș metohul și locul numit Gcamână, din jos de Pitești.

134

1533 (7041) Aprilie 16. — Vlad Vintilă voevod întărește dania jupaniței lui Barbu ban, făcută m-rii Bistrița, anume satul Stroeștii și niște Țigani.

135

1533 (7041) Aprilie 18, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Cutlumuz dela Athos mai multe sate.

136

1533 (7041) Aprilie 26. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Micșan cu fiii săi și lui Vlaicu cu frații și fiii săi ocine în Negești și Ulita.

137

<1533 Mai—Decembrie>, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocine în Izvoară, Ostra, Rusinești și Selișteni.

138

1533 (7041) Mai 2, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod dăruiește m-rii Xeropotam dela Athos un obroc anual de 5000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

139

1533 (7041) Mai 27, București. — Vlad Vintilă voevod întărește jupaniței Neacșa, lui Danciu comis și lui Stanciu satele Dobrușa, Dragodănești și Măzărani, pe care ei s'au infrățit.

140

1533 (7041) Mai 30, București. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Barbu mare postelnic și nepotului său Detco postelnic satul Aninii de Jos și mai multe seliști, în urma unei judecăți.

141

1533 (7041) Iunie 3, București. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tisnana două seliști, numite Călugărenii, lângă Bistrița.

142

<1533 Iulie 2>. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Argeș balta Saltava cu toate iezerele.

143

1533 (7041) Iulie 27, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod dăruiește m-rii Vatopedi dela Athos un obroc anual de 10.000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 800 aspri.

144

1533 (7041) August 28, Pitești. — Vlad Vintilă voevod întărește hotarul satului Miosteș, al m-rii Bistrița, pe unde a fost fixat din vremea lui Neagoe Basarab voevod.

145

1533 (7042) Septembrie 5, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Peia portar, soției sale Neacșa și fiicei lor Călea satul Odobeștii, în urma unei judecăți.

146

1533 (7042) Septembrie 10, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Peia portar ocină în Recica lui Dabul.

147

<1533> Septembrie 18. — Vlad Vintilă voevod serie orășenilor din Pitești, Argeș și Râmnic să dea de știre celor ce trec cu marfă pe la vadul Diului să plătească vamă m-rii Tismana.

148

1533 (7042) Octombrie 13, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocine, munți, vii și Țigani.

149

1533 (7042) Noiembrie 3, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Govora satele Glodul și Hința, cu munții, în urma mai multor judecăți.

150

1533 (7042) Noembrie 15, Curtea de Argeș. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Govora o ocină în Birciești, în urma unei judecări.

151

1533 (7042) Noembrie 15, Curtea de Argeș. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Govora jumătate din balta Mamina, dăruită de Neagoe Basarab.

152

1533 (7042) Noembrie 18, Curtea de Argeș. — Șerban vornic, Barbu posrelnic, Diicu și Vlaicu părcălăbi dăruiesc m-rii Argeș trei mori la Gura Gemănei, din jos de Pitești.

153

1533 (7042) <Decembrie> 27. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Bistrița ocine în Mirilița.

154

1534 (7042) Martie 17, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește hotarele orașului Gherghița.

155

1534 (7042) Aprilie 3, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Snagov ocine în Dobrușești, dăruite de Tudor logofăt.

156

<1534> Aprilie 7. — Vlad Vintilă voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Aninosa.

157

1534 (7042) Aprilie 27. — Vlad Vintilă voevod dăruiește m-rii Hilandar dela Athos un obroc anual de 10.000 aspri, bolniței m-rii, 800 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

158

1534 (7042) Mai 10, Argeș. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Oprea și rudelor sale părți de ocină în Posmag.

159

1534 (7042) Mai 23, Slatina. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Bărbulea și lui Lupa ocină în Studina, în urma unei judecări.

160

1534 (7043) Septembrie 6, Furești. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tismana mai multe seliști, în urma unei judecări.

161

1534 (7043) Septembrie 6, Furești. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Țigulea părcălăb și rudelor sale mai multe ocine în Pârșcov, Mușcel, la Lacuri și în dealul Săsenilor, precum și mănăstirea din Valea lui Purcal.

162

1534 (7043) Septembrie 12, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Vlaicu mare logofăt și fraților lui ocine și Țigani în Spinîșor, Srângăcea și Frîtoșuța.

163

1534 Noembrie — 1535 Maiu. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Honor din Moldova un sălaș de Țigani.

164

1534 (7043) Decembrie 11, Buzău. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocină în Sibiceu, în urma unei judecăți.

165

1534 (7043) Decembrie 18, București. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tismana mai multe sate, seliști și bălți.

166

1534 (7043) Decembrie 27, București. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Cozia mai multe bălți, cu venitul lor, în urma unei judecăți, precum și satele Cărărenii și Luminenii.

167

1535 (7043) Ianuarie 11. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Bistrița satul Corlate, în schimbul orașului Tismana, pe care îl dă m-rii Tismana.

168

1535 (7043) Ianuarie 19, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Cană, Găciul Vlad și Mușa ocine în Negoșina, Criveala și Cernătești.

169

1535 (7043) Martie 27, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește episcopiei din Buzău o vie și o livadă cu pomi, dăruite de Vasilie călugărul.

170

1535 (7043) Martie 30, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Tismana dreptul de a pescui în râul Tismana și de a-și paște vitele, de la sat până la munte.

171

1535 (7043) Martie 31, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Cozia ocine în Licști și Pleșile Hotăranilor.

172

1535 (7043) Aprilie 1, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește episcopiei din Râmnic ocine în Poieni, Frâsinet, Cacova, mori, vie și Țigani.

173

1535 (7043) Aprilie 10, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește m-rii Argeș mori în Berilești, pe Ialomița, în urma unei judecăți. Dracsmența îi dăruiește satul Fălcoi, în schimbul satului Șeoășul, pe care-l dă mitropoliei din Târgoviște.

174

1535 (7043) Aprilie 18, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora satul Ciurileștii, în urma unei judecăți.

175

1535 (7043) Mai 7, Buzău. — Vlad Vintilă voevod dăruiește episcopiei din Buzău ocina în Pârscoveni și Cucuteni și-i întărește o ocină în Groșani, dăruită de Toma ban.

176

1535 (7043) Mai 15, Târgoviște. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Vlad și Stanciu ocină în Vlădești.

177

1535 (7043) Iunie 7. — Vlad Vintilă voevod întărește lui Fărtat pârcașab ocine în Lălești, Drăgășani și Murgești, în urma unei judecăți.

178

1535 (7043) Iunie 10, Craiova. — Vlad Vintilă voevod întărește mai multora ocine în Drăghiceni, Valca lui Soare și Lihăceni.

179

(1535 Iulie — 1545 Septembrie). — Radu Paisie voevod dăruiește mării sfântul Gheorghe dela Athos un dar anual de 5000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

180

1535 (7043) Iulie 12, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Vlaicu mare logofăt și lui Detco postelnic mai multe seliști.

181

1535 (7043) Iulie 22, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Țalapi logofăt mai multe seliști din pustiu, loc domnesc, pentru credincioasă slujbă în țări străine.

182

1535 (7043) Iulie 30, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în: Negrașii de Sus și de Jos, Bodinștii, Costești, Bororbeni, Romanații Costei și Bărbărești.

183

1535 (7043) August 20, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Detco vornic și fraților săi ocina numită Ungureni, în urma unei judecăți.

184

1535 (7043) Septembrie 1, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mării Govora satul Plopul, în urma unor judecăți.

185

1535 (7044) Septembrie 9, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mării Glavacioc satul Scăeștii și niște Țigani, dăruiri de Hamza ban și soția lui, Slavna.

186

1535 (7044) Octombrie 24, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Vlaicu mare logofăt ocine în Stănești, cu munți, în urma unei judecăți. Deasemenea niște Țigani.

187

1535 (7044) Octombrie 28, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora mai multe bălți, dăruite de Vlad voevod Călugărul.

188

1535 (7044) Noembrie 23, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Mihnea postelnic ocină în Bădeni.

189

1535 (7044) Decembrie 10. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Argeș ocină în Tătari, în urma unei judecăți.

190

1535 (7044) Decembrie 11, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii sfinții Arhangheli satele Vlădești, Bunești și Urlești, vii în Copăcenii și Țigani, dăruieți ei de mai mulți boieri.

191

1536 (7044) Ianuarie 4, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Taru logofăt și lui Talapi logofăt mai multe selișii și bălți, precum și înfrățirea dintre ei.

192

1536 (7044) Ianuarie 7, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Glavacioc jurnătate din morile dela Cămpina, dăruite de Stroie spătar.

193

<1536—1540> Ianuarie 8. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Tismana satele Tismana, Pârâul, Topeștii, Pocruia și Podenii, scutindu-le de toate slujbele și dăjdiile.

194

1536 (7044) Februarie 14, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Mihnea vistier și fiilor lui Balaur logofăt ocină în Bădeni, în urma unei judecăți.

195

1536 (7044) Februarie 24, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii Dohliar dela Athos un obroc anual de 3000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 400 aspri.

196

<1536—1545> Martie 3. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii sfântul Pavel dela Athos un obroc anual de 5000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

197

<1536—1540> Aprilie 7. — Radu Paisie voevod scrie sudețului și pârșarilor din Buzău să pună semne unei braniște a episcopiei.

198

<1536> Aprilie 18, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Tismana satele Tismana și Pocruia, în urma unei judecăți.

199

1536 (7044) Aprilie 30, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Neagoe și Gândea, fiii lui Alăman, ocină în Stănești, în urma unor judecăți.

200

1536 (7044) Mai 1, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Radu postelnic ocine în Vișchești.

201

1536 (7044) Mai 28, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Seroe mare spătar satul Padina, care-i fusese luat de Toma ban pentru o datorie.

202

1536 (7044) Iunie, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Glavacioc muntele Prislop, în urma unei judecăți.

203

<1536—1540> Iunie 2. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Glavacioc satul Cernătești.

204

1536 (7044) Iunie 8, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Săbian vată de casă în Mihăești și ocine în Jiliște, Bătești, Jugureni și Văcărești.

205

1536 (7044) Iunie 23. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Pietrari, Bârzești și Bodești.

206

1536 (7044) Iulie 1, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăgoi, Mihăilă și Pătru ocina numită Ungureni, în urma unei judecăți.

207

1536 (7044) Iulie 7. — Radu Paisie voevod întărește lui Fărtat vornic ocine în Giulești și Găvănești.

208

1536 (7044) Iulie 7, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Radomir vornic și fiului său Drăghici ocine în Pietrosul, Mereni, Cârtojani și Bârzești și niște Țigani, în urma unor judecăți.

209

1536 (7044) Iulie 10, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Buciaci și fratelui său Micul ocine în Mirilești și Cârpoi, precum și înfrățirea dintre ei.

210

1536 (7044) Iulie 17, București. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii Snagov un mertic anual de: găleși de grâu și orz, vin, mîcere, pește brînză și bani.

211

1536 (7044) Iulie 20, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Snagov dealul cu vii, numit Valea Călugărilor, cu vinăriciul și perperii, partea domnească.

212

1536 (7044) Iulie 28, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mitropoliei din Târgoviște vinăriciul boierec de la viile din dealul Ștefăneștilor, dăruit de Baldovin și soția lui, Maria.

213

<1536—1539> Septembrie 6. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Valca niște Țigani, dăruji de monahia Magdalina.

214

1537 (7045) Ianuarie 3, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Rusenești și Celiani.

215

1537 (7045) Ianuarie 15. — Radu Paisie voevod întărește doamnei Anca ocină în Pătrărești și o moară, în urma unei judecăți.

216

1537 (7045) Aprilie 26, Târgșor. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Gârbovi și Nișcoveni, precum și înfrățirile dintre ei.

217

1537 (7045) Mai 10. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăghici și lui Stanciul ocine în Bălăcești, Glogova și Mănăstirea, precum și înfrățirea dintre ei.

218

1537 (7045) Mai 10, Mănăstirea Nucet. — Egumenul Teodor de la m-rea Nucet vinde o vie ieromonahului Efrem, care o dăruiește mitropoliei din Târgoviște.

219

1537 (7045) Iunie 2, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Cozia balta Mamina cu gârlele și satul Orlea, iar m-rii Cotmeana venit din Balta Mamina, în urma unei judecăți.

220

1537 (7045) Iunie 9, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Lăudat pabarnic, Vlaicu pârcaleb, Stanciu sulger și jupaniței Vișa satele Grădiștea de la Câmpulung și Gulești, precum și înfrățirea dintre ei.

221

1537 (7045) Iunie 17, Cornăţeni. — Radu Paisie voevod întăreşte lui Baico şi lui Hârsu ocină în Turbureşti, în urma unei judecăţi.

222

1537 (7045) Iunie 18, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte m-rii Govora ocine în Frăsinetul, Rediul lui Florea, Gura Băldăuluiului şi Cioroni.

223

1537 (7045) Iunie 20, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte m-rii Govora ocine în Rediul lui Florea şi Frăsinet, dăruite de călugărul Vasile.

224

1537 (7045) Iunie 28, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte lui Vuia gramatic şi fratelui său Luca ocine şi vie în Popeşti.

225

1537 (7045) Iulie 2, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte lui Bratu armaş şi fratelui său Vlaicu nişte Țigani, în urma unei judecăţi.

226

1537 (7045) Iulie 3, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte lui Fârtat părcălab ocina Ostrovul, în urma unei judecăţi.

227

1537 (7045) Iulie 15, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte lui Oprea pitar, Cărstian logofăt şi Dumitru ocină în Nănăşeşti.

228

<1537 Septembrie 1—1538 August 31> 7046, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte m-rii Drăghiceşti ocine în Negovani şi Rătunda, dăruite de Dan, feciorul lui Măinea.

229

1537 (7046) Decembrie 4, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte m-rii Govora ocină la Rediul lui Florea, dăruită de Giura logofăt.

230

1537 (7046) Decembrie 16, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte mai multora ocine în Groşi.

231

1538 (7046) Ianuarie 10, Târgovişte. — Radu Paisie voevod întăreşte m-rii Bistriţa satul Ceurii, schimb cu jumătate din satul Tismana, în urma unei judecăţi.

232

1538 (7046) Ianuarie 16, Târşor. — Radu Paisie voevod întăreşte mitropoliei parte din muntele Buţeci, dăruită de Mircea din Şerbăneşti.

233

1538 (7046) Ianuarie 28, Târgșor. — Radu Paisie voevod întărește mitropoliei satul Aninoasa, cu podgoria.

234

1538 (7046) Martie 7, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Lebu, fiului său Oncea și fratelui său Radu ocină în Groșani.

235

<1538> Martie 19. — Radu Paisie voevod poruncește lui Staico din Groșani și lui Șerbu și lui Staico să nu mai calce hotarele ocinei Piscul Cocorului, a lui Cărstian logofăt.

236

1538 (7046) Aprilie 23, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Argeș satul Școarșul.

237

1538 (7046) Aprilie 23. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii Govora venitul din pește dela balta Mamina, însă împreună cu mănăstirile Cozia, Cormcana și Mușetești.

238

1538 (7046) Aprilie 24. — Radu Paisie voevod întărește lui Stoian și lui Stănilă ocine în mai multe sate, în urma unei judecăți.

239

1538 (7046) Aprilie 25, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Glavacioc ocină în Tătărăștii de pe Teleorman, dăruită de Trifa clucer.

240

1538 (7046) Mai, Mislău. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocina numită Zărneasca, în urma unei judecăți.

241

1538 (7046) Mai 5, Târgul Cornășel. — Radu Paisie voevod întărește lui Vlaicu mare logofăt o ocină lângă Deag, în urma unor judecăți.

242

1538 (7046) Iunie 8, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Stan pitar și lui Dobromir spătar ocină în Tătarul, în urma unei judecăți.

243

1538 (7046) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Motan cu ceata lui ocină în Turburești, în urma unei judecăți.

244

1538 (7046) Iulie 2, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora satul Curtșoara de pe Olt, mai sus de Slatina, în urma unei judecăți.

245

1538 (7046) Iulie 4. — Radu Paisie voevod întărește m-rii dela Mușetești niște Țigani.

246

1538 (7046) Iulie 14, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora părți de ocină în Negoșina, în urma unei judecări.

247

1538 (7046) Iulie 16, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăghici spătar, fratelui său Udriște mare vistier și vărului lor primar, Vintilă comis mai multe sate, părți de sate și Țigani.

248

1538 (7046) August 28, Târgșor. — Radu Paisie voevod întărește călugăriței Sara și surorii sale Ana sate și Țigani, foste ale lui Stoica și ceata lui, în urma unei judecări.

249

<1538> Septembrie 23. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora ocină în Nănășești și poruncește lui Cărstian din Stoiceni s'o lase în pace.

250

1538 (7047) Octombrie 17, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora satul Nănișești, în urma unei judecări.

251

1538 (7047) Noembrie 17, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Radu vistier siliștea Bistreț și jumătate din Poiana Urișii, pentru credincioasa slujbă față de domn în lupta dela Fântâna Țiganului, cu Laiotă Basarab și cu Stroc.

252

1538 (7047) Noembrie 21. — Radu Paisie voevod întărește jupanului Neag o ocină.

253

1539 (7047) Ianuarie 8, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Cozia sate, bălți, vama dela Genune, vinărici, găletăritul din Vâlcea și 300 sălaşe de Țigani.

254

1539 (7047) Ianuarie 20, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii Râncăciou un mertic anual de găleți, fân și sare.

255

1539 (7047) Februarie 22, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Stan ocină în Mănești, în urma unei judecări.

256

1539 (7047) Aprilie 25. — Radu Paisie voevod întărește lui Detco clucer satul Recica lui Dabul, în urma unei judecări.

257

1539 (7048) Septembrie 10. — Radu Paisie voevod întărește lui Tatul vornic și nepoților lui junătate din Purcăreni.

258

1539 (7048) Septembrie 10. — Radu Paisie voevod întărește nepoților lui Tatul vornic ocine în Purcăreni, iar lui Radu vornic, fratele lui Tatul, niște mori, toate dăruite de Tatul vornic.

259

1539 (7048) Septembrie 14, București. — Radu Paisie voevod dăruiește episcopiei din Buzău satul Pârscoveni, pierdut cu hilenie de Barbu, fiul lui Udrea.

260

<1539—1540> Septembrie 18. — Radu Paisie voevod iartă de vinărici toate vilele lui Paisie episcop de Buzău.

261

1539 (7048) Octombrie 21, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Radu vâtaf și lui Mihail logofăt, cu soțiile lor Stana și Malea, satele Șerbănești, Cucuteni și Măndrești, a una unei judecăși.

262

1539 (7048) Noiembrie 20, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Boșca pitar ocine în Berislăvești.

263

1540 (7048) Februarie 18, București. — Radu Paisie dăruiește m-rii Sfânta Ecaterina dela Sinai un obroc anual de 10.000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 2.000 aspri.

264

1540 (7048) Februarie 23, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Meteor un obroc anual de 3.000 aspri, iar călugărilor care vor veni să-l ridice, 500 aspri.

265

1540 (7048) Martie 4. — Iarciul dă și vinde m-rii Govora moșie, case și vie în Mihăești, precum și bucate.

266

1540 (7048) Martie 23, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Mititelu paharnic o ocină în Urechești, pierdută de Mimoran și Ion cu hilenie.

267

1540 (7048) Aprilie 17, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Sălcuța.

268

1540 (7048) Iunie 22, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Mihnea vistier parte din muntele Florei.

269

1540 (7048) Iunie 22, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Stanciul postelnic și soției sale Moma toate satele, averile și Țigani, ce au agonisit împreună.

270

1540 (7049) Octombrie 13, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Stoica mare paharnic și rudelor sale ocine în Bojorani, Ulița și Copăcel, în urma unei judecăți.

271

1540 (7049) Octombrie 15, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăghici spătar și lui Udriște mare vistier vinăriciul domnesc și perperii din Mărgineni și Filipești.

272

<1540—1541> Noembrie 20, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Băbeni și Mătești, precum și infrățirile dintre ei.

273

1540 (7049) Decembrie 9, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Vlad și lui Fracea ocină în Srănești, în urma unei judecăți.

274

1541 (7049) Februarie 6. — Radu Paisie voevod întărește lui Tatomir cu frații săi ocină în Câlcești.

275

1541 (7049) Februarie 10, București. — Radu Paisie voevod întărește jupanului Detco Piscul Voevodului.

276

1541 (7049) Aprilie 27. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Snagov ocină în Cărciumari, dăruită de Bărseanu vornic, când s'a călugărit.

277

<1541—1544> Aprilie 29, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Borcea sătrar și Radu vistier satele Vierășul și Mărăcinenii.

278

1541 (7049) Iunie 1, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește Caplei, nepoata călugăriței Anghelina și a fiicei sale Calca, averile, satele și Țigani, lăsate de acestea.

279

<1541—1544> Iulie 4. — Radu Paisie voevod imputernicește pe egumenu! Theodor dela m-rea Argeș să ție la Corbi și la Domnești pe unde au hotărnicit 12 boieri și să-i scoată pe Cărstinești de pe aceste ocine.

280

<1541—1543> Iulie 4. — Radu Paisie voevod întărește lui Radu postelnic un Țigan, în urma unei judecăți.

281

1541 (7049) August 13. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Cărlomănești, precum și înfrățirile dintre ei.

282

<1542 Ianuarie—1545 Februarie> București. — Radu Paisie voevod închină m-rea Fântânele mănăstirilor Snagov și Mărgineni, ca să le fie metoh.

283

1542 (7050) Ianuarie 10, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Argeș ocină în Tigveni.

284

1542 (7050) Ianuarie 25, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Dragul clucer ocină în Pietrari.

285

1542 (7050) Februarie 17, Argeș. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocină în Săcuiani.

286

1542 (7050) Februarie 20, Curtea de Argeș. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Argeș satul Futești pe baltă, jumătate cumpărat de mănăstire și jumătate dăruit de domn.

287

1542 (7050) Martie 15. — Radu Paisie întărește așezarea făcută de Petru pârcaľab pentru moștenirea satului Bărca și a altor sate și Țigani. Jumătate m-rii Argeș și jumătate nepoșilor săi.

288

1542 (7050) Martie 20, Coiani. — Radu Paisie voevod întărește lui Detco mare armaș seliștea Nedea Mare și mai multe bălți.

289

1542 (7050) Aprilie 16, București. — Radu Paisie voevod scutește episcopia Buzăului de vinăriciul dela vilele ei din dealul Verneștilor, dăruit de Cracea mare paharnic.

290

1542 (7050) Mai 4, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Ion și fraților săi o ocină în Clocotici.

291

<1542—1543> Mai 20. — Radu Paisie voevod întărește lui Coman și lui Drăgoi ocină în Urseni.

292

1542 (7050) Iunie 16, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește întocmirea făcută de Vlad între fiii săi și fiii săi vitregi, pe ocina sa din Fântâna lui Sturza.

293

1542 (7050) Iunie 30, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora jumătate din satul Strâmbele, dăruită de Tatu mare logofăt.

294

<1542—1543> Iulie 1. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora jumătate din vama de pește dela Mamina, iar m-rii Mușetești, din această jumătate, al treilea pește.

295

1542 (7050) Iulie 13. — Radu Paisie voevod întărește lui Dan și fiilor săi ocină în Fărcășești.

296

<1542—1543> Iulie 20, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Treștoia și Grabicina.

297

1542 (7051) Septembrie 17. — Radu Paisie voevod întărește lui Stan și fratelui său Nan ocine în Filani și Fântânele, precum și două plauri.

298

<1542 Septembrie—1543 August> 25, 7051. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Snagov ocină în Dealul Cărciumarilor, cu vinăriciul, dăruită de Balca paharnic.

299

<1542—1543> Octombrie 23, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Radu vistier satele Poenarii, Cheianii și Căpățânenii, pentru credincioasă slujbă în lupta cu Stroe Pribegul și pentru că i-a scăpat vistieria de jaf și i-a dus-o la Turnul Nicopolului.

300

1543 (7051) Februarie 1. — Radu Paisie voevod dăruiește m-rii Argeș jumătate din vama dela Vadul Vidinului.

301

1543 (7051) Martie 7, București. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Nucet a treia parte din vama de pește dela Balta Doamnei.

302

1543 (7051) *Marție 20, București.* — Radu Paisie voevod întărește lui Mircea ocină la Poenile Zlătariul, în urma unei judecăți.

303

1543 (7051) *Aprilie, Mîslea.* — Radu Paisie voevod întărește jupanului Chera ocinele Găneasa și Sadova și-i dă dreptul să-și strângă Țiganii de unde vor fi.

304

1543 (7051) *Aprilie 24, București.* — Radu Paisie voevod întărește lui Dragomir cu frații și fiii săi ocină în Pădureți, în urma unei judecăți.

305

1543 (7051) *Mai 18, Oenele Mari.* — Radu Paisie voevod întărește lui Dragu clucer ocine în Trestenic.

306

1543 (7051) *Mai 19.* — Radu Paisie voevod întărește lui Oprea livadă și vie în Rădăcinești.

307

1543 (7051) *Mai 20, Râmnic.* — Radu Paisie voevod întărește lui Teodosie postelnic și fratelui său Neagoe ocină în Budești, în urma unei judecăți.

308

1543 (7051) *Mai 25, Râmnic.* — Radu Paisie voevod întărește lui Oprea vornic o vie pe dealul Bujoranilor și o livadă cu pomi.

309

1543 (7051) *Iunie 15, Târgoviște.* — Radu Paisie voevod întărește și dăruiește lui Detco mare armaș, soacrei sale Neacșa și soției sale Călea mai multe sate, părți de sate, bălți și Țigani.

310

1543 (7051) *Iunie 30 Mîslea.* — Radu Paisie voevod întărește lui Dragu stolnic, lui Stroe spătar, lui Tudor vistier și Dragomir mare spătar satul Orbueștii, în urma unei judecăți.

311

1543 (7051) *Iulie 17, Târgoviște.* — Radu Paisie voevod întărește mai multora ocine în Sibiceu, în urma unei judecăți.

312

<1543 Septembrie 1—1544 August 31 (7052)>. — Radu Paisie voevod întărește lui Colțea cu fiii și nepoții săi ocină în Blagodești.

313

1543 (7052) *Septembrie 17, Târgoviște.* — Radu Paisie voevod întărește episcopiei de Buzău dreptul de judecată asupra județelor: Buzău, Râmnicul Sărat, Brăila și Săcueni.

314

1543 (7052) Septembrie 27. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăghici portar ocină în Greci, în urma unei judecăți.

315

1543 (7052) Noembrie 7, Târgul de Floci. — Radu Paisie voevod întărește episcopiei din Buzău ocină în Răgănești, dăruită de Manea, Leaghin și Mușar.

316

1543 (7052) Decembrie 7, București. — Radu Paisie voevod întărește lui Vlaicu și lui Ratea jumătate din Miceștii de Sus, pe care ei l-au primit ca schimb dela m-rea Tutana, pentru a patra parte din Albota și două părți din seliștea Huhurezilor.

317

1544 (7052) Ianuarie 5, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Vlad portar și nepoților săi, fiii lui Drăghici, ocine în Morăști.

318

1544 (7052) Februarie 9, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește lui Detco mare armaș satul Odobeștii.

319

1544 (7052) Martie 15, Târgoviște. — Radu Paisie voevod dăruiește lui Drăghici spătar și lui Udriște mare vistier părți din satele Căpățânenii, Hrastu, ca și Craiuova, cu vecinii, pentru credincioasă slujbă.

320

1544 (7052) Mai 5, Vadul Nicopolei. — Radu Paisie voevod întărește lui Stan ocine în Suptireni și în Prădălicești.

321

<1544> Mai 14. — Radu Paisie voevod întărește lui Drăgoi și lui Pătru ocine în Strâmba și Fundeiu.

322

1544 (7052) Iunie 7, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Bistrița satul Stroeștii, în urma unei judecăți.

323

1544 (7052) August 29, Mîslea. — Radu Paisie voevod întărește lui Stănilă și fiilor săi Radu, Cârstea și Stoica ocină în Stejarul Bilfului.

324

1544 (7053) Octombrie 16, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Bistrița morile de pe Râul Doamnei, la locul numit La Crâng.

325

1545 (7053) Ianuarie 16, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rii Govora satul Stoicianii de pe Olt, în urma unei judecăți.

326

1545 (7053) Februarie 28, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește fiicelor lui Dumitru ocine în Prislop și Pereni.

327

1545 (7053) <Martie-Iunie>. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Groși și Brătiani, în urma unor judecăți.

328

1545 (7053) Martie 25, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocină în Popești, în urma unei judecăți.

329

1545 (7053) Mai, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stan și lui Radu cu fiii lor ocine în Mיעșani, Dosul Măgurei, Bălegoși și Delești, cumpărate pe vreme de foamete, când își vindeau oamenii fiii Turcilor».

330

<1545—1553; 1558—1559> Mai 6. — Sudețul și 12 pângari din Argeș întăresc m-rii Argeș ocină în <Ștefănești>, în urma unei judecăți.

331

1545 (7053) Mai 27, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița jumătate din satul Celei, cu gârlele, în urma unei judecăți.

332

1545 (7053) Mai 27, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Celei, cu gârlele Cușmița și Seliștoara și cu toate seliștele.

333

1545 (7053) Mai 28, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Glavacioc jumătate din satul Călinești, cu mori și vii.

334

1545 (7053) Mai 28, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Glavacioc ocină în Neagra, în urma unei judecăți.

335

1545 (7053) Mai 30, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Bogdănești, în urma unei judecăți.

336

1545 (7053) Iunie 1, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița toate satele și bălțile pe care le are, scutindu-le de dăjdi, precum și Țigani.

337

1545 (7053) Iunie 6. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Cană cu ceată lui ocine în Ne-goșina, în urma unor judecăți.

338

1545 (7053) Iunie 16. — Mircea Ciobanul voevod întărește jupanitei Caplea averi, sate și Țigani, ce i-a lăsat soțul ei Badea părcălab, la moartea lui.

339

1545 (7054) Septembrie 14. București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stan și lui Dragoe ocine în Sorești, iar lui Budu și fiicei sale Stanca ocină în Gârbovi și Frâsinet.

340

1545 (7053) Septembrie 24. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Radu mare logofăr și fraților săi, Pârva părcălab și Vlad comis, ocină în Voinigești.

341

<1545—1547> Octombrie 4. — Mircea Ciobanul voevod dăruiește mării Govora ocină, loc de grădină și vad de moară în Pitești.

342

1545 (7054) Noiembrie 4, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Danciu părcălab ocină în Dobrușa, pierdută de Staico vornic pentru hielenie.

343

1545 (7054) Decembrie 6, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Preda postelnic satul Gura Dâlgei.

344

1545 (7054) Decembrie 9, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Șerban ocină în Bunești, precum și înfrățirea cu Valeu logofăt.

345

1546 (7054) Ianuarie 10. — Mircea Ciobanul voevod întărește mării Cozia ocină în Liești, în urma unei judecăți.

346

1546 (7054) Ianuarie 29, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Toader și Cazan ocine în Mileștii de Jos și Mileștii de Sus.

347

<1546> Aprilie. — Dumitru mare ban al Craiovei imputernicește pe Stanciul din Crasna să țină ocina fratelui său Arca din Crasna, pe care-l împrumutase cu bani și vite.

348

1546 (7054) Aprilie 8. — Mircea Ciobanul voevod întărește Hareșanilor satul Hareșul pe vechile hotare, care fuseseră crotopite de ceratea Poenari și de satele Căpățâneni și Cheiani.

349

1546 (7054) «Mai - Iunie», București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Drăghicești ocină în Negovani, în urma unei judecări.

350

1546 (7054) Mai 29, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Vlaicu viștier lui Bratu și fratelui său Vlaicu satul Țigănești, în urma unei judecări.

351

«1546» Iunie 17, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Duma vornic, lui Danciul și lui Freja ocină în Mărșa, în urma unei judecări.

352

1546 (7054) Iunie 22, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dumitru logofăt ocină în Poganu.

353

1546 (7054) Iunie 30. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stanciul ocina din Crasna a fratelui său Arca, pentrucă Dumirru mare ban al Craiovei se despăgubise dela el, pentru paguba ce suferise din partea lui Arca.

354

«1546—1547» Iulie 3. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana satul Topești, poruncind lui Detco să-l lase în pace.

355

1546 (7054) Iulie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mihnea păcălah lui Badea sulger și lui Vlaicu logofăt ocine în Agești, în urma unei judecări.

356

1546 (7054) Iulie 7, Buzău. — Episcopul Paisie de Buzău mărturisește că Tintea mare armas a lăsat episcopiei de Buzău, la moartea lui, satele Râhov și Cozleci.

357

1546 (7054) Iulie 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mitropoliei din Târgoviște satul Aninoasa.

358

1546 (7054) Iulie 25, Craiova. — Teodosie mare ban al Craiovei întărește m-rii Bistrița satul Mușcelul, dăruit mai înainte de Bădica și Stroe, iar acum de Badea clucer din Hotărani.

359

1546 (7054) Octombrie 3, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește Hareșanilor ocina lor din Hareș, în urma unei judecăți.

360

1546 (7055) Octombrie 5. — Mircea Ciobanul voevod întărește doamnei Despina și doamnei Roxanda satul Găncesa.

361

1547 (7055) (Ianuarie - August). — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neagoe ocina în Pruni.

362

1547 (7055) Ianuarie 10, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Mușcelul, în urma unei judecăți.

363

1547 (7055) Ianuarie 11, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana satele: Vodița Mare, Bahna, Vârful lui Vlad și Bucina, în urma mai multor judecăți.

364

1547 (7055) Ianuarie 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Mușcelul, în urma unei judecăți.

365

<1547> Ianuarie 20. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița ocina în Școș.

366

<1547> Aprilie 10. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana vama dela Calafat.

367

1547 (7055) Aprilie 26, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana satele: Tismana, Pocruia, Godineștii, Sârbșorii și Ohaba.

368

<1547 după Aprilie 26>. — Radul mare logofăt dăruiește m-rii Tismana satul Tismana, dăruit și mai înainte de socrul său Drăghici vornic.

369

1547 (7055) Aprilie 30, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Oprea cu fiii și nepoții săi de frate ocine în Spinu din Loviște, în urma unor judecăți.

370

1547 (7055) Mai 8, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Bistrița satul Vădastra Mare, în urma unei judecăți.

371

1547 (7055) Mai 18, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Bărcă pitar și soției sale Erina satul Băneștii pe Neajlov și ocină în Româneștii de Jos.

372

1547 (7055) Iunie 1, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana seliștea Potoceșul, în urma unei judecăți.

373

1547 (7055) Iunie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește înfrățirile dintre Anca, fiica lui Badiul și ginerii săi Neagoe și Stoia, precum și Coman, pe ocinele lor din Găvăneștii din Coastă și Periați.

374

1547 (7055) Iunie 6, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Tismana sate, seliști, bălți și vămi, în urma unei judecăți.

375

1547 (7055) Iunie 19, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora un Țigan, dăruir de Radu mare logofăt.

376

1547 (7055) Iunie 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Tatu ocină în Stănești.

377

1547 (7055) Iunie 25, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Argeș ocină în Nucșoara, în urma unei judecăți.

378

1547 (7055) Iunie 30, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Cuciuțac spătar ocine în mai multe sate.

379

1547 (7055) Iulie 1, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dumitru ocină în Nămăești.

380

1547 (7055) Iulie 2, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora satul Chintești, în urma unei judecăți.

381

1547 (7055) August 9. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Radul ocină în Zlătărei.

382

<1547> August 13, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Cozia ocină în Liești, în urma unei judecăți.

383

1547 (7055) August 19, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stănilă cu fiii săi Radul, Cărstian și Stoica ocine în Stejari și Goruia.

384

1547 (7055) August 27, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mării Cotlumuz satul Uda, în urma unei judecăți.

385

<1547 Septembrie 1—1548 August 31> 7056. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Coman și fraților lui ocină în Beceni, în urma unei judecăți.

386

1547 (7055) Septembrie 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Radu mare logofăt jumătate din satul Golești, în urma unei judecăți.

387

1547 (7055) <Septembrie-Noembrie> 21, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Dumitru logofăt ocină în Bârsești.

388

1547 (7056) Decembrie 8. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stanciul cu frații săi ocină în Fărcăsești, în urma unei judecăți.

389

1548 (7056) Ianuarie 10, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mării Govora satul Stoicenii pe Olt, în urma unei judecăți.

390

1548 (7056) Ianuarie 18, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Tudor, fiul lui Fărtat vornic din Drăgășani, ocinele Prundul și Călinetul.

391

1548 (7056) Aprilie 2, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine pe lângă Colentina.

392

1548 (7056) Aprilie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește episcopiei din Buzău un sălaş de Țigani și vie, dăruite de Miclea logofăt.

393

1548 (7056) Aprilie 18, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește fiicelor lui Stoica și fiicelor lui Buică satul Tomeni și jumătate din Svintestii.

394

1548 (7056) Aprilie 25, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mihnea parcălah și fratelui său Vlaicu logofăt satul Cetățenii, în urma unei judecăți.

395

<1548 Mai - 1552 Iunie>. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mihăilă și fratelui său Manea ocine în Blădești și Mărgineni, în urma unei judecăți.

396

1548 (7056) Mai 7, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Detco din Drăgoești jumătate din satul Topești, în urma unei judecăți.

397

1548 (7056) Mai 8, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Golești.

398

1548 (7056) Mai 20, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora ocină în Plopul, în urma unei judecăți.

399

1548 (7056) Mai 22, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neagu ocine în Câmpeni și Tâmbocști, precum și Țigani.

400

1548 (7056) Iunie 3, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Zlătărei.

401

<1548—1549> Iunie 10. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Vlad din Sârbi ocină în Zlătărei.

402

1548 (7056) Iunie 12. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stoica și fiului său Lupu ocină în Miteștii de Sus.

403

<1548—1552> Iunie 13. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Toesabă și lui Danciul muntele Meruol, ca să-și pască oile.

404

1548 (7056) Iunie 19, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora satul Stoicenii, în urma unei judecăți.

405

1548 (7056) Iunie 24, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Cozia satul Sălătrucul, în urma unei judecăți.

406

1548 (7056) Iunie 29. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Stepan și Dragobrat ocină în Bădeni, în urma unei judecăți.

407

1548 (7056) Iulie 2, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mihăilă scriitor și fiilor săi Ghiura și Preda și Părvul ocine în Fata și Țigani.

408

1548 (7056) Iulie 11, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Vitan ocină în Bunești, precum și înfrățirea dintre fiica și fiii săi.

409

1548 (7057) Octombrie 7, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Cucuțar gramatic, fiului său Frățilă și nepoților săi Neagoe și Nicola ocine în Izvorul Călugăresc, în urma unor judecăți.

410

<1549> Ianuarie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocină în Chiojd, în urma unei judecăți.

411

1549 (7057) Ianuarie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Radu și fratelui său Ilie ocine în Lipia și Sorești, precum și înfrățirea cu cumnatul lor Dumitru.

412

<1549—1552> Martie 3, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Sranciul și lui Stan și lui Zărna ocină în Sibiceu.

413

1549 (7057) Martie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Badea comis și fratelui său Vlaicu paharnic ocină în Ștefănești.

414

<1549—1552> Aprilie 2. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora sarele Glodul și Hința, în urma unei judecăți.

415

<1549—1552> Aprilie 10. — Mircea Ciobanul voevod dăruiește lui Pătru armaș și Diicu armaș ocină în Mihești și vie în Șeoăș, pierdute de Voicu vistier cu biclenie.

416

1549 (7057) Aprilie 26, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Petru și lui Bratco ocine în Certeji și în Jermonești.

417

1549 (7057) Iunie 6, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Gulea și lui Tudor ocină în Bădeni, în urma unei judecăți.

418

1549 (7057) Iunie 9. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Mitrca și lui Grozea ocină în Drăghiceni, în urma unei judecăți.

419

1549 (7057) Iunie 22, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Strâmba și în Lovu, precum și înfrățirea dintre ei.

420

1549 Septembrie 1—1550 August 31, 7058, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Cârștienesți, în urma unei judecăți.

421

1550 (7058) Februarie 21, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Albotă și lui Idrea ocină în Rușetu, în urma unei judecăți.

422

1550 (7058) Aprilie 9, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește m-rii Govora ocină în Nănășești la gura Topologului, în urma unei judecăți.

423

1550 (7058) Aprilie 10. — Mircea Ciobanul voevod întărește episcopiei Buzăului ocină în Groșencasa, în urma unei judecăți.

424

1550 (7058) <Aprilie> 25. — Mircea Ciobanul voevod întărește fiilor lui Staneș și ai lui Dobrotă și ai lui Daroslav ocină în Cocorăști, în urma unei judecăți.

425

1550 (7058) Iunie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Trunchea și cu frații săi ocină în Vrăbeți, Știrbina, Poiană și Crivina Broștenilor.

426

1550 (7058) Iunie 10, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine, în Plăseni, Cerăt și Gurbănești, precum și înfrățirile dintre ei.

427

1550 (7058) Iunie 13. — Dumitru mare ban al Craiovei întărește m-rii Bistrița niște mozi pe Oiteș, la Mirilița.

428

1550 (7058) Iunie 17, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Bătiești.

429

1550 (7058) Iunie 20, Târgoviște. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Cueuteni.

430

1550 (7058) Iulie 3. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Neag și cu nepoții săi ocine în Băiași, în urma unei judecăți.

431

1550 (7058) Iulie 5, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește mai multora ocine în Crușov.

432

1550 (7058) Iulie 28, București. — Mircea Ciobanul voevod întărește lui Tarul și lui Lumotă ocine în Stănțești, precum și înfrățirea dintre Tarul și sora sa Slavița.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1

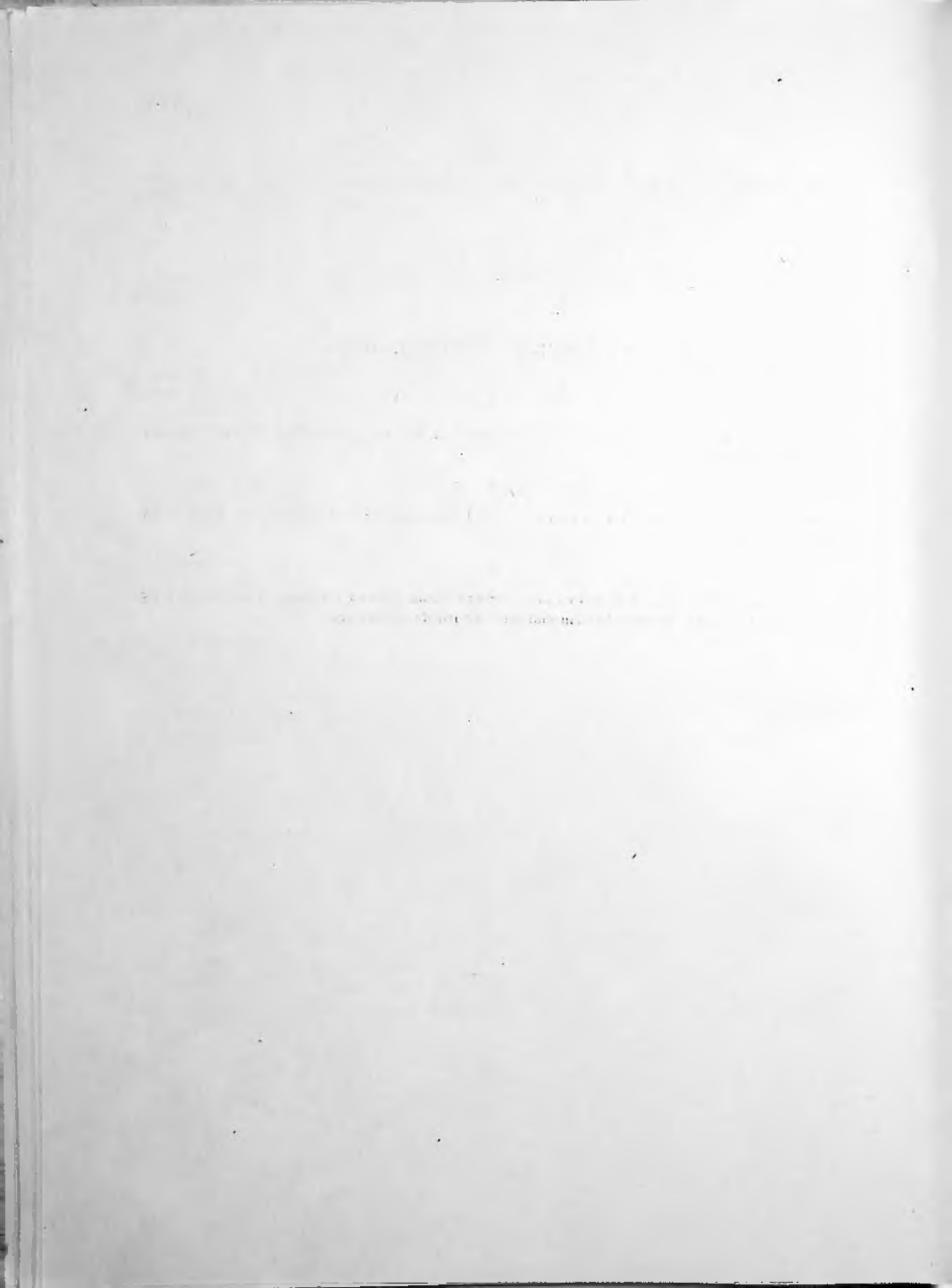
1528 (7036) Mai 30, Târgoviște. — Radu dela Afumați voevod întărește m-rîi Govora ocină în Curtișoara.

2

<1531—1532> Mai 22, București. — Vlad Inecatul voevod întărește lui Bolea și lui Ion ocina Plăcicoiul.

3

1541 (7049) Martie, Târgoviște. — Radu Paisie voevod întărește m-rîi Argeș niște Tigani, dați de doamna Despina în schimbul unei datorii de 20.000 aspri.

СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1526 (7034) г. января 7, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырю Главачок вотчину в Нягра, пожалованную Циганушем.

2

1526 г. января 7. — Господарь Раду (из Афумац приказывает Пуцу из Нягры дать Сае игумену Главачока разрешение на побратание с Циганушом.

3

1526 (7034) г. февраля 6, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац жалует Мушетешескому монастырю несколько цыган.

4

1526 (7034) г. марта 31, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Говорскому монастырю многих цыган.

5

1526 (7034) г. апреля 1, Бухарест. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Тисманскому монастырю таможенную пошлину из Калафата и многие пруды.

6

1526 (7034) г. апреля 3, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырям Главачок, Болнитину, Нучет, Стрымбул и Мушетешть господарскую часть из Балта Доамней.

7

1526 (7034) г. май, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает попу Драгомиру место для пчельника, именуемого пчельник Грамы.

8

1526 (7034) г. мая 18, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает ворнику Влайку, Тудорану и Добре, сыновьям Драгомира, село Могошешть на Арджеше и цыган по суду.

9

1526 (7034) г. мая 18, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает комису Войко и постельнику Тату половину сел Леурдень, Мушетешть и горы Мушетеску, Пискул и Кэпэцына.

10

1526 (7034) г. мая 19, Тырговиште. — Господарь из Афумац подтверждает жупану Александру, сыну логофэта Харвата, вотчину в Студине.

11

1526 (7034) г. мая 20, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает жупанице бана Барбу село Строешь, которое она оставляет после смерти Бистрицскому монастырю.

12

1526 (7034) г. мая 30. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Арджешскому монастырю участки из вотчины Штефанешть, по суду.

13

1526 (7034) г. мая 30, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает ворнику Мане и логофату Тудору и их жупаницам Думитре и Вядае участки вотчин на вотчине Стоичень.

14

1526 (7034) г. июня 1, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает вестьеру Нягое и его родственникам многие села и цыган, по суду, освобождая от податей и служб.

15

1526 (7034) г. июня 12, Балгетачь. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Раду Рунченеску его вотчину из Станешть, который побратался со своим племянником постельником Раду.

16

<1526 г. июль — декабрь>. — Господарь Раду из Афумац подтверждает портару Винтиле и его сестре Соре много сел, горы и цыган, по суду.

17

1526 (7034) г. июля 1, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Опре Драгическу нескольких цыган.

18

1526 (7034) г. июля 6, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырю из Корбии де Пиатрэ вотчины в Валя Орашулуй и в Бужоре, по суду.

19

1526 (7034) г. июля 7, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац жалует клучеру Фартату господарское место, названное Матка Верзей.

20

1526 (7034) г. июля 12, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает великому логофату Раду, его жене Войке и другим их родственникам много цыганских семейств, по суду.

21

1526 (7034) г. июля 20, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Добре Неагэи и другим вотчины Олтянка и Пешчана.

22

1527 (7034) г. июля 25, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает великому шетрару Стойке и другим вотчины в Верхнем Грэднште и гору Грэднштанул.

23

1526 (7034) г. июля 26, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает клучеру Влайку и его братьям вотчины в Станешть, Беривоешьть и Дрэгнешть, по суду.

24

1526 (7034) г. августа 6. — Господарь Раду из Афумац подтверждает клучеру Влайку по суду цыганского ребенка.

25

1526 (7034) г. августа 21, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Арджешскому монастырю крепостных из Флэмынзешть с их вотчиной.

26

1526 (7034) г. августа 22, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац жалует Арджешскому монастырю метох и место с мельницами, ниже Питешть.

27

1526 (7034) г. августа 29, Тырговиште. — Монахиня Магдалина завещает имущество, вотчины и цыган своему сыну Иванко и племянницам Марие, Кале и Велике.

28

<1526 г. сентября 1 — 1527 г. августа 31> 7035. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырю Вырбила вотчины, пожалованные спатаром Драгомиром.

29

<1527 г.> апреля 23, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает многим вотчины в Блэжешть, Кодрешть, Трестенике, Главачове и Тамашешть-

30

1527 г. (7035) июня 12, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает клучеру Фэртату вотчины в Момотешть, а также и побратанье со Стояном и Мавей.

31

1527 (7035) г. июля 2, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Божике и Опре с братьями и дружиной вотчину в Ненчулешть, по суду.

32

1527 (7035) г. июля 19, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает спатару Раду Горану и его брату Албу, а также их дядькам, половину Ярославешть, по суду.

33

1527 (7035) г. июля 19, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает писарю Станчулу и его родственникам вотчины в Лупин, по суду.

34

<1527 г. август—1528 г. декабря 6>. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Снаговскому монастырю холм с виноградником из Валя Кэлугэрилор с налогом на вино и перперы господарской части и брод для мельницы в Кырчумарь на Крикове.

35

1527 (7036) г. сентября 9, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац дарует митрополиту речку Сальтава и пруды Ковырлуяша, Стрымбул и Тигвяцул.

36

1527 (7036) г. сентября 10, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает портару Пею вотчину в Студиие, по суду.

37

1528 (7036) г. февраля 2, Бухарест. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Тисманскому монастырю господарскую часть пошщины из Вылкану.

38

1528 (7036) г. апреля 4, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Бистрицкому монастырю вотчины в Тырсе, пожалованные великим баном Пырву.

39

<1528 г.> апреля 20. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Тисманскому монастырю все пошщины из Вылкану.

40

1528 (7036) г. апреля 21, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Арджешскому монастырю вотчины в Футешть и пруд перед селом.

41

1528 (7036) г. мая 3, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац жалует монастырю в Арджеше половину Питешть; часть села, мельницы и пошщины.

42

1528 (7036) г. мая 25. — Господарь Раду из Афумац жалует Арджешскому монастырю половину села Питешть, часть крепостных, поля злаков, мельницы и таможенные пошщины.

43

<1528 г.> июня 1. — Господарь Раду из Афумац дает монахам Тисманского монастыря доход с таможенных пошлын из Вылкану.

44

1528 (7036) г. июня 3, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац жалует дарственную Арджешскому монастырю на половину Питешть; часть мельницы и таможенной пошщины, часть вистьера Оанча, который изменил воеводе Нягое Басарабу.

45

1528 (7036) г. июня 6, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает многим вотчины в Бэжешть и в Мэчешть де Сус.

46

1528 (7036) г. июня 7, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырю Турнул Арбанаш с Атоса ежегодный оброк в 3000 аспров, а монахам его получающим 300 аспров.

47

1528 (7036) г. августа 16, Арджешский монастырь. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Тисманскому монастырю село Вороник, по суду.

48

1528 (7036) г. августа 25. — Господарь Раду из Афумац подтверждает клучеру Фэртату другую вотчину в Момотешть.

49

1528 (7037) г. сентября 2, Питешть. — Господарь Раду из Афумац подтверждает пахарнику Ивашко вотчины в Голешть и Мэрэчнень, села Внерэш и Душешть, а также и цыган, по суду.

50

1528 (7037) г. сентября 7, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает монастырю Мушетешть вотчины в Кэжаниешть из Тополове, по суду.

51

1528 (7037) г. «сентября—декабря» 15, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Бале вотчину в Хурезе, а также побратанше с пыркалабом Стайкой.

52

1528 (7037) г. октября 28, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Арджешскому монастырю вотчины в Тигвень.

53

1528 (7037) г. октября 29, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Плопул, по суду.

54

1528 (7037) г. ноября 10, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Корбь и в Домнешть, по суду.

55

1528 (7037) г. ноября 10. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Тисманскому монастырю вотчину в Подень, дарованную сыновьями Романа из-за невозможности платить налоги.

56

<1529 г.> февраля 11. — Господарь Моисе подтверждает Тисманскому монастырю половину таможенной пошлины из Вылкану.

57

1529 (7037) г. апреля 14, Пиатра. — Пыру, великий бан Крайновский, оставляет в наследство монастырю Тисмана село Турчень.

58

1529 (7037) г. мая 12, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает Бистрицкому монастырю села Блэдешть и Мушчел, а также 3 цыганских семьи, дарованные постельником Строе.

59

1529 (7037) г. мая 12, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает Бистрицкому монастырю села Гэняса и Гыркюв, дарованные баном Пырву, а также и таможенные пошлины из Видина.

60

1529 (7037) г. мая 12. — Господарь Моисе освобождает многие села Бистрицкого монастыря от всех податей и повинностей, жалую им смроварию в горах Вилчи.

61

<1529 г.> мая 12. — Господарь Моисе освобождает многие села Бистрицкого монастыря от всех податей и повинностей, кроме дани и формирования великой рати.

62

1529 (7037) г. мая 12, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает Тисманскому монастырю таможенные пошлины из Калафата и многие пруды.

63

1529 (7037) г. мая 12, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает Тисманскому монастырю таможенные пошлины из Вилкану.

64

1529 (7037) г. мая 13, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает монастырям Говоры, Нучета и Мушетешть половину таможенных пошлин из Рунку.

65

1529 (7037) г. мая 17, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает многим вотчины в Баларие и Дибэчешть.

66

1529 (7037) г. мая 24, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает на харнику Гнура село Драновец.

67

<1529 — 1530 гг.> мая 26. — Господарь Моисе дает в залог монастырю Главачок часть вотчины Кэлинешть и Нягры, принадлежащие Раду, сыну Василия, до окончания суда.

68

1529 (7037) г. июня 1, Тырговиште. — Господарь Моисе дарует монастырю Козиа две части, и монастырю Котмянэ третью часть прудов Каблэу и Комату.

69

1529 (7037) г. июня 11, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает ключеру Раду и ключеру Коадэ с их дружиной, вотчины в Плачико и Глодень, по суду.

70

1529 (7037) г. июля 4. — Господарь Моисе подтверждает Арджешскому монастырю и Дрэгэтештам мельницы и броды для мельниц на Арджеше.

71

<1529 г.> июля 16. — Господарь Моисе подтверждает Тисманскому монастырю половину таможенных пошлин из Вылкану, а другая половина остается господарской.

72

1529 (7037) г. июля 27, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Плонуле, по суду.

73

1529 (7037) г. июля 28, Тырговиште. — Господарь Моисе жалует Остронскому монастырю ежегодное вспомоществование в 2000 аспров, зерно, вино и 1000 кусков соли из соляной копи Рымника.

74

1529 (7037) г. августа 3. — Господарь Моисе подтверждает Пырву и его братьям вотчину в Турчень, дарованную баном Пырву за верную службу и пролитие крови.

75

1529 (7037) г. сентября 25, Крайова. — Барбу бан Крайовы подтверждает Быстрицкому монастырю пчельник в Мургаше и многих цыган.

76

1529 (7038) г. октября 31. — Господарь Моисе подтверждает Тырговиштской митрополии село Аниноаса, по суду.

77

1529 (7038) г. ноября 24, Тырговиште. — Господарь Моисе подтверждает великому комису Драгичу и постельнику Удриште господарскую пошлину на вино из Марджинень, Филипеншь, Кэлиншь и Криковень.

78

1530 (7038) г. мая 22, Кымпул Глупаклор. — Господарь Моисе подтверждает Детко из Дрэгоешть половину села Топешть, по суду.

79

<1530 г. июнь — 1532 г. сентябрь>, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает монастырю Котмянэ господарскую пошлину на вино из Окны и ведра господарского вина с 200 домов одного уезда.

80

<1530 г. июнь — 1532 г. сентябрь>. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Вылку из Рэменшь вотчины и фруктовые сады в Рэменшь и в Быраотень.

81

1530 (7038) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает монастырям Говоры, Нучета и Нушетеншь половину таможенных пошлин из Рунку.

82

1530 (7038) г. «июнь — август» 20, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает монастырю Садова вотчины Недея и Зэвалу, а также цыган, дарованных великим баном Пырву.

83

1530 (7038) г. июня 23. — Господарь Влад Утопленник освобождает многие села Бистрицкого монастыря от всех податей и повинностей, подтверждая им и сыроварню в горах Вылчи.

84

1530 (7038) г. июня 25, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Бистрицкому монастырю половину Челеу, дарованного баном Барбу и его братьями.

85

1530 (7038) г. июля 6, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник дарует Снаговскому и Тынганскому монастырям вотчину Гырла Лунга.

86

1530 (7038) г. августа 7. — Барбу, великий бан Крайовы, и его брат постельник Драгич подтверждают монастырю Козиа село Орля с прудами.

87

1530 (7039) г. октября 4, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник дает Фартату пыркалабу вотчину в Брэтшань, часть сыновей Бунага, потерявших ее за измену.

88

1530 (7039) г. октября 25, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник жалует монастырю святой Екатерины на горе Синай годовой оброк в 15 000 аспров, а монахам, которые придут за ними, 500 аспров.

89

«1530 — 1531 гг.» октября, 29. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Бистрицкому монастырю село Грэдичтя.

90

1530 (7039) г. ноября 15, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает епископии Бузау вотчину из Верешть.

91

1530 (7039) г. ноября 16, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Тисманскому монастырю село Турчени, дарованное баном Пырву.

92

1530 (7039) г. ноября 27, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает великому клучеру Винтиле половину Конценгь и цыган.

93

1531 (7039) г. января 9, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Бистрицкому монастырю половину села Бэбень, дарованного баном Барбу.

94

1531 (7039) г. января 9, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Бистрицкому монастырю село Гыркову, дарованное баном Пырву и его наследниками.

95

<1531 — 1532 гг.> февраля 16. — Господарь Влад Утопленник дарует Тисманскому монастырю таможенную пошлину из Вылкан, между Олтецом и Северином.

96

1531 (7039) г. апреля 18, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает великому ворику Дрегичу многие села.

97

1531 (7039) г. апреля 25, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник жалует монастырю Кастамонит с Атоса ежегодный оброк в 6000 аспров, а монахам, которые придут за ним, 600 аспров.

98

1531 (7039) г. май, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает монастырю Кутлумуз с Атоса многие села.

99

<1531 г.> июня 25. — Господарь Влад Утопленник приказывает ватафу Фрециле и его дружинне покинуть поместье Вароник Тисманского монастыря.

100

1531 (7039) г. июля 10, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает пыркэлабу Фэргату остров на Олте и вотчины в Сырбь и Мэчнука.

101

1531 (7040) г. сентября 18. — Господарь Влад Утопленник разрешает Тисманскому монастырю основать село в Вадул Бистрецулуй со всеми пришедшими крепостными, которых он освобождает на два года от всех податей и повинностей, кроме дани и формирования великой рати.

102

1531 (7040) г. октября 24, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник подтверждает монастырю Главачок виноградники в Тополовень, по суду.

103

1531 (7040) г. ноября 5, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Ярчу из Ярославешть и Ярчу из Михэешть село Ярославешть, по суду.

104

1531 (7040) г. ноября 5, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает побратание между Ерчу из Ярославешть и Ерчу из Михэешть на их села Ярославешть и Михэешть.

105

1532 (7040) г. апреля 23, Тырговиште. — Господарь Влад Утопленник жалует Хамзе, великому бану Жбула и Крайовы, всю Крайову, со всеми селами, цыганов, виноградники, мельницы и селшца за правую и верную службу, с пролитием крови.

106

1532 (7040) г. мая 25. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Снаговскому монастырю село Драгоешть, по суду.

107

1532 (7040) г. июля 14. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Нану и его брату Стану вотчины в Финав, Комарник и Вака, по суду.

108

1532 (7040) г. июля 14, Питешть. — Господарь Влад Утопленник подтверждает спэтару Роману и его жене Станке село Рункул, по суду.

109

1532 (7040) г. июля 21, Питешть. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Муветештскому монастырю поместье в Предештъ.

110

1532 (7040) г. июля 24, Питешть. — Господарь Влад Утопленник подтверждает клучеру Влайку одного цыгана, по суду.

111

1532 (7040) г. августа 16, Гряка. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Фэртату пыркалабу вотчины в Нижних Отешть, по суду.

112

1532 (7040) г. августа 16, Гряки. — Господарь Влад Утопленник дарует Спаговскому монастырю налоги на вино с Чернэтештского холма.

113

1532 (7040) г. сентября 1, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает жупану Албу, его сыновьям и дочерям вотчины в Лэнджешть, Рыуджешь и Гаурень.

114

1532 (7041) г. сентябрь 18, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Фэртату пыркалабу горы Пештера и Томеску.

115

1532 (7040) г. сентября 18, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Тисманскому монастырю таможенную пошлину на Калафата и многих прудов на Дунае.

116

<1532 — 1533 гг.> ноября 14. — Господарь Влад Винтила приказывает Стану из Хотарань оставить в покое село Мушчел, Бистрицкого монастыря, дарованное ему постельником Строе и баном Пырву.

117

1532 (7041) г. декабря 2, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим вотчины в Пыклень.

118

<1532 — 1533 гг.> декабря 6. — Господарь Влад Винтила приказывает вновь ворнику Стану из Хотарань оставить в покое село Мушчел, Бистрицкого монастыря, дарованное баном Пырву постельнику Строе.

119

1532 (7041) г. декабря 11, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает монастырю Главачок вотчину в Негре.

120

1532 (7041) г. декабря 29, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает клучеру Влайку с его братьями и племянниками многие села, части сел и цыган.

121

<1533 г.> января 10. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю таможенную пошлину из Калафата.

122

1533 (7041) г. января 12, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила дарует монастырю Великая Лавра с Атоса годовой оброк в 10 000 аспров, а монахам, которые за ним придут, 1000 аспров.

123

1533 (7041) г. января 16, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим монастырям господарскую часть с прудов Доамней.

124

1533 (7041) г. января 26, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила жалует монастырю Дохнар с Атоса ежегодный оброк в 3000 аспров, а монахам, которые придут за ним, 400 аспров.

125

1533 (7041) г. февраля 2, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Арджешскому монастырю села Прэвалень и Яшин, по суду.

126

1533 (7041) г. февраля 2, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Арджешскому монастырю цыган, по суду.

127

1533 (7041) г. февраля 7, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим вотчины в Брэскулешть.

128

1533 (7041) г. февраля 12, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Бистрицскому монастырю мельницы на реке Доамней, после многочисленных судов.

129

<1533 г.> марта 18, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает клучеру Лаудату и его жене Войке половину Рунку.

130

1533 (7041) г. марта 19. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю селище Бистрец и освобождает всех собравшихся крепостных от всех податей и повинностей на три года, кроме дани и формирования великой рати.

131

«1533—1534 гг.» апреля 7. — Господарь Влад Винтила приказывает таможенным чиновникам из Видинского брода оставить в покое Тисманских монахов взимать подлежащие им пошлины.

132

1533 (7041) г. апреля 15. — Господарь Влад Винтила уполномочивает Арджешских монахов защищать заповедный лес и реку, вблизи Фламынзеица, принадлежащие монастырю.

133

1533 (7041) г. апреля 15, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Арджешскому монастырю метох и место, называемое Джеамэна, ниже Питешти.

134

1533 (7041) г. апреля 16. — Господарь Влад Винтила подтверждает дарственную жупаницы бана Барбу Бистрицскому монастырю, а именно село Строешти и цыган.

135

1533 (7041) г. апреля 18, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Куглумузскому монастырю с Атоса многие села.

136

1533 (7041) г. апреля 26. — Господарь Влад Винтила подтверждает Микшану с сыновьями и Влайку с братьями и сыновьями вотчины в Неджешти и Улите.

137

«1533 г. май — декабрь», Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим вотчины в Извоара, в Оастрэ, в Русинешти и в Сэллешти.

138

1533 (7041) г. мая 2, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила дарует Ксеропотамскому монастырю с Атоса ежегодный оброк в 5000 аспров, а монахам, которые придут за ним, 500 аспров.

139

1533 (7041) г. мая 27, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает жупанице Няице, комису Данчу и Станчу села Добруша, Драгодэнешти и Мэзерань, на которых они побратались.

140

1533 (7041) г. мая 30, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает великому постельнику Барбу и его племяннику постельнику Детко село Нижине Аняил и многие селища, по суду.

141

1533 (7041) г. июня 3, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю два селища, называемые Калугэрень, вблизи Бистрицы.

142

«1533 г. июля 2». — Господарь Влад Винтила подтверждает Арджешскому монастырю пруд Салгава со всеми озерами.

143

1533 (7041) г. июля 27, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля жалует монастырю Ватопеди с Атоса ежегодный оброк в 10 000 аспров, а монахам, которые за ним придут 800 аспров.

144

1533 (7041) г. августа 28. Питешти. — Господарь Влад Виттиля подтверждает границу села Милостя, Бистрицкого монастыря там, где она была установлена во времена воеводы Нягое Басараба.

145

1533 (7042) г. сентября 5, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля подтверждает портару Пее, жене его Някпе и дочери их Кале село Одобешть, по суду.

146

1533 (7042) г. сентября 10, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля подтверждает портару Пее вотчину в Речике Дабуде.

147

<1533 г.> сентября 18. — Господарь Влад Виттиля пишет горожанам Питешти, Арджеша и Рышника, чтобы они известили проходящих с товарами у брода Динул о необходимости уплаты таможенной пошлины Тисманскому монастырю.

148

1533 (7042) г. октября 13, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля подтверждает многим вотчины, горы, виноградники и цыган.

149

1533 (7042) г. ноября 3, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля подтверждает Говорскому монастырю села Глод и Хинце с горами, после многочисленных судов.

150

1533 (7042) г. ноября 13, Куртя де Арджеш. — Господарь Влад Виттиля подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Бирчешть, по суду.

151

1533 (7042) г. ноября 15, Куртя де Арджеш. — Господарь Влад Виттиля подтверждает Говорскому монастырю половину пруда Мамина, дарованную Нягоем Басарабом.

152

1533 (7042) г. ноября 18, Куртя де Арджеш. — Ворник Шербан, Барбу Постельник, пыркалабы Дику и Влайку даруют Арджешскому монастырю три мельницы в устье Джемана, ниже Питешти.

153

1533 (7042) г. декабря 27. — Господарь Влад Виттиля подтверждает Бистрицкому монастырю вотчины в Мирлице.

154

1534 (7042) г. марта 17, Тырговиште. — Господарь Влад Виттиля подтверждает границы города Гэргиче.

155

1534 (7042) г. апреля 3, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Снаговскому монастырю вотчины в Добрушешть, дарованные логофэтом Тудором.

156

<1534 г.> апреля 7. — Господарь Влад Винтила подтверждает митрополити из Тырговиште село Аяноаса.

157

1534 (7042) г. апреля 27. — Господарь Влад Винтила жалует дарственную монастырю Хиландар с Атоса на ежегодный оброк в 10 000 аспров, монастырской больнице 800 аспров, а монахам, которые придут за ними 500 аспров.

158

1534 (7042) г. мая 10, Арджеш. — Господарь Влад Винтила подтверждает Опри и его родственникам части вотчин в Посмаге.

159

1534 (7042) г. мая 23, Слатина. — Господарь Влад Винтила подтверждает Барбуле и Лупе вотчину в Студине, по суду.

160

1534 (7043) г. сентября 6, Фурешть. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю многие селища, по суду.

161

1534 (7043) г. сентября 6, Фурешть. — Господарь Влад Винтила подтверждает пыркалабу Цигуле и его родственникам многие вотчины в Пырскове, Мушчеле, „ла лакури“ и на холме Сасень, а также и монастырь из Валя Пуркала

162

1534 (7043) г. сентября 12, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает великому логофэту Влайку и его братьям вотчины и цыган в Слиншоаре, Стынгэче и Фратоштице.

163

<1534 г. ноябрь — 1535 г. май>. — Господарь Влад Винтила подтверждает Хорморскому монастырю из Молдавии семью цыган.

164

1534 (7043) г. декабря 11, Бузэу. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим вотчину в Сибичэу, по суду.

165

1534 (7043) г. декабря 18, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю многие села, селища и пруды.

166

1534 (7043) г. декабря 27, Бухарест. — Господарь Влад Винтила подтверждает монастырю Козна много прудов с их доходами, по суду, а также и села Карэрень и Луминень.

167

1535 (7043) г. января 11. — Господарь Влад Винтила подтверждает Бистрицскому монастырю село Корлаты, взамен города Тисмана, который он отдает монастырю Тисмана.

168

1535 (7043) г. января 19, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Кану, Гычулу, Владу и Муше вотчины в Негошине, Кривяле и Чернэтешь.

169

1535 (7043) г. марта 27, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает епископии из Бузэу виноградник и фруктовый сад, дарованные монахом Василием.

170

1535 (7043) г. марта 30, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Тисманскому монастырю право на рыбную ловлю в реке Тисмане и выпас для скота от села до горы.

171

1535 (7043) г. марта 31, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает монастырю Козиа вотчины в Лешть и Плешиле Хотэринилор.

172

1535 (7043) г. апреля 1, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает епископии из Рымника вотчины в Поень. Фрэсинет, Каковэ, мельницы, виноградник и цыган.

173

1535 (7043) г. апреля 10, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Арджеешскому монастырю мельницы в Берилешть, на Яломце, по суду. Он также дарует им село Фэлкой, взамен села Шеоашул, которое он отдает Тырговиштельской митрополии.

174

1535 (7043) г. апреля 18, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим село Чурилешть, по суду.

175

1535 (7043) г. мая 7, Бузэу. — Господарь Влад Винтила жалует епископии из Бузэу вотчины в Пырсконень и Кукутень и подтверждает вотчину в Грошань, дарованную баком Томой.

176

1535 (7043) г. мая 15, Тырговиште. — Господарь Влад Винтила подтверждает Владу и Станчу вотчину в Влэдешть.

177

1535 (7043) г. июня 7. — Господарь Влад Винтила подтверждает Фэртату пыркалабу вотчины в Лэлешть, Дрэгэшань и Мурджеешть, по суду.

178

1535 (7043) г. июня 10, Крайова. — Господарь Влад Винтила подтверждает многим вотчины в Дрэгичень, Валялуй Соаре и Лихэчень.

179

1535 г. июль—1545 г. сентябрь.— Господарь Раду Паисий жалует монастырю св. Георгия с Атоса ежегодное приношение в 5000 аспров, а монахам, которые придут за ним 500 аспров.

180

1535 (7043) г. июля 12, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий жалует великому логофату Влайку и постельнику Детко многие селища.

181

1535 (7043) г. июля 22, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий жалует логофату Цалалу многие селища в пустыни и господарское место, за верную службу в чужих краях.

182

1535 (7043) г. июля 30, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Верхнем и Нижнем Неграшь, Бодинешть, Костешть, Боротбени, Романаци, Кости и Барбэтесть.

183

1535 (7043) г. августа 20, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий подтверждает ворнику Детко и его братьям вотчину Уягурешь, по суду.

184

1535 (7043) г. сентября 1, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю село Плолул, по суду.

185

1535 (7044) г. сентября 9, Тырговиште.— Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Главачок село Скэешть и цыган, дарованных баном Хамза и его женой Славной.

186

1535 (7044) г. октября 24, Бухарест.— Господарь Раду Паисий подтверждает великому логофату Влайку вотчины в Стэнешть с горами, по суду, а также цыган.

187

1535 (7044) г. октября 28, Бухарест.— Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю многие пруды, дарованные воеводой Владом Калугаром.

188

1535 (7044) г. ноября 23, Бухарест.— Господарь Раду Паисий подтверждает постельнику Михне вотчину в Бадень.

189

1535 (7044) г. декабря 10.— Господарь Раду Паисий подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Татарь, по суду.

190

1535 (7044) г. декабря 11, Бухарест.— Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю св. Архангелов села Владешть, Бунешть и Урлуешть, виноградники в Копэчень и цыган, дарованных ему многими боярами.

191

1536 (7044) г. января 4, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает логофэту Тату и логофэту Цалаву многие селища и пруды, а также побратанных между ними.

192

1536 (7044) г. января 7, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Главачок половину мельниц из Кыпиаы, дарованных спатаром Строе.

193

<1536—1540 гг.> января 8. — Господарь Раду Паисий подтверждает Тисманскому монастырю села Тисмана, Пырмул, Топешть, Покруя и Подени, освобождая их от всех податей и повинностей.

194

1536 (7044) г. февраля 14, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает вистьеру Михне и сыновьям логофэта Балаура вотчину в Бэлень, по суду.

195

1536 (7044) г. февраля 24, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий жалует монастырю Дохицар с Атоса ежегодный оброк в 3000 аспров, а монахам, которые придут за ними, 400 аспров.

196

<1536—1545 гг.> марта 3. — Господарь Раду Паисий жалует монастырю св. Павла с Атоса ежегодный оброк в 5000 аспров, а монахам, которые за ним придут, 500 аспров.

197

<1536—1540 гг.> апреля 7. — Господарь Раду Паисий пишет судену и выргарам из Бузэу межевать заповедный лес епископии.

198

<1536 г.> апреля 18, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Тисманскому монастырю села Тисмана и Покруя, по суду.

199

1536 (7044) г. апреля 30, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Пыгою и Гянде, сыновьям Аламана, вотчину в Станешть, по суду.

200

1536 (7044) г. мая 1, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает постельнику Раду вотчины в Вишикешть.

201

1536 (7044) г. мая 28, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает великому спатару Строе село Падина, которое было отобрано у него бавом Томой за долг.

202

1536 (7044) г. июнь, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Главачок гору Преслап, по суду.

203

<1536—1540 гг.> июня 2. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Главачок село Чернэтешть.

204

1536 (7044) г. июня 8, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Сэблану место для дома в Михэешть и вотчины в Жилиште, Бэтеешть, Жугурень и Вэкарешть.

205

1536 (7044) г. июня 23. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Плетрарь, Бырзешть и Бодешть.

206

1536 (7044) г. июля 1, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Драгою, Михаила и Патру вотчину Унгурень, по суду.

207

1536 (7044) г. июля 7. — Господарь Раду Паисий подтверждает вотчину Фэртату вотчины в Джюлешть и Гэвэнешть.

208

1536 (7044) г. июля 7, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает вотчину Радомиру с сыном Драгичем вотчины в Плетросе, Мерень, Кыртожань и Бырзешть, а также нескольких цыган, по суду.

209

1536 (7044) г. июля 10, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Бучачу с братом Милку вотчины в Мирилешть и Кырпой, а также их побратание.

210

1536 (7044) г. июля 17, Бухарест. — Господарь Раду Паисий дарует Снаговскому монастырю ежегодную меру: ведра пшеницы, ячменя, вина и меда, рыбу, сыр и деньги.

211

1537 (7044) г. июля 20, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Снаговскому монастырю виноградный холм, названный Валя Кэлугэрилор, с господарской частью налога на вино и перперы.

212

1536 (7044) г. июля 28, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает митрополии в Тырговиште господарскую часть налога на вино с виноградников холма Штефанетов, дарованных Балдовином и его женой Марией.

213

<1536 — 1539 гг.> сентября 6. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Валя цыган, дарованных монахиней Магдалиной.

214

1537 (7045) г. января 3, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Русенешть и Челиане.

215

1537 (7045) г. января 15. — Господарь Раду Паисий подтверждает госпоже Аяке вотчину в Патрарешть и мельницу, по суду.

216

1537 (7045) г. апреля 26, Тыргшор. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Гырбовь и Нишковень, а также и их побратание.

217

1537 (7045) г. мая 10. — Господарь Раду Паисий подтверждает Дрэгичу и Станчу вотчины в Бэлэчешть, Глогова и Манастиря, а также их побратание.

218

1537 (7045) г. мая 10, Манастирь Нучет. — Теодор игумен монастыря Нучет продает неромонаху Ефрему виноградник, который он дарует Тырговиштской митрополии.

219

1537 (7045) г. июня 2, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Козиа пруд Мамина с речками и село Орля, а монастырю Котмяна доход с пруда Мамина, по суду.

220

1537 (7045) г. июня 9, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Лэудату пахарнику, Влайку пыркалабу, Станчу служеру и жупанице Више села Градиштя из Кымпулунга и Гулешть, а также их побратание.

221

1537 (7045) г. июня 17, Корняцень. — Господарь Раду Паисий подтверждает Байко и Хырсу вотчину в Турбурешть, по суду.

222

1537 (7045) г. июня 18, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю вотчины в Фрэсинет, Редиул Флорей, Устье Балдалуй и Чоронь.

223

1537 (7045) г. июня 20, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю вотчины в Редиул Флорей и Фрасинет, дарованные монахом Василнем.

224

1537 (7045) г. июня 28, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает писцу Вуя и его брату Луке вотчины и виноградник в Попешть.

225

1537 (7045) г. июля 2, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает армашу Брату и его брату Влайку цыган, по суду.

226

1537 (7045) г. июля 3, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает пыркалабу Фартату вотчину Остров, по суду.

227

1537 (7045) г. июля 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает литару Опре, логофэту Кырстяну и Думитру вотчину в Нанэшешть.

228

«1537 г. сентября 1 — 1538 г. августа 31» 7047 Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Драгичешть вотчины в Неговань и Рагунда, дарованные Даном, сыном Мыйни.

229

1537 (7046) г. декабря 4, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Редиул Флоры, дарованную логофэтом Джюря.

230

1537 (7046) г. декабря 16, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Грошь.

231

1538 (7046) г. января 10, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Бистрицкому монастырю село Чеурь, взамен половины села Тисмааны, по суду.

232

1538 (7046) г. января 16, Тыргшор. — Господарь Раду Паисий подтверждает митрополии часть горы Бучеч, дарованной Мирчей из Шербанешть.

233

1538 (7046) г. января 28, Тыргшор. — Господарь Раду Паисий подтверждает митрополии село Аниноаса, с виноградником.

234

1538 (7046) г. марта 7, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Лебу, его сыну Овче и брату Раду вотчину в Грошань.

235

«1538 г.» марта 19. — Господарь Раду Паисий приказывает Стайко из Грошань и Шербу с Стайкой не преступать более границы вотчины Пискул Кокорула, принадлежащей логофэту Кырстиану.

236

1536 (7046) г. апреля 23, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Арджешскому монастырю село Шеоашул.

237

1538 (7046) г. апреля 23. — Господарь Раду Паисий дарует Говорскому монастырю доходы с рыболовства в пруде Мамина, но совместно с монастырями Козна, Котмяна и Мушетешть.

238

1538 (7046) г. апреля 24. — Господарь Раду Паисий подтверждает Стояну и Стэнилу вотчины во многих селах, по суду.

239

1538 (7046) г. апреля 25, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Главачок вотчину в Татэрешть на Телеормане, дарованную клучером Трифой.

240

1538 (7046) г. май, Мисля. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчину, названную Зарняскэ, по суду.

241

1538 (7046) г. мая 5, Тыргул Корнацел. — Господарь Раду Паисий подтверждает великому логофэту Влайку вотчину вблизи Дяга, по суду.

242

1538 (7046) г. июня 8, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает питару Стану и спэтару Добромиру вотчину в Тэтару, по суду.

243

1538 г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Монтану с дружиной вотчину в Турбурешть, по суду.

244

1538 (7046) г. июля 2, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю село Куртишоара на Олте, выше Слатины, по суду.

245

1538 (7046) г. июля 4. — Господарь Раду Паисий подтверждает Мушетештскому монастырю цыган.

246

1538 (7046) г. июля 14, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим части вотчины из Негошина, по суду.

247

1538 (7046) г. июля 16, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает спэтару Драгичу с братом Удриште, великим вистьером, и их двоюродному брату комису Вивтида несколько сел, части сел и цыган.

248

1538 (7046) г. августа 28, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает монахине Саре и ее сестре Анне села и цыган, принадлежащие раньше Стойке с дружиной, по суду.

249

<1538 г.> сентября 23. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Нэнэнешть и приказывает Кырстиану из Стоичень оставить монастырь в покое.

250

1538 (7047) г. октября 17, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю село Нэнэнешть, по суду.

251

1538 (7047) г. ноября 17, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий дарует вистьеру Раду селище Бистрец и половину Пояны Урыци за верную его службу господарю во время боя против Лантэ Басараб и Строе, при Фьятына Циганулуй.

252

1538 (7047) г. ноября 21. — Господарь Раду Паисий подтверждает жувану Няге вотчину.

253

1539 (7047) г. января 8, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Козна села, пруды, таможенную пошлину из Дженуяы, господарскую часть налогов на вино, налог с ведер вина в Вылче и 300 цыганских семейств.

254

1539 г. (7047) января 20, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий дарует монастырю Рынкачов ежегодную меру с ведер вина, сена и соли.

255

1539 (7047) г. февраля 22, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Стану вотчину в Мэнешть, по суду.

256

1539 (7047) г. апреля 25. — Господарь Раду Паисий подтверждает клучеру Детку ело Рэчка Д обула, по суду.

257

1539 (7048) г. сентября 10. — Господарь Раду Паисий подтверждает ворнику Тату и его племянникам половину Пуркэрень.

258

1539 (7048) г. сентября 10. — Господарь Раду Паисий подтверждает племянникам ворника Тату вотчины в Пуркэрень, а ворнику Раду, брату Тату, мельницы, дарованные все ворником Тату.

259

1539 (7048) г. сентября 14, Бухарест. — Господарь Раду Паисий дарует епископии Бузеу село Пырсковень, утерянное из-за измены Барбу, сына Удри.

260

<1539—1540 гг.> сентября 18. — Господарь Раду Паисий освобождает от винного налога все виноградники Бузеуского епископа Паисия.

261

1539 (7048) г. октября 21, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает ватафу Раду и логофэту Михаилу, с их женами Станка и Маля, села Шербэнешть, Кукутень и Мыядрешть, по суду.

262

1539 (7048) г. ноября 20, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Бошке питару вотчины в Берислэвешть.

263

1540 (7048) г. февраля 18, Бухарест. — Господарь Раду Паисий дарует Синайскому монастырю св. Екатерины годовой оброк в 10 000 аспров, а монахам которые за ним придут, 2000 аспров.

264

1540 (7048) г. февраля 23, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает монастырю Метеор годовой оброк в 3000 аспров, а монахам, которые за ним придут, 300 аспров.

265

1540 (7048) г. марта 4. — Ярчу дарует и продает Говорскому монастырю вотчину, дома и виноградники в Михэешть, а также зерно.

266

1540 (7048) г. марта 23, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий дарует пахарнику Митителу вотчину в Урекешть, утерянную Мимораном и Ионом из-за измены.

267

1540 (7048) г. апреля 17, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Сэлкуце.

268

1540 (7048) г. июня 22, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает вистиеру Михне часть горы Флоря.

269

1540 (7048) г. июня 22, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает постельнику Стяччу и его жене Моме все села, имущество и цыгая, нажитых вместе.

270

1540 (7049) г. октября 13, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает великому пахарнику Стойке и его родственникам вотчины в Божорань, Улица и Копэчель, по суду.

271

1540 (7049) г. октября 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает спэтару Дрэгичу и великому вистиеру Удриште господарский налог на вино и перлери из Мэрджинень и Филипешть.

272

<1540 — 1541 гг.> ноября 20. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Бэбень и Мэтешть, а также их побратанье.

273

1540 (7049) г. декабря 9, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Владу и Фраче вотчину в Стэнешть, по суду.

274

1541 (7049) г. февраля 6. — Господарь Раду Паисий подтверждает Татомиру с братьями вотчину в Кэлчешть.

275

1541 (7049) г. февраля 10, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает жупану Детко Пискул Воеводулуй.

276

1541 (7049) г. апреля 27. — Господарь Раду Паисий подтверждает Снаговскому монастырю вотчину в Кырчумарь, дарованную ворником Бырсяну при пострижении.

277

<1541 — 1544 гг.> апреля 29, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает шетрару Борче и вистиеру Раду села Виерэш и Мэрэчинень.

278

1541 (7049) г. июня 1, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Капле, племяннице монахини Ангелины, и ее дочери Кале имущество, села и цыган, оставленные ей.

279

<1541 — 1544 гг.> июля 4. — Господарь Раду Паисий уполномочивает ишмена Федора из Арджешского монастыря удержать в Корбь и Домвешть части вотчины, размежованные 12 боярами, и удалить Кэрстиенештов из этих вотчин.

280

<1541 — 1543 гг.> июля 4. — Господарь Раду Паисий подтверждает постельнику Раду одного цыгана, по суду.

281

1541 (7049) г. августа 13. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Кэрломанешть, а также побратание между ними.

282

1542 г. январь — 1545 г. февраль, Бухарест. — Господарь Раду Паисий жертвует монастырь Фэнтыееле, Снаговскому и Мэрджиненскому монастырям, для метоха.

283

1542 (7050) г. января 10, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Тигвень.

284

1542 (7050) г. января 25, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает ключеру Драгу вотчину в Пиетрарь.

285

1542 (7050) г. февраля 17, Арджеш. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчину в Скэуянь.

286

1542 (7050) г. февраля 20, Куртя де Арджеш. — Господарь Раду Паисий подтверждает Арджешскому монастырю село Футешть на пруде, половину купленную монастырем и половину, дарованную господарем.

287

1542*(7050) г. марта 15. — Господарь Раду Паисий подтверждает постановления, проведенные пыркалабом Петром для унаследования села Бырки и других сел и цыган: половину Арджешскому монастырю и половину своим племянникам.

288

1542 (7050) г. марта 20, Коянь. — Господарь Раду Паисий подтверждает великому армашу Детко селище Недея Маре и много прудов.

289

1542 (7050) г. апреля 16, Бухарест. — Господарь Раду Паисий освобождает епископа Бузэу от пошлины на вино с виноградников холмов Вернешть, дарованных великим пахарником Крача.

290

1542 г. мая 4, Бухарест. — Господарь Раду Пансий подтверждает Иону с братьями вотчину в Клокотич.

291

<1542—1543 гг.> мая 20. — Господарь Раду Пансий подтверждает Коману и Драгою вотчину в Урсень.

292

1542 (7050) г. июня 16, Тырговиште. — Господарь Раду Пансий подтверждает соглашение, сделанное Владом между его сыновьями и пасынками, на вотчину в Фынтыналуй Стурдза.

293

1542 (7050) г. июня 30, Тырговиште. — Господарь Раду Пансий подтверждает Говорскому монастырю половину села Стрымбеле, дарованного великим логофэтом Тату.

294

<1542—1543 гг.> июля 1. — Господарь Раду Пансий подтверждает Говорскому монастырю половину рыбного налога из Маминь, а монастырю Мушешть третью часть рыбы, из данной половины.

295

1542 (7050) г. июля 13. — Господарь Раду Пансий подтверждает Дану и его сыновьям вотчину в Фэркэшешть.

296

<1542—1543 гг.> июля 20, Тырговиште. — Господарь Раду Пансий подтверждает многим вотчины в Трестоя и Грабичина.

297

1542 (7051) г. сентября 17. — Господарь Раду Пансий подтверждает Стану и его брату Нану вотчины в Фиань и Фынтывеле, а также и две поляны.

298

<1542 г. сентября 1543 г. августа> 25 (7051). — Господарь Раду Пансий подтверждает Снаговскому монастырю вотчину в Дялул Кырчумарилор с налогами на господарское вино, дарованную пахарником Баля.

299

<1542—1543 гг.> октября 23, Тырговиште. — Господарь Раду Пансий дарует вистьеру Раду села Поенарь, Кеянь и Капацынени, за верную его службу в борьбе с Строе Прибягу и за то, что спас ему от ограбления казну и перевез ее в Турнул Никополул.

300

1543 (7051) г. февраля 1. — Господарь Раду Пансий дарует Арджешскому монастырю половину пошлины из Вадул Видинулуй.

301

1543 (7050) г. марта 7, Бухарест. — Господарь Раду Пансий подтверждает Нучетскому монастырю третью часть рыбной пошлины из Балта Доамней.

302

1543 (7051) г. марта 20, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Мирче вотчину в Поень Златарулуй, по суду.

303

1543 (7051) г. апрель, Мисля. — Господарь Раду Паисий подтверждает жупану Кера вотчины Гэняса и Садова, и дает ему право собирать своих цыган откуда бы то ни было.

304

1543 (7051) г. апреля 24, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Драгомиру с его братьями вотчину в Пэдурец, по суду.

305

1543 (7051) г. мая 18, Окняеле Марь. — Господарь Раду Паисий подтверждает клучеру Драгу вотчины в Трестенике.

306

1543 (7051) г. мая 19. — Господарь Раду Паисий подтверждает Опре фруктовый сад и виноградник в Рэдэчиешть.

307

1533 (7051) г. мая 20, Рымник. — Господарь Раду Паисий подтверждает постельнику Феодосию и его брату Нягое вотчину в Будешть, по суду.

308

1553 (7051) г. мая 25, Рымник. — Господарь Раду Паисий подтверждает ворнику Опре виноградник на Бужоранском холме и фруктовый сад.

309

1543 (7051) г. июня 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает и дарует великому армашу Детко, его свекрови Някше и жене Кале много сел, части сел, пруды и цыган.

310

1543 (7051) г. июня 30, Мисля. — Господарь Раду Паисий подтверждает стольнику Драгу, спатару Строе, вистиеру Тудору и великому спатару Драгомиру село Орбуешть, по суду.

311

1543 (7051) г. июля 17, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает многим вотчины в Сибичеу, по суду.

312

<1543 г. сентября 1 — 1544 г. августа 31 (7052)>. — Господарь Раду Паисий подтверждает Кольце с сыновьями и племянниками вотчину в Благодешть.

313

1543 (7052) г. сентября 17, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает епископии из Бузэу право суда над уеадами: Бузэу, Рымникул Сэрат, Брэгла и Сакуень.

314

1543 (7052) г. сентября 27. — Господарь Раду Паисий подтверждает портару Драгучу вотчину в Гречь, по суду.

315

1543 (7052) г. ноября 7, Тыргул де Флочь. — Господарь Раду Паисий подтверждает епископии из Бузэу вотчину в Драгэнешть, пожалованную Маней, Лягином и Мушатом.

316

1543 (7052) г. декабря 7, Бухарест. — Господарь Раду Паисий подтверждает Влайку и Рате половину Мичешть де Сус, которое они получили взамен от монастыря Тутана за четвертую часть Алботы и две части селища Хухурезилор.

317

1544 (7052) г. января 5, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает портару Раду и его племянникам, сыновьям Драгича, вотчины в Морэшь.

318

1544 (7052) г. февраля, 9 Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает великому армашу Детко село Одобешть.

319

1544 (7052) г. марта 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий жалует спатару Драгичу и великому вистриеру Удриште части сел: Капэциень, Храсту, а также Крайову с крепостными, за верную службу.

320

1544 (7052) г. мая 5, Вадул Никополей. — Господарь Раду Паисий подтверждает Стану вотчины в Супцирень и в Прэдэличешть.

321

<1544 г.> мая 14. — Господарь Раду Паисий подтверждает Драгою и Петру вотчины в Стрымбе и Фундчу.

322

1544 (7052) г. июля 7, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Бистрицкому монастырю село Строешь, по суду.

323

1544 (7052) г. августа 29, Мисля. — Господарь Раду Паисий подтверждает Стэниле и его сыновьям Раду, Кырсте и Стойке вотчину в Стежарул Билцулуй.

324

1544 (7053) г. октября 15, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Бистрицкому монастырю мельницы на реке Доамне, на месте названном Ла Крынг.

325

1545 (7053) г. января 16, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает Говорскому монастырю село Стойчани на Олте, по суду.

326

1545 (7053) г. февраля 28, Тырговиште. — Господарь Раду Паисий подтверждает дочерям Димитрия вотчины в Прислопе и Перень.

327

1545 (7053) г. <апр — июнь>. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчину в Грошь и Бративань, по суду.

328

1545 (7053) г. марта 25, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчину в Попешть по суду.

329

1545 (7053) г. май, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Стану и Раду с сыновьями вотчины в Микшань, Досул Магурей, Балегош и Делешть, купленные во время голода, „когда люди продавали сыновей туркам“.

330

<1545 — 1553; 1558 — 1559 гг.> мая 6. — Магистрат с 12 пьргарями из Арджеша подтверждают Арджешскому монастырю вотчину (в Штэфанешть), по суду.

331

1545 (7053) г. мая 27, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю половину села Челей с речками, по суду.

332

1545 (7053) г. мая 27, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю село Челей с речками Кушмица и Селиштоара со всеми селенцами.

333

1545 (7053) г. мая 28, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Главачок половину села Калинешть, с мельницами и виноградниками.

334

1545 (7053) г. мая 28, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Главачок вотчину в Нягре, по суду.

335

1545 (7053) г. мая 30, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю село Богданешть, по суду.

336

1545 (7053) г. июня 1, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю все свои села и пруды, освобождая их от податей, а также и цыган.

337

1545 (7053) г. июня 6. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Каве и его дружине вотчины в Негошине, по суду.

338

1545 (7053) г. июня 16. — Господарь Мирча Чобан подтверждает жупанице Капле имущество, села и цыган, оставленные ей после смерти ее мужа Бадеем пырквэлабом.

339

1545 (7054) г. сентября 14, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Стану и Драгое вотчину в Сорешт, а Буду и его дочери Станке вотчину в Гырбовь и Фрасинет.

340

1545 (7053) г. сентября 24. — Господарь Мирча Чобан подтверждает великому логофату Раду и его братьям, Пырву шыркэлабу и Владу комису, вотчину в Войнид-жешть.

341

<1545 — 1547 гг.> октября 4. — Господарь Мирча Чобан жалует Говорскому монастырю вотчину, место для сада и брод для мельницы в Питешть.

342

1545 (7054) г. ноября 4, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Данчу шыркэлабу вотчину в Добруше, утерянную ворником Стайко из-за измены.

343

1545 (7054) г. декабря 6, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает постельнику Преде село Гура Дылджей.

344

1545 (7054) г. декабря 9, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Шербану вотчину в Бунешть, а также и побратание с логофатом Вылку.

345

1546 (7054) г. января 10. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Козиа вотчину в Лнешть, по суду.

346

1546 (7054) г. января 29, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тоадеру и Казану вотчины в Милешти де Жос и Милишти де Сус.

347

<1546 г.> апрель. — Димитрий, великий бан Крайовы, уполномочивает Станчу из Красны владеть вотчиной его брата Арки из Красны, которому он одолжил деньги и скот.

348

1546 (7054) г. апреля 8. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Харешанам село Хареш со старыми границами, которое было захвачено крепостью Поенарь и селами Капацнень и Кеань.

349

1546 (7054) г. <май — июнь>, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Драгичешть вотчину в Неговань, по суду.

350

1546 (7054) г. мая 29, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает вистнеру Влайку, Брату и его брату Влайке село Циганешть, по суду.

351

<1546 г.> июня 17, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает ворнику Думе, Данчу и Фреже вотчину в Мырша, по суду.

352

1546 (7054) г. июня 22, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает логофату Димитрию вотчину в Погану.

353

1546 (7054) г. июня 30. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Станчу вотчину в Красне его брата Арки, за то что он возместил убытки, понесенные Димитрием, великим баном Крайовы, причиненные ему Аркой.

354

<1546—1547 гг.> июля 3. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю село Топешть и приказывает Детко оставить его в покое.

355

1546 (7054) г. июля 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Михне пыркалабу, слуджеру Баде и Влайку вотчины в Арджешь, по суду.

356

1546 (7054) г. июля 7, Бузэу. — Бузэуский епископ Паисий свидетельствует, что великий арман Цинтя оставил епископии из Бузэу после своей смерти села Рыхов и Козлечь.

357

1546 (7054) г. июля 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобану подтверждает Тырговиштской митрополии село Анноаса.

358

1546 (7054) г. июля 25, Крайова. — Феодосий, великий бан Крайовы, подтверждает Бистрицкому монастырю село Мушчел, дарованное раньше Бадикой и Строе, а теперь ключером Бадей из Хоторан.

359

1546 (7055) г. октября 3, Бухарест. — Господарь мирча Чобан подтверждает Харешанам их вотчину из Хареша, по суду.

360

1546 (7055) г. октября 5. — Господарь Мирча Чобан подтверждает госпожам Роксанде и Деспине село Гэняса.

361

1547 (7055) г. (январь — август). — Господарь Мирча Чобан подтверждает Нягое вотчину в Прунь.

362

1547 (7055) г. января 10, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю село Мушчел по суду.

363

1547 (7055) г. января 11, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю села: Водница Маре, Бахна, Вырфул луй Влад и Бучина, после нескольких судов.

364

1547 (7055) г. января 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю село Мушчел, по суду.

365

<1547 г.> января 20. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю вотчину в Шеоаше.

366

<1547 г.> апреля 10. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю пошлину из Кадафата.

367

1547 (7055) г. апреля 26, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю села: Тисмана, Покруя, Годнешть, Сырбшори и Охаба.

368

<1547 г. после апреля 26>. — Великий логофат Раду жалует Тисманскому монастырю село Тисмана, дарованное раньше его тестем, ворником Дрэгич.

369

1547 (7055) г. апреля 30, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Оуре с сыновьями и племянниками вотчины в Спияу на Ловиште, по суду.

370

1547 (7055) г. мая 8, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Бистрицкому монастырю село Вэдастра Маре, после суда.

371

1547 (7055) г. мая 18, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает поставщику Быркэ и его жене Эрине село Банешти на Няжлове и вотчину в Ромынешть де Жос.

372

1547 (7055) г. июня 1, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю селище Поточетул, по суду.

373

1547 (7055) г. июня 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает побратание между Анкой, дочерью Бадну, и его зятьями Нягое и Стое, а также Команом, за вотчины их в Гэвэнешть на склоне и Перваць.

374

1547 (7055) г. июня 6, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тисманскому монастырю села, селища, пруды и пошрины, по суду.

375

1547 (7055) г. июня 19, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю одлого цыгана, дарованного великим логофатом Раду.

376

1547 (7055) г. июня 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тату вотчину в Стэнешть.

377

1547 (7055) г. июня 23, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Арджешскому монастырю вотчину в Нукшоара, по суду.

378

1547 (7055) г. июня 30, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает спэтару Кучулату вотчины по многих селах.

379

1547 (7055) г. июля 1, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Димитрию вотчину в Намэешть.

380

1547 (7055) г. июля 2, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю село Кинтешть, по суду.

381

1547 (7055) г. августа 9. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Раду вотчину в Злэтарей.

382

<1547 г.> августа 13, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Козна вотчину в Лиешть, по суду.

383

1547 (7055) г. августа 19, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Стэнилу с сыновьями Радул, Кырстиян и Стойка вотчины в Стежарул и Горуя.

384

1547 (7055) г. августа 27, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Котломуз село Уда, по суду.

385

<1547 г. сентября 1 — 1548 августа 31> (7056). — Господарь Мирча Чобан подтверждает Коману и его братьям вотчину в Бечень, по суду.

386

1547 (7055) г. сентября 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает великому логофэту Раду половину села Голешть, по суду.

387

1547 (7055) г. <сентября — ноября> 21, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает логофэту Димитрию вотчину в Бырсешть.

388

1547 (7056) г. декабря 8. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Станчу с братьями вотчину в Фаркашешть, по суду.

389

1548 (7056) г. января 10, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю село Стойчени на Олте, по суду.

390

1548 (7056) г. января 18, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Федору, сыну ворника Фэртата из Драгашань, вотчины Прундул и Кэлинетул.

391

1548 (7056) г. апреля 2, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчины около Колеятыны.

392

1548 (7056) г. апреля 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает епископии из Бузэу семейство цыган и виноградник, дарованные логофэтом Микля.

393

1548 (7056) г. апреля 18, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает дочерям Стойки и дочерям Буйкэ село Томень и половину Свинтешть.

394

1548 (7056) г. апреля 25, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает пыркалабу Михяе и его брату логофату Влайке село Четацени, по суду.

395

<1548 г. май — 1552 г. июнь>. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Михаэля и его брату Мане вотчину в Блэдешть и Мэрджинень, по суду.

396

1548 (7056) г. мая 7, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Детко из Дрэгоешть половину села Топешть, по суду.

397

1548 (7056) г. мая 8, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчины в Голешть.

398

1548 (7056) г. мая 20, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Плопул, по суду.

399

1548 (7056) г. мая 22, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Нягу вотчины в Тымпень и Тымбоешть, а также и цыган.

400

1548 (7056) г. июня 3, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчины в Злэтарей.

401

<1548 — 1549 гг.> июня 10. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Владу из Сырбь вотчину в Злэтарей.

402

1548 (7056) г. июня 12. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Стойке и его сыну Лупу вотчину в Милешти де Сус.

403

<1548—1552 гг.> июня 13. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Токсаба и Данциу гору Меруол, для выпаса овец.

404

1548 (7056) г. июня 19, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю село Стойчени, по суду.

405

1548 (7056) г. июня 24, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает монастырю Козиа село Салатрукул, по суду.

406

1548 (7056) г. июня 29. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Степану и Драгобрату вотчину в Бадень, по суду.

407

1548 (7056) г. июля 2, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает писцу Михэилу и его сыновьям Гиуре и Прэде, а также Пырву вотчины в Фата и Цыган.

408

1548 (7056) г. июля 11, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Витану вотчину в Бунешть, а также и побратание между его дочерью и сыновьями.

409

1549 (7047) г. октября 7, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает писцу Кучулату, сыну его Фрэцила и племянникам Нягое и Николе вотчины в Изворул Кэлугареск, по суду.

410

<1549 г.> января 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчины в Кножд, по суду.

411

1549 (7057) г. января 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Раду и брату его Илье вотчины в Липие и Сорешть, а также и побратание с их шурином Думитру.

412

<1549 — 1552 гг.> марта 3, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Стаячу, Стану и Зырне вотчину в Сибичеу.

413

1549 (7057) г. марта 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает комису Баде и его брату пахарнику Влайку вотчину в Штефэнешть.

414

<1549 — 1552 г.> апреля 2. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю села Глодул и Хинца, по суду.

415

<1549 — 1552 гг.> апреля 10. — Господарь Мирча Чобан дарует армашу Петру и армашу Динку вотчину в Михаешть и виноград в Сэоаше, утерянные вистьером Войку из-за измены.

416

1549 (7057) г. апреля 26, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Петру и Братко вотчины в Чертежь и в Жермонешть.

417

1549 (7057) г. июня 6, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Гуле и Федору вотчину в Бадень, по суду.

418

1549 (7057) г. июня 9. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Мирче и Грозе вотчину в Драгичень, по суду.

419

1549 (7057) г. июня 22, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчины в Стрымбе и в Лову, а также и побратание между ними.

420

«1549 г. сентября 1 — 1550 г. августа 31» (7058), Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчинам в Кырстненешть, по суду.

421

1550 (7058) г. февраля 21, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Алботе и Идре вотчину Рушецу, по суду.

422

1550 (7058) г. апреля 9, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Нэнэнешть у устья Тополога, по суду.

423

1550 (7058) г. апреля 10. — Господарь Мирча Чобан подтверждает епископии в Бузау вотчину в Грошенясе, по суду.

424

1550 (7058) г. «апреля» 25. — Господарь Мирча Чобан подтверждает сыновьям Станеца, Доброты и Дарослана вотчину в Кокорэштъ, по суду.

425

1550 (7058) г. июня 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Трунке и его братьям вотчину в Брабець, Штирбина, Поiana и Кривина Броштенилор.

426

1550 (7058) г. июня 10, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчинам в Плэсенъ, Черэт и Гурбэнешть, а также и побратанье между ними.

427

1550 (7058) г. июня 13. — Дмитрий, великий бан Крайовы, подтверждает Бистрицскому монастырю мельницы на Олтеце, в Мирлице.

428

1550 (7058) г. июня 17, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчинам в Бэтиешть.

429

1550 (7058) г. июля 20, Тырговиште. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчинам в Кукутень.

430

1550 (7058) г. июля 3. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Нягу и его племянникам вотчины в Бэнашь, по суду.

431

1550 (7058) г. июля 5, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает многим вотчинам в Крушове.

432

1550 (7058) г. июля 28, Бухарест. — Господарь Мирча Чобан подтверждает Тату и Лумоте вотчины в Стэнчешть, а также и побратанье между Тату и его сестрой Славницей.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1528 (7036) г. мая 30, Тырговиште. — Господарь Раду из Афумац подтверждает Говорскому монастырю вотчину в Куртишоаре.

2

<1531 — 1532> г. мая 22, Бухарест. — Господарь Влад Утопленник подтверждает Боле и Иону вотчину в Плэчикоюле.

3

1541 (7049) г. март, Тырговиште. — Господарь Раду Павсий подтверждает Арджескому монастырю цыган, данных княгиней Деспиной за долги в 20 000 аспров.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

I

1526 (7034) Ianuarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri cu numele Glavacioc, unde este hramul și lăcașul preasfintei și curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și slăvitei ei blagoveștenii și preacinstuitului părinte, egumenului ieromonah Sava și tuturor sfinților și dumnezeieștilor călugări, care trăiesc în acest sfânt loc, ca să le fie, cât va fi în Neagra partea dreaptă a Țigănușei, de pretudindeni, cât este hotarul Neagrei, pentru că au fost ale Țigănușei vechi și drepte ocine și dedice.

Și după aceea, Țigănușa, el și-a așezat pe nepoții săi peste mai sus zisa ocină, ca să-i fie moștenitori după el, iar el să aibă cinste și odihnă dela ei. Dar el nici-un folos n'a avut dela nepoții săi, ci în loc de cinste și odihnă, cea mai amară defăimare și...¹⁾. Astfel Țigănușa de vreme ce...¹⁾ a văzut așa, iar el a venit înaintea domniei mele cu nepoții săi și scoțându-i din toate ocinile lui cât este partea lui, le-a dăruit toate și le-a dat sfintei mânăstiri Glavacioc, înaintea domniei mele, ca să-i fie sfintei mânăstiri de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și odihnă, iar lui și părinților lui veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și părintelui egumen și tuturor fraților, să le fie lor de ocină, de ohabă și de nimeni neatins în veci, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic, jupan Manea Perșanul vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Teodor logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Radul paharnic și Radul comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Tatul, care cu mâna slabă am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 7 zile, în anul 7034 <1526>. Ispravnic Balaur logofăt.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 279.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1752.

2

<1526> Ianuarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea e Pușo dela Neagra și astfel îți vorbește domnia mea, cum vei vedea această arte a domniei mele, iar tu să cauți, în acel ceas, să dai o carte ce ai făcut-o cu Țigănușa, de frăție, la mâna părintelui egumen Sava dela Glavacioc. Și să nu faci în alt chip, ci să o dai, pentru că bine să știi că mai rău decât tine nu va păți niciun alt om. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Balaur logofăt.

Scris Ianuarie 7 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 280.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Dat după confirmarea dată m-rii Glavacioc la 7 Ianuarie 1526.

3

1526 (7034) Februarie 6, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahii fiul bunului și marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce să numește Mușeteștii, unde iaste hramul preasfintei, preacuratei, preablagoslovitei stăpâniei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarii Mariei, cinstita ei adormire, ca să fie sălaș<e> de Țigani anume Badea cu fi<i> lui și Dadul cu fi<i> lui, feciorii lu Gote și Nica cu frații lui și cu fi<i> lui, feciorii lui Hină, pentru că acești Țigani ce sânt ziși mai sus au fost ai domniei mele și domnia mea i-am adaos sfintei mănăstiri dela Mușetești ca să fie ei de întărire, iar domniei mele și răposăților părinților domniei mele să-m<i> fie spre vécinică pomenire nesfârșită, în veci.

Pentru aceea, acești Țigani ce sânt scriș<i> mai sus ai domniei mele i-am dat domnia mea sfintei mănăstiri și fraților carii lăcuiesc în sfânta mănăstire dela Mușetești, ca să fie lor moșie și ohabnică și vécinică și de niminé să nu aibă nicio supărare, după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Pârvul ban Craiovei și jupan Drăghici mare dvornic și jupan Radu logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spatar și Radul al Danciului comis și Peia portar și Radul paharnic, Șerban stolnic și Giura și Badea mari postelnici.

Și am scris eu, Vișan, în cetatea Târgoviștii, în luna lui Fevruar în 6 zile, leat 7034 <1526>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 404.
Copie rom.

4

1526 (7034) Martie 31, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri ce se cheamă Govora, unde este hramul și lăcașul preacuratei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitei și slăvitei ei uspenii, ca să-i fie Ațigani, anume: Lal cu copiii săi și Costea cu fiii săi și Badea cu fii săi și Bădia și alt Badea cu fii săi și Lălu și Badea și Costea și Slav și Danciul și fii lui Costea cu copiii lor și Badea și Radul și Dadul și Hrusan; pentru că mai sus scrișii Ațigani i-a dăruit monahia Magdalina sfintei mânăstiri pentru sufletul său.

Și iarăși să-i fie un sălaș de Ațigani, anume Nanuca cu copiii săi, anume Găcea și Taica și Paraschiva. Însă cât va fi monahia Magdalina în viață, să fie pentru trebuința ei Ațiganca Nanuca cu fii săi, iar după moartea Magdalinei, iarăși Ațigani să fie ai sfintei mânăstiri.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri un sălaș de Ațigani, anume Pecea cu fii săi, Nănuca și Mușat și Radul și Lal și Costea și Badea; pentru că i-a cumpărat egumenul Dorotei dela monahia Magdalina, pentru 5.000 aspri.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mânăstiri Govora, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, peste spusa domniei mele.

Încă și martori am pus domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Manca Perșanu mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Neagoe vistier și Dragomir spatar și Radul paharnic și Șerban stolnic și Drăghici comis și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Balaur logofăt.

Scris în luna Martie 31 zile, în cetatea Târgoviște, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 281.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.
Cu o trad. rom. din 1797.

1526 (7034) Aprilie 1, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se numește Tismana, hramul și lăcașul sfintei, preacuratei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei uspenii și nastavnicului și învățătorului turmei celei cuvântătoare a lui Hristos și ieromonahului Eustratie și tuturor fraților câți sunt în sfânta mănăstire, dă domnia mea vama Calafatului, să le fie de ocină și de ohabă.

Și să ia vamă dela Calafat: de cal, 6 aspri și de bou, 3 aspri și de vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru, de un sac cu grâu, 2 aspri și de o sută de bolovani <de sare>, 3 bolovani, de o butie cu vin, 10 aspri.

Bistrețul și Balta Albă și Platățu sunt ocine și ohabă și dedină, din 10 pești, un pește. Și de aici, fie baltă mică, fie mare, până la Calafat, din zece pești, un pește. Și pe acele bălți ce se va săra cu corabia: de corabie, 30 aspri, de luntre, 15 aspri, de car, 4 aspri, de povară pe cal, 2 aspri. Și balta dela Piatra, din 10 pești, unul. Dela Blatița până la Severin, fie baltă mică, fie mare, din 10 pești, unul.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatle noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în demnia lui; iar dacă va călca și nu va cinsti și nu va întări, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l batjocorească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare suflul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și sângele lui asupra lor și copiilor lor, precum este și va fi în veci, amin.

Aceștia sunt martori: jupan Pâivul ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Drăgcmir spătar și Nergoe vistier, Radul comis și Radul paharnic și Șerban stolnic și Badea și Căstian mari postelnici. Ispravnic Balaur logofăt.

Scris luna Aprilie 1-a zi, în cetatea București, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 282.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

1526 (7034) Aprilie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfințelor și dumnezeieștilor biserici și lăcașului mănăstirilor, ce se chiamă Glavaciov și Bolintinu și Nucet și Strâmbul și Mușătești, ca să le fie lor din Balta Doamnei partea domnească, cât se va alege partea domnească, din 20 pești, 4 pești, ca să ia acele sfinte mănăstiri așa, ca să împartă călugării acei pești în 4 părți. Deci, din trei părți, o parte să fie a Glavaciovului, altă parte a Bolintinului, altă parte a Nucetului; iar a patra parte să fie a celor două mănăstiri Strâmbul și Mușătești, ca s'o împartă în două.

Pentru că le-a miluit domnia mea, nu de altundeva, din averile oamenilor, ci din averile domnești, care au fost așezate încă mai înainte de noi, de răposatul Basarab voevod. El a ales ca această parte să fie domnească. Iar domnia mea am socotit a întări acelor sfinte mănăstiri și călugărilor ce locuiesc într'însele să le fie de întărire și de hrană, pentru sufletul părinților domniei mele și domniei mele veșnică pomenire.

De aceea, le-am dat și le-am miluit și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă și de nimeni neatins și nemișcat. Și nimeni să nu aibă amestec peste acele averi mai sus zise, afară de călugări, nici marele stolnic, nici slugile banului, nici marele vornic și nici altcineva. Pentru că oricine va încerca a turbura sau a opri această avuție ce se cuvine pe dreptate, un om ca acela mare rău va primi din partea domniei mele, ca un necredincios și călcător al acestei porunci a domniei mele.

Încă și după trecerea noastră din cele de aici, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi moștenitor, după moartea domniei mele fie din rodul inimii domniei mele fie din ruda domniei mele sau după păcatele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări și va păzi această poruncă a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări și nu va păzi această poruncă a domniei mele, ci o va strica și o va rupe și o va călca și o va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să nu-l păzească și să-l batjocorească în domnia lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor, cea ce este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei, Drăghici fost vornic și Manea mare vornic și Radul fost logofăt și Theodor mare logofăt și Dragomir spătar și Neagoe vistier și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Bade și Dragul mari postelnici.

Și eu, Pădure, care am scris în minunata cetate Târgoviște, luna Aprilie 3 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 283.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

7

1526 (7034) Mai, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod, domn al țării Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Dragomir cu fiii săi, câți îi <va da dumnezeu>, ca să-i fie lui loc de stupină la capătul de jos al Frăsinetului, ce se chiamă Stupina Gramei, la Fântână, în locul de sus 70 stânjeni...¹⁾ 28 stânjeni, pentrucă a cumpărat popa Dragomir dela Dobromir, pentru 200 aspri. Și locul lui din sus de stupină, pe apa Ursei <pană>...¹⁾ Fântână 77 stânjeni și cu toată apa.

De aceia, i-am dat și domnia mea popii Dragomir cu fiii săi, să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și prădalica să nu fie în veți. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Stoian scriitor²⁾ am scris în luna Mai...¹⁾ zile în cetatea de scaun Târgoviște, dela Adam...¹⁾ 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 283 bis.

Orig. slav, perg., rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

8

1526 (7034) Mai 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele, lui jupan Vlaicul vornic, fiul lui Cega și cu fiii săi și fiilor lui Dragomir, fiul lui Vlaicul, anume Tudoran și Dobre și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satele, anume Mogoșeștii toți, cu tot hotarul, ce sunt pe Argeș, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, dar au fost cotropiți de Staico logofăt din zilele lui Vlad voevod, bunicul domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ în orig. « slovopisateli ».

Căci Staico logofăt a luat cu puterea și cu sila dela Cega, tatăl lui Vlaicul și dela Vlaicul, tatăl lui Dragomir, le-a luat Mogoșeștii toți, de i-a dat mănăstirii dela Cotmeana și mănăstirii dela Tutana, iar lui Cega și lui Vlaicul al lui Albul...¹⁾, el le-a dat pentru Mogoșești în Rușii dela Vede a treia parte; dar lor nu le-au fost Rușii în pace, ci au avut pără din multe părți.

Astfel, când a fost în zilele unchiului domniei mele, răposatul Vlad cel Tânăr voevod, iar Vlaicul al lui Cega și Dragomir, fiul lui Vlaicul, iar ei au părât și au plâns înaintea lui Vlad voevod, de și-au cerut baștina lor, Mogoșeștii. Și au avut pără cu călugării care sunt mai sus scriși. Astfel, Vlad voevod i-a judecat după dreptate și după lege și a dat lui Vlaicul și vărului său Dragomir moșia lor, Mogoșeștii toți, iar călugărilor le-a dat partea lui Staico logofăt din Rușii ce sunt pe Vede...¹⁾.

Și apoi iarăși, în zilele răposatului Basarab voevod, iar călugării dela Cotmeana și călugării dela Tutana...¹⁾ cotropind pe Vlaicul și pe Dragomir, le-au luat Mogoșeștii, iar jupanița Hrusana le-a luat partea din Ruși a lui Staico logofăt, pentrucă era tare și puternică...¹⁾, iar Vlaicul și Dragomir, ei au rămas fără niciun sat.

Astfel, din vremea când domnul Dumnezeu ne-a dăruit cu domnia Țării Românești, ca domnia mea să fie domn, iar jupan Vlaicul vornic și fiii lui Dragomir, Tudoran și Dobre, ei au avut pără înaintea domniei mele cu călugării dela Cotmeana și dela Tutana, de și-au cerut dedina lor Mogoșeștii ce le sunt vechi și drepte ocine și baștine și au scos cartea lui Vlad voevod cel Tânăr, de a văzut-o domnia mea. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții și bătrânii vlasteli ai domniei mele, după dreptate și după lege. Astfel, am dat domnia mea dimpreună cu toți boierii, cu sufletele lor, ca să fie Mogoșeștii lui Vlaicul vornic și fiilor lui Dragomir, pentrucă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină iar călugărilor și dacă le-a dat Staico logofăt sate, iar ei să fie în Ruși a treia parte...¹⁾ din partea lui Staico logofăt și dacă le va fi în pace sau măcar că nu, ei cu cine vor avea pără să se părăscă cum vor putea și cum îi va ajunge legea, pentrucă are Staico logofăt dedină în Ruși, iar cu Mogoșeștii nu au niciun amestec, pentrucă este veche și dreaptă dedină a lui Vlaicul vornic și a fiilor lui Dragomir, Tudoran și Dobre.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă.

Și iarăși să fie fiilor lui Dragomir, cumnatul domniei mele, lui Tudoran și lui Dobre cu fiii lor, niște sălașe de Țigani, anume Cociman cu copiii săi și Stanciul cu copiii săi. Inșă să se știe de lucrul lui Cociman Țiganul, cum deasemeni l-a dobândit cumnatul domniei mele Dragomir: i-a fost de moștenire unchiului său Voico din Bucșani; iar când a fost la nunta lui Dragomir, iar unchiul

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

său Voico l-a dăruit nepotului său Dragomir, de și-a plătit darul său și cinstea sa și toată familia și stăpânirea lui. Și a fost dedină lui Dragomir.

Iar aproape de moartea lui Basarab voevod, unchiul său Voico a vrut să ia Țiganul dela Dragomir, dar Dragomir s'a plâns înaintea lui Basarab voevod și a scos mulți boieri și megiași de a mărturisit Dragomir înaintea lui Basarab voevod că i-a dat lui acel Țigan care este mai sus scris, Cociman cu copiii săi, la nuntă, însuși unchiul său Voico, de a lui bună voie. Astfel, Basarab voevod și domnia lui i-a dat Ațiganul lui Dragomir, iar Voico a rămas de lege.

Iar apoi, Dragomir a pus pe acel Ațigan, Cociman, zălog la Danciul din Baba, pentru 1000 aspri, ca să-și plătească Conțeștii, partea unchiului său Voico, căci i-a făcut dedină, pentru că erau vânduți lui Oprea vistier de unchiul său Voico. Însă Dragomir n'a putut ajunge ca să plătească satul său Conțeștii, pentru că l-a vândut cu mai mult de 1000 <aspri>. Și apoi, fiii lui Dragomir, Tudoran și Dobre, au întors filor lui Danciul din Baba acei 1000 aspri și iarăși au luat pe Ațiganul Cociman cu copiii săi.

Iar apoi și pentru lucrul lui Stanciul Ațiganul care este mai sus scris să se știe cum îi este rândul: a fost a lui Dragomir ocină și dedină și a fost pus anume zălog la Dobrotă din . . . ¹⁾ pentru 1400 <aspri>. Iar apoi, a fost cotropit de fiii lui Arsu, de Stanciul cu frații săi și Dragomir a scos pe Dobrotă . . . ¹⁾ lege dinaintea domniei mele de . . . ¹⁾ Ațiganul Stanciul cu copiii săi. Și apoi a venit Dobrotă înaintea domniei mele, de a lui bună voie pentru binefacerea ce i-a făcut Dragomir, de i-a scos lege dreaptă din fața domniei mele . . . ¹⁾ Stanciul Ațiganul dela fiii lui Arsu, dela Stanciul cu frații săi . . . ¹⁾ deci l-a vândut lui Dragomir și filor săi cari sunt mai sus scriși, Tudoran și Dobre, pentru 1400 aspri.

De aceia și domnia mea le-am dat, ca să le fie satele și Ațiganii care sunt mai sus scriși de ocină și de ohabă, lor și filor, și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre ei i se va întâmpla mai înainte moarte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei, jupan Drăghici mare vornic, jupan Radul mare logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Radul paharnic, Radul comis, Șerban stolnic, Badea și Dragumari postelnici.

Și eu, Vișan scriitor ²⁾, am scris în slăvita cetate Târgoviște, în luna Mai 18 zile, anul curgător în anul 7034 <1526>. Ispravnic Balaur logofăt.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LX/26.

Orig. slav, perg., șters, pecete aplicată.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ în orig.: « slovosăstavlășago ».

1526 (7034) Mai 18, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, fecior marclui și preabunului Radului voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele boiariului domniei mele, jupanului Voicul comisul și Tatăl[1]ui postelnic și cu feciorii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie satul Leurdenii jumătate, din pădure și din câmp și din dialul cu viile. Și din Mușătești iasă jumătate de preste tot hotarul. Și muntele ce să chiamă Mușătescu tot. Și iar muntele care să chiamă Piscu cu fața despre soare răsare, despre Zărna până în Buldurul de piatră cel galben, până Poiana Volpii și trage de să închee drept Poiana Ursului. Și iar muntele ce să chiamă Căpățâna cu fața Borețului. Pentrucă aceste moșii sunt ale lor bătrâne și drepte, din neam în neam.

După accia, au venit Voicul comisul și cu Tatul postelnicul înaintea domniei mele cu surorile lor, anume Calea și Mușa și așa s'au tocmii ei singuri de a lor bună voie, cum de să vă întâmpla lor moarte mai înainte de surorile lor, alt nimené amestec să nu aibă cu părțile lor de moșie, nici fratele lor Lăudatul, nici vărul lor Pașadiia, nici nepoții lor, nici nimeni din neamul lor, fără numai Calea și Mușa ce s'au numit mai sus; drept acele surorile lor încă să aibă a căuta cu pomenire pentru păcatele lor.

Apoi, Voico și Tatul, ei s'au împărțit de cătră frații; și să-știe Lăudatul satul lui; și au pus și jurământ pă sfânta evanghelie, la sfânta mitropolie în orașul Târgoviștii: cine dintre dânșii va strica această tocmeală, să fie proclt de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia.

Pentru aciasta, am dat și domnia mea lui Voico și Tatălui, ca să le fie moșiile lor cu munții ce să răspund mai sus stătătoare și ohamnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Că iată și mărturii am pus domnia mea pă: jupan Părvul mare ban dela Craiova și jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Manea Perișanul mare vornic și jupan Radul fost mare logofăt și jupan Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șarban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici.

Și au scris, Ivan portariul, în orașul Târgoviștii, în luna lui Mai 18, leat 7034 <1526>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 284.

Copie rom.

1526 (7034) Mai 19, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Alexandru, fiul jupanului Harvat logofăt și fiilor lui, câți îi va lăsa dumnezeu, fie fiu, fie fiice, ca să le fie în Studina oricât este partea de ocină a lui Stănimir, pentru că Stănimir a pierdut opt cai ai răposatului Harvat logofăt. Astfel, a plătit Stănimir acei opt cai cu această ocină ce este mai sus scrisă, de bună voia sa.

Și iar să le fie în Studina din partea lui Guga jumătate, pentru că a cumpărat-o jupan Harvat dela Guga, pentru 600 aspri, pe care a vândut-o de bună voia sa. Și iar să le fie în Studina altă parte din ocina lui Stănimir, oricât se va alege, toată, pentru că a cumpărat-o tatăl lui Alexandru, Harvat logofăt, dela Stănimir, pentru 1200 aspri. Și iarăși a vândut Stănimir de a sa bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor, încă din zilele lui Basarab voevod.

Și după aceia, a avut pără fiul lui Harvat, Alexandru, cu Bance înaintea domniei mele, pentru toate mai sus zisele ocine. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege. Și am cercetat domnia mea și cartea lui Basarab voevod și am aflat . . . . .¹⁾ că le sunt vechi și drepte ocine și cumpărate de tatăl lui Alexandru, jupan Harvat logofăt. Iar Bance, el a rămas de lege înaintea domniei mele.

Și iar să le fie în Studina partea lui Vlad și a fraților săi Bădilă și Cârștian, loc din vatră²⁾ de 60 pași, iar în lungime până peste vâlcea; pentru că l-a cumpărat jupan Harvat logofăt, încă din zilele lui Basarab voevod, dela Vladul și dela frații lui, ce sunt mai sus scriși, pentru 100 aspri. Și iar să le fie în Studina din ocina lui Dragoslav, oricât se va alege din partea lui, jumătate, pentru că a cumpărat-o jupan Harvat, pentru 60 aspri.

De aceia, am dat și domnia mea lui jupan Alexandru și fiilor lui, să le fie toate aceste mai sus zise ocine și averi de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea Perșanul mare vornic și Radul fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir spătar și Neagoe vistier și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Mihnea postelnic.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « sedenie » în orig.

Și eu, Stanciul Harvat, între diacii cei mici, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 19 zile, anul 7034 <1526>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 285.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

11

1526 (7034) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupanițe a banului Barbul, ca să-i fie Stroeștii toți și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceea, a avut jupanița băneasă pără cu Tăbăci și cu ceata lui, de au părît Tăbăci și ceata lui că au fost cotropiți încă de jupan Barbul ban. Astfel, domnia mea am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu cinstiții boieri ai domniei mele, de am dat lui Tăbăci cu ceata lui lege 12 boieri, ca să jure și să mărturisească înaintea domniei mele că a fost cotropit Tăbăci cu ceata lui de către Barbul ban. Și ei n'au putut să jure, ci au rămas de lege.

De accia, am dat și domnia mea jupaniței bănăse, să-i fie ei de ocină și de ohabă.

După accia, s'a ridicat jupanița băncasa de a dăruit Stroeștii toți și trei sălașe de Ațigani sfintei mânăstir dela Bistrița, ca să-i fie de cinste și de pomenire în veci. Inșă, cât va fi în viață mai sus zisa jupaniță, singură să stăpânească satul și Ațigani mai sus scriși, iar după moartea ei, să fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martori: jupan Pârvul mare ban și jupan Drăghici mare vornic și jupan Radul mare logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Radul paharnic, Radul comis, Șerban stolnic, Badea și Dragul mari postelnici.

Și eu, Moisi, care am scris la Târgoviște, luna Mai 20 zile, în anul 7034 <1526>. Ispravnic Stoica postelnic.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 286.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

1526 (7034) Mai 30, <Târgoviște>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Argeș, unde este hramul preacinstitei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul anume Ștefănești, cât a fost partea lui Lăudat și partea lui Stanciul, toată.

Pentru că a fost cumpărată încă de Basarab voevod, pentru 14.000 aspri.

Și după aceea, au avut pără înaintea domniei mele cu Lăudat și cu Stanciul; astfel, au luat Lăudat și Stanciul lege înaintea domniei mele 12 boieri, să jure că a fost cotropită de Basarab voevod și n'au vândut-o de bună voie. Iar ei n'au putut să jure, ci au rămas de lege.

De aceea, am dat și domnia mea, să-i fie de ocină și ohabă și de întărire sfintei mănăstiri, de hrană fraților, iar domniei mele și copiilor domniei mele de veșnică pomenire, cât va sta sfânta mănăstire. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic Trifa logofăt.

Scris Mai 30 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 288

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1526 (7034) Mai 30, Târgoviște.

† In Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea, cu a sa bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și pe scaunul sfântrăposaiților părinți ai domniei mele, cu slavă m'a înălțat. Iată, mi-am adus aminte domnia mea că mulți împărați s'au veselit în împărățiile lor, însă puțini au moștenit împărăția cerească. De aceea, m'am străduit și eu nu numai a îndrepta această împărăție, ci de a socoti de cele veșnice ale noastre, de cei ce sunt de-apururi adevărați și drept credincioși, care mult au slujit și întru nimic nu s'au arătat necredincioși și nici dușmanilor mei nu și-au întors spatele, ci necruțând a vărsa sângele lor pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce cel mai curat rod.

De aceia, am dăruit domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și precinstit acest de față hrisov al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, precinstițiilor boieri și vlasteli ai domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Manea vornic și jupanului Tudor logofăt și jupanițelor Dumitra și Vlădae și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie o bucată de ocină din ocina Stoicenilor, ce a fost cotropită de boierii Drăculești, care au plătit pentru această bucată de ocină o deșugubină; pentrucă a fost veche și dreaptă ocină și dedină a acelor boieri, ce sunt mai sus scriși dela jupanițele lor.

Și după aceia, au avut pâră jupan Manea vornic și jupan Tudor logofăt înaintea domniei mele cu fiii lui Vâlcu, anume Dragotă cu frații săi și cu nepoții lui Dragotă, pentru această bucată de ocină din ocina Stoicenilor. Astfel, domnia mea i-am judecat și am cercetat lucrul după dreaptă lege, cu cinstiții și bătrânii vlasteli ai domniei mele. Și am aflat domnia mea că au luat și au cotropit boierii Drăculești această bucată de ocină numai pentru o deșugubină. Și încă părintele egumen Doroteiu dela sfânta mănăstire numită Govora și mulți mcgiași au venit înaintea domniei mele de au mărturisit că această bucată de ocină din ocina Stoicenilor este veche și dreaptă ocină dedină a jupanului Manea vornic și a jupanului Tudor logofăt și a jupanițelor lor Dumitra și Vlădae, însă a fost cotropită de boierii Drăculești pentru acea deșugubină și pierdută.

Astfel, domnia mea i-am sfătuit după lege dreaptă și i-am judecat cu toți bătrânii boieri ai domniei mele, de au întors toată deșugubina go vaci, lui Dragotă cu ceata lui, pentru acea bucată de ocină, iar ocina toată să fie a jupanului Manea vornic și a jupanului Tudor logofăt și a jupanițelor lor Dumitra și Vlădae cu fiii lor, pentrucă este veche și dreaptă ocină, dedină.

De aceia, le-am dat și domnia mea, să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor. Și la ei prădalica să nu fie niciodată, ci să fie urmașilor lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

<Să fie scutiți> începând dela vama oilor și de vama porcilor și de albinărit și de găletărit și de dijmă și de cositul fânului și de tălpi și de cărături și de podvoade, adică de toate slujbele și dăjdile, câte se află în stăpânirea de sine stătătoare a domniei mele, pentrucă oricine ar încerca să-i turbure sau să-i supere pe ei, chiar și cât un fir de păr din cap, un om ca acela rău și urgie va primi dela domnia mea, ca un om care nu ascultă de această poruncă a domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn și stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va înnoi și nu va întări, ci va strica și va călca și va risipi și va batjocori acest hrisov al

domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească, să-l nimicească și să-l risipească și să-l batjocorească în domnia lui, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu de trei ori blestematul Arie și cu Iuda și să fie blestemat de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu ce au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu acei Iudei, care au strigat către Pilat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: « răstignește-l, răstignește-l », și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei, jupan Drăghici fost vornic, jupan Radul fost logofăt, Neagoe vistier, Dragomir spătar, Drăghici al lui Stoican comis, Danciul paharnic, Șerban stolnic, Badea și Dragul mari postelnici.

Și eu, Vișan, care am scris în slăvita cetate de scaun Târgoviște, luna Mai 30 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 287.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

14

1526 (7034) Iunie 1, Târgoviște.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Anlaşului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și pe scaunul sfântrăposăților părinți ai domniei mele cu slavă m'a înălțat. Iată mi-am adus aminte domnia mea că mulți împărați s'au veselit în împărățiile lor, însă puțini au moștenit împărăția cerească. De aceea, m'am străduit și eu nu numai această împărăție a îndrepta, ci și de a socoti de cele veșnice ale noastre cei care sunt deapururi adevărați și drepti credincioși, care mult au slujit și întru nimic nu s'au arătat necredincioși și nici dușmanilor mei nu au întors spatele, ci necruțând a vărsa sângele lor pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce cel mai curat rod.

De aceea, am dăruit domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, acest de față hrisov al domniei mele, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, preacinstiților boieri ai domniei mele, încă și dregători din casa domniei mele, jupanului Neagoe mare vistier și soției sale Caplea, cu fiii săi și

cu ficele sale, câți îi va lăsa Dumnezeu și cumnatului său jupan Staico și jupanului Pârvul și cu fiii și ficele sale, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie lor satele, anume: Dragomireștii toți, cu tot hotarul și Dragoslavele toate și Mogoșeștii toți și Măgurenii toți și Bucovul tot și Suharna toată și Oltenița toată și Ulmenii toți și Clinciul jumătate și Chiselețul tot și Cornățelul tot și Descupereștii toți și Găojanii toți și Rușii ce sunt mai jos de Târgoviște toți și Lupșanul, oricât a ținut Staico logofăt și Budeasa toată și Pârvuleștii toți și Aninoasa toată și Clăteștii toți și Negoeștii toți și în Titești jumătate și în Bumboești jumătate și Budeștii toți și Uibăreștii toți și Stoicăneștii toți și Budenii jumătate și în Drăgănești patru părți și din vinărici și din toate, patru părți și în Bărcănești, oricât a ținut Staico logofăt și în Grămăditele jumătate și în Pietri-jumătate și din gârlă și din uscat jumătate și în Deadilov jumătate și din bălți și din uscat, toate pe jumătate, pentru că aceste sate ce sunt mai sus scrise pe nume, le sunt vechi și drepte averi și ocine și dedine, cumpărate și căpătate cu dreaptă slujbă de moșii și de strămoșii lor.

Însă, pentru unele din mai sus pomenitele sate, ce sunt ale jupanului Neagoe vistier, cumpărate de părintele său Socol și de unchiul său Chirca, ei au avut pără, pentru cinci sate, anume: Titeștii și Bumboeștii și Budeștii și Uibăreștii și Stoicăneștii, pentru că a rămas Chirca dator să plătească pentru niște marfă turcească. Iar după moartea lui Chirca și a lui Socol, fiii lui, Neagoe vistier și fiii lui Chirca, Marcea și Creciotă și Stoica, au rămas datori să plătească pentru această datorie, ce a rămas dela Chirca și Socol. Iar Turcii au venit și au apucat pe fiii lui Chirca și ai lui Socol, iar fiii lui Chirca, Marcea și Creciotă, ei s'au lepădat de acea datorie și s'au lipsit și de avere, de le-au lăsat să se piardă. Iar Stoica, fiul lui Chirca și Neagoe vistier, fiul lui Socol, ei în niciun chip n'au vrut să lase să se piardă averile pentru acea mai sus zisă datorie, ci au plătit datoria acestor Turci, de și-au pus averile zălog la Barbul ban al Craiovei și la Badea vornic și la Albul vistier. Și după aceia, și-a vândut Neagoe al lui Socol și marfa lui agonisită cu trudă, ce a avut, de a răscumpărat aceste 5 sate, ce sunt mai sus scrise și au fost puse zălog la acești mai sus ziși boieri.

De aceia, dacă vor voi cumva fiii lui Marcea și ai lui Creciotă să se părăscă sau să ceară din cele de mai sus cinci sate dela Neagoe vistier sau dela fiii lui iar ei în niciun fel să nu aibă amestec, căci s'au lepădat și le-au pierdut înșiși părinții lor, Marcea și Creciotă, încă dinaintea părintelui domniei mele, răposatului Radul voevod, ca să nu aibă niciun amestec Marcea și Creciotă în aceste 5 sate, niciodată.

Și însăși să le fie în Smârci trei părți și la vadul de moară dela Cricov trei părți și la Afumați trei părți, pentru că le-a închinat Prodan de a sa bunăvoie jupanului Staico logofăt.

Și să le fie la Glodeni partea lui Bogdan toată, oricât se va alege din vecini și din mori și din ocina din câmp, pentrucă le-a închinat însuși Bogdan de a sa bunăvoie lui Stoico logofăt.

Și iarăși să le <fie>¹⁾ sălașele de Ațigani, anume: Stan cu copiii lui și cu doi frați ai lui și Ciomârda cu fiii săi și Ștefan cu copiii săi și Radul cu fiii săi și fratele său Dumitru și Mia cu copiii săi și un nepot al său și Nan cu copiii săi și Iova cu fiii săi și Caico cu copiii săi și Nicola cu copiii săi și Dede cu copiii săi și Parnaia cu copiii săi și Dodan cu copiii săi și Pupa cu copiii săi și Dumitru cu fiii săi și Purancia cu fiii săi și Stepan cu copiii săi și Hamza cu copiii săi și Steia cu copiii săi și Stan cu copiii săi și Uglea cu fiii lui și Pavle cu fiii lui și Ianev cu copiii săi și Lozan cu copiii săi și Balea cu copiii săi și Alădin cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Giura cu copiii săi și Bao cu copiii săi și Stan cu copiii săi și Coia cu copiii săi și Răpa cu fiii săi și Golaș cu fiii săi și Hogeia cu copiii săi și fratele său Slav și Dula cu copiii săi și Cica cu copiii săi și cu 3 nepoți ai săi și Vâlcu cu copiii săi și Bercea cu copiii săi și Tegea cu copiii săi și Dumitru cu copiii săi și Golea cu copiii săi și Bunoe cu copiii săi și Fierra cu copiii săi și Hrusan cu copiii săi și Stan și cu fratele său Golea și Radul cu copiii săi și Lepădat cu copiii săi și alt Radul cu fiii săi și Costea cu fiii săi și Iancu cu fiii săi și Negrilă cu fiii săi și Popară cu fiii săi și Fetea cu fiii săi și Radul cu copiii săi și Nănuce cu copiii săi și Costea cu copiii săi și Hărs cu copiii săi și Vlaicu cu copiii săi și Parascheva cu copiii săi și Răduța cu fiii săi și Costea cu fiii săi și Nan cu fiii săi și Nacoie cu fiii săi și Cumpănă cu copiii săi și Popârche cu copiii săi și Coia cu copiii săi și Gălileia cu copiii săi și Gomoiu cu fiii săi și Bata cu copiii săi și Călugărul și mama lui Tudora și Vasilca cu copiii săi și Hărgota cu copiii săi și Tezlu cu copiii săi și Purniche cu fiii săi și Bogdan cu fiii săi și Pavea cu copiii săi și Huna cu copiii săi și Gugucea și Ciortan și Candală și Neașă cu copiii săi și Dărciulcesă și Erina și Manchina și Bana și Moma cu copiii săi și Tetrade și Mihăilă și Mihai și Bance și David și Chițul cu copiii săi și Mărra și Bulat și Bogdan și Zgăcca și Tinca și Dragșin cu copilul său și Slav și Petrica și Ozun și Hamo și Gălea și...²⁾ Radul cu copiii lor și Bunghea și Bangala și Pătru și Gulco și Radul cu ginerele său și Gameci și Cacalea și Dușa cu fiii săi și Vișan și Curchia și Manela și Hărst și Grozea cu copiii săi și Pulcucă și Ghențea și Nan Cortofleș cu fiii săi și Bădica și Gorun și Muchia cu fiii săi și Ciocan și Cotică și Radul și Gonțu și Stanciul și Feciora cu fiii săi³⁾ și Boba și Erina și Minune cu copiii săi și Radul cu fiii săi, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedine și cumpărături.

¹⁾ lipsă în orig.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

³⁾ în continuare adaus de altă mână « Epure cu copiii săi și Drăgoiu cu copiii săi ».

Și iarăși să le fie viile din Târgoviște, pentrucă le sunt ocine și dedine.

Și după aceia, au venit înaintea domniei mele jupan Neagoe vistier și soția lui, Caplea și cumnații lui, Staico și Pârvul, de s'au întocmit și au așezat și s'au înfrățit peste toate mai sus zisele averi, sate și Ațigani, ca să fie frați nedespărțiți, în veci. Pentrucă a venit înaintea domniei mele jupan Neagoe vistier, de a înfrățit pe cumnații săi Staico și Pârvul peste averile, dedinele, satele și Ațigani săi, iar cumnații lui, Staico și Pârvul, iarăși au întocmit și au înfrățit pe Neagoe vistier și cu fiii lui peste averile, satele și Ațigani lor, să fie frați, unul ca și celălalt. Și iarăși au întocmit că de se va întâmpla mai înainte moarte lui Neagoe vistier, averile sale, satele și Ațigani, să fie ale fiilor lui și ale cumnaților lui, Staico și Pârvul. Iar Staico și Pârvul iarăși au întocmit, că de se va întâmpla lor amândorura moarte mai înainte de Neagoe vistier, averile lor, satele și Ațigani, să fie ale lui Neagoe vistier și ale fiilor lui și ale fiilor lor. Pentrucă astfel au întocmit singuri de a lor bună voie dinaintea domniei mele, ca să fie frați nedespărțiți peste toate averile, satele și Ațigani, ce sunt mai sus scrise. Și nimeni dintre ei să nu fie volnic să schimbe și să strice întocmirea și frăția aceasta, care s'au întocmit și înfrățit dinaintea domniei mele; nici Neagoe vistier și nici cumnații lui, Staico și Pârvul, să nu fie volnici, după moartea lui Neagoe vistier, să scoată și să alunge pe fiii lui de pe averile, satele și Ațigani lor, pentrucă astfel s'au întocmit dinaintea domniei mele de a lor bunăvoie. Iar când nu se vor afla fi delă Neagoe vistier și nici fi delă Staico și delă Pârvul, atunci să fie averile și satele și Ațigani...¹⁾ iar prădalice să nu fie niciodată.

Iar când nu se vor afla delă Neagoe vistier și delă Staico și delă Pârvul nici fi și nici fiice, toate averile, satele și Ațigani, ce sunt mai sus scrise, să fie ale sfintei mânăstiri delă Bistrița și sfintei mânăstiri Govora și sfintei mânăstiri delă Cotmeana și sfintei mânăstiri delă Argeș împreună, de hrană, iar lor și părinților lor și fiilor și ficelelor lor să le fie de veșnică pomenire, pentru suflet. Iar domnia mea le-am icrtat calul.

De aceia și domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor. Și încă cui dintre ei se va întâmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași dintrei ei.

<Să fie scutiți> începând delă vama oilor și din vama porcilor, din stupărit și din găletărit ²⁾ și din dijmă și din cositul fânului și din tălpi și din cărături și din podvoade, adică din toate slujbele și dăjdiile domniei mele mari și mici și câte se află în țara de sine stătătoare și stăpânirea domniei mele. Și nimeni să nu îndrăznească a turbura, nici sudeți, nici birari, nici povodnicari, nici armași și nici nimeni dintre slugile și dintre dregătorii domniei mele, trimiși după

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ « din găletărit » scris deasupra rândului.

milostenii și după treburile domniei mele. Fentrucă cine va încerca să-i turbure sau să-i păgubească chiar și cât un fir de păr, un astfel de om va primi mare rău și urgie dela domnia mea, ca un necredincios și batjocoritor și călcător al acestei porunci a domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va călca și va risipi și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească și să-l calce și să-l risipească și să-l batjocorească în domnia lui și să-iucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu la înfricoșata și nefățarnica judecată și să aibă parte cu alți Iudei rău nărăviți, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos: «răstignește-l, răstignește-l», iar sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și până în ziua aceasta și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Radul mare logofăt, Dragomir spătar, Radul paharnic și Radul comis, Șerban stolnic, Badea și Dragul mari postelnici.

Și eu cel mic între vistiernici așa zisul...¹⁾, scriitor²⁾ ce am scris în minunata cetate de scaun, ce se chiamă slăvita Târgoviște, luna Iunie 1 și dela Adam cursul anilor 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 289.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

15

1526 (7034) Iunie 12, Bălgătaci.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul Runcenescul, ca să-i fie în Stănești oricâtă se va alege partea lui, pentrucă îi este lui veche și dreaptă ocină și dedină dreaptă. Iar apoi, a venit Radul Runcenescul înaintea domniei mele, de a așezat pe Radul postelnic, nepotul său, peste această mai sus scrisă ocină, de a lui bună voie,

¹⁾ criptogramă.

²⁾ «slovoșăpisateli» în orig.

ca să fie frați nedespărțiți până în veac. Intru aceasta, domnia mea am iertat calul.

De aceia și domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Iar apoi, oricui dintre ei i se va întâmpla moarte mai înainte, iar între ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea pe dregătorii domniei mele: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manca Perșanul mare vornic și jupan <Radul> fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici, așijderea din casa domniei mele.

Și eu, Toma, care am scris. Ispravnic Oancea pârcălab.

Scris în Bălgătaci, în luna Iunie 12 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/51.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

16

<1526 Iulie—Decembrie>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui <Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele>¹⁾ jupanului Vintilă portar și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu și surorii lui anume Sora, <ca să le fie satele, anume>...¹⁾ Fureștii toți și din Odobești trei părți și din parte lui Șerbul, partea lui Devul toată și din...¹⁾ <lui Vintilă>¹⁾ portar din zilele lui Basarab voevod; și Brăgeștii toți și Cârpeștii toți și Câmpu-<Lung>...¹⁾ toți și muntele Fureștilor tot și Vitera toată și Câmpulungeanul tot și Piciorul Caprei...¹⁾ până la Piatra lui Duma și din Berani, oricât se va alege partea lor și din sat și din <munți>¹⁾.

Și Ațiganii, anume:...¹⁾ și Goiciul, cu copiii săi și Sârbul cu copiii săi și Mața cu copiii săi, pentru că le sunt vechi <și drepte ocine, dedine>¹⁾.

<Iar după aceia>¹⁾ s'au părut Vintilă portar și sora lui, Sora, în fața domniei mele cu nepoții lor, fiii lui Pătru, anume...¹⁾ să aibă toate cele mai sus scrise și Ațiganii, <ca să>¹⁾ aibă și ei parte cu dânșii de-opotrivă,...¹⁾ <sora lui>¹⁾, Sora. Deci, au arătat cartea răposatului Radul voevod, părintele domniei mele și cartea lui Mihnea voevod...¹⁾ și cartea lui Basarab voevod, precum că s'a lepădat jupan Neagu Braga de fiii săi, de Pătru și de Cărstian...¹⁾ și din seminția

¹⁾ loc rupt în orig.

lor, ca să nu aibă niciun amestec, niciunul dintre dâșii să nu aibă din acele sate și averi...¹⁾ jupan Braga Neagu, ca să fie blestemați care le vor da lor din aceste averi mai sus<zise>...¹⁾ și cu accia care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, în veci, amin.

...¹⁾ jupan Vintilă portar și sora lui, Sora, care dintre dâșii va da, sau dintre fiii lor, din ...¹⁾ câți se vor alege din neamul lor, din aceste averi mai sus scrise, accia să fie blestemați...¹⁾ pe jupan Braga Neagu și l-au batjocorit și l-au smuls de barbă, precum este și la alți domni...¹⁾ și jupan Vintilă portar în zilele domniei mele. Iar domnia mea deasemenea am văzut precum este <scris>¹⁾ mai sus, ...¹⁾ am lăsat după acele cărți ale domnilor dinainte, precum este scris.

De accia, am dat <și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților> și strănepoților lor. Și oricui i se va întâmpla mai înainte moarte, dintre fiii lui Vintilă și dintre...¹⁾.

Iată martori: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și...¹⁾ jupan Radul fost mare logofăt și jupan Tudor <mare logofăt>...¹⁾ stolnic și Diăghici comis și Badea și Mihnea mari postelnici...¹⁾. Ispravnic Balaur logofăt...¹⁾.

† Io Radul voevod, <din mila lui dumnezeu, domn>¹⁾.

<Insemnare din secolul XVII, peste rândurile 3—5 din text, cu cernelă roșie>: să fie știut celor ce li se cuvine a ști desupra aceasta, că toate aceste sate ale mai sus zisului Vintilă portar, când a ajuns el domn țării, s'au sculat rudele lui și au luat toată partea mănăstirii. În zilele încă ale lui Matei Basarab voevod, 24 de boier au descoperit toata<ocină>²⁾ pe care primii ctitori au dăruit-o. Și aceasta prin scriere roșie se adverește astfel. Am scris eu, Udriște Năsturel, al doilea <logofăt>¹⁾.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 287.

Orig. slav, perg., foarte rupt, lipsește cam o treime, din document, împreună cu dara, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Datat după divan.

17

1526 (7034) Iulie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui jupan Oprea Draghicescul și cu fiii săi Negoită și...³⁾ și cu

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters, ilizibil în text.

³⁾ loc ras în orig.

ficele și încă câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie Ațigani, anume Lal cu copiii săi și Taica cu copiii săi.

Pentru că acești mai sus scriși Ațigani au fost ai jupaniței Stanca. Astfel, în vremea când a murit jupanița Stanca și nu s'a aflat niciunul dintre fiii ei, iar mai sus scrișii Ațigani s'au ales vechi și drepti Ațigani ai jupaniței Mandei și dați de maica ei jupanița Stanca. Iar apoi, a venit jupanița Manda și cu toți fiii ei înaintea domniei mele, de și-a miluit pe vărul ei Oprea Drăghicescul cu mai sus scrișii Ațigani.

Și iarăși a cumpărat jupan Oprea pe Țiganca lui Taica, anume Dobra, cu fiii ei și fiicele ei, dela Pârvul, pentru 400 aspri și pentru două Ațigănci.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Oprea cu fiii săi, ca să-i fie Ațigani ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților. Și la ei prădalici să nu fie. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată deci martori: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Radul paharnic și Radul comis și Șerban stolnic și Badea și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Căzan pitar.

Și eu, Stoian diecel, am scris, cu mâna scriind, în cetatea de scaun Târgoviște, Iulie 1-a zi, în anul 7034 <1526>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/38.

Orig. slav, perg., pecetea aplicată nu este a emitentului, ci a lui Pătrașcu cel Bun.

18

1526 (7034) Iulie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Corbii de Piatră, hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre și pururea fecioară Maria și monahiei Magdalena, ca să-i fie în Valea Orașului, de unde a stat Cărjău până la râu și de unde a stat Cărjău până la bradul din Slatuni, iar de aci până la piscul lui Cernat în sus, până în munte, iar de aci, până în munte și muntele tot, iar dela râul lui Cernat peste Pleșa și Pleșa toată; pentru că îi este veche și dreaptă dedină, ocină.

Iar după aceea, a avut pără monahia Magdalena cu Mircan și cu Nan și cu Radul și Barbul. Astfel domnia mea am dat lui Mircan și cetei¹⁾ lui lege 12 boieri. Astfel, când a fost la zi, Mircan și ceata¹⁾ lui n'au putut să aducă pe cei 12 boieri ci au rămas de lege, ci au dat acești boieri mai sus zise sfintei mănăstiri. Și hotarni le-a fost Dragomir, fratele...²⁾

¹⁾ « drujina » în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

Și iar să-i fie în Bujoară partea . . .¹⁾ pentru că iar îi este . . .¹⁾ veche și dreaptă ocină.

Și după aceea, iarăși a avut monahia Magdalina pără cu Ratea, nepotul lui Mănăilă. Astfel a luat Ratea 12 boeri, să jure că această ocină i-a fost vândută lui de Mogoș și de Cărjău. Însă i-a fost dată să se hrănească cât va fi în viață Mănăilă, iar după moartea lui Mănăilă, să fie ocină iarăși a lui Cărjău și a lui Mogoș; și Ratea a rămas iarăși de lege. Și a făcut o carte fără ispravă și este mincinoasă. Astfel, domnia mea i-am rupt cartea și am dat ocina sfintei mănăstiri și Magdalinei, așa cum au dat cei 12 boeri și Dragomir hotarnicul.

De aceea, am dat și domnia mea să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martorii: jupan Pârvul ban și jupan Manea mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici.

Scris Iulie 6 zile, în Târgoviște.

Ispravnic Duma vornic, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 290.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad, rom. din 1914.

19

1526 (7034) Iulie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Fărtat clucer, să-i fie lui un loc domnesc, ce se chiamă Matca Verzei, din gura Togăiasei și din gura Văii cu Scoarța și Jarăștea și din gura Văii Dracului și din vârful dealului și din obârșia Togăiasei, pentru că a miluit domnia mea, ca să-i fie lui acel loc, ce este scris mai sus, de ocină și de ohabă, lui și filor lui, nepoților și strănepoților lui. Și oricui dintre dânșii, de i se va întâmpla moarte mai înainte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic, jupan Manea mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Balaur logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și am scris, eu Florea grămatic, în cetatea de scaun Târgoviște. Scris luna Iulie 7 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 291.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

20

1526 (7034) Iulie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domna toată țara Ungrovlahici, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, încă și din casa domniei mele, lui jupan Radul mare logofăt și soției lui, Voica, cu fiii lor, fratelui ei, jupan Pârvul și cu nepoții săi, fiii lui Boico, anume Danciul și Preda cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie sălașele de Ațigani, anume: Ignat cu copiii săi și Badea cu copiii săi și Repede cu copiii săi și Miloș cu copiii săi și Voico cu copiii săi și Danciul cu copiii săi și Dragomir cu copiii săi și Dumitru cu copiii săi și Țiganca lui Răvăciog cu copiii săi, pentru că acești mai sus ziși și scriși Ațigani toți le sunt vechi și drepte ocine și dedine și dobândite cu dreptă și credincioasă slujbă de părintele lor, de jupan Ivan vornic, încă din zilele bunicului domniei mele Vlad voevod Călugărul și dela părintele domniei mele Radul voevod.

Iar apoi, au avut pără cu fiii lui Bordea din Slăvitești pentru acești mai sus ziși Ațigani, care sunt mai scriși. Astfel, domnia mea i-am judecat și am cercetat lucrul și legea dreaptă cu cinstiții și bătrânii dregători ai domniei mele și le-am cercetat domnia mea cartea bunicului domniei mele Vlad voevod Călugărul, asemenea și cartea părintelui domniei mele Radul voevod și am aflat domnia mea că a fost miluit jupan Ivan vornic cu acești Ațigani cari sunt mai sus scriși de bunicul domniei mele, de Vlad voevod Călugărul și de Radul voevod, părintele domniei mele, pentru slujba dreaptă ce a slujit lor. Iar fiii lui Bordea au rămas de lege întru nimic.

De aceia, le-am dat și domnia mea, lui jupan Radul logofăt cu fiii săi și lui jupan Pârvul cu fiii săi și cu nepoții săi de frate, fiii lui Boico, anume Danciul și Preda, ca să le fie aceste mai sus zise sălașe de Ațigani de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor. Și de i se va întâmpla cuiva dintre ei moarte mai înainte, la ei prădalice să nu fie niciodată, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Neagoe mare vistier și Dragomir spătar, Radul Pașadia paharnic, Radul comis, Șerban stolnic, Badea și Dragul mari postelnici

Și eu, Vișan alcătuitor de cuvinte <am scris>, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 12, dela Adam anul curgător 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXVI/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

21

1526 (7034) Iulie 20, Târgoviște.

Hrisovul Radului vodă, prin care dă întru stăpânire toată moșia Olteanca și toată moșia Peșceana lui Dobre al Neagăi și lui Vladu, să le fie întru moștenire.

Cu mila lui du<m>nezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rum<â>nească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele lui Dobre al Neagăi și cu feciorii lui, anume Dan și Șerban și Toma cu frații lui și cu feciorii fii-său și Vladul cu nepoții feciorilor lui și Stan cu frații lui și Radul cu frații lui și cu feciorii lor și cu nepoții lor, ca să le fie lor moșie toată Olteanca și toată Peșceana, din dealul Peșcenii până în hotarul Cermegestilor. Și să aibă a ținea Dobre al Neagăi cu feciorii lui ce sânt mai sus scriși opt părți dintr'acESTE moșai ce scrie mai sus, pentrucă iaste a lor moșie bătrână și dreaptă dela părinții și moșici> lor.

Drept acéia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie întru moștenire și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor. Și între dânșii vânzare să nu fie. Și după moartea lor, să fie celor ce rămân după dânșii. Și de nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea boerii divanului domnii mele: jupan Părvul *mare* ban al Craiovei și jupan Dragomir¹⁾ *mare* vornic și jupan Manca Perișanul *mare* vornic și jupan Radul *fost mare* logofet și jupan Theodosie²⁾ *mare* logof<ăt> și Neagoe vistierul și Dragomir spatariul și Danciul pah<a>ronicul și Drăgan³⁾ comisul și Șerban stolnicul și Dragul *mare* postelnic.

Și s'au scris în cetatea Târgoviștei, în luna lui Iulie 20 zile, văleat 7034 <1526>.

Io Radul v<oe>vod.

Hrisovul cel adevărat sârbesc să află la moșteni, fiindcă au și ei moșie într'acEST hotar.

Acad. R.P.R., ms. 5722, f. 3 v.

Copie rom.

¹⁾ în loc de « Drăghici ».

²⁾ în loc de « Theodor ».

³⁾ în loc de « Drăghici ».

1526 (7034) Iulie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Manea și cu fratele său Crăciun și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie la Grădiștea de Sus partea de ocină a lui Nehtan și a lui Tudor, oricât se va alege și din moară și din apă jumătate ¹⁾, și din nuntele cu numele Grădișteanul, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după accia, a venit Manea cu fratele său Crăciun înaintea domniei mele de au așezat pe jupan Stoica mare șătrar și pe Stan spătarul și cu frații lor, anume Dobroslav și Detco, cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, peste partea lui Nehtan și peste partea lui Tudor, peste jumătate; căci așa i-au așezat Manea cu fratele său Crăciun înaintea domniei mele pe acești boieri, ce sunt mai sus spuși, însă de a lor bunăvoie, ca să fie toți frați nedespărțiți, unul ca și altul, în veci. Și calul le-am iertat domnia mea.

De accia, le-am dat și domnia mea boierilor domniei mele, jupanului Stoica mare șătrar și jupanului Stan spătar și lui Manea și cu frații lor, câți sunt scriși mai sus, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre ei i se va întâmpla moarte mai înainte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea Perșa mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul al lui Bogdan paharnic și Diăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Șerbul vornic.

Și am scris eu, Tudoran scriitor ²⁾, în locul minunat ce se chiamă cetatea Târgoviște, luna Iulie 25 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 292.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

1526 (7034) Iulie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ pasagiul « și din apă jumătate » scris deasupra rândului.

²⁾ « slovopisateli » în orig.

a domniei mele boierilor domniei mele, lui jupan Vlaicul clucer și lui jupan Mihnea și cu frații lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor partea lor din Stănești, oricât se va alege partea lor de peste tot hotarul și de peste toată seliștea și din pomet și din moară jumătate și din munți, pe unde vor avea Stăneștii, fiindcă sunt ale lui Vlaicul și ale fraților lui vechi și drepte dedine, ocine și cumpărate de tatăl lor jupan Pătru postelnic dela Orzea și dela frații lui, pentru 1100 aspri și pentru un cal bun.

Și iarăși să le fie în Berivoești a treia parte de peste tot hotarul și din pomet și din seliștea Copăcenilor.

Și în Drăgănești a treia parte de peste tot hotarul și pe Râul Mare și pe Năvrap și pe Răușor ¹⁾ și la muntele Berivoeștilor și de peste tot hotarul a treia parte, oricât se va alege a treia parte, ce se numește partea lui Bărcan, fiindcă sunt ale lui Vlaicul și ale fraților lui vechi și drepte ocine și cumpărate de tatăl lor, jupan Pătru postelnic, dela Cotescul, pentru 70 florini.

Iar după moartea lui jupan Pătru postelnic, s'a ridicat Vlaicu cu frații săi și cu mama lor, de au cumpărat-o iarăși dela Cotescul cu o stofă de urșinic și cu un caftan de atlas. Iar la moartea lui jupan Pătru postelnic, el a zălogit toate aceste averi mai sus scrise, Stăneștii, la Manea Vulpar, pentru 1.000 de aspri, iar Berivoeștii la Badea pârçălab, pentru 1.500 de aspri; astfel, Badea pârçălab el i-a zălogit la Mihnea din Berivoești, pentru mai sus zișii 1.500 de aspri.

Iar apoi, jupan Vlaicul și frații săi au avut pâră cu Manea Vulpar și cu Mihnea pentru mai sus scrisele averi, Stăneștii și Berivoeștii, ca să-și plătească averile lor, ceiace era dator tatăl lor jupan Pătru postelnic lui Manea Vulpar, 1.000 de aspri, iar fiilor lui Mihnea 1.500 de aspri. Iar pentru aceasta, Manea Vulpar și Mihnea, ei au apucat pâră asupra lui Vlaicul, cum că au și cumpărat dela jupan Pătru postelnic. Dar fiii lui jupan Pătru postelnic, jupan Vlaicul și frații lui, ei au luat 12 boieri dinaintea lui Vladislav voevod și au jurat cu acei 12 boieri că le-au stat zălog aceste mai sus scrise sate din Stănești și din Berivoești, pentru mai sus zișii aspri la Manea Vulpar, 1.000 de aspri și la fiii lui Mihnea, pentru 1.500 de aspri. Astfel, când a jurat Vlaicul, el a plătit tot ceiace a fost dator lui Manea Vulpar, 1.000 de aspri și fiilor lui Mihnea, cari au ținut zălog dela Badea pârçălab, 1.500 de aspri. Și iarăși a jurat jupan Vlaicul cu acei 12 boieri că mai mult nu este dator, decât cât este mai sus scris, la un loc 2.500 de aspri.

Iar apoi, jupan Vlaicul a avut pâră cu Manea Vulpar și cu fiii lui Mihnea înaintea domniei mele. Astfel, domnia mea am cercetat după dreptate și după lege, cu cinstiții boieri ai domniei mele și am dat domnia mea lui Manea Vulpar și și fiilor lui Mihnea 24 de boieri să jure că au și cumpărat Manea Vulpar și fiii lui Mihnea dela jupan Pătru postelnic, n'au fost zălog. Dar Manea Vulpar și fiii

¹⁾ « Răușor », în orig.

lui Mihnea n'au putut să jure, fiindcă au fost rămase zălog, ci au rămas de lege și dinaintea domniei mele, ca să nu aibă amestec Manea Vulpar și fiii lui Mihnea, oricât se va alege partea lui Vlaicul în Stănești, ce se numește partea lui Degonc și pe unde vecinii lui jupan Vlaicul vor fi curățat cu securea în pădure, iar Manea Vulpar și fiii lui Mihnea să nu se amestece nicăieri.

De aceea, le-am dat și domnia mea mai sus zișilor, ca să le fie toate acestea de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor. Și cui dintre ei se va întâmpla mai înainte moarte, la ei prădalica să nu fie niciodată, în veci, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată deci și martori: jupan Părvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Teodor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spatar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Stoian diac cel dintre diecii cei mici, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 26 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/10.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

24

1526 (7034) August 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Vlaicul clucer, ca să-i fie lui un copil¹⁾ de Ațigan, anume Budur, ce a rămas dela Ațigani monahici Magdalena, căci a fost făcut cu o Ațigancă a jupanului Vlaicul clucer. Astfel, ceilalți Ațigani i-a dat monahia Magdalena sfintei mânăstiri a Argeșului. Și acel copil de Ațigan mai sus zis a rămas în mâna jupanului Vlaicul clucer, de a crescut până s'a făcut mare.

Și după aceea, a avut pără jupan Vlaicul clucer cu călugării dela Argeș înaintea domniei mele și au vrut călugării să ia acel copil de Ațigani; iar domnia mea nu am dat călugărilor să-l ia, pentrucă s'a ales ca acel copil să fie Ațigan domnesc.

De aceea, domnia mea am miluit pe jupan Vlaicul clucer cu mai sus zisul Ațigan, iar călugării să nu se amestece, ci să fie al lui jupan Vlaicul clucer și cu frații

¹⁾ În orig., « copel », copil din flori

săi, de ocină și de ohabă, lor...¹⁾) și de nimeni neatins, după spusa domniei mele...¹⁾).

Luna August 6 zile, <în anul> 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 293.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

25

1526 (7034) August 21, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să-i fie ei vecinii Flămânzești toți și cu toată ocina ce am hotărnicit-o domnia mea pe urma răposatului Basarab voevod. Astfel, a hotărnicit sluga domniei mele jupan Vlad postelnic, pe valca Flămânzeștilor până la biserică și în deal la Cârstu până în dealul Costeștilor și de aici până în piscul vălcelei și valca în sus, dela Pria, până în dealul Plopului; pentru că îi este sfintei mânăstiri veche și dreaptă ocină și dedină, deoarece a dat răposatul Basarab voevod acele ocine toate, ce sunt mai sus scrise, Dumnezeu să-i ierte sufletul său!

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată mărtori pune domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea Perșa mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Balaur logofăt.

Și am scris eu, Tudoran gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 21 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 294.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

26

1526 (7034) August 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a

¹⁾ loc rupt în orig.

domniei mele sfintei mănăstiri dela Argeș și preacinstului părinte egumen Gheorghe și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să le fie lor mai jos de Pitești metohul și locul cu morile. Dar să li se știe hotarul: dela moara din jos, pe apa Iazului, iar pe uscat dela moara din jos, 100 pași, până la plopșor și dela plopșor țărnușul până la salcie și dela salcie, peste deal, până la gura vâlcelușei și dela moara din sus, dela gardul curții, în sus 20 pași și de aici, vâlceaua în jos până la pisc și dela pisc în jos pe sub obrăjje, până ce se unește hotarul iarăși cu vâlcelușă de jos.

De accia, le-am dat domnia mea și cu locul sfintei mănăstiri, ca să le fie de ocină și de ohabă, iar nouă și copiilor noștri de veșnică pomenire. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Tudor mare logofăt și Neagoe vistier și Dragomir spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Stoica postelnic.

Și eu, Florea, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 22 zile, în anul 7034 <1526>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 295.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

27

1526 (7034) August 29, Târgoviște.

Întru numele tatălui și al fiului și al sfântului duh.

Eu călugărița Magdalina scriu această carte a mea, după cum am și așăzat cu cuvântul meu cel credincios. Însă întâiu să se știe ce am dat feciorului meu, anume Ivașco: Goleștii toți și cu toate hotarale și cu toate viile și cu pîmnița și cu toată trebuința și Mărăcinenii cu tot hotarul și cu morile și Vierășul tot și cu tot hotarul și moșia dela Topliciani partea Stoicăi Dolofan toată, oricât să va alege și stupina dela Deag și stupina dela Budeșteni și casele și pivnița din Câmpulung.

Și Țigani, anume: Ciochină cu copii lui și Darcu cu copii lui și Voina cu copii lui și Mârza cu copii lui și Bacre cu copii lui și alt Darcu cu copii lui și Buna cu copii lui și Parnica cu copii lui și Nana cu copii lui și Lala cu copii lui și Scorțea cu copii lui și Badea cu copii lui și Slav cu copii lui și Pașiva cu copii lui și Bădișor cu copii lui și Codat cu copii lui și Sârbul cu copii lui și Bogdan cu copii lui și Stan cu copii lui și Țița cu copii lui și Titinichea cu copii lui și Șuclea cu copii lui și Dula cu copii lui.

Și iar să știe ce-am luat eu, călugărița Magdalina, al micu, să fiu volnică peste aceia până când voi fi cu viață. Însă Țiganii, anume Bejan cu copiii lui și Radul cu copiii lui și Nedea cu copiii lui.

Aicea să știe zestrea nepoatei mele Mariei: Bălteni toți și cu tot hotarul și Țiganii, anume: Macea cu copiii lui și Curchi cu copiii lui și Peponea cu copiii lui și Marin cu copiii lui. Și iar să-i cumpere Ivașco o vie, însă din hotarul Goleștilor, drept 2.000 aspri.

Aicea să știe zestrea Calii, însă Slănicul cu tot hotarul pe unde iaste și via din sus, cât îi va fi partea și Țiganii, anume Mălae cu copiii lui și Bădilă cu copiii lui.

Și iar zestrea Velicăi din Dobroești, cât iaste partea lui Stan și Țiganii, anume: Bobina cu copiii lui și Starcea cu copiii lui și Lepa cu copiii lui, ca să fie ale lor de moștenire și ohabnice și de baștină, lor și feciorilor lor, nepoșilor și străneptilor lor. Și oricărui dintru dânșii i s'ar întâmpla moarte mai înainte, iar aceste moșii să nu să vânză, ci să rămâe celor ce vor trăi din seminția lor. Și într'alt chip de nimene să nu să clătească, după zisa mea.

Iată dar sânt și mărturii: Radul log. Mățilă și Șuica dvor. și Dragotă dvor. și Vladul banul și Vlaicul cliuce<r> cu jupâneasa lui Neacșa. Și dela Argeș, Dumitru și Pătru Drăgotescul și cliseariul și Radoslav și Tudoran și Stănilav și Tatul cu feciorii lui și Marcea logofătul și Tocsaba vâtaful și Stoica spăt. din Beleți și Neagoe spăt. și Balotă bitciul și Radul tăblariul și Radul și Potros din Porcăreni și Cânda și Oprea din Dobroești și popa Bobe din Golești și Goleștii toți și Mărăcineanii toți și Misa și Roman din Rudeni și Dragomir Căul și Brătian din Brătiani și Neagoe din Găleşăști și Colfu și Palmeș și Radul portariul și Stanciul, feciorul lui Purcilă. Și într'alt chip să nu fie, după zisa mea.

Și am scris eu, Stoica log<o>făt, în scaunul orașului Târgoviștii, în luna lui Av<gust> 29 zile, lea<t> 7034 <1526>.

Acest izvod s'au scris pe limba rumânească asemenea de pe cartea cea slovenească de Lupp dasc<alul> slov<e>nesc la școala domnească în București.

Eu Lupp dasc<al> slov. am scris.

Acad. R.P.R., XXIX/128.

Trad. rom.

Alte traduceri rom., ibid., XXIX/129 și XXIX/152.

28

<1526 Septembrie 1—1527 August 31> 7035.

Hrisovul răposatului Radul voivod, fiul Radului voivod, pentru un munte, dela leat 7035 <1526—1528>.

Dat-am domnia mea învățătura domnii mele boiariului domnii mele, jupânului Dragomir spătar, ca să-i fie lui un munte, care moșie iaste domnească, den

matca Vărbilii pã valea Cãlugãrilor, pãnã în Predeal și pã Predeal pãnã în bãrșia Șoimului și iar pã Predeal pãnã în bãrșia Ursoaii și pãnã în piscul Tocililor, pentrucã s'au fost ales moșia domncascã, iar domnia mea am miluit pã acest mai sus zis boiaru al domnii mèle pentru slujba ce au slujit domnii mèle.

Iar apoi, au fost avut jupãnul Dragomir spãtar pãrã înaintea domnii mèle cu Mehedinții, pentru aciaștã mai sus zisã moșie, iar domnia mea am cãutat cu toți boiarii domnii mele și așa am dat domnia mea jupãnului Dragomir spãtar 12 boiari, ca sã aleagã aciaștã ocinã și hotarãle. Și am dat pã Manca dãn Botești ca sã-i strãngã acești 12 boiari și au ales cu sufletele lor și au hotãrãt peste tot dupã locuri ce sãnt mai sus zise. Pentru accia, am dat și domnia mea jupãnului Dragomir spãtar, ca sã fie moșia lui.

Și iar sã fie dãn matca Vărbilii, dãn ceia parte pãnã în Lacul Lungu și dãn Lacul Lungu, pã Predeal, pãnã iar în piscul Tocililor și pã calea Lacului Lungu pãnã în apa Cricovului, pentrucã au cumpãrat jupãn Dragomir spãtar dãla Drãgan, alegãnd drept 400 aspri gata.

Și iar sã fie lui partea Stropãlii și a fraților lui, cãt au fost cumpãrat Strãpolea dela cãlugãrii dãla Znagov, pentrucã au cumpãrat jupãn Dragomir spãtar dãla feciorii Stropãlii, drept 700 de aspri gata.

Iar apoi, au venit Dragomir spãtar înaintea domnii mèle, de au dat și au adaos cu toate cu acésté ce sãnt mai sus zise moșii pã sfãnta mãnãstire Vãrbila pentru sufletul lui și al moșilor și al pãrinților, ca sã le fie lor vecinicã pomenire și cãlugãrilor dã hranã și dã întãrire.

Pentru acéia, am dat și domnia mea sfintei mãnãstiri Vãrbila, sã aibã a stãpãni aceste moșii cu bunã pace și sã-i fie obabnice în veci și dã nimini mutat, dupre porunca domnii mele.

Incã și mãrturii am pus domnia mea pe: pan Pãrvul mare ban al Craiovii și Drãgici *fost mare* vornic. Și ispravnic Pãdure *din* Tãrgoviște.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mãrgineni, nr. 454, f. 284v—285.
Copie rom.

29

<1527> Aprilie 23, Tãrgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toatã țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dã domnia mea <aceastã poruncã a domniei mele slugii domniei mele Albul>¹⁾ cu frații sãi Manciu și Stan și cu fiii lor, ca sã le fie lor în Blãjești ocinã, din partea lui Ion douã ogoare, <pentrucã le-au cumpãrat dela Ion, pentru 100 aspri¹⁾>. Și din partea lui Barbul un ogor, pentrucã l-au cumpãrat dela Barbul, pentru 50 aspri. Și din partea lui Cornei un

¹⁾ loc rupt în orig.

ogor pentrucă l-au cumpărat <delă Cornei, pentru 50 aspri și din partea Bărei >¹⁾ un ogor, pentrucă l-a cumpărat delă Bâra, pentru 74 aspri. Și din partea lui Badiu un ogor, pentrucă l-a cumpărat delă Badiul, pentru 60 aspri...¹⁾ și Stan peste cealaltă jumătate, pentrucă așa au cumpărat.

Și să-i fie lui Albul la Codrești și la Trestenic și la Glavacioc <ocină, oricât se va alege, pentrucă >¹⁾ sunt vechi și drepte ocine, dedine. Iar după aceea, a venit Albul înaintea domniei mele, de a așczat pe frații săi Manciu și Stan <peste acele mai sus zise ocine, peste jumătate>...¹⁾.

Și iar să-i fie popei Mircea și cu fiii lui și cu ficele lui, Nușa și Stana și Vișa și Stoica și încă nepoții...¹⁾, oricât se va alege partea lui, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină, dedină. Iar după aceea, a venit popa Mircea înaintea domniei mele...¹⁾ frați nedespărțiți.

Și iar să-i fie lui Radul cu fiii săi la Blăjești, din partea Budei...¹⁾ delă Stroc, pentru 50 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Badiul la Tămășești, din partea lui Neagoe, nepotul lui Bogdan, două ogoare <pentrucă le-a cumpărat delă Neagoe, pentru 120 aspri. Și din partea > lui Neagu un ogor, pentrucă l-a cumpărat delă dânsul, pentru 80 aspri. Și din partea Burdelei un ogor, pentrucă l-a cumpărat <delă dânsul, pentru 70 aspri>...¹⁾ popei un ogor, pentrucă l-a cumpărat delă Oancea, pentru 62 aspri. Iar domnia mea le-am iertat calul.

De aceea, am dat și domnia mea <să le fie de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și >¹⁾ strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martorii domniei mele: jupan Pârvul ban și jupan <Manea > vornic și jupan Tiodor mare logofăt și Hamza vistier și Radul spătar și Danciu paharnic și Drăghici comis și <... stolnic și Badea și Dragul mari postelnici >¹⁾. Ispravnic Badea Zambac logofăt.

Și Tatul logofăt, a scris în minunata cetate Târgoviște, luna Aprilie 23 zile, <în anul 7035 >¹⁾ <1527 >.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 296.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu trei traduceri rom., după care s'au făcut completările, una fiind din 1753, alta delă începutul sec. XX și a treia nedată.

30

1527 (7035) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a

) loc rupt în orig.

domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fărtat clucer, cu fiii lui și ficele sale, câți îi va da dumnezeu, ca să le fie la Momotești, din partea lui Stoian și a lui Manca, a treia parte din ocina lor, oricât se va alege, pentrucă au venit Stoian și fratele său Manca înaintea domniei mele, de au dat și au așezat pe jupan Fărtat clucer peste ocina lor dela Momotești, peste a treia parte, însă fără de nicio silă și nevoie, ci l-au așezat de bunăvoia lor, ca să fie frați nedespărțiți, ei și fiii lor, în veci. Și domnia mea le-am iertat calul.

De accia, am dat și domnia mea jupanului Fărtat clucer, cu fiii săi și ficele sale, să le fie de ocină la Momotești a treia parte din ocina lui Stoian și a lui Manca, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punc domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manca mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Teodor mare logofăt Hamza vistier, Radul spătar, Drăghici comis, Danciul paharnic, Șerban stolnic, Badea și Dragul mari postelnici.

Am scris eu, Tudor diac, în cetatea de scaun și slăvită Târgoviște, în luna Iunie 12 zile, în anul 7035 <1527>. Ispravnic Teodor mare logofăt.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 297.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

31

1527 (7035) Iulie 2, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bojică și frațeni-său Dragomir și feciorilor lor, ca să fie lor moșie în Nenciulești, dintr'a patra parte doao funii, pentrucă este a lor moșie veche dela moși. Și să aibă Oprea și cu frații lui, cu Stan și cu Badul și cu Radu și cu Dănuleți, dintr'a patra parte, a cincea parte, pentrucă este a lor moșie ohabnică, bătrână și veche.

Iar după aceia, au avut Bojica și cu frații lui și Oprea și cu frații lui și cu ceata lui judecată cu Bârlan și cu ceata lui și cu Moica și cu ceata lui și cu Moș și cu ceata lui. Și s'au judecat înaintea domniei mele și domnia mea am cercetat și am judecat dinpreună cu toți cinstiții îndreptătorii domniei mele. Și au luat Bojica și cu frații lui și cu ceata lor 12 boiari și au mărturisit și au jurat înaintea domniei mele, precum că sânt hotărât<e> și întărit<e> aceste moșii carele sânt mai sus scrise. Pentru aceia, domnia mea am rușinat și am

bătut pre Bărlan și cu ceata lui și au rămas de judecată dinnaintea domnii mele și dinnaintea boerilor domnii mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea Bojicăi și fraților lui și Oprii și fraților lor și cu ceata lor, ca să fie lor moșie vecinică și ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui se va întâmpla moarte mai nainte, să nu fie volnic să vânză partea lui într'altă parte, ci să rămâie asupra urmașilor lui, ce au rămas vii. Și de nimenea nicio supărare să nu aibă, după hotărârea domnii mele.

Și mărturii am pus domniia mea: jupan Pârvul *mare* ban al Craiovei, jupan Drăghici *mare* dvornic și jupân Manca *mare* vornic, jupân Tudor *mare* logofăt și Amza vistier și Radul spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șarban stolnic și Badea și Dragul mării postelnici. Și ispravnic Tudor *mare* logofăt.

Și am scris eu, Nanul grămăticul, în Târgoviște, în luna lui Iulie 2, la leat 7035 <1527>.

Arh. St. Buc., Condica m-zii Cormeana, nr. 357, f. 82 v — 83.

Copie rom.

32

1527 (7035) Iulie 19, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Goran spătar și fratelui său Albul și unchilor săi Vlaicul și Danciul cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie în Iaroslăvești jumătate, pentrucă le este veche și dreaptă dedină ocină.

Și iar să le fie partea lui Vladul din Iaroslăvești, toată și din ocină și din moară jumătate. Pentrucă a rămas acea parte a lui Vladul prădalica, încă din zilele părintelui domniei mele Radul voevod. Iar Radul Goran a căpătat acea ocină prin dreaptă și credincioasă slujbă dela părintele domniei mele.

Și după accia, Goran spătar și cu frații săi și cu unchii săi au avut pâră cu fratele său Iarciul înaintea domniei mele, pentru mai sus zisa ocină din Iaroslăvești. Astfel, Iarciul a pârît pe Goran cu frații săi, ca să-i scoată din moșia dela Iaroslăvești. Iar domnia mea am judecat cu toții cinstiții boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege și am aflat domnia mea că s'au înfrățit Radul Goran cu Iarciul peste toate averile câte au avut Radul Goran și în Olănești și pretutindenî. Pentrucă așa s'au întocmit încă înaintea răposatului părinte al domniei mele Radul voevod: de îi va da dumnezeu lui Radul Goran fii, aceștia să fie frați nedespărțiți peste toate mai sus zisele averi cu Iarciul, un frate ca și altul. Astfel și domnia mea le-am dat să ție ca și până

acum, așa cum a întocmit Radul Goran. Iar Iarciul a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat și domnia mea, să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie. Și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Teodor marele logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Teodor marele logofăt.

Și eu, Stoian grămătic, care am scris această carte în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iulie 19 zile, în anul 7035 <1527>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 299.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzură.

Cu o trad. rom. din 1820.

33

1527 (7035) Iulie 19, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Stanciul grămăticul, cu frații săi și cu verii lui primari, fiii lui Dobrin, ca să le fie la Lupia toată jumătatea și jumătate din cealaltă jumătate, cu tot hotarul, pe unde le sunt vechile hotare, din spre Hrănești, din râul Ialomitei, dela Vadul Călugărițelor, chiar dela pod, drept pe drum, tocmai până unde iese din crâng și de aici în câmp, drept pe grind până la fătăciunea lui Cârcei, pentru că le este veche și dreaptă ocină și hotare vechi și drepte.

Și după aceea, a avut Stanciul diac pără înaintea domniei mele cu fiii lui Detco din Bucșani, pentru un ogor ce este lângă crâng, chiar la hotar, unde iese drumul din crâng. Astfel, domnia mea mea am judecat după dreptate și am dat domnia mea lui Stanciul diac 12 boieri să le cerceteze treaba acolo, pe loc, a cui este acest ogor; de va fi al fiilor lui Detco, să și-l ție ei și de va fi al lui Stanciul diac, să-l stăpânească el. Și fiii lui Detco n'au așteptat până să cerceteze acci boieri treaba, după porunca domniei mele, ci s'au dus cu sila de au arat acel ogor. Iar după aceea, Stanciul a adunat pe acei boieri, de au mers la hotar și au chemat și pe fiii lui Detco, iar ei n'au vrut să se ducă. Și boierii au lăsat cu sufletele lor ca acel ogor să fie al lui Stanciul diac. Iar după aceea, fiii lui Detco încă nu au vrut să lase în pace pe Stanciul, ci au stat de față înaintea domniei mele...¹⁾ domnia mea am judecat cu cinștiți dregători ai domniei mele și fii lui Detco

¹⁾ loc rupt în orig.

au rămas de lege. Pentru aceasta, ce este...¹⁾ acel ogor, peste spusa domniei mele, acela...¹⁾

De aceia, le-am dat și domnia mea...¹⁾ ogorul și ocina toată mai sus zisă...¹⁾ de ocină și de ohabă.

Și iarăși să-i fie <lui Stanciul diac> cu verii lui primari, fiii lui Dobriin, bra-niștea ce este în fundul gârlei...¹⁾ balta Părtei, pentru că le este veche și dreaptă și aleasă dela părinții lor, dela Dan și dela Dobriin...¹⁾ nimeni amestec să nu aibă, în veci. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea Perșanul mare vornic și jupan Ra-dul fost logofăt și jupan Teodor mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea și Dragul mari postelnici. Ispravnic Balaur logofăt.

Și eu, Dumitru diac, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 19 zile, în anul 7035 <1527>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 298.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

34

<1527 August — 1528 Decembrie>.

† Urmând preasfânta dumnezeiască scriptură ce zice: „milă doresc iar nu jertfă“ și iarăși „cu milostenii se curăță păcatele“ și „fericiți cei milostivi că accia vor fi miluiți“ precum și gura proorocească inspirată de duhul sfânt <zice>: „fericit bărbatul ce miluește toată ziua, acela se îndulcește întru domnul“. Acestea dar, din dumnezeiasca scriptură știind, iarăși am auzit de proorocul prin duhul sfânt zicând: „ascultați dar împărați...²⁾ învățați judecători din margi-nile pământului, luați aminte cei ce stăpâniți mulțimile și vă trufiți cu mulțimile limbilor, că dela domnul vi s'a dat stăpânirea și puterea dela cel de sus“. Cunoscând <că> toate în mâinile lui Dumnezeu sunt și cât vrea el dă fiecăruia dintre noi, însă fericit și de trei ori fericit cel care bogăția dată de Dumnezeu bine o folo-sește și lucrează în taină talantul ce i l-a încredințat Dumnezeu, că va auzi acel glas bun și dulce de bucurie: „slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria domnului tău“. Acestea dar auzind, se cade și nouă a înțelege că toate sunt de scurtă vreme și trecătoare; precum și zice că: „toată slava pământească vremel-

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc șters, ilizibil în orig.

nică este“. Ni se cade nouă a râvni către binecinstitorii ce au fost înainte de noi <împărați> și domni, care cele pământești bine chivernisind și acestea bine cărmuindu-le, cu acestea pământești au câștigat bunătățile cele cerești și le-au moștenit, iar cele pământești, <pământului le-au lăsat>.

De aceia și eu, întru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod, cu râvnă am dorit către atotcinstitele și dumnezeieștile bisetici, după cuvântul proorocesc; după cum dorește cerbul la izvoarele apelor, așa dorește și sufletul meu către atotsfintele și dumnezeieștile lăcașuri ale sfintei mănăstiri a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să înnoim și să miluim, cât ne va fi cu puțință.

De aceia, dă domnia mea această poruncă, hrisovul domniei mele, sfintei mănăstiri și lăcașului numit Snagovul, unde este hrămul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei vovidenii, ca să-i fie dealul de vie dela Poiana, ce se chiamă și dela Valca Călugărilor, a patra parte, cât se întinde ocina până în apa Teleajenului. Și din munte, cât se va alege partea sfintei mănăstiri, pentru că a fost veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

Iar după aceia, a trimis răposatul Basaraba voevod pe Stoica din Cozleci, de a cercetat acea ocină cu 12 bocri, anume: Buta și Brata și Voicilă al lui Manea și Oancea din Urlați și Șoplea și Miclea din Șoplești și Stcful și Simul și Stan și Dragomir din Cozleci și Craina din Stănțești și Grozea din Pădure, de au cercetat și au ales și au dat această ocină mai sus zisă, că a fost veche și dreaptă ocină a sfintei mănăstiri.

De aceia, am dat și domnia mea deasemeni sfintei mănăstiri dealul mai sus zis. Și încă am adăogat domnia mea sfintei mănăstiri vinăriciul și perperii cât se va alege vinăriciul domnesc, ce se cuvine domniei mele de pe tot dealul, ce este mai sus scris, pentru sufletul domniei mele și al părinților domniei mele, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților ce trăesc în ea de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Și iarăși să le fie în Cărcimari, pe Cricov, un vad de moară, pentru că l-a cumpărat părintele egumen Sava cu frații dela Bârscanul din Broșteni, pentru două Ațigănci. De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele pe cine îl va alege domnul dumnezeu a fi domn al Țării Românești, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească

în domnia lui; iar dacă nu-l va cinsti și nu-l va păzi și nu-l va înnoi și nu-l va întări, ci îl va strica și-l va călca și-l va risipi, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, ci să-l nimicească și să-l calce și să-l risipească și să-l batjocorească și să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie protivnică precurata maica lui dumnezeu la înfricoșata și nefățarnica judecată. Și să aibă parte cu Iuda și de trei ori blestematul Arie și cu alți Iudei, ce au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Părvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Vălsan mare vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic <și Dragul și Neagoe> mari postelnici. Ispravnic... ¹⁾

Și eu, Dumitru Foame, ce am scris în cetatea de scaun <Târgoviște> ²⁾... în anul 703...

Arh. St. Buc., S. 1., nr. 302.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Copie rom. la Acad. R.P.R., XX/265.

Documentul este rupt pe marginea de jos; lipsește data, din care se disting numai primele două cifre dela văleat 7000 și 30, ceiace ne-a îndreptățit să credem că este din anul 7036 sau 7037 <1527—1528>. Datat și după divan.

35

1527 (7036) Septembrie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și marei biserici a mitropoliei, unde este hramul înălțării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie gârla, anume Săltava, din capătul gârlei de sus până la gura Cameniței și până la Voinna și cu toate bălțile, anume: Covârluiașul și Strâmbul și Tigveanul, până la apa Dunării, pentru că am dăruit domnia mea și am întărit sfintei și marei biserici a mitropoliei aceste mai sus zise gârle și bălți, ca să-i fie ei de ocină și de ohabă și să-i fie de întărirea sfintei și marei biserici a mitropoliei și fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ cuvânt citit de traducătorul din sec. XVIII.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Neagoe mari postelnici. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu, Coresi diac, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 9 zile, în anul 7036 <1527>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 301.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1775.

36

1527 (7036) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele, jupanului Peia portar și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui în Studina partea lui Stanimir toată, oricât se va alege. Pentrucă a fost cumpărată de jupan Harvat logofăt dela Stănimireasa și dela fiii ei, pentru 1200 aspri, încă din zilele lui Basarab voevod.

Și după accia, a avut pără jupan Peia portar cu fiii Stănimiresei înaintea domniei mele, cu Mihail și frații săi, de au pârît că ei n'au știut când a cumpărat jupan Harvat logofăt și din acel preț ei nimic n'au luat. Pentru aceasta, am dat domnia mea fiilor Stănimiresei lege, 6 boieri, să jure că n'au știut și nimic ei n'au luat. Și soroc le-am pus domnia mea la nașterea maicii domnului. Iar Mihail și frații săi n'au putut aduce boierii la zi, ci au rămas de lege.

De accia și domnia mea am dat jupanului Peia portar, să-i fie de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pârvul mare ban al Craiovei, jupan Neagoe mare vornic, jupan Teodor mare logofăt, jupan Vâlsan mare vistier, jupan Radul mare spătar, Staico paharnic, Drăghici comis, Șerban stolnic, Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Cârștian logofăt.

Și eu, Danciul logofăt, care am scris în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 10 zile, în anul 7036 <1527>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 300.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1796, iar cealaltă din 1844.

1528 (7036) Februarie 2, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Tismana, căreia îi este hramul uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie toată partea care este a domniei mele din vama de pe Vâlcanu. Am miluit și am dăruit domnia mea sfântului hram al uspeniei născătoarei de Dumnezeu, ca să fie fraților de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Pentru aceasta, călugării din sfânta mânăstire, care este mai sus, să fie volnici cu această carte a domniei mele să ia vama care le va fi dreptul. Și nimeni să nu îndrăznească să turbure sau să supere peste această carte a domniei mele. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Triful logofăt.

Scris în București, Februarie 2 zile, în anul 7036 <1528>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 303.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

1528 (7036) Aprilie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mânăstiri care se numește Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină partea lui Șerban și a fiilor lui, oricât se va alege în Târsa. Pentru că a schimbat jupan Pârvul mare ban cu Șerban; astfel, au dat Șerban cu fiii lui ocina lor mai sus scrisă din Târsa să fie a jupanului Pârvul mare ban, iar jupan Pârvul ban deasemenea a dat ocina lui, oricâtă are în Bărbuiu să-i fie lui Șerban și fiilor lui ocină.

Și iarăși, sfintei mânăstiri să-i fie ocină partea lui Drăgan și partea lui Oprea cu frații săi și partea lui Stanciul cu frații săi și partea lui Voico cu frații săi și partea lui Bunea cu frații săi și partea lui Oprea cu frații săi și partea lui Stan cu frații săi și partea lui Oprea cu frații săi, toate părțile lor, oricât vor avea în Târsa. Pentru că Târsenii mai sus scriși și-au schimbat ocinele lor cu jupan Pârvul mare ban. Astfel, Târsenii și-au dat toate ocinele lor, câte au în Târsa, jupanului Pârvul ban, iar jupan Pârvul ban a dat deasemenea tot satul său, care se numește Slătioara, să fie al Târsenilor care sunt mai sus scriși.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Neagomir cu frații săi și a lui Oprea cu frații săi, pentrucă au schimbat cu jupan Pârvul mare ban, de au dat Neagomir și Oprea cu frații săi toate părțile lor câte au în Târseni și jupan Pârvul ban le-a dat deasemenca 4200 aspri gata, de au cumpărat cinci funii din Mădulari dela Sârbul și dela Micul și dela Stanciul și dela Sora și dela Șerban. Și au dat acele cinci funii, ca să-i fie lui Neagomir și lui Oprea cu frații săi ocină și ohabă.

Și iarăși să le fie lor partea lui Neagotă și a fiilor lui, oricât are la Târșă pentrucă au schimbat jupan Pârvul ban cu Neagotă și cu fiii lui. Astfel și-a dat Neagotă partea lui toată, câtă are în Târșă și jupan Pârvul ban și-a dat deasemenca toată partea lui dela Dobriciani.

Iar apoi, a venit jupan Pârvul ban al Craiovei înaintea domniei mele, de a dăruit toate ocinile mai sus scrise sfintei mânăstiri mai sus spuse.

De accia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Manea mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu, mult păcătosul Stoian grămătic, care am scris în Târgoviște, luna Aprilie 4 zile, în anul 7036 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 304.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

39

<1528> Aprilie 20.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voevod. Dă domnia mea sfintei mânăstiri numită Tismana, ca să-i fie vama dela Vâlcana toată, oricât va fi. Și nimeni altul să nu aibă amestec cu această vamă, pentrucă am miluit și am dăruit domnia mea această vamă care este mai sus scrisă, ca să-i fie în tot anul neatinsă, cât va fi viața domniei mele.

De accia, nimeni să nu aibă vreun amestec și să nu turbure, nici din dregătorii domniei mele, nici din curtea domniei mele și nimeni altul să nu cuteze să supere sau să turbure înaintea acestei cărți a domniei mele. Dacă s'ar încerca cineva să turbure, acel om rău va păși din partea domniei mele. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Balaur mare logofăt.

Scris Aprilie 20 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. 1., nr. 305.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

Datat după Balaur mare logofăt.

40

1528 (7036) Aprilie 21, Târgoviște.

† Câți se poartă cu duhul lui dumnezeu, aceștia sunt fiii lui dumnezeu, precum a spus dumnezeescul apostol, căruia mergând pe urmă cei iubitori de dreptate, așteaptă a auzi glasul fericit de bucurie: «veniți binecuvântații părintelui meu să moșteniți împărăția pregătită vouă dela facerea lumii, că flămând am fost și mi-ați dat să mănânc, însetat am fost și m'ați adăpat, străin am fost și m'ați cercetat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și mi-ați slujit».

Acest glas cel mai dulce îl vor auzi făcătorii de bine și în același timp vor intra în împărăția cerurilor, să fie moștenitorii bunătăților pe care ochiul nu le vede, urechea nu le aude și pe care inima omului nu le pătrunde, dar pe care dumnezeu le pregătește celor care-l iubesc. Asemenea cei păcătoși, trimiși în focul cel veșnic, vor auzi că n'au păzit poruncile domnului dumnezeu, că nu l-au săturat, nici când a fost flămând, nici când a fost însetat și nu i-au slujit, nici când a fost bolnav, nici când a fost în temniță.

De aceia noi, amintindu-ne că nu trebuie să amânăm, neștiind timpul, nici ora în care va veni domnul nostru și pe fiecare ne va găsi nefind gata și nu vor avea luminile lor aprinse, nici nu vor veghea, pentru că încă cu grea povară suntem împovărați și am fost răniți de săgeata cea neîndurată a păcatului. Dar domnul nostru Iisus Hristos este îndurător și milostiv, către toți își întinde mâinile ca un tată către fiul său cel iubit. Pentru că singur a spus cu precurata și preacinstita sa gură: «că nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte și viu să fie; că n'am venit să chem pe cei dreپți, ci pe cei păcătoși la pocăință». Precum sunt multe locașuri după mulțimea faptelor bune, iar faptele bune sunt în multe chipuri, ca: iubirea, milostenia, postul și înfrânarea, credința, nădejdea; că pe mulți păcătoși și copleșiți cu milostenie îi ridică și numai pentru îndreptare și-a jertfit chiar pe fiul său.

De aceia și cei care au fost mai înainte de noi stăpânitori, împărați și cnezi și au auzit acestea, pe cele pământești bine le-au orânduit întru smerenie și prin acestea au aflat cele cerești și s'au învrednicit de împărăția cerească, după cum grăiește și proorocul David: «fericiți cei cărora li se iartă fărădelegile și li se

șterg păcatele; fericit este bărbatul căruia domnul nu-i socotește păcatele. Și după cum dorește cerbul după izvoarele apelor, tot așa dorește sufletul meu către tine, doamne ».

Tot astfel am dorit și am însetat și eu, întru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de dumnezeu păzitorul, singur stăpânitorul, Io Radul mare voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei și al Podunaviei, fiul marelui și preabunului și sfântului răposatului Io Radul voevod, am primit din toată inima și cu bunăvoință ca să fim ctitori noi și ocrotitori și înnoitori și întăritori ai sfântului și preacinstitorului lăcaș al preasfintei, cinstitei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, a mănăstirii numită Argeș. Ca să-i fie la Futești partea lui Albul Rogoz toată, pentru că a venit jupan Albul Rogoz vornic înaintea domniei mele, de a dat și a dăruit toată partea lui sfântului hram mai sus spus, singur, de buna voia lui, pentru sufletul său și pentru sufletul părintelui său Nanul Rogoz, pentru că părintele său Nanul și-a pierdut capul pentru fiul său Albul vornic.

Și iarăși să-i fie în Futești partea lui Badea toată, pentru că a cumpărat-o egumenul Gheorghe și cu frații dela Badea, pentru 1250 aspri.

Și iarăși să-i fie la Futești din jumătatea satului a patra parte, din partea lui Oneasa toată, pentru că a cumpărat-o egumenul și frații dela sfânta mănăstire dela Oneasa, pentru 8000 aspri, de a dăruit-o sfintei mănăstiri.

Și iarăși să-i fie balta toată, care este în fața satului Futești, până unde dă în Dunăre și pe semnele pe care le-a însemnat sluga domniei mele jupan Neagoc mare vornic, ca să-i fie sfintei mănăstiri, pentru că a dăruit-o domnia mea, ca să-i fie ocină și ohabă mai sus numitului hram și sfintei mănăstiri și de nimeni neatins. Și să fie dumnezeștilor călugări care trăiesc în ea de hrană și de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn și stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi și va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări și nu va păzi acest hrisov al domniei mele, ci-l va strica și-l va călca, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească, să nu-l întărească și să nu-l păzească în domnia lui, ci să-iucidă aci trupul și în veacul viitor sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu la înfricoșata și neîndurata judecată, unde nu este fățarnicie. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți Iudei, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci.

Iată și martori: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Balaur mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul Furcovichiu spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Drăgan postelnic.

Și eu, Pădure, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 21 zile, în anul 7036 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 306.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. cu lipsuri.

41

1528 (7036) Mai 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela Argeș, unde este hramul și lăcașul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și precinstitului părinte egumen chiri Gheorghie ieromonahul și tuturor preoților, călugărilor, care viețuiesc în acest sfânt loc, ca să le fie jumătate din Pitești și din sat și din moară și din vamă și din tot ceiace a fost partea jupanului Oancea vistier.

Pentru că a cumpărat domnia mea dela frații lui Oancea și dela fiica lui, pentru 30.000 aspri. Iar apoi, domnia mea am dăruit la sfânta mănăstire, ca să fie acestui sfânt loc de întărire și dumnezeieștilor călugări de hrană și de folosință și domnici mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

De aceia, le-am dat și domnia mea ca să le fie de ocină și ohabă. Și de nimeni neatins, în veci, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Manea Perșanul fost vornic și jupan Neagoe vornic și jupan <Teodor> fost logofăt și jupan Balaur logofăt și Vâlsan vistier și Radul spatar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici.

Și eu, Tatul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 5 zile, în anul 7036 <1528>. Ispravnic Balaur mare logofăt.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 307.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

1528 (7036) Mai 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela Argeș, care se numește unde este hramul și lăcașul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și sfintei ei uspenii și preacinstului părinte egumen, ieromonahul chir Gheorghe și tuturor dumnezeieștilor călugări care trăiesc în acel sfânt loc, ca să le fie jumătate din satul Pitești, jumătate din vecini, jumătate din câmpul care este pentru hrană și jumătate din moară. Iar moara care este la Dârzul toată și din vamă tot jumătate, după întocmirea care a întocmit-o jupan Tatul logofătul cu boierii și megieșii dimprejur.

Pentru că a cumpărat-o domnia mea dela Radul, fratele lui Oancea și dela fiica lui, pentru 30.000 aspri. Iar după aceea, domnia mea am dăruit cele mai sus zise la sfânta mănăstire Argeș, ca să-i fie mănăstirii de întărire și sfinților călugări de hrană, iar domniei mele de veșnică pomenire.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată martorii: jupan Părvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici < fost mare > vornic și jupan Neagoc mare vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Balaur mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Trifa logofăt.

Și eu, Dumitru, am scris, luna Mai 25 zile, în anul 7036 < 1528 >.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 308.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. cu lipsuri.

< 1528 > Iunie 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugărilor din sfânta mănăstire dela Tismana, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să ia vama dela Vâlcanu, cât se cuvine sfintei mănăstiri, dela toți oamenii care vor cumpăra sau vor vinde și dela slugile domniei mele și dela slugile banului și dela slugile tuturor boierilor; chiar cu cartea domniei mele dacă vor fi, tot să-și plătească vama.

Și nimeni să nu îndrăznească a-i împiedica sau a le opri vama peste această carte a domniei mele. Căci cine nu va asculta de cartea domniei mele ca să-și

plătească vama, iar călugării care vor fi poslușnicii sfintei mănăstiri, să fie volnici cu cartea domniei mele să-i tragă ca să dea vama. Iar cel care li se va împotrivi, omul acela rău va păți. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Balaur mare logofăt.

Scris luna Iunie ziua 1-a.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 310.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

Datat după Balaur mare logofăt.

44

1528 (7036) Iunie 3, Târgoviște.

† Urmând întru tot sfânta și dumnezeiasca scriptură care spune: « milă vreau iar nu jertfă »; iarăși că: « prin milostenie se curăță păcatele »; « fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți »; după cum și gura prorocului cea inspirată de duh sfânt zice: « fericit bărbatul care miluește în toată ziua, acela se desfătează întru domnul ». Acestea aflându-le din sfânta scriptură, iarăși am auzit pe prorocul cel inspirat de duh sfânt, care spune: « ascultați împărați și înțelegeți și cugetați judecători dela capătul pământului, auziți stăpânitori ai mulțimilor și cei ce se mândresc cu mulțimea limbilor că stăpânirea vă este dată dela domnul Dumnezeu, asemenea și puterea voastră dela cel de sus; înțelegeți deci că toate sunt în mâinile lui Dumnezeu, deci el dă cât vrea ficăruia dintre noi ». Dar fericit și preafericit este cel care face să crească bine bogăția cea dată de Dumnezeu și folosește și lucrează în taină talantul ce i-a fost dat de Dumnezeu, ca să auziți acel glas bun și dulce de bucurie: « slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria domnului tău ». Așa dar, auzind acestea, se cuvine și nouă să ne ridicăm dela cele pământești, pentru că sunt trecătoare și de puțină vreme. După cum și spune că: « toată slava cea pământească vremelnică este ». Se cade dar să râvnim și noi către acelea pe care le-au săvârșit binecinstitorii, sfântrăposaii împărați și domni care au fost înaintea noastră, care au întocmit bine cele pământești și bine le-au cărmuit, iar prin acestea pământești au dobândit bunurile cele cerești și pe acestea le-au moștenit, iar pe cele pământești, pământului le-au lăsat.

De aceia și eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod, am ridicat dorința către întru tot cinstitele și dumnezeieștile biserici, după cuvântul cel prorocesc că precum dorește cerbul după izvoarele apelor, în același chip dorește sufletul meu către atotsfântul și dumnezeescul lăcaș al

sfintei mânăstiri a domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-l înnoim și să-l miluim pe cât ne este în putere.

De aceea, dă domnia mea acest hrisov al domniei mele sfintei mânăstiri și lăcașului numit Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și sfintei ei uspenii și precinstitului părinte egumen, ieromonah chir Gheorghie și tuturor dumnezeștilor călugări care viețuiesc într'acest sfânt lăcaș, ca să-le fie jumătate din Pitești, de peste tot hotarul și din vamă jumătate și din moară jumătate, după întocmirea pe care a făcut-o sluga trimisă de domnia mea, jupan Tatul logofăt și cu toți boierii și megieșii care sunt în jurul Piteștilor, care au mărturisit pe sufletul lor, din toate câte sunt, jumătate.

Pentru că acea jumătate a fost a lui Oancea vistier; astfel, după aceea, când se hienli Oancea vistier, el a furat din averea răposatului Basarab voevod 400 galbeni florinți de câte 55 de aspri unul, face cu totul 22.000 aspri și încă și argint pentru niște potire de 8000 aspri, împreună fac 30.000 aspri.

Iar apoi, cu îngăduința dumnezească, ne-a dat dumnezeu să fim urmașul fiului răposatului Basarab voevod și în scaunul părinților noștri, al Țării Românești. Și ce-a fost de moștenire a lui Oancea vistier și toată agonisita lui, toate au venit la mâna domniei mele.

Intru aceasta și domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători și boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege. Și judecata lor a fost așa: dacă pierc cineva în hienlie, iar agonisita lui și averile să fie domnești. Iar domnia mea m'am milostivit de cei ce au fost moștenitorii lui Oancea vistier și de agonisita lui... ¹⁾ la mâna domniei mele; celelalte toate le-am dat lor; afară numai de această jumătate, partea lui care s'a ales dela Pitești, pentru acci 30.000 aspri mai sus ziși, ca să fie plătită din aceasta avere a răposatului Basarab voevod. Iar după aceea, domnia mea am plătit mai sus zisul preț de mai sus, din vistieria domniei mele, doamnei Despina a răposatului Basarab voevod, de am cumpărat acea parte a lui Oancea vistier, jumătate din Pitești, pentru 30.000 aspri. Și apoi, am dăruit sfintei mânăstiri dela Argeș, ca să fie sfântului loc de întărire, iar sfinților, dumnezeștilor călugări de hrană și domniei mele și părinților de «veșnică pomenire».

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele, în veci.

Încă și blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe

¹⁾ loc. sters, ilizibil în orig.

acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va păzi, ci va strica și va călca și va nimici și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l risipească și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul și în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu la judecata cea înfricoșată și neîndurată. Și să aibă parte cu Iuda și cel de trei ori blestemat Arie și cu alți Iudei, care au strigat împotriva domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Balaur mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic, Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Trifa logofăt.

Și eu, Dumitru grămatic, am scris în Târgoviște, luna Iunie 3 zile, în anul 7036 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Accastă ocină a ținut în partea lui Gogoasă.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 311.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

45

1528 (7036) Iunie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Șerb cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie la Băjești partea lui Stanciul toată, oricât li se va alege, pentrucă a cumpărat-o Șerb dela Stanciul, pentru 1000 aspri. Și să-i fie lui Șerb cu fiii lui din partea lui Nan un ogor care se numește Pietriș, pentrucă l-a cumpărat Nan, pentru 80 aspri. Și iarăși să-i fie lui Șerb și fiilor lui un ogor care este la seliște tot din partea lui Nan, la Băjești, pentrucă l-a cumpărat Șerb dela Nan, pentru 4 obroace de pâine.

Și lui Neagoe cu fiii lui să-i fie la Băjești un ogor la seliște, pentrucă l-a cumpărat Neagoe dela Nan, pentru 100 aspri.

Și fiilor lui Dracea, anume Balea și Mircea și Dumitru și Voico și Radul și Stan și cu fiii lor, iarăși să le fie la Băjești partea lui Bratul, unchiul lor, toată, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o fiii lui Dracea mai sus ziși dela Bratul,

pentru 4 boi buni și pentru 4 vaci cu lapte și pentru 2 obroace de grâu și pentru o pănură¹⁾.

Și lui Oprea cu fiii lui și cu fiastru²⁾ său, anume Panul, cu fiii săi, ca să le fie la Miceștii de Sus partea lui Bârcă toată, pentru că a cumpărat-o Oprea cu fiii săi și cu fiastru său, numit Panul, dela fiicele lui Bârcă din Stănae și dela Malea cu 500 aspri.

.....³⁾
Și toți aceștia au dat domniei mele un cal pentru domnia mea.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor, în veci. Și la ci prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Părvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Bălaur mare logofăt, Valsan vistier, Radul spătar, Drăghici comis, Staico paharnic, Șerban stolnic, Dragul și Mihnea postelnici.

Și eu, Varnava logofăt, am scris în minunatul scaun Târgoviște; am scris în luna Iunie 6 zile. Ispravnic Voinca portar. În anul 7036 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Banca de Stat R.P.R., Buc.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

46

1528 (7036) Iunie 7, Târgoviște.

† Câți se poartă cu duhul lui Dumnezeu aceștia sunt fiii lui Dumnezeu, precum a spus Dumnezeescul apostol căruia îi calcă pe urmă cei iubitori de dreptate; acel fericit glas al bucuriei așteaptă a-l asculta: «veniți binecuvântații tatălui meu să moșteniți împărăția pregătită vouă dela alcătuirea lumii, căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc, am însetat și m'ați adăpat, străin am fost și m'ați cercetat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați ajutat». Deci acest glas dulce și făcător de bine a-l asculta și deasemenea a pătrunde în împărăția cerească și a fi moștenitor al acelor bunuri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu au intrat cele ce Dumnezeu le-a pregătit celor ce-l iubesc. Deasemenea și păcătoșii trimiși în focul vecinic să audă că n'au păzit porunca domnului Dumnezeu nici pe cei flămânzi, nici pe

¹⁾ Pănură sau dimie este materia de lână pentru cioareci sau nădragi.

²⁾ «fiasstru»: fiu vitreg.

³⁾ șters cu roșu în orig.

însetați, nici pe bolnavi, nici pe cei ce sunt în temniță, nici nu i-au cercetat, nici nu i-au slujit.

Acestatea deci noi amintindu-ne că nu se cade a întârzia vremea sau ceasul, neștiind în care ceas domnul nostru va veni și tot nepregătiți și neavând făcliiile noastre arzând, nici veghiind ne va afla, ci chiar și cu grea sarcină suntem îngreunați și de apriga săgeată a păcatului suntem otrăviți. Însă domnul nostru Iisus Hristos este darnic și mîlestiv, către toți întinde mîna ca un tată către fiul iubit, căci singur a zis cu atotcinstita și preacurata sa gură: «că nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu și nu am venit să chem pe cei drepți, ci pe cei păcătoși la pocăință». Căci sunt multe lăcașuri pe măsura faptelor bune, iar faptele bune sunt în multe chipuri, adică: dragostea, milostenia, postul și înfrînarea, credința, rădejdeca și pe mulți păcătoși și pe cei târîți însă cu milă îi ridică și îi milucește și i-a învrednicit și de jertfa fiului, numai pentru a-i îndrepta, căci a zis: «nu vreau moartea păcătosului ci ca să se îndrepte și viu să fie, să intre în bucuria domnului său».

Pentru aceia și cei care au fost înaintea noastră stăpânitori, împărați și cnezi, acesteia auzind, cele pămîntești în pace bine le-au așezat și prin aceste cele cerești au dobândit și de împărăția cerească s'au învrednicit precum spune prorocul David: «fericiți cei cărora li s'au iertat fărădelegile și li s'au acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia Dumnezeu nu-i socotește păcatul». Și deasemeni: «după chipul cum cerbul dorște spre izvoarele cu apă, așa și sufletul meu dorște către tine, doamne».

Astfel, am dorit și am iubit și eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Dumnezeu păzitorul și singur stăpânitorul, Io Radul mare voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei și al Podunaviei, fiul marclui și preabunului și sfânt-răposatului Io Radul voevod, am primit cu toată inima și cu bunăvoință, ca să fiu nou ctitor și păzitor și înnoitor aceluia în sfântul munte al Athosului, grădina a preacuratei născătoare de Dumnezeu, sfințitului și cinstitului lăcaș al sfântului și măritului mare mucenic și purtător de biruințe Gheorghe și celui între sfinți, părintele nostru arhierarh și făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae, numit Turnul lui Arbanăș și am făcut obroc sfântului lăcaș 3000 aspri și cheltuiala fraților care vor veni, 300 aspri. Și să vie frații în fiecă an după Bobotează, să ia obrocul sfintei mănăstiri, să fie sfântului lăcaș de întărire, iar nouă veșnică pomenire. Să fim pomeniți cu sfinții ctitori și în toate strigările în biserică și la trapeză, pretutindeni și să se cânte paraclis sâmbăta după vecernie și duminica liturghie sobornicească și la trapeză băutura și să fim pomeniți cât stă și sfânta mănăstire, precum se pomenește sfinții ctitori și împărații binecinstitori după răposarea lor, să ni se cânte odată pe an colivă sobornicească seara și duminica liturghie sobornicească și trapeza cum se face sfinților ctitori și binecinstitorilor și drept slăviților împărați și domni.

Și eu păcătosul și cel mai mic, Coresi, care am scris această carte în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 7 zile, în anul 7036 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/19.

Fotocopie după orig. slav, dela m-rea Hilandar-Athos.

47

1528 (7036) August 16, M-rea Argeș.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radu voevod. Dat-am domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei mânăstiri ce să numește Tismana, hramul preasfintei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioarei Marii cinstitei a ei adormirii și preacuviosului părintelui nostru Nicodim, ca să-i fie Varonicul tot, cu tot hotarul, pentrucă iaste bătuâră și dreptă moșie de moștenire încă dela întâia alcătuire a sfântului loc.

După aceea, au avut pătă părintele egumen chir Efrem cu Magoe și cu Frățilă înaintea domnii mele pentru această mai sus zisă moșie Varonicul. Intr'accia, domniia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiții dregătorii domnii mele, pre dreptate și pre lege și am căutat domniia mea și cărțile cele vechi ale sfintei mânăstiri și am găsit domniia mea cum că iaste a sfântului locu drept moșai de moștenire.

Intr'accia încă am mai înfiânt inima domnii mele de a căuta mai bine și am trimis domniia me pre credinciesul boerul domnii mele Baibul păcălabul și el așijderé au căutat cu toți boeri mari și mici câți sânt în județul Mehedinți și cu adevărat au găsit moștenirea sfintei mânăstiri. Și au rămas Magoe și Frățilă de lege înaintea domnii mele.

Drept aceasta, am dat și am adăogat și domniia mea acestui sfânt hram mai sus numit, ca să-i fie întru moștenire și chabnic și de nimeré nemușcată și neclintită, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Păivul *mare* ban al Craiovei și jupan Diăghici *fast* dvornic și jupan Neăgoe *mare* dvornic și jupan Tudor *mare* logofăt și Vălsan vistieriu și Radu Furcă spătar și Staico paharnic și Diăghici comisu și Șarban stolnicu, Dragul și Mihnea *mari* postelnici. Și ispravnic Trifa logofăt.

Și am scris eu, Negoitul scriitoriu, în sfânta mânăstire Argeș, August 16, leat 7036 <1528>.

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330, f. 155 v.

Copie rom; altă copie rom. în ms. 335, f. 46—46 v.

1528 (7036) August 25.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul vodă, domn a toată Țara Rumânească, fiul preabunului și marelui Radul vodă. Dat-am domnia mea aciașă poruncă a domniei mele boiarului domniei mele jupan Furtat¹⁾ clucerul și feciorilor lui căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Momotești partea lui Dragomir toată, cât să va alége.

După acia, au avut pără jupan Furtat clucerul înaintea domniei mele pentru acia moștenire, ce scrie mai sus, pentru suhat. Iar domnia mea am căutat și am judecat cu toți boiarii domniei mele, după dreptate și se cade domniei mele a lua, pentru că n'au rămas din Dragomir nici fecior, nici fată, ca să fie acea ocină domnească.

Pentru acia, domnia mea am miluit cu acea parte de moșie din Momotești pe slugile domniei mele jupan Tudor portar, jupan Ștefu stolnic cu acea parte de moșie din Momotești.

Iar după acia, jupan Furtat clucerul, el au fost cumpărat dela Dragomir toată acea parte de moșie, scriindu-se jupan Tudor portar și pan Ștefu stolnic; au fost luat Dragomir aspri 2.000; și un cal domniei mele.

Pentru acia, am dat domnia mea <lui> jupan Furtat clucer, feciorilor lui, ca să le fie lor ocină ohabnică, nepoților lor, strenăpoților, de nimené nedăspărțit și după moarte precum au dat-o și o au lăsat el, așijderé și după zisa domniei mele.

La aciașă și mărturii: jupan Pârvul *mare* ban Craiovescul și pan Neagoe *mare* vornic și pan Theodor *mare* logofăt și Vălsan vistier, Radul spătar, Staico paharnic, Drăghici comis, Șarban stolnic și Dragu și Mihnea mari postelnici. Judecător în loc de vornici de Argeș, Dumitru părcălab.

Și am scris eu, Florea, din diiacii cei mici, August 25 zile, 7036 <1528>.

Arh. St. Buc., Condica ep. Râmnic, nr. 707, f. 241 v—242.
Copie rom.

1528 (7037) Septembrie 2, Pitești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Ivașco paharnic

¹⁾ în loc de « Furtat ».

și cu fiii lui, câți îi va <lăsa Dumnezeu>) și cu ficele lui, câte îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Golești trei părți și în Mărăcineni din dedină, ocină, iarăși trei părți. Iar a patra parte din Golești și din Mărăcineni, din ocina cea bătrână, să fie a unchiului său Căndea cu fiii săi.

Și din Ațigani vechi iarăși să-i fie jupanului Ivașco și fiilor săi trei părți, iar a patra parte să fie a unchiului său Căndea, pentru că mai sus zisele averi, sate și Ațigani, jumătate din toate, sunt ale jupanului Ivașco paharnic ocine și dedine vechi și drepte. Iar peste cealaltă jumătate ce a fost partea lui Căndea, iar Căndea a venit singur înaintea bunicului și înaintea părintelui domniei mele, Io Radul voevod, de a înfrățit pe jupan Baldovin pârcălab și i-a dat jumătate din toate averile lui, pentru că au fost pierdute de Cănda, de au fost prădalice și au rămas domnești.

Iar apoi, jupan Baldovin pârcălab, el a dobândit toate averile de mai sus cu slujbă dreaptă și credincioasă dela bunicul și părintele domniei mele, Io Radul voevod.

Și iar să fie jupanului Ivașco paharnic cu fiii săi și ficele sale Vierășul tot, cu tot hotarul și Dușeștii toți, cu tot hotarul, pentru că i-a cumpărat părintele său jupan Baldovin pârcălab, dela Vlaicul și dela Semen și dela fiii Banciuleasci, pentru 3700 aspri și pentru patru cai buni.

Iar apoi, jupan Ivașco paharnic a avut pâra din partea lui Cănda și din partea mănăstirii Mușetești a lui Manca Perșanul pentru toate averile mai sus zise, sate și Ațigani. Și pâra Cănda și cu călugării că să ia jumătate din acele averi.

Intru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea jupanului Ivașcu paharnic lege 48 de boieri. Și i-a adus, de au cercetat și au mărturisit înaintea domniei mele că îi sunt ocine vechi și drepte și dreaptă și adevărată agonisită a părintelui lui, cum s'a arătat mai sus. Și au rămas Cănda și călugării de lege în fața domniei mele, ca nici Cănda, nici călugării să nu se mai amestece cu nimic asupra acelor averi mai sus zise ale jupanului Ivașco paharnic, ci singur să-și țină și să stăpânească averile care sunt scrise mai sus.

De accia, le-am dat și domnia mea jupanului Ivașco paharnic cu fiii săi și ficele sale de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui. Și la ei prădalică să nu fie în veci.

Iată martorii: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Vișan logofăt.

---

²) omis de diac.

Și eu, Dimitre Foame scriitor, care am scris în orașul Pitești, luna Septembrie 2 zile, dela Adam în anul curgător 7037 <1528>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXVIII/97.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

O copie slavă la Arh. St. Buc., ms. 479, f. 32.

O trad. rom. din 1859, ibid., S. I., nr. 312.

50

1528 (7037) Septembrie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Mușetești, ca să-i fie în Căzâneștii pe Topolov partea <lui Neagul. Pentrucă>¹⁾ a închinat-o Neagu jupanului Manea vornic.

Iar după aceia, călugării au avut <pără cu Căzâneștii>¹⁾ în fața domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători <ai domniei mele, de am dat>¹⁾ domnia mea călugărilor dela Mușetești, ca să țină metohul tot și cu <moara, iar Căzâneștii>¹⁾ să țină toată partea lui Neagu, pentrucă i-a întocmit domnia mea, ca să <țină loc pentru loc>¹⁾, iar Căzâneștii să nu aibă amestec cu metohul, nici cu moara.

<De aceia, am dat domnia mea>¹⁾ sfintei mănăstiri, ca să-i fie metohul și moara de ocină <și de ohabă și>¹⁾ de nimeni neatins, după spusa domniei mele,

Martori pune <domnia mea: jupan Pârvul mare>¹⁾ ban al Craiovei și jupan Neagoe <mare vornic și jupan Teodor>¹⁾ mare logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și <Staico paharnic, Drăghici>¹⁾ comis și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici.

Și eu, Dimitru grămatic, care am scris în cetatea de scaun <Târgoviște, luna Septembrie 7 zile în anul 7037>¹⁾ <1528>.

† Io Radul voevod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 313.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1857.

Copie slavă, ibid. ms. 712, f. 336, după care s'au făcut întregirile.

¹⁾ loc rupt în orig.

1528 (7037) <Septembrie — Decembrie> 15, Târgoviște.

Hrisovul Radului voevod prin care dă întru stăpânire Balei moșie în hotarul Hurezi, ca să-i fie moștenire partea lui ce i să va veni, înfrățind și pe un Staico.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marclui și preabunului Radu voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Balei, ca să-i fie partea lui de moșie din Hurezi oricâtă se va alege, pentru că iaste a lui bătrână și dreaptă moșie de moștenire.

După accia, au venit Balea înaintea domniei mele de au înfrățit înaintea domniei mele pe Staico părcălabul pe aciastă moșie ce iaste mai sus scrisă, cu a lui bună voe, ca să fie frați nedespărțiți în veci, însă Balea pe jumătate și Staico pe altă jumătate. Și într'accia, au dăruit pe Balea cu 80 de aspri. Și domnia mea le-am ertat calu.

Drept accia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie lor întru moștenire și ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor. Și căruia dintr'ânșii i să va întâmpla moarte, într'ânșii vânzare să nu fie în veci, ci să fie celor ce vor rămâne. Și de niminea să nu să clătească, după cuvântul domniei mele.

Pus-am și mărturii domnia mea pe: Părvul *mare* ban al Craiovei și pe jupan Drăghici *fost mare* dvornic și jupan Neagoe *mare* vornic și jupan Tudor *mare* logofăt și Vălsan vistieriul și Radul spatariul și Staico pahca>nicu și Drăghici comisul și Șerban stolnicul și Dragul și Mihnea *marii* postelnici. Și ispravnic Theodor *mare* logofăt.

Și eu, Varlaam, carele am scris în scaunul cetății Târgoviștii, în luna lui . . . .¹⁾ 15, vâleatul 7037 <1528>.

Io Radul voevod.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Morunglavi, nr. 5722, f. 8—8v.

Copie rom.

Datat după divan.

1528 (7037) Octombrie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a totă țara Ungrovlahici, fiul marclui și preabunului Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri dela Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea facioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie la Tigveni

¹⁾ loc alb în text.

ocină, partea lui Dârzul toată, oricât se va alege și cu vatra caselor, pentru că Dârzul a dat-o și a închinat-o sfintei mânăstiri de bună voia sa, ca să-i fie pentru sufletul său.

Și a venit iarăși Dudure de bună voia lui și cu fiii lui, de au vândut toată partea lor și cu casele sfintei mânăstiri, pentru 700 aspri. Și iar a vândut Florea toată ocina sa sfintei mânăstiri, pentru 250 aspri. Și iar Cristea și-a vândut toată ocina sa sfintei mânăstiri de bună voia lui, pentru 210 aspri.

Și iar Vlaicul și fiii lui, Stoica și Radul, au vândut sfintei mânăstiri toată partea lor Novăcească, pentru 120 aspri. Și iar Crâstoia cu fiii ei și cu fiul ei vitreg, Oprea, au vândut toată ocina lor, pentru 80 aspri. Și iar Lăpădatu cu fiii lui au vândut jumătate de peste toată ocina lor sfintei mânăstiri, pentru 600 aspri.

Și iar și Oancea a închinat și a dat partea lui din partea Novăcească sfintei mânăstiri pentru sufletul său. Și iar Oancea și Badea și Vlad și Dan și Stan au vândut sfintei mânăstiri toate părțile lor care erau din partea Novăcească, de bună voia lor, pentru 120 aspri. Și iar a vândut și Neagu un ogor, pentru 21 aspri.

Și iar Turcula a vândut două ogoare pentru 150 aspri. Și iar Vladul a vândut un ogor din partea Novăcească, pentru 30 aspri. Și iar Voicoaia a vândut două ogoare, dar la pajiște, pentru 50 aspri.

Și iar soția lui Manea și-a vândut sfintei mânăstiri toată ocina ei, pentru 200 aspri gata. Și iar Custură și fratele lui au vândut sfintei mânăstiri toată ocina lor, pentru 400 aspri, dar de bună voia lor. Și iar Băjan a vândut o curătură de livadă și cu pomi¹⁾, pentru 50 aspri.

Și iar Voicoaia cu fiii săi au vândut ocina lor și casele toate, pentru 510 aspri.

Și iar Vladul și-a vândut toată ocina sa, pentru 400 aspri. Și iar . . .) cu fiii săi și-au vândut toată ocina lor, pentru 350 aspri.

Și iar Malea cu fiii săi și-au vândut toată ocina lor, pentru 150 aspri. Și iar Darul, fiul lui Ilie, a vândut toată ocina lui, pentru 750 aspri. Și iar Radu și-a vândut toată partea sa, pentru 70 aspri.

Și iar Neagu a vândut trei fălci, pentru 150 aspri. Și iar a vândut Stanciul Căruntul din Ciofiângeni ocina sa, pentru 400 aspri.

Astfel, toate aceste ocine mai sus zise le-a cumpărat sfânta mânăstire dela Argeș, pentru că le-au închinat și le-au dat și le-au vândut acești oameni mai sus numiți, însă de bună voia lor.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Pârvul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic și jupan Tudor mare

¹⁾ « pomii » așa în orig.

²⁾ loc alb în orig.

logofăt și Vâlsan vistier și Radul spătar și Danciul paharnic și Drăghici comis și Șerban stolnic și Badea Aiaz și Mihnea postelnici. Ispravnic Trifa al doilea logofăt.

Și cu am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 28 zile, în anul 7037 <1528>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 314.

Orig. slav, perg., pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1796.

53

1528 (7037) Octombrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Govora, hramului uspeniei preacuratei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, din Valea Ursului până în Valea Căinilor și până la obârșia Fetei, până la obârșia Boușorului și până la curmătura Noatinului și până la matca Boului Mare, în sus pe matcă, până la hotarul Cocului, pentru că a cumpărat-o răposatul Băsărab voevod sfintei mânăstiri <pentru> întărire dela Badea cu nepoții săi și dela Tatul cu ceata ¹⁾ lui și dela Icoman cu ceata ¹⁾ lui, pentru 1000 de aspri.

Iar după aceea, a venit părintele egumen chir Feodor înaintea domniei mele de a avut pâră cu Mihail grămatic pentru acea ocină. Iar apoi, domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege împreună cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat sfintei mânăstiri; iar Mihail grămatic a rămas de lege, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea, am dat și domnia mea sfântului hram, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pârșul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt, Vâlsan vistier, Radu Furcoviciu spătar, Staico paharnic, Drăghici comis, Șerban stolnic, Dragul și Mihnea mari postelnici.

¹⁾ « podrujie » în orig.

Și eu, Neguit, care am scris, în luna Octombrie 29 <zile>, în sfânta mitropolie, în anul 7037 <1528>. Ispravnic Radovan mare portar.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 315.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1842.

54

1528 (7037) Noembrie 10, Târgoviște.

...¹⁾ până la gura văiei <de acolo> pe colnic, până la secăriște, pe colnic, până la ...¹⁾ <de acolo drept în Gruiful Goici, >¹⁾ drept pe muchie, <până la fagul > dela Sociș, pe lângă lacul de jos, până la fag <pân pleșa plopului, de acolo pă> muche, până la Fagul lui Secară...¹⁾ până în deal. Și dela Râul Doamnei pe Valea <Cirșului până în drum drept Maca lui Știrbu pă>¹⁾ fața Mușcelului până <în calea Găbăștei >¹⁾ și pe seliște <până> în Mărul lui Săcara pe valea <drept până în cale>¹⁾ și de aci, drept prin mijlocul lazului lui Neagu și de aci, drept la drumul lui Badea, până la anini...¹⁾ drept la <Zcionea, pă marginea lacului, până în Solova>¹⁾ drept unde au stat boierii cu hotarnicul, de aci drept pe Valea <Hudci până în dud și iar preste râu până >¹⁾ în muchea Gladurelor, până la popa, hotarul Poenărenilor. Pentrucă a fost partea <lui Stan. Pentru aceasta, Stanciul și Bolea> cu ceata sa, amestec nicum să nu aibă peste aceste ocine mai sus scrise <ale> sfintei mânăstiri <Argeșul>¹⁾.

<Și iar să fie sfintei mânăstiri> dela Domnești o parte, pentru care au avut pără chir Gheorghie egumenul cu jupan Manea Păișanul vornic <naintea domniei mele>, dela muchie, pe calea de lângă muchie până în Păducel și dela Păducel, pe muchie, până la <fagi până în calea piscului, de acolo pre muchie până în deal și de acolo muchia satului, până în hotarul Slănicului jos, pentrucă au căutat>¹⁾ acci 12 boieri mai sus scriși și hotarnicul. Astfel au aflat că sunt vechile hotare <drepte moșii ale sfintei mânăstiri>¹⁾ numită Argeș.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie <moșie ohabnică și stătătoare, de nimeni> neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori <am pus domnia mea>¹⁾: jupan Pârvul ban al Craiovei <și jupan Neagoe vornic> și jupan Tudor mare logofăt și jupan Vâlsan mare vistier și Radul spătar...¹⁾ și Straico paharnic...¹⁾.

<Și s'au scris în oraș în Târgoviște de Vișan logofăt, 7037 (1528), Noembrie 10 zile>.

¹⁾ loc rupt în orig.

† Io Radul voevod, <din mila lui Dumnezeu, domn>.

<Pe verso>: Carte bătrână de ocolol Corbilor despre Cârsteenești și despre . . . tr'alte sate.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 317.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu două traduceri rom., una dela începutul sec. XIX, după care s'au făcut completările, cealaltă din 1911.

55

1528 (7037) Noembrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domna toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocină în Podeni, oricât se va alege partea lui Roman, fratele lui Bălan, toată, pentrucă i-au dat-o fiii lui Roman de bună voia lor, ca să fie sfintei mânăstiri, pentrucă ei nu pot să o plătească de bir. Iar domnia mea am scos-o dela bir.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri, neatinsă în veci, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Pârvul ban al Craiovei și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagu mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Vâlsan vistier și Radu spătar și Staico paharnic și Șerban stolnic și Drăghici comis și Dragul și Mihnea mari postelnici. Ispravnic Theodor mare logofăt.

Am scris eu, Radul diiac, luna Noembrie 10 zile, în anul 7037 <1528>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 316.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

56

<1529> Februarie 11.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moise voevod și domna. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Tismana, ca să-i fie jumătate din vama dela Vâlcău, dar dela Olteț și până la Severin, pentrucă domnia mea am mișuit sfânta mânăstire cu această vamă, care este mai sus scrisă.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a turbura sau a supăra cu ceva, nici slugile domniei mele, nici slugile boierești.

Iar voi, slugi ale jupanului Drăgan postelnic, în ceasul când veți vedea această carte a domniei mele, din acel ceas să căutați să vă feriți de acea jumătate de vamă, pentrucă am miluit domnia mea sfânta mânăstire, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire și fraților de hrană, iar domniei mele veșnică pomenire. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Theodor mare logofăt.

Scris Februarie 11 zile.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 318.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

Datat din domnia lui Moise voevod și după Theodor mare logofăt.

57

1529 (7037) Aprilie 14, Piatra.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh.

Eu dar, robul stăpânului domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, Pârvul ban al Craiovei, care am fost împreună într'această lume cu voi toți, până în vremea aceasta, iar astăzi m'a despărțit Dumnezeu și m'a iubit din mijlocul vostru și mă desparte de această lume a vieții deșarte și de voi.

De aceea, frații mei, rudele și alții, spre știința voastră și a tuturor celor care rămâneți, să fie: că din ce mi-a fost agonisita de sate, eu am rupt și am dat sfintei mânăstiri, arhimandriei Tismana, satul anume Turcenii toți, ca să fie de hrană și întărire, iar mie de veșnică pomenire.

De aceea, fraților mei și voi toți, știți că aceste sate îmi sunt drepte și dedine. De aceea, fără supărare le-am lăsat sfintei mânăstiri. Iar dacă se va împotrivi cineva dintre frați sau din rudeni sau alții de alt neam se vor încerca să strice sau să ia, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ore blestematul Arie și cu alți Iudci, care au strigat asupra domnului Dumnezeu nostru: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie blestemat de 318 părinți care sunt la Nicheia.

Iată și martori punem: Barbul Detco vistier și Hamza vistier și Dumitru pârcălab și Jictian stolnic și Vâlsan vistier și Șerban stolnic și Giura paharnic și Prodan medelnicer și Peia portar și Pătru sulger, ca să fie neatins.

Am scris, Radul grămătic, luna Aprilie 14 zile.

În această zi a fost moartea lui, în anul 7037 <1529>, la Piatra.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 319.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1845.

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moise voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioarei Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie satul Blădeștii toți și Mușcelul tot și cu trei sălașe de Ațigani, pentru că a dăruit și a dat jupanul Stroe postelnic la moartea lui sfintei mănăstiri dela Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă aceste sate mai sus numite și Ațigani, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților de hrană, iar jupanului Stroe postelnic de veșnică pomenire.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Neagoc mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Dragomir vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Badea, Aiaz stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.
Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 322.

Orig. slav, hârtie.

529 (7037) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie tot satul Găneasa, Gârcovul tot și vama dela Vidin, toată partea pe care a ținut-o jupan Pâr vul ban și cu 6 sălașe de Ațigani, pentru că a dăruit și a dat jupan Pârvul ban la moartea lui sfintei mănăstiri dela Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă satele mai sus zise și Ațigani, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților de hrană, iar jupanului Pârvul ban de veșnică pomenire.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Dragomir mare vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Diăghici comis și Badea Iaz stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu, Corcsi diiac, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 324.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1849.

60

1529 (7037) Mai 12.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moise voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintei mânăstiri dela Bistrița, anume Șeșul și Bâbenii și Milostea și Pârâul și Potel cu balta și Vodastra și Gândenii și Vălturești și Stroești și Găncasa și Gârcul, ca să fie slobode și în pace de toate slujbele și dăjdiile câte se află în țara domniei mele.

De accia, nimeni să nu îndrăznească a turbura cu ceva: nici vornicul, nici banii, nici slugile banilor, nici cele domnești, nici slugile boierești, nici vătăfii cei mari, nici cei mici. Niciun om să nu aibă amestec cu aceste sate mai sus zise, ci singuri călugării dela sfânta mânăstire să fie volnici a stăpâni satele lor și pe vecini, pentrucă cine s'ar încerca să turbure sau să schimbe cu ceva, acel om rău va păți; altfel nu va fi.

De aceia voi, toți vecinii, să ascultați de egumenul și de poslușnicii sfintei mânăstiri. Iar cine au va asculta dintre voi, iar părintele egumen să fie volnic să-l mustre și să-l pedepsească după fapta sa, să-l ducă legat la domnia mea.

Și după aceia, să-i fie sfintei mânăstiri cășăritul din munții Vâlcea, oricât este ce se cuvîne domniei mele, pentrucă domnia mea am miluit sfânta mânăstire, după cum au miluit și alți domni bătrâni, care au fost mai înainte de domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Theodor mare logofăt.

Am scris în luna Mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.

Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 320.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

< 1529 > Mai 12.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele < sfintei mânăstiri > dela Bistrița și părintelui egumen Misail, ca să-i fie sfintei mânăstiri satele < anume Vădastra > și Potclul și Gârcovul și Celeiu și Gândenii și Mușcelul și Găneasa din județul < Romanați > slobode și în pace de toate slujbele și dajdiile, câte se află în țara < domniei mele afară numai > birul să-l plătească și haraciul ce se cuvine și în oastea cea mare < să meargă iar de celelalte > slujbe și dajdii să fie scutiți de toate și în pace și la nicio treabă < de a domniei mele să nu lucreze >, pentrucă i-a iertat domnia mea.

De aceia, nimeni să nu îndrăznească a turbura sau < a intra în satele > sfintei mânăstiri, nici vâtafii cei mari, nici cei mici, nici județii, nici birarii, nici nimeni altul din slugile domniei mele sau din dregătorii domniei mele. Numai călugării < și poslașnicii > sfintei mânăstiri să fie volnici să intre și să lucreze cu dânșii. Iar altul care s'ar încerca să turbure sau să schimbe ceva, măcar cu un fir de păr din cap, acel < om rău va > păți. Astfel < să nu > fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Tudor mare < logofăt. Mai 12 >.

† Io Moisi voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., S. I., nr. 325.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Toată partea dreaptă a documentului lipsește. Textul slav a fost reconstituit de noi după o trad. din 1795.

Datat din domnia lui Moise vodă și după Tudor mare logofăt.

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numita Tismana, hramul și lăcașul preacuratei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei uspenii și năstavnicului și învățătorului turmei cuvântătoare a lui Hristos, ieromonahului Eustratie și tuturor fraților câți sunt în sfânta mânăstire, le-am dat domnia mea vama dela Calafat, ca să le fie de ocină și de ohabă, să ia vama dela Calafat: de un cal 6 aspri și de un bou, 3 și de o vacă, 2 aspri și de 2 oi, un aspru; iar dela un sac de grâu, 2 aspri și din o sută de bulgări de sare, 3 bulgări și pentru un butoiu de vin, 10 aspri.

Bistretul și Balta Albă și Platețul sunt ocină și ohabă și dedină, din 10 pești, un pește. Și de aci până la Calafat, fie la baltă mică sau mare, din 10 pești să dea

un pește. Iar dela bălțile acelea, cine va săra să se ia pentru o corabie, 30 de aspri, iar pentru o majă, 15 aspri și pentru un car, 4 aspri și pentru o povară pe cal 2 aspri; și dela Blatița până la Severin, fie dela <balta> mare, fie dela nică, să se ia un pește din 10.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn în Țara Românească din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă va călca și nu va cinsti și nu va întări <acest hrisov>, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l batjocorească și să-i ucidă aci trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, după cum <este> și va fi în veci, amin.

Aceștia sunt martorii: jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Dragomir mare vistier și jupan Radul mare spătar și jupan Staico mare paharnic și jupan Drăghici mare comis și Badea mare stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu, Dragomir, am scris în slăvita cetate Târgoviște, luna Mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.

Io Moisi voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 321.

Orig. slav, perg, pecete timbrată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

63

1529 (7037) Mai 12, Târgoviște.

Doamne ajută.

† Din mila lui dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie sfintei mănăstiri vama dela Vâlcanu, dar dela Olteț până la Severin, precum au ținut-o și dela Radul voevod, tot așa am miluit și domnia mea și am dăruit acestui sfânt loc, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri.

De accia, orice om să-și plătească vama care este după dreptate, tot cciace se cuvine domniei mele. Și să nu fie scutit niciun om: nici sluga domniei mele, nici sluga marelui ban al Jiului, nici sluga marelui vornic, nici sluga marelui logofăt.

făt, nici slugile boierilor celor mari, nici ale celor mici și nimeni altul din slugile domniei mele sau dintre dregătorii domniei mele să nu fie scutit. Și nici un Șe-beșan de peste munți, nici din altă parte, ori din care parte va fi, ci ca orice om și acela să-și plătească vama sa. Și nimeni niciun aspru sau ducac să nu oprească, pentrucă un astfel de om care s'ar încerca sa rețină sau să oprească, ori să ascundă ceva, mare rău și urgie va primi dela domnia mea. Altfel să nu fie, după porunca domniei mele, căci am miluit domnia mea și am întărit și am dăruit acestui sfânt loc, ca să fie de hrană fraților, iar domniei mele veșnică pomenire.

Pentru aceasta, orice om să-și plătească vama, ori boier, ori cine va fi. Iar de nu-și va plăti vama, călugării din sfânta mânăstire să fie volnici cu această carte a domniei mele să-i ia vama care le va fi dreptul, chiar fără învoirea lui și să-i facă ocară și scandal ¹⁾ și rușine rea.

Și să fie blestemat de 318 sfinți părinți purtători de dumnezeu dela Nicheia, pentrucă tot venitul, care este al domniei mele dela această vamă, să fie al sfintei mânăstiri, care s'a scris mai sus și nimeni altul să nu aibă amestec a intra în ea, pentrucă domnia mea am dat-o sfintei mânăstiri ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.
Ispravnic Barbu al lui Detco pârcălab.

Și am scris eu, Tudoran scriitor ²⁾, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile, în anul 7037 <1529>.

Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 323.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom.

64

1529 (7037) Mai 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri și lăcașului Govora și preacinstului părinte egumen chir Doroteiu și tuturor fraților, călugărilor dumnezești, care trăiesc în sfânta mânăstire, ca să le fie jumătate din vama dela Runcu împreună cu mânăstirea dela Nucet și cu mânăstirea dela Mușcești.

Deci, acestor trei mânăstiri, uneia ca și celelalte, să le fie uric sfintelor mânăstiri, pentrucă le-am dăruit domnia mea, ca să le fie neatins, călugărilor de hrană, iar nouă de veșnică pomenire.

¹⁾ « scandal », așa în orig.

²⁾ « slovopiseț » în orig.

De aceia, pe cine va alege apoi dumnezeu să fie domn al Țării Românești, asemenea să împlinească și să întărească după cum este scris și sus. Iar dacă nu împlinește și nu întărește și nu înnoește, acela să dea răspuns la judecata cea înfricoșată și neîndurată și preacurata maica domnului să-i fie potrivnică. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic, jupan Tudor mare logofăt și Dragomir mare vistier și Radul mare spătar și Staico mare paharnic și Drăghici mare comis și Badea mare stolnic și Radul mare postelnic.

Și eu, Radul grămătic, am scris în cetatea Târgoviște, în luna Mai 13 zile, în anul 7037 <1529>. Ispravnic Tudor mare logofăt.

† Io Moise voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 326.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1792.

65

1529 (7037) Mai 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dobrotă și fratelui său Draghie și cu fiii săi și lui Tatul cu frații săi și cu fiii săi și lui Banca cu fiii săi și ficele sale, ca să le fie în Bălărie a treia parte.

Și iar să-i fie lui Tatul și fratelui său Dragomir în Dibăcești a patra parte din partea lui Tatul, pentru că le sunt vechi și drepte ocine, dedine. Și iar să-i fie lui Tatul și lui Dragomir din partea lui Banea 11 ogoare, pentru că le-au cumpărat cu 550 aspri și un vig de postav, încă în zilele lui Basarab voevod și a lui Radu voevod care a pierit la Râmnic¹⁾.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martorii domniei mele: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Dragomir vistier și Radul spatar și Staico paharnic și Draghie comis și Badea stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Mălăiu portar.

¹⁾ pasagiul « Și iar . . . . Râmnic » s'a adăugat contemporan între rânduri și pe margini.

Am scris eu, Radul din Buari, în minunata cetate Târgoviște, luna Mai 17 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moisi voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCCXIX/60.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

66

1529 (7037) Mai 24, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi [Movila]¹⁾ voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele lui jupan Ghiura paharnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie satul Dranoveți, partea lui Stanciul sluger, pentru că i-a fost veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit Stanciul sluger de a schimbat cu jupan Ghiura paharnic, de a dat Stanciul sluger satul Dranoveții mai sus zis, partea lui, lui jupan Ghiura paharnic dinaintea domniei mele. Iar jupan Ghiura paharnic a dat lui Stanciul sluger partea lui din Găojani ce a cumpărat dela Florea.

Pentru aceasta i-am dat și domnia mea jupanului Ghiura paharnic și cu fii ca să-i fie mai sus spușii Dranoveți de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților în veci. Prădalica să nu fie, în veci. Astfel și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Neagoe mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Radul spătar, Dragomir vistier, Staico paharnic, Drăghici comis și Badea stolnic și Radul și Badea mari postelnici.

Eu, Dumitru, am scris în cetatea Târgoviște, luna Mai 24, anul 7037 <1529>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Stănești, nr. 725, f. 71.

Copie slavă.

67

<1529 — 1530> Mai 26.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Glavaciov și părintelui egumen Sava și fraților care trăiesc într'acest sfânt loc, ca să ție zălog partea lui Radul al lui Văsie din Călinești, oricât se va alege și din Neagra oricât se va alege partea lui Radul, pentru că jupan Radul le-a pus zălog dinaintea domniei mele, până ce se va judeca cu Bolșin înaintea domniei

¹⁾ adaus desigur de transcriitor în condică.

mele, ca să curețe și să îndrepte ocinele mai sus scrise de către Bolșin, să fie averi drepte sfintei mănăstiri, după cum le-a fost întocmirea și după cum au fost sfintei mănăstiri de mai înainte. Astfel, dacă curăță și îndreaptă jupan Radul ocinele mai sus scrise de către Bolșin, acelea să fie averi ale sfintei mănăstiri, ca și mai înainte.

Iar dacă jupan Radul nu va putea să scoată averile mai sus scrise dela Bolșin, atunci părintele egumen și cu frații din sfânta mănăstire să aibă treabă și să se pârască cu jupan Radul al lui Văsiiu înaintea domniei mele.

De aceia, nimenii să nu îndrăznească să oprească sau să țină călugărilor ceiace va fi venitul sfintei mănăstiri. Și tu, Bolșine, să te ferești de acei vecini, partea lui jupan Radul, nimic să nu oprești sfintei mănăstiri, până ce nu vei sta față cu jupan Radul înaintea domniei mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic părintele vlădică.

Am scris în Mai 26 zile.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 327.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

Datat din domnia lui Moise voevod.

68

1529 (7037) Iunie 1, Târgoviște.

† Urmând întru tot sfânta și dumnezeiasca scriptură, care spune: « milă voiesc, iar nu jertfă »; și iarăși: « că prin milostenii se curăță păcatele » și iarăși că: « fericiți cei milostivi că aceia vor fi miluiți », după cum zice și gura profetului cea inspirată de duh: « fericit bărbatul care milucește în toate zilele, acela se îndulcește întru domnul ». Acestea dară aflându-le din sfânta Scriptură, iarăși am auzit prorocul spunând prin duhul sfânt: « ascultați dară împăraților și înțelegeți, cuprindeți-vă judecătorilor din marginile pământului, auziți cei ce stăpâniți mulțimile și vă mândriți de limbile noroadelor, că dela Dumnezeu vă este dată stăpânirea și puterea dela cel preînalt » și înțelegând cum că toate sunt în mâinile lui Dumnezeu și cât voește el dă fiecăruia dintre noi. Dar acela este fericit și de trei ori fericit, care bine sporește bogăția cea dată dela Dumnezeu și lucrează în taină talantul cel încredințat lui de Dumnezeu, ca să audă acel glas de bucurie, bun și dulce: « robule bun și credincios, intră întru bucuria domnului tău ».

Acestea dar auzindu-le, se cuvine nouă să înțelegem despre cele de aici, că de scurtă vreme sunt și trecătoare. Pentru că spune: « orice slavă este vremelnică și trecătoare ». Și mulți împărați s'au veselit în împărățiile lor, dar puțini au moște-

nit împărăția cerească. Se cuvine nouă să râvnim la acei domni binecinstitori și sfântărașoși, care cele pământești bine le-au întocmit și pe acestea bine cârmuindu-le prin aceste pământești au aflat bunurile cele cerești și pe acestea le-au moștenit, iar pe cele pământești, pământului le-au lăsat.

Iată dar și eu, întru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, râvnind să urmez pe împărații și domnii cei vechi, care au petrecut cele pământești întru binefacere și în pace și de împărăția cerurilor s'au învrednicit. Și iarăși și-a amintit domnia mea cuvântul proorocului David împăratul, zicând: «fericiți cei cărora li s'au iertat fărădelegile și cărora li s'au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia domnul nu-i va socoti păcatul». Și iarăși: «în ce chip dorește cerbul după izvoarele apelor, tot astfel dorește sufletul meu după tine, doamnel». Tot astfel a râvnit și domnia mea după hramul și lăcașul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, slăvitei ei blagoveștenii și sfintei mănăstiri numite Codmeana și preacinstului părinte egumen chir Andone și Mardarie și tuturor sfinților, dumnezeștilor călugări, care trăiesc în această sfântă mănăstire, ca să-i fie bălțile, care-i sunt date și dăruite de către domnii și stăpânitorii de mai înainte de noi, anume Căblălul tot și Comatul tot cu toate gârlele lor și cu perperii și cu tot venitul acelor bălți.

Iar din acele bălți mai sus zise, să fie două părți ale sfintei mănăstiri dela Cozia, iar a treia parte să fie a sfintei mănăstiri dela Codmeana, pentru că din vremea în care m'a miluit dumnezeu cu Țara Românească, iar domnia mea am găsit aceste sfinte mănăstiri cotropite de către domnii de mai înainte de noi și acele bălți mai sus zise luate dela ele. Iar domnia mea iarăși pentru mai sus zisele hramuri și pentru întărirea credinței noastre creștinești, am miluit domnia mea și am dăruit acestor sfinte mănăstiri, ca să le fie de întărire și de hrană fraților care trăiesc în acest sfânt loc.

Și apoi, mă rog părintelui nastavnic, oricui s'ar întâmpla să fie egumen în acest sfânt loc și proegumenului și preoților și stareților ¹⁾ și diaconilor, ca în tot timpul vieții domniei mele, să mi se cânte în fiecare săptămână, într'o zi seara, paraclisul cu colivă și cu băutură, iar dimineața să mi se cânte sfânta și dumnezeasca liturghie cu colivă și cu băutură. Iar după moartea domniei mele, să mi se cânte în fiecare an într'o zi scara «fără prihană» cu colivă și cu băutură, iar dimineața sfânta liturghie în sobor cu colivă și băutură și să mi se facă masă

) călugării bătrâni

ctitorească și să se împartă săracilor să mănânce, după puterea sfintei mânăstiri, pentru sufletul meu.

Iar dacă nu veți împlini și nu veți săvârși aceste rugăciuni ale mele, oricare dintre voi va da răspuns înaintea înfricoșatei și neînduratei judecăți, care va fi; amin.

Mă rog apoi și ție, cinstitul și milostivul domn, pe care-l va alege Dumnezeu să fie domn în Țara Românească, în locul smeritei noastre domnii, ca și domnia ta să îplinești aceste făgăduințe ale noastre, iarăși pentru sufletul și pentru pomenirea domniei tale și a părinților domniei tale, ca să nu se strice acest hrisov al nostru, ci în domnia cea dată ție de Dumnezeu, iar să-l întărești.

Iar dacă cineva va îndrăzni apoi să le ia, sau să întindă mâinile lui să strice și să clinească acest hrisov al nostru, sau din rodul domniei mele sau dintre rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, să dea răspuns înaintea domnului Dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și sfântul hram mai sus zis să-i fie potrivit înaintea dumnezeieștii judecăți și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos: «răstignește-l, răstignește-l», sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Martori: jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Dragomir vistier și Radul spătar și Staico paharnic și Drăghici comis și Badea stolnic și Radu postelnic. Ispravnic Mogoș logofăt.

Și eu, Tudoran mult păcătosul, am scris în minunatul loc care se numește cetatea Târgoviște, în luna Iunie 1-a zi, în anul 7037 <1529>.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 528.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

69

1529 (7037) Iunie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele jupan Radul și jupan Coadă clucer și Manca și Mircea și Cârștian și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie în Placico, oricât se va alege partea lor și în Glodeni deasemenea cât se va alege partea lor și la Olt. . . .) oricât se va <alege> partea lor și cu muntele ce se cheamă Radilă, pentru că sunt ale lor vechi și drepte dedine, ocine.

Iar după aceia, jupan Radul și jupan Coadă clucer și cu ceata lor au avut pără înaintea domniei mele cu Manea vornic și cu frații lui pentru mai sus

¹⁾ lor rupt în orig.

scrisele ocine. Apoi, domnia mea i-am judecat cu toți cinstiții boieri ai domniei mele, după dreptate și după lege. Și am văzut domnia mea cartea lui Basarab voevod și cartea lui Radul voevod, cum au jurat în zilele lui Basarab voevod cu 12 boieri și în zilele lui Radul voevod cu 24 boieri. Astfel, întru aceasta, iar am dat domnia mea jupanului Radul și jupanului Coadă clucer cu ceata lor 24 boieri și i-au adus și înaintea domniei mele, de au jurat și au dat cu sufletele lor că sunt ale jupanului Radul și ale jupanului Coadă clucer și ale cetei lor vechi și drepte și dedine, ocine; iar Manca vornicul cu frații săi au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalică să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martoti: .....
1) Radu și Badea ..... 1) mare postelnic.

Și eu, Stoian, care am scris în cetatea de scaun care se cheamă Târgoviște, în luna Iunie 11 zile, în anul 7037 <1529>.

Io Moisi voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Orig. slav, perg., șters și rupt, pecete timbrată.

Trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 454, f. 236 v.

1529 (7037) Iulie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moise voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Argeș, unde este hramul uspenia preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpâncii noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie moara de din sus de Argeș, iar Drăgoteștilor să le fie moara din mijloc și vadul care este din jos de moară.

Și după aceea, călugării să întoarcă Drăgoteștilor 270 de aspri pentru cea ocină pe care au cumpărat-o Drăgoteștii dela Șerbu, pentru că s'au întocmit călugării cu Drăgoteștii în fața domniei mele, ca să țină Drăgoteștii după cum s'au întocmit și este scris mai sus. Și oricare dintre ei nu va ține așa cum s'au întocmit în fața domniei mele, fie călugării, fie Drăgoteștii, rău va păți. În alt chip să nu fie, <după spusa domniei mele>.

1) loc rupt și șters în orig.

Ispravnic Teodor mare logofăt.

Scris Iulie 4 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moisi voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 329

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută,

Cu o trad. rom. cu lipsuri.

71

<1529> Iulie 16.

† Din mila lui dumnezeu, Io Moisi voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Tismana, ca să-i fie din vama dela Vâlcănu jumătate, pentru că am miluit domnia mea sfânta mânăstire. Și cealaltă jumătate să fie vamă ¹⁾ a domniei mele.

De aceia, să nu fie niciun om scutit, ci toți să dea vama dreaptă cât este ce se cuvine vămii. Și să fie volnici călugării să-și ia vama dela toți oamenii și nimeni să nu îndrăznească a o opri, pentru că acel om rău va păți. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Theodor mare logofăt.

Scris Iulie 16 zile.

† Io Moise voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 330.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

Datat din domnia lui Moise voevod și după Theodor mare logofăt.

72

1529 (7037) Iulie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Moise voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea sfintei mânăstiri numită Govora, unde este hramul cinstitei și slăvitei uspenii a preasfintei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, dela obârșia Ursoaiei până la Valea Câinelui și până la obârșia Fetiței și până la obârșia Noatenuului, până la matca Boului și până la hotarul Cucului, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină, care este cumpărată de răposatul Basarab voevod dela Badca din Făgețel și dela nepoții lui, pentru 1000 aspri și închinată sfintei mânăstiri

¹⁾ « scală » în orig.

Iar după aceea, egumenul Dorotei și cu frații din sfânta mănăstire au avut pâră cu Mihail grămăticul înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus zisă. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat bine domnia mea că acea ocină a fost cumpărată de Basarab voevod și închinată sfintei mănăstiri. Și a mai dat domnia mea 12 boieri ca să cerceteze lucrul și rându-l încă și mai bine.

Și boierii, anume: Radul și Stoian din Aluniș, Coman și Vâlcu și Stoica din Creți, Vladul și Dragomir din Călugări, Drăjenuț din Drăjenești și alții. Astfel, acei boieri au cercetat și au găsit bine că este această ocină cumpărată de Basarab voevod și dăruită sfintei mănăstiri. De aceea, mai sus scrișii boieri au dat pe sufletul lor ca acea ocină să fie a sfintei mănăstiri. Iar Mihail diiac a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Dragomir vistier și Radu spătar și Drăghici comis și Staico paharnic și Badea stolnic și Radul postelnic. Ispravnic Teodor mare logofăt.

Și eu, Stoian, am scris în Târgoviște, Iulie 27 zile, în anul 7037 <1529>.

Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 331.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

73

1529 (7037) Iulie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul precabunului și marelui Vladislav voevod. Am ridicat dorință către cinstitele biserici ale lui Dumnezeu, după cuvântul proorocului: « în ce chip dorește cerbul după izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, doamne »! Și iarăși: « fericit este cel care miluește în fiecare zi, acela se îndulcește întru domnul ». De aceea, mă străduiesc și eu către atotsfintele și dumnezeieștile biserici, mai cu seamă către atotcinstitul și sfântul loc al mănăstirii numită Ostrov, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei nașteri.

Iată am văzut-o sărăcită dela binecinstitorii domni sfințirăpoși, moșii și strămoșii noștri. Și m'am gândit domnia mea să înnoiesc și să întăresc și

să miluiesc și să păzesc pe cât ne este în putință după tăria noastră, a stăpânirii cea dată nouă de la Dumnezeu, ca și alți domni bătrâni care au fost mai înainte de domnia mea, ca să-i fie obroc sfintei mânăstiri în fiecare an câte 2000 de aspri, ca să vină călugărițele de la sfânta mânăstire la învieirea domnului să ia obrocul sfintei mânăstiri. Și din județul Vâlcea, găleți, dar obroace de grâu 200 și de orz 100 de obroace și din vinăriciul domnesc din Râmnic câte 200 de vedre de vin în fiecare an și din Ocnele de la Râmnic câte 1000 bolovani de sare în fiecare an.

Acestea toate le-am închinat domnia mea, ca să fie de întărire sfintei mânăstiri, iar preacinstiților călugări de hrană și nouă și părinților noștri de veșnică pomnire.

Și milostiva, preacurata stăpâna noastră, născătoare de Dumnezeu să ne învrednicească să ședem la dreapta, unde toți vor să fie primiți, să ne fie ajutoarea și ocrotitoarea noastră caldă și cu rugăciunile voastre, amin.

Ispravnic Theodor mare logofăt.

Și eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 28 zile, de la Adam, ani curgători 7037 <1529>.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 332.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

74

1529 (7037) August 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisiu voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii răposatului Pârvul ban, anume Pârvul și cu frații săi . . . . .¹⁾ și Nan și Dan și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în satul . . . . .¹⁾ <Tur>ceanii¹⁾ de Sus, cu tot hotarul, oricât se va alege. Și iar să le fie lor din Turceni jumătate de peste tot hotarul, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine, deoarece au fost slugile lui Pârvul ban; astfel, la moartea lui, el a miluit cu acele ocine mai sus zise pe slugile lui, pe Pârvul și cu frații săi mai sus ziși, pentru că le-au căpătat de la Pârvul ban cu dreaptă și credincioasă slujbă și cu sânge vărsat în tot locul. Pentru aceasta, i-a și miluit, după moartea lui, să le fie de nimeni neatins.

De aceia, am dat <și domnia mea, ca să le <fie>¹⁾ de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalică să nu fie . . . . .¹⁾

<Iată și >¹⁾ martori punem: jupan Drăghici fost <mare vornic>, jupan Neagoe mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Drago <mir vistier> . . . . .¹⁾

¹⁾ Loc șters, ilizibil în orig.

Drăghici comis și Staico paharnic și Badea stolnic și Radul mare postelnic,
și ispravnic Theodor mare logofăt.

Am scris în luna August 3 zile, în anul 7037 <1529>.

† Io Moisi voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi, 3/951.

Orig. slav, perg., rupt la indoituri, foarte șters, pecete timbrată, căzută.

75

1529 (7037) Septembrie 25, Craiova.

† Dela jupan Barbul mare ban al Craiovei: Scriu această carte a mea sfintei
mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie stupăria din Murgăș toată cu toți stupii.

Și să-i fie sălașele de Ațigani, anume: Radomir cu copiii săi și Aricea cu
copiii săi și Danciul cu copiii săi și Ciucca cu copiii săi și Basca cu copiii săi,
pentru că i-au miluit părinții noștri și răposatul Pârvul ban.

Așa și cu am miluit sfânta mânăstire cu acele averi, ce sunt scrise mai sus;
ca să fie sfintei mânăstiri și de ocină și de ohabă, iar călugărilor de hrană, iar nouă
veșnică pomenire. Și de nimeni neatins.

Iar după aceia, după moartea noastră, ori pe cine va alege domnul Dumnezeu
să fie vlastelen și stăpânitor în acest loc, dintre frații noștri sau rudele noastre
sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, să înnoiască și să întărească; iar de va
încerca să ia și să calce porunca noastră și va strica acest hrisov, pe acela domnul
Dumnezeu să-l nimicească și să-l ucidă 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și
să se pârâsească cu preacurata la cumplita judecată, unde nu este fățarnicie. Și să
aibă parte cu Iuda și cu Arie de trei ori blestemat și să se judece cu necredincioșii
care stau la stânga scaunului <lui Dumnezeu>.

Iată martori punem: jupan Radul comis și jupan Peia portar și jupan Stoica
stolnic și jupan Nicula vornic și jupan Preda stolnic și jupan Spahiul și Pușcarul
părcălab și Stănilav părcălab.

Am scris eu, Bălaur gramatic, luna Septembrie 25 zile, în anul 7037 <1529>.

« Pe verso »: Pentru Țiganiile Mele și Aricea cu copiii săi.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 333

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

Datat din 1529, cu era dela 1 Ianuarie și nu după era bizantină dela 1 Septembrie,
deoarece e menționat Pârvul ban ca răposat. El moare la 14 Aprilie 1529.

76

1529 (7038) Octombrie 31.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei,
fiul preabunului și marchui Vladislav voevod. Dă domnia mea această po-
runcă a domniei mele sfintei și marelui biserici a mitropoliei din Târgoviște, ca

să-i fie satul Aninoasa tot, cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină, cumpărată încă de răposatul Basarab voevod dela Stoica, fiul lui Milco, pentru 30.000 aspri.

Iar apoi, a avut sfânta mitropolie pâră cu Vladul și cu Bercea și cu Stoica, fiul lui Milco, înaintea domniei mele pentru ocina mai sus zisă, de s'au pârît Vladul și Bercea că ocina mai sus zisă le-a fost veche și dreaptă ocină și dedină. Iar Stoica, fiul lui Milco, deasemenea a pârît că ocina de mai sus a fost a lui. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am adevărit domnia mea că ocina mai sus zisă a fost cumpărată de răposatul Basarab voevod dela Stoica, fiul lui Milco, pentru prețul mai sus spus și dăruită sfintei mitropolii. Iar Vladul și Bercea și Stoica au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult să nu se amestece niciodată, în veci, la această ocină mai sus zisă.

De aceia și domnia mea am dat-o sfintei mitropolii, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoie mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Drăgan postelnic și Dragomir vistier și Radul spătar și Drăghici comis și Staico paharnic și Vintilă stolnic și Radul postelnic. Ispravnic Mogoș logofăt.

Scris în Octombrie 31, în anul 7038 <1529>.

Io Moisi voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 334.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

77

1529 (7038) Noembrie 24, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Moisi voevod și domna a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, jupanului Drăghici mare comis și jupanului Udriște postelnic și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie vinăriciul ce se cuvine domniei mele din hotarul Mărginenilor și Filipeștilor și Cricovenilor și Călineștilor, oricât se va alege vinăriciul domnesc, pentrucă le este cumpărat încă dela Vlad voevod Călugărul și dela Radul voevod, pe doi cai buni.

Astfel, domnia mea am văzut cărțile vechi ale altor domni care au fost mai înainte de noi. Astfel, am făcut și domnia mea și am dat domnia mea mai sus zișilor dregători ai domniei mele. Și au dat domniei mele un cal bun.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Neagoe mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Radul vistier și Puiul spătar și Staico paharnic și Ventilă stolnic și Radul postelnic. Ispravnic Mogoș logofăt.

Și eu, Stoian grămătic, care am scris în cetatea Târgoviște, luna Noembrie 24 zile, în anul 7038 <1529>.

† Io Moise voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Diverse istorice noi, XVII/1.
Orig. slav, perg., pecete timbrată.

78

1530 (7038) Mai 22, Câmpul Glupavilor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Moisi voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vladislav voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui jupan Detco din Drăgoești și cu fii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie în Topeștii de lângă Tismana jumătate, pentru că îi este lui veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărătură încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul. Dar i-a fost cotropită de călugării dela Tismana, încă în zilele răposatului Basaraba voevod.

Iar apoi, a avut Detco din Drăgoești pără cu călugării dela Tismana înaintea domniei mele. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat și am judecat cu cinstiții, bătrânii dregători ai domniei mele, după dreptate și după legea veche și am aflat domnia mea că îi este lui Detco veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărătură, încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul; iar călugării dela Tismana, aceștia au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult să nu aibă niciun amestec...¹⁾.

De aceea și domnia mea am dat lui jupan Detco cu fii lui, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui. Și oricui i se va întâmpla înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Dar când nu se vor afla fii, niciun fiu, iar ocinele și averile [și ocinele] să fie ale fiicelor lui, care se vor naște din el. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Stoica Bălțatul mare vornic și jupan Radul fost logofăt și jupan Mogoș mare logofăt și jupan Radul vistier și Puiul

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

spătar și Opriș paharnic și Radul comis și Udriște stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Barbul pârcălab.

Și am scris eu, Tudoran scriitorul, în câmpul Glupavilor, în luna Mai 22 zile, în anul 7038 <1530>.

† Io Moisi voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 335.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

79

<1530 Iunie—1532 Septembrie>, București.

Urmând atotsfânta dumnezeiasca Scriptură care zice: « milă vreau, iar nu jertfă » și iarăși că: « prin milostenii... căci aceia vor fi miluiți după cum grăește prooroceasca gură inspirată de duhul sfânt: fericit bărbatul care miluește și toată... scriptură aflând și iar am auzit pe prooroc grăind prin sfântul duh că auziți deci împărați și domni..... domni ce stăpâniți mulțimele, peste limbile popoarelor că dela Dumnezeu vi s'a dat stăpânirea și puterea... sunt ai lui Dumnezeu și fiecăruia cât se cuvine, ci dar fericit și de trei ori fericit cel ce... dăruit de Dumnezeu... în taină talantul ce i l-a încredințat Dumnezeu, ca să audă acel bun și dulce... întru bucuria domnului său.

Acestea deci auzindu-le, se cuvine și nouă a pătrunde cele de aici... căci orice mărire pământească este trecătoare, se cuvine deci și nouă a râvni celor cari mai înainte... cele pământești bine au întocmit... petrecându-le și prin acestea pământești cele cerești au dobândit... binecredinciosul, binecinstitorul și singur stăpânitorul... și preabunului Vlad voevod carele... spre izvoarele apelor, așa dorește... nostru Iisus Hristos să înnoim și să miluim cât... lăcașul numit Cotmeana ¹⁾ unde este hramul preasfintei... să le vinăriciul cât este dela Ocna... am dăruit domnia mea și am întărit sfintei și dumnezeieștii... a domniei mele, ca să fie neatins în... a domniei mele din gălețile domniei mele, dela 200 case însă din județul... în viața domniei mele să fie sfintei mânăstiri... de ocină și de ohabă. Și de nimeni neatins... pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești din... dacă va cinsti și va păzi și va înnoi și va întări... iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va înnoi... și să nu-l întărească în domnia lui, ci să-l nimicească și să-l... și să-i fie protivnică preacurata... bles-

¹⁾ corectat ulterior: « Cozia ».

tematul Arie și cu acei Iudei care... Iată și martori punem... vornic și jupan
Vâlsan mare logofăt... Staico Șintescul...

București în luna...

...< † Io Vlad > voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 346.

Orig. slav, perg., lipsesc 2 3 din document.

Cu o trad. rom. din 1914.

Datat după prezența în divan a dregătorilor: Vâlsan și Staico Șintescul, în domnia
lui Vlad Innecatul.

80

<1530 Iunie -- 1532 Septembrie>.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Vladul voevod a tot pământul Țării Rămâneșt*<i>*, feciorul marelui și preabunului Vladul voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vălcului dela Rămeșt*<i>* și feciorilor lui, căț*<i>* dumnezău îi va da, precum le-am dat lor ocină în Rămeșt*<i>*, în siliștea satului, un loc de cas*<ă>*, precum l-au cumpărat Vălcul dela Lupșă, drept 40 ban*<i>* gata.

Și iară au mai cumpărat Vălcul o falce dela Slav, drept un porc. Și iar au mai cumpărat Vălcul o livade dela Dan, drept 40 de aspri.

Și iar au mai dat Vălcului ocin*<ă>* în Bărzoteni partea lui Stănilă toată, precum o au cumpărat-o Vălcul dela Stănilă, drept 50 de aspri, din Lucavăț pân*<ă>* în deal.

Și iară au mai cumpărat Vălcul 2 livezi dela Stan, drept 30 de aspri. Și iar au mai cumpărat Vălcul 2 livez*<i>* dela Drăgoiu, drept 30 de aspri. Și iar au mai cumpărat Vălcul dela Stan 2 livez*<i>* dela Oprea, drept 60 de aspri.

Și iar au mai cumpărat Vălcul și cu frate-său Stan partea lui Stănimir toat*<ă>* și partea lui Drăgoiu toat*<ă>* și partea Stanciului toat*<ă>* și a frăține-său toat*<ă>* și partea lui Stănil*<ă>* toat*<ă>*, să le fie frățeste. Și iar au mai cumpărat Vălcul și Stan dela aceșt*<i>* oameni*<i>* ce scriu mai sus aceste părți, drept 120 de aspri gata, carii sântu din fântână pân*<ă>* în ulm.

Și iară au mai cumpărat Vălcul și Stan și Vălcul și Neacșul un plai anume Cora, dela un Pătru dela Genuneni, drept 60 de aspri. Și iar altu plai, *întru cinste*¹⁾ de a lor bună voe, dela Stoia și dela frații lui, Stanciul și Neacșul. Și iar au mai cumpărat Vălcul o livade dela Dragomir din Rămești, drept 50 de aspri. Și iar au mai dat și domniei mele un cal.

¹⁾ « u vă cist » in text.

Pentru acéia, am dat și domnia mea Vălcului și feciorilor lui, ca să le fie lor moșii ohabnice în véci. Leat 7049 <1541>.

<Adăugat ulterior>.

Datu-s'au depe cumpărătoaré din Bărzoteni 32 ban<i> 24.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 345.

Trad. rom.

Anul 7049 <1541> nu corespunde cu domnia lui Vlad vodă, fiul lui Vlad.

Datat din domnia lui Vlad Innecatul.

81

1530 (7038) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului Vlăduț voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri și lăcașului numit Govora și preacinstului părinte egumen Dorotei și tuturor fraților cari trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie jumătate din vama Runcului dimpreună cu sfânta mânăstire numită Nucet și cu sfânta mânăstire numită Mușetești, ca peste acea jumătate din vamă să fie trei părți la trei mânăstiri, una ca și cealaltă, să fie uric sfintelor mânăstiri, pentrucă au fost miluite de alți domni care au fost înaintea noastră.

Deasemenea și domnia mea le-am miluit și am dăruit acestor trei sfinte mânăstiri, ca să le fie dăruită această vamă neatins sfintelor mânăstiri și călugărilor de hrană, iar nouă de veșnică pomenire.

De aceia, pe cine-l va alege domnul dumnezeu să fie după noi domn al Țării Românești, deasemenea să întărească și să împuternicească, după cum este scris și zis; iar dacă nu va împlini, nu va întări și nu va înnoi, iar acela să dea răspuns la înfricoșata judecată și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Teodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlcsan mare logofăt și Dragomir spătar și Radul vistier și Danciul comis și Staico stolnic și Staico mare postelnic. Ispravnic Vâlcsan mare logofăt.

Și eu, Stan al lui Duțul gramatic, am scris în cetatea Târgoviște, luna Iunie 15 zile, în anul 7038 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 336.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

1530 (7038) <Iunie — August> 20, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vladul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Vlăduți voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei mănăstiri ce se chiamă Sadova, unde iaste hramul sfântului Nicolae, ca să-i fie moșie Nedecia și Zăvalul cu toate hotarăle, pe unde au fost hotarăle cele bătrâne, pentrucă îi iaste bătrâne și drépte moșii de moștenire și date de răposatul Pârvul banul al Craiovei.

Drept acéia și domnia mea am dat și am miluit, ca să fie sfântului lăcaș de întărire și domnii mele pomenire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri un sălaș de Țigani, anume Nicola cu Țiganca lui și cu copii<i> lui, pentrucă iar iaste dat de Pârvul banul al Craiovei.

Drept acéia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să fie de întărire și fraților întru hrană, iar domniei mele întru pomenire. Și de niminé să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Hamza *mare* ban și jupan Tudor *mare* logofăt ¹⁾ și jupan Șerban *mare* vornic și jupan Vălsan *mare* logofăt și Radul Vucovici ²⁾ *mare* vistieriu și Drăghici *mare* spătar și Danciul comisu și Staico stolnicu și Staico *mare* postelnic. Și ispravnic<i> Șerban *mare* vornic și Vălsan *mare* logofăt.

Și am scris eu, Dragomir logofăt, în Târgoviște, Ghenar 20, leat 7038 <1530>.

Arh. St. Buc., Condica nr-rii Sadova, nr. 295. f. 50.

Copie rom.; alte copii rom. în ms. 355 f. 364—367 și ms. 715 f. 1069.

Data lunii este greșit transcrisă de copist, căci în Ianuarie nu domnea încă Vlad Inecatul, care se urcă în scaun în Iunie 1530.

1530 (7038) Iunie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satelor sfintei mănăstiri dela Bistrița, anume: Școșul și Băbenii și Milostea și Pârâul și Potel cu balta și Vodastra și Gâdenii și Văltureștii și Stroeștii și Celeiul cu gârla și Mușcelul și Tismana și Grădiștea, ca să fie slobode și în pace de toate slujbele și dăjdiile, câte se află în țara de sine stătătoare a domniei mele.

¹⁾ în loc de « fost mare logofăt ».

²⁾ Radu Furcovici.

De aceea, nimeni să nu îndrăznească a-i turbura: nici vornicii, nici banii, nici slugile banilor, nici marii vătafi, nici cei mici, nici nimeni dintre slugile sau dintre dregătorii domniei mele trimiși după milostenii.

Încă să le fie și cășeria din munții Vâlcii. Pentru că am miluit ca toate acestea mai sus scrise să fie sfintei mânăstiri de întărire și fraților de hrană, iar domniei mele și părintelui domniei mele de veșnică pomenire.

De aceea, . . .¹⁾ să nu îndrăznescă a-i turbura chiar cu un păr din cap, căci cine se va încumeta a-i turbura, un om ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vâlsan mare logofăt.

Scris în Iunie 23 zile, în anul 7038 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 337.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1795.

84

1530 (7038) Iunie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei și preabinecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie jumătate din Celeiul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină. Și apoi încă am și aflat domnia mea și am văzut cărțile bunicului domniei mele Vlad voevod Călugărul, cum a miluit pe jupan Barbul ban Craiovescu și pe frații lui, iar jupan Barbul ban și toți frații lui, ei au dăruit și au dat sfântului hram ce este mai sus scris și sfintei mânăstiri, ca să le fie întru veșnică pomenire. Și apoi sfânta mânăstire a cumpărat și a dat răposatului Basarab voevod 4500 aspri pentru această mai sus zisă ocină, Celeiul.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și egumenilor și proegumenilor și diaconilor și tuturor fraților cari trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Dragomir spătar și Danciul comis și Staico stolnic și Udriște paharnic și Radul vistier și Staico postelnic. Și ispravnic Vâlsan mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Stanciul Harvat, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iunie 25 zile în anul 7038 <1530>.¹⁾

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 338.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

85

1530 (7038) Iulie, 6, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad voevod, fiul preabunului și marelui Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste <toată> țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, al Almașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință cu inimă <curată și luminată>¹⁾, pentru că am văzut cum împărații și domnii, care au fost mai înaintea noastră, urmând scriptura dumnezeiască au împlinit porunca domnului nostru Iisus Hristos și zidind și împodobind sfintele biserici și mănăstiri pentru sufletele lor, bine s'au întocmit către Dumnezeu.

De accia dar și eu m'am străduit, nu numai această împărăție ca s'o cârmuiesc, ci și pe domnul Dumnezeu din tot sufletul a-l iubi, împreună și cu fapte bune, căci mare este bunătatea lui Dumnezeu și către toți mâinele întinde. <Căci singur zice> cu sfânta și curata gura sa: «că nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte și să fie viu, căci nu am venit spre a chema pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință și nu numai cuvinte zadarnice, ci pe cei păcătoși la pocăință»; căci sunt multe chipuri de pocăință, precum sunt și multe lăcașuri, după măsura faptelor bune, căci faptele bune în multe chipuri sunt: dragostea...¹⁾ și înfrânarea. Către acestea dar și Efreem Sirianul spune: «pe cei aflați în necaz și în temniță să-i cercetezi și celor săraci fii ajutor...¹⁾ îndestulător și văduvelor cercetător, ca și ție să-ți dea cântare domnul Dumnezeu în ziua judecării și să te învrednicești de bunătățile...»¹⁾

Pentru aceasta și domnia mea încă aflându-mă în neștiință și plin de netrebnicie am râvnit și domnia mea la cei de mai înainte, domni și împărați, care pe cele pământești bine cârmuindu-le, au plăcut bine și lui Dumnezeu. Astfel și domnia mea am văzut sfintele biserici și mănăstiri rămase fără sprijinitori; m'am grăbit așa dar și le-am cercetat domnia mea, după câtă putință ne este dată din stăpânirea dată nouă de Dumnezeu și nimănui silă nefăcând, ci dela domnia mea...¹⁾ dela domnia mea am dăruit aceastui sfânt și dumnezeiesc lăcaș, mănăs-

¹⁾ loc șters în orig.

tirii ce se cheamă Snagov, unde este hramul cinstitiei vovidenii a prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și sfântului și dumnezeescului lăcaș, mănăstirii ce se cheamă Tânganu, unde este hramul întâmpinării domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să le fie Gârla Lungă, de unde se începe, până în Tâmburești, cu tot hotarul, pentru că am dăruit-o domnia mea acestor sfinte mai sus zise mănăstiri, ca să le fie de întărire și fraților ce trăiesc întruânsele de hrană, iar bunicilor și părinților domniei mele și domniei mele veșnică pomenire, până ce vor sta sfintele mănăstiri. Și să mă scrie la sfânta proscomidie și în sfintele pomelnice, să mă pomenească cu sfinții ctitori la toate strigările în biserică. Iar după moartea domniei mele, să am pe an o zi, seara paraclis cu colivă și băutură și privighere de noapte, iar la utrenie cu colivă și băutură, fraților de pretutendeni.

De aceea, am dat și domnia mea și am dăruit mai sus ziselor sfinte mănăstirii, ca să le fie lor ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

De aceea, rog pe domnia ta, doamne și frate, urmașul nostru, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn după smerita noastră domnie, să te învețe dumnezeu și să te grăbească duhul sfânt, ca la cele ce noi am dăruit, domnia ta mai mult să adaugi și să întărești și amintește-ți de prorocul care spune: «împarte și dă săracilor», dreptatea lui va rămâne în veacul veacului; că de ce oare ar trebui să mai îndelungim vorba, căci și domnia ta te-ai rușina și te-ai smeri.

Încă și blestem pune domnia mea ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn și stăpân al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi, nu va întări, ci-l va strica și-l va nimici și-l <va călca și-l va risipi>, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească, să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui, să <aibă parte> cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Hamza vistier și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Dragomir spătar și Radul vistier și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și Staico din Șintești mare postelnic.

Și eu, cel mai mic între diaci, Țalapi, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 6 zile, în anul 7038 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 339.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din anul 1845.

86

1530 (7038) August 7.

† Scriu eu, jupan Barbul mare ban al Craiovei, aciast<ă> carte a mia sfintei mănăstiri ce să chiamă Cozia, unde să prăznuiaște hrănul pogorării sfântului duhu, ce se zice Rusaliile, ca să fie o ocină ce să chiamă Orlea cu tot hotarul cât are, din hotar până în hotar, pre unde sănt hotărăle cele bătrâne, pre apă și pre uscat și cu bălțile, cât ține balta dela Orka, care au fost date încă mai de 'nainte dela răposății părinții noștri și dela unchi<i> și dela frații noștri, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus de ajutor, iar noao să ne fie de spesenie sufletelor și trupurilor noastre.

Dirept acia [ia] și eu cu al meu preiubit frate jupan Drăghici postelnic, dat-am aciastă ocină sfintei mănăstiri ca să fie moșie ohabnică ei și tuturor poșlușnicilor și fraților întru H<ri>sto<s> pân în veci și de cătră nimine băntuială să n'aibă peste porânca noastră.

Că iată și blestem am pus: deci pre carle va alege domnul Dumnezeu după moartea noastră a fi diregător în locul nostru <a>u <di>ntr'alt<ă> parte au din neamul nostru, <a>u din păcatele noastre, au din frații noștri, deca va cinsti și va întări și va dirége și va înci aciast<ă> scrisoare a noastră, pre acela domnul d<u>mnezeu să-l cinstească și să-l păzască pre el și să aibă parte cu ap<o>s<to>lii și cu mucenieii și cu dreptii; iar carle nu va cinsti și nu va feri și nu va înoi și nu va întări, ci va sparge și va călca aciast<ă> scrisoare a noastră, pre acela domnul Dumnezeu să-l ucigă pre el. Și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia și cu ceialalți Iudei și să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nicheia, amin.

Deci iată și mărturii: jupan Vișan dvornic și jupan Nicula dvornic și jupan Stoica din Dobreșt<i> și Cazan și Sperlan del<a> Hamarade și Neagoe Pilca și Stanciul Perșa stolnic și Dieniș și Stănișlav fărcaș bi.

Și eu, Șerban diiac, care am scris, luna August 7 zile dinceputul lumii cursul anilor, văleat 7038 <1530>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 340.

Trad. rom.

87

1530 (7039) Octombrie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele boierului domniei mele lui jupan Fârtat pârălab cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Brătășani partea fiilor lui Bușagă toată, oricât se va alege partea lor și ocină și dobitoace și scule și case și toate averile ce se cheamă ori vii, ori moarte, căci fiii lui Bușagă, ei și-au pierdut ocina și averile cu rea hiclenie față de domnia mea. Iar boierul domniei mele care este mai sus scris, jupan Fârtat pârălab, a dobândit cu dreptă și credincioască slujbă către domnia mea.

De aceea și domnia mea i-am dat, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici vornic și jupan Tudor logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Radu mare vistier și Drăghici al lui Stoican mare spatar și Udriște mare paharnic și Staico al lui Pârvan mare stolnic și Danciul al lui Bogdan mare conis și Staico mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt

Eu, Vladul gramatic, am scris în București, în luna Octombrie 4 zile, în anul 7039 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 341.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

1530 (7039) Octombrie 25, București.

† Câți cu duhul lui dumnezeu se poartă, aceia sunt fiii lui dumnezeu, spune dumnezeescul apostol, căruia pe urmă mergându-i cei iubitori de dreptate, așteaptă să audă acel glas de fericire: «veniți binecuvântații părintelui meu, să moșteniți împărăția pregătită vouă dela întemeierea lumii, căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc și am însetat și m'ați adăpat, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați slujit». Acest glas bun deci au a-l auzi cei făcători de bine și în același timp a intra în bucuria domnului lor. Aceasta și păcătoșii trimiși în focul veșnic <vor auzi> că n'au păzit poruncile domnului și nici n'au dat de mâncare celor flămânzi, nici celor însetați nu le-au dat să bea, nici pe cei goi nu i-au îmbrăcat, nici pe cel bolnav sau din temniță nu l-au slujit. Acestea dar auzindu-le pentru cele suflatești, trebuie să nu amânăm din zi în zi sau ceasuri, chiar dacă și de multe și grele păcate suntem împovărați, să ascultăm pe bunul stăpân spunând că: «n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință» căci e vădit să sunt multe chipuri ale pocăinței: dragostea, dreptatea,

curăţenia, postul, milostenia şi alte fapte bune care sunt plăcute lui Dumnezeu precum şi lăcaşurile multe sunt după măsura faptelor bune. Acestea dar şi alte multe le auzim din scriptura de Dumnezeu inspirată, care sunt spuse pentru folosul nostru.

De aceia dar, dacă fiecare ne străduim pentru faptele bune, dar nădăjduim spre marea milă a stăpânului, care pentru păcătoşi a coborât cerurile şi coborând până în chipul <robului> s'a smerit, ca să ne ridice sus pe noi păcătoşii şi ne-a învrednicit de jertfa fiului. Căci ştim că tuturor păcătoşilor le întinde mâna, vădind că nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepte şi să fie viu.

Acestea dar din dumnezeiasca scriptură le auzim şi ne rugăm stăpânului celui de obşte să se milostivească de noi păcătoşii şi să îndrepte către faptele bune inima şi gândul nostru. Căci am văzut în aceste vremuri sfintele mănăstiri şi sfinţitele şi împărăteştile biserici în multă nevoie, ca fiind sărăcite dela binecinstitorii şi sfântrăpoşaţii împăraţi şi domni şi multe ajunse la deplină pustiire pentru micşorarea dreptei credinţe sau pentru <păcatele> noastre, mai ales cea din sfântul munte Sinai, unde de demult s'a arătat Dumnezeu lui Moise cel plăcut lui şi <i-a încredinţat> legea lui Dumnezeu alcătuită. După răspândirea dreptcinstitoarei credinţe creştine şi binecinstitorii împăraţi au ridicat acolo atotcinstitul hram în numele prea<curatei stăpânei> noastre, născătoare de Dumnezeu şi pururea fecioară Maria şi slăvitei ei blagoveştenii, unde zac şi moaştele sfinte şi de mir izvorătoare ale sfintei marei mucenice <Ecater>ina. Pentru păcatele noastre şi după cum am spus mai sus au sărăcit dela binecinstitorii împăraţi şi ctitori acest a tot sfânt loc, căzând în stăpânirea necredincioşilor şi mulţi dintr'înşii prigonîţi, ca să-i poată rupe de obiceiul pravoslavnic dar atotvăzătorul ochiu a dat aceasta, să apere pe drept credincioşii în păstrarea <obiceiului pravoslavnic> să-i întărească.

De aceia, deci şi noi păcătoşi fiind şi pentru nădejdea <robilor> lui Hristos, eu deci, Io Vlad voevod cel Tânăr, în gândul lui Dumnezeu aflându-mă domn în Ţara Românească, fiul preabunului Vlăduţ voevod, am văzut aceşti a tot cinstiţii călugări în aceste părţi răsăritene mai sus zise îndreptându-se până la apus, că doar undeva vor putea afla din împărăţii şi domnii dreptcredincioşi pentru ajutorarea şi întărirea sfintei mănăstiri, căci am văzut dintre bărbaţii şi domnii binecinstitori puţini străduindu-se din toată inima către o astfel de faptă. De aceia şi <noi> după putere ne-am străduit din avcrea dată nouă dela Dumnezeu şi am făcut obroc atotcinstitului hram al maicii lui Dumnezeu, în fiecare an să vie fraţii dela <sfânta> mănăstire să ducă la sfânta mănăstire câte 15.000 de aspri afară de cheltuieli, iar cheltuiala fraţilor câte 500 de aspri. Am făcut să fie acestea şi acest hrisov al nostru l-am trimis la sfânta mănăstire să stea neclinit, iar cartea cea mică este făcută ca s'o aducă fraţii pentru obroc.

Pe voi toți, vă rog, ierarhe și cinstite părinte egumene și cu toți preoții și staroții¹⁾, purtători de dumnezeu, toți câți sunt frați în sfânta mănăstire, dacă este fără supărarea sfinților voastre, ca să fie scris în sfântul pomelnic al sfintei proscomidii, eu Io. <Vlad> cel Tânăr voevod și mama mea, doamna Voica și mama ei Rada, să ni se cânte o zi pe săptămână, când veți voi sfânta liturghie cu băurură. Iar noi câte am făgăduit, cât timp sântem vii și în stăpânirea dată nouă de dumnezeu, mereu să se trimeată sfântului hram al maicii lui dumnezeu.

De aceia, sfinți părinți, rugați-vă în tainele voastre către dumnezeu pentru noi păcătoșii . . . .²⁾ ca dumnezeu să ușureze grelele și multele noastre păcate. Și încă să fie cunoscut sfinților voastre pentru altă mare trudă pe care am văzut-o că este a fratelui nostru <părintele> nostru ieromonahul Varlaam pentru sfântul hram al maicii lui dumnezeu pe care mai ales l-am crezut și astfel ne-am străduit în câtă sărăcie eram și am împlinit făgăduiala. Iar dacă dumnezeu prelungește zilele noastre și viața noastră, cu rugăciunile sfinților voastre, vom împlini cu stăruință în viața noastră, mai sus zisul obroc. De aceia, vă rugăm sfinți părinți pentru părintele nostru ieromonahul Varlaam, ca să aibă cinste și odihnă, să petreacă la voi în acel sfânt locaș.

Iar după trecerea noastră dintre cele de aci, cui încredințază domnul dumnezeu să fie după noi stăpânitor al Țării Românești sau dintre copiii noștri sau din rudele noastre, orice creștin binecinstitor, dacă va cinsti și va înnoi acest hrisov, domnul dumnezeu <făcătorul pământului și al cerului> să-l cinstească și aci și în veacurile viitoare și să-i fie sprijinitoare la cumplita judecată preacurată maică a lui dumnezeu și sfânta mucenică Ecaterina și toți sfinții care de veacuri au plăcut lui dumnezeu, amin; iar cine nu va înnoi <și nu> va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea răspuns la cumplita zi a judecării.

Tu, o preacurată maică a lui dumnezeu, primește dela noi păcătoșii și nevrednicii tăi robi acest mic prinos al nostru, căci ale tale dintru ale tale îți aducem, căci pentru mila fiului tău și a dumnezeescului nostru și cu rugăciunile tale preacurate toate sunt îndreptate. De aceia, stăpână, fii rugătoare și mijlocitoare nouă la cumplita și a doua venire a fiului tău și a dumnezeului nostru domnul Iisus Hristos, căruia împreună cu tatăl slavă și închinăciune și cu preasfântul duh, în vecii vecilor, amin.

Ispravnic Vâlsan mare logofăt.

¹⁾ călugări bătrâni.

²⁾ loc rupt în orig.

³⁾ loc rupt și șters în orig.

Și eu, smeritul Bogdan gramatic, fiul lui Dimitru, am cumpărat pielea și am scris hrisovul în cetatea București, luna Octombrie 25 de zile, în anul 7039 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete atârnată, căzută.

89

<1530 — 1531> Octombrie 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Bistrița, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să-și stăpânească satul său anume Grădiștea, ca să le fie lor ocină, după cum au ținut și mai înainte și să-și ia toată dajdia ce este din sat, pentru că l-am dat și domnia mea, ca să fie al sfintei mănăstiri.

Și voi, slugile jupanului Staico mare postelnic, să vă feriți de acel sat, mai mult să nu vă amestecați.

Iar cui i se pare strâmb, iar acela să vie de față înaintea domniei mele, să se pârască; dar până atunci să stăpânească acest sat călugării. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vâlsan mare logofăt.

Scris în Octombrie 29 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 342.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom, din 1849.

Datat din domnia lui Vlad Inecatul.

90

1530 (7039) Noembrie 15, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri episcopia dela Buzău, ca să-i fie ocină în Vernești, din partea lui Mihail 4 pogoane și jumătate, pentru că a cumpărat părintele episcop Paisie dela Mihail pentru 875 aspri. Iarăși a cumpărat dela Dan și dela Oprea 5 pogoane, pentru 700 aspri. Și iar a cumpărat dela Neagu 2 pogoane și jumătate, pentru 125 aspri. Și să se știe că acest loc este până în Colnicul Feciorului. De aceia și domnia mea am dat și am miluit sfântul loc, ca să-i fie de ocină și ohabă, neclintit în veci, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Staico stolnic și Danciul comis și Staico mare postelnic. Ispravnic Vâlsan mare logofăt.

Și eu, Peia gramatic, am scris în cetatea de scaun București, în luna Noembrie 15 zile, în anul 7039 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: « Această carte pentru Vernești, că este via fără vinăriciu ».

Arh. St. Buc., S. I., nr. 343.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

91

1530 (7039) Noembrie 16, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și preamarelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele mănăstirii arhimandria Tismana, ca să-i fie satul anume Turcenii toți, pentru că i-a dăruit răposatul jupan Pârvul banul, ca să-i fie pomană în veci.

De aceia, am dat și domnia, ca să-i fie ocină și ohabă și călugărilor de hrană, sfintei mănăstiri de întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Teodor logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și jupan Staico Șintescul mare postelnic.

Am scris în cetatea București eu, Nan grămatic, în luna Noembrie 16 zile, în anul 7039 <1530>. Ispravnic Ghiura logofăt.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 344.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

92

1530 (7039) Noembrie 27, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, lui jupan Ventilă mare

clucer și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie partea călugărilor dela Deal, jumătate din Conțești, fiindcă au schimbat călugării dela Deal, de au dat partea lor din Conțești, toată, lui jupan Vintilă culcer, iar jupan Vintilă clucer, el a dat partea lui din Drugănești, toată, cu mori, călugărilor dela Deal, fiindcă a fost a lui jupan Vintilă clucer dreaptă și veche ocină și dedină. Astfel s'au întocmit călugării singuri, de a lor bună voie, dinaintea domniei mele, peste mai sus zisele ocine.

Și iarăși să-i fie lui jupan Vintilă clucer cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, să-lășele de Ațigani, anume: Costea cu copiii lui și Slav cu copiii săi și Pulica cu copiii săi și Belca cu copiii săi și Ivan cu copiii săi și Conda cu copiii săi, fiindcă le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

De aceea, i-am dat și domnia mea lui jupan Vintilă clucer, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și oricui i se va întâmpla dintre ei moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Hamza mare ban și jupan Șerban mare vornic și jupan Vălcan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Staico stolnic și Danciul comis și Staico mare postelnic. Ispravnic Șerban mare vornic.

Și eu, Drăgoiu grămătic, am scris în cetatea de scaun București, luna Noembrie 27 zile, în anul 7039 <1530>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad rom. dela începutul sec. XX.

93

1531 (7039) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie jumătate din Băbeni, pentru că este veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri.

Iar după aceea, a fost acel sat al lui Staic, iar Staie l-a pierdut încă din zilele bătrânului Vlad voevod Călugărul cu rea hiclenie. Iar jupan Barbul ban l-a dobândit dela Vlad voevod cu dreaptă și credincioasă slujbă către Vlad voevod. Iar întru aceasta, Staie iar s'a întocmit cu jupan Barbul ban, ca să-i facă pace despre Vlad voevod, iar lui să-i fie averea lui Staie, jumătate din Băbeni.

Iar după aceea, jupan Barbul ban încă a și cumpărat dela Staie mai sus zisul sat, pentru 1000 aspri. Astfel, jupan Barbul ban a dăruit și a miluit cu acel sat, care este mai sus zis, sfânta mânăstire, care este mai sus scrisă, ca să-i fie sfintei mânăstiri de întărire, iar lui de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri în veci și de nimeni neatins, după spusa domnului mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Hamza mare ban al Jiului și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și Staico postelnic.

Și eu, Radul gramatic, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile, în anul 7039 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 348.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Pecetea este a lui Pătrașcu cel Bun (1554—1558), deci pusă mai târziu.

Cu o trad. rom. din 1795.

94

1531 (7039) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie satul, anume Gârcovul tot, cu tot hotarul, pentru că a miluit jupan Pârvul ban sfânta mânăstire unde este hramul sfintei și slăvitei ei uspenii.

Iar după moartea jupanului Pârvul ban, iarăși au dăruit jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și cu jupanițele lor, anume jupanița Marga și jupanița Vlădaie, deci iarăși au dăruit mai sus zisul sat și ocină sfintei mânăstiri, care este mai sus zisă. Și nimeni mai mult să nu aibă amestec cu satul și cu averile, oricât se vor afla în acel sat, ci să fie volnici călugării cu această carte a domniei mele să-și stăpânească singuri averile, pe care le-au dat mai sus zișii boieri, ca să fie acel sat și ocină de întărire sfintei mânăstiri, iar lor de veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și jupan Hamza mare ban al Jiului și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și Staico postelnic.

Eu Radul, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile, în anul 7039 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 347.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1847.

95

<1531 — 1532> Februarie 16.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie vama dela Vâlcan, însă dela Olteț până la Severin.

Și orice om să-și plătească vama dreaptă, cciace se cuvine domniei mele. Și niciun om să nu fie scutit, nici slugile domniei mele, nici slugile banului, nici slugile marelui vornic, nici ale marelui logofăt, nici alții dintre dregătorii domniei mele și nici un Șebeșan de dincolo de munți, ci fiecare om să-și plătească vama, pentru că omul care se va încumeta să nu plătească vama, un astfel de om va primi mare rău și urgie dela domnia mea, pentru că am miluit domnia mea cu această vamă. Și slugile sfintei mânăstiri să fie volnice să ia toată vama și fără voia lor.

Și nimeni să nu cuteze a opri, în fața cărții domniei mele, pentru că cine se va încumeta a o opri, iar acel om cu nimic nu va plăti, decât cu capul. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Pădure logofăt.

Și am scris eu, Stoian, în luna Februarie 16 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 349.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din sec. XIX, alta din sec. XX.

Datat din domnia lui Vlad Innecatul.

96

1531 (7039) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin și primului sfetnic al domniei mele, jupanului Drăghici mare vornic și cu fiii săi, ca să-i fie ocină dela drumul Baiului până la stâlp și

iarăși până la salcie, oricât este partea lui Nicula din Roșii, toată, pentru că a cumpărat jupan Drăghici vornic dela Nicula din Roșii, pentru 100 de florini galbeni și pentru 100 de oi și pentru trei sălășe de Ațigani și pentru un cal bun înșeuat în înfrânat și pentru un caftan bun. Pentru că a vândut Nicula de a sa bună voie, încă din zilele răposatului Radu voevod, care a picrit la Râmnic, dar fără nicio silă, înaintea domniei mele și înaintea megiașilor lor, ca nimeni dintre ei să nu fie volnic a întoarce această întocnire și vânzare.

Și iarăși, jupanului Drăghici vornic astfel să-i fie satele care se numesc Dințești toți și Făsâianii toți și Dobrenii toți și Vladimireștii toți, pentru că îi sunt vechi și drepte ocine și sate de moștenire a lui.

De aceia și domnia mea am dat jupanului Drăghici mare vornic, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și sate de ocină și de ohabă, lui și filor lui, nepoților și strănepoților lui. Și la ei prădalice să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Vâlcsan mare logofăt și Radul vistier și Dragomir spătar și Udriște paharnic și Danciul conis și Staico stolnic și alt Staico mare postelnic. Ispravnic Vâlcsan mare logofăt.

Și am scris eu, Neguit, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 18 zile, anul 7039 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 350.

Orig. slav, perg., pecete umbrată.

Cu o trad. rom. din 1742.

97

1531 (7039) Aprilie 25, Târgoviște.

† În numele și în slava și cinstea și lauda preasfintei și fără început, de o ființă făcătoare de viață și nedespărțitei troițe, adică a tatălui și a fiului și a sfântului duh și a unuia atotvăzătorul Dumnezeu, care toate din neștiință în ființă le-a prefăcut, prin cuvântul său le-a alcătuit și prin preasfântul și făcătorul său de viață duh a întărit cerul și toate cele ale soarelui, a făcut pământul și toate de pe el, marea și toate din ea, acestea toate, văzute și nevăzute, care prin mila sa n'a îngăduit ca neamul omenesc căzut să piară din pricina călcării poruncii lui, cea dela strămoșii noștri cei din vechime în raiul din Eden când au întins mâna către pomul din care au mâncat, meritând astfel moartea întregii lumi: ci a coborât cerurile, s'a îndurat și la viața dintâi prin mila sa i-a ridicat și calea pocăinței în multe chipuri ne-a dăruit-o; unii prin miluire în sfintele biserici și priveghere în toată noaptea, rostiri de slavă, alții prin post și înfrânare față de cele pământești care sunt molipsire a tuturor patimelor și apropiere de Dumnezeu,

alții prin milostenii spre nevoi, prin întinderea mâinii către sfintele biserici, după al domnului cuvânt rostit: «Fericți cei milostivi și cei ce miluesc în toată ziua că aceia vor fi miluiți și se vor desfăta întru domnul». Acestea deci auzind din sfintele scripturi, ne-am încredințat prin gândul inimii, că domnul este lângă toți cei care-l cheamă întru adevăr și din toată inima.

Eu deci, din mila lui Dumnezeu binecinstitor, care de bună cinstitie sunt doritor și de Hristos iubitor, care sunt doritor a mă desfăta întru Hristos, Io Vlad voevod, prin darul lui Dumnezeu, având în vremea de față stăpânirea Țării Românești, am dorit cu multă râvnă către grădina preasfintei și preaslăvitei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, care este în sfântul munte al Athosului, pricepând că ne este cu neputință nouă a împlini cele mai sus zise virtuți, adică iubire de muncă și de posturi și de alte asemenea acestora, pentru aceasta am voit, cât se poate, prin întinderea mâinii către sfintele biserici ale lui Dumnezeu, rugându-ne și nădăjduim la mila celui ce vede inimile și a stăpânului nostru, pentru aceasta a căpăta ștergera păcatelor și de ale lui bunuri a nu ne lipsi și de viața veșnică și a fi moștenitor al împărăției lui, de care ne vom învrednici prin bună dăruirea lui, amin.

Văzând deci sfintele biserici ale lui Dumnezeu și mănăstirile împărătești sărăcite dela sfântrăposării de mai înainte ctitori și în multe lipsuri și scădere fiind în vremurile de astăzi și cu ajutor prin întindere de mână, căutând pentru trebuință dela binecinstitorii creștinii, mai ales cea din sfântul munte al Athosului, fiind grădina preasfintei maici a lui Dumnezeu.

A venit deci la noi părintele monah Evghenie și ne-a vestit pe noi despre petrecerea și multele lipsuri și strâmtorări ale acelor sfinte mănăstiri, care sunt în sfântul mai sus zisul munte Athos, mai ales despre sfânta mănăstire numită Castamonit, hram al sfântului, măritului întâi mucenic, arhidiacon Ștefan, că în multe lipsuri și strâmtorări sunt cei care locuiesc în sfânta mănăstire, sfinții monahi <care duc> viață binecinstitoare cu smerită înțelepciune, care întru Hristos Dumnezeu au venit. Noi deci, din toată inima cugetând, am voit, cât este cu putință, din averea ce ne-a încredințat Dumnezeu, să facem mertic sfintei mănăstiri întru întărirea acelor neajunsuri. Și așa am făcut, ca să vie frații dela sfânta mănăstire în fiecă an, în luna Ianuarie, să ia mertic câte 6000 aspri afară de cheltuială; iar cheltuiala fraților care vor veni, câte 600 aspri. Aceasta deci am făgăduit a da neclintit în fiecă an, până ce vom fi în viața de față și în puterea dată nouă de Dumnezeu.

Încă și după plecarea noastră din cele de aici, pe cine va binevoi Dumnezeu să fie după noi urmaș al acestei stăpâniri, adică al Țării Românești, cui îi va dăruia Dumnezeu și în bună cinstitie va viețui, pe unul ca acela îl rugăm pe domnul nostru Iisus Hristos și pe preasfânta maică a lui Dumnezeu și pe sfântul, măritul și de domnul mărturisitorul, cel dintâi mucenic, arhidiacon-

nul Ștefan și pe toți sfinții cari din veac au plăcut lui dumnezeu, să aibă miloserdie și milă către grădina preacuratei maici a lui dumnezeu, a sfântului mai sus zis munte Athos și această danie făcută de noi sfintei mănăstiri mai sus zise, Castamonit, să n'o înlătore, nici s'o scadă, ci mai bine a întări și împlini, pentru sănătatea și mântuirea sa sufletească și trupească și să-i fie ajutor și sprijin preacurata maică a domnului și sfântul arhidiacon Ștefan, aici și la înfricoșata și nefățarnica judecată, amin.

Am scris în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Aprilie 25 zile, dela Adam, cursul anilor 7039 <1531>.

Sfinți părinți, pomeniți și pe păcătosul Stan gramatic, care a scris.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 351.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1864.

98

1531 (7039) Mai, București.

† Atotvăzătorului și preabunului, celui într'o troiță slăvit dumnezeu, slavă și laudă, care toate din neființă în ființă le-a prefăcut și prin cuvântul său le-a creat și prin duhul său preasfânt le-a întărit și care pe cei cari s'au depărtat de dumnezeu prin voința și îndemnul invidiei începătorului răului, prin mila sa nu i-a lăsat să piară, adică neamul omenesc, pentru întinderea mâinii cea în răi a străbunului nostru cel de demult, ci s'a îndurat, coborându-se din ceruri și i-a slobozit din păcat, dăruind în multe chipuri calea pocăinței și din întregul neam alegând pe cei care au bucurat pe dumnezeu prin fapte bune, i-a făcut fii și moștenitori ai împărăției sale.

De aceia și eu, cel întru Hristos dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul și binecinstitorul, Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, râvnind către binecinstitorii și de Hristos iubitorii, cari în vremea de acum au trecut și au ridicat și au împodobit sfintele, dumnezeieștile biserici, fericiții ctitori și binecinstitorii împărați care au împodobit grădina preasfintei maicii lui dumnezeu, care este în sfântul munte Athos, unde și binecinstitorul și de Hristos iubitorul străbunul nostru, Io Mircea marele voevod, a înnoit sfântul și a tot cinstitul hram al slăvitei preobrajării a lui dumnezeu și a mântuitorului nostru Isus Hristos, făcându-l ctitorie a Țării Românești.

După aceștia, pentru păcatele noastre, această sfântă mănăstire numită Cotlomuz, a fost împovărată de mari nevoi și s'a stricat; a aflat-o astfel sărăcită părintele nostru Vlad voevod și pe cât a putut a înnoit-o și a întărit-o. După

acestea și noi, după cât am putut am întărit și încă o vom întări și o vom înnoi întotdeauna prin binefacerea lui Hristos.

Dar pentru întărirea sfintei mănăstiri am dăruit satele care fuseseră mai dinainte dăruite de binecinstitorii domni și vlastelini, pentru pomenirea lor. Am aflat însă și satele sfintei mănăstiri, multe din ele luate de către vecini¹⁾. De aceia, au fost trimiși dintre cinstiții și credincioșii vlastelini, jupan Milco stolnic și jupan Cinciul, ca să aleagă câte 12 boieri buni la fiecare sat, să așeze hotarele din toate părțile pe vechile hotare ale satelor mănăstirești.

Și la satul Cireașov și Călugăreni și Maricino au ales pe aceștia: jupan Căzan din Cireașovul de Sus; jupan Boica din Șerbănești; și din Slatina: jupan Ciocărlie, popa Dimitru, Calcea, Radul Peșghizdav, Radu Milea, Stoia Gomoii, Radu fiul lui Fetea; din Șerbănești, Drăgoiu și Radul; din Cireașov, Dragomir; din Milcov, Mihail Gârbul și Radomir și din Dobrești, Goia.

Și au aflat hotarul Cireașovului pe vechiul hotar, începând dela hotarul Șerbăneștilor, trece Oltul la capul Ostrovului, merge la vale pe pârâu prin mijlocul Ostrovului, trece pârâul și cade în baltă și desparte hotarul cu Căneștii și iarăși trece Oltul și merge pe pârâu și desparte hotarul cu Dreanovița, trece pe drum și desparte hotarul Străharețului, trece peste baltă și merge la câmpul sec și trece peste o baltă mare și merge pe câmp și cade în pârâul Femeii și merge pe pârâu la gura Topiliștei. Acesta a fost hotărnicit mai înainte de jupan Balica, după el Radul spătarul, după el Theodor visticernicul și Lăudat și aceștia pe urma lor și după semnele lor.

Și hotarul Călugărenilor începe dela drumul numit Pajiște, merge la deal la Potan și merge pe drum spre răsărit și desparte hotarul Șerbăneștilor, trece pădurea și merge pe câmp, trece peste pârâul Rotăreștilor, lângă seliștea Rotărești și merge pe câmp, pe drum și iese la drum și merge pe drum la răsărit, străbate tufele și cade la obârșia pârâului Prădeșcului, unde ajunge hotarul Buiceștilor și merge pe pârâu la miazăzi și iese la câmp și merge pe câmp la apus și desparte hotarul Predeștilor și cade la pârâul mănăstirii și trece peste pârâu la gura Topiliștei și iese la Marița. Acestea le-a hotărnicit, jupan Balica și după el Dimitran. Și aceștia pe urma lor și pe semnele lor.

La satul Dănești, martori: din Berindenii, Radul și Dragoman și Drano și Nan; din Crăciuneni, Parda și Petru; din Corbul, Pero și Dobrian; din Izvoară, Frâncul; din Crăciuneni, Fratea; din Băsești, Vlad și Neacșul; din Nucet, Vlăicul spătar.

Și hotarul acestui sat începe dela Olt, mai sus de Crivina Cornetului și merge la pârâul cel mare și merge pe dealul Vraneștilor în sus și merge la răsărit, pe dumbravă, desparte hotarul cu Ostra și iese la stejarul cel mare și merge pe câmp

¹⁾ « sused » așa în orig.

la movilă și iese la drumul Nicopolei, aci este o piatră și merge pe drum spre miazăzi, iarăși merge la apus, trece peste câmp și merge pe dămbrovă și iese la drum la valea care se chiamă Rusca, merge pe drum până la izvorul pârâului, iarăși la Olt, pe Olt în sus, până unde începe hotarul. Acesta la hotărnicit Radul spătarul și aceștia pe urma lui.

Pentru satul Comanca și Ghiurghev cu Prislopul, martori: din Șcheioastre, Cernat, Manea Checica; din Băcălești, Șerb; din Băsești, Brata și Vladul județ; din Crângiani, Radul; din Crețești, Draghia și Troșan; din Laiova de Jos, Dracea și Stanciul și Udoba; din Pleșov, Dragomir, fiul Neacșai și Baca.

Și hotarul acestor sate începe dela drumul Nicopolei și merge pe padina Sașca și merge la movilă și merge la baltă și iese la movila Voinegului, iese la pârâul Călmățuiului, la păr și merge pe movila mică și merge la răsărit, la pârâul mic, trece peste tufe, la balta seacă și iese la câmp, la movilă și merge pe câmp, cade la vale, la gornul lui Cozma, desparte hotarul cu Ivanet, trece peste vale și merge pe câmp, cade unde se întâlnesc amândouă troianele, desparte hotarul cu Sârbii și Rușii, iarăși merge spre miazănoapte pe drumul Hansăteștilor, până la răspântia unde se desparte drumul dela Șcheioastre, iarăși merge la apus, pe câmp, peste măgura Băseștilor, desparte hotarul cu Băseștii, merge pe obrejie, trece lunca între dealuri, cade la Călmățui și iese la dealul Vranceștilor și iese la drumul Nicopolei, la movilă și desparte hotarul cu Crângianii și Măceștii, merge pe drumul Nicopolei, unde se întâlnește cu hotarul. Și acestea le-a hotărnicit Radul spătar, după dânsul jupan Cotana și aceștia iarăși pe urma lor și pe semnele lor.

Și seliștele numite Sura și Saca și Cioara și Sahaia și alte seliști toate, câte sunt în jurul bălții Călmățuiului, până la drumul Sviștovului, începând dela vadul Sviștovului în sus, până la Schira, toate bălțile și gârlele. Și la satul Hârtești, hotarnic Stepan spătarul. Martori: Badea Costescu și Șandru din Drăghici; Dan și Sârbul din Nagomirești; Stroe și Badea din Luciani; Răpede și Razo și Mihail din Vălturești; Șerb din Voroveni; din Boteni, Dragoslav.

Și hotarul acestui sat începe dela valea Omrazei și merge la capul lui Mlache Șicone, trece culmea și iese la drum, la teiul cel mare și desparte hotarul cu Gemine, merge iarăși la murminte¹⁾ și desparte hotarul cu Botenii, trece culmea, cade la pârâul hotarului și desparte hotarul cu Lucianii, trece Argeșelul și merge pe culme, desparte hotarul cu Drăghici, iarăși merge pe culme, trece peste două drumuri și desparte hotarul cu Mihăeștii, trece dealul Boldei, cade în râpa podului, străbate lunca la frasinul cel mare și desparte hotarul cu Bătieștii trece Argeșelul și culmea și iarăși cade în valea Omrazei și valea Omrazei toată dela Argeșel, pe

) « murminte » în textul slav.

care au cumpărat călugării în zilele unchiului domniei mele Radul voevod, dela Căzan urmaşul.

Acestea toate să le fie de ocină și de ohabă, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele. Și nimeni să nu cuteze să strice sau să clinească aceste mai sus zise hotare, pentrucă cine s'ar încumeta să le strice, unul ca acela va primi mare rău și mânie dela domnia mea.

Încă și blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va nimici și va batjocori această poruncă a domniei mele, iar aceluia domnul dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului, să-i ucidă aici trupul iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Aric și cu udeii care au strigat asupra domnului dumnezeu, mântuitorul nostru, Iisus Hristos, către Pilat din Pont și au spus « ia-l și răstignește-l », sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cciace este și va fi în veci, amin.

Scris în București, luna Mai . . . zile, în anul 7039 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Sub egumenul ieromonah Simion.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/18.

Fotocopie după un orig. slav dela muntele Athos.

99

<1531> Iunie 25.

Cu mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Scriem domnia mea ție Frățilă vătașe și cu ciata ta și așa îți vorbesc domnia mea pentru o moșie a sfintei mânăstiri ce să numește Tismana, anume moșia Varonicu, pentrucă au venit părintele egumenu Efrem de s'au jeluît pe voi și au spus domnia mele cum că îl bântuiți și îl împresurați și fiindcă mai sus zisa moșie iaste bătrână și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri, ci voi ați mințit înaintea Radului vodă, când i-ați dus oare capete, cum că au fost accia moșie a voastră și așa v'au făcut carte ca să o stăpâniți. Și iar Radu voevod au dovedit precum că voi nu ați avut niciun amestec cu acca moșie, ci l-ați înșelat. Și au făcut Radu vodă cartea lui, ca să vă părăsiți de către acca moșie a sfintei mânăstiri, că veți avea scandalu; și să dați cartea egumenului să o rumpă.

Drept accia, în ce cias veți vedea cartea domnia mele, iar voi într'acel cias să vă părăsiți de mai sus zisa moșie Varonicu, fiind a sfintei mânăstiri, că bine

să știți cum că réa urgie și scandelū veți priimi de către domniia mea. Și într'alt chip nu va fi, după zisa domnii méle.

Și ispravnic Vlăsan mare logofăt.

Și s'au scris la luna lui Iunie 25, fără vălét.

Io Vladu voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Tismana, nr. 330, f. 154.

Trad. rom; altă trad. rom. ms. 335, f. 45—44.

Datat după ispravnic, Vălsan mare logofăt.

100

1531 (7039) Iulie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vlad voevod. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fârtat pârcălab și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie un ostrov care este pe Olt, pentru că l-a cumpărat dela jupanița Neacșa, pentru 1500 aspri.

Și iarăși să fie jupanului Fârtat pârcălab în Sârbii 14 ogoare, pentru că le-a cumpărat dela fiii lui Zagorcea, pentru 770 aspri. Și iarăși să fie, jupanului Fârtat pârcălab cu fii săi în Măciuca, ocină, oricât se va alege din partea lui Vălsan și din partea lui Manea și din partea lui Costea și cu vad de moară, pentru că a cumpărat-o dela Vălsan și dela Manea și dela Costea, pentru 970 aspri gata.

De aceia, i-am dat și domniia mea ca < să-i fie > jupanului Fârtat pârcălab de ocină și de ohabă, lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui i s'ar întâmpla dintre dânșii mai înainte moarte, prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins în veci, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vălsan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și alt Staico mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Florea, care am scris în cetatea București, luna Iulie 10 zile, în anul 7039 < 1531 >.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

< Pe verso prima formă, anulată, a documentului >:

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul < preabunului > și marelui Vlad voevod. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele < jupanului Fârtat > pârcălab și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie < un ostrov > care este pe Olt, partea jupaniței Neacșa, pentru că au cumpărat < dela jupanița Neacșa >, pentru 1500 aspri. Și iarăși să-i fie jupanului Fârtat

pârcălab <în Sârbii> 14 ogoare, pentrucă a cumpărat dela fiii lui Zagorcea, pentru 770 <aspri>. Și iarăși să-i fie jupanului Fârtat pârcălab cu fiii săi în Măciuca partea lui Vâlsan toată și partea lui Manea toată și partea lui Costea toată, <pentrucă a cumpărat-o> dela Vâlsan și dela Manea și dela Costea, pentru 970 de aspri, <oricât> se va alege din părțile lor de ocină și cu vad de moară.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 353.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

Pe foaia din urmă gramaticul a început a scrie documentul și apoi, înainte de a termina, a șters cu linii roșii din cauza greșitei redactări și a omisiunii din titlul domnului. Compararea celor două forme este interesantă pentru studiul diplomatice.

101

1531 (7040) Septembrie 18.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul precabunului și marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Tismana, ca să fie volnic părintele egumen, ieromonahul Teofan, să facă sat la vadul Bistrețului.

De accia, oricâți vecini se vor aduna în acea seliște, să fie în pace și slobozi de toate slujbele și dăjdiile și muncile, câte se află în țara de sine stătătoare a domniei mele, pentrucă i-am iertat domnia mea pe doi ani, ca nici găleți, nici aspri de șoimi, nici de lupi, nici de cal să nu plătească, nici dijmărit, nici vămășit, nici dușegubine, nici gloabe să nu tragă, nici om legat să nu-l ducă <cu carul>, nici oi, nici vaci, nici cai să nu li se ia, nici cai să nu hrănească, nici nimic, pentrucă i-am iertat domnia mea, numai birul să-l plătească și oastea cea mare să o facă, alta nimic. Și să fie iertați și de către părintele egumen dela sfânta mânăstire, numai să păzească la balta mânăstirii, iar alta nimic.

De accia, nimeni să nu cuteze a-i turbura, nici banii, nici slugile banilor, nici macii vâtafi, nici cei mici, nici nimeni altul dintre slugile sau dintre dregătorii trimiși de domnia mea după milostenii, pentrucă acel om care s'ar încumeta să-i turbure pe ei cu cât este un fie de păr din cap, iar acel om mare rău și urgie va primi din partea domniei mele, pentrucă i-am iertat domnia mea pe doi ani. Iar când vom vedea domnia mea că s'a făcut satul, iar domnia mea iarăși îi voi milui, ca să-mi fie și domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. Și altfel <nu> va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ghiura logofăt.

S'a scris în luna Septembrie 18 zile, în anul 7040 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 356.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XX.

31 (7040) Octombrie 24, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domnul Țării Românești, feciorul marelui și preabunului Vladului voevod. <Dat-am domnia mea> sfintei și dumnezeieștii mănăstiri Glavaciogul, hramul preacinstitei, de Dumnezeu născătoare, cinstita a ei bunavestire, ca să-i fie viile dela Topoloveni, pentru că este bătrână și dreaptă ocină și de moșie dată încă de răposatul Vlad vodă Călugărul, moșul domniei mele și de Gherghina părcălabul și încă și de alți răpoși domni, care au fost mai denainte de noi, ca să fie sfintei mănăstiri și lăcuitorilor călugări de hrană și de întărire, iar domniei mele vecinică pomană. Și vinăriciu domnesc și boeresc n'au fost, pentru că au ertat toți domni ce sânt ziși mai sus.

Iar după aceia, sfânta mănăstire Glavaciogul și părintele igumenul chir Sava avut-au pârea cu călugării și cu mănăstirea dela Nucet înaintea domniei mele, așa vrând călugării dela Nucet să ia dela sfântul loc ce scrie mai sus a zecea vinărici. Iar într'aceia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptul și pre lege, cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și așa am dat domnia mea mănăstirii Nucetul, să nu ia dela sfânta mănăstire Glavaciogul nimic, în veci, pentru acel vinărici. Și au rămas călugării dela Nucet de lege și de judecată dinaintea domniei mele, cum amestec să nu mai aibă.

Drept aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Glavaciogul, să fie ertată de vinăriciul domnesc și boeresc, că să fie sfintei mănăstiri de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele în veci pomenite și de către nimeni neclătit, peste zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Drăghici vornicul și jupan Tudor logofătul și jupan Șerban mare dvornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Radul vistieru și Drăghici spatarul și Udriște paharnicul, Danciul comisul, Staico stolnicul, Staico mare postelnic. Ispravnic Staico mare postelnic.

Scris în Târgoviște, luna Octombrie 24, leat 7040 <1531>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Glavacioc, nr. 223, f. 112 v—113.

Trad. rom.

103

1531 (7040) Noembrie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Iarciul din Iarâslăvești și jupanului Iarciul din Mihăești, ca să le fie Iarâslăveștii toți, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pă ră înaintea domniei mele cu fiii lui Goran. Și așa au pârât fiii lui Goran, că au jumătate din Iarăslovești. La aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat pricina după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile bătrânilor domni și am aflat domnia mea că toată acea mai sus zisă ocină, dedină este a Iarcilor, iar fiii lui Goran niciun amestec nu au, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat domnia mea Iarcilor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor și nepoților și strănepoților lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Tudor logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar <și> Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și Staico din Șintești mare postelnic. Ispravnic Rădici mare portar.

Și am scris eu, Oprea grămătic, în minunatul loc, cetatea București. Scris în foisor, luna Noembrie 5 zile, în anul 7040 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 357.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1778.

104

1531 (7040) Noembrie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Erciul din Iaroslăvești și vărului său primar, Erciul din Mihaești și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie Iaroslăvești toți și cu tot hotarul. Și iarăși să le fie la Mihaești oricât se va alege partea lui Erciul toată, pentru că le este dreaptă și veche ocină, dedină.

Iar după aceea, au venit Erciul din Mihaești și Erciul din Iaroslăvești în fața domniei mele, de s'au înfrățit de bună voia lor peste Iaroslăvești și peste Mihaești, ca ție Erciul din Mihaești a patra parte din Iaroslăvești, iar Erciul din Iaroslăvești să ție la Mihaești din partea lui Erciul, jumătate.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să fie mai sus zisele sate, ocină și ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricărui dintre dânșii i se va întâmpla mai înainte moarte, iar la dânșii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martorii domniei mele: jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor fost mare logofăt și jupan Șerban fost <vornic> și jupan <Vâl>san fost logofăt

și jupan Radul mare vistier și Drăghici spătar și Ra<dul> paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și alt Staico mare postelnic. Ispravnic Radici mare portar.

Și eu, Ghiura logofăt, am scris în cetatea de scaun București, luna Noembrie 5 zile, anul 7040 <1531>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 358.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

105

1532 (7040) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Hamza mare ban al Jiului și al Craiovei și cu fiii lui și cu ficele, oricâți în va lăsa dumnezeu, ca să-i fie Craiova toată cu tot hotarul și cu toate satele și seliștele și cu Ațigani și morile și cu bălțile și cu viile, oricât au ținut . . . .¹⁾ jupan Barbul și Preda ban, pentrucă a dobândit-o cu dreaptă și credincioasă slujbă și cu vărsarea sângelui pentru domnia mea. I s'a dovedit și amestec de sânge din neamul lui, ca nepot. Și deasemeni a dobândit-o și dela domnia mea cu dreaptă și credincioasă slujbă.

De aceia, i-am dat și domnia mea jupanului Hamza mare ban aceste mai sus zise și scrise averi, sate și Ațigani și vii și mori și bălți și seliște, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților. Și oricăruia dintre dânșii i s'ar întâmpla mai înainte moarte, iar la dânșii prădalica să nu fie niciodată, ci să fie celor rămași ai lui. Și de nimeni neatins să-i fie, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici Vintilescul mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Vâlcsan fost logofăt și Radu vistier și Drăghici spătar și Staico stolnic și Staico comis, Udriște paharnic, Radul postelnic.

Și eu, Stan Roșul, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște. Și s'a scris această carte în ziua sfântului mare mucenic și purtător de biruințe Gheorghe, luna Aprilie 23 zile. Ispravnic Toma ban. In 7040 <1532> curgători dela Adam.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/17.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ loc șters în orig.

1532 (7040) Mai 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă sfintei mânăstiri numite Snagov, ca să-i fie satul Drăgoești, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, au avut călugării pâra înaintea domniei mele cu megiașii din sat și au luat hotarnic pe jupan Coica pârcălab din Cojești și 12 boieri: din Stoinești, Drăghici și Moș și Slav și Stanicul și Stoian și din Spăteni, Voicilă și din Crătunești, Voinea și din Băjăști, Vladul și Marco și din Piscuri, Neagoe și alt Neagoe și din Greci, Sahat paharnic. Deci au hotărnicit, ca să fie sfânta mânăstire patru părți, iar megiașii să țină peste a cincea parte.

De aceea, am dat <și domnia mea>¹⁾ sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, <după spusa domniei mele>¹⁾.

<Ispravnic>¹⁾ Arghel clisiarhul.²⁾

S'a scris în luna Mai 25 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 359.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută

Cu două traduceri rom., una din 1843, cealaltă din 1867.

1532 (7040) Iulie 14.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan cu fratele său, anume Stan și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Fiani două părți și la Comarnic jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină și la Vaca jumătate, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut Nan cu fratele său pâra cu Dragomir portar înaintea domniei mele. Așa pâra Dragomir că mama lui a avut ocină și bunicul ei, ocină.

Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu cinștiții dregători ai domniei mele. Astfel am aflat domnia mea că n'a avut bunicul lui ocină, ci a rămas Dragomir de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea lui Nan cu fratele său Stan și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «Arghel clisiarhul» adăugat ulterior.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlcesan mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Danciul comis și Staico stolnic și Staico postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Am scris eu, Oprea scriitorul, luna Iulie 14 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fondul Credit, condica II, f. 4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1808.

Divanul corespunde anului 1531

108

1532 (7040) Iulie 14, Pitești.

Cu mila lui dumnezeu, creștin Vladul voevod și domn a toată Țara Ugrovlahiei, feciorul marelui și preabunului Vladul voevod. Dat-am domnia mea aciastă carte a domnii mele lui Roman spătar și jupănesei lui, Stancăi, ca să le fie lor satul Runcul tot, cu tot hotarul, pentrucă le iaste bătrână și dreaptă moșie dela moșici > jupănesei Stancăi; iar fiind înpresurat dela piscul Măguri muchea în jos, până în apa Sămnicului.

Iar după aceia și jupăncasa lui, Stanca, ei au avut pâră înaintea domnii mele cu feciorii lui Ion din Golești, pre nume Albul și Stan și Cârstea și Oancea. Iar domnia mea am judecat și am căutat pe dreptate și pre lege împreună cu toți cinstiții diregătorii domnii mele și am dat domnia mea lege lui Roman și Stancăi, jupănesei lui, 12 boiari, ca să mărturisească și să jure înaintea domnii mele cum au fost înpresurată aciastă moșie de feciorii lui Ion. Iar Roman și Stanca, ei adusu 12 boiari înaintea domnii mele de-au mărturisit și au jurat cum au fost înpresurată din piscul Măgurii, piscul în jos, până în apa Simnicului de feciorii lui Ion din Golești. Și au rămas feciorii lui Ion de lege.

Iar după acéia, au luat și feciorii lui Ion 24 de boiari, ca să strămbéze légia lui Roman și Stancă și a celor 12 boiari, iar ei nici cum nu putură să-i aducă la zi pre acei 24 de boiari și la sorocul ce-i fusese pus, ci iără au rămas de lége.

Drept acéia, am dat domnia mea lui Roman și jupănesei lui Stancăi, ca să le fie lor moșie ohabnică și de cătră niméne nesmintită, după cuvântul domnii mele.

Și iată și mărturii am pus domnia mea jupan Amza mare ban Craiovei și jupan Drăghici mare dvornic și jupan Tudor logofăt și Radul vistier și Drăghici spatar și Radul comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadiia mare postelnic. Și ispravnic Radul mare vistier.

Și eu, Oprea, am scris în Pitești, Iulie 14, văleat 7040 <1532>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedeleșciori, nr. 721, f. 881 v—882.

Trad. rom.

1532 (7040) Iulio 21, Pitești.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul¹⁾ voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Mușetești, unde iaste hram adormirii preacuratei stăpânei noastre, născătoarei de dumnezeu și pururea fecioarii Mariei, ca să fie la Predești partea lui Mogoș și partea lui Stan toată, oricâtă să va alege a lor, partia lui Mogoș și partea lui Stan, pentrucă li-au cumpărat Manea dvornicu dela Mogoș și dela Stan, drept 1500 aspri gata, încă din zilele răposatului Radului voevod.

Pentru aciasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, pentruca să fie sfintei mănăstiri moșie ohabnică și stătătoare și de niminé să nu aibă nicio supărare sau sminteală, după porunca domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Drăghici *mare* dvornic și jupan Tudor *mare* logofăt și Radul *mare* vistier și Drăghici spatat și Radul paharnic și Vintilă stolnic și Staico comis și Radul *mare* postelnic. Și ispravnic Tudor *mare* logofăt.

Și am scris cu, Stan, la Pitești, în luna lui Iulie 21 zile de zile, leat 7040 <1532>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 209, f. 402 v—403

Trad. rom.

1532 (7040) Iulio 24, Pitești.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Vlaicul clucer și cu fiii săi și cu frații săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să le fie un fiu de Țigan, anume Budur care este născut dintr'o Țigancă a jupanului Vlaicul clucer, numele Țigăncii Stana, cu un Țigan dela Argeș, încă de pe când erau ai monahiei Magdalina dela Corbi.

Iar după aceia, pe acest băiat de Țigan, ei l-au lepădat, ca să-l mănânce porcii. Iar jupan Vlaicul clucer, el l-a luat și cu Țiganca și l-a crescut 8 ani.

Iar după aceia, au venit călugării dela sfânta mănăstire ca să-și ia pe acel băiat de Țigan. Iar domnia mea am judecat și am cercetat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea, precum s'au întocmit și dela răposatul Radul voevod, ca să tie jupan Vlaicul clucer pe acest Țigan, iar călugărilor dela sfânta mănăstire să le dea jupan Vlaicul clucer un .....²⁾ precum a și dat de față acest.....²⁾ la sfânta mănăstire.

¹⁾ în loc de « Vladul »

²⁾ loc rupt în orig.

De aceea, i-am dat și domnia mea pe acest Țigan, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Vintilă stolnic și Staico comis și Radul postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu Stan, numitul diac, am scris în Pitești, luna Iulie 24 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 360.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

111

1532 (7040) August 16, Greaca.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fârtat părcălab și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie în satul Oteștii de Jos partea lui Dracea și partea lui Moș, oricât se vor alege părțile lor, pentru că i-au închinat lui aceste părți Dracea și Moș, încă din zilele răposatului Basaraba voevod.

Iar după aceea, i s'a întâmplat pâră jupanului Fârtat părcălab înaintea domniei mele cu Stoica și cu Oncea și așa au pârât, ca să nu aibă mai sus zisul boier al domniei mele Fârtat părcălab. Iar domnia mea la aceasta i-am judecat după dreptate și am dat domnia mea lui Stoica și lui Oncea lege, 12 boieri, să jure. Astfel, Stoica și Oncea, ei nicicum nu au putut jura, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, i-am dat și domnia mea boierului domniei mele, jupanului Fârtat părcălab <și cu fiii lui >¹⁾, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Hamza ban al Jiului și jupan Theodor mare logofăt și Șerban fost vornic și Vâlsan fost logofăt și Radul Furcovici vistier și Drăghici spătar și Radul din Flocești paharnic și Staico comis și Ventilă stolnic și Radul Pașadie mare stratornic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Borea gramatic, am scris în satul Greaca, luna August 16 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 361.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1532 (7040) August <16>, Greaca.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Am ridicat dorința către a tot sfintele și dumnezești biserici după cuvântul proorocesc: «În acelaș chip precum dorește cerbul către izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, doamne». Și iarăși: «Fericit bărbatul care miluiește în fiecă zi, acela se va îndulci de Dumnezeu».

De aceea, silindu-mă și eu către atotsfintele, dumnezeștile biserici și mai ales către dumnezeșcul sfânt loc, mănăstirea numită Sangov, unde este hramul preasfintei, cinstitei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitei și slăvitei vovidenii. <De aceea urmând> și domnia mea dela binecredincioșii, binecinstitorii sfântrăposăți domni, moși și strămoși ai noștri și întregului nostru neam, <Io Vlad voevod, am râvnit> și domnia mea să înnoesc și să întăresc și să miluesc și să îngrijesc <de această sfântă mănăstire>, după puterea noastră, din averea dată nouă de Dumnezeu, precum și ceilalți bătrâni domni . . . . . și am dat, ca să ia călugării întreg vinăriciul din dealul Cernăteștilor, deci <oricât se va alege, pe fiecare> an, neclintit, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele și copiilor domniei mele, câți Dumnezeu ne va da, după păcatele domniei mele, de veșnică pomenire.

De aceea și martori punem domnia mea <pe toți> dregătorii domniei mele: mai întâi pe jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan <Drăghici> mare vornic și jupan Tudor din Drăgoești mare logofăt și jupan Vâlsan <fost logofăt> și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Radul mare vistier <și Drăghici> spătar și Radul din Flocești mare paharnic și Vintilă din Cornești <stolnic și jupan Staico Șintescul mare comis și Radul Pașadia și Badea mari postelnici. <Ispravnic Ghiura> logofăt. Eu . . . . .¹⁾ care este între diacii cei mici, am scris, luna August <16 zile>, în anul 7040 <1532>. S'a scris în satul <Greac>a.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XX/15.

Orig. slav, hârtie, rupt și cu părți lipsă, pecete aplicată. Mai târziu s'a încercat completarea părților ce lipsesc și cu îndreptări, ce nu se potrivesc cu textul primitiv. O trad. rom. din sec XVIII, *ibid.*, XX/266, după care s'au făcut unele completări în lista divanului, precum și data zilei.

¹⁾ criptogram

1532 (7040) Septembrie 1, Buceurești.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jupanului Albu și cu fiii lui, anume Stan și Vlaicul și Neagoc și ficelor lui, Zoica și Neacșa cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Lângești jumătate, cu tot hotarul și cu morile, oricât se va alege partea lor și în Râugeni a patra parte și în seliștea care se numește Găureni, a patra parte, pentru că le sunt vechi și drepte ocine, dcdine. Și iarăși să le fie ocină lângă Lângești, dela Valea Draghinei în jos, până la hotar, unde le este vechiul hotar, pentru că a cumpărat jupan Albu dela Dumitru și dela Mușat, pentru 350 aspri.

Și iarăși să le fie ocină pe Valea Bisericii, un vârtop, care se cheamă pe Vale, între vale și între mal, pentru că iarăși a cumpărat jupan Albu dela Micșan, pentru 67 aspri.

Iar după aceea, a venit jupan Albu înaintea domniei mele, de și-a așezat pe ficele sale mai sus zise, Zoica și Neacșa, peste ocine și peste toată averea, oricât are. Dar până ce va fi jupan Albu viu și fiii lui, ei singuri să-și stăpânescă ocinele și averile, iar ficele amestec să nu aibă. Iar după moartea jupanului Albu și a fiilor lui, când nu se va mai afla nimeni din dânșii, ceiace să nu dea Dumnezeu, iar atunci să fie toate averile ale ficelor sale, pentru că astfel și-a întocmit averile sale, încă din zilele lui Basarab voevod. Și am văzut și am citit domnia mea și cărțile lui Basarab. Și a dat și un cal. Deasemenca și înaintea domniei mele, el a întocmit averile lui, așa precum este scris aici.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și oricărui i se va întâmpla dintre dânșii mai înaintea moarte, iar la dânșii prădalica să nu fie, ci să fie ocinele celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vâlsan fost logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Tudor, am scris în cetatea București, luna Septembrie ziua 1, anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. 1., nr. 354.

Orig. slav, hârtic, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

După divan este din anul 1532, nu 1531, deci s'a socotit anul dela Ianuarie.

1532 (7041) Septembrie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Fârtat pârcălab și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie un munte care se cheamă Peștere, partea lui Ratea și a fratelui său, toată, oricât se va alege. Și să-i fie partea lui Radul și a lui Stoica și a lui Stănilav și partea lui Dan și a lui Stoica și a lui Stănilav și a fratelui său Neagoe, deasemenea toată, cât se va alege.

Și iarăși să-i fie din muntele care se cheamă Tomescu, din partea lui Ion și din partea lui Dumitru și a lui Căndea jumătate. Pentrucă aceste părți de munte, ei le-au închinat dregătorului domniei mele, care este mai sus scris, de a lor bună voie și pentrucă i-a scos și din multe biruri.

De accia și domnia mea am dat aceste mai sus zise părți de munte dregătorului domniei mele, jupanului Fârtat pârcălab, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Hamza ban al Jiului și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vâlsan fost mare logofăt și Radul mare vistier și Drăghici mare spătar și Radul din Flocești paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadie mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Bogdan gramatic, care am scris, în luna Septembrie 18 zile, în cetatea de scaun București și dela Adam curgătorul an 7041 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 362.

Orig slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

532 (7040) Septembrie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, hramului și lăcașului sfintei și preacuratei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei uspenii și nastavnicului și învățătorului turmei celei cuvântătoare a lui Hristos, ieromonahul Theofan și tuturor fraților câți sunt în sfânta mănăstire, le dă domnia mea vama dela Calafat, ca

să le fie ocină și ohabă. Și să ia vama dela Calafat: de un cal, 6 aspri și de un bou, 3 aspri și de o vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru și de un sac de grâu, 2 aspri și dela o sută de bolovani <de sare>, 3 bolovani, de un butoi cu vin, 10 aspri.

Bistrețu și Balta Albă și Platătea sunt ocină și ohabă și dedină: dela 10 pești, un pește sau dela baltă mare sau dela baltă mică, până la Calafat, dela 10 pești, un pește. Și la acele bălți, cine va săra cu corabia și dela o corabie, 30 aspri, dela o majă, 15 aspri, dela un car, 4 aspri dela o povară pe cal, 2 aspri. Și balta dela Cameni, dela 10 pești, unul și dela Blatița până la Severin, fie baltă mică, fie baltă mare, dela 10 pești, unul.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă va călca și nu va cinsti și nu va întări, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l batjocorească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și su Arie și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace și va fi în veci, amin.

Aceștia sunt martori: jupan Hamza mare ban și jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vălsan fost logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Drăgoi gramatic, am scris în cetatea București, luna Septembrie 18 zile, în anul 7040 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 355.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

De-a divan este din 1532 și nu din 1531, deci s'a socotit anul dela Ianuarie.

116

<1532 — 1533> Noembrie 14.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Scrie domnia mea ție, Stane din Hotărani și cu nepoții tăi și așa vă spunem domnia mea că au venit călugării dela sfânta mânăstire dela Bistrița și au adus cărțile în fața domniei mele. Astfel am văzut și domnia mea că i-au dat Stroe postelnic și Pârvul ban sfintei mânăstiri, pentru sufletele lor. De aceia, îți spunem domnia mea, ca

să te ferești de satul anume Mușcel, căci l-au dat Stroc postelnic și Pârvul ban sfintei mânăstiri.

De accia, să-l lași în pace, să te ferești de dânsul, ca să-l ție călugării, precum l-au ținut și de mai înainte, pentrucă am judecat cu toți dregătorii domniei mele, ca să fie al sfintei mânăstiri. Și orice ai luat din sat, toate să le dai înapo, până la un fir de păr din cap, orice au lăsat la moartea lor acești boieri. Altfel să nu faci, după spusa domniei mele.

Ispravnic Drăghici mare vornic.

S'a scris în Noembrie 14 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 363.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă voevod și după Drăghici mare vornic, care este în funcție până la sfârșitul anului 1533.

117

1532 (7041) Decembrie 2, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și bătrânului și preabunului Radul voevod. Dat-au domnia lui aciastă poruncă a domniei sale slugii domniei sale, lui Mihăilă cu frații săi și Țigulii cu frații săi, ca să le fie lor moșie la Păcleni a lor parte, oricâtă să va alége, pentrucă iaste a lor veche și dreaptă moșie dela strămoș<i>.

Și iar să fie lui Mihăilă și lui Cărstiian partea lui Căprioară de Păcleni, toată, pentrucă o au cumpărat Mihăilă și Cărstiian dela Căprioară, drept 1.000 aspri gata. Și calul i l-au ertat domnia sa.

Pentru aciasta, au dat și domnia lui, ca să le fie lor întru stăpânire și ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților și de către nimené să nu să clătească, după zisa domniei sale. Și între dânsii mai multă pricină să nu fie.

Iată și mărturii au pus domnia lui pe: jupan Hamza mare ban Craiovescul și jupan Drăghici mare dvornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Radul mare vis-tier și Drăghici spatar și Radul din Flocești paharnic și Staico Șintescul comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadiia mare postelnic. Ispravnic Dumbravă portar.

S'au scris în Târgoviște, luna Dechemvrie 2 zile, leat 7041 <1532>.

Arh. St. Buc., Depunerii provizorii, IV/1.

Trad. rom.

<1532 — 1533> Decembrie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Scrie domnia mea boierului domniei mele, jupanului Stan vornicul din Hotărani și așa îți vorbim domnia mea pentru treaba acelu sat, anume Mușcelul, pe care l-au dat Pârvul ban și Stroe postelnic sfintei mânăstiri dela Bistrița pentru sufletul lor. Iar domnia mea ți-am spus ca să te ferești, iar tu nu te-ai ferit, precum ți-am spus domnia mea.

De aceea, din ceasul în care vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te ferești de acel sat, căci nu ai niciun amestec la acel sat, pentru că l-au dat acei boieri pentru sufletele lor. Și mai mult să nu se plângă călugării în fața domniei mele de tine, căci rău vei păți. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ghiura logofăt.

S'a scris în Decembrie 6 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 365.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Ghiura logofăt.

119

1532 (7041) Decembrie 11, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfântului și dumnezeescului hram și lăcaș, mânăstirii numită Glăvăciov, unde este hramul preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururca fecioară Maria și cinstitei ei blagoveștenii și preacinstului părinte egumen Sava și tuturor fraților celor ce trăesc întru Hristos în acest sfânt loc, ca să le fie ocină în Neagra, partea lui Radul al lui Manda, toată, cât se va alege, pentru că a cumpărat-o părintele egumen Sava dela Radul al lui Manda, pentru 5000 aspri gata, în vremea când era Radul viu.

De aceea, i-am dat și domnia mea sfintei mânăstiri mai sus zise, Glăvăciovul, ca să-i fie de ocină și de obabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Hamza mare ban și jupan Șerban fost vornic și Vâlsan fost logofăt și

Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Staico comis și Staico al lui Pârvan stolnic și Radul postelnic. Ispravnic Cârștian logofăt.

Am scris cu, Dumitru Foame, în Târgoviște, luna Decembrie 11 zile, anul 7041 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 364.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

120

1532 (7041) Decembrie 29, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad voevod și domn, fiul preabunului și marelui Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților pe peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și m'a ridicat în scaunul sfântărilor părinți ai domniei mele. Acestea amintindu-mi și domnia mea, cum mulți împărați s'au veselit, dar în împărățiile lor, însă puțini au moștenit împărăția cerurilor, m'am silit dar și eu nu numai această împărăție a o îndrepta, ci și a îngriji de cele veșnice ale mele și de cei ce sunt întotdeauna adevărați și cu dreaptă credință care mult au slujit și întru nimic nu au șovăit, nici nu au dat dosul dușmanilor mei, ci nu au cruțat sângele lor a-l vărsa pentru domnia mea, după cum rădăcina bună aduce rodul cel mai cinstit.

De aceea, am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față, care stă mai presus de toate cinstitele daruri, acest hrisov al domniei mele, dregătorului domniei mele, jupanului Vlaicul clucer și cu frații săi, jupanului Mihnea stolnic și lui Badea și nepotului lor Pătru, fiul popii Neagoe și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie satul, anume Năpârtanii toți, cu tot hotarul și din seliștea Măceșanilor și a Bozianilor jumătate și muntele numit Iazerul tot, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și baștine.

Și să le fie la Berivoești și la Drăgănești dela Slănic a treia parte de peste tot hotarul și la seliștea Copăcenilor și pe toate seliștele și pe râul Bratiei și pe râul Năvrăpului și Răușorul, părțile lor și la muntele care se cheamă Berivoescul a treia parte, care se cheamă partea lui Bărcan, toată, pentru că le sunt vechi și drepte ocine acestea, a treia parte și cumpărate de părintele lor jupan Pătru postelnic dela Bărcan din Berivoești și dela Cotescul vornic, pentru 70 de florini ungurești, încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul.

Și iarăși să le fie la Piscani, de peste tot hotarul jumătate și pe apă și pe uscat. Iar din a doua parte, a șasea parte, pentrucă a cumpărat jupan Vlaicul clucer și cu frații lui dela Arfa partea lui Arfa toată, pentru 2400 aspri. Și partea lui Negre toată, căci a cumpărat-o dela Dragomir, fiul lui Negre, pentru 2600 aspri. Și din partea lui Badea Zvâșteală jumătate, căci au cumpărat dela Zvâșteală, pentru 1070 aspri. Și din partea lui Vlad, fratele lui Zvâșteală, jumătate, pentrucă au cumpărat-o dela Vladul, pentru 1300 aspri. Și din a șasea parte, mai sus scrisă, partea lui Badea Bulgarul toată, căci au cumpărat-o dela Badea pentru 2400 aspri. Și din partea lui Alăman un loc de casă, căci l-a cumpărat dela Alăman, pentru 250 aspri. Și din partea lui Stoian Aleuș o livadă, căci a închinat-o însuș Aleuș de a sa bună voie jupanului Vlaicul clucerul.

Și iarăși să le fie la Racovița Medelecanului partea pe care a ținut-o Șerban vornic, pentrucă a dat-o Șerban vornic jupanului Vlaicul clucer de a sa bună voie; și după accia, a și cumpărat-o jupan Vlaicul clucerul dela jupan Șerban vornic, pentru o sabie ferecată, de 2000 aspri.

Și iarăși să le fie la Bărbătești și la Brănești, de peste tot hotarul, partea lui Barbul ban și a fratelui său Drăghici toată, căci Barbul ban și fratele său Drăghici, ei au pierdut-o cu hiclenie față de Vlad voevod. Iar boierul domniei mele, jupanul Vlaicul clucer, el a dobândit-o cu dreaptă și credincioasă slujbă față de Vlad voevod. Iar după accia, aceste mai sus scrise averi, sate și Ațigani, partea jupanului Barbul ban și a fratelui său Drăghici s'au aflat și cumpărat de jupanul Vlaicul clucer, pentrucă Barbul ban și fratele său Drăghici, ei au rămas datori emninului din Vidin ¹⁾ cu 40.000 aspri și emninului din Rahova ²⁾ cu 50.000 aspri. Și acești aspri erau ai împăratului, dela vaduri, din socoteala lui tefterdar bașa al împăratului, Schinder Celebi. Și mare pâță a avut răposatul Vlad voevod din partea Porții pentru acei aspri. Și a plătit domnia lui acca datorie, mai sus zisii aspri, 90.000 aspri. Și am vrut domnia mea să iau acca mai sus zisă datorie dela acei boieri care țineau averile lui Barbul ban și ale lui Drăghici. Iar ei au căzut și s'au rugat la domnia mea, ca să-i miluim domnia mea cu cât am plătit domnia mea datoria lui Barbul ban, ca să se cheme și cumpărate de ei acele mai sus zise averi. Și cu ceiace a dobândit boierul domniei mele, jupan Vlaicul clucer dela răposatul Vlad voevod, sate și Ațigani mai sus zisi, împlinește prețul de 13.500 aspri.

Și iarăși să le fie jumătate din vadul și din moara dela Crângure, pentrucă a închinat jupanița Oancioaic și cu fiul ei Stoica, de a lor bună voie, ca să fie unul altuia doi frați.

---

¹⁾ « in orig. Bdin ».

²⁾ « in orig. Orchova ».

Și iarăși să le fie sălașele de Ațigani, anume: Severin cu copiii săi și Voina și Belcio cu copiii săi și Stepan cu cumnații săi Caraguia și Erha și cu copiii săi, pentrucă le sunt vechi și drepti Ațigani și dcdină.

Și iarăși să le «fie» Ațigani: Danciul cu copiii săi și Mircea cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Voico cu copiii săi și Culca cu copiii săi și Radul și Duca cu copiii săi și Malcoci și Guțul și Lupșa și Nicula cu copiii săi și Grozea cu copiii săi și Moia și Bratul și Bata și Stan cu copiii săi și Paraschiva cu copiii săi, căci au fost ai lui Barbul ban și ai fratelui său Drăghici. Astfel, ei i-au pierdut cu hiclenie iar jupanul Vlaicul clucer și cu frații săi, ei i-au dobândit cu dreaptă și credincioasă slujbă pe acei Ațigani de mai sus. Și iarăși să le fie un Ațigan, anume Bica cu copiii săi, căci le este vechi și drept Ațigan.

Și iarăși să le fie jupanului Vlaicul clucer și fratelui său Mihnea și Badea și nepotului lor, Pătru, în Găvănești, care este pe apa Teleormanului, jumătate, și la ocina care este pe câmpul numit al Clinei, jumătate, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și cumpărată de părintele lor, Baico ¹⁾, din zilele bunicului domniei mele Vlad voevod Călugărul, dela Lețea spătar, pentru 2000 aspri și dela Gherghina părcălab, pentru 100 de oi, însă năoare, care fac 1200 aspri.

Dar fratele său Badea să aibă amestec în Găvăneștii de Jos tot și cu tot hotarul și la 2 sălașe de Ațigani, anume Bica și cu copiii săi și al doilea, pe care și-l vor alege. Iar nepotul lor Pătru să aibă a patra parte de peste toate satele și ocinele mai sus zise și un sălaș de Ațigani din fiii lui Giczea Țiganul. Iar când nu se vor mai afla fii din jupanul Vlaicul clucer și din fratele său Mihnea, aceasta să nu dea dumnezeu, atunci să fie toate averile, satele și Ațigani ale fratelui lor Badea și ale surorii lor Stanca și ale nepotului lor Pătru, ca să fie trei frați.

Iar la satul Racovița să nu se amestece, ci, după moartea jupanului Vlaicul clucer și a lui Mihnea stolnic, să fie Racovița jumătate și cu moara, cât a fost partea jupanului Vlaicul toată, la mănăstirea dela Valca și un sălaș de Ațigani, anume Grozea cu copiii săi, dar fără acel mai sus scris al lui Pătru, căci au întocmit înșiși, jupanul Vlaicul clucer și Mihnea stolnic cu limba lor. Dar până ce vor fi vii, singuri să-și cârmuiască averile, satele și Ațigani. Iar calul, l-am iertat lor domnia mea.

De aceea și domnia mea le-am dat jupanului Vlaicul clucer și fratelui său jupanului Mihnea stolnic și Badei și nepotului lor Pătru și cu fiii lor, ca să le fie acestea toate mai sus scrise averi, sate și Ațigani de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

---

¹⁾ așa în orig.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi, ci va strica și va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele, iar pe acela Dumnezeu să-l necinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică precurata mamă a lui Dumnezeu la cumplita judecată. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vâlsan fost mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Staico al lui Pârvanul stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Ghiura al doilea logofăt.

Și eu, Coresi scriitorul, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 29 zile, dela Adam anul curgător 7041 <1532>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arb. St. Buc., S. I., nr. 366.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XX.

121

<1533 — 1534> Ianuarie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, hramul și lăcașul sfintei și preacuratei și binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei și slăvitei ei uspenii, ca să-i fie vama Calafatului și să ia de un cal, 6 aspri și de un bou, 3 aspri și de vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru și de două obroace de grâu, 2 aspri și de o sută de bolovani <de sare>, 3 bolovani și de butoi, 10 aspri.

De aceia și doamnia mea am dat. Și nimeni să nu cuteze a opri nici cât un fir de păr din cap, pentru că acel om rău va păți dela domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ghiura logofăt.

Scris Ianuarie 10 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 367.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Ghiura logofăt.

122

1533 (7041) Ianuarie 12, Târgoviște.

Căți se poartă cu duhul lui dumnezeu, aceștia sunt fiii lui dumnezeu, zice dumnezeescul apostol, căruia călcându-i pe urmă cei iubitori de dreptate și acel fericit glas al bucuriei s'au învrednicit a-l auzi: « Veniți binecuvântații tatălui meu, de moșteniți împărăția pregătită vouă dela alcătuirea lumii, căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc și am însetat și m'ați adăpat, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați slujit ». Aceste bunătăți deci și acest glas să asculte cei care fac bine și tot odată să pătrundă în bucuria domnului lor. Deasemenea și păcătoșii trimiși în focul vecinic < să audă > că n'au păzit porunca domnului și nici n'au hrănit pe cei flămânzi, nici pe cei însetați nu i-au adăpat, nici pe cei goi n'au îmbrăcat, nici bolnavului sau în temniță au slujit.

Acestea deci auzind despre cele sufletești, trebuie deci a nu amâna din zi în zi sau ceasul, căci deși suntem și prin multe îngreunați și prin grele păcate, auzim pe bunul stăpân zicând că: Nu am venit, zice, a chema pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință, ci nu cuvinte zădarnice pentru cei păcătoși, căci pentru pocăință pe față sunt multe chipuri: dragostea, curățenia, postul, milostenia și altele, faptele bune care sunt domnului plăcute, ca și lăcașurile, după măsura faptelor bune, multe sunt. Și deci multe am auzit din scriptură inspirată de dumnezeu, căci spre folosul nostru sunt cele spuse. Pentru aceasta, deci ne-am grăbit spre faptele bune, ci la multe...¹⁾ ale stăpânului ne uităm, căci pentru cei păcătoși s'a îndurat, s'a pogorit și către fețele robilor a privit, ca pe noi păcătoșii în sus să ne ridice și chiar jertfira fiului n'a cruțat. Știind deci că întinde mâna, către toți cei păcătoși căci spune: « Nu vreau moartea păcătosului, ci ca să se îndrepte el și viu să fie ».

Aceasta deci din sfânta scriptură auzim și stăpânului obștesc ne rugăm să se milostivească de noi păcătoșii și spre faptele bune să întoarcă inimile și gândurile noastre. Văzând deci în aceste vremuri sfintele mănăstiri și sfințitele și împărăteștile biserici în multe lipsuri, căci au sărăcit de binecinstitorii și sfânt-

¹⁾ loc rupt în text.

răposaii împărați și domni și multe într'o pustiire desăvârșită au ajuns din pricina scăderii buneii cinstiri, aceasta din pricina păcatelor noastre, mai ales mănăstirii dela sfântul munte al Athosului, grădina preacuratei maici a lui dumnezeu.

Și pentru aceasta, așa am făcut și ne-am făgăduit cinstitei și împărăteștii mănăstiri, numită Marea Lavră, care este capul întregului sfânt Munte, unde zac cinstitele moaște ale preacuviosului părintelui nostru, Athanasie Atonianul, cum am spus despre binecinstitorii împărați și ctitori, sărăcită dela aceștia, întru totul sfintele locuri au intrat în stăpânirea necredincioșilor și decăzuți și mult chinuiți de ei pentru obiceiurile dreptcredincioase, ca să poată să-i desfacă de ele; însă atotvăzătorul ochiu de aceasta să-i ferească, în dreapta credință și de păcate să-i întărească.

Pentru aceasta și noi păcătoși fiind, nădejdea pentru vitejia lui Hristos, eu deci, Io Vlad voevod, din cugetul lui dumnezeu aflându-mă domn al Țării Românești și cu copilul meu dat de dumnezeu, Mircea, am văzut despre aceste mai sus zise laturi, acești întrutotul curați monahi, care au pornit din răsărit până în apus, ca oriunde vor putea afla dreptcredincioși împărați și domni spre ajutorul și întărirea sfintei mănăstiri. Văzând deci binecinstitorii bărbați și domni străduindu-se din toată inima către o atare faptă, de aceea și noi, după putere ne-am străduit, din avutul încredințat nouă de dumnezeu și am făcut obroc atotcinstiului hram al sfântului, preacuviosului părintelui nostru Athanasie Atonianul, în fiecc an să vie frații dela sfânta mănăstire să, ducă în sfânta mănăstire câte 10.000 aspri și cheltuiala fraților cari vor veni câte 1000 aspri. Iată și am făcut acest al nostru hrisov, l-am făcut, l-am trimis să stea în sfânta mănăstire; cartea însă cea mică ce este făcută, o dau fraților s'o aducă pentru obroc.

Pentru aceasta, sfinți părinți, vă rugăm pe toți ierarhii, cinstite părinte egumene și cu toți purtătorii de dumnezeu preoți și călugări bătrâni, toți care sunt în sfânta mănăstire frați, dacă vă este fără supărare sfințiilor voastre, ca să se scrie în sfântul pomelnic în sfânta proscunodie și părinții mei și pe mine, Io Vlad voivod și pe copiii noștri și în pomelnic sobornic și să se cânte într'o zi pe săptămână sfânta liturghie, când veți voi, cu băutura, iar domnia mea cât am făgăduit, cât sunt în viață și în puterea dată nouă de dumnezeu, acestea să trimitem acestui sfânt loc, adică mării Lavre.

După trecerea noastră din cele de aci, cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie după noi stăpânitor al Țării Românești, sau dintre copiii noștri sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, din alt neam, orice binecinstitor creștin, dacă va cinsti și va înnoi și va întări și va păzi acest hrisov al domniei mele, domnul dumnezeu cel în troiță mărit, pe acela domnu dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească și aici și n veacul viitor și să- fie lui ajutoare la înfricoșata și nefățarnica judecată precurata maică a domnului și

preacuviosul părintele nostru Atanasie Atonianul și toți sfinții care din veac au plăcut lui Dumnezeu. Iar dacă nu va înnoi, nici va cinsti, ci va lăsa în uitare, să dea seamă la înfricoșata zi a judecării.

Pentru aceasta, o preacurată maică a domnului și preacuvioase părinte Athanasie, primește dela noi, păcătoșii și nevrednicii tăi robi, acest mic prinos, ale tale dintru ale tale, ție îți aduce prin mila fiului tău și a Dumnezeului nostru și prin ale tale preacurate rugăciuni toate ne sunt încredințate. Pentru aceasta, stăpână, fii milostivă și mijlocitoare nouă la înfricoșata și a doua venire a fiului tău și a Dumnezeului nostru, domnului Iisus Hristos. Lui însă, cu tatăl mărire și închinăciune și cu preasfântul duh în vecii vecilor, amin.

Ispravnic Giura al doilea logofăt.

Și eu, Borea diacon, care am scris în mărita cetate Târgoviște, în luna Ianuarie 12 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/20.

Fotocopie după un orig. slav din arhiva mării Lavra dela Athos.

Un rezumat francez la Acad. R.P.R., nr. 4783, f. .

123

1533 (7041) Ianuarie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Mușetești, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și sfintei mănăstiri numită Snagov, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei vovidenii și sfintei mănăstiri numită Nucetul, unde este hramul sfântului și slăvitului, marelui mucenic și purtător de biruinți Gheorghe din Capadochia și sfintei mănăstiri ce se cheamă Bolintinul, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei blagoviștenii și sfintei mănăstiri ce se cheamă Strâmbul, unde este hramul sfântului și preacuviosului părintelui nostru, arhierarhul și făcătorul de minuni Nicolae din Mira Lichiei, ca să le fie lor bălțile numite ale Doamnei, ce a fost partea domnească toată. Și să fie împreună cu sfânta mănăstire dela Glavaciiov și cu sfânta mănăstire dela Tutana, deci să ia tot venitul ce este dela aceste mai sus numite bălți; însă să fie sfânta mănăstire dela Mușetești peste o parte și Snagovul peste altă parte și Nucetul peste altă parte și Bolintinul iarăși peste

altă parte și Strâmbul >¹⁾ iarăși peste altă parte și Glăvaciov iarăși peste altă parte și Tutana deasemeni peste altă parte și să împartă ce va fi venitul acestor mai sus zise bălți frățește, fiecare pe partea sa.

Pentru că domnia mea am văzut cartea răposatului Vlad voevod și ale altor domni ce au fost înainte de domnia mea, că au fost acestea mai sus numitele sfinte mănăstiri miluite și întărite cu aceste mai sus pomenite bălți. Deasemeni domnia mea am dat și am dăruit aceste mai sus zise bălți sfințelor mănăstiri, ce sunt mai sus scrise, ca să fie de întărire sfințelor și dumnezeieștilor mănăstiri și fraților ce trăiesc în sfintele mănăstiri de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. Și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Danciul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Coresi, ce am scris în orașul de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 16 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 368.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1849.

124

1533 (7041) Ianuarie 26, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Vlad voevod, fiul marului și bunului Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu bunăvoința lui Dumnezeu, domnind și stăpânind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți Amlașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit cu bunăvoința dată nouă de domnul, cu inima curată, a proslăvi pe domnul cel ce m'a proslăvit pe mine, căci iată mi-am adus aminte că mulți au ales cele cerești pentru cele pământești, precum și sfânta scriptură mărturișește: «Faceți negustorie până este târgul». De aceea, am râvnit la acei ce au fost înainte de noi, care cele pământești cu pace le-au cârmuit și iarăși pe cele pământești pământului le-au lăsat și către cele cerești prin cele bune s'au alăturat.

Acestea văzând și auzind și noi, am dorit către cinstita mănăstire numită Dohiâr, hramul și lăcașul sfântului fără de trup arhanghelul Mihail, pentru că au venit frații dela sfânta mănăstire și au adus scrisoarea și făgăduința părin-

¹⁾ loc rupt în orig.

telui meu Radul voevod. De accia, sfinți părinți, am văzut și am primit sfânta mânăstire cu toată osârdia și am făgăduit a ne numi ctitor al sfintei mânăstiri cu cei de mai înainte sfântrăposați întru domnul. Și am făcut un obroc sfintei mânăstiri, ca să vină frații dela sfânta mânăstire în fiecare an la Invierea lui Hristos, să ia obrocul sfintei mânăstiri, câte 3000 aspri. Iar fraților, cheltueli afară de obroc, câte 400 aspri. Aceasta am făgăduit a ține neclintit, să fie ajutor sfintei mânăstiri, dumnezeștilor călugări de trebuință, cât este nevoie sfintei mânăstiri, ca să se întărească, iar nouă să ne fie de veșnică pomenire.

Accasta am făgăduit a da, cât va fi în viața domnia mea; iar după noi, pe cine va alege domnul dumnezeu a fi domn al Țării Românești sau din rodul inimii noastre sau din neamul nostru sau din alt neam, cărui binecinstitor îi va da dumnezeu, acela să înnoiască și să întărească acest hrisov și să întărească ajutorul sfintei mânăstiri, precum s'a făcut aici; sau dacă îl va îndemna sfântul duh încă mai mult a adăoga, pe unul ca acela să-l miluiască domnul dumnezeu și să-l întărească în domnia lui și în viața viitoare să-i dea domnul dumnezeu să primească fericirea ce e pregătită celor ce-l iubesc pe el și locul de-a dreapta domnului să câștige, amin.

Am scris eu, prea păcătosul Bogdan, dintre diacii cei mici, luna Ianuarie 26 zile și în orașul de scaun Târgoviște, dela Adam cursul anilor 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 369.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. din 1915.

125

1533 (7041) Februarie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Argeș, unde hramul precinstitei, curatei, prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ei <satele> anume: Prăvălenii toți cu tot hotarul și Iașii toți cu tot hotarul, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mânăstiri dela Argeș.

Și după accia, din vremea când a făcut Basarab voevod sfânta mitropolie dela Târgoviște și domnia lui a cumpărat jumătate din Bănești, dela Ruia, dela Ștefan pitar, pentru 20.000 aspri, iar cealaltă jumătate din Bănești a rămas prădalica, de a fost prădalica și domnească. Astfel, domnia sa a miluit sfânta mitropolie cu Băneștii toți, iar sfânta mânăstire dela Argeș să țină Iașii și Prăvălenii toți, să fie sate pentru sate.

Și după aceea, în zilele lui Radul voevod, a venit Radul al lui Mandea înaintea domniei sale, de s'a întocmit cu părintele vlădica Ilarion, de a dat Radul al lui Mandea sfintei mitropolii Vălsăneștii toți, iar vlădica Elarion, el a dat lui Radul al lui Mandea Băneștii toți, de au schimbat sat pentru sat, dar de a lor bunăvoie.

Și după aceea, când a fost în zilele lui Moisi voevod, Radul a lui Mandea a luat fără judecată și fără dreptate, cu sila și Vălsăneștii și Băneștii. Iar domnia mea am judecat și am cercetat cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am cetit domnia mea cartea lui Radul voevod pentru întocmire și am dat domnia mea sfintei mitropolii ca să-și țină Vălsăneștii, iar sfânta mănăstire dela Argeș să țină Prăvălenii și Iașii, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, dacă va cinsti și va întări această carte a domniei mele, să-l păzească domnul Dumnezeu și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări, aceluia domnul Dumnezeu < să-i dea > să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei.

Iată și martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Hamza mare ban și jupan Șerban vornic și jupan Vălsan logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis, Vintilă stolnic și Radul Pașadia mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Oprea grămătic, am scris în orașul de scaun Târgoviște, luna Februarie 2 zile, dela Adam cursul anilor 7041 < 1533 >.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 370.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

126

1533 (7041) Februarie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlăhiei, fiul marului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Argeș, ca să-i fie sălașele de Ațigani, anume: Zogorean cu copiii săi și Cârștian cu copiii săi, pentru că sunt vechi și drepte și dăruite de Băsarab voevod sfintei mănăstiri dela Argeș.

Și după aceasta, a avut părintele egumen dela Argeș pâra înaintea domniei mele cu egumenul dela Deal. Și astfel a pârît egumenul dela Deal că acești mai sus ziși Ațigani, ei sunt ai mănăstirii dela Deal. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am aflat domnia mea

că acești mai sus pomeniți Ațigani, ei sunt ai sfintei mânăstiri dela Argeș, miluiți de Basarab voevod. Iar sfânta mânăstire <dela Deal> nici <un amestec> n'a avut, ci a rămas egumenul dela Deal de lege dinaintea domniei mele. Și după aceasta, ei s'au împăcat înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Argeș, să-i fie acești mai sus ziși Ațigani de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Hamza mare ban și jupan Șerban vornic și jupan Vâlsan logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadia mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Am scris eu, Oprea, în Târgoviște, Februarie 2 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 371.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

127

1533 (7041) Februarie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată Țara Ungrovlăbiei, fiul preabunului și marelui Vlad ¹⁾ voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume: Cornea și Drăghici și Albul și Mircea și Cârstea și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Brețculești, oricât a fost ocina bunicului lor Brețco, toată, cu tot hotarul, pentru că le este lor veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceia, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Stanciu din Mărcești, pentru jumătate din această mai sus zisă ocină. Dar domnia mea întru aceia am cercetat și am judecat, cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Cornea și lui Drăghici și lui Albul și lui Mircea și lui Cârstea lege, 24 boieri, să jure că le este veche și dreaptă ocină, dedină. Astfel, ei au adus pe acei 24 boieri și au jurat înaintea domniei mele. Iar Stanciu din Mărcești și cu frații, anume Spițele și Dan și Șerbu și Ursilă, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Și după aceia, jupan Lăudat clucer și jupan Trifa vistier și Stanciu cu frații săi, ei iarăși au părât înaintea domniei mele că Cornea și Drăghici și Albul și Mircea și Cârstea, ei nu au adus pe acei 24 boieri înaintea domniei mele și nu au jurat. Iar domnia mea întru aceia iarăși am zis lui Cornea cu frații săi să aducă pentru a doua oară pe acei 24 boieri. Astfel, ei iarăși i-au adus pentru a doua

¹⁾ în loc de «Radu».

oară și au jurat dinaintea domniei mele, iar jupan Lăudat clucer și jupan Trifa vistier și Stanciul cu frații săi, ei iarăși au rămas și în al doilea rând dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat lui Cornea și lui Drăghici și lui Albul și lui Mircea și lui Cârstea, să le fie lor la Brețculești ocina bunicului lor Brețco toată, de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost mare logofăt ¹⁾ și jupan Vâlsan fost mare logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Danciul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Vâlsan fost mare logofăt.

Și eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 7 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 372.

Orig. slav perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1741.

128

1533 (7041) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri anume Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururca fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie morile ce sunt pe Râul Doamnei, lângă crâng și cu locul cât este, din plopi până în plopi, pentrucă i-a fost veche și dreaptă ocină, dedină, încă din zilele lui Radul voevod cel Frumos, pentrucă au fost câștigate și dobândite de jupan Cârjeu vistier dela mai sus zisul Radul voevod, pentru slujba ce i-a slujit.

Iar după moartea jupanului Cârjeu vistier și acest mai sus amintit vad de mori, el a stat pustiu și astupat. Iar din vremea ce a fost părăsit acest vad de mori și megieșii din Micești, ei au cotropit această ocină. Și după aceea, Miceștii au închinat acest vad de mori jupanului Pârvul vornic de bunăvoia lor, în zilele lui Vlad voevod Călugărul. Astfel, jupan Pârvul vornic, el a pus un județ ²⁾,

¹⁾ în loc de « fost mare vornic ».

²⁾ « sudstvo » în orig.

cu mila domnului său, de a făcut acel iaz tot cu sapele și cu cazmalele și și-a făcut și mori și le-a ținut jupan Pârvul vornic aceste mori, cât timp a fost viu jupan Pârvul vornic, el a ținut acest vad și cu morile, iar Miceștii, ei au ținut ocina.

Și după accia, când a fost în zilele lui Radul voevod cel Bătrân, fiul lui Vlad voevod Călugărul și jupanița Cârjeoae a pârît înaintea domnului sale că a fost această mai sus zisă moșie cotropită de megiașii din Micești; astfel, a adus Cârjeoae 12 boieri și a jurat înaintea mai sus zisului Radul voevod cu acei 12 boieri, de și-a scos câtă a fost ocina ei; însă a fost și acest mai sus zis vad de mori în această ocină. Astfel, jupanița Cârjeoae nu a vrut nicidecum să primească sau să ia acest vad de mori, ci singură, de bunăvoia ei, a dat acest mai sus zis vad de mori sfintei mănăstiri dela Bistrița. Și s'a scris în sfântul pomelnic, la sfânta proscomidie.

Și după accia, când a fost în zilele lui Vlăduță voevod, iar jupan Oancea din Batiu, el a cumpărat dela jupanița Cârjeoae cât a fost partea ei de ocină din Micești, însă fără acest mai sus zis vad de mori, pentru 300 aspri. Astfel, jupan Oancea din Batiu, el și-a ținut ocina, iar călugării, ei au ținut morile în pace și slobozi.

Și după accia, iarăși, când a fost în zilele lui Radul voevod cel Tânăr și jupan Oancea din Batiu, el iarăși s'a judecat ca să ia aceste mai sus zise mori dela călugări și a luat 12 boieri, ca să-i cerceteze rândul, acolo la fața locului; iar boierii și megieșii nicidecum nu le-au dat lui, ci le-au dat iarăși sfintei mănăstiri.

Și după accia, iarăși când a fost în zilele lui Vlad voevod, fiul lui Vlăduță voevod, iar jupan Vlaicul clucer, el a luat aceste mai sus zise mori dela călugări cu sila și fără judecată și n'a stat de față cu călugării. Și le-a ținut până acum, în zilele domnului mele.

Iar jupan Vâlsan logofăt și călugării, ei au venit înaintea domnului mele, de au pârît că a luat Vlaicul clucer aceste mai sus zise mori cu sila și fără nicio judecată. Iar jupan Vlaicul clucer deasemeni a pârît că sunt aceste mai sus zise mori ale lui vechi și drepte ocine; și a scos Vlaicul clucer și cărți de cumpărătoare. Iar călugării cărți nu au avut, pentru că le-au pierdut, când au jefuit Ungurii mănăstirea și au tăiat și pe călugări, atunci au pierit și cărțile. Astfel, domnia mea la aceasta am cercetat și am judecat, cu cinstiții dregători ai domnului mele și am dat domnia mea jupanului Vâlsan logofăt și călugărilor lege, 12 boieri, să le cerceteze rândul după dreptate, însă acolo la fața locului. Așa, acești 12 boieri și cu hotanicul, jupan Radul logofăt, ei au cerut și au aflat că a fost închinat acest mai sus zis vad de mori de jupanița Cârjeoae sfintei mănăstiri; astfel și ei, încă l-au dat sfintei mănăstiri.

Iar Vlaicul clucer, el iarăși n'a vrut să lase precum au dat acești 12 boieri înaintea domnului mele sfintei mănăstiri, însă a pârît, ca să ia și el lege să jure.

Iar jupan Valsan logofăt și călugării, ei nu i-au dat lui lege, pentru că ținea Vlaicul clucer morile. Ci iarăși a luat jupan Valsan logofăt și călugării lege în al doilea rând, tot boieri mari, anume: Drăghici mare vornic și Tudor mare logofăt și Drăghici mare spătar și Badca Aiaz și Staico comis și Giura logofăt și Lăudat clucer și Stoica Cozleci vornic și Duma vornic și Stan vornic și Mogoș sulger. Astfel, acești 12 boieri, ei iarăși au cercetat după dreptate și după lege și au aflat pe jupanița Cârjoae scrisă în sfântul pomelnic și niciunul dintre ei nu a îndrăznit a atinge cu mâna lui pentru a scoată aceste mai sus zis nume al jupaniței Cârjoaci, ce și-a zis pe călugărie numele Magdalina, din sfântul pomelnic. Asemeni și domnia mea împreună cu părintele vlădica Mitrofan și cu acești mai sus ziși boieri și cu toți ceilalți boieri ai domniei mele, n'am îndrăznit a scoate acest mai sus zis nume din sfântul pomelnic, ci am lăsat acest mai sus zis nume să se pomenească la sfânta proscomidie și să fie aceste mai sus zise mori ale sfintei mănăstiri. Astfel Vlaicul clucerul a rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să-i fie ei aceste mai sus zise mori de ocină și de ohabă și de nimeni neatins în veci, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Craiovei și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost mare vornic și Radul vistier și Drăghici spătar și Danciul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Detco postelnic.

Și eu, Coresi, ce am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 373.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1847.

129

<1533> Martie 18, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Chirtop portar, ca să-i fie la Runcu de peste Olt, jumătate, cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreptă ocină și dedină.

Și după aceia, a venit jupan Chirtop portar înaintea domniei mele, de i-a dat surorii sale jupaniței Voica zestre, însuși jupan Chirtop, de a sa bună voie. Iar jupan Lăudat mare clucer și jupanița lui, Voica, l-au dăruit pe el cu un cal turcesc înșeuat și înfrăuat și cu o haină de postav și cu o lingură de argint de 200 aspri.

De accia, am dat și domnia mea jupanului Lăudat mare clucer și jupanitei lui Voica și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie la Runcu jumătate și cu mori și cu vii și cu tot hotarul, oricât a ținut jupan Chirtop portar, să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalice să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. De nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vălesan fost logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadia postelnic.

Și s'a scris în cetatea de scaun București, luna Martie 18 zile, în anul 7031, <1523>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXX/38.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Data este greșită, cifra zecilor fiind 40 nu 30; deci 7041 <1533>, ceiace corespunde și cu divanul.

130

1533 (7041) Martie 19.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și sfintei ci uspenji, ca să-i fie seliștea ce se chiamă Bistrețul, ca oricâți vecini se vor strânge în acel loc, ce este mai sus scris, iar ei să fie în pace și liberi de toate slujbele și dăjdiile câte se află în țara domniei mele trei ani. Pentrucă i-am iertat domnia mea, ca să nu plătească nici aspri de șoimi, nici de lupi, nici de fân, nici de cai, nici găleata să nu plătească, nici nimic, ci numai birul să-l plătească și oastea cea mare să facă, iar mai mult nimic să nu plătească.

De accia, nimeni să nu îndrăznească a turbura sau a trage ceva căci acel om mare rău și urgie va avea din partea domniei mele. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Drăghici mare vornic

Scris în luna Martie 19 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 374.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

<1533 — 1534> Aprilie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Scrie domnia mea vouă vameșilor dela vadul Diului și așa vă grăesc domnia mea, că în ce ceas veți vedea această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să căutați că în orice vreme vor veni călugării dela sfânta mănăstire sau vreo slugă a lor dela Tismana, acolo la vad, iar voi oricâtă a fost vama mănăstirii mai înainte de această vreme, în zilele altor domni și de acum înainte încă să fie volnici de a lua toată vama mănăstirii, pentrucă am miluit domnia mea sfânta mănăstire.

De aceia, nimic să nu opriți, nici cât un fir de păr din cap, ce se spune; ci toată vama să și-o ia, partea lor. Și mai mult să nu vină înaintea domniei mele, să se plângă de voi, că binc să știți <că veți avea> rele cuvinte dela domnia mea. Și altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

<Ispravnic Ghiura logofăt>.

Scriș luna Aprilie 7 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 375.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o copie slavă din 1912 și o trad. rom. dela începutul sec. XIX, după care s'au făcut completările.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Ghiura logofăt.

1533 (7041) Aprilie 15.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domni mele sfintei și dumnezeștii mănăstiri Argeșul și părintelui iguminul ieromonah Ilarion și tuturor fraților din sfânta mănăstire, pentru ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să apere braniștea din Piatră de lângă Flămânzești, de sus, câtă ține moșia mănăstirii, pân în hotarul Albeștilor și ca să apere și râul, ca să nu vânceze nime pește și pădurea de amândoa părțile de râu, din hotarul din Piatră de lângă Flămânzești, cum am zis mai sus și pădure de amândoa laturile de râu, pân în hotarul Albeștilor.

Pentru aceasta, nime să nu îndrăznească a călca măcar o urmă s'au să vâneze pește; iar de s'ar ispiti cineva să taie pădurea sau a vâna pește, acel om rău să să pedepsască și să fie călugării volnici să-l apuce și să-l cërte pă [pă] acel om. Iar nime să nu cuteze peste zisa domni mele, nici pădure a tăia, nici pește să vâneze, pentrucă acelu om i să va tăia mâna. Intr'alt chip nu va fi, după zisa domniei mele.

Și am scris Vișan logofăt, Aprilie 15, 7041 <1533>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 377.

Trad. rom.

1533 (7041) Aprilie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Argeș și cinstului părinte egumenului ieromonah Elarion și tuturor fraților din acel sfânt lăcaș, să le fie lor, din jos de Pitești, metohul și locul cu morile ce se cheamă locul Geamăna. Dar să le fie hotarul de din jos de moară, în jos pe râul Iazului, iar pe uscat din jos de mori, la vale, 100 pași, până la ploșor și dela ploșor țârmurașul până la salcie și dela dalcie, peste deal, la gura vâlceleușei, iar dinspre moară în sus, dela gardul curții în sus, 20 pași și de acolo, pe vâlcea, în jos până la pisc și dela pisc la vale, sub obrăjie, până se împreună hotarul iarăși cu vâlceleușa de jos. Pentrucă această ocină este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri.

Și după accia, a avut pâra părintele egumen, ieromonahul Elarion, cu Diicul pârcălab și cu Vlaicul pârcălab și cu alți megiași din Izvorani. Și astfel au pârît Diicul și Vlaicul pârcălabi și megiașii înaintea domniei mele, că aceste mai sus zise ocine au fost ale lor. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți boierii domniei mele, după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am aflat că este veche ocină a sfintei mânăstiri, iar Diicul și Vlaicul pârcălabi și megiașii niciun amestec n'au avut peste această mai sus zisă ocină. Și au rămas de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, să-i fie această mai sus zisă ocină de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici mare vornic și jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Teodor logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vlăcsan fost logofăt și Radul vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul Pașadia mare postelnic. Ispravnic Vișan logofăt.

Și eu, Oprea grămătic, am scris în Târgoviște, luna Aprilie 15 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 376.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom.

1533 (7041) Aprilie 16

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei

mele cinstitei jupanițe a lui Barbul ban, ca să-i fie Stroești toți și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă și dedină.

Și după aceea, a avut jupanița băneasă pără cu Tăbăci și cu ceata lui, de au părît Tăbăci și cu ceata lui că au fost cotropiți încă de jupan Barbul ban. Astfel și domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, cu cinstiții dregători ai domniei mele, de am dat domnia mea lui Tăbăci cu ceata lui lege, 12 boieri, să jure și să mărturisească, după dreptate și după lege, înaintea domnie mele că a fost cotropit Tăbăci și ceata lui de jupan Barbul ban. Iar ei n'au putut să jure, ci au rămas de lege.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței bănese, ca să-i fie ocină de ohabă.

După aceea, jupanița băneasă a dăruit satul Stroești sfintei mănăstiri dela Bistrița, tot și cu tot hotarul, din zile de demult, dela piscul lui Vlad până la gâlma Mălinișului și până la piscul Șcheaului din sus și de aici, drept la gura Cernețului și de aici, pe vale, până la piscul lui Giurgiu și dela piscul lui Giurgiu până la culme și de aici, pe culme, până la obrăjia Bolui și de aici la piscul Gorunetului din sus și de aici pe culme până la gâlma Tăișului și de aici, peste obârșia Călugărului și de aici deasemeni până la obârșia lui Pătru și de aici pe culme până la obârșia Pietrișului și de aici, tot pe culme până la stejar, la obârșie pe drumul Târgului și dela stejar până la muchea Strâmbei și până la hotarul Costeștilor și de aici, tot pe muchea Telmanii, pe râu în sus, până la valea Rumânaților și de aici până la piscul Căpreorei.

Și încă a dăruit sfintei mănăstiri trei sălașe de Ațigani, anume: Goglița cu copiii săi și Corunga cu copiii săi și Epure cu copiii săi și Danciul lui Corbiță cu copiii săi și Meța cu copiii săi și Iacov cu copiii săi și o Țigancă, anume Dafina cu copiii săi, ca să-i fie de cinste și de pomenire, în veci. Inșă, până va fi în viață jupanița mai sus zisă, ca singură să stăpânească satul și Ațigani mai sus scriși, iar după moartea ei, să fie ai sfintei mănăstiri ocină de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Tudor logofăt și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vâlsan logofăt și jupan Radul vistier și jupan Diăghici spătar și jupan Staico comis și jupan Udriște paharnic și jupan Staico stolnic și jupan Lăudat clucer și jupan Radul mare postelnic. Ispravnic Stan logofăt.

Scris în Aprilie 16 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 378.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., dintre care una din 1844.

Un alt document original cu acelaș conținut, înafară de descrierea hotarelor și de an, ibid., S. I., nr. 379.

1533 (7041) Aprilie 18, Târgoviște.

Celui ce vede toate și preabunului care în treiță să slăvește, slavă și laudă, carele toate ca să fie în facere a adus și cu cuvântul său le-au împreunat și cu preasfântul său duh le-au întărit și pă cel ce cu sângură a sa voință și călcare cu zăvistie pă începătorul de rău dela dumnezeu despărțindu-se cu îndurările sale nu l-au lăsat să piară, adevă pe neamul omenească pentru întinderea mâinilor a căroră credință și mai veche înaintea părintelui au fost, ci aplecând cercurile s'au pogorât și din stricăciune slobozind în multe chipuri cale pocăinții au dăruit și din tot neamul l-au ales, care după bune fapte dumnezeului plăcând s'au făcut fi și moștenitori împărății sale.

De aceia și eu întru Hristos dumnezeu, binecredincios și de Hristos iubitoriu și singur stăpânitoriu Io Vlad voevod și domn, cu mila lui dumnezeu, a toată țara Ungrovlahiei, dorința care întru bine credincioșii și de Hristos iubitorii, la cuvâncioasă vreme au petrecut și sfintele biserici au rădicat și au înpodobit fericirii ctitori, binecredincioșii împărați, care perivolele preasfintei maicii lui dumnezeu au înpodobit, care în sfânta Gora Athona, unde și binecredincioșii și de Hristos iubitorii, strămoșii noștri Io Mircea marele voevod, sfântul și precinstitul hram slăvitei preobrăjenii domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, înoind ctitoria, l-au făcut în Țara Rumănescă.

După aceia, pentru păcatele noastre, aceasta sfântă mănăstire ce să cheamă Cotlomos, pentru multe trebuințe s'au fost învechit și stricat și găsind-o așa învechită și alți răposăți domni, care au fost mai înainte noastră, cât s'au putut și au înoit-o și au întărit-o.

După aceia și noi cât am putut am întărit și încă am totdeauna să întăresc și să o înoiesc cu darul lui Hristos și fiindcă la întărirea sfintei mănăstiri am adăogat sate care au fost mai denainte adăogate de binecredincioșii domni și oblăduitori pentru a lor pomenire, căci am găsit și sate sfintei mănăstiri din cele în ființă multe dintr'ânsale luate.

Deci și eu am văzut și am proclit pitacul întru domnul răposatului Basarab voevod și lui Radul voevod cel Tânăr și am găsit precât satele sfintei mănăstiri sânt alese și hotară puse de bocri hotarnici. Au fost atunci înaintea lui Basarab voevod Milcu stolnic și Cinciul spatar și au pus hotară pă dreptate pă hotară vechi din toate părțile satelor mănăstirești, care sânt aceste sate a lui jupân Căzan *din* Cerășovu de Sus și lui jupân Voica *din* Șerbănești și *din* Soatine, jupân Ciocărlie și popa Dumitru, Calcia și Radul Peșghizdav, Radimil, Stoia Gomoiu. Radi fiul lui Fetca, *din* Șerbănești, Drăgoiu și Radul, *din* Cirășov, Dragomir, *din* Milcova, Mihăilă Sărbul și Radomir, *din* Dobrești, Goia. Și au găsit hotarul Cirășovu pă bătrâne hotare, începând din hotarul Șerbăneștilor, trece Oltu la

capu ostrovului și merge în josul râului pân în mijlocul ostrovului, trece de râu și cade la lacul și desparte hotarul cu Căneștii și iarăși trece Oltul și merge pã râu și desparte hotarul cu Dranoveștii și trece la drum și desparte hotarul Străhareții, trece lacul și merge spre răsărit pã câmpu și trece lacu cel mare și merge pã câmp și cade la râul Jiului și merge pã râu la Gura Toplișii. Aciasta a fost hotărnicia mai nainte jupân Balica, după dânsul, Radul spatar, după dânsul, Tudor vistieru și Lăudat și aciasta, după a lor trăsură, după ale lor semne.

Și hotarul Călugărenilor să începe din drumul ce să numește pașiște și merge la deal la Potan și merge pã drum spre răsărit și desparte hotarul Șerbăneștilor, trece pădurea și merge pã câmp, <trece peste pãrãul> Rotăreștilor, aproape de siliștea Rotăreștilor și merge pã câmp, ese la drum și merge pe drum spre răsărit și trece prin tufe, cade la obârșia râului Prădici, unde vine hotarul Bucel și merge pã râu spre amiazazi și ese la câmp și merge pã câmp spre apus și desparte hotarul Spârdeștii și cade la râul mănăstiresc și merge pã râu la gura Topliștii și ese la Marița. Aciasta a fost hotărnicit jupân Balică și după dânsul, Dumitran și aciasta după ale lor trăsuti și după ale lor semne.

La satul Dăneștii mărturii: *din* Berindeiu, Radul și Draguman și Druja și Nan, *din* Crăciuneni, Parda și Pătru, *din* Corbul, Pere și Dobrin, *din* Izvoru, Flăncu, *din* Crăciuneci, Fraté, *din* Băsești, Vlad și Neacșul, *din* Nucet, Vlaicul spatar.

Și acestui sat hotarul începe dela Râul Vânăț, merge spre răsărit la vâlceaia lui Drăghici, desparte hotarul Suibăreștii și merge la deal și merge pã Dumbrava, pã drumu rușilor și cade pã uscat în jos, iarăși merge pã drum, ese din dumbrava și lasă drumul la dreapta și merge pã câmp, cade la Călmățui, să numește Iazurile Dobitoacelor și desparte hotarul Stoiianștii și merge pã Călmățui la gura Badidei, desparte hotarul cu Crăciuneni, iarăși merge spre amiazazi pân dumbrava și desparte cu Nucetul, cade la Obréji la malul de jos, trece Lucu la Moșoroiu, cade la râu și pã râu sus la hotar. Și aciasta a fost hotărnicit Radul spatar și Tudor vistierul și aciasta, după a lor trăsură și a lor semne.

Și satul Laova, mărturii: de Laova de Jos, Codra și Dracia, *din* Pleșov, Cince Peribaca și Dragomir *fiul lui* Neacșu, *din* Șcheostre, Cernat și Manea Checica, *din* Băcălești, Șerbu, *din* Băsești, Brata și Vladul, *din* Crănțan, Radul Mleacom, *din* Crețești, Draghiia și Troșan, *din* Ostra, Dan, *fiul lui* Staiu și Vălcu . . . . .¹⁾ odoba și Stanimir, *fiul* Neacși . . . . .¹⁾ și acestui sat hotar . . . . .¹⁾ *din* Oltu sus de lângă viile Cornetului și ese la pãrãul cel mare, merge pã Gura Corbului în jos și merge spre răsărit drept, desparte hotarul cu Ostra și ese la cel mare . . . . .¹⁾ și merge pã câmp la moșoroia și ese la drumul Nicopoli și . . . . .¹⁾ piatră și merge pã drum spre miazazi și iarăși spre apus trece

¹⁾ loc alb în text.

pă câmp și merge pă dumberava și eșind la drum în jos ce să chémă . . . . .¹⁾ și merge pă drum la izvor, apoi iarăși la Olt, pă Olt, de unde începe hotarul. Aciasta au hotărnicit Radul spatâr și aciasta, după a lor trăsură.

Și satul Comanca și Ghiorghiov cu Préslog, mărturii: *din Șcheostre, Cernat și Manca Checica, din Băcălești, Șerbu, din Băsești, Brata și Vladu sudțu, din Crăngeni, Radul, din Crețești, Draghiia și Troșan, din Laiova de Jos, Dracia și Stan, din Pleșov, Udoba și Dragomir, fiul lui Neacșu și Baca.* Și aceastui sat hotarul începe din drumul Nicopili și merge pă padinele Sașche și merge la moșoroiu și merge la lacul și ese la moșoroiu Voineagului, să pogoară la râul Călmățuiului, la părul și merge la movila cea mică și merge spre răsărit la păraul cel mic, trece prin tufe la lacul uscat și ese la câmp, la movila și merge pă câmp, cadé în jos la . . . . .¹⁾ desparte hotarul cu Ivaneștii, vine în jos și merge pă câmp, cadé unde să împreună amândoăo troianurile, desparte hotarul cu Sărbii și Ruși și iarăși merge spre miiazănoapte pă drumul Hansarac, până la răspântie, unde să desparte drumul *din Șcheostre* și merge spre apus, pă câmp, aproape de marure Băseștilor, desparte hotarul cu Băseștii, merge pă obrejiia, trece Lucu din jos, la Călmățuiu și ese pă gura Corbulul și ese la drumul Nicopoli, la movila și desparte hotarul cu Crănțeni și cu Mănești, merge pă drumul Nicopoli, unde se împreună aceste hotare. Și aciasta au fost hotărnicit Radul spatâr și după dănsul jupan Cotana, și aciasta iarăși după a lor trăsură și după ale lor semne.

Și siliștile ce să cheamă Sură și Seaca și Ciora și Suhaiia și alte siliște toate câte sânt împrejur brat Călmățuiu până în drumul Sfiștovului, începând din vadul Sfiștovului sus, până la Sichir, toate bălțile și gărilele.

Și la satul Hrăp. . . . .¹⁾ hotarnic Stepan spatâr. Mărturii: Bade Cotescul și *din Drăghici, Șandru și Dan și Sărbul, din Neagomirești, Stroie și Bade, din Cucijani, Répede și Razor și Mihail din Vălturești, Șerbu din Vorovéni, din Coténi, Dragoslav.* Și acestui sat hotarul începe în vale *din Mraze* și merge la capul Mlachi și Coni, trece dealurile și ese la teiu cel mare și merge hotarul cu Gémeni și iar merge la murminte și desparte hotarul cu Boteni, trece dealurile, cadé pă râul hotarului și desparte hotarul cu Luciani, trece Argeșul și merge pe culme, desparte hotarul cu Drăghici, iarăși merge pe culme, trece 2 drumuri și merge hotar cu . . . . .¹⁾ și desparte Gura lui Borde, cadé la Gura mai jos, trece Lucu la frășinul cel mare și merge hotar cu Baticștii, trece Argeșul și malul, iarăși cadé în vale în Mraze și valca Mrazi toată din Argeș, ce au cumpărat călugării în zilele bătrănelui Radul voevod, dela Căzan armaș.

Și satul Suhaiia, hotarul să se știe care au pus Basarab voevod și hotarnic au fost Răca portar și au hotărnicit cu 12 boeri, anume: Vanciul *din Comișan,*

¹⁾ loc alb în text.

Costea și Dan *din* Vătășan, Bolată *din* Piatră, Șerban *din* București, Razmir și Nan *din* Berești și Dadul și Micul *din* Crăcești, Neniul *din* Sârbul, Mihail *din* Mitrești.

Mai înainte au fost trimis . . . . . ¹⁾ înaintea părintelui domniei mele Vlaicul *din* Nucet cu 12 boieri, iar acum am dat și domnia mea după trăsura lor, precum au dat și au întocmit mai înainte răposății domni să fie și dela domnia mea asemenea. Și hotar este din Gura . . . . . ¹⁾ stâlpul și merge pă câmpu răspântie la grădiște la stâlp, iarăși merge pă câmp la altă grădiște și iarăși merge pă câmp, la marginea Găvanului, este stâlp, iarăși merge pă câmp, trece drumul Găurici în mijlocul Găvanului este stâlp, iarăși merge pă câmp la altă grădiște, iarăși merge pă câmp . . . . . ¹⁾ grădiștea cea mică, este drum și la drum este stâlp, încă pă unde au ales Basarab voevod.

Asemenea am dat și domnia mea ca să fie aceste mai sus zise sfintei mănăstiri moșii ohabnice și de niminé neclintite, după porunca domniei mele.

Încă și blestem puiu domnia mea: după moartea domniei mele, pă cine va alege dumnezeu să fie domn Țării Rumânești din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din neam strein, dacă va cinsti și va înoi și întări, pă acela dumnezeu să cinstască și să întărească, iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va strica și va călca și va rușina, pă acela dumnezeu să omore aici trupul și în veacul viitor sufletul său. Și să aibă parte cu Iuda și cu proclatul Aria și cu ceilalți iudovi care au strigat la dumnezeul izbăvitoriul nostru, sângele lui asupra lor și asupra copiilor, care este și va fi în veci, amin.

Mărturii: jupân Hanza *mare* ban al Jiului și jupan Drăghici *mare* dvornic și jupan Tudor *mare* logofăt, Radul vistier, Drăghici spatar, Staico comis, Radul *din* Flocet păharnic, Vintilă stolnic și Radul *mare* postelnic. Și < isprvnic > Vișan logofăt.

Și eu, Neguit, am scris în Târgoviște, în luna lui April 18, leat 7041 < 1533 >.
† Io Vlad voevod, *din mila lui dumnezeu, domn.*

S'au tălmăcit din cuvânt în cuvânt, după limba slavonească în limba românească 1833 Mart 5, București și pă unde a fost șters s'au tras dungă. Vasile N. Nenovici.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 380.

Trad. rom.

Pentru numele proprii, care sunt greșite în acest document, vezi nr. 79, din D.I.R., sec. XVI, B. I, ca și doc. din Mai 1537, București, din acest volum.

¹⁾ loc alb în text.

1533 (7041) Aprilie 26.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, lui Micșan și cu fiii săi, pe care i-a ales să fie fii peste ocină, Bodea și Vlaicul și boierilor domniei mele, jupanului Vlaicul fost clucer și cu frații săi, jupan Mihnea și Badea și cu fiii lor, ca să le fie la Negești și la Ulita¹⁾ de peste toată ocina lui mai sus zisă, a patra parte, oricât se va alege ocină partea lui Micșan, pentrucă îi este lui Micșan declină și dreaptă ocină.

Și după aceea, a venit Micșan înaintea domniei mele, de a așezat pe jupan Vlaicul clucer, pe unde se va afla ocină a lui Micșan, la Negești și la Ulita¹⁾ peste jumătate, pretutindeni și în satul Negești peste vatra caselor și peste toate pometurile, peste moară, jumătate, ca să fie jupan Vlaicul clucer frate cu Vlaicul, fiul lui Micșan, în două, peste toate ocinele lui Micșan. Iar celălalt fiu al lui Micșan, Bodea, să aibă numai pe 6 ogoare, la amândouă câmpurile, de sus și de jos, cum a întocmit Micșan și în cartea lui Radul voevod, iar mai mult să nu se amestece. Iar ceilalți, încă doi feciori ai lui Micșan, Vladul și Radul, nicieri niciun amestec să nu aibă peste ocina tatălui lor Micșan, pentrucă i-a lepădat însuși Micșan de pe ocină și s'a lepădat de dânșii, căci au fost răi și nu a fost cinstit de dânșii; de aceea nu le-a dat lor ocină și averi, lui Vladul și lui Radul.

Ci încă și blestem a pus însuși Micșan dinaintea domniei mele și dinaintea megieșilor, că oricine ar vrea să strice această întocmire a lui Micșan, să fie blestemat de 318 părinți din Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus zișilor boieri ai domniei mele, lui Micșan cu fiii săi Vlaicul și Bodea și lui jupan Vlaicul clucer și cu frații săi și cu fiii lor, aceste mai sus scrise ocine. Și au dat domniei mele calul. Și domnia mea am dat să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților. Și la ei prădalica să nu fie.

Martori: jupan Hamza ban și jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Șerban fost vornic și Vâlsan logofăt și Barbul al lui Detco și Dragomir spătar și Toma ban și Radul vistier și Drăghici spătar și Udriște paharnic și Staico Pârvanul și Radul mare paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Radul mare postelnic. Ispravnic Vișan logofăt.

Și eu, Foame, am scris, Aprilie 26 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 381.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

¹⁾ pasagiul « și Ulita », șters cu chinovar.

<1533 Mai — Decembrie>, Târgoviște.

Doamne ajută!

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad <voevod>... stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință... cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este mai presus de toate cinstitele <daruri>... domniei mele Cernica din Izvoară, cu fiii săi, anume Șerban și Gorun... câți îi va lăsa dumnezeu și Stănilav și Ticuci și Stepan... Cârstea și Stepan, fiul lui Stepan și cu nepoata sa Rada și Basca... dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în Izvoară, partea lui Cernica toată, pentrucă... Luminovului până în piscul Vizuinilor și din piscul Cotenitei până în... până în Vâlceaua... și pe... până în vâlceaua ce cade în Călmățui, mai sus de Drumul oilor... și până în lacul lui Stângacea și până în lacul Deagului și până în capul Pleș

.....
Și iar să la fie în câmpul Bogdei două părți de ocină.

Și iarăși să le fie în Ostra... și din Rusinești... până unde se abate Oltișorul și din mägura Fetei până la Pietre le este hotarul și ocina Vârneștilor toată și Selișteanii toți... ocine și dedine.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă... Și oricui dintre ei i se va întâmpla moarte mai înainte, la ei prădalica să nu fie... neatins, după spusa domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea... va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele... păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va păzi... să-l întărească în domnia lui; și dacă nu va cinsti și nu va păzi... va călca și va strica și-l va lăsa uitării, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce... și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra... lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori... mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan... Staico vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Vintilă... postelnic. Și ispravnic Ghiura logofăt.

Și eu, Filcea, am scris în cetatea Târgoviște, luna...

<† Io Vlad voevod>, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXII/5.

Orig. slav, perg., rupt, pecete atârnată, căzută.

Datat după divan.

1533 (7041) Mai 2, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul și uns de dumnezeu, Io Vlad voevod, fiul marelui și bunului Radul voevod, din mila lui dumnezeu, cu voia lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. Am binevoit din bună voia dăruită nouă de dumnezeu, cu inimă curată, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit pe mine. Aceasta deci amintind că mulți prin cele pământești au dobândit cele cerești, căci dumnezeiasca Scriptură mărturisește: « să faci negoț cât este târg ». Pentru aceasta, au râvnit cei care au fost înaintea noastră, care cele pământești au cârmuit și iarăși cele pământești pământului au lăsat și către cele cerești, cu fapte bune s'au alipit.

Acestea deci și noi văzând...¹⁾ am dorit către cinstita mănăstire numită Xiropotam, grădină a preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ce este în sfântul munte al Athosului, unde este hramul sfinților 40 mucenici cei atotputernici. Și au adus obicinuita binecuvântare și scrisoare și făgăduința binecinstitorilor domni de mai înainte și a părinților domniei mele. Pentru aceasta, sfinți părinți, am văzut și am primit sfânta mănăstire cu toată osârdia și ne-am făgăduit ca să fim ctitori ai sfintei mănăstiri cu sfântrăpozații de mai înainte și am făcut obroc sfintei mănăstiri, să vie frații dela sfânta mănăstire, în fiecare an, la ziua mai sus zisă a celor 40 mucenici, să ia obrocul sfintei mănăstiri, câte 5000 aspri și cheltuiala fraților cari vor veni în drum, câte 300 aspri. Aceasta am făgăduit a da neclintit, să fie mertic sfintei mănăstiri și dumnezeuștilor călugări pentru trebuință, cât este lipsa sfintei mănăstiri să se întărească, iar nouă să ne fie veșnică pomenire.

Aceasta ne-am făgăduit, cât vom fi vii, în domnie, a da.

Pe cine va alege după noi domnul dumnezeu a fi domn în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, cui îi va da dumnezeu dintre cei binecinstitori, cine va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele și va întări obrocul sfintei mănăstiri, cum este aici făcut sau îl va îndruma duhul sfânt încă și mai mult a dărui, pe unul ca acela domnul dumnezeu să-l miluiască și întărească în domnia lui și în veacul viitor să-i dea domnul dumnezeu a primi bunurile ce a pregătit celor ce l-au iubit pe el, care să-l învrednicească cu așezarea de-a dreapta domnului, amin.

Ispravnic Vișan logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Stan Roșul, preapăcătosul, care am scris în minunata cetate Târgoviște în luna Mai 2 zile, în ziua precuciosului părintelui nostru Atanasie al Alexandriei, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 382.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

139

1533 (7041) Mai 27, Buceurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vladul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanitei Neacșa și cu fiulei, anume Dragomir și jupanului Danciul comis și cu fiii lui și lui Stanciul, fiul lui Stanciul portariul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satele, anume Dobrușa toată, cu tot hotarul și cu viile și cu siliștele, satele care se cheamă Dragodăneștii și Măzărani, toate, cu tot hotarul, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, au venit mai sus zișii boieri înaintea domniei mele, de s'au înfrățit peste aceste mai sus zise sate, ca să fie trei frați nedespărțiți. Însă jupanitea Neacșa cu fiul ei Dragomir să fie o parte, iar jupan Danciul comis să fie altă parte și Stanciul iarăși altă parte, pentrucă astfel s'au întocmit înaintea domniei mele. Iar după aceea, care dintre dânșii va strica această întocmire, pe care au întocmit-o înaintea domniei mele, iar acela să fie lepădat de peste mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat și domnia mea mai sus zișilor boieri, ca să la fie această mai sus zisă ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Șarban fost vornic și jupan Vâlsan fost logofăt și Staico vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul mare postelnic. Și ispravnic Hamza mare ban.

Am scris eu, Oprea, în Buceurești, luna Mai 27 zile, în anul 7041 <1533>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierș, nr. 479, f. 176.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1859, *ibid.*, S. I., nr. 384.

140

1533 (7041) Mai 30, Buceurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vladul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele cinstului dregător, încă și din casa domniei mele, jupanului Barbul mare postelnic și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu și nepotului lui, jupanului Detco postelnicul și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, ca să le fie satul pe Slăpnița, anume Aninii de Jos toți și cu tot hotarul, de sus, din gura Dobrei până la balta lui Ponghină și săliștele dela capul Cornățelilor în sus și siliștea care se chiamă Babinți și siliștea Suha până la balta lui Ponghină și siliștea Ștircoviței și siliștea Vlădenii și siliștea Sărăcovului și siliștea Hălmăjelului și cu toate hotarele și în sus și în jos, pentrucă toate le sunt vechi și drepte ocine și dedine. Și încă le-au dobândit și dela domnia mea cu dreaptă și credincioasă slujbă.

Iar după accia, au avut pără înaintea domniei mele cu jupan Vâlsan logofăt, dar iarăși s'au împăcat înaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea jupanului Barbul cu fiii săi și nepotului lui, jupan Detco postelnic cu fiii lor, ca să le fie toate cele mai sus zise și satul și ocinele, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Theodor mare logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vâlsan fost logofăt și Dragomir spătar și Toma ban și Drăghici mare spătar și Staico mare vistier și Radul mare paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic. Ispravnic Theodor mare logofăt.

Am scris eu, Oprea diacul, în cetatea București, luna Mai 30 zile, anul 7041 <1533>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș, nr. 479, f. 32—33.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1859, ibid. S. I., nr. 385.

141

1533 (7041) Iunie 3, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana, ca să-i fie lângă Bistrița două scliști ce se chiamă Călugărenii, pentrucă este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă. Astfel și domnia mea am dat să-i fie ocină și ohabă și nimeni amestec să nu aibă, pentrucă am văzut domnia mea alte cărți vechi.

De accia, am dat și domnia mea, să-i fie neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și Șerban fost vornic și Vâlsan

fost logofăt și Drăghici spătar și Staico vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul mare postelnic.

S'a scris în orașul București, luna Iunie 3 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 386.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1846.

142

<1533 Iulie 2>.

Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a roată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeceștii mânăstiri numită Argeș, unde este bramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, să-i fie balta ce se chiamă Săltava și cu roate iezerile și din hotarul de sus pe la Voina și pe la Părușul până la gorganul Răsubatei și iarăși din hotarul de jos dela piatră pe grumazul Brânzeșului și între Secure și pe Lănujda până la Biserica Curvelor; pentru că am miluit domnia mea sfânta mânăstire, precum a fost miluită și de alți domni dinaintea domniei mele, cu aceste mai sus zise bălți.

De aceea și domnia mea am miluit sfânta mânăstire, <ca să> fie dumnezeceștilor călugări la trebuință, iar domniei mele și părinților domniei mele...

Arh. St. Buc., S. I., nr. 387.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu o trad. rom. din 1912 și un rezumat rom., după care s'a completat data.

143

1533 (7041) Iulie 27, Târgoviște.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, sfântă troiță de o ființă și nedespărțită și cu rugăciunile preacuratei maici a lui Dumnezeu și a stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, dimpreună și cu toți sfinții.

Eu, în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, stăpânind țara Ungrovlahiei, având dorință către sfintele și dumnezeceștile biserici și către cinul călugăresc, am văzut deci împărăteștile mânăstiri, ridicate din temelie și împodobite cu mare trudă și cu străduința binecinstitorilor împărați și domni, însă în aceste vremuri sărăcite de sfântrăpozații ctitori și în strâmtorare mare și supărări petrecând dumne-

zecștii călugări, văzând atari împărățești zidiri ale sfintelor biserici părăsite și dărâmate. Pentru că a venit la noi părintele nostru episcopul Ioasaf și starețul Teodorit dela împărătescul și sfințitul lăcaș numit Vatopedi, care este sub poalele sfântului munte Athos, grădină a precuratei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și au adus hrisovul sfântrăposaților bunici și părinți ai domniei mele și am văzut și am râvnit a împlini obrocul acelu sfânt loc, ca să am și domnia mea veșnică pomenire, cum au și cei de mai înainte sfântrăpoșați împărați și domni.

Și aceasta am gândit, ca din cât este după puterea și darul dăruit nouă din gândul de sus, a ajuta acel sfânt loc, căci am auzit și de preamăritele minuni ale preasfintei icoane a precuratei maici a domnului, care este în acea sfântă mănăstire, înainte de a fi mănăstirea în acel loc, a rămas părăsit un copil de părintele său în acel loc și a stat un an acolo; în urmă a vestit copilul pe părintele său că precurata l-a hrănit, unde este <acum> sfântul altar.

Pentru aceasta, așa am făcut și ne-am făgăduit acestei sfinte împărățești mănăstiri mai sus zise, Vatopedi, hramal preasfintei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei blagoveștenii, ca să vie frații dela sfânta mănăstire în fiecă an în luna Ianuarie, să ia obrocul sfintei mănăstiri, câte 10.000 aspri, să ducă în sfânta mănăstire. Și fraților cheltuială în afară de mertic câte 800 aspri. Iar din acel mertic să se dea la bolniță câte 1000 aspri, să fie pentru trebuința fraților care se află în bolniță, ca și ei să roage pe dumnezeu pentru sufletele noastre. Aceasta așa am făcut și am făgăduit lui dumnezeu, vrând să fie neclintit, cât sunt în viață de față și în această stăpânire, dată nouă de dumnezeu.

De aceea, ne și rugăm și cădem către precurata și preamărita stăpână și născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria: o, precurată și atotcântată maică, dimpreună cu precucuvioșii părinți, primește acest mic dar dela noi păcătoșii, precum fiul tău dumnezeu, stăpânul meu, domnul Iisus Hristos a primit dela o văduvă doi bani și dăruindu-i iertarea păcatelor. Așa, atotcântată maică, fă rugăciune pentru noi păcătoșii către domnul dumnezeul meu și mântuitorul nostru Iisus Hristos, ca multa lui îndurare s'o miște cu milă către noi preapăcătoșii, ca să fie milostiv și ajutor și ocrotitor nouă în viața de față și să ne păzească neatinși de dușmanii văzuți și nevăzuți și sfârșit bun al vieții de acum să ne dăruiască nouă. La înfricoșata judecată a celei de a doua a lui veniri să ne învrednicească, prin rugăciunile tale, a sta de-a-dreapta scaunului său și de viață veșnică a ne învrednici cu petrecerea cu cei cari i-au plăcut din veac și să fim moștenitori ai împărăției lui, amin.

Tu, însă, atotcinstite părinte egumene și toți părinți și toți frații, câți sunteți în acea sfântă mănăstire, ne rugăm sfințiilor voastre, pomeniți-ne și pe noi în sfintele voastre rugăciuni și să vă îndrume duhul sfânt, să mi se cânte într'o zi pe săptămână sfânta liturghie cu paraclis în hramul sfântului și măritului prooroc

și înainte mergător și botezător Ioan, ce l-au înnoit părinții domniei mele și să ardă candelă neadormită înaintea sfântului chip al preacuratei născătoare de dumnezeu, făcătoare de minuni, pentru sufletul meu și al părinților domniei mele. Și deasemeni să mi se cânte în biserica mare în fiecare lună câte patru liturghii cu paraclis în trupul vieții, iar după moarte, cu colivă, cum se cântă celor adormiți. Deasemenea și mai sus zisa liturghie care este în fiecare săptămână să se cânte în timpul vieții cu paraclis, iar după moarte după cinul celor adormiți, cu colivă.

Și iarăși după a noastră plecare dintre cei de aici, pe cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul nostru din inimă sau dintre rudele noastre sau oricine dintre dreptcredincioși, căruia îi va dăruii Dumnezeu domnia Vlahiei, dacă va păstra și va înnoi acest hrisov și va împlini această făgăduință a noastră, să aibă ajutor și ocrotire dela domnul Dumnezeu și dela preacurata maică a lui Dumnezeu. Iar dacă cineva va îndrăzni a lua sau strica această făgăduință a noastră, să-i fie potrivnică aici și în veacul viitor preacurata Nouă însă și celor care după noi vor împlini, după cum ne-am făgăduit, să ne dăruiască domnul Dumnezeu mila sa și starca de-a-dreapta scaunului domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, amin.

Și am scris eu, Dumitru Foame gramatic ¹⁾, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iulie 27 zile, dela Adam cursul, în anul 7041 < 1533 >.

Ispravnic Teodor mare logofăt.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii XXVII/21.

Fotocopie după un orig. slav din arhiva m-rii Votopedi dela Athos.

144

1533 (7041) August 28, Pitești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, ca să-i fie hotarul satului sfintei mănăstiri anume Miloste, ori pe unde au hotărnicit în zilele răposatului Basarab voevod, pentru că îi este vechiu și drept hotar.

Iar după aceia, au venit Bereștii și Sârbeștii înaintea domniei mele, de au părît ca să schimbe hotarul sfintei mănăstiri pe alt loc. Iar domnia mea am judecat și am cercetat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea sfintei mănăstiri ca să țină ori pe unde a fost hotărnicit în zilele lui Basarab voevod, pentru că este hotar vechiu. Iar Bereștii și Sârbeștii au rămas de lege, înaintea domniei mele.

¹⁾ « slovopomazatel » în orig.

De aceea, am dat și domnia mea să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neas, upă spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Șerban fost vornic și jupan Vâlsan fost logofăt și Staico vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Vintilă stolnic și Staico comis și Barbul mare postelnic. Ispravnic Ghiura logofăt.

Și cu care am scris, Cârstea gramatic, în Pitești, luna August 28 zile, în anul 7041 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 388.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

145

1533 (7042) Septembrie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, lui jupan Peia portar și soției sale jupanița Neacșa și ficii lor Calea și încă fiilor lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Odobeștii toți, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină a jupaniței Neacșa dela maica ei Maria, căci l-a dat jupan Ianăș clucer ficei sale Maria zestre, acest mai sus zis sat.

Și apoi, jupan Peia portar și jupanița Neacșa au avut pără înaintea domniei mele cu verii primari ai jupaniței Neacșa, cu Stan și cu Tatul. Iar domnia mea am judecat și le-am cercetat rândul, după dreptate și după legea veche și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit domnia mea și cartea lui Vlad voevod Călugărul și am aflat domnia mea că a lepădat Ianăș clucer pe maica lui Stan și a lui Tatul de pe averi, pentru că a fugit în curvie cu o slugă. Astfel, Stan și Tatul au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceea și domnia mea am dat lui jupan Peia portar și jupaniței sale Neacșa, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor logofăt și Drăghici spătar și Staico vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Și eu, Oprea gramatic, care am scris în Târgoviște, în luna Septembrie 5 zile, în anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXC/8

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

146

1533 (7042) Septembrie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele, lui jupan Peia portar și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Recica lui Dabul toată, cu tot hotarul.

Pentru că a fost veche și dreaptă ocină și dedina a lui Jitea. Și apoi, a avut Jitea pără cu megiașii săi pentru această mai sus zisă ocină. Astfel părau acești megiași că au și ei ocină în Recica împreună cu Jitea. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate. Și a adus Jitea cartea lui Vlad voevod Călugărul și cartea lui Radul voevod cel Bătrân înaintea domniei mele și am cetit domnia mea aceste cărți și am aflat domnia mea că sunt ale lui Jitea vechi și drepte ocine și dedina. Iar megiașii lui, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, s'a ridicat mai sus zisul boier al domniei mele, jupan Peia portar, de a cumpărat această mai sus zisă ocină dela Jitea și dela fiii lui Jitea și dela frații lui, pentru 1000 aspri gata, Recica toată, cu tot hotarul. Însă a vândut Jitea de a lui bunăvoic și cu fiii săi și cu frații săi dinaintea domniei mele. Și au dat domniei mele calul.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, lui jupan Peia portar, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui. Și prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Hamza mare ban și jupan Drăghici mare vornic și jupan Theodor mare logofăt și Staico vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul mare postelnic. Ispravnic Vâlsan logofăt.

Am scris eu, Stroe, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 10 zile, în anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1892.

<1533> Septembrie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Scrie domnia mea vouă, orașeni din Pitești și din Argeș și din Râmnic și astfel vă vorbește domnia mea, că în ce ceas veți vedea această carte a domniei mele, apoi voi în acel ceas să dați de știre tuturor oamenilor, ca să-și plătească vama la vad la Diiu, în mâna slugii sfintei mănăstiri dela Tismana: dela o sută bolovani de sare, 3 bolovani de sare și de cal, 6 aspri și de bou, 3 aspri și de vacă, 2 aspri și de două oi, un aspru și de sacul cu grâu, 2 aspri și de butoiul de vin, 10 aspri. Toate acestea să se plătească precum este porunca domniei mele.

Iar cine nu va plăti toate aceste vămi, apoi slugile călugărilor să fie în drept a-l pedepsi și a prăda pe acel om. Și nimeni să nu îndrăznească a turbura pe omul sfintei mănăstiri, căci acel om mare rău și urgie va avea dela domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Ghiura logofăt.

Scris luna Septembrie 18 zile.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., S. I., nr. 389.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una dela începutul sec. XIX, iar cealaltă din 1912.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Ghiura logofăt.

1533 (7042) Octombrie 13, Târgoviște.

Doamne ajută!

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință și cu luminată și curată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și pe scaunul părinților domniei mele, cu slavă m'a înălțat. De accia, ostenindu-se și ai noștri pururea precinstiți boieri și sfetnici mai mult să facă și să înfrumusețeze hrisoavele moșilor, părinților și fraților noștri și ale altora toți, care au fost mai înainte de noi.

Pentru aceasta, am dăruit acest de față întru tot cinstitul și precinstitul și cu frumoasă față, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, precinstiților boieri ai domniei mele: lui jupan Oprea sluger

și fratelui său Dragomir și cu verii lor primari, Dragomir și Radul și Dan și Stanciul și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ori fi, ori fiice, ca să le fie lor Sălătrucul tot, cu tot hotarul și cu muntele său anume: Clăbucețul și Lesnița dela Nedecia și Pietriceaua și din Pereni jumătate și jumătate din muntele Perenilor, ce se numește Clăbucețul, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine și cumpărături.

Și iarăși să fie jupanului Oprea slugerul și fratelui său Dragomir, din Pislop, jumătate și din muntele ce se numește Curălușa, iarăși jumătate și via din livezi dela Râmnic, oricât a fost a lui Sta . . . .¹⁾ toate.

Și sălașele de Ațigani, anume Nicula cu copiii săi și Boțea cu copiii săi, pentru că le-a cumpărat tatăl său jupan Dan vornic dela fratele său jupan Radul spătar, pentru un car ferecat și cu 6 telegari, pentru jumătate din moară și pentru 150 aspri; și ceilalți Ațigani, anume, Stan cu copiii săi, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și iarăși să fie jupanului Dragomir cu frații săi Radul și Dan și Stanciul sălașele de Ațigani, anume Ivan cu copiii săi, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și iarăși să fie jupanului Oprea slugerul și fratelui său Dragomir și cu verii lor primari, jupan Dragomir și Radul și Dan și Stanciul în Bela Reca²⁾, oricât este partea lor, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, din ocina Sălătrucului și din ocina Perenilor.

Și iarăși să le fie ocină din ocina Poenci, oricât se va alege vândută de Vlasiu lui Miclăuș cu frații săi și cu ceata sa, pentru că le-a lepădat jupan Oprea slugerul și fratele său jupan Dragomir și cu verii săi primari: jupan Dragomir și Radul și Dan și Stanciul, asprii, care i-au fost dați lui Vlasiu, 1300 aspri gata și un cal murg, bun.

Și iarăși să fie lui jupan Oprea slugerul și fratelui său Dragomir, dintr'un munte, anume Lespedea, a treia parte, pentru că a venit Stan Dolofan înaintea domniei mele de a sa bunăvoic, de le-a închinat din acest munte, ce este mai sus scris, a treia parte.

Și iarăși să fie jupanului Oprea slugerul, singur, o vie din Rădăcinești, pentru că a cumpărat jupan Oprea slugerul dela Stan Cătun, din Rădăcinești, pentru 400 aspri gata.

Și iarăși să fie lui jupan Oprea slugerul și jupaniței sale Rada și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, în Fântânele și în Vernești și în Plăcicheni și în Gugești și în Cornu și în Acirih, oricât este partea jupaniței Rada. Și iarăși să le fie în Doicești și la Negolea³⁾ deasemeni ce este partea jupaniței Rada.

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ « Râul alb »

³⁾ pasagiul « și iarăși . . . . la Negolea », șters cu chinovar în orig.

Și după aceea, au avut jupan Oprea și jupanița Rada pără cu niște Vlahi înaintea domniei mele pentru partea Radei, ce a fost în Cornu și în Doicești și la Negolea și au fost vândute aceste mai sus zise părți de soacra jupanului Oprea, mama jupaniței Rada, jupanița Voica și de jupan Văsiu și de Badea acelor Vlahi, însă anume lui popa Stanciul și lui Negălea cu ceata lui. Și astfel au părât popa Stanciul și Negălea înaintea domniei mele că au cumpărat aceste mai sus zise ocine dela jupanița Voica, soacra lui jupan Oprea slugerul și dela Văsiu și dela Badea.

Și întru acestea, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții și bătrânii dregători ai domniei mele, după legea veche a lui Dumnezeu și am aflat domnia mea că au fost popa Stanciul și Negălea niște Vlahi, iar aceste mai sus zise ocine sunt drepte dedine ale jupaniței Rada, jupanița lui jupan Oprea. Și domniei mele <au dat> calul.

Pentru aceea, am dat domnia mea lui jupan Oprea și jupaniței lui, Rada, să lepede asprii acelor Vlahi, iar moșia să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fi domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, acesta de va cinsti și va înnoi și va întări și va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acesta domnul Dumnezeu să-l cinstească, să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va păzi, ci va strica și va batjocori și va călca, pe acesta domnul Dumnezeu să-l ucidă și să-l nimicească și să-l risipească, aici cu trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, ce au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vlăsan fost mare logofăt și jupan Staico vistier și jupan Vladul ban și jupan Dragomir spătar și Radul fost vistier și Toma ban și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul Detcovichiu postelnic. Ispravnic Tudor <mare logofăt>.

<Și> am întocmit și am scris Filcea, între diacii cei mici, în preafrumoasa și minunata cetate Târgoviște, luna Octombrie 13 zile, în cursul anilor dela Adam 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Pечеți, nr. 101.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1533 (7011) Noembrie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeștii mânăstiri numită Govora, unde este hramul preacinstitei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioră Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen Teodor și tuturor fraților care trăiesc în acest sfânt loc, ca să le fie lor Glodul tot, cu tot hotarul și Hința toată, cu tot hotarul și cu munții lor, pentru că sunt vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mânăstiri, încă din zilele de demult, de când este Țara Românească și de când s'a zidit întâi sfânta mânăstire. Dar aceste mai sus zise sate au fost cotropite.

Și după aceea, bătrânul Radul voevod, fiul marelui Vlad voevod Călugărul, Dumnezeu să-i ierte sufletul, el a cumpărat acestea mai sus zise sate dela Cârstea și dela ceata lui, pentru 5000 aspri gata, pentru ca să fie cu pace, fără nicio pără de către nimeni în veci.

Și după aceea, călugării dela sfânta mânăstire, care au fost atunci, au avut pără înaintea lui Mihnea voevod cu Cârstea și nepotul său. Astfel, Mihnea voevod a cercetat rândul cu dreptate și a găsit cu sunt aceste mai sus zise sate drepte ocine ale sfintei mânăstiri, încă și cumpărate de bătrânul Radul voevod. Astfel Cârstea și nepotul său «au rămas de lege» dinaintea «lui» Mihnea voevod.

«Iar după aceea, sfânta mânăstire» a avut pără cu Stanciul și cu Frățilă și cu Bratul și cu Ștefan și cu ceata lor pentru aceste «mai sus zise ocine, înaintea domniei mele». Astfel, au părut mai sus zișii oameni că sunt satele lor. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit cărțile bătrânului Radul voevod și a lui Mihnea voevod și am aflat domnia mea că sunt vechi și drepte ocine ale sfintei mânăstiri, cumpărate încă de Radul voevod, pentru 5000 aspri. Astfel, Stanciul și Frățilă și Șerban și Bratul, ei au rămas de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și părintelui egumen și fraților, să le fie mai sus zisele sate și munți de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vâlsan logofăt și Drăghici spatar, Staico vistier, Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic, Barbul mare postelnic. Ispravnic Theodor mare logofăt.

Am scris eu, mai mic între dieci, în oraşul de scaun, Târgovişte, luna Noembrie 3 zile în anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 391.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1842, după care s'au făcut completările.

150

1533 (7042) Noembrie 15, Curtea de Argeş.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei, fiul marelui şi preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri din Govora, căreia îi este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria şi cinstitei ei uspenii şi părintelui egumen chir Teodor şi tuturor fraţilor din sfânta mânăstire, ca să le fie în Bircieşti partea lui Cernat toată, oricât se va alege partea lui de ocină, oricât a cumpărat Cernat şi oricât a dobândit dela răposatul Radul voevod, fiul Călugărului, pentru că a cumpărat-o Radul voevod cel Bun, fiul Călugărului, dela Cernat, pentru 140 florinţi ungureşti.

Şi după accia, a avut părintele Teodor cu toţi fraţii din sfânta mânăstire pâra înaintea domniei mele cu Stanciul al lui Mircea; astfel a pârît Stanciul al lui Mircea înaintea domniei mele că a fost această mai sus scrisă ocină a lui de moştenire. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat şi am judecat, după legea veche a lui Dumnezeu şi cu toţi cinstiţii şi bătrânii dregători ai domniei mele şi am aflat domnia mea şi în cartea răposatului Radul voevod Preabunul, fiul lui Vlad voevod, că a cumpărat dela Cernat, pentru 140 florinţi, această ocină şi a dăruit-o sfintei şi dumnezeieştii mânăstiri, pentru pomenire. Iar Stanciul al lui Mircea nu are niciun amestec şi a rămas de lege înaintea domniei mele.

De accia, am dat şi domnia mea sfintei mânăstiri din Govora, să-i fie de ocină şi de ohabă şi de nimeni neatins, după pusă domniei mele.

Şi martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban şi jupan Drăghici mare vornic şi jupan Tudor mare logofăt şi Staico vistier şi Drăghici spătar şi Radul paharnic şi Staico comis şi Vintilă stolnic şi Barbul postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Filcea grămătic, în Curtea de Argeş, luna Noembrie 15 zile, în anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 392.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

1533 (7042) Noembrie 15, Curtea de Argeș.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precununului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeieștii mănăstiri numite Govora, căreia îi este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și părintelui egumen chir Teodor și tuturor fraților din sfânta mănăstire, ca să le fie jumătate din balta dela Mamina, ce a scos-o răposatul Basarab voevod dela împăratul turcesc, de a miluit și întărit sfânta mănăstire ce este mai sus scrisă, pentru pomenire.

De aceia și domnia mea deasemeni am miluit și întărit sfânta mănăstire, ce este mai sus scrisă, cu această baltă din Mamina, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire, iar cinstiților monahi, ce trăiesc în sfântul hram acesta, de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire în veci. Și de nimeni să nu fie atinsă, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Teodor mare logofăt și jupan Șerban fost mare vornic și jupan Vâlsan fost mare logofăt și jupan Staico mare vistier și jupan Drăghici spătar și jupan Radul Pașadia paharnic și Staico Șintescul mare comis și Vintilă stolnic și Barbu Detcoviciu mare postelnic. Ispravnic Tudor mare logofăt.

Și am scris eu, Filcea grămăticul, în minunata Curte de Argeș, luna Noembrie 15 zile, dela Adam curgători, anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 393.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

1533 (7042) Noembrie 18, Curtea de Argeș.

În numele tatălui al fiului și sfântului duh, amin.

† Scriu jupan Șerban vornic și jupan Barbul postelnic și Diicul și Vlaicul pârçalabi această carte a noastră sfintei mănăstiri dela Argeș, căreia îi este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie 3 mori din jos de Pitești, dela gura Geamănei. Pentru că au fost ale noastre vechi și drepte ocine și dedine. Și după aceia au fost cotropite de răposatul Basarab voevod, de le-a dat sfintei mănăstiri ce este mai sus scrisă.

Și după aceea, am avut pâra cu călugării înaintea lui Vlad voevod Preabunul, fiul marelui și preabunului Radul voevod și am scos morile dela călugări înaintea lui Vlad voevod cu 12 boieri, pentrucă i-am adus de au jurat și au adevărit pe sufletele lor, că sunt ale noastre vechi dedine aceste trei mori.

Și după aceasta și iarăși am dăruit aceste mai sus zise mori sfintei mânăstiri, ce este mai sus scrisă, pentru pomenire și să ne scrie în pomelnic, la sfânta proscomidie. Și să fie ale sfintei mânăstiri, ce este mai sus scrisă, de întărire și cinstiților frați călugări, ce trăesc în sfântul hram, de hrană, iar nouă păcătoșilor, de veșnică pomenire și de nimeni să nu fie atins, înaintea acestei spuse a noastre.

Și oricine s'ar alege dintre copiii noștri sau din rudele noastre sau . . . . .¹⁾ dacă cineva va întoarce și va risipi și va strica și va călca această întocmire a noastră, aceluia domnul domnezeu să-i întoarcă sufletul în ziua groaznică a morții și să-i risipească și să-i ucidă aici trupul, iar în veac sufletul lui. Și să fie cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, ce au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ce va fi în veci, amin.

Am scris eu, Filcea grămăticul, în minunata Curte de Argeș, luna Noembrie 18 zile, în anul 7042 <1533>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 394.

Orig. slav, hârtie, patru peceti inelare timbrate.

153

1533 ((7042) <Decembrie> 27.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ieromonahului egumen chir Misail și tuturor fraților ce viețuesc în sfânta mânăstire numită Bistrița, ca să-i fie ocină în Mirilița, partea lui Dan toată și partea lui Stan butarul toată și partea lui Oancea toată, oricât se vor alege părțile lor în Mirilița, pentrucă a cumpărat-o părintele egumen și toți frații ce sunt mai sus scriși, din sfânta mânăstire, dela Dan și dela Stan butaru și dela Oancea, pentru 5000 aspri gata.

De aceea, am dat și domnia mea părintelui egumen și tuturor fraților dela sfânta mânăstire dela Bistrița, ca să-i fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Hamza mare ban al Jiului și jupan Drăghici mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și Staico vistier și Drăghici

¹⁾ loc șters în orig.

spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul postelnic.
Îspravnic Tudor mare logofăt.

Scris <Decembrie> 27, în anul 7042 <1533>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 395.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., din care una din 1847, după care s'a completat luna.

154

1534 (7042) Martie 17, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstiitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, cu mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului și Herțegului¹⁾. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curata și luminata inimă a domniei mele, să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și pe scaunul sfântrăposaiților părinți ai domniei mele <m'a ridicat>, căci mulți împărați în împărățiile lor s'au veselit, însă puțini au moștenit împărăția cerească. De aceia și eu am sârguit nu numai a îndreapta această împărăție, ci a socoti pentru cele veșnice ale noastre către cei cu dreaptă credință mult au slujit și întru nimic n'au întors spatele dușmanilor domniei mele; ci sângele lor necruțându-l, pentru domnia mea l-au vărsat și rădăcina bună a adus cinstit și mănos rod.

De aceia, am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este mai presus decât toate darurile, acest de față hrisov al domniei mele, orașului domniei mele ce se chiamă Gherghița, să i se știe hotarele ce sunt împrejurul orașului domniei mele, precum s'a hotărnicit de 12 boieri ocina domnească din Gherghița.

Și au așezat dela Borus primul hotar la mal și iarăși la pârul în grind și iarăși la răstoacă și iarăși la colțul dumbravei și iarăși la plopii dela Bucșan, au pus hotar la Elvnițor și iarăși la crângul Mâneriei.....²⁾ câmpul .....²⁾ dela Răsipniți, au pus hotar la cele trei lacuri și iarăși pe malul .....²⁾ în dreptul Balacicului dela Pestrea, au pus hotar la plopul dela mal, la Baicu și iarăși au pus la preoteasa, la răspântie, deasupra Vianii, au pus hotar la puț, la Cosintin și iarăși au pus hotar la gorgan și iarăși la moara Rodei, la Mileștii

¹⁾ « i Herțegu » în orig.

²⁾ loc șters în orig.

dela Cricov ¹⁾ deasupra Vianii, la capul piscului dela Orlocior, au pus hotarul apoi la malul Prahovei, deasupra plopului cel mare. Și hotarnic a fost jupan Pinten spătar. Așa au întocmit acești 12 boieri și cu hotarnicul, ca să se știe hotarele orașului.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă lor și de nimeni neatus, după spusa domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu a fi domn și stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudeniile domniei mele sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinști și va înnoi și va apăra și va întări acest hrisov al domniei mele și va întări această danie și miluire a noastră, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească, să-l păzească și să-l miluiască în domnia lui și să aibă ajutor și acoperemânt dela domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și dela preacurata lui maică și dela sfântul Nicolae făcătorul de minuni din Mira Lichiei și dela toți sfinții, care din veac i-au plăcut lui dumnezeu. Iar dacă cineva nu va cinști și nu va înnoi și nu va păzi acest hrisov al domniei mele și nu va întări această danie a noastră și miluire, ci o va dărâma și o va strica și o va călca, pe acela domnul dumnezeu și preacurata maica lui dumnezeu să-lucidă și să-l lovească și să-l batjocorească și să-i nimicească aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul său. Și să aibă parte la judecată cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Teodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vâlsan mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Craiovei și jupan Vlad ban și jupan Dragomir fost spătar și jupan Toma ban și jupan Diicul și Stan mari pârčalabi ai «cetății» Poenarilor și jupan Radul Furcă fost mare vistier și jupan Drăghici mare spătar și jupan Staico mare vistier și jupan Udriște fost «vistier» și jupan Radul Pașadia mare paharnic și jupan Staico din Șintești mare comis și jupan Vintilă mare stolnic și jupan Barbul Deatcovichiu mare postelnic. Ispravnici Vâlsan mare logofăt și Mircea logofăt.

---

¹⁾ Pasagiul «la Mileștii dela Cricov»: șters cu chionovar, iar pe margine e adăugat românește, tot cu chionovar: «Acești Mileștii cu tot hotarul iaste al mănăstirii Tânganul, unde iaste bramul stratenii, ce cu acest hotar Gherghițeni treabă nimic să n'aibă. Și s'au scos cu chionovar aceștia Milești din judecată în zilele măriei sale domnului nostru Io Șerban voevod. Ispravnic Barbul Bădeanul vel logofăt, în anul 7193 <1685>».

Și eu mult păcătosul, cel mai mic între dieci, Florea, ce a scris acest hrisov al domniei mele în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 17 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I. nr., 396.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu trei traduceri rom., una din sec. XVIII, iar celelalte din 1864 și 1865.

155

1534 (7042) Aprilie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului <Radul voevod> ¹⁾. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Snagovul, <unde este hranul> ¹⁾ preasfintei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei vovidenii, ca să-i fie . . . . . ¹⁾ megiașilor a patra parte din toată ocina câtă este a Găvăneștilor locul vovideniei și cu megiașii, cu Vladul și cu Berivoc și cu Stanțica și cu fiii, înaintea domniei mele. Intru acestea, <domnia mea am cercetat și am judecat ¹⁾ după lege și cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea în sfânta mânăstire care este <mai sus> ¹⁾ scrisă, cartea marelui voevod Vlad cel Bătrân pe care l-a ajuns moartea în satul Bălteni și iarăși deasemeni și cartea lui Basarab cel Tânăr, bătrânul voevod, pe care le-au adus înaintea domniei mele. Și am citit domnia mea acele cărți și am aflat domnia mea că au fost scrise pentru a patra parte.

Și iarăși au adus călugării dela sfânta mânăstire și cartea lui Băsărab voevod cel Bătrân și am aflat domnia mea că a cumpărat jupan Tudor logofăt pentru 150 aspri o parte dela megiașii mai sus ziși și deasemenea și pe aceasta a dăruit-o jupan Tudor logofăt sfintei mânăstiri pentru sufletul său. Și astfel a aflat domnia mea că au ținut călugării din sfânta mânăstire încă de la trecuții domni bătrâni... ¹⁾ până acum, în zilele domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea să țină călugării din sfânta mânăstire aceste trei părți de peste toată ocina.

Și iarăși a venit părintele egumen Sava ieromonahul înaintea domniei mele, de a luat 12 boieri să se hotărnicască. Și i-am dat domnia mea hotarnic pe jupan Sahat paharnic din Greci, ca să le hotărnicască cu acești 12 boieri. Și au mărturisit acei 12 boieri înaintea domniei mele că a fost ucis un Grec, încă de demult, în zilele vechi, în valea lui Măilat, iar satul Dobrușeștii au plătit deșugubina

¹⁾ loc șters în orig.

acelui Grec. Apoi, au dat acei 12 boieri cu sufletele lor că este hotarul unde a fost omorât Grecul, locul din valea lui Măilat. Dar iarăși să se știe, din vremea ce a hotărnicit jupan Sahat paharnic și cu acești 12 boieri, iar megiașii să aibă jumătate din apă, în hotarul ce este sus la Verdele, până în hotarul ce l-au așezat din jos. Și după aceasta, au venit acei 12 boieri și au rugat pe egumenul Sava cu mare umilință, ca să-i miluiască cu câteva ocine, iar părintele egumen s'a milostivit întru aceasta și i-a miluit cu trei funii. Ci încă de vor fi buni și prieteni ai sfintei mănăstiri și ei să țină aceste trei funii, iar dacă ei vor fi megiași răi și neprieteni ai sfintei mănăstiri, mai sus zisele trei funii să le țină iarăși călugării din sfânta mănăstire, pe unde le-au dat acei 12 boieri.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, să-i fie de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Teodor cel bătrân fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Valsan mare logofăt și jupan Barbul fiul lui Preda mare ban al Craiovei și jupan Vlad ban și jupan Dragomir mare spătar și jupan Toma ban și jupan Diicul și jupan Stan mari pârălabi ai cetății Poenari și jupan Radul Furcă fost vistier și Drăghici mare spătar și Staico mare vistier și Radul Pașadia mare paharnic și Staico din Șintești mare comis și jupan Vintilă mare stolnic și jupan Barbul Deatcovichiu mare postelnic. Ispravnic Vlaicul postelnic.

Și cu care am scris, Oprea diiac, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 3 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 397.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851.

156

<1534> Aprilie 7.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și marelui mitropolii dela Târgoviște, ca să-i fie satul anume Aninoasa tot și cu viile, pentru că am dat domnia mea cum au fost dat și Io Basarab voevod și dela Radul voevod. Așijderé și domnia mea am dat sfintei mitropolii, ca să-i fie moșie ohabnică, iar altul nimené să nu aibă amestec.

Pentru aciasta, tu, Vladule bane și voao slugilor Vladului banul, carii veți fi la acest sat, în cias ce veți vedea aciastă carte a domniei mele, iar voi întru acest cias să vă feriiți de acest sat și nimica amestec să nu aveți. Și ori ce veți fi

luat dela acest sat, iar voi să lasați și nimica să nu luați, niciun păr din cap. Intr'alt chip să nu fie, după zisa domniei mele. Șarban mare dvornic.

S'au scris Aprilie 7 zile.

Arh. St. Buc., Condița Mitrop. Țării Rom., nr. 127, f. 282.

Trad. rom.

Datat din domnia lui Vlad Vintilă și după Șerban mare vornic.

157

1534 (7042) Aprilie 27.

† Urmând a tot sfânta, dumnezeiasca Scriptură care zice: «Milă vreau, iar nu jertfă, căci prin milostenii se curăță păcatele». Și deasemeni: «Fericți cei milostivi, căci aceștia vor fi miluiți », căci gura proorocului inspirată de duh spune: «Fericit bărbatul care miluiește în toată ziua, căci se desfată întru domnul ». Acestea deci văzând din dumnezeiasca Scriptură, deasemeni am auzit proorocul vorbind prin duhul sfânt: « Ascultați deci împărați și pricepeți și vă învățați judecători dela capătul pământului, pătrundeți-vă voi cei ce stăpâniți mulțimele și vă făliți cu mulțimile limbilor, că stăpânirea voastră vi s'a dat vouă dela domnul și puterea dela cel de sus », înțelegând deci că toți în mâna lui Dumnezeu sunt și cât vrea deci fiecăruia dintre noi dă, ci deci fericiți și de trei ori fericiți cei care bogăția dată de Dumnezeu bine o folosesc și cresc în taină talantul încredințat lui de Dumnezeu, ca deci să audă acel bun glas dulce al bucuriei: « bunule și credinciosule rob, pătrunde în bucuria domnului tău ». Acestea auzind, se cuvine și nouă să ne amintim despre cele de aci că sunt scurte și trecătoare, după cum și spune: « orice mărire a omului până la o vreme este ». Se cuvine deci și nouă a râvni celor de mai înainte binecinstitori și sfântrăpoși domni, care cele pământești bine le-au așezat și acestea bine au petrecut, prin aceste pământești au dobândit bunurile cele cerești și acestea moștenind, cele pământești pământului au lăsat.

Iată deci și eu cel în Hristos Dumnezeu binecredinciosul și de Dumnezeu păzitorul și binecinstitorul și singur stăpânitorul, Io Vintilă voevod, zis Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu domn și stăpânitor a toată țara Ungrovlahiei, am dorit cu dorință către atotcinstitele și dumnezeieștile biserici, după cuvântul proorocului: « După chipul cum dorește cerbul spre izvoarele cu apă, așa dorește și sufletul meu către tine, dumnezeule ». Văzând deci că din pricina păcărelor noastre, au scăzut cei binecinstitori domnului, care au ridicat, miluit și împodobit dumnezeiești și sfințite biserici, mai ales cele din sfântul munte Athos, care este grădina preacuratei născătoare de Dumnezeu, împărătescul și sfințitul lăcaș marea lavră sârbească, sfânta mânăstire nutrită Filandar, care este hramul sfinte

curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria și a cinstitelor ei vovidenii în sfânta sfințelor, pe care l-a ridicat și zidit cu multă trudă sfântul Simeon, noul isvorător de mir și icrarhul și făcătorul de minuni Sava și am făcut obroc sfintei mănăstiri 10.000 aspri și pentru bolnița, care va fi pentru trebuința bonavilor, 800 aspri; ca să vie frații în fiecă an să primească obrocul mai sus zis sfintei mănăstiri, ca să meargă întreg la sfânta mănăstire, iar fraților cari vor veni, cheltuială 500 aspri. Să vie frații la vremea sfintei Bobotezi, cum am spus mai sus, să primească, să fie sfintei și dumnezeceștii, împărăteștii mănăstiri de întărire și de trebuință și precinstiților călugări, trăitori în acel sfânt loc, hrană și pentru nevoie, iar nouă însă și părinților noștri, de veșnică pomenire.

Și să fim pomeniți cu sfinții ctitori în toate strigările în biserică și la trapeză, peste tot și să cânte cinstitul paraclis sâmbătă la vecernie și duminică de dimineață să ni se cânte sfânta liturghie sobornic și cu colivă și băutură, neschimbat și să ne scrieți în sfânta proscomidie și în sfântul pomelnic, până la moartea noastră. Și după moartea noastră, să ni se facă pomenire, colivă sobornică și sfânta liturghie și la trapeză, cum este obicinuit pentru binecinstitorii împărați, faceți neschimbat cât stă sfânta mănăstire. Și după aceasta, sfinți părinți și temători de dumnezeu, rugați pe dumnezeu și pentru mine păcătosul și leneșul în sfințele voastre rugăciuni.

Și deasemeni, după trecerea noastră dintre cele de aici, pe cine va binevoi domnul dumnezeu a fi domn și stăpânitor a toată țara Ungrovlahiei sau din rodul nostru din inimă sau dintre rudele noastre sau oricare dintre dreptcredincioșii bărbați și doamne, dacă va înnoi și întări și păzi acest hrisov al domniei mele și va împlini această făgăduință și miluire a noastră sau îl va îndrăma duhul sfânt încă și mai mult a dăruirii și a milui sfânta mănăstire, decât este aici făcut, acela să aibă ajutor dela domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și ocrotire dela preacurata lui maică și dela sfântul Simeon noul isvorător de mir și dela sfântul făcător de minuni Sava și dela toți sfinții, cari din veac au plăcut lui dumnezeu și să-i dăruiască domnul dumnezeu bunătatea milei sale și în acest veac să petreacă în bunăcinstire și dreaptăcredință și sfârșitul bun în veacul viitor al vieții veșnice și să stea de-a dreapta scaunului domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, amin.

Ispravnic a fost Ghiura logofăt.

Și a scris acest hrisov mâna prea păcătosului și celui mai mic între scriitorii, Oprea diac, în luna Aprilie 27 zile, cursul anului în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Fotografii, XXVII/22.

Fotocopie după un orig. slav din arhiva m-rii Hilandar dela Athos.

Cu un rezumat la Acad. R.P.R., ms. 4783, f. 4.

1534 (7042) Mai 10, Argeș.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Oprei și cu frații săi, anume Micșan și Ursu și cu fiii lor și cu verii lor primari, Manea și Ratea și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Posmag din partea lui Dragomir și a fraților lui, Ion, Stan și Giurge, jumătate, pentru că a cumpărat Oprea și cu frații săi Micșan și Ursu și cu verii primari Manea și Ratea, dela Dragomir și dela frații săi Ion, Stan și Giurgea mai sus zisa lor parte jumătate, pentru 500 aspri. Și iarăși să-i fie Oprei și cu frații săi Micșan și Ursu, cu fiii lor, în Posmag toată partea lui Dragomir, oricât a rămas nevândută, fiindcă a venit Dragomir înaintea domniei mele de a așezat și a dat partea lui toată din Posmag Oprei cu frații săi Micșan și Ursu, de a lui bună voie. Și iarăși să-i fie lui Oprea cu frații săi din partea lui Ion, a lui Stan și a lui Giurgea, frații lui Dragomir din ceiace este nevândută, jumătate, fiindcă a venit Ion, Stan și Giurgea înaintea domniei, de au așezat și au înfrățit pe Oprea cu frații săi Micșan și Ursu și cu fiii lor peste parte din Posmag, peste jumătate, de a lor bunăvoie.

Și să fie Oprei cu frații săi Micșan și Ursu și cu fiii lor, în Posmag, din partea lui Vladul, 4 părți, pentru că au cumpărat dela Vladul, pentru 800 aspri. Și iarăși să fie Oprei cu frații săi Micșan și Ursu, în Posmag, din partea lui Nan și a lui Seman a 3-a parte, pentru că au cumpărat dela Nan și dela Seman, pentru 500 aspri. Și să fie Manei și Ratei și cu fiii lor din partea lui Seman jumătate, pentru că au cumpărat dela Seman, pentru 250 aspri. Și domniei mele au dat calul.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie acestea toate mai sus zise de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalică să nu fie în veci. Și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Teodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vălsan mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și Dragomir spătar și Toma ban și Diicul și Stan pârçalabi de Pocnari și Radul Furcă vistier și Drăghici spătar și Radul paharnic și Staico vistier și Staico comis și Vintilă stolnic și Barbul mare postelnic. Și ispravnic Ghiura logofăt.

Eu, Dumitru, am scris în Argeș, în luna Mai 10 zile, în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCI/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

1534 (7042) Mai 23, Slatina.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Barbulca și lui Lupa, ca să le fie ocină în Studina, jumătate dintr'o funie, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut și pâra Bărbulea și Lupa înaintea domniei mele cu Dobroslav și cu Mihul și cu Dragomir. Și așa pârau Dobroslav și Mihul și Dragomir că și ei au avut dedină jumătate din această funie, ce este scrisă mai sus. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea bine că Dobroslav și Mihul și Dragomir au vândut partea lor din funie altor megiși. Și a rămas Dobroslav cu ceata sa de lege înaintea domniei mele.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Bărbulea și lui Lupa, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic, jupan Teodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vălsan mare logofăt și jupan Părvul¹⁾ mare ban al Craiovei și Dragomir <spătar>²⁾ și Toma ban și Radul vistier și Drăghici spătar și Staico vistier și Vintilă stolnic și Staico, comis și Radul Pașadia paharnic și Barbul Deatcovichiu mare postelnic.

Și am scris eu, Badea scriitor, în Slatina, luna Mai 23 zile, în anul 7042 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 398.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1534 (7043) Septembrie 6, Furești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoarea de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și nastavnicului părinte egumen chir Tofan și tuturor celor întru Hristos frați, să le fie seliștele: amândoi Sagoveții la Blatnița și Pesticovo și Toporno și Sogoina și amândoi

¹⁾ în loc de « Barbul ».

²⁾ loc șters în orig.

Călugărenii și Trufeștii și Piatra și Obiedinul și Ungureii, toți pentru că au fost vechi și drepte ocine și dedine ale sfintei mănăstiri dela Tismana, date încă de către vechii domni ce au fost înaintea domniei mele.

Și după aceea, a avut pâra părintele egumen Tofan înaintea domniei mele cu fiii lui Stoe din Copăceni, cu Pătru și cu Drăgoiu, pentru o seliște ce se chiamă Ungureii ¹⁾. Întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat lucrul lor, după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei mele și am citit domnia mea și cărțile vechilor domni, a răposatului Io Mircea voevod, a lui Io Dan voevod și cartea părintelui domniei mele, Io Radul voevod pentru această seliște Ungureii ¹⁾, ci am aflat domnia mea că a fost dată și dăruită, iar cărțile făcute cu mare blestem. Astfel și domnia mea am dat și dăruit această mai sus zisă seliște Ungureii, iar Pătru și Drăgoiu, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Drept aceea și domnia mea am dat sfântului și dumnezeescului loc, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare pârcălab și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Dragomir spătar și jupan Toma ban și jupan Drăghici spătar și Radul paharnic și Stanco comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Țalapi, care am scris în Furești, luna Septembrie 6 zile, în anul 7043 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 399.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1846.

161

1534 (7043) Septembrie 6, Furești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Țigulca pârcălab și cu frații, Dalica și Manea și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu și cu nepoții săi Miclea și Oana și Ion și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Pârșcov a treia parte, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină. Și iarăși să le fie ocină în Mușcel a treia parte. Și să li se știe hotarul: Pârșcovul, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Și iarăși să-i fie lui Țigulea cu fiii săi și cu ficele sale mănăstirea din valea lui Purcal. Iar ceilalți oameni din ceata lui să nu se amestece, ci să fie a lui Țigulea cu fiii săi, anume: Vladul și Dalca și Barbul și Cârștian și Moșul și Țigulca

¹⁾ « Ungureii » șters cu chinovar în orig.

și Neagul și Manca, ocină la Lacure împrejur, pe unde le sunt hotarile, pentru că le-a câștigat cu dreptă și credincioasă slujbă dela Basarab voevod, deasemeni și dela domnia mea. Dar din această mai sus zisă ocină dela Lacure, Țigulea a vândut lui Tatul și lui Radul și lui Neagul și lui Barbul jumătate, pentru 1200 aspri și un vad de moară pe apa Buzăului; iar Țigulea a rămas peste cealaltă jumătate de ocină. Și iarăși să fie lui Țigulea cu fiii lui cinci părți de ocină, din toate, la dealul Săscnilor, pentru că a cumpărat-o Țigulea dela Bădilă, pentru 350¹⁾ aspri, dar vie cu loc.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și la ei prădalice să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare părcălab și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Dragomir spătar și jupan Toma ban și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Neagoe Prăvăț stolnic.

Și eu, Țalapi, care am scris în Furești, luna Septembrie 6 zile, în anul 7043 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 400.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom din 1850.

162

1534 (7043) Septembrie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marchii și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele, lui jupan Vlaicul mare logofăt și cu frații săi, lui jupan Mihnea stolnic și lui Badea, cu fiii lor, câți la va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor toate averile lui Radul din Spinișor și ale fratelui său Vladul, ocină în Spinișor și în Stângăcea și în Frătoștița, deasemeni părțile lor, oricât se vor alege și satul și Așiganii și viile și grâul și vitele și toate ce sunt averile lui Radul și ale fratelui său, pentru că Radul și fratele său, ei le-au pierdut cu rea hiclesie, încă dela răposatul Vlad voevod cel Tânăr. Căci a fost Radul strângător de bir la județul Jiul de Jos, de a fugit cu birul și cu haraciul Țării Românești și al împăratului peste Dunăre, cu 30.000 asprii. Iar răposatul Vlad voevod l-a ajuns cu dreptă judecată și cu putere dela cinstita Poartă l-a prins...²⁾

¹⁾ corectat apoi 10.350.

²⁾ loc rupt în orig.

dreptate l-a judecat și l-a ajuns legea să-și piardă capul și l-a ucis după faptele sale, ca pe un hiclean. Iar averile mai sus zise le-a miluit mai sus zisului dregător al domniei mele.

Astfel și domnia mea am socotit și am întocmit cu dregătorii domniei mele că s'au luat averi hiclene și deasemeni și domnia mea am miluit cu mai sus zisele averi toate pe mai sus zișii dregători ai domniei mele jupan Vlaicul logofăt și cu frații săi, ca să le fie lor de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Barbul ban și Drăghici spătar și Udriște vistier și Staico comis și Radul paharnic și Vintilă stolnic și Badea mare postelnic. Ispravnic Badea Aiaz mare postelnic.

Și eu am scris, Cosoroavă grămătic, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 12 zile, în anul 7043 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 401.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

163

<1534 Noembrie — 1535 Mai>.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vlad voevod, fiul preabunului și marcului Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahici, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bună voință, cu cinstită și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m'a proslăvit și pe scaunul sfânt răposatului părinte al domniei mele cu slavă m'a înălțat. Iată dar am văzut și domnia mea, că cei ce au fost înaintea noastră împărați și domni, urmând Scriptura și îndeplinind porunca domnului nostru Iisus Hristos, au zidit și au înfrumusețat sfintele biserici și mănăstiri pentru sufletele lor, bine întocmindu-se față de Dumnezeu. Pentru aceasta, am râvnit și domnia mea, către domnii și împărații ziși mai înainte, care pentru sufletul lor bine au întocmit și domnului Dumnezeu bine au plăcut. Astfel dar, am socotit și domnia mea după putere și după prilej, din stăpânirea cea dată nouă de Dumnezeu și am dăruit acestui sfânt și Dumnezeesc lăcaș, mănăstirea ce se cheamă Homor, unde este hramul preasfintei, curatei și preabinecuvântatei stăpânei noastre și de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii; domnia mea am dăruit și am dat sfintei mănăstiri un sălaș de Ațigani, anume Radina cu Țiganca sa Ilca și cu 6 fi ai săi, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și cinsti-

ților și dumnezeștilor ieromonahi pentru odihnă și în ascultare, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să fie acești mai sus ziși Ațigani sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins în veci, după porunca domniei mele.

De accia, cinstiții părinți sfinți și de dumnezeu temători, care trăiți în sfânta mănăstire mai sus zisă, vă rog în numele lui dumnezeu, făcătorul cerului și pământului și pentru ruga preacuratei lui mame, primiți și mulțumiți și pe noi din inimă ne binecuvântați și < rugați > pe dumnezeu și pentru păcatele noastre în sfintele voastre taine.

Încă și blestem punem domnia mea: pe cine-l va alege și-l va dăruî domnul dumnezeu cu ungera... dintre binecinstitorii creștini, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească... în domnia lui; iar pe cel care se va încerca să ia, să clinească și să strice mai sus zisa făgăduință danic < a domniei mele > ... să nu-l cinstească și să nu-l ajute pe el, ci să-iucidă aici trupul, iar în viitor sufletul lui și să-i fie pârâșă... și să fie blestemat de trei ori de 318 părinți purtători de dumnezeu, cei dela Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și < cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului > nostru Iisus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem < domnia mea >... jupan Theodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul... și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare < postelnic >...

Și cu Nan am scris...

† Io Vlad voevod, < din mila lui dumnezeu, domn >.

Acad. R.P.R., LXXXV/50

Orig. slav, perg., cu 1, lipsă, tăiată.

Datat după divan.

164

1534 (7043) Decembrie 11, Buzău.

Cu mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul pre<a>bunului și marclui Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Slăvilă și Stanciului și lui Nan și fetei Stanciului, anume Brija, și cu feciorii lor, câți dumnezău le va da, ca să le fie lor Sibiciu părțile lor de moșie, oricâte li se va alége, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie dela stremoșci, den Piatra Corbului până în matca Bășcii și muntele ce să

chiamă Tega și la Cășăuca orice li se va alége partea lor. Însă Briia să aibă numai treabă peste partea tătânc-său, Stanciului, pentrucă i-au fost dat-o însăș Stanciul, ei.

Iar după<ă> aciasta, au avut pără cu frații Balii *din* Hințești, pentru o înfrățire, de pâriia frații Balii, cum că s'au înfrățit cu Slăvilă și cu frații lui pe aciasta mai sus zisă moșie. Deci, domnia mea am judecat după dreptate<e> și după<ă> lége și am dat fraților Balii lége, 12 boeri, să jure cum că s'au așezat Slăvilă și l-am înfrățit pre el peste a lor moșie. Și sorocul le-am pus domnia mea la săntă Mariia mică, ca să aducă legea. Deci ei n'au putut să aducă, ci au rămas de lége denaintea domnici méle.

Pentru aciasta, am dat și domnia mea lui Slăvilă și fraților lui ce am scris mai sus, ca să le fie lor moșie întru stăpânire, feciorilor, nepoților și străncupoților și pricină să n'aibă în veci și de către nimené să nu se clătească, den zisa domnici meale.

Și mărturii am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Șarban mare dvornic și jupan Theodor fost mare log. și jupan Vlaicul mare log. și Udriște vist. și Drăghici mare pah. și Staico comis și Vintilă stol. și Badea mare post. ¹⁾ Isprav<nic> Oprea log.

S'au scris în târgul Buzăului, Dechem. 11, 7043 <1534>.

Și rumănește s'au tălmăcit de Vasilie dasc. del<a> sfânta episcopie a Buzăului, Iulie 1, din 7258 <1740>.

Acad. R. P. R., CXXVI/119

Trad. rom.

165

1534 (7043) Decembrie 18, Bueurești.

† În lege a poruncit domnul dumnezeu fiilor lui Israeli să dea în tot anul zeciuală din câte vor agonisi și acestea <cunoscând apostolii și purtătorii de dumnezeu părinți> ²⁾ ne au sfătuit pe noi spre ajutor și facere de bine <a sufletelor noastre> și ne-au lăsat nouă fiilor lor, ca unii cu milostenie, <alții cu post> ²⁾ să ne curățim de toate relele.

<Iată deci și eu> bine credinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vintilă voevod numit Vlad voevod, <fiul marelui și prea>) bunului Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, amintindu-mi domnia mea de cuvântul unui oarecare stareț care spune: «Vremea supărării a sosit, să cumpărăm înțelepciune <și cu smerenie către noi s'a aducem în vremea judecării> ²⁾ și a răsplătii».

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ loc alb în orig.

Iată deci <și cu doresc >¹⁾ a sta <de-a dreapta >¹⁾ tatălui <și am căzut la stăpânul >¹⁾ însuși Hristos împăratul și dumnezeul nostru și preacurata maica lui, ce este hramul sfintei sale uspenii, în Tismana și am dăruit acest atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit prezentul hrisov al domniei mele, ce este mai presus de toate cinstele și <darurile > rugătorilor domniei mele, egumenului și ieromonahului Teofan și tuturor fraților ce se află în acest sfânt lăcaș, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mânăstiri <cu numele >¹⁾ Tismana, satele anume: Tismana toată și cu tot hotarul și Pocruia și cu tot hotarul și Godineștii toți și cu tot hotarul și Sârbsoriii toți și cu tot hotarul și Ohaba toată și cu tot hotarul și Topeștii toți și cu tot hotarul și Podenii, oricât se va alege partea sfintei mânăstiri și Ploștina toată și cu tot hotarul și Stănțești, oricât se va alege partea sfintei mânăstiri și Grozeștii toți și cu tot hotarul și Năsipul, oricât se va alege partea sfintei mânăstiri și Șușița și Jidoșița și cu toate seliștele și Potocetul și Jarcovțul ambele Varovnicele și Bucina cu tot hotarul și Petrovița și Precârștia și Clicevățul și Bahna și Ilhovița și Cerovețul și cu <toate săliștile > și partea Ligăceșco și partea Rușeșco și Pietra.....²⁾ și Obedinul și Sălcișoara.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri.....¹⁾ în Blatnița și Pesticovo și Toporna.....²⁾ și balta ce se <chiamă Bistrețul >..... amândouă Călugărenii și Pietra și Trufești și Bedin-Corzii³⁾ și Bistrița cu tot hotarul și săliștele și Ungureii .....²⁾ sunt vechi și drepte ocine și dedine..... iazul până ce cade în Jaleș.....²⁾ și cu hotarul, ce sunt ale sfintei mânăstiri.....²⁾ satul Ungurei, a avut judecată cu călugării dela Tismana.....²⁾ și cu Drăgoiu, fiii Stoiasei.....²⁾ după vechea lege cu cinstiții și bătrânii dregători <ai domniei mele și am aflat > domnia mea, că a fost satul Ungurei veche și <dreaptă ocină a sfintei > mânăstiri și încă cumpărată această ocină încă din zilele lui Mircea voevod dela Stanciul, fiul lui Marin, pentru un cal bun și pentru două cești .....²⁾ pentru două pafale și pentru un brâu de argint. Astfel, au rămas fiii Stoiasei, Pătru și Drăgoiu, de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri, iar domniei mele și părinților domniei mele întru veșnică pomenire și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu a fi domn al Țării Românești sau din rodul inimii

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc șters în orig.

³⁾ « Bedin Corzii », scris pe deasupra cu altă cerneală

domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va păzi și nu va înnoi, ci va nimici și va călca și va batjocori, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească, să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu la înfricoșata și nemiloasa judecată, unde fățarnicie nu este și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei, ce au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare părcălab . . . . .¹⁾ și jupan Teodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Diicul și jupan . . . . .¹⁾ și jupan Barbul ban al Craiovei și Drăghici spătar și Udriște vistier . . . . .¹⁾ paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic . . . . .¹⁾. Ispravnic Tatul al doilea logofăt.

Și eu am scris, Tudoran scriitor, în cetatea de scaun București, luna Decembrie 18 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7043 <1534>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 402.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

166

1534 (7043) Decembrie 27, București.

În lege a poruncit domnul dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din tot ceiace vor dobândi și această zeciuială să o aducă domnului dumnezeului său pentru curățirea păcatelor sale. Acestea dar știindu-le sfinții apostoli și părinți purtători de dumnezeu, ne-au lăsat nouă celor din urmă <urmași> pentru ajutor și binefacerea sufletelor noastre, ca unii cu rugăciuni și veghere și post, alții cu milostenie și pocăință, să ne curățim toate păcatele și să fim gata să auzim acel glas bun care spune: «Veniți către mine toți cei ce vă trudiți și eu vă voi împăca. Învățați-vă dela mine cum sunt bun și umil și smerit cu inima, luați jugul meu asupra voastră, căci jugul meu este bun și povara mea este ușoară și prin aceasta veți afla liniștea sufletelor voastre și veți fi vrednici să auziți glasul bun care este: veniți binecuvântații părintelui meu, să moșteniți

¹⁾ loc șters în orig.

împărăția pregătită vouă dela facerea lumii, căci am fost flămând și mi-ați dat să mănânc, insetat am fost și mi-ați dat să beau, gol și bolnav și în temniță m'ați cercetat și m'ați slujit». Iar acest chip se cuvine a se învrednici în ceasul judecării creștinului temător de Dumnezeu să intre în bucuria domnului său.

De aceea, am văzut și pe stăpânitorii care au fost înaintea noastră, adică împărații și cnezii și auzind aceasta, cele pământești bine le au întocmit și prin aceasta au dobândit cele cerești, după cum spune dumnezeescul proroc sfântul și părinte al lui Dumnezeu, David: «Fericit barbatul care miluește în fiecare zi, acela se îndulcește de domnul». Și iarăși: «Prin milostenii se curăță păcatele».

Pentru aceasta și eu, cel în Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și singur stăpânitorul, Io Vintilă voevod, din mila lui Dumnezeu domn și stăpânitor a toată țara Ungrovlahiei, primim din toată inima și cu bunăvoință către acest a tot sfințit și dumnezeesc hram al sfintei și de viață făcătoarei nedespărțite troițe, mănăstirea numită Cozia, pe care a ridicat-o și a înfrumusețat-o sfânt răposatul Mircea voevod cel Bătrân, ca să fie sfintei mănăstiri bălțile dela Săpatul până la gura Ialomitei și de acolo până la Dunăre și până la grind. Inșă să aibă sfânta mănăstire al zecelea pește și perperi, asemenea cum au dat și ceilalți domni ce au fost înaintea noastră.

Și iar să fie sfintei mănăstiri gârla Căbăluului și cu toate privalele și cu toate iezerele și privahul Negăi. Numai călugării să aibă treabă cu acele iezere și altul nimeni să nu se amestece, nici schilerii din orașul de Floci, nici brâniștarii, nici nimeni altul, pentrucă sunt ocine vechi și drepte și dedine dela Mircea voevod cel Bătrân ale sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, călugării dela sfânta mănăstire au avut pără înaintea domniei mele cu Toma banul, pentru privahul Cegăi, căci a voit Toma banul să cotropească, ca să-l ia. Iar călugării au venit de față înaintea domniei mele și s'au pârît cu Toma banul. Iar domnia mea, la aceasta, am judecat după dreptate și după lege și le-am cercetat rândul cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am cercetat domnia mea și cărțile vechi ale lui Mircea voevod cel Bătrân și cărțile lui Radul voevod cel Bătrân și am aflat domnia mea că sunt toate aceste averi mai sus zise, vechi și drepte dedine ale sfintei mănăstiri, iar Toma banul nu a avut nicio carte și niciun amestec, ci voia cu sila să cotropească. Astfel, Toma banul a rămas de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă, ci să fie ale sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satele anume Cărărenii și Luminenii toți, cu tot hotarul și cu morile ¹⁾, pentrucă sunt ocine vechi și drepte ale sfintei mănăs-

¹⁾ pasagiul « toți, cu tot hotarul și cu morile » românește în text.

tiri. Iar de acolo, oricâte braniști sunt pe acele ocine ale sfintei mănăstiri, nimeni să nu îndrăznească să taie nicio nuia sau să ia vreun copac, căci pe acel om domnia mea îl voi spânzura de acel copac.

Și iar să se știe, perperitul dela carul cu pește sau de la butoiul cu vin sau orice se va vinde pe ocina sfintei mănăstiri sau de vor fi stupi sau vii sau grădini sau pomet, iar ei să-și plătească perperii și vameșitul și vinăriciul și toate dările sfintei mănăstiri, pentru că toate acestea sunt dăruite sfintei mănăstiri încă din zilele vechi al sfânt răposaiilor domni.

Iar după aceia, nimeni nu este volnic, să pescuiască sau să zăgăzuiască bălțile mai sus zise, nici boierii, nici orășenii, nici țărani¹⁾, nici nimeni altul, fără știrea și fără voia călugărilor, căci acel om va păși mare certare. Astfel am miluit și am dăruit și domnia mea, ca să fie acestea toate de hrană și de întărire sfintei mănăstiri și cinstiților călugări, cari trăcesc în ea, nouă și părinților noștri de veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după noi pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau rudenia domniei mele sau după greșalele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această poruncă a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să înnoiască și să-l întărească și să-l păzească în domnia sa. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări, ci va călca și va strica și va batjocori această poruncă a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l ucidă aici cu trupul lui, iar în viața viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie de trei ori blestemat și cu alți Iudei cari au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici mare pârcălab al cetății Poenari și jupan Teodor cel bătrân fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și jupan Diicul pârcălab și jupan Drăghici mare spătar și jupan Udriște mare vistier și jupan Radul mare paharnic și jupan Staico mare comis și jupan Vintilă mare stolnic și jupan Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul al doilea logofăt.

Și cu care am scris, Oprea logofăt, în marca cetate București, luna Decembrie 27 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7043 <1534>.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Cozia, nr. 712, f. 371.

Copie slavă.

Cu o trad. rom., ibid., ms. 209, f. 231v—253.

¹⁾ « horani » în text.

1535 (7043) Ianuarie 11.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Bistrița, ca să-i fie satul, anume Corlate, de ocină și de ohabă.

Iar după aceea, au avut pără sfânta mânăstire dela Bistrița cu sfânta mânăstire dela Tismana în fața domniei mele, pentru Tismana. Iar domnia mea am scăzut Bistriței orașul dela Tismana, de l-am dat sfintei mânăstiri dela Tismana. Iar pentrucă am scăzut sfintei mânăstiri orașul dela Tismana, iar domnia mea am socotit și am cercetat cu cinstiții dregători ai domniei mele, de am miluit sfânta mânăstire dela Bistrița cu satul lui Vâlsan logofăt, care este mai sus scris, pentrucă Vâlsan logofăt a pierit cu rea hiclenic față de domnia mea. Iar domnia mea am dat, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire și domniei mele veșnică pomenire și neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare pârcălab al cetății Poenarilor și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Craiovei și jupan Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico Șentescul mare comis și Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Gavriil, care am scris în luna Ianuarie 11 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 403.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1849.

1535 (7043) Ianuarie 19, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Cană și Gâciul și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie la Negoșina ocină, partea lui Stănilă și a lui Râtea, toată, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o dela Stănilă și dela Râtea, pentru 2500 aspri. Și iarăși să aibă Cană și cu fiii săi ocină la Criveală, din partea lui Gâciul a treia parte, pentrucă le-a dat-o însuși Gâciul de a lui bunăvoie, în fața domniei mele.

Și iarăși, lui Vlad și surorii lui, Mușa, să le fie la Cernătești părțile lor de ocină, oricât li se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără în fața domniei mele Cană cu Stoia și Nandrea pentru acea mai sus zisă ocină dela Negoșina. Iar domnia mea la aceasta le-am cercetat treabă și i-am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și cărțile vechi ale lui Basarab voevod și ale altor domni, care au fost înaintea noastră și am aflat domnia mea că Stoia și Nandrea n'au niciun amestec cu acea ocină; ci au rămas de lege dinaintea domniei mele. Și domnia mea am iertat calul.

De aceea, le-am dat și domnia mea, lui Cană și lui Găciul, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor. Și prădalica să nu fie în veci. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și Toma ban și Diicul pârcălab și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Am scris eu, Pădure logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Ianuarie 19 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 404.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

169

1535 (7043) Martie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii și marei biserici a episcopiei din Buzău, ca să le fie o vie a lui Vasilie călugărul cu loc și livadă de pomi. Pentrucă a fost dreaptă ocină și sădită de către Vasilie. Iar după aceea, a venit în fața domniei mele călugărul Vasilie de a adăugat și a dat din via mai sus zisă sfintei episcopii, jumătate. Iar cealaltă jumătate, el să și-o ție, cât timp va fi viu, iar după moartea lui să fie și cealaltă jumătate a sfintei biserici, căci astfel a întocmit însuși Vasilie călugărul cu limba sa și a dat și a adăugat această vie mai sus scrisă sfântului lăcaș, pentru sufletul său; și s'a scris în sfântul pomelnic.

De aceea, i-am dat și domnia mea sfintei și marei biserici a episcopiei, ca să le fie acea vie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Drăghici vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Jiului și Dră-

ghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Dumitru, am scris în Târgoviște, luna Martie 27 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso:> Această carte a lui Vasilie pentru vie. Cartea pentru locul lui Vasilie unde este Țigănia, locul de hotar.

Acad. R.P.R., CXXVI/26.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 524.

170

1535 (7043) Martie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabuului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana și părintelui egumen și rugătorului domniei mele Teofan, pentruca nimeni să nu cuteze să vâneze pește pe râul Tismanei, nici dobitoc să nu pască, ori al cui dobitoc, dela sat în sus până la munte, fără numai călugării dela mănăstirea Tismana să fie volnici să vâneze și dobitoacele mănăstirii să aibă voc să pască, iar alt dobitoc al nimănu să nu cuteze să mcargă să pască, fără voia călugărilor, nici boieresc, nici vlah, nici altul, niciunul.

Iar cine s'ar încumeta, fie mare, fie mic, să calce această poruncă a domniei mele, iar acel om să fie blestemat de preacurata uspenie a născătoarei de Dumnezeu și de toți sfinții și părinții purtători de Dumnezeu și să aibă blestemul lui Teofan. Acela și dela domnia mea mare rău și urgie va primi din partea domniei mele. Deci orice om să se ferească, după porunca și ordinul domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Teodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Jiului și jupan Drăghici spătar și jupan Udriște vistier și Radul Pașadia paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Dragomir, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 30 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 405.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1859.

1535 (7043) Martie 31, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri dela Cozia, unde este hramul sfintei troițe a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocină în Liești jumătate și Pleșile Hotăranilor toate, pentru că au cumpărat călugării dela Zapa și dela Leul și dela Bâra, pentru 2.200 aspri, dar la câmp, iar la munte călugării să n'aibe amestec.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și jupan Toma ban și jupan Diicul mare părcălab și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Vintilă stolnic și Staico comis și Badea postelnic.

Și calul am iertat domnia mea. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Stan uricariul, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 31 zile, în anul 7043 <1535>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 398.

Copie slavă.

1535 (7043) Aprilie 1, Târgoviște.

† Câți se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceia sunt fiii lui Dumnezeu, precum spune Dumnezeescul apostol, căruia pe urmă mergându-i iubitorii de dreptate și cei ce așteaptă să asculte acel fericit glas de bucurie: « Veniți binecuvântații părintelui meu, să moșteniți împărăția pregătită vouă dela întemeierea lumii, căci am flămâzint și mi-ați dat să mănânc, am însetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați cercetat, gol și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați ajutat ». Deci acest glas bun îl vor auzi făcătorii de bine și în același timp vor intra în bucuria domnului lor. De asemenea și păcătoșii trimiși în focul veșnic vor auzi precum că: « N'ați păzit poruncile domnului Dumnezeu, nici pe cel flămând, nici pe însetat, nici pe bolnav, nici cei ce sânt în temnițe nu i-ați hrănit și nu i-ați ajutat ».

Aceasta deci amintindu-ne, nu se cuvine a întârzia vremea sau ceasul, căci nu se știe în ce ceas va veni domnul nostru și pe fiecare îl va găsi nepregătit și nepriveghiat, căci chiar dacă suntem îngreunați cu grele sarcini ale păcatelor

și suntem răniți de săgeata înveninată a diavolului, pentru păcate, fiecare are nevoie de tămăduire și este plăcut a alerga la tămăduitor, căci nevoița noastră mică este, numai să urim cele rele, pe domnul din tot sufletul să-l iubim, împreună și cu fapte bune dumnezești; căci îngăduința lui Dumnezeu mare este și către toți întinde mâinile. Căci însuși spune cu precurata, cinstita sa gură precum că: «Nu vreau moartea păcătosului, ci să-l îndrept pe dânsul și să fie viu. Căci n'am venit să chem pe cei drești, ci pe cei păcătoși la pocăință». Și aceasta nu numai vorbă zadarnică, ci la pocăință, pentru că multe chipuri sunt ale pocăinții, precum și multe lăcașuri după măsura faptelor bune; faptele bune sunt cu multe chipuri: dragoste, milostenie și post și înfrânare, pe lângă aceasta, credință, nădejde și alte multe. Auzim din dumnezeiasca Scriptură, toate spre folosul nostru, dar chiar dacă auzim, nu facem, ca niște trecătoare vicuitoare ale lumii acesteia, suntem trași în jos și cuprinși de rele. Dar privind la mila mântuitoare, nădăjduim, ca niște mult păcătoși și căzuți, că ne va ridica și ne va milui, căci nu s'a dat în lături nici de a pune pe fiul său, numai pentru îndreptarea noastră. Deci, în acest chip se cuvine ca fiecare creștin cu teama lui Dumnezeu să se cuprindă în bucuria domnului său.

De aceea, am văzut cum stăpânitorii cari au fost înaintea noastră, adică și împărații și cnezii, aflând aceasta, cele pământești bine întemirădu-le și cu aceasta dobândindu-și cele cerești, după spusa dumnezeescului proroc între împărați și părinte al lui Dumnezeu, David: «Fericit bărbatul care miluește în fiecare zi, căci se va îndulci de domnul». Și iarăși: «Prin milostenie li se șterg păcatele».

Acestea văzându-le și noi, din mila lui Dumnezeu, Io Vintilă voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, dorind și îndreptând siliința către sfânta, marea, dumnezeiasca biserică a episcopiei dela Râmnic, mai ales către atotsfântul și sfințitul și dumnezeescul hram și lăcaș al sfântului și neasemănatului părintelui nostru arhierarhul și făcătorul de minuni Nicolae dela Mira Lichiei și cinsti-tului părinte episcop chir Paisie, ca să le fie ocină în Poieni, din partea lui Fiar și a lui Vâlsan a treia parte, pentru că au venit fiii lui Fiar în fața domniei mele, de au închinat sfintei episcopii din părțile lor, a treia parte, însă de a lor bunăvoie.

Iar după aceea, i s'a întâmplat unui om oarecare moarte pe acea ocină. La aceasta, domnia mea nu am aflat vite, ca să-mi implinească acea dușegubină, ci le-am luat domnia mea ocina în socoteala dușegubinei. Iar părintele episcop Leontie n'a vrut să lase ocina sfintei episcopii să se piardă, ci a dat 500 aspri, de a răscumpărat-o dela domnia mea.

Și iarăși să fie sfintei episcopii ocina dela Frăsinet, din partea lui Stan, dintr'o jumătate de funie, a treia parte, pentru că a închinat-o Stan de-a lui bunăvoie. Și iarăși să fie sfintei episcopii ocină în Frăsinet, pentru că a cumpărat-o Vâlsan logofăt dela Novac, pentru 5700 aspri.

Și iarăși să fie sfintei episcopii ocină în Cacova, partea lui Stoica, pentru că a închinat-o Bodea, fratele lui Stoica, de-a lui bunăvoie, însă ocina fusese birnică.

Și iarăși să fie sfintei episcopii două mori care au fost ale lui Neagoe vornic¹⁾, pentru că le-am dăruit și le-am dat domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie de întărire și de hrană și domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei episcopii jumătate din podul dela Olt, lângă Râmnic, pentru că l-a ținut și până acum la alți domni, care au fost înaintea domniei mele. Astfel și domnia mea am dăruit și am dat acea jumătate din pod sfintei episcopii, ca să-i fie de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire,

Și iarăși să fie sfintei episcopii un loc de prisacă pe valea Episcopiei, în sus, până unde va fi voia părintelui episcop Paisie, ca să fie de întărire sfintei episcopii, iar domniei mele pomană în veci.

Și iarăși să fie sfintei episcopii o vie la Ocna, pentru că a cumpărat-o doamna Anca dela Iliăș Sasul, pentru 3585 aspri, iar după aceea a dăruit-o și a dat-o acea vie sfintei episcopii pentru sufletul ei. Și iarăși a cumpărat părintele episcop Leontie ocină dela Stepca pentru sfânta episcopie, pentru 1250 aspri; și să se scrie Stepca și soția lui în sfântul marele pomelnic. Și iarăși a cumpărat episcopul Leontie ocină dela Oprea, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat episcopul Leontie ocină dela Româneasa, pentru 1427 aspri. Și iarăși a cumpărat episcopul Leontie ocină dela Micul, pentru 1000 aspri. Și iarăși a cumpărat Leontie ocină dela Cârstea, pentru 1025 aspri.

Și iarăși a cumpărat, de acolo, doamna Despina ocină dela Hănășoaic, pentru 600 aspri. Și iarăși a cumpărat doamna Despina ocină dela popa Oană, pentru 600 aspri. Acestea toate ocine mai sus scrise să fie ale sfintei și dumnezeștii episcopii de ocină și de ohabă.

Iar după aceea, a miluit și Basarab voevod sfânta episcopie cu un oarecare sălaș de Ațigani, anume Pătru cu Țiganca sa și cu trei fiice și cu fiu, pentru sufletul său. Și iarăși să le fie un Ațigan, anume Tatul cu Țiganca sa și cu o fiică și Oprea cu Țiganca sa și cu un fiu și Coia cu Țiganca sa.

Și iarăși a miluit Radul voevod sfânta episcopie cu un oarecare Ațigan și anume Nenciuleasa cu o fiică și cu 4 fii și Barbul cu Țiganca sa și cu două fiice și Oprea cu Țiganca sa și Badea cu copiii săi și Velichi cu copiii săi și fratele lui, Radul, cu copiii săi.

Și iarăși a miluit doamna Anca sfânta episcopie cu un sălaș de Ațigani, anume Chirfote cu 4 fiice și cu un fiu și Ianul cu Țiganca sa și cu o fiică și Benca cu Țiganca sa și două fiice și un fiu, anume Radul cu Țiganca sa și cu copiii săi.

De aceea și domnia mea am dat aceste mai sus zise ocine, sate și Ațigani sfintei, dumnezeștii episcopii a Râmnicului, ca să-i fie de întărire în veci și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹⁾ pasagiul : « două mori . . . vornic », ras în orig.

Încă și blestem punem domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, pentru păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinști și va păzi și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui; dacă nu va cinști și nu va păzi și nu va întări și nu va înnoi, ci va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele, iar pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui dumnezeu la cumpăna judecată. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți Iudei cari au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în veci, amin.

Tată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Craiovei și jupan Toma ban și jupan Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă srolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Țalapi diacul, care am scris în cetatea de scaun Țârgoviște, luna Aprilie ziua 1, dela Adam curgători, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Pечеți, nr. 9.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu două traduceri rom., una dela începutul sec. XIX, iar cealaltă din sec. XX.

173

1535 (7043) Aprilie 10, Țârgoviște.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Vintilă voevod, fiul preabunului și marelui Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Anulașului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea, cu a mea bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și m'a ridicat cu slavă pe scunul sfântrăposaților părinți ai domniei mele. Iată dar, am văzut și domnia mea că împărații și domnii care au fost înaintea noastră urmând scriptura lui dumnezeu, împlinind poruncile domnului nostru Iisus Hristos, au zidit și au împodobit sfintele biserici și mănăstiri pentru sufletele lor, bine întocmindu-le către dumnezeu.

De accia, silindu-mă și eu la accasta, nu numai a cârmui accastă împărăție ci și pe dumnezeu a-l iubi din tot sufletul, împreună și cu fapte bune dumnezești, căci îngăduința lui dumnezeu mare este, căci către toți întinde mâinile. Căci însuși a spus cu atotcinstita și curata sa gură precum că: «Nu vreau moartea păcătosului ci să-i îndrept și să fie viu și n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință». Pentrucă multe chipuri sunt ale pocăinții, faptele bune sunt în multe chipuri: dragoste și milostenie, post și înfrânare și pomenire neincetată. Către acestea Efrem Sirul spune: «Celor ce se află în supărări și în temnițe fii ajutor și celor săraci sprijinitor, celor căzuți întăritor și orfanilor împlinitor, văduvelor ajutor, pentruca domnul dumnezeu să-ți fie sprijinitor în ziua judecării și să dobândești bunurile celor ce stau la dreapta lui».

De aceia și domnia mea, deși cuprins încă de neștiință și plin de greutate, am râvnit domnia mea către mai înainte zișii domni și împărați care pentru sufletele lor bine au întocmit și pe domnul dumnezeu cu bine l-au bucurat. Astfel și domnia mea am văzut sfintele biserici și mănăstiri rămase fără sprijinitori și slăbite în aceste vremuri de nevoie, de accia am îngrijit și domnia mea, după putere și după prilej din averea dată nouă de dumnezeu și nefăcând nimă-nui vre-o silă, ci din cele drepte cuvenite domniei mele am dăruit acestei sfinte mănăstiri numite Argeș, unde este <hramul> preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre și pururca fecioară Maria și cinstitei ei uspenii și cinstitului părinte egumen chir Paisie ieromonah și tuturor fraților care trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie morile depe Ialomița, în satul Berilești, pentrucă au fost date și clădite pentru sfânta mănăstire de răposatul Vlad veevod Innecatul, dar au fost cotropite de Radul Furcovici vistier.

Iar domnia mea întru aceasta am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și împreună cu mitropolitul Țării Românești, chir Varlaam și am aflat domnia mea că au fost acele mai sus zise mori date și clădite de răposatul Vlad veevod pentru sfânta mănăstire mai sus zisă. Iar vadul morilor a fost închinat de Cotea și fratele lui, Oană și de nepotul lor, Staico, sfintei mănăstiri mai sus zise.

Iar după aceia, iarăși au fost cotropite de Radul Furcovici vistier, iar domnia mea întru aceasta deasemenea am judecat și am cercetat după legea lui dumnezeu și după dreptate cu părintele vlădică chir Varlaam și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni care au fost înaintea domniei mele și am aflat domnia mea că au fost aceste mai sus zise mori și cu vadul, drepte și vechi <ocine> ale sfintei mănăstiri.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri satul, anume Fălcoi tot, cu tot hotarul și cu via și cu trei mori, pentrucă am dat și am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri acest sat mai sus zis, pentrucă am luat domnia mea un alt sat dela sfânta mănăstire dela Argeș, anume Școășul, de l-am dat și l-am dăruit sfintei, marelui mitropolii

din Târgoviște. Astfel am întocmit și am dăruit domnia mea, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire, iar fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpânitor al Țării Românești, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela bunul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar dacă nu va cinsti, ci va strica și va schimba și va călca hrisovul domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu ceilalți Iudei cari au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos și să fie blestemat de 318 părinți cari au fost la Nicheia.

Iată și martori: jupan Drăghici fost vornic, jupan Teodor fost logofăt, jupan Șerban mare vornic, jupan Vlaicul mare logofăt, jupan Barbul mare ban al Craiovei și Toma ban și Diicul pârcaľab și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul Pașadia mare paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, mult păcătoșul Bogdan, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 10 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 406.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una dela începutul sec. XIX, iar cealaltă din sec. XX.

174

1535 (7043) Aprilie 18. Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Dan spătarul și cu fiii lui, anume Stan și Stanca, fiica lui și încă câți fii le va da Dumnezeu și cu frații lui, anume Bogdan și Bucșe și Vâlsan și cu fiii lor și cu verii lor primari, Stoica și Stan cu fiii și cu frații lor, Radul și Coica și Iovan, cu fiii, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie satul Ciurileștii toți și cu tot hotarul, fiindcă le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea au avut pără înaintea domniei mele cu Brătian și cu ceata sa și cu Nan și Stănilă și Gale și cu ceata. La aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat cu cinstiții vlastelini ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea bătrânului Radul voevod cel Frumos, de moștenire. Și încă și a celorlalți domni, cari au fost înaintea domniei mele, cârți de moștenire. Însă a rămas Brătian

cu ceata ¹⁾ lui de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă asupra acestui sat mai sus zis. Ci a rămas de lege . . . . . ²⁾

<Pentru aceia>, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină, de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor. Ori cui se va întâmpla dintre ei moarte mai înainte și nu va rămâne niciun [fiu] din . . . . . ²⁾ să nu rămâie prădalnica, ci să fie a ficelilor lor. Și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan . . . . . ²⁾ părcălab al cetății Poenari și jupan Teodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și Drăghici . . . . . ²⁾ Udriște vistier și Vintilă stolnic și Radul paharnic și Staico comis și Badea postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Stan, care am scris în minunata cetate Târgoviște, luna Aprilie 18 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii, nr. 2541.
Copie slavă.

175

1535 (7043) Mai 7, Buzău. .

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieții episcopii din târgul Buzăului și precacinstului părinte episcop Paisie, care petrece în această vreme în acest sfânt loc, ca să-i fie ocina dela Pârscoveni, din partea lui Danciul a patra parte și din partea lui Neagul a treia parte și partea lui Beleț toată, pentru că le-au pierdut pentru o dușegubină.

Și să-i fie din partea lui Gavrea a treia parte din ocină, căci l-a scos Dragomir spătar dela trei biruri. Și iarăși să-i fie partea Slavei și partea bărbatului ei, toată, pentru că i-au închinat-o lui Dragomir spătar, Slava și bărbatul ei, de a lor bună voie. Și iarăși să-i fie ocinele fiilor lui . . . . . ³⁾, pentru că a așezat pe un văr al său peste ocina lui, ca să-i fie bun; și iarăși nu l-a mai așezat și a închinat de a lui bună voie lui Dragomir spătar a treia parte din ocina din Pârscoveni, de l-a scos dela bir. Și ori pe unde a umblat Dragomir spătarul cu 12 boieri, de au stâlplit și au hotărnicit toate aceste ocine, să fie ale sfintei episcopii. Și iarăși

¹⁾ « drujina » în text.

²⁾ loc rupt în text.

³⁾ loc șters în orig.

să-i fie în Cucuteni ocină, partea lui Dragomir spătar, oricât a fost a lui Stoican, toată.

Iar după aceea, Dragomir spătar, el și-a pierdut toate averile cu rea hilenie către domnia mea și încă și capul și l-a pierdut.

Iar cu aceste mai sus zise ocine domnia mea am miluit și am dăruit sfintei episcopii dela Buzău, ca să-i fie de întărire sfântului loc și preacinstiților frați hrană și odihnă, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Și iarăși să fie sfintei episcopii în Groșani partea lui Măniuga și a lui Manea toată, oricât se va alege, pentrucă s'au înfrățit și au așezat Măniuga și Manea pe jupan Toma ban peste jumătate din Groșani, dar de a lor bună voie. Iar jupan Toma ban, el le-a dat și le-a dăruit iarăși sfintei episcopii, ca să fie sfântului loc de întărire și fraților de hrană, iar jupanului Toma ban veșnică pomenire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie toate acele mai sus zise ocine de ocină și de ohabă. Și să fie volnici vecinii dela Pârscov să se hrănească pe ocină dela Groșani. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Craiovei și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Oprea, am scris în târgul Buzău, Mai 7 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 407.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

176

1535 (7043) Mai 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și fratelui său Stanciul și încă și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Vlădești jumătate de ocină, însă fără partea lui Sile, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și încă să se știe hotarul ocinei, dinspre oraș Valea Hotarului până la Priba și puste râu, dinspre călugări, până unde cade în Cerbul și din sus, din Iaroslăvești iar de acolo se știe hotarul, Valea lui Miroslav și de acolo după . . . . .¹⁾ Vederei, până unde izvorăște la piscul Cotrofanului și iarăși dispre Iaroslăvești¹⁾

¹⁾ loc alb în text.

peste râu, până la dealul Huhurczilor și de acolo până la lazul Voinci, pentrucă este veche și dreaptă ocină și dedină.

De accia, am dat și domnia mea Vladului și fratelui său Stanciul și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților. Și prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Fedor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și Drăghici spătar, Udriște <vistier> și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Bolea portar.

Și am scris eu, Tudoran, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 15 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

177

1535 (7043) Iunie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, jupanului Fârtat pârcălabul și cu fiii lui, ca să-i fie în Lălești și în Drăgășani și în Mugești, pentrucă îi sunt vechi și drepte ocine, dedine.

Iar după accia, au avut pără cu Stanca dela Râmnic înaintea domniei mele pentru acele mai sus zise averi și sate, de a părît Stanca pe jupan Fârtat, că este nepoata lui, făcută de fratele lui. Iar domnia mea întru aceasta am judecat după lege, cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lege, 12 boieri, Stancăi din Râmnic, ca să jure înaintea domniei mele că este făcută de fratele mai sus zisului boier al domniei mele, jupan Fârtat pârcălab. Iar ea n'a putut să jure, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea boierului domniei mele, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

S'a scris în Iunie 7 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 408.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

178

1535 (7043) Iunie 10, Craiova.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratul și lui Aldea și cu fiii săi, ca să le fie ocină în Drăghiceni, partea lui Nan toată și din seliște și din câmp, pentru că au cumpărat-o Bratul și Aldea dela Nan, pentru 300 aspri. Și iarăși au cumpărat Bratul și Aldea dela Albu, fratele lui Nan, partea lui Albu din Drăghiceni în vatra satului, pentru 60 aspri. Și iar au cumpărat Bratul și Aldea dela Mircea ocină în Drăghiceni în sat și în câmp până la râu, însă din partea lui Mircea jumătate, pentru 300 aspri.

Și iarăși au cumpărat Mănăilă și Stan și Dan și Stan și cu fiii lor ocină în Valca lui Soare, dela seliște în vale, din a treia funie, jumătate, pentru că au cumpărat-o dela Bunea și dela Nan și dela Marotin, pentru 1200 aspri, însă au dat Mănăilă și Stan 800 aspri, astfel ca să fie peste două părți, iar Stan și Dan, ei au dat 400 aspri, astfel ca să fie peste a treia parte.

Și iarăși au cumpărat Drăgan și Tudor și cu fiii lor ocină în seliștea lui Soare, partea lui Dan toată, pentru că au cumpărat-o dela Dan, pentru 330 aspri. Și iarăși au cumpărat Drăgan și Tudor ocină dela Cojocariul, fratele lui Dan, din partea lui, a treia parte, pentru 110 aspri. Și iarăși a cumpărat Drăgan ocină în Lihăceni, partea lui Stan și partea lui Negoitul, toate, pentru 360 aspri, însă dela grindul lui Nan, în câmp, până la hotărul Marotinenilor. Și iarăși a cumpărat Drăgan dela Mircea în sat în Drăghiceni, un loc de grădină, însă în seliște, pentru 40 aspri.

Și iarăși au cumpărat Radul cu fiii săi ocină în Drăghiceni, dela Albul 10 pași, pentru 100 aspri. Și iarăși a cumpărat Radul al lui Craiu cu fiii săi ocină în Lihăceni, în vale și în câmp, dela Stan, 17 pași, pentru 195 aspri.

Și iarăși au cumpărat Balotă cu fiii săi ocină dela Voico din Lihăceni, 15 pași, pentru 188 aspri, însă în Lihăceni.

Și iarăși au cumpărat Bratul și Lepădat și Voico cu fiii lor ocină dela Bălaur, în Lihăceni, 30 pași, pentru 360 aspri, dela grindul lui Nan, până unde se hotărăște cu Soare. Și domniei mele au dat un cal murg.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricăruia dintre dânșii i s'ar întâmpla mai înă-

inte moarte, iar la dânșii să nu fie prădalice, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Țalapi Harvat, am scris în Craiova, luna Iunie 10 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Vlad voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

179

<1535 Iulie — 1545 Februarie>.

Hrisovul mării sale Radului voevod dăin leat 7040 <1532> tot pentru aciastă mülă a Sfetagorii, de bani 5.500.

În lege au poruncit domnul Dumnezeu filor lui Israil ca să dea zeciuală di toate câte va câștiga. Această zeciuală aducem domnului Dumnezeu nostru, întru ertarea păcatelor noastre, că așa ne-au spus noao sfinții apostoli și de Dumnezeu purtătorii părinți, ca să ne învrednicim noi a auzi același glas ce zice: veniți la mine toți cei ce osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pre voi și vă învățați de mine că bun iaste și blându și smerit cu inima. Luați jugul micu la voi că jugul micu iaste bun și sarcina mea ușoară și într'aceasta-ș chip veți afla odihnă sufletelor voastre. Și să vă învredniciți a auzi glasul ce zice: veniți blagosloviții părintelui de moșteniți împărăția care e gătită vooa din'ceputul lumii că am înflământat și am însetoșat, gol și bolnav, în temniță am fost și m'ați cercetat și mi-ați slujit mie.

Pentru aceasta, văzându cei ce au fost mai nainte de noi stăpânitori, acestea auzind și văzând noi, m'am milostivit, cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și am făgăduit la sfântul Munte al Athonului la sfântul <a>cel hram sfântului marelui mucenic și purtătorul de biruință al lui Hristos, Gheorghie și hrisov am făcut, ca în tot anul să dau câte 5.000 mii de bani și *cheltuală* fraților cinci sute de bani și să vie să ia mereticul sfintei mănăstiri la luna...¹⁾ și să ne slujească într'o săptămână leturghie, într'o zi pomenindu numele noastre. Și noi peste tot anul să dăm aceste mărtic mai sus zis până săntem în viață.

Încă și după noi, pre care va alege domnul Dumnezeu în stăpânirea aciasta din frații noștri sau din feciorii noștri sau din rudenia noastră, de va întări și va

¹⁾ loc alb în text.

împlini aciastă făgăduială și va urma, așa să aibă milă dela dumnezeu, [milă] cel ce au făcut ceriul și pământul și dela precurata maica lui dumnezeu și dela sfântul lui marele mucenic și purtătoriu de biruință Gheorghie al lui Hristos și dela toți sfinții cei ce au plăcut din veac lui dumnezeu. Și să-i întărească domnul dumnezeu stăpânirea întru desfătări și să-i dea biruință asupra vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și să moștenească viața vecilor; iar de nu va înci și nu va întări și nu va urma cum am zis, să dea răspunsă la judecata cea infricoșată. Iar tu, sfiate și mare mucenice, purtătoriule de biruință, Gheorghie, priméște acest puțintel dar dela noi nevrednicii, precum au primit dela văduva cea cu doi dinari căreia cu tatăl și cu fiul și cu duhul sfântu în veci, amin.

Cu porunca domnului Io Radul voevod, am așezat aceasta cu, multu păcătosul Theodor. Pentru aceasta ne rugăm ca să fim pomeniți și neuitați de sfânta voastră rugăciune că vooa acest puțintel dar v'amadus, iar cu rugăciunea voastră, multă plată dela domnul dumnezeu să dobândim și pre voi să vă pomenească întru împărăția sa.

Arh. St. Buc., Condica m-cii Iitianu, nr. 723, f. 529v—530 v.

Trad. rom.

Data greșită. Darat din domnia lui Radu Pășie.

180

1535 (1043) Iulie 12, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul precabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, jupanului Vlaicul mare logofăt și jupanului Detco postelnic, ca să le fie siliștele de pe Desnățui, care se chiamă Vârbovul și Călnovul, dela gură până la obârșie și Prajva și Bucoveciorul și Vardinții și Balacița și Iazupcea, dela Siliștea Seacă până la obârșie, pentrucă toate acele ocine care sunt mai sus scrise, le-au dobândit boierii domniei mele, care sunt ziși mai sus, dela domnia mea cu dreaptă și credincioasă slujbă a domniei mele, pe care mi-au slujit-o domniei mele. Iar domnia mea i-am miluit pe ei. Inșă de peste toate ocinele care sunt mai sus scrise, jupanului Vlaicul logofăt să-i fie trei părți, iar jupanului Detco postelnic să-i fie a patra parte, pentrucă astfel i-am miluit domnia mea.

De aceia, le-am dat domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Thoma ban și jupan Barbul ban al Craiovei și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico conus și

Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Radul Pașadia mare paharnic.

Și am scris eu, Tudoran logofăt ¹⁾, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 12 zile, în anul 7034 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 410 bis.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

181

1535 (7043) Iulie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Țalapi logofăt și cu frații lui și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie seliștea de peste Jiu, care se cheamă Strâmbele, toată și cu balta și cu gărla și Cotloavcele toate și balta și gărla și un câmp și Dumbrava Năsipului toată și până la hotarul Călugărenilor și de aci până la hotarul Hrastului, pentru că aceste seliște și ocine au fost din pustie, loc domnesc al domniei mele. Iar domnia mea am miluit pe boierul domniei mele, mai sus scris, pe jupan Țalapi logofăt, pentru slujba pe care mi-a slujit-o domniei mele în țări streine, cu dreptă și credincioasă credință.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Teodor logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul mare ban al Craiovei și jupan Toma ban și Stroe spătar și Udriște vistier și Radul Pașadia paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt și Șteful stolnic.

Și eu, Dragomir, am scris această carte în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 22 zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 411.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1792.

¹⁾ « slovoположителю » în orig.

1535 (7043) Iulie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Șerb cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Negrașii de Sus, partea lui <toată> cât se alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după accia, a venit Șerb înaintea domniei mele, de a așezat pe fiastrul său, anume Manea, peste partea lui de ocină din Negrașii de Sus, însă peste a treia parte. Și iarăși să-i fie ocină partea fratelui său Radul jumătate, pentrucă a cumpărat-o dela Radul, pentru 250 aspri.

Și iarăși să fie lui Gurban partea lui de ocină în Negrașii de Sus, oricât se alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină, dedină. Iar după accia, Gurban a venit înaintea domniei mele și astfel a așezat pe ficele lui, anume Neacșa și Marta și Dana și Neagole și încă câte i-ar da Dumnezeu, peste partea lui, ca să fie între ele surori, una ca și cealaltă, de ocol, dar după moartea lui, atunci să stăpânească ocina mai sus zisă; însă dacă nu se va afla fiu din trupul său.

Și iarăși Neagu a așezat pe ficele lui peste partea lui, însă dacă nu se va afla fiu din trupul lui. Iar ficele lui să fie în ocol.

Și iarăși să fie lui Stan, care a așezat pe partea lui de ocină pe fiiștrii săi. <anume Coteanu> și Galeș, însă pe a patra parte ¹⁾; iar dacă nu vor fi buni, atunci nu vor avea ocină.

Și iarăși să-i fie lui Voico din Bodinești partea lui de ocină din Bodinești și în Negrași, oricât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină. Iar după accia, Voico a așezat pe fiiștrii săi, anume Dumitru și Oncea peste partea lui de ocină, însă peste a noua parte; dar să-l cinstească. Și iarăși, dacă nu vor fi buni, să fie volnic să-i scoată de pe partea lui.

Și iarăși Manul a cumpărat ocină la Negrașii de Jos, partea popii Negoiu, din partea lui Stanciul jumătate și dela Stoia partea lui și din ocina fiilor lui Dan un ogor și jumătate, pentru 710 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Badiul, fiul lui Berilă, ocină la Costești, partea fiului lui Mihăilă toată, pentrucă a cumpărat-o, pentru 450 aspri și pe trei boi și pe două vaci.

Și iarăși Șerb din Costești a așezat pe ficele sale, anume Stana și Buna și Totea, peste ocinele lui din Costești și din Bărbătești, dar Stana să fie peste a patra parte din ocină; iar după moartea lui, dacă nu se vor afla fiu din trupul lui, să fie cealaltă parte de ocină, să-i fie Bunei și Totei.

¹⁾ pasagiul « care a așezat . . . . . a patra parte », șters cu roșu în orig.

Și iarăși să fie popii Neagoe ocină în Romonații dela Muzan, din partea fiilor lui Murgea a patra parte, pentrucă a cumpărat-o popa Neagoe dela fiii lui Murgea, pentru 680 aspri. Și iarăși dela fiii lui Murgea, două ogoare pe care le-a cumpărat dela dânșii pe doi boi, un ogor din sus, iar celălalt din jos ¹⁾.

Și iarăși să fie lui Stan cu fiii săi ocină în Romonații Costei, pe care a cumpărat-o dela Șerban, din partea lui Costea, jumătate din al șaselea ogor, pentrucă a cumpărat dela Șerban, pentru 250 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Manea cu fiii săi ocină în Romonații lui Costea, pe care cumpărat-o dela Radul, din partea lui Costea, jumătate din a șasea parte, pentru 250 aspri.

Și iarăși Voico a așezat din Borobeică, pe nepoții lui de soră, anume: Pătru și Mihul și cu fiii lor în Borobeică peste ocina lui, însă cât va fi viața lui, să fie volnic singur să-și stăpânească averea lui; iar după moartea lui, să fie a nepoților săi. Inșă casa lui să fie a lui Pătru și cu pometul... ²⁾ iar peste bucatele <ocinei să stăpânească și soția lui>, deasemeni dacă ei o vor cinsti <pe ea>, averile să fie ale nepoților săi.

Și iarăși Stan și Murgea și Iubenca au așezat pe sora lor, Dragole, peste a patra parte. Și domniei mele au dat un cal.

De accia și domnia mea le-am dat acestora, tuturor câți pe nume sunt mai sus scriși și cu fiii lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni ncarins, după porunca domniei mele.

Iată martorii domniei mele: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Thoma ban și Barbul ban al Jiului și Stroe spătar și Udriște vistier și Radul Pașadia paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Borea, dintre diacii mai mici, în slăvitul loc numit Târgoviște, luna Iulie 30 zile și dela Adam curgător, anul 7043 <1535>.

† Io Radul vovod, din mila lui dumnezeu, domn.

<Adaos contemporan>: † Și iarăși să se știe că au cumpărat fiii lui Badea din Costești, anume Stanciul și Dragomir și Stan și Dumitru și Vlaicul ocina lor la Costești dela Dip... ²⁾ și dela Oancea și dela Tilea și dela Frățică și dela

¹⁾ pasagiul « Și iarăși să fie popii ... din jos », șters cu roșu în orig.

²⁾ loc șters în orig.

Toader din Bunești, de au inapoizat ocina lor acestor mai sus zisi oameni, de le-au dat 1600 aspri gata și astfel știe că și-au întors ocina.

Am scris cu Radomir răspopa.

Acad. R.P.R., XX 154.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzuță.

Cu o trad. rom. din 1847, după care s'au făcut completările.

183

1535 (7043) August 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Detco vornicul și cu frații lui, Drăgoi și Pătru și Mihăilă și cu fiii lor, oricâți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina care se cheamă Ungureni, toată, oricât se va alege, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină și cumpărată încă de strămoșii lor, în zilele bătrânului Vlad voevod, dela Stan și dela Mahera pe două cești de argint și pe un brâu de argint și pe o sabie ferecată cu argint și pe un cal.

Iar după aceea, Detco și frații lui au avut pără cu călugării dela Tismana înaintea domniei mele pentru acea mai sus zisă ocină, pentru că au vrut călugării să o ia și să o cotopească. Iar intru aceasta, domnia mea am cercetat și i-am judecat și cu cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege și am citit și am văzut domnia mea și cartea lui Vlad voevod cel Bătrân, de cumpăratură și am aflat domnia mea că le este veche și dreaptă ocină, dedină a jupanului Detco vornicul și a fraților lui și cumpărată de bunicul și străbunicul lor, Stoian și Pătru, dela Stan și dela Mahera. Iar călugării dela Tismana niciun amestec să nu aibă pe acele mai sus zise ocine, ci au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Detco vornicul și cu frații lui, Drăgoi și Pătru și Mihăilă, toată mai sus zisa ocină, Ungureni, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor. Iar la dânșii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punc domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Barbul ban al Craiovei și Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Stroe spătar și Radul paharnic și Staico comis și Vintilă stolnic și Badea Aiaz mare postelnic-Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Tudor, care am scris în cetatea numită Târgoviște, luna August zo zile, în anul 7043 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/22.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

184

1535 (7043) Septembrie 1, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, ca să-i fie satul care se chiamă Plopul tot, cu tot hotarul, pentrucă i-a fost satul Plopul sfintei mănăstiri veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut părintele egumen Teodor și toți ceilalți călugări dela sfânta mănăstire pâra înaintea lui Vintilă voevod pentru mai sus zisul sat cu Mihail gramatic. Așa pâra Mihail gramatic că nu este hotarul cel vechi pe unde țin călugării ocina. Astfel, au luat călugării 12 boieri și pe Manca portar hotarnic, de s'au hotărnicit călugării și au ales partea de ocină a sfintei mănăstiri de către Mihail gramatic și au așezat hotarul: din matca Cioricăi la gura Boului, până la obârșia Ursoaiei și dela obârșia Ursoaiei, până la gura valca Cănelui și dela valea Cănelui, până la obârșie și dela obârșia Cănelui, până la obârșia Fetiței și dela obârșia Fetiței, de-a dreptul peste mijlocul Bucinului și iarăși de acolo la matca Fata Mare, pe Lupoaic, până la obârșie și dela obârșia Lupoaiei, până la obârșia Noatenului și dela obârșia Noatenului, până la matca Boului, în sus, la hotarul Cocului. Astfel, am văzut și domnia mea că sunt ale mai sus zisei, ocine vechi și drepte hotare.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, care este mai sus scrisă, satul Plopul, cu tot hotarul, veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mănăstiri dela Govora, de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Radul paharnic și Dragul stolnic și Staico comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Radul gramatic, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, scris în luna Septembrie, ziua 1, în anul 7043 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 412.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu trei traduceri rom.: din 1797, din sec. XIX, și una în ms. 463, f. 101v—102.

Data 7043 Septembrie 1 corespunde în realitate cu anul 1534. 1 Septembrie fiind ziua anului nou, după era bizantină, s'a scris din nebagare de seamă cifra anului precedent. Anul 1534 nu corespunde nici cu domnia lui Radu Paisic, nici cu boierii menționați în sfat.

185

1535 (7044) Septembrie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și marcului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numite Glavaciov, unde este hramul cinstitei și prea binecuvântatei blagoveștenii a stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul Scăeștii tot, cu tot hotarul și sălașele de Ațigani, anume: Voico și Radul și Bogdan și Radul și Manciu și Bezgomen și Hrusa și Stan și Buna și Opriș și Dobra și Stanca, pentru că i-a dat și i-a dăruit răposatul Hamza ban la moartea lui, pentru ca să se îngroape în sfânta mânăstire. Iar după moartea lui, i-a dat și soția lui, Slavna, pentru sufletul lui, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire, iar fraților de hrană. Iar răposatul Hamza banul, el a dat acest sat și Ațiganii, care sunt mai sus ziși, ca să-i fie de veșnică pomenire.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei mânăstiri de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Tudor fost logofăt și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Toma ban și jupan Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Staico comis și Radul paharnic și Stroc spătar și Dragul stolnic și Badea Iaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Am scris eu, Iosif gramatic, în cetatea Târgoviște, luna Septembrie 9 zile, în anul 7044 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 414.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela jumătatea sec. XIX.

1535 (7044) Octombrie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și mareului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Vlaicul mare logofăt și cu frații săi și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina din Stănești, a șasca parte, pe care a ținut-o Manea Vulpariul și cu morile, pentru că a fost a jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără jupan Vlaicul logofăt și cu frații săi înaintea răposatului Radul voevod cu Manea Vulpariul pentru un zălog de 1000 aspri. Astfel, jupan Vlaicul logofăt, el a jurat înaintea lui Radul voevod cu 12 boieri și și-a scos acea mai sus zisă datorie.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Moise voevod, jupan Vlaicul logofăt și cu frații săi iarăși au avut pără cu Manea Vulpariul pentru acea mai sus zisă ocină. Astfel, jupan Vlaicul logofăt cu frații săi, ei n'au avut altfel cum face, ci au vândut acea mai sus zisă ocină lui Manea Vulpariul, de nevoie, pentru 9.700 aspri.

Iar când a fost acum, domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că a vândut jupan Vlaicul logofăt și cu frații săi acea mai sus zisă ocină fără voie și de silă lui Manea Vulpariul, pentru prețul mai sus zis. Astfel, domnia mea și cu toți boierii domniei mele am dat iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi, ca să înapoieze acei mai sus ziși aspri lui Manea Vulpariul. Și i-au lepădat toți mai sus zișii aspri înaintea domniei mele.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să le fie în Stănești din partea lui Alăman vătaf a treia parte, partea fiului lui Radul toată, pentru că au venit înaintea domniei mele fiii lui Alăman, Gânda și Neagoc, de au dat și au închinat toată acea mai sus zisă ocină, partea lui Radul, jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi, înaintea domniei mele, de a lor bună voie. Și încă, câte ogoare au fost vândute de Radul lui Manea Vulparu, iar jupan Vlaicul logofăt le-a plătit și acele ogoare dela Manea Vulpariul, de a dat 1200 aspri gata și un cal și o iapă.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să le fie în Stănești partea lui Stanciul al lui Botea, partea lui toată, pentru că a cumpărat-o jupan Vlaicul logofăt și cu frații săi dela femeia lui Stanciul și dela fiii ei, pentru 700 aspri gata.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să le fie în Stănești din partea lui Tatul și a fratelui său Chirtop, doi vecini buni și cu delnițele lor, pentru că

au venit Tatul și Chirtop înaintea domniei mele, de i-au dat și i-au închinat jupanului Vlaicul logofăt, înaintea domniei mele, de a lor bună voie.

Și încă să le fie munții, oricât se vor alege a acelor tuturor mai sus zise ocine, dar muntele anume care se cheamă Momaia și încă și alți munți, pe unde se vor alege din munții acelor ocine, pentru că acele mai sus numite ocine toate au fost vechi și drepte dedine, ocine, iar după aceea, le-a plătit cu asprii lor drepti.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să-i fie sălașele de Ațigani anume: Nicula cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Radu cu Ațiganca sa și cu copiii săi și alt Nicula cu Ațiganca sa și cu copiii săi și cu cumnatul lui, Pătru și cu fiii săi. Pentru că acei mai sus ziși Ațigani au fost cumpărați de Vlad voevod Vintilă de peste munți, ca să fie domnești. Astfel, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Vlaicul logofăt, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să-i fie sălașele de Ațigani, anume: Jitea cu copiii săi, anume Costea și Manea și Danciul și Badina și cu copiii săi și Danciul cu copiii săi, anume Taica și.....¹⁾ și Gâde și Mușă și Maria .....²⁾. Pentru că acei mai sus ziși Ațigani, ei au fost ai lui Badica; astfel Badica a rămas în mari datorii la Turci, toate datoriile fac aspri 150.000. Și s'au plătit toți acei mai sus ziși aspri cu averea domnească și au rămas acei mai sus ziși Ațigani domnești să fie ai domniei mele. Astfel, domnia mea am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele, pe jupan Vlaicul logofăt cu acei mai sus ziși Ațigani, pentru dreapta și credincioasa slujbă pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Și iarăși jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi să le fie sălașele de Ațigani, anume Dragomir cu Ațiganca sa și cu copiii săi, pentru că i-a cumpărat de peste munți cu 1150 aspri. Și Paul cu Ațiganca sa Armeanca și cu copiii săi, anume Tanasie și Mănjina și cu nepotul său Oprea, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 1300 aspri. Și Danciul cu Ațiganca sa Neaga și cu copiii săi Giurgiu și cu fiica sa Paraschiva, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 750 aspri. Dar acest Ațigan, Danciul cu copiii săi mai sus ziși, în vremea în care i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, ei au căzut în mâinele lui Miclea logofăt, așa, pentru prețul care este mai sus scris; iar jupan Vlaicul logofăt, el i-a cumpărat și dela Miclea, pentru 300 aspri. Și Baia cu Ațiganca sa Anca și cu copiii săi, anume Radul și Costea și Dobrotin și Pătru și cu copiii săi, pentru că i-a cumpărat jupan Vlaicul logofăt, pentru 1400 aspri. Dar jumătate din preț l-a dat Gherghi spătar. Iar după aceea, s'au întocmit jupan Vlaicul

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ loc alb în orig.

logofăt cu Gherghi spătar pentru prețul mai sus zis, de i-a dat alți Ațigani, anume Radul cu Ațiganca sa și cu un copil și cu o fiică, pentru ca să nu i se împartă sălaşul.

De aceia și domnia mea am dat jupanului Vlaicul logofăt și cu frații săi, ca să le fie aceste toate mai sus zise averi, sate și Ațigani, de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la dânșii să nu fie prădalice, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Theodor fost logofăt și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Drăghici spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Și eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun București, luna Octombrie 24 zile și dela Adam curgători, în anul 7044 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 416.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

187

1535 (7044) Octombrie 28, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, unde este hramul preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie bălțile numite Pirotu și Lișteva și Gârla și dela Cuibul Vulturului până la Pirot, pentru că au fost date de răposatul Vlad voevod Călugărul și de alți domni, care au fost înaintea domniei mele.

Și deasemenea și domnia mea încă am dat și am miluit sfânta mănăstire cu aceste mai sus zise bălți, care să-i fie de ocină și de ohabă și fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Ispravnic Theodor logofăt.

Și eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun București, luna Octombrie 28 zile, în anul 7044 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 417.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.: una din 1848, cealaltă din sec. XX.

1535 (7044) Noembrie 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Mihnea postelnicul cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie în Bădeni, din partea Zorască, tot, cât a cumpărat mama lui, jupanița Stana, pentrucă a venit Stana înaintea domniei mele de a dat părțile ei toate fiului ei, jupanului Mihnea postelnicul, dar de a ei bună voie.

Și să-i fie Ațigani, anume: Ivan cu copiii săi și Nicula cu copiii săi, pentrucă astfel s'au întocmit înaintea domniei mele și înaintea tuturor megișilor, ca după moartea jupanului Mihnea postelnicul, nimeni să nu fie volnic să scoată pe mama lui de peste averi și din casa lui Mihnea postelnicul, ci ca singură să fie volnică să stăpânească și să ție.

Iar după moartea jupaniței Stana, să fie toate averile și Ațigani, cât se va alege din averea jupaniței Stana, ale jupanului Mihnea postelnicul și ale fiilor lui, iar ceilalți frați ai lui Mihnea postelnicul, anume Radul și Vladul, niciun amestec să nu aibă cu averile mamei lor, jupanița Stana.

De aceea, i-am dat domnia mea jupanului Mihnea postelnicul cu fiii săi, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și oricui i s'ar întâmpla dintre dânșii mai înainte moarte, iar la dânșii prădalice să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Tudor logofăt și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Toma ban și Stroe spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Ivănuș stolnic.

Și eu, Dimitru gramatic, am scris în cetatea București, Noembrie 23 zile, în anul 7044 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 418.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1862, iar cealaltă, la Acad. R.P.R., CXXVI/15.

1536 (7044) Decembrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele sfintei mănăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tătari din Vâjiște, pe care a ținut-o Gherghina pârcălab, oricât a cumpărat dela Corman spătar și dela Căzan, pentru 6000 aspri.

Și iarăși să le fie partea de ocină a lui Badea din Tătari, oricât li se va alege partea lui, pentrucă a închinat-o Balca lui Gherghina pârcălab, pentrucă a furat unui fiu al său un cal, anume Rugea. Iar după aceea, a venit Gherghina pârcălab de a dat toate acele ocine sfintei mănăstiri numită Argeș.

Iar după aceea, iarăși s'au ridicat călugării mai sus ziși, de au cumpărat dela răposatul Basarab voevod pe 5000 și 600 aspri și un cal. Iar după aceea, Basarab voevod a dat acea ocină sfintei mănăstiri mai sus zise. Iar după aceea, au avut călugării pără înaintea domniei mele cu Căzan, căci așa pâra Căzan, ca să ia jumătate din ocină dela Tătari. Iar domnia mea pentru aceasta am crecetat și am judecat, cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea călugărilor 12 boieri, de au cercetat locul. Și nu au dat ca să aibă Căzan jumătate din moșie, ci au dat a patra parte din ocină. Și hotarnic a fost Barbul vornic.

Anume: din Bombărăști, Dan și din Vitănești, Buda și din Gabrova, Mihail și din Racovița, Neniul și Dragnea, din Vâlceeni, Cănda, din Curteni, Bilan, din Singureni, Oană, din Mircești, Neacșul, din Dărăști, Toader și din Răzmirești, Coman, din Poenari, Stoica.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Drăghici vornic și jupan Tudor logofăt și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

S'a scris în luna Decembrie 10 zile, în anul 7044 < 1535 >.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 419.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.: una din sec. XX, alta în ms. 708, f. 319, ibid., cu data de 1525.

190

1536 (7044) Decembrie 11, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela Arhanghel, unde este hramul sfinților și celor fără de trup arhangheli Mihail și Gavriil, ca să-i fie branștea, oricât este în jurul sfintei mănăstiri și satele, anume Vlădeștii, însă partea lui Jitian și a fraților lui, toată și oricât se va alege partea lui Manca

și a fraților lui, toată și din apă și din uscat, peste tot hotarul. Pentru că acestea mai sus scrise au fost drepte și vechi ocine ale lui jupan Oprea pârcălab și ale jupanului Radul vornic și cumpărate dela Jitian și dela Manca. Iar după aceea, Oprea pârcălab și Radul vornic, ei au dat aceste mai sus zise ocine sfintei mânăstiri dela Arhanghel, ca să le fie pomană în veci.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri via dela Copăceni și cu tot locul, pentru că iarăși au dăruit sfintei mânăstiri Oprea pârcălab și Radul vornic pentru sufletele lor.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri satele, anume Buneștii și Urluieștii toți și cu cu tot hotarul.

Și sălașele de Ațigani, anume: Punghină și cu copiii săi și cu fiul cel mai mare al lui, Jae și cu copiii săi și Boia căldărarul cu copiii săi.

Pentru că aceste mai sus zise sate și sălașe de Ațigani au fost drepte și vechi ocine, dedine ale lui Stan pârcălab și ale fiilor lui, Badea și Chirca. Și până când au fost vii Stan pârcălab și cu fiii lui, Badea și Chirca, au făcut făgăduială către dumnezeu, ca să dea aceste mai sus zise sate și Ațigani sfintei mânăstiri dela Arhanghel. Iar moartea i-a ajuns pe ei. Iar după moartea lor, jupan Vlaicul pârcălab și jupanita lui, Neacșa și jupan Stoica armaș, ei au mărturisit înaintea domniei mele pentru acele mai sus zise averi, sate și Ațigani, că au fost date de Stan pârcălab și de fiii lui, Badea și Chirca, sfintei mânăstiri dela Arhanghel, ca să fie părinților lor și lor și fiilor lor veșnică pomenire.

Dar Buia cu copiii săi au fost cumpărați încă dinainte de Oprea pârcălab, iar copiii lui Oprea pârcălab, anume Neacșa și cu nepoții săi și fiii lui Albul și fiii lui Radul vornic, Stoica armaș și Muja, ei le-au dat iarăși sfintei mânăstiri, ca să fie de hrană și de întărire, iar lor și părinților lor veșnică pomenire. Acestea le-au dat și le-au dăruit sfintei mânăstiri înaintea domniei mele.

Astfel, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Theodor fost mare logofăt și jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea mare postelnic. Ispravnic Tatul mare logofăt.

Și eu, Stan diac, care am scris în cetatea de scaun București, luna Decembrie 11 zile, în anul 7044 <1535>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. 1., nr. 420.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1745.

1536 (7044) Ianuarie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Tatul logofăt și jupanului Țalapi logofăt și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie siliștea de peste Jiu care se numește Strâmbele cu toate cozile și siliștea Băileștilor și cu toate siliștile și Dumbrava și Piscul Năsipului. Și hotarul să li se hotărnicască cu Hârștenii. Și din hotarul din jos, să se știe, să se hotărnicască cu mănăstirea dela Tismana și dela Tutana, de către Călugăreni.

Și bălțile, să se știe, anume: Baciovul, ¹⁾ de aci în sus până la Cotlova Mare și Cotlova Mică ²⁾ și pe uscat și pe apă, până cade în Dunăre, pentru că aceste siliște și bălți au fost locuri domnești, încă din zilele răposatului și bătrânului Mircea voevod, iar domnia mea am miluit pe sluga domniei mele jupan Țalapi logofăt, pentru slujba pe care mi-a slujit-o domniei mele.

Iar după aceea, a venit Țalapi logofăt în fața domniei mele, de a așezat și a înfrățit peste toate aceste mai sus zise ocine și siliște și bălți, peste jumătate, pe jupan Tatul logofăt, ca să fie frați nedespărțiți, unul ca și altul, de a lui bună voie. Și încă a și dobândit și dela domnia mea cu dreptă și credincioasă slujbă.

De aceea, le-am dat și domnia mea jupanului Tatul logofăt și jupanului Țalapi logofăt aceste toate mai sus zise ocine și siliște și bălți, ca să le fie ocine și ohabe, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Iar prădalice să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Theodor logofăt și jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Toma ban și Stroc spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul pârcălab.

Și am scris cu, Tudoran, în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 4 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 421.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., una din 1792, cealaltă din sec. XX.

¹⁾ « Baciovul » șters cu o linie roșie.

²⁾ « Cotlova Mare » și « Cotlova Mică » șterse cu o linie roșie.

1536 (7044) Ianuarie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <sfântului> ¹⁾ și dumnezeescului lăcaș, mănăstirii numite Glăvăciiov, care este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei blagoveștenii, ca să-i fie din morile cele dela Cămpina jumătate. Pentrucă aceste mori le-a cumpărat jupan Stroe mare spătar dela Costea din Cămpina, vadul morilor, pentru 300 aspri și iarăși lemnul, tot, pentru mori, pe alți 300 aspri, iarăși dela Costea, împreună fac 600 aspri. Astfel, jupan Stroe mare spătar, când a clădit acele mori, el a făgăduiț lui Dumnezeu și a dăruit acele mai sus zise mori, jumătate sfintei mănăstiri dela Snagov, iar cealaltă jumătate sfintei mănăstiri dela Glăvăciiov, <ca> ¹⁾ să fie sfintelor mănăstiri de hrană și de întărire și precinstițiilor călugări de odihnă și lui și părinților lui de veșnică pomenire.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Oprea, am scris în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 7 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 422.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom din 1848.

<1536 — 1540> Ianuarie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea sfintei mănăstiri dela Tismana, ca să-i fie satele anume: Tismana și Pârâul și Topeștii și Pocruia și Podenii, în pace și slobode de toate slujbele și dăjdiile și muncile domniei mele, ca la niciun trimis al domniei mele să nu lucreze niciodată, nici gloabe, nici deșugubine să nu tragă, nici pe vreun om legat să nu-l care, nici cai de olac să nu li se ia, pentrucă i-am iertat domnia mea.

De aceea, nimeni să nu cuteze să-i turbure sau să intre la dânsii, nici vătafi mari, nici cei mici, nici banii, nici slugile bănești, nici slugile marelui vornic,

¹⁾ lipsă în orig.

nici nimeni altul dintre slugile sau dintre dregătorii domniei mele, ci numai poslușnicii sfintei mănăstiri și singur părintele egumen să-i judece, iar altul nimeni, pentru că cine s'ar încumeta să-i turbure, acel om rău va păți. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris în luna Ianuarie 8 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 423.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Vlaicul mare logofăt.

194

1536 (7044) Februarie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Mihnea vistier și nepoților lui de soră, fiii lui Balaur logofăt, anume Radul și Mihnea și Balaur și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Bădeni, partea lui Prunceea toată, oricât se va alege. Pentru că această ocină mai sus scrisă a fost veche și dreaptă ocină a lui Prunceea, iar Prunceea a pierdut-o cu hiclenie față de răposatul Radu voevod, căci a pribegit Prunceea peste munți ¹⁾ și acolo a murit. Iar cu acea ocină a miluit Radul voevod pe Balaur logofăt și pe Mihnea vistier, pentru că au dobândit-o cu dreaptă slujbă. Iar după aceea, a cotropit-o Toma ban fără dreptate.

Iar când a fost acum, s'a plăns Mihnea vistier în fața domniei mele și a stat de față înaintea domniei mele cu un fiu al lui Prunceea, de s'au părât înaintea domniei mele pentru acea ocină. Iar domnia mea, întru aceasta, am aflat domnia mea că Toma ban nu a avut niciun amestec peste acea ocină, iar fiul lui Prunceea a rămas de lege înaintea domniei mele și încă i-am și rupt și cărțile.

De aceea, le-am dat și domnia mea jupanului Mihnea vistier și fiilor lui Balaur logofăt, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Am scris, Voico gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 14 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

¹⁾ « peste munți », ras și adăugat deasupra cu altă cerneală: « în Moldova ».

<Pe pagina II-a, începutul documentului, greșit de diac.> : Din mila lui Dumnezeu, Io voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 425.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1862.

195

1536 (7044) Februarie 24, Târgoviște.

† Câți se poartă cu duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu, precum spune Dumnezeescul apostol, căruia călcându-i pe urmă cei iubitori de dreptate și fericit acel glas al bucuriei mereu au auzit : « Veniți binecuvântații tatălui meu, să moșteniți împărăția pregătită vouă dela alcătuirca lumii; căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc, am însetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați cercetat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță m'ați slujit ». Acest deci glas prea dulce ce este pentru făcătorii de bine, precum și a intra în împărăția cercască și moștenitori a fi acelor bunuri pe cari ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu au pătruns, cela ce Dumnezeu a pregătit celor care-l iubesc. Deasemeni și păcătoșii trimiși în focul veșnic vor auzi că: n'au păzit porunca domnului Dumnezeu, nici pe cei flămânzi, nici pe însetați, nici pe bolnavi, nici cei ce sunt în temniță nu i-au cercetat, nici nu i-au slujit.

Acestea deci noi amintindu-ne, nu se cuvine a pierde vremea sau ceasul, neștiind în care ceas domnul nostru va veni și tot nepregătiți vom fi și neavând sfeșnicele noastre arzând, nici nu ne va găsi veghind. Deși cu grele sarcini suntem cuprinși și de crâncena săgeată a păcatului suntem răniți, ci domnul nostru Iisus Hristos este darnic și milostiv, către toți întinde mâna, ca și un tată către fiu. iubit, că singur a zis prin atotcinstita și prezsfânta sa gură că: « Nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu » și « nu am venit ca să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință », căci multe lăcașuri sunt după măsura faptelor bune, iar faptele bune sunt de multe feluri, adică : dragostea, milostenia, postul și înfrânarea, credința, nădejdea și cum pe mulți păcătoși și jos căzuți cu milostenie îi ridică și îi miluește și a jertfit chiar pe fiul său, numai pentru îndreptare, căci a zis : « nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte și viu să fie și să pătrundă în bucuria domnului său ».

Pentru aceasta și cei care au fost înaintea noastră, stăpânitori și împărați și cneji, acestea auzind, cele pământești în bună smerenie au așezat și prin acestea cele cerești au dobândit și de împărăția cerească s'au înverdenicit, precum proorocul David spune : « Fericiți cei cărora li s'au iertat fărădelegile și celor ce li s'au

acoperit păcatele, fericit bărbatul căruia domnul nu-i va socoti păcatul»; și iarăși: «In același chip cum dorește cerbul spre izvoarele cu apă așa dorește sufletul meu către tine, dumnezeule».

Așa am râvnit și am iubit și eu, întru Hristos dumnezeu binecredinciosul și păzit de dumnezeu și singur stăpânitor Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod; am primit cu toată inima și bunăvoința, ca să fim noi ctitori și păzitori și înnoitori a acelei întru sfântul munte Athos, grădina preacuratei născătoare de dumnezeu, împărătescul sfântit lăcaș, marea mănăstire Dohiar, hram al celor fără trup arhangheli Mihail și Gavriil, pe care l-am ridicat și zidit cu multă și mare trudă. Și am făcut obroc sfintei mănăstiri 3000 aspri, ca să vie frații în fiecă an să primească mai sus zisul obroc al sfintei mănăstiri, să-l ducă întreg și fraților cari vor veni cheltuiala 400 aspri. Și să vie la bobotează, cum am zis mai sus, să ia, să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar fraților de hrană. Iar noi să fim pomeniți cu sfinții ctitori în toate strigările în biserică și la trapeză peste tot și să mi se cânte paraclis sâmbătă la vecernie și duminica liturghie sobornică cu colivă și băutură neschimbat și să fim scriși în sfânta proscomidie și în sfântul pomelnic în viața domniei mele. Și după moartea domniei mele, să mi se facă pomenire: colivă sobornică și liturghie și trapeză, cum este obișnuit pentru binecinstorii împărați a se face neschimbat, cât stă sfânta mănăstire.

Și eu păcătosul și mai mic, Misail, am scris acest hrisov în cetatea Târgoviște, în luna Februarie 24 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 426.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

196

<1536 — 1545> Martie 3.

Carte mării sale răposatului Radului voivod, totu pentru aciastă milă de bani 5500, ca să ia sfânta Gora de la visterie pe an.

In lege au poruncit domnul dumnezeu filor lui Israel ca în tot anul să dea zeciuală din toate câte va câștiga. Auzind dela purtătorii de dumnezeu părinți și sfinții apostoli ne-au vestit spre ajutor și spre lucrarea de bine sufletelor noastre și ne-au dat nooa filor săi celor de pre urmă, unii cu rugăciune și bderie și postori, alți cu milosteniia pocaianiei a să curăți de tot răul, ca să fim gata a auzi glasul acela: „veniți la mine toți cei ce vă esteniți, încă cei însărcinați și eu vă voi odihni

pre voi, luați jugul meu la voi și vă învățați pre voi dela mine că blând sântu și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre că jugul meu iaste bun și sarcina mea iaste ușoară. Veniți blagosloviții părintelui meu să moșteniți împărăția care e gătită vooă, că am înflămăzit și mi-ați dat de ain mâncar, însetat și m'ați adăpat, striin am fost și m'ați cunoscut pre mine, gol am fost și m'ați înbrăcat, bolnav am fost și m'ați cercetat pre mine, în temniță am fost și ați venit la mine“.

Așijdere și noă *binecinstitor* și de Hristos iubitor și singur stăpânitor Io Radul voivod și domnu, fecioru marelui Radu voivod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânindu și domnindu toată Țara Rumânească încă și cea Ungurească, Amlajul și Făgărașul, Hațagul, ¹⁾ crăz că cel ce iubește pre dumnezeu întru bunătați să va sălășlui, că înțelepciunea trupului moarte aduce, iar a domnului viliată. Și aducându-mi aminte domniia mea de acelea, de cuvintele lui David prorocul ce zice: «Fericți căroră s'au ertat fărdele gile. Fericit omul căruia nu i-au socotit domnul păcatul». Și iarăși: «In ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa și sufletul meu de tine, dumnezeule». Așa au dorit și domniia mea de sfântul lăcaș al mănăstirii ce să zice sfeti Pavel și hramul sfântului marelui mucenic al lui Hristos și purtătoriu de biruință Gheorghie . . . . ²⁾ și părintele igumen Gavril și tuturor fraților <întru> Hristos ce lăcuescu înt<r> acest sfântu loc, pentrucă veniră frații <din> acea mănăstire, popa Panagratie și Țipicariul și Stan . . . . . ²⁾ Theodosie și *ceialți* de spus domnii mele de sfânta <mănăstire> cum au rămas făr cititor aducându-mi scrisoare dela părintele igumen Gavriil. Și am dat noi sfintei mănăstiri pe <tot> anul câte cinci mii de aspri, *cheltueli* cinci sute de bani, pentru sufletele noastre și pentru ale părinților noștri și în toatele să slujească în sfânta mănăstire sfânta leturghie cu colivă și privecie și în tot anul să vie dela sfânta mănăstire să-și ia merticul în luna lui Octombrie ori în ce zi.

Încă și jurământu am pus domniia mea: după moartea domnii mele pre carele va alege domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din sămânța inimii noastre sau de altu neam, de va cinsti și va înoi și'a întări acest hrisov al domnii mele, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzască și să-l întărească întru domniia lui; iar de va sfărăma și va călca și va strica, pre acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-i uci-gă aici trupul lui, iar în veacul ce va să fie, sufletul lui și precurata născătoare de dumnezeu și sfântul marele mucenic Gheorghie să-i fie asupritor la judecata cia înfricoșată și nemitarric. Și să aibă parte cu Arăia și cu Iuda care au strigat asupra domnului

¹⁾ în loc de « herțeg ».

²⁾ loc alb în text.

dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, sângele <lui> asupra lor și a feciorilor lor. Care iaste în veci și va fi, amin.

Și am scris eu, Triful logofăt, Martie 3.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Jitianu, nr. 723, f. 528—529 v.

Trad. rom.

Datat din domnia lui Radu Paisie voevod.

197

<1536 — 1540> Aprilie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea sudețului și celor 12 pârgari din orașul domniei mele, din târgul Buzăului și astfel vă vorbim domnia mea, ca în ceasul în care vedeți această carte a domniei mele, iar voi în acel ceas să mergeți împreună cu părintele episcop chir Paisie la braniște să cercetați ori pe unde a dat răposatul Radul voevod, deasemenea și acum să mergeți la braniște, să puneți semne peste tot, pe unde a ținut mai înainte părintele episcop. Și acum să fie volnic părintele episcop să-și apere braniștea.

Și nimeni să nu cuteze să intre în braniște, să taie <lemn>, pentru că aceluia om care va tăia <lemn>, iar părintele episcop să fie volnic să-i facă dojană și pedeapsă. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris în luna Aprilie 7 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 427.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Vlaicul mare logofăt.

198

<1536> Aprilie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri căreia îi este hramul sfânta uspenie, cea dela Tismana, rugătorilor domniei mele, egumenului și ieromonahului Ilarion și tuturor fraților care se află în acel sfânt lăcaș, ca să le fie ocina anume Tismana din amândouă părțile râului Tismanei și Pocuia, cu tot hotarul.

Și astfel, au avut pă ră înainte domniei mele cu călugării dela Bistrița pentru acea ocină mai sus scrisă. Și am cercetat și am judecat domnia mea cu toți cin-

stiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că acele ocine sunt vechi și drepte și dedine ale sfintei mânăstiri dela Tismana, iar călugării dela Bistrița au rămas de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Tismana, ca să-i fie ocină și ohabă, ca și mai înainte.

Încă și martori pune domnia mea: mitropolitul chir Varlam și jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Drăghici spătar și Udriște vistier și Staico comis și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Badea postelnic.

Am scris eu, Nan gramatic, în cetatea de scaun București. Ispravnic Tatul logofăt. Luna Aprilie 18 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 428.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

Datat după divan.

199

1536 (7044) Aprilie 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și marchui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, fiilor lui Alăman dela Stănești, anume Neagoe și Gândea și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Stănești, partea părintelui lor toată, pentrucă le este veche și dreptă ocină și dedină.

Iar după accia, au avut fiii lui Alăman, Neagoe și Gândea, pâra înaintea răposatului Vlad voevod Inneatul cu Manea Vulpariul pentru ocină, partea lui Radul, fratele lui Neagoe și al lui Gândea. Iar domnia lui a dat lege fiilor lui Alăman, 12 boieri, ca să jure. Și au jurat înaintea domniei lui, că Manea Vulpariul niciun amestec n'a avut cu ocina, partea lui Radul, ci că a fost cotropită de Manea. Și a rămas Manea Vulpariul de lege dinaintea domniei lui.

Iar după accia, fiii lui Alăman, Neagoe și Gândea, ei au avut pâra și înaintea domniei mele, iarăși cu Manea Vulpariul pentru acca mai sus zisă ocină partea lui Radul. Astfel și domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate cu toți dregătorii domniei mele și a dat domnia mea iarăși lege fiilor lui Alăman, 12 boieri, ca să jure. Și au jurat înaintea domniei mele că mai mult să nu aibă Manea Vulpariul niciun amestec cu acca mai sus zisă ocină, partea lui Radul, căci fiilor lui Alăman le este cu strămbătate ca să fie și cu fratele lor Radul pierit și să-i fie și Manea Vulpariul ocina; ci a rămas Manea Vulpariul de lege dinaintea domniei mele

De aceea, domnia mea am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la dânsii prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Stroe spătar și Stroe paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Scris în București, luna Aprilie 30 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso>: Stănești, județul Mușcel.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 429.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1842.

Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 1448, f. 134v—135 v.

200

1536 (7044) Mai 1, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Radul postelnic, ca să-i fie ocină în Vițichești, jumătate din ocina și din partea lui Oncea, fiul lui Balotă, pentru că a venit însuși Oncea de a așezat pe jupan Radul postelnic peste partea lui, peste jumătate, la câmp și la deal. Iar jupan Radul, el a dat lui Oncea trei dulămi, una coferic, iar două de svită.

Iarăși să-i fie și cealaltă jumătate din ocina lui Oncea, la câmp și la deal, pentru că a căzut Oncea într'o treabă urită, că a furat o casă, iar jupan Radul a plătit pe Oncea cu două vaci și doi cai.

Și iarăși să-i fie jupanului Radul ocină în Vițichești din partea lui Radul, fiul lui Balotă, jumătate, din câmp și din deal, pentru că a venit însuși Radul înaintea domniei mele de a așezat pe jupan Radul de a lui bunăvoc, iar jupan Radul a scos pe Radul dela bir.

Iarăși să aibă jupan Radul ocină la Vițichești din ocina lui Stoica jumătate și dela câmp și dela deal, pentru că a venit însuși Stoica de a așezat pe jupan Radul înaintea domniei mele, de bunăvoie, iar jupan Radul a plătit pe Stoica pentru șase ani, din pungă, până l-a scos și dela bir.

Iarăși să fie jupanului Radul ocină în Vițichești, ocina lui Albul, fiul lui Balotă, toată și la câmp și la deal, pentru că a venit Albul de a așezat pe jupan Radul înaintea domniei mele, de bunăvoie și pentru Albul a dat domniei mele un cal.

După aceea, să fie jupanului Radul ocină în Vițichești, ocina Stanei, femeia lui Albul, jumătate și la deal și la câmp, dar din dealul Șcheilor, pentru că a cumpărat jupan Radul dela Stana, pentru 200 aspri și pe două vaci și pe un covor.

Și să fie jupanului Radul via cea veche a lui Balotă, pentru că a cumpărat dela femeia lui Balotă și dela fiii lui pentru 300 aspri.

Iarăși a cumpărat o vie dela Cărstone, în Vițichești, pentru 100 aspri și altă vie dela Ratez, în Vițichești, pentru 100 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Radul postelnic, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților. Și prădalică să nu fie.

Martori: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul logofăt și Udriște vistier, Stroe spătar, Staico comis, Stroe paharnic, Dragul stolnic, Bade mare postelnic. Ispravnic Badea postelnic.

Și eu, Tudor, am scris în București, Mai ziua 1, anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 430.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

201

1536 (7044) Mai 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitudinii dregător al domniei mele, jupanului Stroe mare spătar și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, că să-i fie un sat care se cheamă Padina, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Dar a fost luat de Toma ban pentru o datorie pe care a pus-o Toma ban ca năpastă, pentru că a spus Toma ban că a fost lăsată de Calotă vornic lui Harvat logofăt.

Iar după aceea, a venit jupan Stroe înaintea domniei mele și cu jupanița Neașa, fiica lui Harvat logofăt, de a plătit tot ce a fost datorie din acea năpastă și s'au întocmit înaintea domniei mele și n'a rămas nimic din datorie, niciun aspru. Iar Toma ban s'a ales că nu a avut niciun amestec cu acel sat.

Și alta, cât timp a ținut Toma ban acel sat, iar el a cumpărat o ocină dela un oarecare megiăș, anume Lazăr. Iar la vremea când a dobândit jupan Stroe spătar acest sat cu lege dreaptă, iar domnia mea i-am dat de a înapoiat asprii, 2000, fiilor lui Toma ban pentru acea ocină, ca să nu aibă niciun amestec asupra aceluia sat.

De aceia, am dat și domnia mea jupanului Stroe spătar, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt, Udriște vistier, Stroe spătar și Stroe al lui Drăghici paharnic și Staico comis, Dragul stolnic, Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic.....¹⁾

Și eu, Stan gramatic, al lui Duțul, care am scris cuvintele în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 28 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 451.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

202

1536 (7044) Iunie, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, unde este hramul și lăcașul sfintei și preacuratei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria și cinstitei și slăvitei ei blagoveștenii, sfintei mănăstiri numite Glăvăciog și părintelui egumen și tuturor celor întru Hristos frați, care trăesc, în acel sfânt loc, ca să le fie muntele anume Prislopul, a treia parte, care a fost cumpărat încă de bunicul domniei mele, de Vlad voevod Călugărul, iar după aceia și de părintele domniei mele Radul voevod, dela egumenul dela Brădet, dela Lazăr, pe un Tetraevanghel. Și prețul lui a fost 1000 aspri, precum am văzut domnia mea cărțile bunicului domniei mele, Vlad voevod Călugărul și ale părintelui domniei mele, Radul voevod, că au cumpărat acel munte, Prislopul, pentru un Tetraevanghel de 1000 aspri.

După aceia, s'au pârît înaintea domniei mele, iar egumenul dela Brădet nici cum n'a venit la soroc.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri dela Glăvăciog și dumnezeceștilor călugări de hrană și de îndulcire și domniei mele și părintelui <domniei mele și celorlalți> sfântrăposăți domni de veșnică pomenire, ca să-le fie de ocină și de ohabă <și de nimeni> neatins, după spusa domniei mele. Iar părintele egumen dela Brădet a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban al Jiului și <jupan> Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare

¹⁾ loc alb în orig.

logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Staico comis și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Badea Izvoranul <mare> postelnic. Ispravnic Vișan logofăt.

Și eu, Borea, care am scris în minunatul loc Târgoviște, luna Iunie . . . . .¹⁾ zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 433.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

203

<1536 — 1540> Iunie 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea sfintei mânăstiri dela Glăvăciiov și părintelui egumen Sava și călugărilor din sfântul lăcaș, ca să-și fie satul anume Cernătești, care a fost dedină al sfintei mânăstiri, pentru că a schimbat și i-a dat Cărstian vornic satul anume Călineștii, jumătate, sfintei mânăstiri, pentru Cernăteși. Iar după accia, Boloșin a jurat în multe rânduri și și-a luat satul Călinești. Astfel, domnia mea am cercetat cu cinștiții boicri ai domniei mele, astfel am văzut domnia mea că Cernăteștii sunt ai sfintei mânăstiri.

De accia, am dat domnia mea părintelui egumen Sava și călugărilor, ca să și-l stăpânească și să vadă și de vecini și de mori și de toate.

Iar voi, vecinii, orice va fi nevoia sfintei mânăstiri, să ascultați. Și nimeni să nu cuteze să reție sau să oprească ceva călugărilor <dela sfânta> mânăstire, pentru că acel om rău va păși. Altfel nu va fi, după spusa <domniei mele>.

Ispravnic Vlaicul logofăt.

S'a scris în Iunie 2 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 432.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1843, cealaltă dela începutul sec. XIX.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Vlaicul mare logofăt.

204

1536 (7044) Iunie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Săbian cu fiii săi, căți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie în Mihăești

¹⁾ loc alb în orig.

vatră de casă și cu curtea și cu grădina dimprejur, pentru că a cumpărat tatăl său Voico dela Anca, pentru 300 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Săbian cu fiii săi ocină în Jiliște, din ocina lui Dilcă cu frații săi, 25 pași în lățime, pentru că a cumpărat Săbian dela Dilca cu frații săi, pentru 400 aspri.

Și iar a cumpărat dela Blendea cu frații săi, din Bătești, un ogor, pentru 100 aspri. Și iarăși a cumpărat dela Manca un ogor, pentru 100 aspri.

Și apoi a cumpărat dela Micul din Jugureni un ogor, pentru 100 aspri.

Și iarăși a cumpărat dela Radul din Văcărești două pogoane de vie, în țelină, pentru 120 aspri. Și iarăși a cumpărat dela Stoica din Văcărești un pogon de vie, pentru 80 aspri gata. Și iar a cumpărat dela Voica, fiica Turcului Arbunc, toată ocina din deal, oricât se va alege, <pentru> 2000 aspri¹⁾

De accia, le-am dat și domnia mea lui Săbian cu fiii săi, ca să le fie toate aceste mai sus scrise ocine, de ocină și de ohabă, lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre ei se va întâmpla moarte mai înainte, la ei prădalica să nu fie, ci să fie iarăși celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan . . . . .²⁾ mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Udriște vistier și jupan Stroe spătar și jupan Dragul stolnic și Stroe paharnic și Staico Șintescul comis și Badea Izvoranul postelnic. Ispravnic Dumbravă portar.

Am scris eu, Filcea, în minunata cetate Târgoviște, luna Iunie 8 zile, dela Adam cursul anilor, 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/9

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

205

1536 (7044) Iunie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Negomir și fratelui lui, Coman și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Pietrari, pentru că au cumpărat dela Stan, pentru 260 aspri. Și iarăși au cumpărat dela Albu, pentru 260 aspri. Și iar au cumpărat dela Stoica, pentru 250 aspri. Și iar au cumpărat dela Stănimir, pentru 300 aspri.

¹⁾ pasagiul « Arbunc . . . . .2000 aspri » scris peste un text șters.

²⁾ loc șters în orig.

Și iar au cumpărat dela Vladul, pentru 150 aspri. Și iar au cumpărat dela fratele lui, Oprea, pentru 80 aspri. Și iar au cumpărat dela Stănilav, pentru 80 aspri. Și iar au cumpărat dela Radul, pentru 80 aspri, însă din matca râului, până în Valea Ursului, iar din Valea Ursului, până la culme, între Poiana mare și între lazul lui Cărstian. Și iarăși au cumpărat dela Radul, pentru 120 aspri, 2 fălci. Și iar au cumpărat dela Stoica o falce, pentru 90 aspri. Și iar au cumpărat dela Stan un loc, pentru 55 <aspri> ¹⁾. Iar apoi s'a ridicat Negomir și cu fratele lui, Coman, de au schimbat cu Radul din Pietrari și cu frații lui. Astfel, i-au dat locul din jos de Valea Ursului, iar Radul și cu frații lui au dat lui Negomir și fratelui său Coman locul din sus de Valea Ursului, ocină pentru ocină și în câmp și în munte cu toate.

Și iar să le fie ocină în Bărzești, pentrucă au cumpărat dela Stanciul și dela frații lui și dela nepotul lor, dela Stoica, o bucată de seliște, pentru 150 aspri. Și iar au cumpărat dela Șuia un loc de arie, cu un obroc de mei, de 10 aspri. Și iar au cumpărat dela Dan un loc, pentru 200 aspri, însă acel loc să le fie cu câmp și cu seliște. Și iar au cumpărat dela Dan alt loc, iar cu câmp și cu seliște, pentru 160 aspri. Și iar au cumpărat dela Dumitran, fiul lui Drăgan, o falce, pentru 100 aspri.

Și iar să le fie ocină în Bodești, pentrucă au cumpărat dela Rafeiu un loc, pentru 63 aspri. Și iar au cumpărat dela Sârbul loc, pentru 13 aspri, însă din matca râului, până în valca Slavnei. Și iar au cumpărat dela Frățilă și dela fratele lui, Oprea, loc pentru 777 aspri, însă din Bodeștii de Sus și de Jos, dar și în seliște și în deal. Și iar au cumpărat dela Micleuș din Bărzești un loc de vie, pentru 110 aspri, însă în sus.

Și iar a dat domnia mea lui Micleuș și fratelui lui, Dumitru, ca să le fie ocină în Pietrari, partea lui Negomir, oricât se va alege partea lui, pentrucă au cumpărat-o, pentru 600 aspri. Și iar să le fie din partea lui Stoica o parte cu munte, pentrucă au cumpărat, pentru 46 aspri. Și iar a cumpărat Micleuș singur dela Mela și dela frații lui, din partea lor jumătate, pentru 220 aspri, însă din Valea Ursului, sus și la câmp și la munte. Și iar a cumpărat Micleuș dela Mela și dela frații lui un loc de vie, pentru . . . ¹⁾ aspri. Și iar a cumpărat Micleuș și cu fratele lui, Dumitru, în sat, dela Dan un loc, pentru 50 aspri. Și iar a cumpărat Micleuș singur dela Utmeș, din partea lui a patra parte, pentru 150 aspri, în seliște și în câmp și la munte. <Și iar a dat domnia mea lui Marșeș o falce, pentrucă a cumpărat dela Mladin, pentru 80 aspri. Și iar a cumpărat dela Oprea și dela Frățilă 3 fălci, pentru 220 aspri, la gruiul lui Scoarță. Și iar a dat domnia mea lui Radul și cu fratele lui, Dumitru, ca să le fie în Pietrari partea lui Ga...²⁾

¹⁾ lipsă în doc.

²⁾ loc șters în doc.

din Valca Ursului, pentru că a cumpărat-o pentru 440 aspri. Și să le fie din partea lui Mile și fraților lui jumătate, pentru că au cumpărat-o, pentru 200 aspri. Și iar să le fie din partea lui Radul jumătate, pentru că au cumpărat, pentru 60 aspri. Și au dat domniei mele calul.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Staico comis și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris luna Iu<nie>¹⁾ 23 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Fotografii, XI/6.

Fotocopie după un orig. slav.

206

1536 (7044) Iulie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Drăgoi și lui Mihăilă și lui Pătru, ca să le fie ocina Ungureni toată și cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, cumpărată încă din zilele lui Vlad voevod care se numea Drăculea, dela Mahera, de au cumpărat-o Stoia și Pătru pe două cupe de argint și pe un brâu de argint și pe o spadă ferecată și pe un cal bun.

Iar după aceea, au avut Drăgoi și Mihăilă și Pătru pâră pentru această ocină mai sus scrisă cu călugării dela Tismana. Deci au pârât călugării că au cumpărat călugării această ocină mai sus scrisă dela Mahera. Iar Drăgoi și Mihăilă și Pătru au luat 12 boieri dinaintea domniei mele, de au mărturisit și au jurat înaintea domniei mele. Și întru aceasta și domnia mea am aflat că este veche și dreaptă ocină a acestor mai sus scriși boieri, Drăgoi și Mihăilă și Pătru. Iar călugării dela Tismana au rămas de lege dinaintea domniei mele și dinaintea boierilor domniei mele.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricărui dintre dânșii i s'ar întâmpla mai înainte moarte, iar la dânșii prădalică să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc șters în doc.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea mare postelnic. Ispravnic Șerban mare ban al Craiovei.

Și eu, Nanul sciirtor¹⁾, am scris în cetatea Târgoviște, luna Iulie, ziua 1, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/23.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1731.

207

1536 (7044) Iulie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Fărtat vornic, ca să-i fie ocină în Giulești, partea lui Manciul toată, oricât se va alege, pentru că a închinat-o Manciul înaintea domniei mele de a sa bună voie. Și iarăși să-i fie jupanului Fărtat vornic ocină în Giulești, partea lui Neagoe toată, oricât <se va> alege, pentru că a cumpărat-o dela Neagoe, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat partea lui Lora dela Lora, pentru 300 aspri. Și dela Măciucă a cumpărat partea Lădeștilor toată, oricât se va alege, pentru 400 aspri. Și iarăși a cumpărat partea lui Șerban, pentru 200 aspri și partea lui Căzan, pentru 90 aspri și partea lui Costea, pentru 170 aspri. Și dela Măciucă a cumpărat partea lui Stan toată, oricât se va alege, pentru 40 aspri. Și iarăși să-i fie jupanului Fărtat vornic partea lui Dragonur, pentru că a închinat-o de a sa bună voie. Și iarăși a cumpărat și partea lui Mănugă, a cumpărat-o pentru 250 aspri. Și partea lui Bancul a cumpărat-o pentru 100 aspri.

Și iarăși să-i fie jupanului Fărtat în Găvănești un vad de moară și un ogor și dintr'alt ogor jumătate, pentru că i le-a dat un om anume Stănilă, de s'a plătit pentru fapta pe care a făcut-o.

De accia, am dat și domnia mea jupanului Fărtat, ca să-i fie ocină de ohabă, lui și filor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martorii: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Udriște vistier și Stroe spătar

¹⁾ « slovoположител » în orig.

și Staico comis și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Badea postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris în luna Iulie 7 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 434.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

208

1536 (7044) Iulie 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, jupanului Radomir vornic și fiului său Drăghici scriitor și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Pictrosul și în Mereni și în Cârtojani și în Bârzești, părțile lor toate, oricât se va alege și Ațigani, anume: Dulea cu copiii săi și Slăvulcasa cu copiii săi și Doda cu copiii săi, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar când a fost în zilele lui Basarab voevod, Radomir vornic a așezat și a înfrățit pe fiul lui Harvat logofăt, anume Moțea, peste toate ocinele lui mai sus zise. Iar după aceea, i s'a întâmplat lui Moțea moarte și din trupul lui nu au rămas copii, nici fiu, nici fiică.

Astfel, iată acum Radomir vornic a avut pără înaintea domniei mele cu jupanița lui Toma ban, cu Mara, fiica lui Harvat logofăt și cu fiul ei Stanciul, pentru acele mai sus zise ocine. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea din vremea în care i s'a întâmplat moarte lui Moțea iar copii din trupul lui nu a lăsat, nici fiu nici fiică, iar jupanița Mara și fiul ei niciun amestec nu zu peste aceste mai sus zise ocine, pentru că sunt vechi și drepte și dedine ale jupanului Radomir vornicul și ale fiului lui. Iar jupanița Mara și fiul ei Stanciul au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceea și domnia mea am dat jupanului Radomir vornic și fiului lui, Drăghici scriitor, ca < să le fie aceste toate >¹⁾ mai sus zise de ocină și de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște visticier și Stroe paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

¹⁾ loc șters în orig.

Și eu, Bogdan, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 7 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LIX/27.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

209

1536 (7044) Iulie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Buciaci cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mirilești, oricât i se va alege partea lui, jumătate, pentru că îi este veche și dreptă ocină și dedină.

Și iarăși să fie lui Micul și cu fiii lui ocină în Cârpoi, oricât i se va alege partea lui, a treia parte, pentru că le este veche și dreptă ocină și dedină.

Iar după aceea, a venit Micul, fratele lui Buciaci după mamă, înaintea domniei mele, de a dat și a înfrățit pe Buciaci peste ocina lui din Cârpoi, peste toată și din vecini și din câmp și din apă. Iar Buciaci s'a ridicat, de a dat și a înfrățit pe Micul peste ocina lui dela Mirilești, peste toată și din vecini și din câmp și din vii și peste toate, ca să fie doi frați nedespărțiți în veci.

Și iarăși să le fie, lui Buciaci și lui Micul, ocină la Mirilești, a treia parte, pentru că au cumpărat-o dela fiica lui Ganea, pentru 1100 <aspri>. Și au dat domniei mele un cal.

De aceea, le-am dat și domnia mea lui Buciaci și lui Micul cu fiii lor, ca să le fie ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și când i se va întâmpla unuia dintre dânșii mai înainte moarte, iar prădalica să nu fie, ci să fie celui rămas dintre ei. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Staico comis și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Bade al Izvoranului mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris în București, luna Iulie 10 zile, în anul 7044 <1536>.

Acad. R.P.R., LXXII/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

210

1536 (7044) Iulie 17, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Snagov, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei nașteri, unde locuiesc călugărițele, ca să le fie mertic în fiecare an gălețile dela 100 de case, de grâu și de orz, din județul Ilfov și vin din vinăriciul domniei mele din podgorie, 150 de vedre și o majă de pește din bălțile domniei mele, fie din orice loc și burdufe și brânză din pivnița domniei mele și miere, 10 vedre, iarăși din pivnița domniei mele și de cheltuială 500 aspri și fânul tot dela cele mai sus zise 100 de case.

Și iarăși am miluit domnia mea sfânta mânăstire, ca să-i fie în ziua praznicului mertic de ceară, litre 300 și să aibă obroace din grâu, 20, însă din jitița domniei mele și pește 20 de crapi și o vacă și 6 oi și o litră de piper și o litră de tămâie, pentru că am miluit domnia mea și am adăogat toate sfântului hram, cu mai sus zisul mertic, de întărire și împuternicire a sfintei mânăstiri și de hrana călugărițelor ce trăesc acolo și de trebuința sfântului loc, iar domniei mele și părintelui domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Radul gramatic, în cetatea București, luna Iulie 17 zile, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XX/69.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie slavă la Arb. St. Buc., M-reca Țigănești IX/1, f. 6.

211

1536 (7044) Iulie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri și lăcașului numit Snagov, unde este hramul preasfintei, curatei ¹⁾ și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria și cinstitei ei vovidenii, ca să-i fie dealul de vie dela Poiana, care se chiamă dela Valca Călugărilor, pentru că le este veche și dreaptă ocină și deal.

Încă am dat și am dăruit domnia mea sfintei mânăstiri vinăriciul și perperul cât se va alege vinăriciul domnesc, cât se cuvine domniei mele dela tot dealul care este mai sus scris, precum au dat și au dăruit alți domni care au fost înaintea domniei mele, răpoșați Basaraba voevod și Radul voevod și Vlad voevod.

¹⁾ loc șters în orig.

Deasemenea și domnia mea am dăruit și am dat domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, ca să fie fraților ce trăiesc în acest loc de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

De accia, am dat și am dăruit domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă sfintei mânăstiri și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Drăghici fost mare vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe mare spătar și Udriște mare vistier și Stroe paharnic și Staicomis și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Stan Roșul gramatic, care am scris în cetatea de scaun București, luna Iulie 20 zile, în ziua sfântului prooroc Ilie Thesvitcanul, în anul 7044 <1536>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 435.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Altă trad. rom. la Acad. R.P.R., XX/282 cu greșeli, datată 1536 Iulie 24.

212

1536 (7044) Iulie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlăhici, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și marelui biserici a mitropoliei din Târgoviște, unde este hranul domnului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și sfintei, slăvitei lui înălțări și cinstului și preasfântului mitropolit, arhiepiscop, chir vlădica Varlam și fraților care trăiesc în sfântul loc, ca să le fie viile sfintei marelui biserici a mitropoliei, care sunt pe dealul Ștefăneștilor, slobode și în pace pentru vinăriciul boieresc.

Pentru că a venit însuși Baldovin și cu jupanița lui Maria la sfânta biserică a mitropoliei, de au așezat 6 suflete la marele pomelnic. Iar după aceea, iarăși a venit monahia Magdalina de a așezat încă 3 suflete la sfântul marele pomelnic pentru vinăriciul viilor mai sus scrise, ca sufletele care sunt mai sus scrise să se pomenească, iar vinăriciul să fie al sfintei mitropolii de întărire și de hrană fraților.

Și cu întocmire și mare blestem au jurat și s'au întocmit în fața domniei mele părintele vlădica Varlam și cu Baldovin și jupanița lui mai sus scrisă, ca oricâte suflete sunt mai sus scrise, acelea să se pomenească, iar mai multe să nu se adauge. Și iarăși vinăriciul mai sus scris să fie al sfintei mitropolii neatins în veci și nimeni dintre fiii sau dintre nepoții sau dintre rudele lui Baldovin și

-ale jupanitei lui să nu fie volnice să rupă această întocmire mai sus scrisă. Și cine se va încumeta să rupă, blestemat să fie și să nu fie volnic.

De aceea, am dat și domnia mea vinăriciul mai sus zis, să fie al sfintei mitropolii ocină și ohabă, până când va binevoi domnul Dumnezeu ca să stea sfânta biserică și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martorii domniei mele: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Staico comis și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Am scris, cu Radul din Buar, în minunata cetate Târgoviște, luna Iulie 28 zile, în anul 7044 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 346.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

213

<1536 — 1539> Septembrie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Valea, ca să-i fie trei sălașe de Ațigani, anume Ciutea cu copiii săi și Șerbu cu copiii săi și Oprea cu copiii săi, pentru că i-a așezat monahia Magdalina pe acci Ațigani în sfânta mănăstire, încă din zilele lui Mihnea voevod, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar monahiei Magdalina să-i fie de veșnică pomenire.

De aceea, îți vorbim domnia mea și sfinției tale, părinte egumene Savo, dela sfânta mănăstire dela Argeș și celorlalți, tuturor călugărilor, ca să lași în pace mai sus zisele averi și Ațigani ai mănăstirii dela Valea, în pace să stea pe locul unde i-a așezat monahia Magdalina și a miluit, unde s'a tuns <pentru călugărie>, să fie acolo la sfânta metanie și să stea în veci.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri dela Valea, ca să fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și de nimeni neatins, după spusa domniei mele. Altfel să nu fie, după <spusa domniei <mele>.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Scris în Septembrie 6 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 413.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Vlaicu mare logofăt.

1537 (7045) Ianuarie 3, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, noi Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Stoica, ca să-i fie moșie în Rusenești, dintr'o sfoară, jumătate, fiindcă a fost a lui veche și dreaptă de moștenire.

Iar în zilele răposatului bătrânului Radul voevod, moșul Stoicăi, anume Borcea, el a pierdut această mai sus zisă moșie cu relele purtări ale lui. Dar un unchiu al Stoicăi, anume Barbu, a câștigat această mai sus numită moșie cu drepte și credincioase slujbe, de către jupan Barbul, ban al Craiovi. Apoi, a venit Barbu, unchiul Stoicăi, înaintea tatălui domnii mele, răposatului Radul voevod, de a așezat pe Stoica nepotu-său, ca să ție Stoica moșiea în Rusenești, dintr'o sfoară, jumătate.

Apoi au venit Drăgan și Dobroslav înaintea domnii mele și așa pâra pe Stoica, că n'a avut Stoica moșie în Rusenești, dintr'o sfoară, jumătate. Așa dar, domnia mea am căutat și am judecat cu cinstiți boeri ai domnii mele și am aflat donnia mea că a fost pus Barbu pe nepotu-său Stoica.

Deci, am dat domnia mea această mai sus numită moșie lui Stoica, ca și cu fiu săi, cați dumnezeu îi va dărui, ca să le fie de moștenire în veci, lor și fiilor, nepoților și strănepoților și neclintită de nimenea după porunca domnii mele. Iar Drăgan și Dobroslav au rămas de judecată înaintea domnii mele.

Și iarăși să-i fie Ursului cu fiu săi și cu vitregu său, anume Stan, moșie în Rusenești într'o jumătate de sfoară. . . . .¹⁾ pași, fiindcă a cumpărat dela Drăgoi și dela Doda, drept 275 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Dobre cu fiu lui moșie în Celiancu pași trei, fiindcă a venit înaintea domnii mele Fătul, de a pus și a înfrățit pe Dobre cu fiu săi, pe această moșie mai sus numită.

Și iarăși să fie Radului moșie în Celiancu pași 5, fiindcă a cumpărat Radu dela Mușat, drept 2 epe cu mânji și un bou și a dat și domnii mele un cal.

Drept accia, le-am dat domnia mea, ca să le fie moșie vecinică, lor, fiilor, nepoților și strănepoților și neclintită de nimenea, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe : jupan Drăghici dvor. și jupan Șerban mare ban al Craiovi și jupan Ventil mare dvor. și jupan Vlaicu mare logofet și Udriște vistiernic și Stroe spăt. și Dragul stol. și Stroe peh. și Stoico comis și Badea Isvoranu mare postelnic. Ispravnic Radul porotar.

Și am scris eu, Crăciun, Ghenarie 3, leat 7045 <1537>, Târgoviște.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

S'a tălmăcit din limba slovenească de dascălul Zaharia Nenovici.

Acad. R.P.R., CCV/164.

Trad. rom.

Cu o copie rom., cu greșeli.

¹⁾ loc alb în text.

1537 (7045) Ianuarie 15.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele doamnei Anca, mama răposatului Vlad voevod, ca să-i fie ocină la Pătrărești, partea lui Lăudat toată, pentru că a cumpărat-o doamna Anca dela Lăudat, pentru 9000 aspri gata.

Iar după aceea, a avut doamna pâră înaintea domniei mele cu Radul Surdul și pâră Radul, ca să înapoieze asprii doamnei. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că Radul nu are niciun amestec ca să înapoieze asprii doamnei, ci să-și ție Radul partea lui, iar doamna să-și ție deasemenca partea ei pe care a cumpărat-o dela Lăudat. Și a rămas Radul Surdul de lege dinaintea domniei mele.

Iar după accia, iarăși pentru oarecare moară, pe care ea și-a făcut-o, iar Radul Surdul niciun amestec să nu aibă, ci să-și facă, dacă-i trebuie, căci sunt vaduri.

De accia, am dat și domnia mea doamnei Anca aceste mai sus scrise, ocină și moară, ca să-i fie de ocină și de ohabă, până când va fi în viață. Iar după moartea ei, aceste mai sus zise, ocină și moară, să fie ale sfintei mănăstiri dela Deal, ca să fie doamnei Anca și fiului ei, răposatul Vlad voevod cel Tânăr, de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Însă și martori pune domnia mea: jupan Drăghici fost vornic și jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Udriște vistier și jupan Stroe spătar și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Staico comis și Badea postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Filcea scriitorul, luna Ianuarie 15 zile, dela Adam anul curgător 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 437.

Orig. slav; hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu trei traduceri rom.: din 1771, 1848 și dela sfârșitul sec. XIX.

1537 (7045) Aprilie 26, Târgșor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gago cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Gârbovi, oricât i se va alege partea lui, pentru că îi este veche și dreaptă dedină, ocină.

Iar după aceea, a venit Gago înaintea domniei mele, de a înfrățiți și a așezat pe verii lui primari, pe Stan și pe Radu și cu fiii lor, peste jumătate din partea lui dela Gârbovi, ca să fie frați nedespărțiți.

Și iarăși să le fie lui Stan și lui Radul și lui Gago, din partea lui Gago, oricât vânduse lui Voina și lui Vlad. Iar după aceea, Stan și Radul au lepădat asprii lui Voina și lui Vlad, 340 aspri. Iar după aceea, Gago și Stan și Radul iarăși s'au înfrățiți peste acea ocină pe care au luat-o dela Voina și dela Vlad.

Și iarăși să-i fie lui Bercea cu fiii săi ocină în Gârbovi, din partea lui Grămadă, a patra parte, pentrucă a cumpărat-o Bercea dela Grămadă, pentru 350 aspri. Și iarăși să le fie fiicelor lui Grămadă, anume Dobra și Neaga și Ana și cu fiii lor, din partea părintelui lor, a lui Grămadă, trei părți.

Și iarăși să le fie Stanci și Vișei și Mușei și Bobei și lui Vlad și lui Măican și cu fiii lor, în Nișcovenii dela Nișcov și în Nișcovenii dela Călnău, partea lui Brătiiă toată, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă și dedină, ocină. Și calul l-au dat înaintea lui Mihnea voevod.

De aceea, le-am dat și domnia mea tuturor celor mai sus ziși, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Barbul comis și Badea Izvoranu mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și eu, Stoian gramatic, care am scris în orașul Târgșor, luna Aprilie 26 zile, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., S. I., nr. 438.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

217

1537 (7045) Mai 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domu a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăghici, ca să-i fie din Bălăcești și din Glogova și din Mănăstirea, căci sunt ale lui Drăghici și drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, a venit Drăghici înaintea domniei mele, de a înfrățiți pe Stanciul peste ocinele lui de mai sus și din Bălăcești și din Glogova și din Mănăstirea, peste toate averile, peste sat și peste câmp și la munte și la apc, peste vadurile de moară și la plaiul cu vii, ca să fie Drăghici și Stanciul frați nedespărțiți, în veci.

Iar după aceea, Drăghici a avut multă pâră pentru acele ocine și a avut nevoie de multă avere și de aspri și de cai, iar Drăghici nu avea nici avere, nici aspri, nici cal, nici nimic. Pentru aceea, înfrățitul Stanciul a dat și averi și aspri și scule de argint și cu îmbrăcăminte bună și cămăși și șei și frâie și butoaie cu vin. Și pentru acele ocine, a cheltuit Stanciul 3300 aspri. Și iarăși a avut Drăghici un frate, pe nume se chema Stoian. Deci Stoian a fost un răufăcător, de a furat case și cai și mult rău a făptuit și cu rău a pierit. Iar după moartea lui Stoian, toate cele făptuite de Stoian au căzut asupra capului lui Drăghici și nu a avut Drăghici cu ce plăti. Și iarăși a plătit Stanciul cu averea lui și a dat 2000 aspri. Iar după moartea lui Stanciul sau a lui Drăghici, dacă se va afla dintr'inșii sau fi sau fiice, iar acele averi de mai sus să nu fie prădalnice, ci singuri să și le stăpânească. Iar Stanciul a dat domniei mele un cal bun.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și filor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Șerban mare ban și Staico mare vornic și Vlăicul mare logofăt și Udriște <vistier> și Stroe spătar și Dragul stolnic și Stroe paharnic, Barbul comis și Badea postelnic.

S'a scris în luna Mai 10 zile, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

218

1537 (7045) Mai 10, Mănăstirea Nucet.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh. Scrie smeritul egumen dela Nucet, ieromonahul Theodor și toți frații cei întru Hristos și dăm de știre oricărui om că am vândut o bucată de vie, pentru 950 aspri, al cărei hotar să se știe: dela răzorul lui Danciul până la nuc, dela nuc până la stejar. Și a cumpărat dela noi mai sus scrisa vie ieromonahul Efrem. Și a dăruit ieromonahul Efrem mai sus scrisa vie sfintei mitropolii dela Târgoviște, pentru sufletul părinților săi.

Și pentru aceste mai sus scrise, mărturie: Vlădica Varlaam și dintre frații vlădicești: duhovnicul Ioanichic, eclisiarhul Gavril, iconomul Iosif, Dionisie, ieromonahul Lavrentie, încă și din clirosul vlădicesc: popa Stan, popa Cârstea, popa Nicola, popa Calohia, popa Radivoi și toți frații dela mănăstirea dela Nucet.

În anul 7045 <1537> Mai 10 zile.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 439.

Orig. slav, hârtie, fără pecete.

Cu două traduceri rom., una din 1786 și cealaltă din 1862.

1537 (7045) Iunie 2, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod, domn a toată țara Rumânească, feciorul bunului și marelui Radul voevod. Dat-am domnia mea acest hrisov al domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să chiamă Cozia, unde iaste hramul sfintei și de o ființă și nedespărțitei troițe și cinstului părinte egumen Dionisie și tuturor celor intru Hristos frați cei lăcuescu în sfânta mănăstire, pentruca să fie sfintei mănăstiri balta ce să chiamă Mamina, câtă ține, cu toate gârlele, pentrucă iaste ocină a sfintei mănăstiri dată și cu satul ce să chiamă Orlea, de răposatul Mircea voevod, ctitorul al ceștii sfinte mănăstiri și de alți domni bătrâni.

Și iar ca să fie sfântei mănăstiri din Codmeana, unde iaste hramul preasfintei, curatei și prea blagoslovitei stăpânei noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria și a cinstitei ei bunevestire și cinstitu[tu]lui părinte egumen Dosothei și toți frații carii într'acest sfânt lăcaș, pentruca să ia dintr'această baltă ce să chiamă Mamina, din trei bani, un ban și din patru pești, un pește, pentrucă așa o au fost miluit răposatul Mircea voevod. Și au tot ținut cu pace.

Iar după acéia, viind înaintea domniei mele egumenul Dionisie din Cozia și egumenul Dosothei din Codmeana de s'au jeluit de jupan Vlaicul marele logofăt, cum că nu-i lasă în pace, ca să-ș caute și să-ș ție precum au ținut și mai nainte, ci să scoală de le oprește venitul dintr'această baltă. Deci domnia mia, văzând cărțile altor cinstiți și bătrâni domni, date de milă și de întărire, domnia mia încă am dat și am înorit această milă cu acest hrisov al domniei mele. Iar Vlaicul logofătul cel mare, văzând că au rămas de judecată, s'au împăcat cu egumenul de a lor bună voc, înaintea domniei mele și au dăruit sfintei mănăstiri câte un pahar de argint drept 100 de aspri și iar au dăruit sfintei mănăstiri din Codmeana un cal bun, ca să fie și el ctitor. Și așa s'au așezat și s'au împăcat.

Pentru acéia și domnia mea o am dat această baltă cu tot venitul ei dumnezeieștilor călugări, precum scrie mai sus, să o stăpânească și să le fie ocină obabnică în véci și de către nimini nicio băntuială să n'aibă, pentru că așa iaste porunca domniei mele.

Încă și mărturii am pus domnia mia pre toți cinstiți boiarii domniei mele, pre: jupan Șerban marele ban al Craiovei și jupan Vintilă ce au fost dvornic mare și jupan Staico mare dvornic și jupan Vlaicu mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatat și Barbul comis și Staico păharnic și Dragul stolnic și Bade Izvoranul mare postelnic.

Și am scris eu, Badca logofăt, în scaunul cetății Târgoviște, luna Iunie 2 zile, în cursul anilor dela Adam 7045 <1537>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 440.

Trad. rom.

Copii în msse: 209, f. 103 v; 212, f. 21 și 215, f. 261 v—262.

220

1537 (7045) Iunie 9, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Lăudat paharnic și cu fiii săi, ca să-i fie satul care se numește Grădiștea dela Câmpulung, tot, cu tot hotarul și cu morile, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit Lăudat înaintea domniei mele, de a dat și a înfrățit pe boierul domniei mele jupan Vlaicul părcălab și pe vărul său, pe jupan Stanciul sulger¹⁾ și pe jupanița Vișa, de i-a înfrățit peste satul mai sus zis, peste jumătate. Iar peste a doua jumătate, să fie singur Lăudat paharnic. Însă vecinii dela Grădiște să fie numai ai lui Lăudat paharnic, iar vecinii dela Gulești să fie ai jupanului Vlaicul părcălab și ai lui Stanciul sulger²⁾ și ai jupaniței Vișa, pentru că să se știe vecinii deosbit, iar peste ocină să fie peste amândouă, precum este mai sus scris.

De aceea, le-am dat și domnia mea acelor boieri care sunt mai sus scriși și cu fiii lor, ca să le [fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul postelnic. Ispravnic Stan logofăt.

Am scris în Târgoviște, luna Iunie 9 zile, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 441

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., din care una din 1843.

221

1537 (7045) Iunie 17, Cornășeni.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ pasagiul « pe jupan Stanciul sulger » șters cu roșu în orig.

²⁾ pasagiul « ai lui Stanciul sulger », șters cu roșu în orig.

a domniei mele slugilor domniei mele, lui Baico și lui Hârsu și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Turburești pe Clânău, partea lui Darcinul cel bătrân, oricât se va alege partea lor, pentucă le este veche și dreaptă ocină de moștenire.

Iar după aceea, au avut Baico și Hârsu pâra înaintea domniei mele cu Mătan și cu Coman. Și așa pârau Mătan și Coman că au și ei ocină, dedină cu Baico și cu Hârsu. Și au luat Mătan și Coman lege, 12 boieri, ca să jure. Iar ei n'au putut să aducă pe boieri înaintea domniei mele, ci au rămas Mătan și Coman de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea lui Baico și lui Hârsu, ca să fie frați nedespărțiți pe această mai sus zisă ocină, ca să le fie de ocină și de ohabă și fiilor și nepoșilor și strănepoșilor. Și oricărui i s'ar întâmpla moarte mai înainte dintre dânșii, iar această mai sus zisă ocină să nu fie prădalică, ci să fie celor rămași ai lor, care au rămas pe urmă. Și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște mare vistier și Stroe mare spătar și Stroe mare paharnic și Dragul mare stolnic și Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Și cu, Oncea diac, am scris în satul Cornățeni, luna Iunie 17 zile, ani curgători dela Adam până acum, 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXIX/57.

Copie slavă.

222

1537 (7045) Iunie 18, Târgoviște.

† În lege a poruncit dumnezeu fililor lui Izrael, ca pe fiecare an să dea zeciuială din câte dobândesc și aceasta știind apostolii sfinți și părinții purtători de dumnezeu ne-au vestit pentru ajutorul și pentru binefacerea sufletelor noastre și ne-au lăsat moștenire nouă, ultimii fi ai lor, ca unii cu rugăciuni și priveghere și post, alții cu milostenii și pocăință, să ne curățim de toate relele și cu toată credința să fim gata de a auzi acel glas: «Veniți către mine toți cei care vă trudiți și sunteți împovărați, căci eu vă voi împăca, veniți binecuvântații părintelui meu să moșteniți împărăția pregătită vouă dela întemeierea lumii. Căci am infometat și mi-ați dat să mănânc, am insetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați cercetat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați îngrijit, în temniță am fost și ați venit către mine ».

Și eu, în Hristos dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și binecinstitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, râvnind să urmez vechilor împărați și domni cari cele pământești cu binefaceri și în pace le-au cărmuit și s'au învrednicit de împărăția cerurilor, iarăși amintindu-mi domnia mea cuvântul proorocului și împăratului care spune : « Fericțiți cei cărora li se iartă fărădelegile și cărora li se șterg păcatele. Fericit bărbatul căruija dumnezeu nu-i socotește păcatul lui ». Și iarăși : « În același chip precum dorește cerbul către izvoarele de apă, astfel dorește și sufletul meu către tine, doamne ».

Și astfel am dorit și am iubit domnia mea dumnezeiasca biserică și mănăstire numită Govora și am dat domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri mai sus zisă a domniei mele și preacinstului părinte egumen chir Theodor și tuturor fraților care trăesc în acest sfânt lăcaș, unde este hranul preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita și slăvita ei uspenie, ca să-i fie ocină în Frăsinetul din Câmpie, partea Comănească toată, oricât se va alege și cu seliștele și cu braniștea și cu câmp. Și seliștea le este între ocina lui Draghie și între ocina Nenciuleștilor ; și hotarul lor să se știe ; și câmpul și braniștea este pe această parte a padinei. Și hotarul lor dă cu un capăt până la funia lui Dabul și de acolo, de dreptul pe padina Frăsinetului, până ce se întâlnește cu hotarul lui Vlădila și de la hotarul lui Vlădila până la Movila Ursului și de la Movila Ursului drept pe drum, pe marginea braniștei lui Dragoc și de acolo le curge hotarul pe marginea braniștei lui Dragoc până unde se întâlnește cu capătul ocinii, iarăși cu funia lui Dabul.

Și toate aceste ocine scrise au fost dăruite de monahul Vasilie, părintele lui Jitian stolnic și de Prodan vornic, pentru sufletele lor și pentru sufletele părinților. Iar monahul Vasilie a fost îngropat în sfânta mănăstire. De aceea, au dăruit mai sus zisele ocine, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților de hrană, iar lor și părinților lor de veșnică pomenire. Și iarăși s'au întocmit Prodan vornic cu părintele egumen și cu ceilalți frați, ca să fie volnic Prodan, până ce va fi viu, să se hrăncască și în câmp și în braniștea, iar după moartea lui iarăși să fie ale sfintei mănăstiri, până când va sta sfânta mănăstire.

Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri o ocină la Gura Băldăluului și la Cioroii, cu seliștea, pentru că am văzut domnia mea cărțile și ale răposatului Vlad voevod și ale lui Vintilă voevod, precum că sunt dăruite ocinele mai sus scrise sfintei mănăstiri. Și astfel am aflat și domnia mea că această ocină a fost loc domnesc ; de aceea, am dăruit și domnia mea, să fie de ocină a sfintei mănăstiri.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri ocină la Rediul lui Florea, pentru că a cumpărat-o precinstitul părinte egumen chir Theodor și cu toți frații dela Stanciul, fiul lui Baldea, 44 de pași în lățime, pentru 2600 aspri gata. Și se începe moșia, o parte dela Măgura Ursului, până la lacul Dalei și în lățime 44 de pași. Și iarăși dela lacul Dalei până la hotarul lui Soare și în lățime 44 de pași, iar dinspre ocina Comăncianilor, de unde se întâlnește ocina Deveselenilor cu ocina Rediului lui Florea, în sus, până între cele două Rediuri și în sus și în jos și în lățime 44 de pași. Și iarăși dela mijlocul Rediurilor în sus, până unde se întâlnește cu ocina lui Soare, deasemnea în lățime 44 de pași și la seliște 44 de pași și dela Rediul Mare să le fie în două locuri pe 44 de pași, pentru că a vândut-o Stanciul, fiul lui Baldea, de a sa bunăvoie și în fața tuturor megișilor care sunt moșteni.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri și precinstitului părinte egumen chir Theodor și tuturor fraților, ca să fie sfintei mânăstiri în veci de întărire, de ocină și de ohabă și fraților de hrană, până când va sta sfânta mânăstire, iar domniei mele de veșnică pomenire și să-i fie în veci sfintei mânăstiri neclintit.

Încă și blestem am pus domnia mea, ori pe cine va alege domnul dumnezeu să fie după noi domn și stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre sau din alt neam, căruia i-ar da domnul dumnezeu bună cinstire, cine va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, iar pe acela domnul dumnezeu să-l cinstască și să-l înnoiască și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce. Și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului nostru Iisus Hristos și au spus: «răstignește-l, răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor. cciace este și va fi în veci, amin.

Martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Barbul comis și Badea mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Stoian scriitorul, gramatic ¹⁾, care am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Iunie 18 zile, dela Adam curgători, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 442.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

¹⁾ « rucnăpisavșago » în orig.

1537 (7045) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă al domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, unde este hramul preasfintei, curatei, prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstita ei uspenie și părintelui egumen chir Theodor și tuturor fraților care trăesc în acel sfânt lăcaș, ca să le fie ocină la Rediul lui Florea, din partea lui Stanciul, fiul lui Baldea, de peste toate părțile de câte 44 de pași, pentru că a cumpărat-o părintele egumen Theodor dela Stanciul, fiul lui Baldea și cu voia tuturor megișilor și moștenilor, fără nicio silă, pentru 2600 aspri. Și hotarele să li se știe pe unde le este moșia: dela Măgura Ursului până la lacul lui Dalea și în lățime 44 de pași și dela lacul lui Dalea până la hotarul Sorei și iarăși dinspre moșia Comăncianilor, de unde se întâlnește moșia Deveselenilor cu moșia Rediului lui Florea; de acolo în sus, până la două rediuri, printre ele în sus și în jos, iarăși 44 de pași. Și iarăși dela cele două rediuri în sus, până la moșia Sorei, iarăși de 44 de pași. Și la seliște iarăși 44 de pași și dela Rediul cel Mare, în două locuri câte 44 de pași, pentru că a vândut-o Stanciul, fiul lui Baldea, de a sa bună voie.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri numită Govora ocină la Frăsinetul, din câmp, partea Comănesci toată, oricât se va alege ocina ei, de peste tot și cu seliște și cu braniște și cu câmp. Și seliștea le este între ocina lui Drăgoi și între Nenciulești. Iar câmpul și braniștea este din partea aceasta a padinei. Pentru că a cumpărat călugărul Vasile, părintele lui Jitian stolnic și al lui Prodan vornic dela Comăncasa, pentru 2000 aspri. Și hotarul să li se știe, pentru că se întâlnește la un capăt cu funia lui Dabul și de aci merge tot pe padina Frăsinetului, până ce se întâlnește cu hotarul lui Vlădilă, iar dela hotarul lui Vlădilă până la Movila Ursului, iar dela Movila Ursului o ia pe drum, pe mijlocul braniștei lui Drăgoi și de aci curge pe marginca braniștei lui Drăgoi, până ce se întâlnește iarăși cu funia lui Dabul.

Iar după aceea, călugărul Vasile, părintele lui Jitian stolnic și al lui Prodan vornic, el a dat acea ocină mai sus zise sfintei mănăstiri, de a sa bunăvoie și a s'a scris în marele pomelnic, la sfânta proscomidie și a fost îngropat în sfânta mănăstire. Și toate pomenile lui i s'au făcut de către mănăstire, după legea lui Dumnezeu și după orânduiala călugărească.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să le fie fraților de hrană și mănăstirii de întărire, iar sufletele care au întărit acest loc, veșnică pomenire în veacurile viitoare, neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare

logofăt, Udriște vistier, Stroe spătar și Stroe, fiul lui Drăghici, paharnic și Barbul, fiul lui Udrea, comis și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Neguit, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 20 zile, în anul 7045 <1537>.

De aceia, părinți sfinți, nu ne uitați pe noi, păcătoșii și nevrednicii și pomeniți, dacă nu mai mult, să fie: Dumnezeu să-l ierte.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 443.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom.: una din 1792, cealaltă din 1847.

224

1537 (7045) Iunie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupanului Vuia gramatic și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Popești, două ogoare și cu un vad de moară care este lângă hotarul de lângă Negoești.

Și iarăși să-i fie în Crângul lui Manea un loc de vic, cât poate un om să arunce în patru părți cu bățul, pentru că le-a cumpărat Vuia gramatic dela Dragomir și dela Vintilă, pentru 480 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Luca cu fiii săi în Popești două ogoare, pentru că le-a cumpărat Luca dela Stanciul și dela Badiul, pentru 200 aspri. Și domniei mele i-au dat un cal.

De aceia, le-am dat și domnia mea lui Vuia și fratelui său Luca și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici vornic și jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Radul paharnic și Staico comis și Dragul stolnic și Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Badea comis.

Și eu am scris, Tudoran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 28 zile, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XX/214.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII.

Divanul corespunde începutului anului 1536.

1537 (7045) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bratul armaș și fratelui său Vlaicul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie Ațiganii, anume: Radul cu Ațiganca sa și cu copiii săi și Slav cu Ațiganca sa și cu copiii săi, pentru că le sunt vechi și drepti Ațigani și dați și miluiți de răposatul Vlad voevod Inecatul. Deasemenca le-am dat și domnia mea.

Iar după aceea, a luat Radul logofăt din Buari pe Ațiganul, anume Radul și cu sălașul. Deci au avut pără înaintea domniei mele Radul logofăt cu Bratul armaș și cu fratele lui, Vlaicul, pentru Ațiganul mai sus scris. Întru aceasta, am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că Ațiganii mai sus ziși sunt ai jupanului Bratul armaș și ai fratelui său Vlaicul, iar Radul logofăt niciun amestec nu are.

De aceea, am dat și domnia mea lui Bratul armaș și fratelui său, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Dragul stolnic și Barbul comis și Stroe paharnic și Bădea al lui Izovorănu mare postelnic. Ispravnic Staico mare vornic.

Și cu, Voico, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 2 zile, anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVI/135.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 173, f. 388 purtând data de Iulie 1.

1537 (7045) Iulie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Fărtat pârcălab și cu fiii săi, ca să le fie ocină Ostrovul dela Olt, dinspre Pădureni, pentru că a cumpărat-o jupanul Fărtat dela jupanița Neacșa Stroevița, pentru 1500 aspri, încă din zilele răposatului frate al domniei mele, Radul voevod.

Iar după aceea, a avut judecată Fărtat în fața domniei mele cu fiul lui Manea Negrul, cu Manea vornicul. Și astfel pâra Manea că această ocină Ostrovul

n'a cumpărat-o jupan Fărtat, ci a fost pusă zălog de Manea Negrul la Badea paharnic. Iar domnia mea i-am judecat după dreptate și am dat lui Manea lege 6 boieri, să jure că a fost pusă zălog și i-am pus lui zi și soroc, iar el n'a putut să aducă pe boieri la zi, ci a rămas Manea de lege din fața domniei mele.

De aceea, i-am dat și domnia mea jupanului Fărtat pârcaľab, ca să-i fie cea mai sus zisă ocină, Ostrovul, cu tot hotarul și cu morile de ocină și de ohabă lui și fiilor lui. Și le ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar, Udriște vistier și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul comis și Badea al lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris în cetatea Târgoviște, luna Iulie 3 zile, în anul 7045 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. 1, nr. 444.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela începutul sec. XIX.

227

1537 (7045) Iulie 15, Târgoviște.

† <Din mila lui dumnezeu, Io Radul> voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea <accastă poruncă a domniei mele>, boierilor domniei mele: jupanului Oprea pitar și jupanului Cârștian logofăt <și fratelui lui, Dumitru și cu> fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină <în Nănășești, partea lui> Drăgan, oricât se va alege, toată și la câmp și la deal și la apă, <pentru că a venit Drăgăneasa și> fiica ei în fața lui Vintilă voevod, de au închinat <ocina lor de a lor> bunăvoie boierilor domniei mele care sunt mai sus scriși.

Iar jupan Oprea <pitar și jupan> Cârștian logofăt și fratele lor Dumitru, ei au miluit pe Drăgăneasa <și pe fiica ei cu> 980 aspri și cu multe vite și scule. Și au plătit <mai sus zisii> boieri ai domniei mele pentru cea ocină 6 biruri și celelalte mîncături <și întru aceasta au dat și calul> domnesc.

Deasemenea am dat și domnia mea jupanului Oprea pitar și jupanului <Cârștian> logofăt și fratelui lor Dumitru, după întocmirea cu care s'au întocmit <în fața lui Vintilă voevod>. De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă <și de nimeni> neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Șerban <mare ban al Craiovei> și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și <jupan Vlaicul>

mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Barbul <comis și Dragul> stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Stan gramatic, <care am scris în cetatea de scaun> Târgoviște, luna Iulie 15 zile, în anul 7045 <1537>.

<† Io Radul> voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 445.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu trei traduceri rom., una din 1750, după care s'au făcut completările, iar celelalte din 1843 și din sec. XX.

228

<1537 Septembrie 1 — 1538 August 31> 7046, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Io Radul voivod pentru moșia Negovani, dela léat 7046 <1538>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voivod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voivod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintii și dumnezeieștii mănăstiri care să cheamă Drăgiceștii, unde iaste hramul arhistrati Mihail și Gavril și cinstiților părinți lăcuitori aceluși sfânt lăcaș, ca să ție sfânta mănăstire moșie în Negovani den partea lui Dan, fecior Măinii jumătate.

Și iar să ție sfânta mănăstire moșie în Rătunda, iar partea lui Dan, fecior lui Coman, toată, câtă se va alege.

Pentru că aceste moșii ce s'au zis mai sus au fost ale lui Dan, fecior Măinii, vechi și drépte moșii dă la moș. Iar după acéia au venit Dan fecior Măinii înaintea domnii mele, de le-au dat și le-au închinat sfintii mănăstiri, însuș, de a lui bună voe, de nimini silit, ca să fie sfintii mănăstiri de ajutoriu și dă hrană părinților, iar lui Dan să-i fie poménă nesfârșită în veci.

Drept acéia, am dat și domnia mea, ca să ție sfânta mănăstire aceste moșii ce s'au zis mai sus, moșie ohavnică și dă nimini neclintită, după zisa domnii mele.

Pentru accia am pus domnia mea și mărturii pre: jupan Șăiban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă *fost mare vorneț și jupan Staico mare vorneț și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Udriște mare vistier și jupan Stroe mare spătar*¹⁾ și jupan Dragul stolnic și jupan Stroe spătar și jupan Barbul comis și

¹⁾ în loc de « paharnic ».

Badea Izvoran <mare postelnic>. Și <ispravnic> Badea dăn Ckjeni postelnic.

Și eu, Oprea logofăt, am scris în scaunul orașului Târgoviștii.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Mărgineni, nr. 454, f 110v—111.

Trad. rom.

229

1537 (7046) Decembrie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Giura logofăt, ca să-i fie ocină la Rediul lui Florea, care a fost partea lui Lepădat toată, pentru că îi este ocină, dedină și cumpărată dela Lepădat.

Iar după aceea, a venit jupan Giura logofăt în fața domniei mele, astfel și-a dat și a închinat această mai sus zisă ocină a lui Lepădat sfintei mănăstiri dela Govora, ca să fie acestui sfânt loc de întărire, iar fraților care trăesc în sfântul lăcaș de hrană, iar lui veșnică pomenire și să se scrie în sfântul pomelnic.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă în vecii vecilor, amin. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Oprea, în Târgoviște, <luna> Decembrie 4 zile, în anul 7046 <1537>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 447.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1792, cealaltă din prima jumătate a sec. XIX.

230

1537 (7046) Decembrie 16, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voivod și domnu a toată Țera Rumânească, fiul preabunului și marelui Radul voivod. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele acestor oameni, anume: Șerbu și Semăn și cu dinșii feciorii lor și Iuga cu feciorii lui și Stanciului și lu Radomir cu feciorii lor și Radului cu feciorii lui și lui Șerbu și Stanciului și Manei cu feciorii lor și lu Dan cu feciorii lui și Pungăi cu feciorii lui și lui Mihăilă și lu Neagoe și cu Cărstei și Stoicăi cu feciorii lor și cu fetele lor și Ancăi, însă pe părțile lor și lui Vlăduleț cu feciorii lui, Radul și cu fata lui, Sora și Lotreanul, ca să le hie lor satul Groșii cu tot hotarul.

Și hotarale ca să știe: din Valea Cerniței drept la piscul din jos de Purcăre și pe piscu drept la Toacă și dela Toacă pe hotar pân la Mlaca Păișeei <și> din Mlacă pe piscu în sus drept pân în drum și peste cale tot pe piscu pân pe sup

coastă din sus de lazul Onei și de ocolca pe supt coastă pân unde iaste loc de hrană pân supt peșteră și pe vale la deal pân la strunga Radei și de acolo pe Gruiu pân la Cetățele și dela Cetățele pe Gruiu în jos pân la vârful Priporului și din vârf în jos pe unde s'au vândut pe Vâlcea podului pân unde tréce calca valea și de acolia pe vale în sus pân la mal, dela mal pe piscu în sus pân unde au fost ariia lui Moțotă și dela ariia lui Moțotă pe piscu în sus pân în valé Sasului și de acole pe cale pân pogoară în vâlcea Sihlelor în cale și pe vâlcea Sihlelor în jos pân în Valea Cerniței din jos de Purcăreț iarăș acolo <împreunându-să> de unde s'au început hotarul, pentruca că iaste a lor bătrână și dreptă ocină și moșie.

Iar după accia, au cumpărat Radul Văleanul ocină la Groși, din partea lui Radomir a parte, drept 360 de aspri și au dat Cârstoac o livade 1 Radului Văleanul zestre.

Și iar au cumpărat Radul Văleanul ocină în Groși, la Valca Sasului, din sus de cale, dela Banco și dela Drăghici, drept 266 de aspri gata.

Și iar au cumpărat Sămăn ocină lazul Oancei dela feciorii Voicului, drept 500 de aspri.

Și iar au cumpărat Radul cu frate-său Stan un loc de livade la Tătar dela Dragomir, feciorul Scurtului, drept 160 de aspri. Și iar au cumpărat Radul 1 livade dela Badea al Piperului, drept 330 aspri. Și iar au cumpărat Radul cu frate-său o livade dela feciorii Piperului drept 440 de aspri. Și iar au cumpărat Radul cu frate-său 2 livezi dela feciorii Pipercăi, drept 500 de aspri. Și iar au cumpărat Radul singur 1 livade dela Oprea al Piperului, drept 80 de aspri. Și iar au cumpărat Radul singur 1 livade peste vale dela Badea al Pipercăi, drept 55 de aspri.

Și iar au cumpărat Radul singur la Priboiasa un loc de 2 livezi dela Banco și dela Drăghici, drept 200 de aspri. Și iar au cumpărat Radul cu frate-său la Priboiasa un loc dela Drăghici și dela Banco și dela Stanciul, drept 370 de aspri. Și iar au cumpărat Radul cu frate-său Stan în fața Sasului un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 250 de aspri. Și iar au cumpărat Fetea la Vărateci o livade dela Dragomir, drept 150 de aspri. Și iar au cumpărat Fetea dela Badé 1 livade, drept 130 de aspri.

Și iar au cumpărat Fetea singur în fața Sasului un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 300 de aspri. Și iar au cumpărat Fetea peste vale un loc dela feciorii lui Vlasic, drept 460 aspri.

Și au cumpărat Rașa un loc preste vale dela feciorii lui Vlasic, drept 250 aspri. Și au cumpărat Tatul 1 loc preste vale dela feciorii lui Vlasic, drept 80 de aspri. Și au cumpărat Stoica 1 livade dela Radul Pipercăi, drept 280 aspri. Și iar au cumpărat Semen în fața Sasului, dela Drăghici și dela feciorii Stanciului un loc, drept 300 de aspri. Și au cumpătat Semen un vad de moară la Priboiasa,

dela feciorii lui Vlasie, drept 100 [100] de aspri. Și au cumpărat Semăn la Lazul 1 loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 70 de aspri. Și au cumpărat Neagoe și Cârstea la dosul lazurilor un loc dela Scurtul, drept 220 de aspri. Și au cumpărat Neagoe la Valea Sasului dela Drăghici și dela feciorii Stanciului un loc, drept 200 de aspri și o cruce, drept 100 de aspri.

Și au cumpărat Mihăilă dela Dragomir și dela feciorii Stanciului un loc, drept 200 de aspri. Și au cumpărat Șerbu un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 150 de aspri. Și au cumpărat Stanca un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 60 de aspri. Și au cumpărat Radul un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 50 de aspri. Și au cumpărat Stanciul o livade dela Drăghici și dela feciorii Stanciului și dela Dragomir, drept 70 de aspri. Și au cumpărat Stanciul peste vale dela Banco un loc, drept 130 de aspri. Și au cumpărat Stoica și Neagoe un loc dela Drăghici și dela Stanciul, drept 260 de aspri. Și iar au cumpărat aceștea la munte un loc dela Drăghici și dela feciorii Stanciului, drept 140 de aspri. Și iar au cumpărat Șerbu un loc dela feciorii lui Vlasio, drept 70 de aspri și ca să le fie Neacșa. fata lui Dan, pre o jumătate de partea lu Dan. Și au cumpărat Dobrotă altă jumătate dela altă fată a lui Dan.

Și au cumpărat Pungă Pisculețul dela Radul Vlăduleței, drept 130 de aspri. Și au cumpărat Fetea cu frate-său Rașa partea Sorci toată, drept 300 de aspri. Și au cumpărat Hârbarul jumătate de partea Lotreanului, drept 300 aspri, iar cēialalte parte o au cumpărat alți oameni de sat, drept 300 de aspri și ca să fie feciorii Bārbariului și fata lui, Stanca, pre acca jumătate a Hārbariului.

Acēste cumpărături toate ce zice mai sus, iaste *totalul* asprilor ce au mersu la mēna feciorilor lu Valsie, aspri 5.000 și la mēna moștēnilor iarāși 5.000.

Dirept acēia am dat domnia mia ca să fie lor moșie ohabnică lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților lor și neclătīt să fie, după zisa domnii miale.

Iată și mărturii am pus domnia mea toți boiarnii dirēgătorii domnii mele: jupan Harvat ¹⁾ marele ban și jupan Vintilă marele dvoznic și jupan Staico *mare* pitariu ²⁾ și jupan Vlaicul *mare* logofat, jupan Udriște *mare* visticier și Stroe spātar și Dragul stolnic și Stroe feciorul lui Drăghici pāharnic și Bucur ³⁾ comis și Badea *mare* postelnic. Și <ispravnic Vlaicul> *mare* logofāt.

Și eu, Stan Duțul, ce am scris în scaunul cetății în Tārgoviște luna Dechemvrie 16 zile vāleat 7046 <1537>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 448.

Trad. rom. din 1704.

¹⁾ în loc de « Șerban ».

²⁾ în loc de « vornic ».

³⁾ în loc de « Barbul ».

1538 (7046) Ianuarie 10, Târgoviște.

† In lege a poruncit dumnezeu filor lui Israil ca în fiecă an să dijmuiască din cât se vor agonisi. Și aceasta știind-o sfinții apostoli și purtătorii de dumnezeu părinți, ne-au predat-o nouă celor din urmă copii ai lor, ca unui prin rugăciune și milostenie să ne scăpăm de toate relele.

Iată și eu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și bunului Radul vocvod, am râvnit amintindu-mi cuvântul unui oarecare stareț care spune: «vremea supărării a sosit, să cumpărăm prin înțelepciune și smerenie folosul ce trebuie să-l aducem către sine în vremea judecării și a răsplății».

Iată deci și eu, dorind a sta de-a dreapta tatălui și căzând către însuși stăpânul Hristos, împăratul și dumnezeul nostru și către preacurata lui maică, ce este hramul sfintei ei uspenii, ce este în sfânta mănăstire numită Bistrița și am dăruit acest întrutotul cinstit, cu frumoasă față, preacinstit, ce este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, rugătorilor domniei mele, egumenului Misail și tuturor fraților aflători în acel sfânt lăcaș, ca să le fie satul anume Ceurii cu tot hotarul, fiindcă a avut Tismana pâră cu mănăstirea dela Bistrița încă la alți domni, care au fost înaintea domniei mele, pentru jumătate din Tismana.

Iat când a fost acum, ei au venit înaintea domniei mele de s'au pârît. Și întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele, dimpreună și cu părintele vlădica Varlaam și am aflat adevărul, că are sfânta mănăstire dela Bistrița jumătate din Tismana, iar mănăstirea dela Tismana cealaltă jumătate. De aceia, au venit egumenii și frații dela amândouă mănăstirile înaintea domniei mele, de s'au întocmit și au schimbat sat pentru sat, de a lor bună voie și au dat Tismănenii mănăstirii dela Bistrița satul Ceurii pentru jumătate din Tismana, iar Bistricenii, ei au dat mănăstirii dela Tismana jumătate din Tismana pentru satul Ceurii. Așa s'au întocmit și au schimbat în fața domniei mele și în fața părintelui vlădică Varlaam și în fața tuturor dregătorilor domniei mele. Și de acum înainte, pe cine-l va alege domnul dumnezeu a fi în viață, iar între ei pâră să nu fie.

De aceia și domnia mea le-am dat, ca să le fie de ocină și de ohabă.

Și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va păzi și va înnoi acestea mai sus scrise, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească, să-l cinstească și să-l păzească în domnie; ar dacă nu va cinsti, nu va întări și nu va înnoi, ci va nimici și va călca și va bat-

jocori și va sfărâma, pe unul ca acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l batjocorească în domnie și să-l ucidă aici cu trupul, în veacul viitor cu sufletul și să aibă protivnică precacurata maică a lui dumnezeu la înfricoșata și nepărtinitoră judecată, unde fățarnicie nu este și să aibă <parte>¹⁾ cu Iuda și cu Arie și cu acei Iudei care au strigat împotriva domnului dumnezeu, mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: « sângele lui asupra noastră și asupra copiilor noștri » ceiace și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Dragul stolnic și Barbul comis și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Țalapi din Bălaci, dintre diecii nuci, care am scris în minunata cetate Târgoviște, în luna Ianuarie 10 zile, dela Adam până acum curgător, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 449.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1846.

232

1538 (7046) Ianuarie 16, Târșor.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Mircei din Șerbănci, ca să-i fie în muntele Buceci, oricât este partea lui de munte, pentru-că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi Mircea a venit înaintea domniei mele de a dat-o și a închinat-o sfintei mitropolii unde este hramul sfintei înălțări a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, singur de a lui bună voie și fără nicio silă.

De aceia și domnia mea am dat sfintei mitropolii, ca să-i fie de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și alt Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

S'a scris în Târgșor, în luna Ianuarie 16 zile în anul 7046 <1538>. A scris Stan al lui Dușu gramătic.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 450.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom, dela mijlocul sec. XVIII.

233

1538 (7046) Ianuarie 28, Târgșor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mitropolii unde este hramul sfintei înălțări a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și părintelui nostru, sfântului mitropolit arhiepiscop Varlaam, ca să-i fie satul Aninoasa tot, cu tot hotarul și cu podgoria câtă este în ocina Aninoasei, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mitropolii. Și acest sat mai sus zis a fost dat și dăruit sfintei mitropolii de răposății domni cari au fost înaintea noastră, dela Radul voevod. Și întru aceasta și domnia mea, cu toți cinstiții boieri ai domniei mele, am judecat și am cercetat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și am aflat că acest mai sus zis sat Aninoasa, cu tot hotarul, este ocină și dedină a sfintei mitropolii.

De aceia, am dat și domnia mea sfintei mitropolii și părintelui nostru, sfântului mitropolit arhiepiscop Varlaam, ca să-i fie de întărire și de hrană sfintei mitropolii, după cum a fost dat și dăruit și de alți domni, cari au fost înaintea noastră.

De aceia tu, Vladule bane din Maxim, în ceasul când vei vedea această carte a domniei mele, iar tu din acel ceas să te ferești de satul sfintei mitropolii, anume Aninoasa, nimic de acum înainte, niciun amestec să nu ai, ci să te duci tu să-ți iei dela fiii lui Milco și dela Milcoaică ceiace știi că este al tău, iar pe sfânta mitropolie și pe părintele vlădica Varlaam, să-i lași în pacc. Și altfel să nu faci, după zisa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Vlaicul pârcălab și Udriște visticier și Stroe spătar și alt Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badca Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Neguit, am scris în Târgșor, în luna Ianuarie 28 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., 451.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1862.

1538 (7046) Martie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul preabunului> și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a <domniei mele lui Lebu și cu fiul său> Oncea și cu fiii săi și fratelui său Radul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, <ca> să-i fie ocină în Groșani a treia parte și din apă și <de peste tot hotarul> și de pretutindeni a treia parte, pentru că le este lor veche și dreaptă <ocină. Și au avut și> cărți vechi dela alți domni, care au fost înaintea domniei mele.

<De aceea și domnia mea am dat> lui Lebu și fiului său Oncea și cu fratele său Radul, ca să <le fie ocină și ohabă> lor și copiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui <dintr'inșii li se va întâmpla> mai înainte moarte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. <Și> de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

<Iată și martori> punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Jiului și . . .¹⁾ jupan Staicu mare vornic și jupan Vlaicul mare <logofăt> și Udiște vistier și Stroe spătar și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul comis și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

Și eu, Țalapi diacon din Bălaci, care am scris în minunata cetate București, luna Martie 7 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 452.

Orig. slav, hârtie, rupt.

Cu trei traduceri rom., una din 1741, după care s'au făcut completările, iar celelalte din 1859 și din 1912.

|235

<1538> Martie 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scrie domnia mea ție, Stanciule din Groșani și ție, Șerbule și ție, Staico și prin aceasta vă grăiesc domnia mea pentru un hotar din Piscul Cocorului, care este al boierului domniei mele, al jupanului Cârștian logofătul, veche și dreaptă ocină și dedină; iar voi acum ați trecut și ați stricat și ați arat hotarul și fânul l-ați cosit. Cu care cap și cu ce ispravă ați stricat voi vechile hotare? Așa domnia mea, din ceasul în care am aflat că ați tăiat vechile hotare, iar domnia mea am vrut ca să trimit să vă iau grivne și încă destulă certare să fac asupra capetelor voastre. Apoi iar, întru aceasta, a căzut înaintea domniei mele mai sus zisul boier al domniei mele, de v'au scos dela această răutate, pe care voi ați făcut-o, fără nicio judecată și lege.

¹⁾ loc rupt în orig.

De aceea, în ceasul în care veți vedea această carte a domniei mele, voi în acel ceas să vă feriți de acele vechi hotare, Piscul Cocorului, ca mai mult să nu arați, nici vechile hotare să nu călcați, ci să țineți pe unde au fost puse vechile hotare, încă din zilele bunicului domniei mele, răposatul Vlad voevod Călugărul. Și deasemenea să țineți pe .....¹⁾ și nici o palmă de pământ să nu treceți peste hotare, ci să-și fie mai sus zisul boier al domniei mele, jupan Cârștian logofăt, vechile înfierături.

Pentru aceasta, nimeni să nu cuteze să calce hotarul sau să are sau să cosească fânul în fața acestei cărți a domniei mele, pentrucă pe acel om care va încerca să turbure sau să treacă hotarul, acel om va păți mare și rea certare dela domnia mea. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Pădure logofăt.

Scris în luna Martie 19 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXV/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Pădure logofăt.

236

1538 (7046) Aprilie 23, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Argeș, ca să-i fie satul anume Șeoășul tot, cu tot hotarul, pentrucă mai înainte a fost acesta mai sus zis al sfintei mitropolii dela Târgoviște.

Iar apoi, domnia mea am așezat, de am dat iarăși satul Aninoasa sfintei mitropolii, iar Șeoășul l-am dat domnia mea sfintei mânăstiri dela Argeș, ca să-i fie de ocină și de ohabă. Și de nimeni neatins în veci, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatat și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Coresi, care am scris în cetatea de scaun București, în luna Aprilie 23 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 453.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1538 (7046) Aprilie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlăhiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Govora, ca să ia dela toți oamenii care vor pescui în balta ce se numește Mamina, al treilea pește, însă împreună cu Cozia și cu Cotmeana și cu Mușeteștii, pentrucă așa am socotit domnia mea, căci la alte bălți și gârle am împărțit peștele în două și apoi s'a luat zeciuiala, iar la balta Mamina, ce este mai sus zisă să fie volnici călugării dela mânăstirea mai sus zisă să ia din tot peștele, al treilea pește. Și nimeni să nu îndrăznească a-i turbura sau a-i împiedeca sau a ascunde, pentrucă acel om rău va păți.

De accia, am dat și domnia mea, ca să fie sfintei mânăstiri de întărire, iar călugărilor de hrană și domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomnire și neclintit, după porunca domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Scris în luna Aprilie, 23 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 454.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1538 (7046) Aprilie 24.

.....lui Pătru și ficeii sale Stoica și lui Stănilă cu fiii....., lui Dragomir, lui Vlad..... și lui Stănilav și lui Stan și lui Slav, ca să le fie ocină în Gura Jilțului din Câmpul Turcilor, din jumătate, a 2-a parte, din Trestior a 2-a parte și Stârcii dela Ceple a 2-a parte și în Petrari a 2-a parte, pentrucă le sunt vechi și drepte ocine, dedine.

Iar apoi, au avut pără înaintea domniei mele cu Turceanul și așa a pârît Turceanul înaintea domniei mele că nu au acești oameni care sunt mai sus scriși niciun amestec cu acele ocine mai sus zise. Și domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stoian și lui Stănilă cu frații săi 12 boieri, să jure pe aceste mai sus zise ocine toate. Și au jurat înaintea domniei mele.

De accia, le-am dat și domnia mea lui Stoian cu fiii săi și lui Stănilă cu frații săi, iar Turceanul a rămas de lege înaintea domniei mele, ca să fie lui Stoian cu fiii săi și lui Stănilă cu frații săi de ocină și ohabă, lor, filor lor, nepoților și strănepoților <lor> și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea : jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatâr și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Radul portar.

S'a scris în luna Aprilie 24 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 455.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1845.

239

1538 (7046) Aprilie 25, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Glavaciou, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și cinstitei ei blagoveștenii, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Tătăraștii de pe apa Teleormanului, toată partea Stanei, oricât se va alege, pentrucă Stana a dat-o lui jupan Trifa clucer, de a scos-o dela bir.

Iar apoi, jupan Trifa clucer a venit înaintea domniei mele, de a dat-o și a închinat-o sfintei mănăstiri, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar preacinstiților călugări de hrană și jupanului Trifa clucer să-i fie de <veșnică pomenire>.

De accia și domnia mea am dat sfintei mănăstiri . . . . . de ohabă și de . . . . . neatins, după zisa domniei mele.

. . . . . jupan Șerban mare ban și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatâr și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Oprea, am scris în cetatea București, în luna Aprilie 25 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 456.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

240

1538 (7046) Mai, Mislea.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radului voevod. Dat-am domnia mea această

poruncă a domnii mele slugilor domnii mele . . . . . ¹⁾ și Stănilă și Steful și Neagoc și Stanislav cu feciori lor și Balea cu frații lui și . . . . . ¹⁾ și Stan și cu feciori lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie ce se cheamă Zărnească.

Și semnele încă să știe împrejur, <de la Neborna> din piatra <Săcuiului> și de acolo, pe Bâsca, la gura Murtatului și în jos pe Bâsca, până în poiana Săcuiului și iar Bâsca în jos, până în piatra lui Varlaam și piscul Varlaamului în sus, pe muchea Ivanțului și de acolo în jos, pe Pârscoviel prin curmătura Brăeștilor și pe Cheia Griveleșului și până în sărătura Slănicului și de acolo, pe Slănic în sus la piatra Murtatului.

Căci pentru aceasta mai sus zisă moșie au venit înaintea domniei mele . . . . . ¹⁾ și domnia mea însumi am căutat împreună cu toți cinstiți boiari domnii mele și am dat și domnia mea după cum au avut-o mai sus numiți moșie slobodă.

Așijderea am miluit și domnia mea pe slugile domniei mele cu acest loc de moșie, ca să le fie pentru hrana lor și chiverniseala lor, după cum au avut între dânșii așezământ, pentru că așa s'au ales ca fete ale . . . . . ¹⁾ Sora și Rada și cu feciorii lor să fie jumătate din ocolul moșii, unul cum și altul, iar în cealaltă parte să n'aibă amestec și Balea cu frații lui și cu feciorii și cu fetile lor, veri câți ar fi ei să fie cealaltă parte jumătate . . . . . ¹⁾

Drept aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor, feciorilor lor, nepoților, strănepoților lor și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Staico mare dvornic și jupan Vlaico mare logofăt și . . . . . ¹⁾ și Udriște vistier și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea postelnic. Ispravnic Badea mare stolnic ²⁾.

Și s'au scris la Mislea, în luna lui Mai . . . . . ¹⁾ zile, leat 7046 <1538>.

Acest izvod s'au scos după cel sârbesc, pe cât s'au putut, fiind vechi și spart ars de . . . . . ¹⁾

Arh. St. Buc., Copii, sub dată.

Copie rom. din 1911; altă copie rom., ibid., din 1941.

241

1538 (7046) Mai 5, Târgul Cornățel.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn . . . . . ³⁾ marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinsti-

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de «postelnic».

³⁾ loc rupt în orig.

tului dregător al domniei mele lui jupan Vlaicul <mare logofăt > ¹⁾ ca să-i fie ocină lângă Deag, ce a ținut-o Staico logofăt, din apa Teleormanului, anume din Rătundul și până în vad și de acolo până în . . . . . ¹⁾ Bucov, pe Bucov . . . . . ¹⁾ hotarul Stcjarului și cu toată poiana lui Goe, pentru că aceasta ocină a fost . . . ¹⁾ ocina lui Staico logofăt, însă a fost din ocina lui Deag, ce a fost la început domnească, hotărnicită de el pe semnele ce sunt mai sus scrise.

Și apoi, când a fost în zilele <răposatului> Radul voevod, iar Giura logofăt, el i-a cerut-o și zise că această mai sus spusă ocină este domnească și Radul voevod el l-a miluit cu această ocină. Însă satul Unghenii dimpreună cu Plescărenii, ei s'au ridicat de au luat lege, 12 boieri, dinaintea răposatului Radul voevod și au jurat că nu este ocină domnească, ci a fost ocina lor și au jurat așa ca ei s'o cotopească <și> s'o stăpânesacă și să și-o ție ca ocină. Dar ei năicum nu au putut să se așeze peste această mai sus zisă ocină, ci au avut pără înaintea domniei mele pentru această ocină. Și domnia mea, întru aceasta, am judecat și am cercetat rândul lor, după dreptate. Și am aflat domnia mea adevărul că această mai sus zisă ocină a fost veche și dreaptă ocină a lui Deag, cum este și mai înainte zis, iar Unghenii și cu Plescărenii, ei au jurat și au mărturisit strâmb și au rămas de lege înaintea domniei mele căci s'a aflat și s'a deosebit ocină domnească, ce este din ocina lui Deag.

De aceia, domnia mea am miluit pe credincioșii boieri ai domniei mele jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Giura logofăt. Și apoi a venit jupan Giura logofăt înaintea domniei mele de a dat și a închinat toată partea sa, de a sa bună voie, iar jupan Vlaicul logofăt l-a dăruit pe jupan Giura logofăt cu un cal bun românesc.

De aceia și domnia mea deasemeni am dat și am miluit pe vlastelinul domniei mele jupan Vlaicul mare logofăt cu toată această mai sus zisă ocină, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și filor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și Udriște vistier și Stroc spătar și Dragul stolnic și Stroc paharnic și Barbul comis și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Badea Aiaz postelnic.

Și eu, Oprea diacon, am scris în târgul Cornățel, în luna Mai 5 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 457.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.
Cu o trad. rom. din 1906.

¹⁾ loc rupt în orig.

1538 (7046) Iunie 8, Târgoviște.

† Din mila <lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prezbunului <Radul voevod>. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, lui jupan Stan pitar și lui jupan Dobromir spatar, ca să le fie ocină în Tătarul din Câmpie, pentru că au cumpărat <pentru> 9000 aspri dela Stoica din Tufești cu frații acestuia, încă din zilele răposatului Basarab voevod.

Iar când a fost acum, iar ei au avut pără cu Stan și cu Zărnă din Tufești pentru acea ocină înaintea domniei mele. Și au vrut Stan și Zărnă să apuce lege cu 12 boieri, ca să jure că atunci când Stan și Dobromir au cumpărat ocina din Tătarul, iar ei n'au știut, nu a fost cu știrca lor. Iar ei n'au putut să apuce legea celor 12 boieri ca să jure, ci au rămas Stan și Zărnă de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat domnia boierilor domniei mele care sunt mai sus scriși, Stan pitar și Dobromir spătar și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie de ocină Tătarul și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui dintre ei i se va întâmpla moarte mai înainte, iar la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și iată martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Ventilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și alt Stroe paharnic și Dragul stolnic și Barbul comis și jupan Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Stanciul postelnic.

Am scris eu, Bobolea diac, în luna Iunie 8 zile, în scaunul Târgoviște, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 458.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

1538 (7046) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiului bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Motan și Coman și Baico și Coman și Hârsu și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Turburești, partea lui Darcu și partea lui Dobrușa de peste tot, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină, dar a fost cotropită de Dulea și cu frații lui.

Iar după aceea, Motan și Coman și Baico și Coman și Hârsu, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Dulea și cu frații săi și așa pâră Dulea că nu este cotropită, ci îi este dedină acea mai sus scrisă ocină. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele. Am aflat domnia mea după cărți că Dulea cu frații săi, ei și-au dat partea lor de ocină întreagă lui Vintilă voevod, iar cu partea lui Motan și a cetei ¹⁾ lui, cari sunt scriși mai sus, Dulea și cu frații săi mai sus scriși, mai mult amestec să nu aibă, ci au rămas Dulea și cu frații săi de lege dinaintea domniei mele.

Deci și domnia mea am dat lui Motan și Coman și Baico și Coman și Hârsu, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori <punem domnia mea>: jupan Șerban mare ban <al Craiovei> și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic <și jupan> Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și <Stroe spătar> și Barbul comis și Stan ²⁾ <paharnic> și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Măican portar.

Și eu, Dragomir, <care> am scris în vechiul scaun Târgoviște, luna Iunie 15, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXIX/58.

Copie slavă.

244

1538 (7046) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, ca să-i fie Curtișoara de pe Olt mai sus de Slatina. Pentrucă a cumpărat-o părintele domniei mele răposatul Radul voevod dela Corlat clucer, pentru 5000 aspri. Iar apoi, a făcut schimb Radul voevod cu Neagoe spătar, de a dat Radul voevod lui Neagoe spătar mai sus zisul sat Curtișoara, iar Neagoe spătar, el a dat și a dăruit sfintei mănăstiri satul Bârseștii. Și încă a mai dat Radul voevod 1000 aspri în mâinile lui Neagoe spatar pentru satul Bârseștii.

Iar apoi, părintele egumen chir Teodor și călugării dela Govora au avut pără cu fiul lui Stănilav, anume Mirca, căci așa pâră Mirca, ca să ia satul Curtișoara dela călugări. Și domnia mea am judecat și cercetat cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele. Și a scos egumenul Teodor și cărțile și am citit domnia mea

¹⁾ « drujină » în text.

²⁾ în loc de « Stroe ».

cartea răposatului părinte al domniei mele Radul voevod și am aflat domnia mea în carte că a cumpărat Radul voevod satul Curtișoara dela Corlat clucer, pentru 5000 aspri. Iar Stănilav, el a pierdut dela Radul voevod cu omor și cu hielenie, iar Corlat a dobândit cu dreptă și credincioasă slujbă.

De aceea, au rămas Stănilav și fiul său Mirca de lege înaintea domniei mele, iar domnia mea am dat sfintei mănăstiri, ca să fie fraților de hrană și sfintei mănăstiri de întărire și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatar și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul comis și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Și eu, Dragomir uricar, am scris această carte în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 2 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 459.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1842.

245

1538 (7046) Iulie 4.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Mușetești, ca să fie ei sălaşă de Țigani, anume Slav cu fiu lui și Tică cu fiu lui și Danciul cu fiu lui și Conda cu fiu lui, pentru că acești Țigani sânt drepti bătrâni ai sfintei mănăstiri și cumpărați de Manea Perișanul dela Basarab voevod. Și cartia Radului voevod și a lui Vlad voevod și am văzut domnia mea precum că sânt Țigani sfintei mănăstiri, drepti.

Pentru acéia, am dat domnia mea, ca să fie ei moșie ohabnică și de nimeni supărare să n'aibă, după poruncă domnii mele.

Și ispravnic Vlaico *mare* logofăt.

S'au scris la luna lui Iulie în patru zile, la leat 7046 <1538>.

Arh. St. Buc., Condica m-rîi Cozia, nr. 209, f. 403 v.

Trad. rom.

246

1538 (7046) Iulie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei

mele slugii domniei mele, lui Cană și cu fiii săi și cu frații: Capotă cu fii săi și Jitian cu fii săi și cu vărul lor primar Gonțea și cu fiii săi și încă câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Negoșina, cinci părți de ocină, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină, dedină și curățită cu securca și cu foc și cu muncă în arșiță, încă în zilele lui Dan voevod cel Bătrân.

Iar după accia, Cană cu ceata lui au avut pără înaintea domniei mele cu Stoia și cu ceata lui. Astfel domnia mea am judecat și am cercetat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stoia și cu ceata lui lege, 12 boieri, ca să le cerceteze lucrul. Astfel au cercetat și au ales că are Cană și cu ceata lui în Negoșina cinci părți. Așa au dat ei înaintea domniei mele, cu sufletele lor și au mărturisit că alt amestec să nu aibă, ci să fie după cum este mai sus scris.

Și iarăși să-i fie lui Cană cu fiii săi și lui Găciu cu fiii săi în...¹⁾ partea lui Stănilă toată și partea lui Rătea.....¹⁾ se va alege, fiindcă au cumpărat-o dela Stănilă și dela Rătea, pentru 2500 aspri gata, încă în zilele răposatului Radul voevod. Iar apoi, a venit Găciul înaintea domniei mele, de s'a unit și s'a înfrățit peste ocina lui, care acopere a treia parte; încă erau înfrății din zilele răposatului Radul voevod.

De aceia, am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban.....¹⁾ jupan ....¹⁾ vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Dragul stolnic și.....¹⁾ Barb comis și Badea postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Scris în cetatea București, luna Iulie 14 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/61.

Orig. slav, perg., rupt și șters, pecete aplicată, căzută.

247

1538 (7046) Iulie 16, Târgoviște.

† Cel întru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul și unslu lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul preabunului și marelui Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților pe peste munți Almașului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu luminată și curată inimă a domniei mele și am dăruit domnia mea acest întrutotul cinstit și cu frumoasă față și preacinstitul,

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

are este deasupra tuturor darurilor, acest de față hrisov al domniei mele cinstiților, dregători ai domniei mele, jupanului Drăghici spătar și fratelui său jupan Udriște mare vistier și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu și cu vărul lor primar, jupan Vintilă comis și cu fiii, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie Mărginenii toți cu muntete lor Buceaci și jilșteea din câmp dela Sărata și Filipeștii toți și cu muntele lor Floreiu și cu «poiana» lor de supt vii și cu dealul viilor și Băneștii toți și cu muntele lor din Floreiu și cu poienele Sării și cu sarea dela Mislea și Breaza toată, cu muntele din Floreiu și din Negrașu și Comarnicul tot, cu tot hotarul, pentru că le este jumătate din Comarnic veche și dreaptă ocină, dedină și dobândită dela bunicul lor Drăghici vornic, încă în zilele părintelui domniei mele, bătrânul Radul voevod. Pentru că această mai sus zisă jumătate din Comarnic a fost dedină unui om anume Mânea și a căzut Mânea într'o greșală față de Drăghici vornic, pentru niște cai și a stat să-și piardă capul. Apoi, când a văzut Mânea că-și va pierde capul, el a căzut în fața lui Drăghici vornic, de i-a dat mai sus zisa jumătate din Comarnic. Iar Drăghici vornic, el i-a iertat capul.

Iar cealaltă jumătate din Comarnic, fiii lui Vladul, anume Berivoe cu frații săi și fiii lui Drăgoi, anume Șerban cu frații săi și cu nepoții săi și Gudca, ei au vândut-o jupanului Drăghici spătar și jupanului Udriște mare vistier încă în zilele lui Vlăduț voevod, care s'a înecat. Și au luat fiii lui Vlaicul, anume Berivoe cu frații săi, pe partea lor 1700 aspri și fiii lui Drăgoi, anume Șerban cu frații săi și cu nepoții săi, au luat 1700 aspri și iar Gudca a luat 1700 aspri, cu totul fac 5100 aspri. Apoi Berivoe cu frații săi și Șerban cu frații săi și cu nepoții săi și Gudca, ei au venit la domnia mea, de au mărturisit înaintea domniei mele, pe sufletele lor, că au vândut toată această mai sus zisă jumătate din Comarnic, toate părțile lor, jupanului Drăghici spătar și jupanului Udriște vistier, singuri, de a lor bunăvoie.

Încă și blestem am pus înaintea domniei mele că de acum înainte oricare dintre ei sau după moartea lor, dintre fiii lor, de va încerca cineva să ridice vreo pără pentru că au vândut jumătate din Comarnic, unul ca acesta să fie anatema și afurisit și de trei ori blestemat de către 318 părinți din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie. Așa au întocmit și au dat singuri, de a lor bunăvoie.

Și iar să le fie Secăria toată, cu tot hotarul și Teșila toată, cu tot hotarul și Crețeștii dela Argeș jumătate și Sărata jumătate și din apă și din pădure și din dealul viilor și Rușețul jumătate și cu toate braniștele și cu jilșteea Vârleței și cu Zăvoaietele toate și Drăghiceștii toți și Mușățelul tot și Berteștii toți și Cășcioarele toate cu braniștele și cu tot hotarul și cu ocina lui din baltă, mai jos de Floci, din cornul Ialoniței până în Noian și peste Pricop și Pricopul și Cornenii toți cu viile și cu morile și cu tot hotarul și Stoichița jumătate și cu morile și Cetăcelele toate și Tătarul tot, cu tot hotarul, din hotarul care este lângă Lata, pe valea Sărății, până în hotarul Vladului, pe drumul Tătarului până în Tătarul

și dela Tătarul, pe drumul din muez, iarăși până în hotarul care este lângă Lata și Spatnița toată.

Și iar să le fie Vișoara jumătate și Tiha jumătate și din apă și din pădure și de pretutindeni, pentru că le-au fost vechi și drepte ocine, dedine, dela bunicul lor Badea vornic, ei au fost pierdute de Bădica ce s'a ridicat domn. Apoi Drăghici spătar și Udriște vistier, ei au căpătat dela domnia mea, cu dreptă și credincioasă slujbă.

Și Ațigani, anume: Manea cu copiii săi și Bizina cu copiii săi și Pilitul cu copiii săi și Zăbavă cu copiii săi și Gudlea cu copiii săi și Nan cu copiii săi și Ricea cu copiii săi și Golcea cu copiii săi și Cioban cu copiii săi și Fuga cu copiii săi și Oancea cu copiii săi și Nan cu copiii săi și Daga cu copiii săi și Neniu cu copiii săi și Tatuța cu copiii săi și Costea cu copiii săi și Codreșan cu copiii săi și Joica cu copiii săi și Paul cu copiii săi și Ban cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Badea cu copiii săi și Manea cu copiii săi și Nan cu copiii săi și .....¹⁾ cu copiii săi și Mândrea cu copiii săi și Priba cu copiii săi și Vlaicul cu copiii săi și Gomoiu cu copiii săi și Poncea cu copiii săi și Caocea cu copiii săi și Popa cu copiii săi și Golcea cu copiii săi și Bulfa cu copiii săi și Tintea cu copiii săi și Cârstoie cu copiii săi și Băican cu copiii săi și Duna cu copiii săi și Ciclea cu copiii săi și Badea cu copiii săi și Stoica cu copiii săi și Glavu cu copiii săi, Mălmac <cu copiii> săi și Pologa cu copiii săi și Costea cu frații săi Hrusan și Radul și Marin cu copiii săi și Stoicos cu copiii săi și Răpa cu copiii săi și Mușatu cu copiii săi și Forneș cu copiii săi și Drângă cu copiii săi și Slăveiu cu copiii săi și Duma cu copiii săi .....¹⁾ și Gudlișor cu copiii săi și Ștuba cu copiii săi și Zăboga cu copiii săi și Dadul cu copiii săi și Porcea cu copiii săi și Gogonea cu copiii săi și Cornea și Tatul și Drăghici și Stoica și Boban .....¹⁾ și Costea cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Nistor cu copiii săi .....¹⁾ și Ianul cu copiii săi și Nan cu copiii săi și Cornea cu copiii săi .....¹⁾ cu copiii săi și Hr .....¹⁾ cu copiii săi .....¹⁾ uga cu copiii săi și Sacul cu copiii săi și Frățilă cu copiii săi și Buceaciu cu copiii săi și Bila cu copiii și Câr .....¹⁾ cu copiii săi și Mărinu cu copiii săi și Niculae .....¹⁾ Lelca cu copilul său și .....¹⁾ cu fiicele sale și Daina și Malca și Bo .....¹⁾ cu copilul său și .....¹⁾ ulică, pentru că le sunt drepte ocine și sate și Ațigani, dedine ale jupanului Drăghici spătar și ale lui Udriște mare vistier și dobândite de bunicul lor Drăghici vornic. Iar vărul său primar Vintilă comis din satele mai sus scrise .....¹⁾ ce sunt de moștenire, el să aibă jumătate .....¹⁾ Drăghici vornic și cu Ațigani mai sus scriși, Vintilă comis să nu aibă cu ei nimic.

Și după aceea, oricărui dintre noi i se va întâmpla mai înainte moarte <și nu va rămâne dela ei> nici fiu, nici fiică, iar la ei prădalică să nu fie, ei să fie celor

¹⁾ loc șters în orig.

rămași după ei și satele și Ațigani și toate averile lui și .....¹⁾ din....¹⁾ lor și satele și Ațigani lor mai sus scriși să fie lui.....¹⁾ va fi dintru fetele lui Drăghici vornic apoi ale lui jupan Drăghici spătar și ale lui jupan Udriște vistier.....¹⁾ au lăsat.....¹⁾ domnia mea, cine se va alege dintre fiii lor sau dintre nepoții lor sau dintre strănepoții lor, care vor vrea.....¹⁾ să dea și să așeze alți oameni streini, din alt neam pe averile lui mai sus scrise.....¹⁾ iar alții care se vor alege din <neamul lui> iar ei să fie volnici să nu-i dea lui averile, ci acela care va voi să închine altuia din neam strein să nu așeze oameni streini peste <ocinele> și Ațigani mai sus scriși, fiindcă le sunt lor vechi și drepte ocine și sate și Ațigani, dedine.

De aceea, le-am dat lor și domnia mea, ca să le fie lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor de obabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și blestem am pus domnia mea pe cine va alege domnul Dumnezeu după moartea domniei mele să fie domn a Țării Românești, din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă va călea și va risipi și va batjocori, aceluia domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte.....¹⁾ cu Iuda și cu Arie și cu acei Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus «<ia-l, ia-l> și răstignește-l sângele lui asupra noastră și asupra copiilor <noștri>», amin.

Iată martori pune domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Stroe spătar și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul comis și Badea Izvoranului mare postelnic. Ispravnic Vintilă vornic.

Și eu, Nan diac, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 16 zile și dela Adam în anul curgător 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXXIX/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, cizută.

248

1538 (7016) August 28, Târgșor.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radu voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc șters în orig.

a domniei mele Sarei călugărița și surorii ei Ana, ca să le fie toate averile lui Stoica al lui Milco cu ceata lui, sate și Ațigani. Pentru că au vândut Stoica al lui Milco cu ceata lui un sat, anume Aninoasa, de lângă Târgoviște, lui Basarab voevod, pentru 20.000 aspri, iar Basarab voevod a dat acel sat sfintei mitropolii dela Târgoviște, pentru sufletul său.

Și apoi, a avut pără Sara călugărița și sora ei Ana înaintea domniei mele cu Stoica al lui Milco și cu ceata lui pe acest sat Aninoasa de lângă Târgoviște. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că acel sat, ce l-a vândut Stoica al lui Milco și cu ceata sa lui Basarab voevod, nu era dreaptă ocină și dedină a lui Stoica, ci acel sat s'a aflat dreaptă și veche ocină și dedină a Sarei și a surorii ei Ana. Intru aceasta, domnia mea n'am vrut a strica pomana lui Basarab voevod, ca să iau acel sat dela sfânta mitropolie, ci am dat domnia mea Sarei călugărița și surorii sale Ana...¹⁾ Ațigani lui Stoica al lui Milco și cu ceata lui Stoica, pentru că n'a avut Stoica al lui Milco cu ceata sa niciun amestec cu acel sat Aninoasa de lângă Târgoviște. Și-au rămas Stoica al lui Milco cu ceata sa de lege dinaintea domniei mele.

Iar apoi, a venit Sara călugărița și sora ei Ana înaintea domniei mele, de au așezat și au înfrățit pe cinstiții dregători ai domniei mele pe jupan Udriște vistier și pe jupan Stroe spatar peste acești aspri ce i-a dat Basarab voevod lui Stoica al lui Milco cu ceata sa pentru acel sat Aninoasa, 20.000 aspri și peste toate satele și Ațigani ce sunt ai lui Stoica al lui Milco cu ceata lui, ca să fie frați nedespărțiți în veci.

De aceia și martori punem domnia mea: jupan Șarban ban și jupan Ventilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Dragul stolnic și Stroe paharnic și Barbul comis și Badea mare postelnic.

Scriș în Târgșor, în luna August 28 zile, în anul 7046 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 460.

Orig. slav, hârtie rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1862.

249

<1538> Septembrie 23.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri dela Govora și părintelui egumen Theodor, ca să fie volnic cu această carte a domniei mele să-și fie ocina sfintei mănăstiri dela Nănășești, partea lui Sprinten, poiana cu meu, pentru că a venit părintele egumen Theodor,

¹⁾ loc rupt în orig.

de mi s'a jeluît în fața domniei mele că îi cotopește Cârștian din Stoicani cu frații lui, ca să le ia poiana cu meu. Astfel, domnia mea am aflat că este acea ocină a sfintei mânăstiri, cumpărată din vremuri vechi.

De accia, să fie volnic părintele egumen să-și ție ocina și să ia meiul și să are. Iar tu, Cârștiane, să nu turburi mai mult ocina sfintei mânăstiri; iar dacă ți se pare ceva cu strâmbătate, iar tu vei sta de față, înaintea domniei mele, cu părintele egumen. Iar voi, cari sunteți oamenii lui Cârștian, să vă feriți de ocina sfintei mânăstiri căci veți plăti cu capul. Altfel nu va fi, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

S'a scris în Septembrie 23 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 415.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1750, cealaltă din 1843.

Datat după documentul din 1538 Octombrie 17.

250

1538 (7047) Octombrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri a domniei mele numită Govora, ca să-i fie satul anume Nănișeștii toți, pentrucă le este lor veche și dreaptă ocină cumpărată.

Și apoi, părintele egumen Teodor cu frații au avut pără cu Cârștian logofăt și cu frații săi. Și astfel pără Cârștian cu frații săi că au și Cârștian logofăt cu frații săi acolo în Nănișești. Iar domnia mea întru aceasta am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am cercetat domnia mea și cărțile vechi ce au fost dela alți domni, cartea lui Vlad voevod Călugărul și cartea părintelui domniei mele Io Radul voevod și am aflat domnia mea că nu are niciun amestec Cârștian logofăt cu frații săi acolo în Nănișești, ci au rămas Cârștian logofăt și cu frații săi de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt al doilea.

Și eu, Toleac, am scris în minunata cetate Târgoviște. Scris în Octombrie 17 zile, în anul 7047 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 461.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1843.

1538 (7047) Noembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn al țării Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Radu vistier, ca să-i fie siliștea care se cheamă Bistreț, dar dela balta Bistrețului a treia parte și poiana Urâții, până la hotarul la apa Strâmbei, jumătate, pentrucă le-am cumpărat domnia mea dela jupănița Marga din Caracal, pentru 30.000 aspri.

Iar întru aceasta domnia mea am dat și am miluit pe boierul domniei mele care este mai sus scris, pentru slujba pe care mi-a slujit-o cu dreaptă slujbă, când a venit Laiotă Băsărab și cu Stroc la Fântâna Țiganului, de s'au bătut cu domnia mea. Și încă i-am dat și la nuntă, când i-am dat pe jupanița Caplea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul ¹⁾ mare logofăt și Stroc spătar și Udriște vistier și Dragul stolnic și Radul ²⁾ comis și jupan Badea mare postelnic. Ispravnic Staico mare vornic.

Am scris eu, Radul gramatic, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Noembrie 17 zile, anul 7047 <1538>.

Arh. St. Buc., Condicta mării Vieroș, nr. 479 f. 103.

Copie slavă.

Cu trei traduceri rom.: una în ms. 479 f. 103, și celelalte două la S. I., nr. 462, din sec. XVII și din 1839.

1538 (7047) Noembrie 21.

† Din mila <lui Dumnezeu, Io> <Rad>ul voevod și domn a toată... ¹⁾ fiul marelui... ²⁾ voevod. Dă domnia mea această... a domniei mele... ³⁾ al domniei mele lui jupan Neagu... ⁴⁾ fiii săi, oricâți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie... ⁵⁾ din partea... ⁶⁾ a treia parte... ⁷⁾ hotarul lui Bratul, pe unde are din ocina Mușcelului... ⁸⁾ și din... ⁹⁾ pretutindeni pe unde are... ¹⁰⁾ pentrucă i-a vândut-o Bratul de a lui bună voie, iar jupan Neagul... ¹¹⁾ mai sus zisa ocină dela Bratul, pentru 820 aspri. Și domniei mele au dat un cal.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților. Și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

¹⁾ în loc de «Vlaicul».

²⁾ în loc de «Barbul».

³⁾ loc rupt în orig.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Șerban mare ban și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spatar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Barbul comis și Badea postelnic. Ispravnic Coadă mare clucer.

Și eu, Stan gramatic, am scris, în luna Noembrie 21 zile, în anul 7047 <1538>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., nr. 463.

Orig. slav, perg., rupt. pecete aplicată. căzută.

Cu o trad. rom. din 1861.

Veleatul 7047 a fost răzuit ulterior, scriindu-se peste razuță 7036. După divan se observă că prima dată este cea reală.

253

1539 (7047) Ianuarie 8, Târgoviște.

† În lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Izrael că în tot anul să dea zeciuială din câte vor agonisi și știind aceasta, apostolii și părinții purtători de Dumnezeu ne-au sfătuit spre ajutor și spre facere de bine a sufletelor noastre și ne-au redat nouă fiilor celor de pe urmă ca unii cu rugăciune și cu priveghere și cu post, alții cu milostenie și cu pocăință, a ne curăța de toate răutățile și cu credința întărită, să fim gata a asculta acel glas: « Veniți către mine toți cei ce sunteți oboșiți și împovărați, iar eu vă voi odihni. Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihna sufletelor voastre, căci jugul meu este bun, iar povara mea este ușoară. Veniți binecuvântații părintelui meu și moșteniți împărăția gătită vouă, de la alcătuirea lumii; că am flămânzit și mi-ați dat să mănânc, că am însetat și mi-ați dat să beau, străin am fost și m'ați primit, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav am fost și m'ați căutat, în temniță am fost și ați venit la mine ».

Iată și eu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul și binecinstitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod și domn, fiul bunului Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei încă și al părților de peste munți, herțeg al Amlașului și Făgărașului, râvnind a urma vechilor împărați și domni, care în binefaceri pe pământ cu pace au petrecut și de împărăția cerurilor s'au învrednicit. Știm că celor iubitori de Dumnezeu toate le izbutesc în bine, că înțelepciunea trupească e moarte, iar înțelepciunea sufletească, viață. Și aducându-mi de acestea aminte domnia mea și de cuvântul lui David prorocul și împăratul, care spune: « Fericiți cei cărora li s'au iertat fărădelegile și celor ce li s'au acoperit păcatele și fericit bărbatul căruia nu i se socot păcatele ». Și iarăși: « În ce chip dorește cerbul după izvoarele apelor, astfel dorește sufletul meu către tine, doamne ».

Astfel am dorit domnia mea către hramul sfântului lăcaș al sfintei și de viață începătoarei troițe și mănăstirii cu numele Cozia, părintelui egumen chir Efrem și tuturor fraților întru Hristos ce viețuiesc, ca să le fie sub stăpânire satele, anume: Jimblea și Șărbănești și Brădățenii și Seaca și Călimănești și Pătești și Lunceanii și Bogdănești și Hinotești și Budești și Troinești și Jorjani, ce le-a cumpărat dela Drăgoiu, pentru 50 florini și pentru un cal.

Și Sărăstreani, pentru că au fost cumpărați dela Șolda, jumătate, pentru 1600 aspri; iar cealaltă jumătate au cumpărat-o dela Stoica și dela Cârstea, pentru 1600 aspri.

Și Sălătrucul jumătate, pentru că l-a cumpărat Magdalina dela Coman Făgărășanul, pentru 50 florini, apoi l-a dat Magdalina sfintei mănăstiri; iar cealaltă jumătate au cumpărat-o dela Neaga și dela Piprea, fiul ei, pentru 50 florini. Și Siliștea Măloiolui, pentru că a cumpărat-o dela jupanița Neaga, pentru 300 aspri.

Și Ulița din Ribnic și cu vinăriciul domnesc tot, să-l ia călugării de la sfânta mănăstire, ce este partea sfintei și de viață începătoarei troițe. Și 300 să așe de Ațigani.

Și Vodostrița și Ciocănești și Stănești și Călugăreani și Cărăreni și Lumineni și Păpenei, pe care i-a cumpărat dela Ganea Taurul, pentru 650 aspri.

Și găletăritul din județul Vâlcea să-l ia călugării, dela grâu și dela orz, cât se va afla în acest județ. Iar găletarii domnești să nu se așeze, ci singuri călugării să-și adune gălețile.

Și vama dela Genune și balta Mamino dela Orlea în sus cu toate bălțile, câte ține și balta Căbel dela Săpatul în jos până la gurile Ialomitei, câte se afla. Deasemeni și cu toate hotarele acestora sate și bălți. Toate acestea să le fie de ocină și de ohabă sfintei mănăstiri și dumnezeștilor călugări pentru hrană, iar nouă și părinților noștri întru veșnică pomenire; și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele pe cine îl va alege domnul Dumnezeu a fi domn în Țara Românească sau din rodul inimii domniei mele, adică din fiii domniei mele sau din rudele domniei mele sau după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinști și va înnoi și va întări și va păzi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui; iar dacă nu va cinști și nu va înnoi și nu va păzi, ci va strica și va pierde și va batjocori cele mai sus zise, pe acela domnul Dumnezeu, ăcătorul cerului și-al pământului, să-l ucidă, aici cu trupul și în veacurile viitoare sufletul său și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru, Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ce este și va fi în

veci, amin. Și să fie de trei ori blestemat de către purtătorii de dumnezeu 318 părinți, ce sunt în Nicheia, amin.

Iată martori: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea postelnic.

Și eu, Bogdan, am scris în orașul de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 8 zile, în anul 7047 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., S. I., nr. 464.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu trei traduceri rom., dintre care una din 1911.

254

1539 (7047) Ianuarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dorință am ridicat către sfințele și dumnezeștile biserici după cuvântul proorocului: «In același chip precum dorește cerbul către izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine, doamne». Și iarăși: «Fericit cel ce miluește toată ziua, se îndulcește întru domnul».

De aceea, am râvnit și eu către atotsfințele și dumnezeștile biserici, mai ales către acest sfânt și a tot cinstit hram al mănăstirii ce se cheamă <Râncăciovu, care este> hramul preasfintei vovidenii.

Iată, am văzut-o sărăcită dela binecinstitorii și sfântrăposaii domni, bunicii și strămoșii noștri, păr nții domniei mele și am socotit domnia mea a o înnoi și a o întări și a o milui și a o cerceta cât va fi nouă cu puțință din agoniseala dată nouă de dumnezeu, precum și alții domni ce au fost mai înainte de noi. Și am dăruit domnia mea, ca să aibă cinstitele călugărițe¹⁾ care locuesc in acel loc mertic gălețile dela 60 de case și 8 vecini pentru fân, 1000 bolovani <de sare> dela Ocna cea Mare și 5 oameni din orașul Pitești pentru vinărici.

Aceste toate le-am dăruit și am dat domnia mea, ca să fie sfântului loc de întărire, iar dumnezeștilor călugărițe¹⁾ de hrană și de trebuință și domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire. De aceea, neschimbat să li se dea mai sus dăruitul mertic, în fiecare an.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier <și Dragul> stolnic și Stroe spătar și Stroe paharnic

¹⁾ cuvântul «călugărițe» transformat posterior prin răzuite în «călugări».

și Barbul comis și Badea a lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic <jupan Vlaicul mare logofăt>.

Am scris cu . . .¹⁾ cel mai mic între dieci, în minunata cetate Târgoviște, luna Ianuarie 20 zile, în anul 7047 <1539>²⁾.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 465.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela mijlocul sec. XVIII, după care s'au făcut unele completări.

255

1539 (7047) Februarie 22, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan și cu fiii săi, ca să-i fie ocină în Mănești pe Olteț, partea lui toată, oricât se va alege, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după accia, a avut pără înaintea domniei mele cu Coman și cu fratele său Bogdan. Și astfel au părut Coman și Bogdan că au dat 1000 aspri lui Giura logofăt pentru un Ațigan, pe care l-a omorît Lepădat, fratele lui Stan, ca să-i țină ocina. Iar Giura logofăt, el a prins pe Lepădat, pe care l-a spânzurat. Și domnia mea întru acestea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele, ca să fie moarte pentru moarte, iar plată să nu fie întru nimic. Iar Coman și Bogdan au rămas de lege înaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea, să-i fie de ocină și de obabă, lui și fiilor săi și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Șerban mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Udriște vistier și Stroe paharnic și Dragul stolnic și Barbul comis și Badea a lui Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Scris în cetatea București, luna Februarie 22 zile, în anul 7047 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 466.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1861.

256

1539 (7047) Aprilie 25.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Data refăcută posterior pe textul șters.

a domniei mele, boierului domniei mele, lui jupan Detco clucer și cu fiii săi, câți îi va lăsa <dumnezeu>, ca să-i fie Recica lui Dabul toată cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a avut pâra jupan Detco clucer cu călugării dela mănăstirea numită Ehsinoh înaintea domniei mele. Și așa pârau călugării că acest sat Recica lui Dabul, este al sfintei mănăstiri, ocină, dedină. Iar domnia mea i-am judecat cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am dat domnia mea lui jupan Detco clucer lege, 12 boieri, să jure. Astfel, întru aceasta, jupan Detco i-a adus pe acești 12 boieri înaintea domniei mele, de au mărturisit și au jurat pe sufletele lor că n'au avut călugării niciun amestec cu acest sat, ci este al lui jupan Detco clucer. Și au rămas călugării de lege dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, încă nu s'au lăsat, ci au luat călugării a doua lege, 24 boieri, peste boierii lui Detco; și ispravnic le-a fost răposatul Vladul ban. Iar întru aceasta, călugării n'au adus niciun boier la ziua cu soroc, ci au rămas pentru a doua oară dinaintea domniei mele.

De aceea, i-am dat și domnia mea ca să-i fie și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni nec ntit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Șerban mare ban al Jiului și jupan Vintilă fost vornic și jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Stroe paharnic și Barbul comis și Dragul stolnic și Badea Izvoranul mare postelnic. Ispravnic Staico mare vornic.

† Am scris cu, Borea diacu, luna Aprilie 25 zile, în anul 7047 <1539>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Așezămintele Brâncovenești.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850 și o copie a acesteia, din 1892.

Divanul corespunde anului 1538.

257

1539 (7048) Septembrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului <Radul> voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, lui jupan Tatul vornic și cu nepoții săi: Borcea și Negre și Dobrin și Vlad și Tatul și Potrus și cu fiii lor, câți Dumnezeu le-a dat, ca să le fie ocină jumătate din Purcăreni, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină. Însă a fost cotropită de Pârlea și de fiii lui, Oancea și Cârstea.

Iar apoi, au pierdut-o fiii lui Pârlea dela domnia mea cu rea hiclenie, iar boierii domniei mele mai sus numiți au dobândit-o dela domnia mea cu dreaptă și credincioasă slujbă.

De accia, le-am și dat domnia mea, ca să le fie ocină și de ohabă lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Drăghici fost spătar <și Udriște vistier și Stroc> spătar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Scris în luna Septembrie 10 zile, anul 7048 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXVII/211.

Orig. slav, hârtie, rupt.

258

1539 (7048) Septembrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă v domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Tatul vornic cu nepoții săi: Borcea și Negre și Vladul și Dobrin și Tatul cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină averile lor din Purcăreni cât se va alege. Și morile lui, le-a dat jupan Tatul fratelui său mai vârstnic, lui jupan Radul vornic cu fiii săi, câți i-a dat Dumnezeu și agonista lui pe unde o va avea, fiindcă le sunt lor vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, a venit Tatul vornic înaintea domniei mele, de a dat partea lui și ocinele de pretutindeni din Purcăreni, toate, nepoților lui. Și morile lui le-a dat fratelui său mai vârstnic, lui jupan Radul vornic mai sus numit. Și după moartea lui, nimeni să nu aibă amestec peste averile și ocinele lui și nimeni să nu-i turbure, după zisa mea, căci acel om să fie blestemat și anatema să fie cu copiii lui și cu sângele lui, amin.

Și peste ocinele lui să fie peste toate, nepoții lui.

Și de accia și domnia mea le-am dat, ca să le fie lor ocină și ohabnice, lor și filor și nepoților și strănepoților lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Stroc spatar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul logofăt.

Scris în luna Septembrie 10 zile, în anul 7048 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXVII/210.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1539 (7048) Septembrie 14, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte episcop, chir Paisie, dela sfânta episcopie din Buzău, ca să-i fie satul Pârscoveni și casele, oricât a fost partea lui Barbul, fiul lui Udrea; pentrucă Barbul al lui Udrea, el le-a pierdut cu rea hiclesie,

Iar domnia mea am dat să fie sfintei episcopii de întărire și fraților de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele de veșnică pomenire.

De accia, am dat domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Stoica paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic, Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Iosiv, cel mic între diaci în cetatea de scaun București, luna Septembrie 14 zile, Indiction 12, în anul 7048 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 467.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1852.

<1539 — 1540> Septembrie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă «a domniei mele» preacinstitului părinte episcop chir Paisie de Buzău, ca să fie în pace și slobod de vinăriciu, ori pe unde va avea vii părintele episcop, iar el singur, părintele episcop, să-și ia vinăriciul, pentrucă am iertat domnia mea pentru sufletul domniei mele și al părinților domniei mele.

De accia și voi, vinăriceri, cari veți fi acolo, iar voi să-i lăsați în pace.

Altfel să nu fie nicum, după zisa domniei mele.

Ispravnic Tatul logofăt.

Scris în luna Septembrie 18 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXVI/139.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Paisie episcop de Buzău și Tatul logofăt.

1539 (7048) Octombrie 21, Târgoviște.

Hrisovul Radului voevod prin care dă întru stăpânire Radului vătafu și lui Mihail logofcătu¹⁾ și soțiilor lor Stanei și Balei moșiile: satul Șerbăneștii și Cucutenii și Măndreștii cu toate hotarele, să le fie întru moștenire.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Vladul¹⁾ voevod. Dăt-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele slugilor și boerilor domnii mele, jupan Radului vătaf și lui Mihail logof. și jupanitelor lor Stana și Malea cu feciorii lor, căți de Dumnezeu le va dărui, ca să le fie lor satul, anume Șerbăneștii lângă Olt și Cucutenii și Măndreștii toți, cu toate hotarele, pentru că sânt ale lor bătrâne și drepte moșai, de moștenire dela strămoșul lor jupan Dragomir.

După aceia, ei au avut pără înaintea domnii mele cu un nepot al lui Stan Ciocuți, anume Dan. Și așa pâra Dan cum că au adaos și au înfrățit jupan Dragomir pe Stan Ciocuți pre acele sate și moșii ce sânt mai sus scrise încă în zilele răposatului Vlad voevod Călugărul. După aceia, domnia mea am judecat și am căutat cu toți cinstiții dregătorii domnii mele pre lege și pre dreptate și am aflat domnia mea cum că sânt acéste sate și moșii bătrâne și drepte moșai de moștenire ale Stanei și ale Malei dela strămoșul lor Dragomir, iar Stan Ciocuți n'au avut amestec pre acéste sate și moșai care sânt mai sus scrise, ei au avut Stan Ciocuț sate și bucate în Bircie ce sânt la Gilort.

Drept aciasta, am dat și domnia mea boerilor domnii mele Radului și lui Mihail și jupanitelor lor Stanei și Malei și cu feciorii lor, să le fie întru moștenire și ohabnice, lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților lor și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată am pus și mărturii domnia mea: jupan Staico *mare* dvornic și jupan Vlaicul *mare* logofăt și Stroe spataru și Udriște vistierul și Stoica paharnicul și Dragul²⁾ stolnicul și Badea comisul și Badea Ajaz *mare* postelnic. Ispravnic Rădici *mare* spătar.³⁾

Și am scris eu, Drăguliu dela Proroci, în scaunul cetății Târgoviștei, în luna lui Octomvrie 21 zile, văleat 7048 <1539>.

Io Radul voevod.

Acad. R.P.R., Condica m-rii Morunglav, nr. 5722, f. 8v-9.

Copie rom.

¹⁾ în loc de « Radul ».

²⁾ în loc de « Albul ».

³⁾ în loc de « portar ».

1539 (7048) Noembrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Leicăi și ficei sale, anume Tudora, ca să le fie ocină în Berislăvești toată, oricât se va alege partea lor de ocină, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit Tudora, fica Leicăi, înaintea domniei mele, de a dat partea ei de ocină din Berislăvești toată, de bunăvoia ei, înaintea domniei mele și înaintea tuturor boierilor domniei mele, jupanului Boșca pitar și fiilor lui, câți îi va lăsa Dumnezeu.

De aceea și domnia mea am dat, ca să-i fie de ocină și de ohabă.

Și iarăși să-i fie jupanului Boșca pitar un loc cu deal partea lui Oprca din Berislăvești, din fânul judeului¹⁾, pentru că l-a cumpărat jupan Boșca dela Oprca pentru 100 aspri.

De aceea, să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe spătar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Ajaz mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Am scris eu, Cazan grămătic, în cetatea Târgoviște, luna Noembrie 20 zile, în anul 7048 <1539>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 468.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1805.

1540 (7048) Februarie 18, București.

† Câți cu duhul lui Dumnezeu se poartă, aceia sânt fiii lui Dumnezeu, spune Dumnezeescul apostol, căruia pe urmă mergându-i cei iubitori de dreptate și cei ce așteaptă să asculte acel glas de fericire: « Veniți binecuvântații părintelui meu, să moșteniți împărăția pregătită vouă dela întemeierea lumii, căci am flămânzit și mi-ați dat să mănânc și am însetat și m'ați adăpat, gol am fost și m'ați îmbrăcat, bolnav și în temniță și m'ați slujit»; acest deci bun glas au a-l auzi cei făcători de bine și în același timp a intra în bucuria domnului lor. Deasemenea și păcătoșii trimiși în focul veșnic <vor auzi> că n'au păzit poruncile domnului și n'au dat de mâncare celor flămânzi, nici pe cei însetați nu i-au adăpat, nici pe cel gol nu l-au îmbrăcat, nici pe cel bolnav sau în temniță nu l-au slujit.

¹⁾ « judelov » în orig.

Aceste dar auzindu-le pentru cele sufletesti, trebuie să nu amânăm din zi în zi sau ceasuri, chiar dacă suntem împovărați de multe și grele păcate, căci auzim pe bunul stăpân spunând că: « Căci n'am venit, spune să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință » și nu numai cu un singur cuvânt pe păcătoși, ci la pocăință, căci e vădit că sunt, multe chipuri ale pocăinței: dragostea, dreptatea, curățenia, postul și milostenia și alte fapte bune care sunt plăcute lui Dumnezeu, precum și lăcașurile multe sunt, după măsura faptelor bune. Acestea precum și alte multe le auzim din Scriptura de Dumnezeu inspirată, care sunt spuse pentru folosul nostru. De aceia dar, dacă fiecare nu ne grăbim spre faptele bune, dar spre marca mila a stăpânului nădăjduim, care pentru păcătoși a coborât cerurile și coborînd și până în chipul robilor s'a smerit, ca să ne ridice în sus pe noi păcătoșii și ne-a învrednicit de jertfa fiului. Căci știm că tuturor păcătoșilor le întinde mâna, vădind că nu vrea moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu.

Acestea dar din dumnezeiasca Scriptură auzim și ne rugăm de stăpânul tuturor să se milostivească de noi, păcătoșii și să îndrepte către faptele bune inima și gândurile noastre. Căci am văzut în aceste vremuri sfintele mănăstiri și sfințitele și împărăteștile biserici în multe nevoi, ca fiind sărăcite dela bine cinstitorii și sfânt răposatii împărați și domni și multe ajunse la deplină pustiire, < pentru >¹⁾ micșorarea dreptei credinți sau pentru păcatele noastre, mai ales cea din sfântul munte Sinai, unde de demult s'a arătat Dumnezeu lui Moise cel plăcut lui și i-a încredințat legea lui Dumnezeu alcătuită.

După răspândirea drept cinstitoareii credințe creștine, bine cinstitorii împărați au ridicat acolo atotcinstitul hram în numele sfintei preobrajnenii a domnului Dumnezeu și a mântuitorului nostru Iisus Hristos, unde zac și sfintele și de mir izvorătoare moaște ale sfintei marei mucenice Ecaterina. Pentru păcatele noastre, ca să fim feriți, a sărăcit dela bine cinstitorii împărați și ctitori acest atotsfânt loc, căzând în stăpânirea necredincioșilor și mulți dintr'înșii prigoniți pentru obicciul pravoslavnic, ca să-i poată rupe, dar atotvăzătorul ochi vegheză să apere pe dreptcredincioși și să-i păzească pentru întărire.

De aceia dar și noi, păcătos fiind, pentru nădejdea robilor lui Hristos, cu deci, Io Petru voevod, numit Radul voevod, din gândul lui Dumnezeu aflându-mă domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod, am văzut deci pe acești atotcinstiți călugări din aceste mai sus zise părți răsăritene îndreptându-se până către apus, ca doar undeva vor putea afla din împărății și domnii drept credincioși pentru ajutorarea și întărirea sfintei mănăstiri, căci am văzut puțini din oamenii și domnii binecinstitori grăbindu-se către o astfel de faptă.

¹⁾ lipsă în orig.

De accia și noi, după putere, ne-am grăbit din averea noastră cea de dumnezeu dată și am făcut obroc acestei atotcinstite, în fiecare an să vie frații dela sfânta mânăstire să ducă la mânăstire câte 10.000 aspri, iar cheltuiala fraților cari vor veni, câte 2.000 aspri. Aceasta am făcut și am trimis acest hrisov al nostru la sfânta mânăstire să stea neclintit, iar cartea cea mică este făcută, ca s'o aducă frații pentru obroc.

Pe voi, pe toți, vă rugăm, icrarhe și cinstite părinte egumene și tuturor celor purtători de dumnezeu preoți și stareți și tuturor celor întru Hristos frați, care trăesc în sfânta mânăstire, dacă este fără supărare a sfinților voastre, ca să ne scriem în sfântul pomelnic la sfânta proscomidie, eu deci, Io Petru voevod și părintele domniei mele Radul voevod și cu copiii cei dați de dumnezeu, Marco voevod și Vlad voevod. Și să ni se cânte o zi pe săptămână, când veți vrea, sfânta liturghie cu băutură. Noi, cât timp vor fi între cei vii și în stăpânirea dată mie de dumnezeu, acestea făgăduim să se trimeată sfintei mânăstiri. De accia, sfinți părinți, rugați-vă în tainele voastre către dumnezeu pentru noi păcătoșii, pentruca dumnezeu să ne niântuiască din grelele și multele noastre păcate.

Și încă să fie cunoscut sfinților voastre pentru altă trudă mare, pe care am văzut-o la fratele vostru, părintele nostru arhiepiscop Varlaam, dela care mai ales noi am aflat pentru sfânta mânăstire și astfel și noi în câtă sărăcie eram, ne-am grăbit să împlinim făgăduiala, iar dacă dumnezeu prelungește zilele și viața noastră, cu rugăciunile voastre sfinte, vom avea prilej în viața noastră să împlinim mai sus zisul obroc, aceasta făgăduim sfinților voastre.

Iar după trecerea noastră dintre cele de aici, cui va încredința domnul dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii noastre sau din rudele noastre, te rog, unsule al lui Hristos și urmaș al micimii noastre, în numele lui dumnezeu, făcătorul cerului și al pământului și cu mijlocirea preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și a sfintei mucenice Ecaterina și a tuturor sfinților cari din veacuri au plăcut bine lui dumnezeu, să te învețe duhul sfânt să întărești acest hrisov cu făgăduiala noastră, cum este făcut aci sau și mai mult să adaogi. Pe unul ca acela să-l miluiască domnul dumnezeu și preacurata maică a lui dumnezeu și să-l întărească pe el în domnia lui și în veacurile viitoare și să-i dea lui domnul dumnezeu să dobândească bunurile pe cari le-a pregătit celor ce-l iubesc și să se învrednicească de șederea la dreapta domnului.

Iar tu, o stăpâne Hristoase împărat al tuturor, primește acest mic prinos dela noi păcătoșii și nevrednici robii tăi, ale tale dintru ale tale, ție stăpâne ți le aducem și cădem la bunătatea ta, fi nouă bine mângâitor la cumplita și cea fără de fățarnicie judecată a ta, cel ce ești întotdeauna slăvit, împreună cu tatăl și cu sfântul duh, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Ispravnic Tatul al doilca logofăt.

Și eu, Fotie, care am scris în cetatea de scaun București, luna Februarie 18 zile, anul curgător dela facerea și dela întemeierea lumii, în anul 7048 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

264

1540 (7048) Februarie 23, București.

† Atotsfânta .....¹⁾ fericit cel care a aflat înțelepciunea, însă nu este mai bun decât cel care se teme de Dumnezeu, căci în Pilde se spune: « Inceputul înțelepciunii este frica față de domnul și unde este frică față de domnul, acolo .....¹⁾ cel care se teme de Dumnezeu urăște cele rele ci .....¹⁾ se îndelețnicește cu faptele .....¹⁾. Care fapte bune se cuvine nouă a spune cele ce atotcurata și cinstita gură a domnului a zis: « Să iubești pe domnul Dumnezeuul tău din tot sufletul tău și din toată puterea ta » și celelalte. Și după cum atotsfântul duhul prin gura lui David cuvântând a zis: « Aceasta este a se desfăta întru domnul și îți va da și dorința inimii tale; care este mai mare desfătare a acestor dulceți dumnezecești? Această deci dulceață dumnezeiască care cu dragoste din inimă ar alerga către dumnezeceștile și sfințitele hramuri și de acolo a sorbit desfătarea dumnezeiască, ca dela izvorul mântuirii, ce este sănătate sufletească dimpreună cu cea trupească ». Dacă deci acestea sunt bine, cu atât mai mult este folositor a zidi atotcinstite și sfințite hramuri.

Care deci și eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, Io Petru voevod zis Radul voevod, fiul marelui Radul voevod, am văzut deci și domnia mea că din pricina păcatelor noastre s'au împușinat evlavioșii împărați și domni și ctitori cari au alcătuit și au împodobit și au miluit dumnezeceștile și sfințitele biserici, de aceia și domnia mea am dorit către aceste sfinte hramuri după cuvântul profetului: « In chipul care cerbul dorește izvoarele cu apă, așa dorește sufletul meu către tine Dumnezeuule »; și iarăși: « Fericit cel care miluește toată ziua, acela se desfăta întru domnul ».

De aceia, am dorit și am râvnit și domnia mea foștilor mai înainte împărați și domni, care au avut sârguință din inimă către sfintele biserici, am binevoit domnia mea să mă numesc ctitor al acestui sfânt loc, mănăstirii numită Meteor, hram al sfântului, marelui mucenic și purtător de biruințe Gheorghe și am jertfit din averea ce mi-a încredințat-o Dumnezeu, ca să aibă dela noi în fiecare an obroc 3000 aspri și fraților cari vor veni, de cheltuială, 300 aspri.

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

Pe voi însă vă rog, atotsfântă tată, cinstite părinte egumene și cu toți purtătorii de dumnezeu preoți și stareți și toți cei care întru Hristos frați viețuiți în sfânta mănăstire, dacă vă este fără supărare sfinției voastre, ca să mă înscriu în sfântul pomelnic, la sfânta proscomidie, eu deci, Petru voevod și părintele domniei mele Radul voevod și cu de dumnezeu dăruții mei copii: Io Marcu voevod și Vlad voevod.....¹⁾ să mi se cânte într'o zi din săptămână sfânta liturghie cu băutură.

Noi, cât am făgăduit, cât vom fi în viață în stăpânirea dată nouă de dumnezeu, acestea să se dea cu sârguință sfintei mănăstiri. Și după petrecerea noastră dintre cele de aici, cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre, fie oricine dintre dreptcredincioși, te rog pe tine, uns al lui Hristos și urmaș al micimii mele, în numele lui dumnezeu, care a făcut cerul și pământul și pentru dragostea față de sfântul mucenic, să te îndrumeze duhul sfânt a întări acest hrisov și făgăduială a noastră, după cum este aici făcut, sau a adăogi mai multe, ca să fi părtaș stării de-a dreapta domnului. Iar tu, o Gheorghe, marele încununat al lui Hristos, care ai pătimit pentru Hristos, să ai îndrăzneală să ridici rugăciune pentru noi, păcătoșii, ca rugăciunea ta să îndure asupra noastră celor păcătoși pe stăpânul nostru obștesc, la cea de a doua înfricoșată a lui venire, amin.

Ispravnic Tatul al doilea logofăt.

Și eu, Fotie, care am scris în cetatea de scaun București, în luna Februarie 23 zile, în anul 7048 <1540>.

† Io Radul voevod, din nula lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

265

1540 (7048) Martie 4.

† În numele tatălui și fiului și al sfântului duh, amin.

Iată însemnăm aici cum au venit însuș Iarciul după cum să știe că au dăruit sfintei mănăstiri ce să chiamă Govora, niște moșie și case și o vic la Mihăiești. Toate acéstea le-au dat de a lui bună voe și încă au și vândut dentr'acéste ce scriu mai sus bucate sfintei mănăstiri, drept 13.000 de aspri și să să scrie și la sfântul pomelnic.

După acéia, au lăsat părintele egumenul Theodor ca să culegă el via, Iarciul, într'acea toamnă, după acca tocmeală. Iar după acéia, să nu mai aibă nicio

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

treabă Iarciul cu acele case, nici cu via, nici cu moșia, ci numai sfânta mănăstire să aibă treabă, pentrucă așa s'au tocmnit Iarciul cu părintele igumenul Theodor înaintea părintelui nostru arhiepiscopului chir Paisie al Râmnicului și înaintea igumenului Efreem Cozianul.

Și încă au fost și alți călugări mulți și preoți întru acea vreme, când s'au făcut această tocmeală și jupan Vlaicul mare logofăt și jupan Stoica mare paharnic și jupan județul și toți pargarii și alți oameni buni den oraș den Râmnic, pentru ca să știe cum că așa s'au tocmnit și au cumpărat părintele igumenul Theodor, denpreună cu toți călugării aceste ce scriu mai sus, cu chieltuiala mănăstirei Govorei.

Iar cine s'ar ispiti ca să strice această tocmeală, să fie afurisit de 318 sfinți părinți cari s'au strâns la Nicheia și să fie supt blestemul preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Marici și de cinstita ei adormire. Intru'alt chip să nu fie.

Și am scris eu, Gheorghe, în luna lui Martie 4 zile, leat 7048 <1540>.

Arh. St. Buc., S. I. nr., 469.

Trad. rom

Cu o copie rom. în ms. 447, f. 342.

266

1540 (7048) Martie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Mitiutelul paharnic și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Urechești, partea lui Mimoran și a lui Ion toată, oricât se vor alege părțile lor de ocine și de averi, pentrucă le-au pierdut cu rea hiclesie dela domnia mea. Iar mai sus zisul boier al domniei mele, el le-a dobândit cu dreptă și credincioasă slujbă dela domnia mea.

De aceea, i-am dat și domnia mea, să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Pravăț ban.

<Scris în cetatea> Târgoviște, luna Martie 23 zile, în anul 7048 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I. nr. 470.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom din 1851.

1540 (7048) Aprilie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul Zăm și fraților săi și lui Bojin cu fiii săi și lui Ivan cu fiii săi, anume Pârvul și cu fiii lor, însă sunt fiice, anume: Dobra și Milița și Chera și Catalina, ca să le fie ocină în Sălcuța, din jos, până în gura Vlădășelului și din sus până în siliștea Scacă; pentrucă le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după accia, a venit Pârvul, fiul lui Ivan, de și-a așezat pe ficele sale dinaintea domniei mele, să fie în loc de fi.

Și după accia, Bojin și Ivan au greșit cu banul Șerban ban; astfel și-au pierdut averile...¹⁾ domnia mea am miluit pe Bolea Moldoveanu. Iar din vremea când au venit Bojin și Ivan, iar...¹⁾ au cumpărat ocinele lor dela Bolea, pentru 4000 aspri și pentru un cal, prețuind 500 aspri și vaci...¹⁾.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, lui Bojin și lui Ivan, mai sus zisele ocine, ca să le fie ocină...¹⁾ lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroc <spătar>¹⁾ și Albul Rogoz stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz <mare postelnic>¹⁾. Ispravnic Stanciul ban.

Și eu, Toleac, am scris în minunata cetate Târgoviște, Aprilie 17 zile, în anul 7048 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, românește:> Sălcuța, jud. Argeș.

Acad. R.P.R., XCV/46.

Orig. slav, perg., pecete căzută.

1540 (7048) Iunie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Mihnea vistier, cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie la muntele numit Florei partea fratelui său Radul

¹⁾ loc șters în orig.

toată și partea fratelui său Vladul toată, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Mihnea vistier dela ei, pentru 500 aspri. Și au vândut de a lor bunăvoie. Și domnia mea am iertat calul.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupanului Mihnea vistier, ca să-i fie ocina mai sus zisă de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Coadă mare clucer.

Am scris cu, Fotie, în cetatea Târgoviște, luna Iunie 22 zile, în anul 7048 <1540>.

Arh. St. Buc., Copii, sub dată.

Fotocopie după un orig. slav.

Cu o trad. rom. din 1946; altă trad. rom. din 1751, ibid., ms. 1175, f. 20 v.

269

1540 (7048) Iunie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marchii Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Stanciul postelnic și cu soția sa Moma și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie toate satele, averile și Ațiganiilor lor, oricât au agonisit împreună, fie averi fie orice; pentrucă a venit Stanciul postelnic singur dinaintea domniei mele, de s'a întocmit așa, ca după moartea lui, soția lui Moma să aibă parte din toate averile și satele și Ațiganiii, dimpreună cu fiii săi, peste toată agonisita și peste mori. Iar dacă pe urmă fie oricare fiu dintre fiii lui Stanciul postelnic se va afla ca să strice, să nu ție această tocmeală, iar el să fie sub blestem.

De accia, le-am și dat domnia mea, ca să le fie de ocine și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul mare logofăt și Stroe mare spatar și Udriște mare vistier și Stoica paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Badea mare postelnic. Ispravnic Vlaicul mare logofăt.

Scris în cetatea Târgoviște, luna Iunie 22 zile, în anul 7048 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso, românește: > cartea Stanciului postelnic pentru moșie *din* Negoiu.

Acad. R.P.R., XXXIII/214.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1540 (7049) Octombrie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, jupanului Stoica mare paharnic și cu frații săi, jupanului Muja comis și lui Stan stratornic și cu fiii lui Stan părcălab și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie în Bojorani și în Ulița și în Copăcel, oricâte sunt părțile lor, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Și după aceea, au avut pără înaintea domniei mele cu ficele lui Ivanco: Stanca și Neașa. Și așa părau Stanca și Neașa ca...¹⁾ să țină mai sus pomenitele sate. Iar domnia mea, intru aceasta, am judecat și am cercetat rândul lor, <după dreptate și după lege>¹⁾ și cu toți cinstiții boieri ai domniei mele și am aflat domnia mea că <Stanca și Neașa niciun>¹⁾ amestec nu au, căci tatăl lor Ivanco și-a perdut partea sa de ocină cu rea hielenie către părintele domniei mele Radul voevod. Iar Oprea părcălab și cu Bratul vornic le-au dobândit cu dreaptă slujbă dela părintele domniei mele Radul voevod. Iar Stanca <și Neașa au rămas de>¹⁾ lege înaintea domniei mele, ca niciun amestec să nu aibă, în veci.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Stoica paharnic <cu frații săi>, lui Muja comis și lui Stan stratornic și fiilor lui Stan părcălab, ca să le fie lor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ci prădalica să nu fie în veci, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și...¹⁾ comis și Albul stolnic și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Staico mare vornic.

Scris luna Octombrie 13 zile, în cetatea Târgoviște, în anul 7049 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 471.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XIX.

271

1540 (7049) Octombrie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, lui jupan Drăghici

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

spătar și lui jupan Udriște mare vistier și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie în Mărgineni și în Filipești, tot, oricât este cciace se cuvine domniei mele din vinăriciu și din perpere, ca singuri să-și ia și să stăpânească, fiindcă a cumpărat bunicul lor jupan Drăghici fost mare vornic încă dela părintele domniei mele și dela răposatul bunic al domniei mele, Vlad voevod Călugărul. Iar apoi au cumpărat iarăși mai sus scrișii dregători ai domniei mele jupan Drăghici spătar și jupan Udriște mare vistier, de au cumpărat și dela domnia mea, astfel au dat domniei mele 2 cai turcești foarte buni și frumoși, de 5000 aspri.

De aceia și domnia mea le-am dat mai sus zișilor dregători ai domniei mele, ca să le fie din satul lor din Mărgineni și din Filipești tot vinăriciul și perpercele, lor și fiilor lor și nepoților lor, ca singuri să-și ia și să-și stăpânească. Și de nimeni neatins în veci, după zisa domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, acela dacă va cinști și întări și va păzi această poruncă a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnie; iar dacă va nimici și va călca și va risipi și nu va întări și nu va cinști și nu va înnoi, pe acela domnul dumnezeu să-l ucidă și să-l lovească și să-i calce aici trupul, iar în veacul viitor sufletul. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu acci Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos: « ia-l, ia-l și răstignește-l », sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cciace este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Vlaicul fost logofăt și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spatar și Albul stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și alt Bade Aiaz mare postelnic.

Și eu deci, care am scris, Nan gramatic, în cetatea de scaun în Târgoviște, în luna Octombrie 15 zile și dela Adam până acum curgător, în anul 7049 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCI/4

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

272

<1540 — 1541> Noembrie 20, Târgoviște.

<Din mila lui dumnezeu¹⁾>, <Io Radul voevod și domn a toată țara >¹⁾ Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului <Radul voevod>. Dă domnia mea această

¹⁾ loc șters în orig.

poruncă a domniei mele boierilor domniei mele...¹⁾ cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Băbeni din partea lui Prodilă și din partea lui Radul...²⁾ fiindcă a cumpărat Lupea dela Prodilă și dela Radul pentru...³⁾ aspri. Și iarăși să-i fie Lupei ocină în Băbeni, partea...⁴⁾ toată, pentrucă a cumpărat-o Lupea dela Neagul, pentru...⁵⁾ aspri. Și iar să-i fie Lupei ocină în Mătești, partea lui Tatul și a lui Vladul, pentrucă au venit Tatul și Vladul înaintea domniei mele, de au așezat pe Lupea și s'au înfrățit de a lor bună voie peste a treia parte.

Și iarăși să le fie...⁶⁾ a lui Vlad și din partea Tatului jumătate, pentrucă a cumpărat Lupea la mare foamete, a cumpărat pentru 300 aspri. Și apoi a dat...⁷⁾ în Mătești toată...⁸⁾ fiicelor sale zestre, iar fiul său Stoica să nu aibă amestec în Mătești, ci să fie fiicelor sale, ca fiice...⁹⁾ Lupea...¹⁰⁾ să o fie fiul său...¹¹⁾ înaintea domniei mele de a așezat și a înfrățit pe Lupea pe partea lui de ocină...¹²⁾ în Băbeni peste a patra...¹³⁾ ohabnică și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele...¹⁴⁾ «Iată și martori» punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și...¹⁵⁾ stolnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Coadă clucer.

Scris în luna Noembrie 20 zile, în cetatea Târgoviște, în anul 7043 <1534>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., L/20.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Data greșită; datat după divan.

273

1540 (7019) Decembrie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și lui Frăcea, cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, să le fie lor ocină în Stănești, a patra parte, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Și după aceasta, au avut pără Vladul și Frăcea cu Tatul și cu Bercea. Și așa pârau Tatul și Bercea înaintea domniei mele că Vladul și Frăcea, ei sunt niște oameni dintr'un moș, copil din flori¹⁾ și nu au niciun amestec cu această ocină ce este mai sus scrisă. Deci, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toții cinstiții dregători ai domniei mele și am cercetat domnia mea și alte cărți dela Vlad voevod Innecatul și dela Vintilă voevod și am aflat domnia mea

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « copil » în orig.

că a fost această ocină a lui Vlad și a lui Frăcea și dedină dela moșul lor; și le-a fost ocina de atunci, dedină dela părinții lor. Iar Tatul și Bercea au rămas de lege înaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Vlad și lui Frăcea cu fiii lor, să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Albul Rogoz stolnic și Stoica paharnic și Badea comis și Badea Aiaz postelnic. Ispravnic...¹⁾

Și eu, Toleacu, scriitor²⁾ care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 9 zile, în anul 7049 <1540>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 472.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1851.

274

1541 (7049) Februarie 6.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiilor lui Neniul, anume: Tatomir cu frații săi, boierului domniei mele jupan Radul mare vătaf și lui Ivan și nepotului lor de frate, Neniul și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Câlcești, din toată ocina Câlceștilor, a treia parte, de pretutindeni, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină. Și încă au mărturisit înaintea răposatului bunic al domniei mele Vlad voevod zis Călugărul, cu 12 boieri, că le sunt drepte averi și dedine. Și deasemenea au mărturisit înaintea răposatului Basarab voevod cu 24 boieri și au dat cu sufletele lor că este veche ocină, dedină a lui Neniul și a fiilor săi. Și astfel am văzut domnia mea cartea bunicului domniei mele Vlad voevod și cartea lui Basarab voevod.

De aceia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Martori: jupan Stoica mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Stroe spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

¹⁾ loc alb in orig.

²⁾ «slovopolojitel» in orig.

Ani scris eu, Nan, luna Februarie 6 zile și dela Adam, în anul 7049 <1541>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCXCIX/61.

Orig. slav, perg., pecete rimbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

275

1541 (7049) Februarie 10, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Detco mare armaș și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, să le fie Piscul ce se chiamă Voivodu tot, cu tot hotarul și cu Buciumișul tot, dinprejurul Piscului, cât este și pe unde sunt vechile hotare, ca să le fie ocină și ohabă, pentrucă a cumpărat dregătorul domniei mele mai sus scris dela Dragoman și dela Danciul, pentru 5000 aspri gata.

Pentrucă această mai sus pomenită ocină a fost de moștenire mai înainte a răposatului Harvat logofăt și au căzut Piscul într'o dușegubină și pentru această dușegubină a dat Harvat logofăt acel sat mai sus scris lui Pârvul ban. Și jupan Pârvul a miluit slugile lui pentru slujbele ce i-au slujit, iar dregătorul domniei mele mai sus scris a cumpărat dela Dragoman și încă a mai dat peste dușegubină 500 aspri, pe această ocină, mai sus pomenita ocină, ca să-i fie ocină.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și filor săi și nepoților și strănepoților săi și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Dragul fost stolnic și Udriște vistier și Stroc spătar și Cracca paharnic și Badea comis și Badea Aiaz mare postelnic. Ispravnic Coadă mare clucer.

Și eu, Dan, am scris în orașul București, luna Februarie 10 zile, în anul 7049 <1541>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 473.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu două traduceri rom., dintre care una din 1860.

276

1541 (7049) Aprilie 27.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele jupanului Bârseanul vornic, ca să-i fie lui ocină partea lui de ocină din Cârciumari, toată, pentrucă i-a fost veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a venit jupan Bârseanul vornic în sfânta mânăstire dela Sna-gov și a primit dumnezeescul chip de călugăr și a dăruit la sfânta mânăstire din partea lui de ocină jumătate și vecinii toți și din deal jumătate, de peste toată ocina, oricât se va alege, ca să-i fie sfintei mânăstiri de întărire și fraților care trăiesc în sfânta mânăstire de hrană, iar jupanului Bârseanul și părinților lui de veșnică pomenire.

De aceea și domnia mea am dat, ca să fie mai sus zisele averi sfintei mânăstiri și nimeni din fiii lui Bârseanul amestec să nu aibă a ține, nici a întoarce această danie în veci, ci numai călugării. . . . .¹⁾ și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Udriște mare vistier și Stroe spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Bada comis și Bada Aiaz mare postelnic. Ispravnic Tatul mare logofăt.

Și am scris eu, Stroe, luna Aprilie 27 zile, în anul 7049 <1541>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arch. St. Buc., S. I., nr. 475.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

277

<1541 — 1544> Aprilie 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului dregător al domniei mele jupan Borcea mare șetrar și jupan Radul vistier, ca să fie volnici <cu>²⁾ această carte a domniei mele să țină toate averile ce a ținut Pârșanul vornic și Vlaicul logofăt anume Vierășul și Mărăcinenii și cu morile; și cu alte averi sate și Ațigani și morile din Golești ce au fost ale lui Vlaicu logofăt.

Pentrucă am cercetat și am judecat domnia mea cu toți cinstiții dregători ai domniei mele după dreptate și după lege și am aflat domnia mea că le sunt vechi și drepte ocine satele și Ațigani și morile mai sus scrise jupanului Borcea mare șetrar și jupanului Radul vistier, ci au fost cotropite de Radul³⁾ logofăt. Și le-a luat în puterea lui.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ omis în text.

³⁾ în loc de « Vlaicu ».

Pentru aceasta, să fie volnici mai sus zișii boieri ai domniei mele să țină toate averile care sunt mai sus scrise și să nu aibă a-i opri înaintea domniei mele .....¹⁾ om, rău va <păți>... ..¹⁾ care a scris. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic... ..¹⁾ mare vornic.

Scris luna Aprilie 29 zile.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vieros, nr. 710 f. 642 v.

Copie slavă.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Vlaicu logofăt menționat în text.

278

1541 (7049) Iunie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul precabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele călugăriței Anghelina și ficei ei Calca, ca să le fie ocină în Golești, partea ei toată și satul Băltenii toți și în Mărăcineni partea ei toată, oricât se va alege de peste tot, cu tot hotarul, pentrucă le sânt vechi și drepte ocine de moștenire.

Iar după aceea, a venit însăși călugărița Anghelina și fiica ei Calca, în fața domniei mele, de așa au așezat ele înșile pe nepoata lor Caplea peste toate mai sus zisele averi și sate și Ațigani, ca să le fie nepoata lor Caplea în loc de fiu și de fiică și pentrucă au luat-o însăși călugărița Anghelina și fiica sa Calca pe nepoata lor Caplea dela mama ei, Neacșa și încă și înaintea tuturor boierilor domniei mele, pentrucă ea n'a avut alți fii sau fiice. Ci să fie nepoata lor Caplea peste toate ocinele și Ațigani mai sus scriși, pentrucă i-au dat mai sus zisele ocine și sate și Ațigani de a lor bunăvoie și cu știrca tuturor boierilor domniei mele și a megiașilor dimprejur și dinaintea domniei mele.

Și încă să se știe pentru niște sate și Ațigani pe care i-a vândut Borcea șetrar, ginerile Anghelinei călugărița, bărbatul Calci, după moartea lui Ivașco, tatăl Caplei și încă multe scule de aur și de argint pe care le-a luat însuși Borcea șetrar din mâinile Neacșai, mama jupaniței Caplea, căci astfel s'a tocnit și au dat înaintea domniei mele sat pentru sat, din a lui dedină, ocină și sate, partea lui din Vrănești, toată și din câmp și din dealul cu vii și cu vecinii și partea lui din Crăcianii toată cu balta și de pretutindenii și partea lui din Jupănești, toată, oricât se va alege și Ațigani, anume: Babo cu copiii săi și Finog cu copiii săi și Vitan cu copiii săi și Necula cu copiii săi și Dumitru cu copiii săi și Ursa cu copiii săi, pentruca să-i fie și nepoatei sale Caplea ocinele mai sus zise și satele și Ațigani în veci.

¹⁾ loc alb în text.

Și blestem a pus însăși călugărița Anghelina și fiica ei Calea înaintea domniei mele, pentru mai sus zisele sate și vecini și Ațigani mai sus ziși: cine s'ar încumeta să strice această tocmeală mai sus zisă, acela să fie de trei ori blestemat și neiertat la cumplita judecată a lui Hristos și de 318 părinți sfinți cari sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

De aceea, am dat și domnia mea jupanitei Caplea, nepoata călugăriței Anghelina și a ficei ei Calca, aceste ocine și sate și Ațigani mai sus numiți, ca să-i fie de ocină și de ohabă ei, în veci.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Udriște vistier și Stroe spătar și Albul stolnic și Crăcea paharnic și Badea comis și Badca mare postelnic. Ispravnic Tatul mare logofăt.

Și eu, Căzan, am scris în cetatea Târgoviște, luna Iunie ziua 1 și dela Adam până acum, în anul 7049 <1541>.

Arh. St. Buc., Condica m-ril Vierș, nr. 479, f. 61.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

Altă trad. rom., din 1859, ibid., S. I., nr. 476.

279

<1541 — 1544> Iulie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Argeș și părintelui egumen Theodor, ca să fie volnic să ție și să stăpânească pe unde a umblat boierul domniei mele jupan Vlaicul clucer cu 12 boieri, în Corbi și în Domnești și să fie volnic să tragă pe Cârstinești și să-i scoată de pe ocina sfintei mănăstiri, să meargă pe ocina lor, pe unde va fi.

Și tu, Vlaicule, să cercetezi orice va fi nevoia sfintei mănăstiri; iar milostivirea ta să le întocmești pentru toate și să înapoiezi Cerășanilor asprii dela Topliciani. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Detco mare armaș.

S'a scris în luna Iulie 4 zile.

† Io Radu voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 410.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX; altă trad. rom., ibid., ms. 708, f. 359 v.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Detco mare armaș.

<1541 — 1543> Iulie 4.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Radul postelnic, ca să fie în pace și slobod pentru o pără pe care a avut-o cu Stoica din Gurbănești pentru un Ațigan. Așa pâră Stoica că a cumpărat acel Ațigan și nu a luat Ațiganul dela jupan Radul postelnic. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stoica lege, 6 boieri, ca să jure că a dat asprii și că n'a luat Ațiganul. Iar el n'icum nu a putut să jure, ca rămas Stoica de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat domnia mea jupanului postelnic, ca să fie în pace și slobod. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Micul postelnic.

Și eu, Stroc, am scris, în <luna Iu>lie 4 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 409.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, deteriorată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Datat din domnia lui Radu Paisie și după Stroc granaicul.

1541 (7049) August 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Nenu cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocina dela Cărlomănești.

Iar după accia, a cumpărat dela Stoian a șaptea parte, pentru 600 aspri. Și iarăși a cumpărat Nen dela Mihăilă a opta parte, pentru 300 aspri. Și iarăși Nen dela Aga a șaptea parte, pentru 600 aspri, însă a cumpărat pe vreme de lipsă și de foamete.

Iar după accia, a venit Nenu înaintea domniei mele de a înfrățit pe fiucele sale, anume Ioana și ...¹⁾ ea și Neacșa cu fratele lor anume Nenciul, ca să fie pe patru părți, frați nedespărțiți. Iar partea lui Dumitru să fie a lui Nenciul singur, oricât se va alege, iar surorile lui să nu aibă niciun amestec cu partea lui Dumitru.

Iar după accia, a venit Oprea înaintea domniei mele, de a dat fiucei sale, anume Doda, zestre, ocină în Cărlomănești, a opta parte.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după aceea, au venit Dragomir și Tatul și Neagoe și sora lor, anume Neacșa, de au înfrățit pe Nen și pe Vladul pe moștenirea lor de ocină dela Cârlo-mănești, oricât să va alege, ca să fie frați nedespărțiți, însă peste jumătate. Iar după aceea, au venit Nen și Vladul de au înfrățit pe Dragomir și pe Tatul și pe Neagoe și pe Neacșa, pentru 2000 aspri gata.

Iar după aceea, Vladul a înfrățit și a așezat înaintea domniei mele, de a sa bună voie pe fratele său anume Mușat, pe a opta parte, ca să fie frați nedespărțiți în veștii vecilor.

Și oricine se va lepăda de acea frăție dintre dânșii, să fie blestemat de cei 318 dela Nicheia.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de niemi neatin, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și Bade comis și Bade Iaz mare postelnic. Ispravnic Bucșă vornic.

S'a scris în luna August 13 zile, în anul 7049 <1541>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXI/145.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

282

<1542 Ianuarie — 1545 Februarie> București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul preabunului și marelui Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Snagov și sfintei mănăstiri numită sfinții Arhangheli, mănăstirea Drăghiceștilor, ca să le fie ocină și metoh mănăstirea care se cheamă Fântânele, pentru că au miluit domnia mea acele mănăstiri, care sunt mai sus scrise cu acel loc, ca să le fie metoh.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă și de nimeni neatin, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan...¹⁾ și jupan Udriște mare vistier și jupan Cracca mare paharnic și Albul stolnic...¹⁾. Ispravnic Coadă mare vornic.

Am scris eu, Dan gramatic, în cetatea de scaun București...¹⁾.

† Io Radul voevod, din mila <lui Dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 489.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1848; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 1450, f. 120

Datat după divan.

¹⁾ loc rupt în orig.

1542 (7050) Ianuarie 10, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul vocvod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul vocvod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Argeș, hramul preacuratei și marelui uspenii a născătoarei noastre de dumnezeu și pururca fecioară Maria, să-i fie ocină sfintei mânăstiri în Tigveni, partea lui Dârzul din toată ocina, oricât se va alege din partea lui.

Și iarăși să fie sfintei mânăstiri partea lui Oancea din Tigveni, toată, ce se chiamă Novăceasca. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea fiilor lui Oancea din ocina toată, Tigveneasca și Brătuleasca, partea lui Vlad și a lui Oancea; pentru că au vândut-o de bunăvoia lor sfintei mânăstiri.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Dudure, pentru că a vândut trei ocine: Novăceasca și Brătuleasca și Tigveneasca și după aceia Floreasca, pe care a dat-o pentru sufletul său sfintei mânăstiri. Și iarăși Florea și-a vândut partea lui din toată ocina și Orzea și-a vândut partea lui de ocină, toată. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Mănea de ocină, toată.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea Liasei de ocină, toată, pentru că le-au vândut de bunăvoia lor. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Neagu de ocină, toată, pentru că a vândut-o de a lui bunăvoie. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Stoian toată din ocina Novăceasca și Brătuleasca și Tigveneasca, pentru că le-a vândut de bunăvoia lui.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Lepădat din trei ocine: Novăceasca și Tigveneasca și Brătuleasca. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Cârstea de ocină, toată: Tigveneasca și Brătuleasca, pentru că le-a vândut de buna voia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Tatomir toată, din ocinele Tigveneasca și Brătuleasca, pentru că le-a vândut de bunăvoia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Stanciul și partea lui Drăgul toată, Novăceasca și Tigveneasca toată, pentru că le-au vândut de bunăvoia lor.

Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Vlaicul din ocina dela Novac, toată, Tigvenească, pentru că a vândut-o de bunăvoia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea de ocină a fiului lui Radul din Tigveni, trei bucăți, pentru că le-a vândut de bunăvoia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea de ocină a lui Stoica toată, dela Novac și apa și din câmp și cu tot hotarul, pentru că le-a vândut de bunăvoia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Radul și partea de ocină a lui Manea dela Novac, toată, pentru că le-au vândut de bunăvoia lor. Și iarăși să-i fie sfintei mânăstiri partea lui Nanciul de ocină, trei părți, pentru că le-a vândut de bună voia lui.

Și iarăși din Ciofrângenii a vândut toată partea lui de ocină. Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri toată partea lui Micul de ocină, pentru că a închinat-o sfintei mănăstiri, ca să-i fie pentru sufletul său. Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri partea altui Cârstea de ocină, toată, dela Breșteț, de bună voia lui. Și iarăși să-i fie sfintei mănăstiri partea lui Badca toată dela Bran, pentru că a vândut-o de bunăvoia lui.

Și după aceea, toate aceste ocine mai sus scrise au fost vândute lui Radul de către sfânta mănăstire. Și întru aceasta, când a fost acum, părintele egumen și cu frații care trăiesc în sfânta mănăstire și doamna Despina, n'au vrut să lase aceste ocine vândute, ci a dat dela sfânta mănăstire 4000 aspri, pentru acele ocine mai sus scrise.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică poruncire. De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie sfintei mănăstiri de ocină și de ohabă și de rimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Coadă mare vornic.

Și eu, Florea, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 10 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.
<Adăugat mai târziu:>

Radul din Tigveni a vândut 2 fălci lui¹⁾ Mihail din Ciofrângenii, iar el a dat partea lui din Tigveneasca, 3 jumătăți și din pașiște o jumătate, ei au schimbat, de bunăvoia lor.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 479.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1847.

284

1542 (7050) Ianuarie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Dragul clucer și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Pietrari, cât este partea lui Oprea vornic toată; pentru că mai sus zisul boier a fost lângă domnia mea, iar Oprea vornicul a hienit pe domnia mea și a luat din averile boierului domniei

¹⁾ «lui» așa în orig.

mele, jupan Dragul clucer, 200 stupi și un leagăn ¹⁾, laolaltă fac 3000 aspri. Și acestea toate le-a luat Oprea vornic.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele să țină și să stăpânească partea lui Oprea vornic, cât are în Pietrari, pentru mai sus zisele averi și să-i fie lui de ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracca paharnic și Badea comis și Albul stolnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Coadă mare vornic.

Scriș în Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 481.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1854, cealaltă din 1941.

285

1542 (7050) Februarie 17, Argeș.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Ion și Radul și Neagu și Stoica și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Scăuiani, o funie, ce a fost a lui Farfa, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină și cumpărată încă în zilele răposatului Vlad voevod Călugărul, dela Farfa, pentru 300 aspri gata.

Și după aceia, au avut acești mai sus ziși oameni pâra înaintea domniei mele cu Stan Dolofan cu ceata lui. Și așa pâra Stan Dolofan înaintea domniei mele, ca să-i scoată de pe această mai sus zisă ocină și să le înapoieze asprii. Iar domnia mea întru acesta am cercetat și am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat lege lui Ion și lui Radul și cetei lor, 24 boieri, să jure că le este dreaptă ocină și dedină și cumpărată dela trei frați: dela Manca și dela Dragomir și dela Stoica. Și au adus pe acești 24 boieri și au jurat și au mărturisit înaintea domniei mele că este așa. Iar Stan Dolofan și ceata lui, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Și după aceia, să se știe că s'au întocmit dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor boierilor domniei mele și s'au împăcat Stan Dolofan și ceata lui, de a lor bunăvoie, cu mai sus zisii oameni și au pus blestem: cine dintre ei va voi să se părăscă de acum înainte, să fie blestemat cu Iuda și Arie, să fie blestemat de 318 părinți cei dela Nicheia.

¹⁾ «leagăn» așa în orig.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Ion și lui Radul și lui Neagu și lui Stoica, cu fiii lor, ca să le fie ocină și ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracca paharnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Marcea vornic.

Și eu, Oancea gramatic, am scris în orașul ce se cheamă Argeș, luna Februarie 17 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod; din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXVII:50.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

286

1642 (7050) Februarie 20, Curtea de Argeș.

† În Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bună voință, cu inimă curată și luminată, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfânt răposaiților părinților mei.

Iată dar am văzut domnia mea cum mulți împărați au petrecut în împărăția lor, dar că puțini au moștenit împărăția cerească. Pentru aceea, m'am trudit și eu, nu numai a îndrepta această împărăție, ci și pe domnul a-l iubi din tot sufletul și împreună cu fapte bune, căci îndurarea domnului mare este, către toți întinde mâinile, căci prin atotcinstita lui gură a spus el însuși că: nu vreau moartea păcătosului, ci să se îndrepte și să fie viu și n'am venit să chem pe cei drepti, ci pe păcătoși la pocăință. Căci sunt multe chipuri ale pocăinței și multe feluri de fapte bune sunt: dragostea, milostenia postul și cumpătarea, pe lângă acestea și pomenirea nesfârșită; precum David minunatul între împărați și vestitul între proroci a zis: Fericit cel ce miluește și toată ziua în domnul se îndulcește și îți va da ție cererea inimii tale.

De aceea și domnia mea, deși încă sunt neștiutor și plin de păcate, am râvnit domnia mea către mai sus zișii împărați și domni, care și-au întocmit bine sufletele lor și au plăcut domnului dumnezeu.

Așa dar, am socotit domnia mea și am dăruit domnia mea acest hrisov al domniei mele, ca să-i fie sfintei și dumnezeieștii mânăstiri care se cheamă Argeș, unde este hramul presfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dum-

nezeu născătoare și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, satul anume Futești pe baltă, cât este partea Păpească, toată, pentrucă au venit Dragomir al lui Scurtul și cumnatul său Stan paharnic, împreună cu soțiile lor și au închinat și au dat domniei mele jumătate din mai sus zisa lor ocină, însă de a lor bună voie. Iar domnia mea am dăruit și am dat mai sus zisa ocină sfintei mânăstiri; iar cealaltă jumătate, ei au vândut-o iarăși sfintei mânăstiri, pentru 7000 aspri gata. Și încă le-am dat domnia mea câte o manta de svită.

De aceia, am dăruit domnia mea mai sus zisa ocină sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și fraților care trăesc în ea de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire și de nimeni neatins.

Încă și blestem am pus domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești din rodul nostru sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstască și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă cineva va îndrăzni să risipească și să calce acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l nimicească și să-l batjocorească în domnia lui; aici să-i ucidă trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu ceilalți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Badea Aiaz fost postelnic și Udriște mare vistier și Dragomir mare spătar și Cracea mare paharnic și Badea comis și Albul stolnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stroe fost spătar.

Și eu, Gherghi, am însemnat la Curtea de Argeș, luna Februarie 20 zile, dela Adam cursul anilor 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 482.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Un alt orig., cu conținut identic cu data de 1542 Ianuarie 20, ibid., S. I., nr. 480;

deasemenea un fragment orig., tot cu conținut identic, ibid., S. I., nr. 488.

1542 (7050) Martie 15.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radu voevod. Dă domnia mea această

poruncă a domniei mele dregătorului domniei mele, jupanului Petru pârcaľab, ca să-i fie Bârca și alte sate, pe unde are el și Ațigani și averile, pentrucă îi sunt ocine drepte și cumpărături și le-a dobândit dela alți domni cu dreptă și credincioasă slujbă; asemenea și dela domnia mea.

Iar apoi, a venit jupan Pătru pârcaľab, de a dat sfintei mânăstiri ce se chiamă Argeș, unde este hramul preaslăvitei uspenii a preasfintei și curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoare, pururea fecioara Maria, jumătate din Bârca și din celelalte sate, să fie sfintei mânăstiri de hrană și pomenire până la ziua venirii domnului, până în veci. Și din Ațigani iarăși jumătate. Și la moartea lui, jupan Petru să aibă înmormântare în sfânta mânăstire mai sus zisă.

Iar cealaltă jumătate din Bârca și din celelalte sate și din Ațigani jumătate să fie nepoților jupanului Pătru, anume Gherghi și Nicola, pentrucă singur jupan Pătru a spus înaintea domniei mele și a așezat pe nepoții săi.

După accia, dacă încă s'ar găsi fiu sau fiică din trupul jupanului Pătru pârcaľab, atunci toate acele sate și averi să fie ale fiilor lui Pătru, iar călugării să nu aibă niciun amestec și nici nepoții lui. Dacă însă nu se vor afla fiu sau fiică dela jupan Pătru pârcaľab, jumătate să fie a sfintei mânăstiri, iar cealaltă jumătate a nepoților lui.

De accia, domnia mea am dat sfintei mânăstiri, ca să-i fie de hrană și de întărire și pomană

Și, care domn, după moartea domniei mele, dacă nu va întări această pomană, să fie blestemat. Iar nepoților lui să le fie de ocină și ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori a pus domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare lorgofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și B<adca> conis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Drăghici spătar.

Și eu, Radul, am scris în luna Martie 15 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 483.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom.

1542 (7050) Martie 20, Coiani.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, lui jupan Detco mare armaș, ca să-i fie seliștea numită Nedeia Mare cu tot hotarul și bălțile numite:

Șirco și Hinato și Țigărțuiul și Bobotul și Habavițele și Țigăncele și Izglăvociul și Trăvițele și Sfârda cu tot hotarul. Pentrucă această seliște și bălțile deasemenea au fost domnești și ale domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele, jupan Detco armaș, le-a căpătat cu dreptă și credincioasă slujbă dela domnia mea.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și U<dris̃te> ¹⁾ vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracca paharnic și Badca comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Draghia mare clucer.

Scris în Coiani, luna Martie 20 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Așezămintele Brâncovenesti.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1753; altă trad. rom., cu o copie slavă la Arb. St. Buc., Copii particulare, dub. dată.

289

1542 (7050) Aprilie 16, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlăhiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea preacinstitei episcopii dela Buzău, ca să-i fie iertat vinăriciul din dealul Verneștilor, cât sunt vile preacinstitei episcopii, pentrucă a venit cinstitul dregător al domniei mele, jupan Cracca mare paharnic, de a dat și a miluit sfânta episcopie cu acest mai sus numit vinărici, ca să fie în pace de vinăriciul lui în veci, iar el și părinții lui și fiii lui să fie în sfântul pomelnic.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei episcopii, ca în veci să fie în pace pentru acel vinărici și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Stroe fost spătar și Cracca paharnic și Albul stolnic și Dragomir spătar și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Coadă mare vornic.

Scris în București, luna Aprilie 16 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 484.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1542 (7050) Mai 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Ion și cu frații săi, anume Detco și Vălcu și Voicilă și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Clotoci, din hotarul de sus jumătate, iar din vechiul hotar din jos să le fie tot, oricât se va alge, pentrucă le este veche și dreaptă <ocină>, dedină și cumpărată de tatăl lor Iuga, încă din zilele bătrânului Radul voevod și din zilele lui Basarab voevod, dela Voico Mîșescu și dela Șerbu.

Iar apoi, a venit Ion cu frații săi înaintea domniei mele, de au așezat și au înfrățit pe Voica și Oprea peste jumătate pe care o au din hotarul de sus.

Și după acestea, Ion și frații săi au avut pără înaintea domniei mele cu Oprea al lui Scurtul și cu frații săi, astfel, așa a părut Oprea al lui Scurtul că este dedina lui, mai sus zisa ocină. Intru aceasta, am judecat domnia mea, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că Ion a așezat pe Oprea al lui Scurtul peste mai sus zisa ocină și n'a fost cumpărată și a fost dedina lui. De aceea, a rămas Oprea de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea . . . ¹⁾ ca să le fie de ocină și ohabă mai sus zisa ocină, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic, Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Radul logofăt.

Și eu, Nan cel Gros, am scris, luna Mai 4 zile, în anul 7050 <1542>, cetatea București.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc, Copii sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom., din 1910.

<1541-1543> Mai 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Coman și lui Drăgoi, ca să le fie ocină

¹⁾ loc alb în text.

în Urseni, partea lui Stan, a treia parte, pentru că au cumpărat-o Coman și Drăgoi acea ocină de la Stan, pentru 435. Și a vândut Stan acea ocină, de-a lui bunăvoie. De accia, nimeni să nu aibă treabă cu acea ocină, numai Coman să aibă și Drăgoi.

De accia, le-am dat și domnia mea lui Coman și Drăgoi, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele. Și au dat domniei mele calul.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar, . . . ¹⁾ stolnic și Crăcea paharnic și Bădica și Stan postelnici.

S'a scris în Mai 20 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

Datat după divan.

292

1542 (7050) Iunie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul, ca să-i fie ocină la Studina lui Sturza, oricât se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, s'a sculat Vladul, de a așezat pe fiii lui vitregi, anume Radul și Stoica, pe jumătate din ocina lui, iar pe fiii lui Vladul, anume Tezluiu și Tudora, pe cealaltă jumătate, ca să fie frați nedespărțiți unul ca și celălalt încă <în zilele> răposatului Radul voevod.

Iar apoi, Tezluiu a avut pără cu Radul și cu Stoica. Și așa pără Tezluiu, ca să-i scoată de pe ocină, pentru că nu-i sunt frați din tată. Iar domnia mea am cercetat și am judecat și am citit cartea tatălui lor de așezare, din zilele răposatului Radul voevod și cartea de pără a lui Vladul voevod. Și a rămas Tezluiu de lege dinaintea domniei lui, deasemenea și dinaintea domniei mele a rămas de lege. Iar Radul și Stoica au dobândit dinaintea domniei mele, cum i-a întocmit tatăl lor vitreg, ca Radul și Stoica să țină jumătate de ocină, iar Tezluiu și Tudora să țină cealaltă jumătate.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Stroe spătar și Udriște mare vistier și Albul stolnic și Cracea paharnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Drăghici spătar.

Am scris, Vladul gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 16 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 485.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

293

1542 (7050) Iunie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Govora, ca să-i fie din satul ce se chiamă Strâmbele jumătate și pe uscat și pe apă și pretutindeni, cât a fost partea jupanului Tatul mare logofăt și a fratelui său jupan Stanul clucer, pentru că au dăruit și au dat mai sus zisul sat sfintei mânăstiri ei singuri, de a lor bunăvoie, ca să-i fie sfintei mânăstiri de întărire și de ocină și de ohabă, iar călugărilor de hrană, iar lor și părinților lor de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Radul logofăt.

Și eu, Nan cel Gros, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 30 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 486.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843; alte traduceri rom. ibid în mss: 463, f. 36; 447, f. 204; 234 f. 199; cu data greșită: 30 Iulie.

<1542—1543> Iulie 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Govora sub egumenul Teodor, ca să-i fie la Mamina vama din pește jumătate. Iar după aceasta, am întocmit domnia mea cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, ca să aibă și sfânta mânăstire din Mușetești din mai sus zisa jumătate de vamă, al treilea pește; iar mai mult nicidecum să nu aibă, pentru că mai înainte a fost mai sus zisa vamă toată a sfintei mânăstiri dela Govora. Iar domnia mea a întocmit astfel, ca să-le fie sfintelor mânăstiri de întărire și călugărilor de hrană și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Radul logofăt.

Scris Iulie 1 zi.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 477.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricăre.

Cu o trad. rom din 1792.

Datat după divan.

1542 (1050) Iulie 13.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan cu fiii săi, anume: Stanciul și Arca și Manea și cu sora lor Stanca, ca să le fie lor ocină în Fărăcășești și în Telești partea unchiului său Stan toată, pentru că le este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Și după aceea, au avut pără înaintea domniei mele cu Anca pentru mai sus zisa ocină. Și așa a pârît că n'au avut ocină. Iar domnia mea am judecat cu toții cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea Ancăi lege, 12 boieri, să jure că a avut ea ocină. Și ea nicidecum n'a putut să ia lege, ci a rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec că nu aibă Anca peste mai sus zisa ocină.

De aceea, am dat și domnia mea lui Dan și lui Arca și lui Stanciul și lui Manea și Stancăi, să le fie ocină și de ohabă, lor și feciorilor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și jupan Stanciul mare postelnic. Ispravnic Crăciun mare ban al Craiovei.

Am scris cu, Radul gramatic, luna Iulie 13 zile, în anul 7050 <1542>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXIV/281.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

296

<1542—1543> Iulie 20, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Pătru și cu feciorii lui, căți dumnezeu îi va dăruî, ca să le fie lor moșie la Trestie, din partea Néniului și din partea frate-său, lui Tatomir și a lui Neagoe a cincea parte, oricât se va alége, pentrucă au cumpărat Pătru dela Néniul și dela Tatomir și dela Neagoe, drept 1000 aspri.

Și încă Stana, fata Posobei, au însoțit și au înfrățit pă nora lui Voico și Neagul și Dragomir și Radul dintru a ei parte peste a cincia parte din Posoba iar Voico și Radul și Neagul și Dragomir, ei au însoțit și au înfrățit pă Stana preste a lor parte de moșie dela Trestie, preste a cincé parte, orcât să va alége părțile lor. Și iar au însoțit Posoba pă fie-sa Neagoslava în Posobești, ca să fie înprejur cu fată preste a ei parte de moșia care iaste mai sus scrisă.

Și iarăși Bratul cu feciorii lui, să le fie lor moșie la Grabicina din partea Manii loc de casă și cu casă și cu garduri. Și iar să le fie lor moșie în Grabicina din partea Manei 2 locuri și loc de stupină și de fătăciune și de vie și ogoară și căniștițe. Și iar să le fie lor din malul Posadei, pă apă în jos până în malul Șoimului, pă deal până în obârșia lui Bodin și pă dealul Măgurei până în vârful Umbrelului și pă deal până <0>bărșie lui Șerbu cel mare din Slănic din Măgură, din moșia Manii a șaptea parte, pentru că acéste mai sus zise moșici le-au cumpărat Bratul dela Manea, drept 610 aspri. Și iar să fie Bratului moșie la Grabicina, din partea lui Ion 2 locuri. Și iarăși la pădure, partea lui Ion, din obârșia Pietricelii până în curmătura și în lat 40 stănjăni, pentrucă au cumpărat drept un cal de 200 aspri. Și iar Bratului și Moș cu feciorii lor să le fie lor moșie la Șchéi din partea lui Dragomir jumătate, un loc și o delniță, pentrucă le-au cumpărat drept 20 de oi cu miei fac aspri 340. Și iar să fie Bratului cu feciorii lui la Dumbrava lui Naneș, în curmătura părului și pă dealul stupinii până la apa Grabicinii loc de . . .¹⁾ din moșia lui Stan jumătate, pentrucă

¹⁾ loc alb în text.

au cumpărat dela Stan, drept 40 aspri, acéste mai sus scrise moşii la o foamete foarte rea.

Şi încă Radului cu feciorii lui să le fie lor moşie la Grabicina, partea lui Stan jumătate, oricât să va alege necumpărată la Bratul şi de Stanciul, pentrucă au cumpărat Radul dela Stan drept 1 vacă cu lapte şi drept o oac şi cu doi mici, *fac* aspri 205. Incă s'au cumpărat acéste mai sus zise moşii la o foamete foarte rea. Şi domnici mele au dat calul.

Drept acéia şi domniia mea am dat, ca să le fie lor moşii ohabnice şi lor şi feciorilor lor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimené să nu să clătească, după zisa domnici mele.

Iată dar şi mărturii am pus domniia mea pe: jupan Coadă mare dvornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişte vistier şi Dragomir spatat şi Cracca paharnic şi Albul stolnic şi Badea comis şi Stanciul mare postelnic. Ispravnic Coadă mare dvornic.

Am scris eu, Neagoe gramatic, în scaunul cetăţii Târgoviştei, luna Iulie 20 zile, văleat 7049 <1541>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 478.

Trad. rom. din 1787.

Divanul nu corespunde cu anul 1541, ci cu anii 1542—1543.

297

1542 (7051) Septembrie 17.

† Cu mila lui Dumnezeu, creştinu Radu voevod şi domnu a toată Ţara Rumănescă, fecior preanarelui şi bunului Radu voevod. Dat-au domnia lui aciastă poruncă a domnii lui, lu Stan şi frate-său Nan şi feciorilor lor, câţi Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Fijani din satul jumătate, den câmpul din sus, până în plaiu lui Cărligu şi plaiu dela Creţu jumătate şi din Fântinele jumătate şi din plaiul ci să zici muntele Vaica, jumătate.

Şi după aciaia, au avut păra cu Dorobanţul. Şi așa păra Dorobanţul cum să aibă şi el într'acia ocină ci zici mai sus. Iar domniia lui au căutatu şi judicatu cu dreptate şi au datu lui Stan şi lui Nan lége, 12 boieri, să jure Stan şi Nanu denainté domnii lui cu că n'are Dorobanţul treabă într'acele ci să zice ai sus ocină. Şi au rămas de légi dinaintea domnii lui.

Drept aceia, au dat domniia lui, lui Stan şi lui Nanu şi ficeorilor lor, câţi Dumnezeu le va da, ca să fie lor ocină ohabnică, lor şi nepoţilor şi strănepoţilor lor şi di nimené să nu fie clătiţi, piste zisa domnii lui.

Iată şi mărtuui pune domniia lui pă: jupan Coadă vornic şi jupan Tatul mare logofăt şi Udrişti vistiar şi Dragomir spatat, Albul stolnic şi Cracca paharnic şi Badea mare comis şi Stanciul postelnic. Şi <ispravnic> Draghiia mare clucer.

Septembrie 17 zile, leat 7051 <1542>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 487.

Trad. rom. dela inceputul sec. XIX.

<1542 Septembrie — 1543 August> 25, 7051.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Snagov, unde este hramul sfintei vovidenii a preasfintei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să fie sfintei mănăstiri ocină în Dealul Cărciumarilor călugărilor toată partea lui Balea paharnic cu vinăriciu, oricât se va alege, fiindcă a dat-o și a dăruit-o jupan Balea paharnic de a lui bună voie, ca să fie ocină sfintei mănăstiri, care este mai sus zisă.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină în veci și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori...¹⁾ punem înaintea domniei mele: jupan Staico <fost> mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Udriște vistier și jupan Dragomir mare spatâr și <Cră>cea paharnic și Albul Rogoz stolnic...¹⁾

...¹⁾ 25 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 496.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom din 1843.

<1542 — 1543> Octombrie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, jupanul Radul vistier și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satele Poienarii și Cheianii și Căpățânenii, cu tot hotarul.

Pentru că aceste sate au fost domnești, iar domnia mea am miluit pe Radul vistier pentru credincioasa și dreapta slujbă pe care mi-a slujit-o, când a fost prima luptă cu Stroe Pribeagul și ne-au învins Stroe și s'a risipit oastea și s'au împrăștiat toți și au fugit toți și au lăsat vistieria domniei mele și au început să jefuiască vistieria domniei mele și au sfărâmat căruțele. Iar Radul vistier nu a lăsat vistieria domniei mele, ci a scos-o cu bărbăția sa și a dres căruțele și a adus toată vistieria la domnia mea la Turnu Nicopolului. Atunci domnia mea foarte m'am bucurat și m'am veselit pentru dreapta slujbă pe care mi-a slujit-o Radul visticernic.

¹⁾ Ioc alb în orig.

De accia, donnia mea am miluit pe Radul vistiernic cu acele mai sus scrise sate, anume Poienarii și Cheianii și Căpățânenii, ca să-i fie lui ocină de ohabă și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem donnia mea: jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Udriște mare vistier și Stroe mare spătar și jupan Albul stolnic și Crăcea paharnic și jupan Badea comis. Și <ispravinc> Socol stolnic.

Și am scris eu, Florea, în cetatea de scaun Târgoviște. S'a scris în luna Octombrie 23 zile, 7055 <1546>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș, nr. 479, f. 147.

Copie slavă.

Data copiei este greșită, căci în 1546 nu mai domnea Radu Paisie, ci Mircea Ciobanul.

Datat după divan.

300

1543 (7051) Februarie 1.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă donnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeceștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstita ei uspenie și precinstiților călugări care trăesc în sfânta mănăstire, ca să le fie vama ce este la Vadul Vidinului. Dar să se știe că din toată vama, ei să stăpânească jumătate, ce a fost parte domnească a domniei mele, pentru că am miluit și am dăruit donnia mea sfintei mănăstiri această mai sus zisă vana, ca să-i fie sfintei mănăstiri și precinstiților călugări de hrană și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele, veșnică pomenire.

Așfel am dat și am miluit donnia mea și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem donnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Albul stolnic și Crăcea paharnic și Dragomir spatar și Badea comis și Stanciul mare postelnic. (Ispavnic. ¹⁾).

Și eu, Bratul scriitor, mai mic între dieci, am scris în luna Februarie 1-a zi, anul curgător dela Adam până acum 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 490.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1911.

¹⁾ loc alb în orig.

1543 (7051) Martie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marclui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfântului și dumnezeescului și preasfințitului hram al sfântului și măritului, marclui mucenic și purtător de biruinți Gheorghe și mănăstirii numită Nucet, ca să-i fie Balta Doamnei ce este partea domniei mele din vama de pește, a treia parte, cum a fost și de mai înainte; pentru că am văzut domnia mea și cartea fratelui domniei mele, a răposatului Radul voevod și ale altor domni, care au fost mai înainte, că au avut osârdie către mai sus spusul și dumnezeescul hram și cum au dat și au întărit.

Astfel am dorit și domnia mea cu toată osârdia să miluiască și să întărească, mai ales să împlinesc mai sus zisa făgăduială, ca să fie sfântului și dumnezeescului hram de întărire și de folosință și fraților care trăiesc în acest loc sfânt de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele, pomenire în împărăția cea veșnică.

Iar după moartea domniei mele, pe cine va alege <domnul> Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din neamul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele, dacă va cinși și va înnoi și va întări și va împlini această făgăduință, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească pe el în domnia lui; iar dacă nu va cinși și nu va întări, ci va strica și va călca făgăduința noastră, pe acela domnul Dumnezeu să-l strice și să-l calce și să-l batjocorească în domnia lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și să fie blestemat de 318 părinți, cei dela Nicheia.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul al lui Benga mare postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

Am scris dar eu, Stroe, în cetatea de scaun numită București, luna Martie 7 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 27-197.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. la Arb. St. Buc., ms. 457, f. 16v-17.

1543 (7051) Martie 20, București.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele acestui om anume Mircea și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie la Poenile Zlătariului partea lui Dragomir și a Radului toată, oricât s'ar alcage, dela Cricov, pe Cuibul Vulturului și pe Hăretul de jos până la obârșie și pe drumul Predealului până la Tânișoara și dela Tânișoara până la Buciuul dela Cricov, pentru că s'au cumpărat această moșie dela acești mai sus ziși oameni încă din zilele răposatului Radului voevod, drept 750 aspri. Și au dat calul.

După aceea, au avut Mircea pără înaintea domnii mele de către Barbul, feciorul popei dela...¹⁾ și așa pără Barbul pe Mircea înaintea domnii mele ca iaste a lui acea moșie de baștină, să-i întoarcă bani, să ție el acea moșie. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toți cinstiți boiari domnii mele și am adevărit domnia mea cum, când au cumpărat Mircea acea moșie, au fost plină de pădure și de copaci și au curățit Mircea acea moșie cu securea și cu târnăcopul și cu foc și cu multă sudoare și osteneală. Pentru aceea, am socotit domnia mea că iaste păcat a da Barbului să întoarcă banii Mircii, ci au rămas Barbul de pără dinaintea domnii mele, cum mai mult treabă să nu aibă la această mai sus zisă moșie.

Drept aceea, am dat și domnia mea Mircii și feciorilor lui, ca să-i fie lui Poenile Zlătariului de baștină și obabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturia punem domnia mea pe: jupan Coadă mare dvornic și jupan Tatul logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și Badea conis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Coadă mare dvornic.

Și am scris eu, Ioan, în orașul București, în luna Martie 20, leat 7051 <1543>.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie rom. după o trad. rom din 1786.

1543 (7051) Aprilie, Mislea.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele jupanului Chera cu feciorii lui, căți Dumnezeu îi va da,

¹⁾ loc alb în text..

ca să le fie lor moșia Găneasa toată și Sadova toată, pentru că sânt ale lor bătrânc și drepte moșii de baștină, iar călugării dela Argeș să nu aibă amestec cu Găneasa.

Și iarăși să fie volnici cu cartea domnii mele, ca să-și ia Țiganii lor, ori pe unde vor fi în țara domnii mele, că sânt Țigani ai lor de baștină.

Pentru aceasta și domnia mea le-am dat lor, ca să le fie moșii ohabnice, lor și feciorilor lor și nepoților lor și strenepoților lor și de nimene să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată mărturii punem domnia mea pe: jupan Coadă *mare* vornic și jupan Tarul *mare* logofăt și Udriște vistier . . .¹⁾ spatar și Albul stolnic și . . .¹⁾ paharnic și Badea comis și Stanciul postelnic.

S'au scris la sfânta mănăstire la Mislea, luna April, vălcăt 7051 <1543>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173, f. 25 v.

Trad. rom.

304

1543 (7051) Aprilie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu frații și cu fiii săi și lui Dragomir cu frații și cu fiii săi, ca să le fie ocină în Pădureți, oricât se va alege partea lor de ocină, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, Radul cu frații și Dragomir cu frații au avut pâră înaintea domniei mele cu fiii lui Roșca și cu fiii lui Drăgoi. Și așa au pârât Radul și Dragomir pe fiii lui Roșca și pe fiii lui Drăgoi pentru o carte care a fost moștenirea lor, încă din zilele răposatului Danul voevod, că acea carte le dădea, lui Radul și lui Dragomir, în Pădureți a treia parte de ocină. Iar fiii lui Roșca și fiii lui Drăgoi, ei au cerut lege. Iar domnia mea i-am judecat, cu cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea fiilor lui Roșca și fiilor lui Drăgoi lege, 24 de boicri, ca să jure că acea <carte> ²⁾ mai sus scrisă nu este în mâinile lor și că nu știu ce s'a făcut din mâinile părinților lor. Astfel . . .²⁾ fiii lui Roșca și fiii lui Drăgoi au adus pe toți boierii, astfel n'au putut jura nici de cum, ci au rămas de lege dinaintea domniei mele. Iar Radul și cu frații și Dragomir cu frații au scos dedina lor, ca să ție a treia parte din Pădureți, precum au ținut moșii și strămoșii lor.

Iar după aceea, au venit înaintea domniei mele, de a lor bunăvoie, ca să se alegă Radul și Dragomir și fiii lor . . .²⁾ acea ocină de o parte și <ca să>²⁾ se hotăr-

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ loc rupt în text.

nicească despre ocina fiilor lui Roșca și a fiilor lui Drăgoi, dar mărturie le sunt 24 de boieri, <iar>¹⁾ hotarnic a fost Fârtat vornic.

<Iar hotarul să le fie dela>²⁾ vâlceaua Pogorâșului²⁾ până la un loc, astfel în jos, la malul vâlcii, din jos drept la culmea Hom...¹⁾ dela via lui Dragomir pe culme în sus, prin sus de via Radului¹⁾ și de Măgurice¹⁾, la matca...¹⁾ pe matcă în sus la culme, pe vâlceaua Seliștei și până la aceasta, pe vâlceaua Seliștei, din față¹⁾, pe dealul¹⁾ Co...¹⁾, pe via lui Drăgoi, drept prin mijlocul satului pe vaea din jos, pe Pogoruș.

De accia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martorii: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Drăghici fost spătar și Stroe fost spătar și Udriște vistier și Albul stolnic și Crăcea paharnic și Dragomir spătar și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Pravăț ban.

Am scris eu, Vladul, în cetatea de scaun București, luna Aprilie 24 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Inst. de Istorie și Filosofie al Acad. R.P.R.

Copie slavă.

305

1543 (7051) Mai 18, Ocenele Mari.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele, lui jupan Dragul clucer și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Trestenic: partea lui Vladul toată și partea lui Badiul toată și partea lui Roman toată și partea lui Negre toată și partea lui Stan toată și partea lui Nan toată și partea lui Radul toată și partea lui Neag toată și partea lui Stanciul toată și partea lui Badiul toată și partea lui Radomir toată și partea lui Stoica toată și partea lui Cotroașă toată și partea lui Andrei toată și partea lui Sin toată și partea lui Tudor toată și partea lui Manca toată și partea lui Tih toată și partea lui Bode toată și partea lui Mazăre toată și partea lui Stroe toată, oricât se vor alege părțile lor, toate, pentru că au venit acești mai sus numiți oameni toți înaintea domniei mele de așa și-au dat și și-au închinat aceste mai sus zise ocine, toate, însă de a lor bună voie, dinaintea domniei mele, mai sus zisului boier al domniei mele, jupanului Dragul clucer și cu fiii lui. Și domnia mea i-am iertat calul.

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ « vâlceaua Pogorâșului » așa în text.

De aceea, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ocine și ohabe, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Stroe spătar și jupan Tatul logofăt și Udriște mare vistier și Dragomir mare spătar și Cracea mare paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Draghie mare clucer.

Și cu, Stan Roșul gramatic, care am scris la Ocnele Mari, care sunt lângă Râmnic, luna Mai 18 zile, în anul 7051 <1543>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 491.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1805, cealaltă din 1864.

306

1643 (7051) Mai 19.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o livadă în Balta, din partea lui Cârstea din Rădăcinești, pentru că a cumpărat-o Oprea dela Cârstea, pentru 106 aspri. Și iarăși a cumpărat Oprea o vie în Rădăcinești dela Bută și dela Stanciul, pentru 700 aspri. Și iar a mai cumpărat Oprea o vie dela Stan și dela Ban, pentru 226 aspri.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Cracea paharnic și Albul stolnic și Dragomir spătar și Badea comis și Stanciul mare postelnic.

Scris în orașul . . . ¹⁾ în luna Mai 19 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din a doua jumătate a sec. XVIII; altă trad. rom. la Acad. R.P.R., ms. 5728, f. 55.

307

1643 (7051) Mai 20, Râmnic.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

a domniei mele lui jupan Teodosie postelnic și fratelui său Neagoe, lor și fiilor lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Budești, toată, cu tot hotarul și cu toate seliștele ce sunt în jurul Budeștilor, fiindcă le sunt lor vechi și drepte dedine, ocine.

Și apoi jupan Teodosie postelnic și fratele său Neagoe au avut pâră înaintea domniei mele cu popa Sorovița și cu popa Ianciul și cu frații lor și cu ceata lor.

Și așa au pârît popa Sorovița și popa Ianciul cu frații săi, că au ocină pe hotarul dela Budești; și au adus cărți încă din zilele lui Danul voevod, înaintea domniei mele. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că este mai sus zisă ocină a lui jupan Teodosie postelnic și a fratelui său Neagoe, veche și dreaptă dedină, ocină. Iar popa Sorovița și popa Ianciul și cu frații lor au rămas de lege dinaintea domniei mele, cu mare rușine.

De aceea, am dat și domnia mea lui jupan Teodosie și fratelui său Neagoe, ca să-le fie de ocină și de ohabă, lor. . . . .¹⁾ Și la ei prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spatar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Stroe spatar.

Scriș în Mai 20 zile, în orașul Râmnic, în anul 7051 (1543).

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

308

1543 (7051) Mai 25, Râmnic.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Oprea vornic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie o vie pe dealul Bujoranilor în sus de livezi, fiindcă îi este lui veche și dreaptă dedină, ocină, cumpărată încă din zilele răposatului Io Radul voevod cel Bun, părintele domniei mele.

Iar apoi, a venit Muja comis și fratele său Stan postelnic și verii primari Radul și Teodor înaintea domniei mele, de au dat boierului domniei mele, mai sus scrisului Oprea vornic, de a lor bunăvoie grădișul cu pomet în jurul vici, cât a ținut și de mai înainte, ca să fie în pace și slobod și ohabă.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și pe oricine va alege domnul dumnezeu din neamul său, fie fiu sau fiică, după moartea lui, să nu aibă niciun amestec cu accl mai sus zis loc, nici treabă să strice acca pomană. Iar cine va strica după moartea lor această pomenire, să fie cu Iuda și cu Aric în acciași parte și cu alți idoli.

Ci să fie acca vic cu livadă și cu pomel ohabă și dedină boierului domniei mele mai sus scrisului Oprei vornic. Și domniei mele au dat calul.

De accia, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomic spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic.

Scris în Râmnic, în luna Mai 25 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 492.

Orig. slav, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1782.

309

1543 (7051) Iunie 15. Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod și domn, fiul preabunului și marelui Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată a domniei mele și am dăruit această poruncă și hrisov al domniei mele cinstului și credinciosului boier al domniei mele, lui jupan Detco mare armaș și soacrei lui, Neacșa și jupaniței lui, Calea și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lasa, ca să le fie satele anume: Deveschul cu tot hotarul și Tânpenii toți cu tot hotarul și Brâncovenii cu tot hotarul și din Epoțești jumătate, de pretutindeni și Brănciții toți cu tot hotarul și din Vlădeni jumătate de peste tot și din Blăjul jumătate de peste tot și Racovița cu tot hotarul și Harvateștii cu tot hotarul și din Spinișor jumătate, de pretutindeni și Ioneștii cu tot hotarul și din Bârsești a 5-a parte și din Izvorani a 5-a parte și Gogoșe toată cu tot hotarul și Temna cu tot hotarul și Ruptura cu tot hotarul și Aninii cu tot hotarul și Corlățelul cu tot hotarul și din Răgheviță a 5-a parte și Boiceștii cu tot hotarul și Dranovul cu tot hotarul și Malurile cu tot hotarul și Smârdaștețul tot cu hotarul și Băileștii cu tot hotarul și Nedcia Mare și Mică cu tot

hotarul, pentru că acestea mai sus zise sunt vechi și drepte ocine și dedine ale jupanului Detco armaș și ale soacrei lui, Neacșa și a jupaniceii lui, Calca.

Și iarăși să fie lui jupan Detco armaș și cu fiii lui satul anume Odobeștii cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină, dar a fost pusă zălog, de a luat Peia portar dela Staico vornic și dela Badea Izvoranul postelnic 25.000 aspri, iar boierul domniei mele jupan Detco armaș, el a plătit acei aspri.

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș satul anume Recica lui Dabul tot, cu tot hotarul, fiindcă a venit Radomir singur, de a lui bunăvoie înaintea domniei mele, de a înfrățit și a dat lui jupan Detco armaș din ocina lui ce a avut în Recica jumătate, iar cealaltă jumătate a lui, el a vândut-o lui jupan Detco armaș, pentru 1000 aspri și pentru un cal murg și pentru o dușegubină. Și a cumpărat jupan Detco armaș ocină în Recica lui Dabul dela Dahna, partea lui toată, cu 17 boi și cu 30 oi și pentru 300 aspri. Și a cumpărat din Recica lui Dabul toată partea lui Stanciul, pentru 1000 aspri. Și cumpărat ocină dela Staicu toată partea lui din Recica lui Dabul, pentru 450 aspri.

Și să-i fie bălțile anume: Cârjeul și balta Calului ¹⁾, pentru că le-a cumpărat Harvat logofăt cu 900 aspri. Și a cumpărat jupan Detco armaș Suho..... ²⁾ cu 650 aspri dela Stanciul al Flocăi și dela toată ceata lui. Și hotarul Recicăi din sus și din jos cade în Dunăre.

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armașul cu fiii lui ocina Piscul Voevodului, pentru că a fost dedină a lui Harvat logofăt, dar a căzut acel loc într'o dușegubină și n'a putut-o plăti, iar Pârvel ban a miluit cu acea ocină pe Drăgan și pe Danciul, iar jupan Detco armaș, el a cumpărat-o dela Drăgan și dela Danciul, pentru 5000 aspri.

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș ocină în Criva, ³⁾ oricât se va alege partea lui Drăghici, toată, pentru că a venit singur Drăghici înaintea domniei mele, de a dat și a înfrățit pe jupan Detco armaș peste toată ocina lui, fiindcă este dator Drăghici, Dușei Grecul și surorii lui, Mușei și bărbatului ei, 7080 aspri, iar jupan Detco armașul a plătit toți acești aspri, iar Drăghici să nu aibă niciun amestec cu ocina lui din Criva.

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș cu fiii săi ocină în Coteana, din partea lui Taencoș jumătate, oricât este, fiindcă a venit singur Taencoș, de a dat și a înfrățit dinaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș cu fiii săi din balta Bistrețului, din jumătate, a treia parte, fiindcă a dobândit-o cu dreaptă și credincioasă slujbă dela domnia mea, de aceea deci l-am miluit și domnia mea să-i fie ocină, ohabă.

¹⁾ «calului» așa în orig.

²⁾ loc șters în orig.

³⁾ corectat de altă mână : «Criva de jos»

Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș și cu fiii săi sălașele de Ațigani, anume : Lătoreanul cu copiii lui și Sprânceană cu copiii lui și Puica cu fiii lui și Fera cu copiii săi și Toda cu copiii săi și Badea cu fiii lui și Boja cu copiii săi și Coia cu copiii lui și Niculicioae cu copiii săi și Țețea cu fiii săi și Tatoe cu copiii săi și Vitan cu fiii săi și Banea cu copiii săi și Pachina . . .¹⁾ cu copiii săi și Bolan cu copiii săi și Nanuca cu copiii săi și Sora cu copiii săi și Maica cu copiii săi și Ion cu copiii săi și Neza cu fiii săi și Panga cu frații săi și Manciul și Bogdan și Stoian și Crăciun și cu copiii săi și Pârcioaie cu copiii săi și Drăghici cu copiii săi și Cornea cu copiii săi și Danciul cu copiii săi și Severin cu copiii săi și Cârstea cu copiii săi și Nicula cu copiii săi și Crăciun cu copiii săi și Pătru cu copiii săi și Ciochină cu copiii săi și Udrea cu copiii săi și Benea cu copiii săi și Țiia cu copiii săi și Dragomir cu copiii săi. Și iarăși a cumpărat Danciul postelnic dela Badica comis 3 sălașe de Ațigani, anume : Rușală și Manea și Căca cu copiii săi, pentru 2500 aspri și o pereche de svite verzi.

Și iarăși a cumpărat Detco armaș dela jupanița Nega un sălaș de Ațigani, Stoica cu copiii săi, pentru 2500 aspri. Și iarăși a cumpărat Detco armaș dela jupanița Vilae un sălaș de Ațigani, Anghel cu copiii săi, pentru 2000 aspri. Și iarăși să-i fie lui jupan Detco armaș un sălaș de Ațigani, Nan cu copiii săi, din Ațiganiii lui Șerban banul, căci l-am miluit domnia mea pentru a lui dreaptă și credincioasă slujbă ce mi-a slujit domniei mele, iar Șerban banul a pierit în rea hiclenic, căci s'a ridicat asupra capului domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea lui jupan Detco armaș cu fiii săi, ca să-i fie ocină și ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui. Și încă spre știință și întocnire, cât timp se vor afla fii, iar ficele să aibă zestre deosebit, iar averile mai sus zise să le stăpânească toate fiii, iar dacă nu se vor afla fii, aceasta Dumnezeu să nu dea, prădalica să nu fie, ci atunci să fie ficelelor. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem punem domnia mea : pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstască și să-l întărească în domnia lui iar dacă nu va înnoi și nu va cinsti, ci va nimici și va călca și va batjocori acest hrisov al domniei mele, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l nimicească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel blestemat de trei ori și cu cei care au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi asupra lor în veci, amin.

¹⁾ loc șters în orig.

Iată și martori: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Badea comis și Cracea paharnic și Albul stolnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stroe spatar.

Și eu, Neguit, am scris în Târgoviște, în luna Iunie 15 <zile> în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., C/155

Orig. slav, perg., pecete aplicată căzută.

310

1543 (7051) Iunie 30, Mîslea.

Văleat 7051 <1543>

Cartea Radului voevod, feciorul marelui și preabunului Radul voevod, cinstiților boiarilor domniei lui: jupan Dragul stolnicul și jupan Stroe spatar și jupan Tuduru vistier și jupan Dragomir marce spatar și cu feciorii lor, căți Dumnezeu le va da, ca să știe al lor ocină *satul* Orbuștii, însă ocina de cătră Slătioara ce-au fost împresurat de pătinții Borcii și de frații lui, cu 12 boiari.

Iar când au fost atunci, în zilele Radului voevod, jupan Dragul stolnicul și jupănul Stroe spătar și Tuduru vistiar și Dragomir spatar au luat dinaintea Radului voevod 24 de boiari, de au căutat acei 24 de boiari, de-au umblat pre hotarele cele bătrâne pren Iazer drept, că pre colo au fost, pre țarmure, hotarele cele bătrâne.

Drept aceia și domnia lui au dat de au pus hotară pren Iazer, pre unde au umblat cei 24 de boiari, ca să le fie ocină ohabnică, lor și feciorilor, nepoților, strenepoților în veacu.

† Boiarii divanului mărturie: jupan Staico *fast* vornic și jupan Coadă marele dvornic și jupan Tatul *marele* logofăt și Udriște vistier și Cracia paharnic și Badea comis și Albul stolnic și Stanciul post.

Și Oprea au scris cartea în mănăstire la Mîslea, Iunie 30 zile, văleat 7051 <1543>.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Copie rom.

311

1543 (7051) Iulie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Stancăi cu frații ei Radul și...¹⁾ ca să le fie ocină în Sibiceu toată partea lui Ciochină...¹⁾ cât se va alege, fiindcă le este lor veche și dreaptă

¹⁾ loc rupt în orig.

ocină și dedină . . .¹⁾ ficele ei să nu aibă amestec, ci să fie a fiilor ei . . .¹⁾ fraților lor.

Și iarăși lui Iuba cu fiii săi, anume Vlad cu frații săi . . .¹⁾ surorilor lor, anume Neacșa și Neaga. Și iarăși lui Dobrotă și fratelui său . . .¹⁾ în Sibiceu, partea lui Vladul toată, pentrucă le sunt vechi și drepte . . .¹⁾ din apă, din uscat și din grădini și în Rușile și munții . . .¹⁾ și Câșeuca, fiindcă le este veche și dreaptă ocină și dedină, însă . . .¹⁾ amestec să nu aibă asupra mai sus ziselor ocine, ci să fie ale fiilor ei . . .¹⁾.

Iar apoi, Stanciul și Vladul și Neacșa și Neaga, ci . . .¹⁾ cu Stoica pentru mai sus zisele ocine, căci au pârât Dobrotă . . .¹⁾ cărțile lui Stanciul și a lui Vladul și cu ceata lui drepte, ci sunt . . .¹⁾. Și apoi s'a ridicat Dobrotă de a sorocit pe Iuba, iar Stoica . . .¹⁾ înaintea domniei mele. Iar apoi, Dobrotă și Stoica n'au venit la soroc . . .¹⁾ de soroc dinaintea domniei mele.

De aceea, domnia mea am dat lui Stanciul și . . .¹⁾ Stancăi și cu fiii lor și nepoților și strănepoților . . .¹⁾ neclintit, după zisa domniei mele.

Martori: jupan Staico <fost vornic și jupan>¹⁾ Coadă mare vornic și Tatul mare logofăt și Udriște vistier <Al>bul stolnic și Cracca paharnic și Badea comis și Stanciul mare <postelnic> . . .¹⁾

Scris în Târgoviște, în Iulie 17 zile, în anul 7051 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVIII/215.

Orig. slav, hârtie, rupt, lipsă o treime de doc.

312

<1543 Septembrie 1-15/4 August 31 (7052)>.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod, domn a toată Țara Rumânească, fecceor marelui și prebunului Radului voevod. Dat-au domnia sa aceasta poruncă domniei sale jupan Colțea și feciorilor lui și nepoților, căți va da Dumnezeu, anumi: Dragul, Badea, Striia și Stoica, cum ea să le fiu a lor ocina la Blagodești, cât să va alege tota din parte lui Neagoe *de acolo*.

Iar după aceea, veni Neagoe înaintea domniei sale și au întorsu atunci pe jumătate de parte de ocina jupan Colții și nepotului lui și feciorilor lui, anume Badii și Strojii și Stoicăi, deci jumătate să ția Colțea și cu nepotul său.

Iar după aceea, Colțe și cu nepotul său ce scriia mai sus, ei iar s'au sculat și au cumpărat și ceialaltă jumătate de ocină, dreptu 700 de aspri gata dela Neagoia iar și drept un cal bun. Și așa, jumătate ținea Colțea, jumătate nepotul său, carele s'au scris mai sus.

¹⁾ loc rupt în orig.

Pentru aceia și domnia sa au dat lor, ca să le fie ocina stătătoare și feciorilor lor și nepoților și strănepoților, de nimene clătită, până ce va fi domnia.

Iată și mărturiile au pus domnia sa.

Leat 7092 <1584>.

Arch. St. Buc., S. I., nr. 258.

Copie rom.

Data 7092 corespunde cu anul 1584, când nu domnea Radu Paisie voevod. Probabil traducătorul a citit greșit 90 pentru 50, care se aseamănă.

313

1543 (7052) Septembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstițului părinte episcop chir Anania și sfintei și dumnezeieștii și marei biserici, episcopiei dela Buzău, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu, pururea fecioarei Maria și sfintei ei uspenii, ca să le fie enorie și scaun de judecată cel întru folosul sufletului, după legea lui Dumnezeu și credința creștină: județul Buzău și județul Râmnicul Sărat și județul Brăila și județul Săcueni, aceste patru județe cu toată hirotonisirea preoțească și bisericască. După cum au așezat și au întocmit foștii domni dinaintea noastră, tot așa și domnia mea am dăruit și am așezat mai sus zisa enorie cu sfântul și marele nostru părinte și patriarh ecumenic chir Ieremia și cu toți arhierii și episcopii și egumenii și cu întreg soborul bisericesc și cu toți dragătorii și boierii domniei mele, mari și mici, ca să fie sfintei și marei biserici scaun și temelie cu întărire și sfinților episcopi și dumnezeieștilor ieromonahi și celor care sunt viețuitori în sfântul lăcaș acesta și pentru hrană și întremare, iar domniei mele și părinților domniei mele și sfântrăposaiților domni de veșnică pomenire.

De aceia, am dat și am dăruit și am întocmit și domnia mea preacinstițului părinte episcop chir Anania și sfintei dumnezeieștii și marei biserici dela Buzău, ca să fie de nimeni neclintit în veci pentru acest așezământ. Pe cine-l va alege domnul Dumnezeu să fie domn și stăpânitor după plecarea noastră, dacă va cinsti, va păzi și va întări această mai sus zisă întocnire, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în viitor și preacurata maică a domnului să-i fie sprijinitoare și ocrotitoare. Inșă dacă va strica și va călca sau va prefăce altfel această întocnire de mai sus, pe unul ca acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l nimicească și să-l ucidă, aici cu trupul iar în viitor sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata născătoare de Dumnezeu în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea : jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Drăghici spatâr și jupan Stroe spatâr și jupan Udriște mare vistier și Dragomir mare spătar și Cracea mare paharnic și Albul mare stolnic și Badea mare comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

Și eu, Stan Roșul gramatic, care am scris în cetatea Târgoviște, în luna Septembrie 17 zile în anul 7052 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 493.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1852.

314

1543 (7052) Septembrie 27.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Drăghici portar, ca să-i fie ocină în Greci, toată partea lui Neagoe și a lui Dumitru, pentru că a cumpărat-o Drăghici, pentru 7000 aspri gata.

Iar apoi, Drăghici a avut pără înaintea domniei mele cu Vlaicul Urgie. Și așa pâră Vlaicul, ca să-i întoarcă acești aspri. Și domnia mea am cercetat și am judecat cu dregătorii domniei mele și am dat domnia mea lege Vlaicului ¹⁾ 12 boieri, ca să jure că l-a zăczat pe Drăghici de a lui bună voie. Iar Vlaicul n'a putut să jure, ci a rămas de lege înaintea mea.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele, jupanului Drăghici portar, ca să-i fie de ocină și de ohabă și lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea : jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și Udriște vistier și Dragomir spătar și Badea comis și Cracea paharnic și Albul stolnic și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stroe spătar.

Am scris eu, Mihail grămătic, în luna Septembrie 27 zile, în anul 7052 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

¹⁾ « Vlaicului » în orig.

1542 (7052) Noembrie 7, Târgul de Floci.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii de Buzău, ca să-i fie ocină în Răgânești, din partea lui Manca și din partea lui Leaghin și din partea lui Mușat a treia parte, fiindcă au venit Manca și Leaghin și Mușat înaintea domniei mele, de au închinat și au dat această mai sus zisă ocină, singuri, de a lor bună voie.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și ohabă sfintei episcopii în veci și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost mare vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracca paharnic și Badza comis și jupan <Stanciul> *) mare postelnic. Ispravnic Draghiia mare clucer.

Și eu, Nanul din Săcel, <am scris> în oraș în Floci, în luna Noembrie 7 zile, în anul 7052 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 494.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1850.

1543 (7052) Decembrie 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vlaicul cu fiii săi și Ratea cu frații săi și cu fiii lor, căți Dumnezeu le va da, ca să le fie din Albotă a patra parte și din seliștea Huhurczilor două părți, fiindcă aceste mai sus zise ocine le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, am aflat domnia mea mai înaintea domniei mele cartea părintelui domniei mele, a răposatului Radul voevod și am văzut și am citit domnia mea că părinții lui Vlaicul și ai lui Ratea, anume Lumotă și Cernat, ei au schimbat aceste mai sus zise ocine cu călugării dela sfânta mănăstire numită Tutana încă în zilele lui Băsărăbiel voevod, dar de a lor bună voie. Astfel, a dat sfintei mănăstiri Lumotă și Cernat din Albotă a patra parte și seliștea Huhurczilor două părți, iar apoi iarăși au dat călugării dela sfânta mănăstire jumătate din Miceștii de Sus lui Lumotă și lui Cernat, de a lor bunăvoie.

*) loc șters, ilizibil în orig.

Iar apoi, călugării au avut pâră de către nepoții lui Dragoslav, înaintea domniei mele, pentru această mai sus zisă ocină. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și am dat domnia mea călugărilor hotarnic pe boierul domniei mele jupan Danciul stolnic și 12 boieri. Astfel au cercetat și au hotărnicit după dreptate și au ales ocina sfintei mănăstiri de către nepoții lui Dragoslav, care a fost ocina lui Lumotă și a lui Cernat, din Albotă a patra parte și din seliștea Huhurezilor două părți.

Iar apoi, Vlaicul și Ratea, ei iarăși au lăsat dinaintea domniei mele, cum au întocmit părinții lor de mai înainte cu sfânta mănăstire, ca să ție Vlaicul și Ratea jumătate din Miceștii de Sus de peste tot hotarul, oricât se va alege, iar mănăstirea dela Tutana să ție din Albotă a patra parte și din seliștea Huhurezilor două părți, cum a fost întocmirea din zile vechi.

Și apoi, iarăși să-i fie lui Vlaicul și lui Ratea și fraților lor și cu fiii lor Tărseni toți, de peste tot hotarul, <din câmp și din apă> și din pădure, de prerutindenii fiindcă au cumpărat părinții lui Vlaicul și ai lui Ratea Lumotă și Cernat, a treia parte din Tărseni, dela fiii lui Dragoslav și dela nepoții lui Dragoslav, pentru 300 aspri, încă în zilele răposatului părinte al domniei mele Radul voevod. Și au dat calul. Iar două părți din Tărseni le-am aflat domnia mea că sunt ale lui Vlaicul și ale lui Ratea, vechi și drepte ocine și dedine.

De accia, am dat și domnia mea lui Vlaicul și lui Ratea și cu frații lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Udriște mare vistier și jupan Dragomir spatâr și Cracca paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

Scris în minunata cetate București, în luna Decembrie 7 zile, dela Adam curgător, anul 7052 <1543>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., S, I., nr. 495.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

317

1544 (7052) Ianuarie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui jupan Vladul portar și cu

fiii lui, câți dumnezeu îi va da și cu nepoții săi, fiii lui Drăghici, ca să le fie ocină în Morăști partea lui Stan și partea lui Cârstea, toate părțile lor.

Pentru că a fost veche și dreaptă ocină și dedină a lui Stan și a lui Cârstea. Iar apoi, au venit Stan și Cârstea înaintea domniei mele de a lor bunăvoie, de au dat și au închinat mai sus scrișilor boieri ai domniei mele, lui Vladul portar și cu nepoții săi, părțile lor de ocină jumătate, iar cealaltă jumătate le-au vândut-o pentru un cal bun.

De accia, am dat și domnia mea lui jupan Vladul portar și cu nepoții lui, ca să le fie ocină și ohabă, lor, fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Cracea paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Rădici mare portar.

Am scris eu, Radul scriitorul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 5 zile, în anul 7052 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., C/171

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

318

1544 (7052) Februarie 9, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul marelui și precabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea aciașă poruncă a domniei mele cinstitului boiarului domniei mele, jupanului Datco mare armaș și cu feciorii lui, cât dumnezeu îi va da, ca să fie lui satul anume ce să chieamă Odobeștii tot, cu tot hotarul și la câmp și la pădure și cu morile și cu toate oricât se va alege. Pentru că au fost acest sat bătrână și dreaptă moșie de baștină a jupănesci Neacșii, mătușa jupanului Datco mare armaș; ei au fost pus zălog Peia portarul și jupâneasa lui Neacșa, când au ținut Peia portariul pe jupâneasa Neacșa, la Staico dvornecul și la Badea post., drept 25.000 aspri, pentru nevoi și datorii. Apoi, jupan Datco mare armaș, el au plătit cu banii lui și au dat și au întors toți banii ce s'au zis mai sus 25.000 aspri, la mâna lui Staico dvor. și la mâna Badii post., iar pe sâțul ce s'au zis mai sus, Odobeștii, să-i fie jupan Datco mare armaș.

Pentru accia și domnia mea am dat jupanului Datco mare armaș satul ce s'au zis mai sus, Odobeștii tot și cu tot hotarul, să-i fie lui moșie ohabnică și stătătoare, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui. Și întru dâșii de

vânzare să nu fie, ci să fie celor ce vor rămânea din ei. Și de nimenca să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare dvor. și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistiariul și Dragomir spătarul și Crăcea pch. și Albul stol. și Badea comisul și Stanciul mare post. Ispravnic Draghiia mare clucer.

Și eu, Tudorel logofătul, carele am scris în orașul ce să numește Târgoviște, în luna lui Februarie 9 zile, lca>t 7052 <1544>.

Acest izvod s'au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc de Lupp dascalul slovenesc la școala domnească în București.

Eu Lupp dasc. slov. am scris 1746. (m. p.)

Acad. R.P.R., CCLXXV/2.

Trad. rom.

319

1544 (7052) Martie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, lui jupan Drăghici spătar și lui jupan Udriște mare vistier și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină din Căpăținenii ce sunt lângă Poenari, jumătate și din vecini deasemenea.

Și iarăși să le fie ocină din Hrastu a treia parte și din vecini deasemenea.

Și iarăși să le fie ocină din Craiuova a patra parte și din vecini deasemenea.

Pentru că aceste mai sus zise sate s'au ales domnești, iar domnia mea am miluit pe mai sus zișii dregători ai domniei mele, jupan Drăghici spătar și jupan Udriște mare vistier, fiindcă le-au dobândit cu dreptă și credincioasă slujbă dela domnia mea.

De aceia, le-am dat și domnia mea mai sus zișilor dregători ai domniei mele, ca să le fie mai sus zisele sate de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Dragomir spatar și Cracca paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Stroe spatar.

Și eu, Nan cel gras scriitor, am scris în cetatea Târgoviște, luna Martie 15 zile, anul 7052 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/25.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, stricată.

1544 (7052) Mai 5, Vadul Nicopolei.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului <Radul voevod>.¹⁾ Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Stan <cu> fiii, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină <în> Suptireni, din partea lui Malaia o funie și jumătate, fiindcă a cumpărat Stan dela Malaia, pentru 500 aspri gata și cu o iapă și cu două vaci cu viței. Și iarăși să-i fie lui Stan ocină în Suptireni din partea lui Dumitru două funii, fiindcă a cumpărat Stan dela Dumitru, pentru 1000 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Stan ocină în Prădălicești toată partea lui Ada<uge>, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat Stan dela Ada<uge>, pentru 300 aspri și cu un cal bun. Și iarăși să-i fie lui Stan ocină în Prădălicești din partea lui Manea a treia parte, fiindcă a cumpărat Stan dela <Manea> pentru 103 <aspri>. Și <domniei mele> au dat calul.

De accia, am dat și domnia mea, ca să fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martorii punem domnia mea: jupan Coadă mare vernic și jupan Tatul mare logofăt și <Udriște>¹⁾ vistier și Dragomir spătar și Cracca paharnic și Albul stolnic și Bădea comis și Stanciul mare postelnic.

Și eu, Stan gramatic, am scris în Vadul Nicopolei, luna Mai 5 zile, în anul 7052 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXIX/59.

Copie slavă din 1903.

<1544> Mai 14.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Drăgoi și lui Pătru, cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor ocină în Strâmba, partea de ocină a lui Micul toată, din câmp și din pădure și din apă, pentru că a dat-o Micul de a lui bunăvoie și dinaintea domniei mele pentru o dușegubină. Și iar să le fie partea lui Cocoș toată, de peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Drăgoi și Pătru acea ocină dela Cocoș.

¹⁾ loc alb în text.

pentru 2240 aspri gata; și a vândut Cocoș de a lui bunăvoie și cu știrca tuturor megieșilor.

Și au cumpărat Drăgoi și Pătru partea de ocină a lui Văsiu toată, de peste tot hotarul, dela Fundei și dela Mareș, cu 7 florinți de argint și cu birul. Și au cumpărat dela Nanul, fratele lui Mareș, partea de ocină a unchiului său Vladul, toată, de peste tot hotarul, pentru 600 aspri gata. Și au cumpărat partea de ocină a lui Ion Coteiu, toată, dela Fundei, pentru 600 aspri gata. Și au vândut și au dat acești oameni acele ocine mai sus zise, de a lor bunăvoie și înaintea domniei mele.

Și de aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor ocină de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Cracea paharnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Drăghici spătarul.

Scris în Mai 14 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., 90/7.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1820.

Data greșită. În Mai 1545 nu mai domnia Radu Paisie. Divanul corespunde anului 1544.

322

1544 (7052) Iulie 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri ce se cheamă Bistrița, unde este hramul preacuratei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie satul Stroești cu tot hotarul, fiindcă este veche și dreaptă ocină și dedină a sfintei mânăstiri.

Iar apoi, călugării și părintele egumen Onofrie au avut pără cu orășenii din Argeș înaintea domniei mele, pentru această ocină. Și s'au plâns Argeșenii înaintea domniei mele că îi cotropesc călugării dela Bistrița. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile altor domni cari au fost mai înainte, din zilele vechi. Și am aflat domnia mea că este veche și dreaptă ocină a sfintei mânăstiri.

Încă am trimis domnia mea pe boierul domniei mele jupan Bolușin mare pitar, ca să cerceteze și să hotărânicască această ocină cu Argeșenii. Și a aflat mai sus scrisul boier al domniei mele cu 12 boieri că au călcat Argeșenii mult peste hotarul vechi. Și am luat domnia mea dela oraș o grivnă, fiindcă au cotropit ocina sfintei mănăstiri fără lege și fără dreptate. Și au rămas Argeșenii de lege cu rea urgie dela <domnia mea>¹⁾.

Iar domnia mea, întru aceasta, am dat sfintei mănăstiri, ca să se știe pe unde este hotarul din zilele vechi: din Piscul lui Vlad până în Gâlma Mălinișului <și>...¹⁾ până în Piscul Șcheului în sus și de acolo drept în gura...¹⁾ și din vale până în Piscul Giurgiului și din Piscul Giurgiului până în culme și de acolo...¹⁾ de acolo în Piscul Gorunetului din sus și de acolo pe culme până în Gâlma P...¹⁾ și de acolo pe obârșia Călugărului și de acolo până în obârșia lui Pătru și de acolo pe culme până în obârșia Pietrișului și de acolo tot pe culme până în stejar, în obârșia Drumului Târgului și din stejar până în Muchea Strâmbei și până în hotarul Costeștilor și de acolo până în muchea Teliman, fiindcă această mai sus numită ocină, ei au hotărânicit-o din zilele lui Mircea voevod cel Bătrân și din zilele răposatului Basarab voevod.

Deasemeni și domnia mea am dat sfintei mănăstiri dela Bistrița, ca să-i fie de ocină și de obahă și neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște vistier și Dragomir spătar și Albul stolnic și Radul paharnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Staico mare vornic.

Am scris eu, Ivancea, cel între diecii mici, în minunata cetate Târgoviște, luna Iulie 7 zile, în anul 7052 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 497.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

323

1544 (7052) August 29, Mislea.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilă cu fiii săi, anume: Radul și Cârstea și Stoica și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Stejarul Bilțului, toată partea lui Lazăr, a treia parte, de peste tot hotarul și în câmp și în pădure și în apă și în seliște

¹⁾ loc rupt în orig.

și în sat și de pretutindeni, fiindcă a cumpărat Stănilă și cu fiii săi dela Lazăr cu 32 florini. Inșă Lazăr a vândut de a lui bună voie și cu știrca tuturor megieșilor și din sus și din jos.

De accia, le-am dat și domnia mea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților lor și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Staico vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Stroe spătar și Udriște vistier și Radul paharnic și Albul stolnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Pădure logofăt.

S'a scris în Mislea, luna August 29 zile, în anul 7052 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 498.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1820.

324

1544 (7053) Octombrie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, unde este hramul preasfintei stăpânei noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să-i fie morile de pe Râul Doamnei, unde este La Crâng, fiindcă îi sunt vechi și drepte dedine.

Iar apoi, părintele egumen Onofrie a avut pâră înaintea domniei mele cu Mihnea, fratele lui Vlaicul logofăt, pentiu aceste mori. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și încă am citit domnia mea și cărțile răposatului Vlad voevod Călugărul și ale răposatului Radul voevod cel Frumos și am aflat domnia mea că au fost date aceste mori mai înainte sfintei mânăstiri dela Bistrița de răposatul Pârvul vornic, dar le-a cotropit Vlaicul logofăt, de le-a luat aceste mori. Și domnia mea întru aceasta am miluit iarăși sfânta mânăstire cu <acele> mori, căci le sunt vechi și drepte averi de moștenire.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie aceste mori cu toată ocina, cu loc și cu grădini și cu braniște și cu totul, iar Mihnea să n'aibă nicio treabă și niciun amestec cu aceste mori, căci a rămas de lege dinaintea domniei mele și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Udriște mare vistier și Badea Aiaz postelnic și Dragomir

spătar și Albul stolnic și Radul paharnic și Badea comis și Stanciul postelnic. Ispravnic Chirca vornic.

Am scris eu, Ivancea grămatic, în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 16 zile, în anul 7053 <1544>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 499.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1847.

325

1545 (7053) Ianuarie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul mareului și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Govora, ca să-i fie satul care se numește Stoiciana de pe Olt cu tot hotarul, pentru că este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pără părintele egumen Teodor și cu frații înaintea domniei mele cu boierii dela Nucet, cu fiii lui Vlaicul și cu nepoții lui Vlaicul, cu Urs și cu Costea și încă mulți din nepoții lui Vlaicul, pentru acel sat Stoiciana. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele și am citit domnia mea cărțile răposatului Radul voevod și ale răposatului Basarabă voevod și am aflat domnia mea că acea ocină Stoiciana a fost cumpărată de Io Radul voevod dela Vlaicul, pentru 11.000 aspri. Iar Vlaicul iarăși și-a cumpărat cu acci mai sus scriși satul Nucetul, iarăși pentru 11.000 aspri. Însă Vlaicul a vândut Stoiciana de a lui bunăvoie. Iar întru aceasta, fiii lui Vlaicul, Urs și Costea și nepoții lui Vlaicul, ei au rămas de lege înaintea domniei mele și încă cu rușine.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri care se chiamă Govora ca să le fie satul Stoiciana cu tot hotarul de ocină și de ohabă și călugărilor și celor cari vor mai fi călugări și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Staico fost vornic și jupan <Coadă>¹⁾ mare vornic și jupan Udriște mare vistier și jupan Stroe fost spătar și Dragomir mare spătar și Albul stolnic și Radul paharnic și Badea comis și Stanciul mare postelnic. Ispravnic Badea Aiaz postelnic.

Și eu, Ivancea, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 16 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 500.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

¹⁾ loc rupt în orig.

1545 (7053) Februarie 28, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele ficelor lui Dumitru, anume Anca și Voica și Neaga și Sora și Maria și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Prislop și în Pereni, partea tatălui lor Dumitru toată, oricât se va alege, pentrucă le este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, după moartea lui Dumitru, ficele lui mai sus scrise au avut pâra înaintea domniei mele cu unchii lor Oprea și Roman și Șerb. Și așa pârau că Dumitru nu le este fratele lor drept, nu este făcut de părintele lor, de Voico, ci au spus că este copil. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după legea cea dreaptă, cu toți cinstiții vlastelini ai domniei mele și am aflat că Dumitru este fiul drept al lui Voico și fratele lui Oprea și al lui Roman și al lui Șerb.

De aceea, am dat domnia mea ficelor lui Dumitru mai sus scrise, iar Oprea și Roman și Șerb au rămas de lege înaintea domniei mele. Iar ficelor lui Dumitru mai sus scrise, să le fie ocină și ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților și oricui dintre dânșii i se va întâmpla mai înainte moarte, iar la dânșii prădalnica să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori: jupan Staico fost vornic și jupan Coadă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și jupan Drăghici fost spătar și Udriște vistier și Dragomir spătar și Crăcea paharnic și Albul stolnic și Badea conis și Stanciul mare postelnic. Detco mare armaș.

Și eu, Țalapi, care am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 28 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii, nr. 3430.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

Divanul corespunde anilor 1542 — 1544.

1545 (7053) <Martie — Iunie>.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele slugilor domniei mele...¹⁾ și cu fiii săi și lui Roman și cu frații săi și lui Roșca cu frații săi și cu frații lor și încă cu fiii lor, câți dumnezeu le va slobozi, ca să le fie Brătianii de Sus și la Groși din toată ocina, trei funji, pentrucă le sunt lor vechi și drepte moșii de moștenire dela moși strămoși.

Iar apoi, mai sus scrișii oameni au avut prigonire și silnicie încă din zilele lui Vintilă voevod, căci le-a luat mai sus pomenitele sate Groșii și Brătienii de le-a dat călugărilor dela Brădet, iar mai sus pomeniților oameni li s'a dat în locul Brătianilor și Groșilor un alt sat și încă le-a dat aspri gata domnești pentru satul Groșii.

Iar în zilele lui Radul voevod Călugărul au avut deasemenea pără cu călugării dela Brădet și așa ei...¹⁾ toate satele: Brătianii și Groșii cu tot hotarul, iar asprii au rămas domnești și i-a luat Radul voevod, iar mai sus scrișii oameni...¹⁾ toate satele și bucățile și plaiurile ce să numesc Dră...¹⁾, Vârtoful, Mechea și Zbuciumatul.

Iar apoi au avut iarăși pără mai sus scrișii oameni înaintea domniei mele cu călugării. Așa a judecat și a cercetat domnia mea, cu toți dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea cum nu au avut călugării dela Brădet nicio treabă, ci au prigonit în silnicia lor și la soroc n'au venit înaintea domniei mele, ci au rămas de lege călugării...¹⁾ mai mult amestec să nu aibă.

Și hotarele să li să știe: din fagul dela drum pe hotar până în gruiul lazului și până 'n gruiul Seliștioarei și până'n valea...¹⁾ la Petrile și de acolo valea până la apă și de acolo pe apă...¹⁾ până la Poicini pe hotar până 'n lăcșor și pe culme și până 'n malul Stejerclului și de acolo pe hotar până 'n fântâna lazului și pe hotar până 'n apă și iarăși până 'n coasta Judelui și pe culme...¹⁾ până 'n piatra Hânsei și pe malul Făgocclului și pe vale până 'n fagul din calc.

Pentru accasta, am dat și domnia mea mai sus numiților...¹⁾, ca să le fie lor ocine și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de către nimeni neclintit, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Drăghici mare ban și jupan Vintilă mare vornic și Barbul vistier...¹⁾ Badea comis și Dragonir...¹⁾ stolnic. Ispravnic Teodor logofăt.

Și eu, Stan grămătic, care <am scris> în București, luna...¹⁾, anul 7053 <1545>.

Arh. St. Buc., Copii, sub dară.

Trad. rom. din 1935.

Data lunilor după divan

¹⁾ loc rupt în originalul după care s'a făcut traducerea.

1545 (7053) Martie 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Neacșul și fratelui său Oancea și lui Nan cu frații săi, Stoica și Dobrotă și Cârstea și Vintilă și cu fiii lor, ca să le fie ocină în Popești, oricât li se va alege partea lor, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut cotropire dela Dragul stolnic, de le-a luat ocina care este mai sus scrisă, fără nicio vină și fără lege. Și astfel domnia mea am cercetat rândul cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că n'au avut mai sus scrișii oameni nicio vină față de Dragul stolnic și Dragul stolnicul n'a avut niciun amestec cu ocina acelor oameni.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și Udriște vistier și Dragonir spătar și Badea comis și Dragonir mare postelnic. Ispravnic Sima vistier.

Și eu, Ion, am scris în scaunul București, luna Martie 25 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCIX/11.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

1545 (7053) Mai, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan cu fiii săi și nepoții săi, anume Leacotă și Stan și cu fiii lor, ca <să> le fie ocină în Micșani din jumătate dintr'o funie și jumătate în sat, pentrucă le <este> veche și dreaptă ocină și dedină. Și iarăși lui Stan cu fiii săi și cu fiica sa Stana, ca să le fie ocină în Micșani, partea lui Lupul toată, oricât se va alege, pentrucă au cumpărat-o pentru 300 aspri. Și iarăși lui Stan și <cu> fiii să le fie ocină în Dosul Măguricii¹⁾, din partea lui Manca al lui Bără, din a șasea parte, jumătate, pentrucă au cumpărat dela Manea, pentru 150 aspri. Și iarăși lui Stan și cu fiii săi să le fie ocină în Micșani, din partea lui Socol

¹⁾ «Dosul Măguricii» așa în orig.

plăcintă jumătate, pentrucă au cumpărat'o pentru 350 de aspri...¹⁾ cumpărat...¹⁾ și dela...¹⁾ 450 de aspri. Și iarăși lui Stan cu fiii lui să le fie la...¹⁾ <Bălegoși din malul dumbrăvii spre livadă, partea lui Ban și ale lui Dan toată, pentrucă le-a cumpărat pentru 80 de aspri. Și iarăși lui Stan cu fiii săi le fie la Bălegoși din moșia lui Dan două ogoare însă în dumbravă, pentrucă le-a cumpărat pentru 80 aspri. Și iarăși lui Stan cu fiii săi să le fie la Micșani din partea de ocină a lui Nan, fiul lui Cioară, un ogor dela pădure, pentrucă l-a cumpărat Stan pentru 30 aspri.

Și aceste mai sus zise ocine le-au fost de cumpărătură la foamete, când își vindeau oamenii fiii Turcilor.

Și iarăși lui Radul cu fiii săi, să le fie în Delești din partea lui Pobircă două ogoare, pentrucă le-a cumpărat pe un cal. Și domniei mele au dat un cal.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul pârcălab și Barbul vistier și Cârștian spătar și Gherghe comis și Conda stolnic și Badea paharnic și Dragomir mare postelnic. Ispravnic Tudor...¹⁾.

S'a scris în cetatea București, Mai...¹⁾... zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CNLE/64.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

330

<1545—1553; 1558—1559> Mai 6.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Scrie județul și 12 pârgari din orașul numit <Argeș>, ca să se știe că au avut călugării dela sfânta mânăstire <Argeș> cu fiii lui Pătru Grăunță, anume Vintilă și Preda și Stanciul pentru...¹⁾ înaintea domnului nostru Io Mircea voevod, fiindcă a fost mai sus zisa ocină dată...¹⁾ Pătru Grăunță, când a fost încă viu și sfinteii mai sus zise mânăstiri Argeș pentru sufletul său și ca să le fie veșnică pomenire...¹⁾ s'au pârît mai sus zișii fi ai lui Pătru, Vintilă și Preda și Stanciul...¹⁾ ocina dela sfânta mânăstire și au luat-o și au stricat...¹⁾ lui Pătru.

Iar după aceia, din nou s'au întocmit și au prețuit Vin<tilă> cu părintele egumen chir Lavrentie și cu toți frații ce trăesc...¹⁾ singuri de a lor bună voie și au vândut mai sus zisa ocină...¹⁾ gata, ca să fie mai sus zisa ocină toată și cu tot hotarul...¹⁾ mânăstiri de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins...¹⁾

¹⁾ loc rupt în orig.

Petriman și popa Tudor și Beri...¹⁾ pan logofăt și Gherghe și Ghiniu și Tudor singur cu a lor mână mai sus zișii aspri, 725...¹⁾ aldămaș au dat, 50 aspri.

Și a scris...¹⁾ Mai 6 zile.

Arh. St. Buc., S. I., 588.

Orig. slav. hârtie, rupt, pătat.

Datat din domnia lui Mircea Ciobanul. Completările s'au făcut după însemnările de pe verso.

331

1545 (7053) Mai 27, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri care se chiamă Bistrița și tuturor fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să le fie ocina dela Celei jumătate și din gârle jumătate și ori pe unde are sfânta mânăstire hotarul său, pentrucă le sânt sfintei mânăstiri vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceia, au avut pâra sfânta mânăstire cu Cârștian spătar înaintea domniei mele. Și așa pâra Cârștian spătar că este dedină a socrului său Staico vornic acest mai sus zis sat Celei. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am cercetat domnia mea cărțile vechi care sunt ale sfintei mânăstiri de demult, încă din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul, încă și dela Basarab voevod. Inșă au fost cotropiți de Staico vornic, care a luat mai sus zisul sat Celeiul cu sila și fără drept, fără voia nimănui, din zilele lui Radul voevod Călugărul. Deci a rămas Cârștea mare spătar de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele.

De aceia, i-am dat și domnia mea sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie satul Celei de ocină și de ohabă, iar domniei mele veșnică pomenire și de întărire sfintei mânăstiri și hrană fraților care trăesc în sfântul lăcaș și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Barbul mare vistier și jupan Badea mare paharnic și jupan Gherghe, fratele lui Toma banul, <comis> și jupan Conda mare stolnic și jupan Dragomir mare postelnic și jupan Rădici mare portar. Ispravnic eu, Vintilă mare vornic.

Și am scris eu, Badea, fiul popii din Lipărești dela râul Ialomița, în cetatea București, luna Mai 27 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 501.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig.

1545 (7053) Mai 27, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeceștii mănăstiri numită Bistrița, unde <este> hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitei ei uspenii și cinstitului și preasfințitului părintelui egumen Onofrie și proegumenilor și preoților și starceților¹⁾ și diaconilor și tuturor fraților cari trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri Celciul tot și cu tot hotarul și cu gârlele Cușmița și Seliștioara, toate și cu tot hotarul și cu toate scliștele, oricâte scliști va avea, pentru că aceste mai sus zise ocine au fost date și dăruite la sfânta mănăstire de alți domni cari au fost îninata noastră. Și am aflat domnia mea și am citit domnia mea și cartea răposatului Vlad voevod și am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni care au fost cârmuitoarii Țării Românești.

Astfel, am dat și domnia mea mai sus zisei sfinte mănăstiri numită Bistrița, ca să fie fraților de hrană, iar domniei mele și părintelui domniei mele de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul pârcaș și Barbul vistier și Căstian spătar și Conda stolnic și Badea paharnic și Gherghi comis și Dragomir mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Eu, Crăciun, am scris în cetatea numită București, luna Mai 27 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 502.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

1545 (7053) Mai 28, București.

† Din mila lui Dumnezeu, <Io> Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul prea marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Glăvaciov, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria <și> slăvitei ei blagoveșterii și cinstitului părinte egumen ieromonah Sava și tuturor sfinților și dumnezeceștilor călugări cari trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie satul Călineștii, însă jumătate ocină, de pretu-

¹⁾ călugări bătrâni.

tindeni, cât este hotarul Călineștilor și morile și viile, pentrucă s'a ridicat Cărstian vornic de a schimbat cu jumătate din Cernătești, încă din zilele lui Vladul voevod Călugărul.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să ție <sfânta> mănăstire Călinești jumătate și morile <și> viile care sunt pe acea jumătate. Și nimeni să nu cuteze să-i turbure și nici să-i supere cu ceva, ci <călugării să fie volnici> singuri să-și ocârmuiască, cât <este> partea lor mai sus scrisă.

De aceia, am dat <și domnia mea sfintei mănăstiri mai> sus scrisă și tuturor fraților <care trăesc întru Hristos, ca să le fie de ocină> și de ohabă <și de nimeni> neatins în veci, după spusa domniei mele.

<Iată și> martoti punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și Radul Pașadie fost paharnic și jupan Vlaicul părcălab și jupan Dragomir mare postelnic și Cărstian spătar și Barbul mare vistier și Conda stolnic și Șteful sulger și Oprea medelnicer și Gherghe comis și Radul și Todosie postelnici. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Am scris eu, Oancea diac, în cetatea București, luna Mai 28 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S. I., nr. 505.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1848.

334

1546 (7053) Mai 28, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numite Glăvăciiov, unde este hramul și lăcașul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și slăvitei ei blagoveștenii și cinstinului părinte egumen ieromonah Sava și tuturor sfinților și dumnezeceștilor călugări, care trăesc în acel sfânt lăcaș, ca să le fie, oricât va fi la Neagra partea dreaptă a Țigănușei, de peste tot, oricât este hotarul Neagrăi, pentrucă au fost ale Țigănușei, veche și dreaptă ocină, dedină. Încă a dăruit și a dat Țigănușa acea ocină de mai sus sfintei mănăstiri, încă din zilele lui Radul voevod care a pierit la Râmnic.

Iar când a fost acum, nepoții Țigănușei, ei s'au ridicat și au venit înaintea domniei mele și așa au pârît înaintea domniei mele că Țigănușa nu a dat de bunăvoie, ci sfânta mănăstire a cotropit după moartea Țigănușei. Și au luat lege dinaintea domniei mele, 12 boieri. Și n'au putut jura, ci au rămas

nepoții Țigănușei de lege dinaintea domniei mele. De aceea, am cercetat și am căutat și am aflat cu cinstiții dregători ai domniei mele că Țigănușa a dat de bunăvoie sfintei mânăstiri și s'a călugărit și a fost îngropat în sfânta mânăstire.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri și dumnezeeștilor călugări, ca să fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Aceștia sunt martorii pe care îi punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul Pașadic fost paharnic și jupan Vlaicul pârălab și jupan Barbul mare vistiier și Cărstian mare spătar și Conda mare stolnic și Șteful mare sulger și Oprea medicel-nicet și Gherghe comis și Radul și Teodosie postelnici. Ispravnic Dragomir mare postelnic.

Am scris eu, Oancea diacon, în cetatea București, luna Mai 28 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 504.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1752.

335

1545 (7053) Mai 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeeștii mânăstiri numite Bistrița, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria, cinstitei și slăvitei uspenii, cinstitului și preasfîntitului părintele egumen ieromonah Onofrie și proegumenilor și preoților și stareților *) și diaconilor și tuturor fraților cari trăiesc în acel sfânt loc, ca să le fie satul Bogdănești tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Încă a fost dat și dăruit la sfânta mânăstire de alți domni și de Vlad voevod Călugărul și de Danciul comis, pentru că acel sat mai sus zis Bogdănești tot a fost al lui Vâltur, veche și dreaptă ocină și dedină.

Astfel Vâltur l-a dat de a sa bună voie acel sat Bogdănești lui Danciul comis pentru un cal bun pe care l-a prăpădit și l-a omorât și calul a fost al lui Vlad voevod Călugărul; astfel a stat să-și piardă capul său Vâltur. Iar el însuși și-a plătit capul cu acel sat Bogdănești.

Iar după aceea, au avut călugării și părintele egumen dela Bistrița pâră cu Ban înaintea domniei mele. Și așa pâră Ban înaintea domniei mele ca să ia satul Bogdănești. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat cu toți

*) călugări bătrâni.

cinstiții vlastelini ai domniei mele și am aflat domnia mea că Ban nu a avut niciun amestec cu satul Bogdănești, ci am aflat domnia mea că este dedina lui Văltur, de a dat și a înfrățit Văltur pe Danciul comis, iar jupan Danciul comis, el singur a dat și a dăruit la sfânta mânăstire de la Bistrița, ca să-i fie de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Barbul vistier și Cârștian spătar și Badea paharnic și Coanda stolnic și Gherghi comis și Dragomir mare postelnic, Ispravnic Thodor logofăt.

Eu, Crăciun, am scris în cetatea numită București, luna Mai 30 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 505.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1795.

336

1545 (7053) Iunie 1, București.

† Am ascultat preasfânta Scriptură care spune că fericit este cel ce petrece întru înțelepciune, dar nu este mai bun decât acel ce se teme de Dumnezeu, precum în Pilde vorbește: «Începutul înțelepciunii este teama de Dumnezeu, pentru că unde este teama de Dumnezeu, acolo sunt toate bunătățile». Cel ce se teme de Dumnezeu urăște relele, ci întru totul năzuește spre faptele bune. Care bunuri, ni se cuvine nouă a spune? Acela pe care le spune gura precurată și cinstită a domnului: «A iubi pe Dumnezeu din tot sufletul și din toate puterile tale, deasemenea și pe aproapele său» și celelalte. Și precum atotsfântul duh spune, prin gura lui David, că: «Indulcește-te întru Dumnezeu și-ți va da ție rugăminta inimii tale». Căci care este mai mare îndulcire decât această dulceață dumnezeiască? Pentru că dulceața dumnezească înseamnă să năzuim cu dragoste din inimă către dumnezeu, sfințitele hramuri și de acolo să tragem îndulcirea dumnezeiască ca dintr'un izvor de mântuire, care este sănătate sufletească, împreună și cu cea trupească. Dacă însă acestea sunt bune, cu atât mai mult este folositor a ridica și a înfrumuseța atotcinstitele și sfințitele hramuri.

De aceea, iată eu, întru Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și de Hristos iubitorul, Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, stăpânind țara Ungrovlahiei și al părților de peste munți, Amalășului și Făgărașului herțeg, am binevoit cu a mea bunăvoință și cu inima curată, ca să proslăvesc pe cel care m'a proslăvit pe mine, domnul Dumnezeu și mântuitorul nostru, Iisus Hristos și atotcinstita și preaneprihănită lui maică, născătoare de Dumnezeu și pururea

fecioară Maria, am văzut marea sânguină către atotcinstitul hram care este intru numele atotcinstitei uspenii a preasfintei născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria, cu câtă dragoste de osteneală s'au străduit bunii și credincioșii și precinstiți vlastelini, jupan Barbul ban al Craiovei și frații săi jupan Pârful mare vornic și jupan Danciul mare armaș și jupan Radul și au ridicat din temelie atotsfințitul mai sus zisul hram pe râul numit Bistrița și l-au înfrumusețat precum se cuvine și i-au dăruit satele anume: Plăviceni pe Șoaș cu tot hotarul și viile și cu zeciuală din vinărici, cât se cuvine și viile dela Râmnic și cu locul cât îl au; și Gândeni și Vădastra, pe care au cumpărat-o dela Vladul pentru 15.000 aspri; și pe câmp, unde se chiamă Vișina, pe unde au fost fătăciunile Vădăstrenilor. Și Potclul cu Balta Albă și jumătate din Celeiu cu Siliștioara, pentru că au fost cumpărate pentru 5000 aspri și pentru 300 de oi și pentru 6 boi și pentru 2 cai buni. Și Pârăul tot și Tupșa și Jupâneștii toți și Răzlovul și obârșia Deșului ¹⁾ și Răchita și Mălenii și Gura ²⁾ Comăștenilor și Mălurenii toți și Bogdăneștii dela Codmeana toți și Milostea toată și dela Sârbești partea lui Dan și jumătate din Băbeni și jumătate din Tismana și Târșa cu tot hotarul.

Și încă a dăruit băncasa cea bătrână, la moartea ei, un sat care i-a fost de zestre, anume Strocștii toți.

Și încă a dăruit jupan Stroe, fratele lui Bădică, la moartea lui, Mușcelul ³⁾ tot.

Și încă au cumpărat călugării niște mori dela Vulpeni, pentru 5500 aspri. Și încă și morile care sunt pe râul Doamnei, care se chiamă Crângure și cu câtă ocină au în jurul morilor.

Și Ațigani, anume: Bordea cu copiii săi și Curchi cu copiii săi și Pătru cu copiii săi și Iova Sârbul cu copiii săi și Ianul cu copiii săi și Riciaie cu copiii săi și Lupșe cu copiii săi și alt Iova cu copiii săi și Miia cu copiii săi și Caleca cu copiii săi și Danciul z'ătarul cu copiii săi.

Și încă a dăruit banul cel bătrân Ațigani care se cheamă Meleștii, anume: Danciul cu copiii săi și Radoni: cu copiii săi și Aricea cu copiii săi și Mircea cu copiii săi și altă Ațigancă anume Dobra cu fiii săi.

Și încă au dăruit jupanita banului, jupanita Neagoslava, Ațigani anume Corunga cu copiii săi și Gobița cu copiii săi.

Acestea toate le-au adăugat mai sus zișii vlastelini.

Și încă a dăruit Staico logofăt o vie dela Căzănești, ca să fie a sfintei mânăstiri, încă din zilele lui Vlad voevod cel bătrân.

De accia și domnia mea am dăruit toate acestea mai sus scrise atotsfintei mânăstiri.

¹⁾ « obârșia Deșului », așa în orig.

²⁾ « Gura » așa în orig.

³⁾ « Mușcelul » așa în orig.

Și încă a dăruit domnia mea, ca și domni de mai înainte, care au fost înaintea domniei mele, cășăritul din județul Vâlcea oricât este hotarul județului Vâlcea.

Toate acestea de mai sus le-am dăruit sfintei mânăstiri, ca să fie de ocină și de ohabă, cât va trăi domnia mea și cât vor trăi fiii domniei mele, ca să fie spre întărirea sfintei mânăstiri și dumnezeieștilor călugări și rugătorilor, părintelui egumen ieromonah chir Onofrie și nastavnicilor cari vor fi după aceștia și tuturor celor întru Hristos frați, să le fie pentru hrană, nouă și părinților noștri spre veșnică pomenire și celor care vor fi după aceștia, copiilor noștri și rudelor.

De aceia, cu aceste mai sus zise sate, nimeni să nu se amestece, pentrucă domnia mea le-am slobozit de toate slujbele și dăjdiile, afară de dare și de oaste, iar alta orice se cuvine dela acele sate, toate să fie ale sfintei mânăstiri, sau grâne, sau vin, sau stupi, sau orice alta, sau gloabe; niciunul dintre slugile și dregătorii domniei mele și cei trimiși după milosteniile și pentru treburile domniei mele, să nu cuteze să ia ceva din acele mai sus zise sate mânăstirești, ci să se amestece egumenul cu trimișii lui cu acele sate. Și cât le va fi nevoie, după lege să-și ia dela dânsule, iar alta nimic, nici pentru un lucru, să nu le turbure, pentrucă cine s'ar încumeta dintre dregătorii și slugile domniei mele să-i supere cu ceva, iar unul ca acela va primi mare rău și urgie dela domnia mea, ca un necredincios și călcător și bațjocoritor al acestui atotcinst hrisov dăruit de noi, pe care l-am dat pentru întărirea tuturor acestora mai sus zise.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Vlaicul pârcălab și jupan Radul Pașadia paharnic și jupan Cârștian mare spătar și jupan Barbul mare vistier și jupan Badea paharnic și jupan Gherghe mare comis și jupan Conda mare stolnic și jupan Dragomit mare postelnic.

Și eu, Nan cel Gros, am scris în cetatea de scaun București, luna Iunie ziua 1, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 506.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1795.

337

1545 (7053) Iunie 6.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, anume Cană și cu frații săi, anume Capotă și Gonțea și Stoia și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Negușina jumătate, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă

din zilele răposatului Dan voevod; și au curățat cu securca și cu sapa și cu focul în pădurea deasă și tare.

Iar după aceea, a avut Cană pâră înaintea lui Radul voevod Călugărul cu fratele său Stoia, pentru ocină. Și Stoia a luat lege, 12 boieri, înaintea lui Radul voevod; și acei 12 boieri i-au ales și i-au dat lui Stoia ocina, din jumătate din Negoșina, a treia parte. Iar după aceea, Stoia, el și-a vândut acea ocină fratelui său Cană, pentru 4000 aspri, pe acele vremuri de foamete.

Și iarăși să le fie, lui Cană și lui Gâciul ocină, funia lui Puișăț toată din Negoșina a patra parte, pentrucă au cumpărat-o dela Puișăț, pentru 2500 aspri. Iar după aceea, Gâciul, el a înfrățit pe Cană pe ocina sa dela Gonțea, în zilele răposatului Basarabă voevod, pe jumătate.

Iar după aceea, au avut Cană și cu ceata lui pâră înaintea domniei mele cu Crăeștii. Și au luat Cană și ceata lui lege, 12 boieri, înaintea domniei mele, ca să jure că este jumătatea lor. Iar acei 12 boieri nu au jurat, ci i-au împăcat ca să ție Cană cu frații lui jumătate din acea ocină care este mai sus scrisă, pentrucă le este dreptă dedină, iar Crăeștilor ¹⁾ le-au ales acci 12 boieri, ca să ție a patra funie din Negoșina. Și s'au întocmit și înaintea domniei mele de a lor bunăvoie, așa precum îi întocmiseră și acei 12 boieri.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea slugilor domniei mele mai sus scrise, ca să le fie ocină de obabă, lor și fiilor lor și nepoșilor și strănepoșilor lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă vornic și jupan Radul mare logofăt și Cârștian spătar și Barbul vistier și Badea paharnic și Cânda stolnic și Gherghe comis și Dragomir mare postelnic. Ispravnic Cârștian spătar.

Scris Iunie 6 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 507.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1852-

338

1545 (7053) Iunie 16.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Badea pârăcalab, ca să-i fie toate averile lui, satele și Așiganii, oricât se va alege partea lui toată și de pretutindeni, pentrucă îi sunt vechi și drepte averi și de moștenire.

¹⁾ « Crăeștilor » așa în orig.

Iar după aceea, a venit dregătorul domniei mele, care este mai sus scris, înaintea domniei mele, cu jupanița sa Caplea, de a întocmit averile sale, ca după moartea lui, dacă se va mărita jupanița Caplea, iar ei să-i fie din averile lui Badea satul Elhovețul și trei sălașe de Așigani; și dacă va ședea jupanița Caplea cu curăție, iar el i-a dat și i-a dăruit toate averile lui, fie puțin, fie mult, jupaniței lui, Caplea, ca să se hrănească în timpul vieții ei, iar altul nimeni să nu aibă niciun amestec peste satele și peste Așigani și peste toate averile lui Badea.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Caplea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Staico stolnic și Badea paharnic și Diicul comis și Stan mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în luna Iunie 16 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 509.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

339

1545 (7054) Septembrie 14, București.

† Cu mila lui Dumnezeu, creștinul Mircea vodă, domnul a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radu vodă. Dat-au dumncalui această poruncă a dumnisale lui Stan cu feciorii lui, ca să aibă moșia la Sorești, din moșia Stancăi a treia parte, pentrucă o au cumpărat drept un cal și drept 200 de aspri.

Și iar să aibă Dragoș cu feciorii lui moșie la Sorești, din moșia lui Cărlig, a treia parte, pentrucă o au cumpărat drept 2 boi și drept 200 de aspri.

Și iar să aibă Budul și cu fie-sa Stanca moșie la Gârbovi și la Frăsinet ale lor părți, oricâtă să va alége, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie și de baștină.

Iar după aceea, au venit Budul înaintea domniei-sale de s'au înfrățit cu fie-sa Stanca pe ale lor moșii ce sânt mai sus zise și preste toate ale lor ocine, ca după moartea lui nimeni să nu aibă niciun amestec < să nu aibă >, ci toate să fie ale fie-sa ce e mai sus zisă.

Și iar Budul să fie slobod și în pace de Manea vornicul, pentrucă s'au plătit moșia lui cu 350 de aspri de cătră Manea vornicul. Și dumnisale i-au dăruit < cal >.

P<entru> acéia, au dat și domnia sa, < ca să fie > acele moșie ale lor ohabnice și stătătoare ale lor, feciorilor, nepoților și strănăpo<ților> și de cătră nimeni să nu să clătească, după zisa dumnii sale.

Și mărturii au pus domnia sa pe: jupăn Vintil mare vornic și jupăn Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Gherghe comisul și Șteful stolnicul și Badea păharnicul și Pană ¹⁾ postelnicul. Și <ispravnic> Radul mare logofăt.

O au scris în scaun, în București, Septemvrie 14 zile, leat 7054 <1545>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 511.

Trad. rom.

340

1545 (7053) Septembrie 24.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstiților dregători ai domniei mele, jupanului Radul mare logofăt și cu frații săi, jupan Pârvul pârcălab și jupan Vladul comis și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Voinigești, partea lui Radul logofăt din Râmnic, toată și cât a cumpărat de peste tot din Voinigești, pentru că a fost dinainte vreme a lui Radul mare logofăt și cu frații, veche și dreaptă ocină și dedină. Iar ci, în zilele lui Radul voevod, au pierdut acea mai sus zisă ocină, pentru că a răiat Radul voevod pe părintele lor, Tudor logofăt.

Iar după aceea, domnia mea am miluit pe boierii care sunt mai sus scriși cu acea mai sus zisă ocină, pentru că au dobândit-o cu dreaptă și credincioasă slujbă față de domnia mea. Iar Radul din Râmnic a pierdut-o cu rea hiclenie față de domnia mea.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Radul mare logofăt și cu frații săi, jupan Pârvul pârcălab și jupan Vladul comis, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni ncatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Șteful stolnic și Badea paharnic și Gherghe comis și Stan mare postelnic. Ispravnic..... ²⁾.

Am scris eu, Spătă, în luna Septembrie 24 zile, în anul 7053 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 512.

Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Anul este socotit dela Ianuarie, deoarece în Septembrie 1544 nu domnia încă Mircea Ciobanul.

¹⁾ în loc de « Stan ».

²⁾ loc alb în orig.

<1545 — 1547> Octombrie 4.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri ce să chiamă Govora, unde iaste hramul sfintei și cinstitei ei adormiri, ca să-i fie ei în Pitești una ocină în oraș, unde s'au ales ocină a domniei mele și loc de grădină și de livade și vad de moară, pentrucă am dat și am miluit domnia mea sfântă mânăstire cu acest locu, precum au miluit și cei mai denainte domni, alte mânăstiri.

Așijderea am dat și am miluit și domnia mea și am adaos acéste locuri, ca să fie de întărire sfintei mânăstiri și fraților ce lăcuescu în sfânta mânăstire de hrană, iar mie și părinților domniei mele vecinică pomenire.

Pentru aceia, am dat domnia mea, ca să-i fie moșie ohabnică și de nimene nezăticită, după zisa domniei mele.

Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Radul, carele am scris, Octomvrie 4 zile, leat 7051 <1542>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 463, f. 137

Trad. rom.; altă trad. în ms. 447, f. 329 și ms. 234, f. 357 v.

Datat din domnia lui Mircea Ciobanul și după Radu mare logofăt.

1545 (7054) Noembrie 4, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Danciul pârčalab și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Dobrușa, a treia parte de pretutideni, precum a ținut și mai înainte, pentrucă Staico vornic a pierdut-o cu rea hiclesie față de domnia mea și boierul domniei mele care este mai sus scris a dobândit-o cu slujbă dreaptă și credincioasă față de domnia mea.

De aceia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda mare vistier și Iarciul¹⁾ mare spătar și Șteful stolnic, Badea paharnic și Gherghe comis și Stan mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

¹⁾ în loc de «Barbul».

Am scris eu, Vișul scriitorul, în cetatea de scaun București, luna Noembrie 4 zile, anul 7054 <1545>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Vicroș, nr. 479, f. 17.

Copie slavă.

Cu o trad. rom. din 1859, la Arh. St. Buc., S. I., nr. 513.

343

1545 (7054) Decembrie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Preda postelnic și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie satul care se chiamă Gura Dâlgei tot, cu tot hotarul și cu toate seliștele, oricât a ținut Ghiura logofăt, tatăl lui Preda postelnic, pentru că acest sat mai sus zis a fost veche și dreaptă ocină și dedifă a lui Ghiura logofăt și miluit de Vlăduță voevod.

De aceia și domnia mea am dat și am miluit pe jupan Preda postelnic cu acest sat mai sus zis, Gura Dâlgei, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Șteful stolnic și Gherghe comis și Badea Zemlău paharnic și Stan postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Vâlcul din Pogonești diac, care am scris în cetatea București, în ziua sfântului Nicolae, luna Decembrie 5 zile, dela Adam până acum curgători ani 7054 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., 514.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Data 5 Decembrie nu corespunde cu sf. Nicolae. Am preferat data sărbătorii.

344

1545 (7054) Decembrie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Șerban, ca să-i fie ocină în Bunești, pentru că îi este veche ocină, dedină.

Iar după aceia, a venit Șerban înaintea domniei mele, de a dat și a înfrățit pe sluga domniei mele jupan Vâlcul logofăt pe partea lui de ocină și din sat și

din câmp și din pădure, peste jumătate, de a lui bunăvoie, ca să fie peste mai sus zisa ocină doi frați. Și domnia mea le-am iertat calul.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Jupan Vintilă vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Șteful stolnic și Gherghie comis și Badea paharnic și Stan mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Vladul scriitorul, al lui Ilea, în cetatea de scaun București, luna Decembrie 9 zile, în anul 7054 <1545>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 315.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

345

1546 (7054) Ianuarie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Efrem dela mănăstirea numită Cozia, ca să-i fie ocină în Liești, din partea lui Ivan jumătate și să-i fie la munte din partea lui Ivan jumătate, însă muntele se chiamă Lupești.

Iar după aceea, Ivan și-a pierdut capul și averile sale, pentru că Ivan s'a ridicat domn, iar Radul voevod l-a prins și i-a tăiat capul și cu averile lui a miluit pe slugile domniei mele¹⁾ Cărstocea și Danciul Mureșanul.

Iar după aceea, au venit Cărstocea și Danciul Mureșanul înaintea domniei mele, de s'au întocmit cu părintele egumen Leontie dela Cozia, pentru acea ocină, de i-au vândut-o, pentru 1700 aspri.

Iar după aceea, a avut părintele egumen Efrem <pără>²⁾ cu fiul lui Ivan Vizeure. Și așa pâra fiul lui Ivan Vizeure că au cotropit călugării dela Cozia. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți dregătorii domniei mele și am aflat domnia mea că și-a pierdut Ivan Vizeure averile sale cu rea hiclesie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

¹⁾ în loc de « lui ».

²⁾ omis în text.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Șteful stolnic și Badea paharnic și Gherghe comis și Stan mare postelnic.

Scris luna Ianuarie 10 zile, în anul 7054 <1546>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712, f. 394 v.

Copie slavă.

346

1546 (7054) Ianuarie 29, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Toader cu fiii lui, oricâți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mileștii de Jos, partea lui Negoit toată și în Mileștii de Sus, partea lui Negoit jumătate, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, deoarece a cumpărat-o de la Negoit, pentru 600 aspri gata.

Iar după aceea, iarăși au cumpărat Căzan și Toader la Mileștii de Sus partea Ancăi, toată, oricât se va alege, pentru 200 aspri gata. Și domniei mele i-au dat un cal pentru amândouă părțile.

Pentru aceea, le-am dat și domnia mea slugilor domniei mele, care sunt mai sus scrise, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea toți cinstiții dregători ai domniei mele: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Conda mare vistier și jupan Vlaicul mare armaș și Gherghe mare comis și Barbul mare spătar și Stan mare postelnic.

S'a scris în luna Ianuarie 29 zile, în scaunul București 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/179.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

347

<1546> Aprilie.

† Scrie jupan Dumitru mare ban al Craiovei această carte a mea acelui om anume Stanciul din Crasna, ca să fie volnic cu această carte a mea să fie partea de ocină a fratelui său Arca din Crasna, toată, pentru că el a pierdut partea lui de ocină, deoarece i-a dat jupan Dumitru mare ban 600 de slănini, ca să le vândă la Hăteșani și în țară, iar Arca a rămas în fața marelui ban și n'a putut să-și dea socoteala acelor slănini în niciun chip. Astfel, banul, el a trimis pe slugile sale

ca să prade pe Arca pentru acele slăhini. Iar după aceea, Arca nu a avut avere ca să împlinescă suma asprilor, ci au luat dela fratele lui, Stanciul, 17 vaci și 1500 aspri gata.

De aceea, să aibă voc Stanciul, cu această carte a mea, să-i ție partea lui de ocină din Crasna, pentru cheltuiala pe care a dat-o pentru fratele său Arca.

Iar tu, Arco, dacă ți se va părea cu strâmbătate, iar tu să înapoiezi toate, până la un fir de păr din cap, fratelui tău Stanciul, atunci să-ți ții partea ta.....¹⁾

Scris în Aprilie .....¹⁾

Acad. R.P.R., XC/9.

Orig. slav, hârtie, partea de jos lipsă.

Datat după hrisovul din 30 Iunie 1546, cu acelaș conținut.

348

1546 (7054) Aprilie 8.

7054 <1546> Aprilie 8.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domniia mea această carte a domnii mele Harișanilor câți sânt judeci, ca să le fie lor Hareșul tot, cu tot hotarul pre bătrânile hotară, ca să să știe hotarul: din Lăcșor pe slemca²⁾ Pleșilor în jos pă slemea Pleșilor și pe Mlaca Stani, dé colea în jos până în gruiul hotarului, dé colea în jos, pă bătrânul hotar, pă vâlceaoa Vărtoapelor și pă vâlceaoa Colnicilor și până în Condea la Piatra Mare și la gruiul Căpățanii și pre slemca Lazului până în măgurelile Lazului și până în piatra Neniului dvornic și pă șăsul pădurii Coruții și până în secătura Monii și de acoloa drept la Plăișor.

Pentru că a lor este bătrână și dreptă ocină și moșie, ce au fost înpresurată dá satul cetății Poenarul, dá Căpățineni și dá Cheeni, însă din vremea care i-au prins Stroi spătar și doamna Băsărăboae. Iar după aceea, oameni ce zic mai sus, Arășani, au venit înaintea domniei mele dá ni s'a jăluit; și au scos cartea răposatului Laută³⁾ Băsărăb voevod și o am citit-o și am adevărat domniia mea cum că iaste a lor bătrână și dreaptă ocină și moșie, prin hotarale ce scrie mai sus.

Drept aceea, am dat și domniia mea Arcșanilor, ca să le fie lor moșie ohabnică, lor și feciorilor lor și nepoților și strenepoților și între dânșii zarvă ca să nu mai fie, ci lăsari în pace și neclătit să fie, dupe zisa domnii mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ culmea

³⁾ în loc de « Laiotă ».

Iară și mărturii: jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Udrea *mare* log. și Barbul vist., Badea comis și Badea păharnicul și Boloșan stolnic, Dragomir *mare* post. și ispravnic Țintea armaș.

Și eu Niagoc ce am scris.

Arh. St. Buc., Suluri 37, nr. 4.

Copie rom.

Divanul corespunde anului 1545.

349

1546 (7054) <Mai — Iunie>, Buceurești.

Hrisovul răposatului Io <Mircea>¹⁾ voevod pentru moșia Negovani, dela leat 7054 <1546>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod, fecior marelui și precununului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintii mănăstiri Drăghiceștii, unde iaste hramul arhistrătig Mihail și Gavril și cuviosului egumen și altor părinți ce să află lăcuiitori într'acest sfânt lăcaș, ca să ție moșie în sat în Negovani, toată, câtă să va alege partea sfintii mănăstiri, du peste tot hotar, pentru că au fost moșie veche și dreaptă de moștenire a sfintei mănăstiri.

Iar după aceea, având sfânta mănăstire judecată înaintea domnii mele cu Gheorghe și cu Lungaș, pentru acest sat ce iaste mai sus zis, Negovani; și așa pârăia Gheorghe și Lungaș, zicând înaintea domnii mele, cum că n'au fost închinat acest sat ce s'au zis mai sus moșii lor de bunăvoie, ci l-au fost luat Drăghici vornecul în silă. Intr'aceia, domnia mea am judecat împreună cu toți cinstiții boiarii domnii mele și am căutat și cărțile lor, încă dăni zilele răposatului Radului voevod Călugărul și am aflat domnia mea pă cum au fost închinat acci oameni Gheorghe și Lungaș acel sat ce s'au zis mai sus Negovani de a lor bunăvoie. Și au rămas Gheorghe și Lungaș de lege dennaintea domnii mele și dennainte tuturor boiarilor domnii mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea, precum și alți domni ce au fost maddenainte vreme, ca să ție sfânta mănăstire cea moșie ohabnică, să fie de întărire și dă hrana părinților acci sfinte mănăstiri și domnii mele vecinică pomenire, până când va sta sfânta mănăstire, de nimeni neclătit, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Vintilă *mare* vornic și jupan Radul *mare* logofăt și jupan Barbul *mare* vistier și jupan Badea *mare* peharnic și jupan Gheorghe *mare* stolnic și jupan Dragomir *mare* postelnic.

Și am scris eu, Părvul logofăt, în scaunul Bucureștilor.

Arh. St. Buc., Condica mării Mărgineni, nr. 454, f. III—III v.

Trad. rom.

Data lunilor după divan.

¹⁾ loc alb în text.

1546 (7054) Mai 29, Bueurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea <voevod și domn> a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă <a domniei mele> boierilor domniei mele, jupanului Vlaicul vistier și cu fiii săi și jupanului Bratul și cu fratele său Vlaicul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie Țigăneștii toți, cu tot hotarul, <pentru că> le este dreaptă ocină, de dină încă dela bătrânii domni și cumpărată cu <banii lor drepti>.

Iar după aceea, au avut pără boierii domniei mele mai sus scriși cu Mihnea...¹⁾ cumpărată de bunicul...¹⁾ lui Vlaicul și al lui Bratul...¹⁾. Iar Frăcea, părintele lui Mihnea, el a lepădat 500 aspri în silă și fără dreptate...¹⁾ au jurat în fața lui Vintilă voevod. Iar Vlaicul și Bratul au pârît că au jurat...¹⁾ și au luat satul cu lege dela Mihnea.

Iar întru aceasta, domnia mea am judecat și am cercetat cu tot sfatul domniei mele și au avut pără și în fața domniei mele cu frații lui Mihnea, Radul și Vladul. Și astfel am aflat domnia mea că au jurat și în fața lui Radul voevod cu 12 boieri, peste tot fac 24 de boieri. <Și le-au dat Țigăneștii> toți cu tot hotarul, precum fusese și mai înainte, lui Vlaicul și lui Bratul și cu fratele lui; și au rămas de lege dinaintea domniei mele frații lui Mihnea.

De aceea, le-am dat și domnia mea jupanului Vlaicul vistier și jupanului Bratul și fratelui său Vlaicul și cu <fiii lor>, ca să le fie de ocină și de ohabă și lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă vornic și jupan Cârștian spătar și Barbul vistier și Gherghe comis și Oncea <paharnic> și Conda stolnic și Dragomir postelnic. Și ispravnic eu, Theodor logofăt.

Și cu, Țalapi dela Isvor, am scris în minunata cetate București, luna Mai 29 zile, în anul 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 517.

Orig. slav, hârtie, foarte rupt și șters, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1851.

<1546> Iunie 17, Bueurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Da domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Duma vornic și lui Danciu și Frija și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Mârșa, oricât se va alege, fiindcă este a lor veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, au avut pâră înaintea domniei mele cu Măldăreștii pentru un hotar. Astfel pârau Măldăreștii că nu este hotarul pe Valea Crușovului. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut și am citit cartea răposatului Basarab voevod; și am aflat domnia mea că este hotarul pe Valea Crușovului. Și încă am dat domnia mea Măldăreștilor lege, 24 de boieri, să jure că nu este hotarul pe Valea Crușovului. Și ei în nici un fel n'au putut să-i aducă ci, au rămas Măldăreștii de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Duma vornic și lui Danciu și Freja . . .¹⁾ ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori: . . .¹⁾ mare vornic și jupan Radul <mare> . . .¹⁾ comis și jupan Radul postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Scris în București, luna Iunie 17.

<Io Mircea> voevod, din mila <lui dumnezeu, domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 535.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Datat după divan.

352

1546 (7054) Iunie 22, București.

Cu mila lui dumnezeu, Mircea voevod domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și bunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, boiarului jupan Dumitru logofăt și fiilor lui, câți dumnezeu le va da, ca să-i fie lui ocină în Poganu <din> jumătate, a patra parte, precum au cumpărat-o jupan Dumitru logofăt, dela jupâneasa Neacșa și dela feciorii ei, Dan și Comnu și dela fie-sa Negrita, drept aspri 1003.

Pentru acéia, am dat domnia mea boiarului domniei mele jupan Dumitru logofăt, ca să-i fie lui ocină ohamnică și fiilor lui, nepoților și strănepoților, de nimini zăticită, după zisa domniei mele.

La aceasta și mărturii am pus domnia mea: pan Vintilă mare vornic, pan Radul mare logofăt și Stan mare ban dela Craiova și Barbu spătar și Chirca

¹⁾ loc rupt în orig.

mare vistier și Ștefu stolnic și Gherghic comis și Badé paharnic, Radul mare postelnic.

Și am scris eu, Stoica, în București, Iunie 22 zile 7054 <1546>.

Arh. St. Buc., Condia ep. Râmnic, nr. 707, f. 300.

Trad. rom.

353

1546 (7054) Iunie 30.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii lui, oricâți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Crasna, partea fratelui său Arca, toată, oricât se va găsi din câmp și din pădure, pentru că i-a luat jupan Dumitru mare ban al Craiovei lui Stanciul pentru fratele său Arca, 17 vaci mari și 1500¹⁾ aspri gata, pentru că i-a dat dregătorul domniei mele Dumitru mare ban în mâinile lui Arca 600 de slămini ca să le vândă la Târgul Jiului, la Hăteșani și la oameni dela țară. Iar după accia, când a fost să dea Arca socoteală în fața lui Dumitru ban, iar lui i-au lipsit mulți aspri. De accia, dregătorul domniei mele care este mai sus scris, el a trimis pe armașii lui de au luat averile lui Arca și averile fratelui său Stanciul.

Iar după accia, Stanciul, el a venit în fața domniei mele, de sau plâns că i-a luat averile lui drepte pentru fratele său. Iar domnia mea am cercetat și i-am judecat cu dregătorii domniei mele. Și am dat domnia mea lui Stanciul, ca să fie toate părțile de ocină ale fratelui său Arca. Iar lui Arca, dacă i se va părca strâmb, iar el să-i înapoieze averile lui drepte.

De accia, i-am dat și domnia mea lui Stanciul și fiilor lui, ca să le fie de <ocină și> de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților <lor> și de nimeni neatins, după spusa domniei <mele>.

Iată deci și martori pune domnia mea: jupan Vintilă²⁾ mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Gherghie mare vistier și jupan Barbul mare spătar și Șteful stolnic și Diicul comis și Badea paharnic și Pâr vul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

S'a scris în luna Iunie 30 zile, în anul 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XC/8.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ cifra anilor adăugată cu altă cerneală.

²⁾ pasagiul dela « Vintilă » până la sfârșitul documentului adăugat cu altă cerneală.

<1546 — 1547> Iulie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Matei dela sfânta mănăstire dela Tismana, ca să fie volnic să ție singur și să stăpânească satul numit Topești, pentru că este vechi și drept sat și dedină a sfintei mănăstiri.

Iar tu, Detco, să te ferești de acest sat al sfintei mănăstiri, să lași să-l ție în pace; iar dacă nu-l vei lăsa, iar tu multă, rea rușine vei primi dela domnia mea. Iar dacă ți se pare cu strămbătate, iar tu să vii să stai de față cu părintele egumen înaintea domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Stan mare ban.

S'a scris în luna Iulie 3 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 510.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1844.

Darat înainte de procesul pentru Topești, din 7 Mai 1548, când domnul dă câștig de cauză lui Detco.

1546 (7054) Iulie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele, fraților jupanului Vlaicul logofăt: Mihnea pârcălab și Badea sulger și nepotului lui Vlaicu logofăt, fiul lui Mihnea pârcălab, anume Vlaicul, ca să le fie ocină în Agești, jumătate din a patra parte, pentru că l-a așezat Barbul, fiul lui Agă, pe jupan Vlaicul logofăt peste jumătate din a patra parte, încă din zilele lui Radul voevod Călugărul, însă de a sa bunăvoie.

Și iarăși să le fie în Agești partea lui Stoica din Cotuști și a soției sale Dobra, oricât se va alege, toată, pentru că i-au dat-o Stoica și soția sa Dobra lui jupan Vlaicul logofăt, iarăși în zilele lui Radul voevod Călugărul, de a lor bunăvoie. Iar întru aceasta, jupan Vlaicul logofăt încă a și cumpărat acea ocină dela Stoica și dela Dobra, pentru 1000 aspri.

Astfel, după aceia, au avut părea frații lui Vlaicul logofăt înaintea domniei mele din partea lui Barbul, fiul lui Agă. Și așa pâra Barbul pe frații lui Vlaicul logofăt, ca să-i scoată de pe acea ocină mai sus zisă jumătate din a patra parte. Iar domnia mea am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am cercetat domnia mea cartea lui Radul voevod Călugărul; și am văzut

și am adevărat domnia mea că Barbul, fiul lui Agă, el singur, de a sa bunăvoie a așezat pe jupan Vlaicul logofăt peste jumătate din a patra parte din Agești. Și astfel a rămas Barbul de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jupanului Milnea și lui Badea și lui Vlaicul, nepotul lui Vlaicul logofăt, ca să le fie în Agești de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare ban al Jiului și Barbul spătar și Chirca vistier și Șteful stolnic și Badea paharnic și Gherghe comis și Radul mare postelnic. Ispravnic Barbul mare spătar.

Și eu, Ion, am scris în București, Iulie 5 zile, în anul 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 518.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

356

1546 (7054) Iulie 7, Buzău.

† Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul arhiepiscop chir Paisie dela Buzău.

† Scrie episcopia mea această carte mare a mea, ca să se știe că a dat și a miluit Țintea mare armaș această sfântă episcopie la moartea lui, cu toate părțile lui câte se vor alege, din satele numite Râhov¹⁾ și Cozleci, cu două mori și două sălașe de Ațigani și viile dela Bucov. Acestea le-a dăruit și le-a miluit Țintea la moartea lui. Iar el și-a spovedit păcatele sale episcopiei mele. Și i-am făcut lui zilele de pomenire care trebuiesc peste an și să fie scris numele lui în sfântul și marele jertfelnic la sfânta proscomidie. Astfel a miluit Țintea armașul, ca să fie pentru săturarea fraților și pentru întărirea sfintei episcopii, iar lui să-i fie spre veșnică pomenire.

De aceea și blestem a așezat cu gura lui, cu mare jurământ și strașnică legătura: dacă cineva va lăsa și va întări mai sus zisa întocmire, iar acelaia Dumnezeu să-i întărească trupul lui întru cele de acum, iar sufletul lui întru cele viitoare; iar dacă cineva va strica și nu va lăsa așa cum este mai sus scris, iar acelaia Dumnezeu să-i nimicească trupul lui și să fie blestemat de 318 sfinți părinți care a fost la Nicheja și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți Iudei cari au strigat asupra mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este în vecii vecilor, amin.

În anul 7054 <1546> luna Iulie 7 zile.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 519.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Alt orig. slav la Acad. R.P.R., CXXXVI/206.

¹⁾ în exemplarul dela Arhive «Ruhov», în cel dela Acad. «Râhov»

1546 (7054) Iulie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marchii Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mitropolii dela Târgoviște, ca să-i fie satul anume Aninoasa, care este lângă Târgoviște, precum i-a fost și dinainte vreme, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

De accia, i-am dat și domnia mea sfintei mitropolii care este mai sus scrisă, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori pune <domnia> mea: jupan Stan mare ban <al Jiului> și jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul <mare> logofăt și .....¹⁾ și Radul Pașadia...²⁾ și Dragomir postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica gramatic, care am însemnat în cetatea de scaun București luna Iulie 20 zile, în anul 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 520.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

Cu două traduceri rom., dintre care una din 1853.

1546 (7054) Iulie 25, Craiova.

† Jupan Teodosie mare ban al Craiovei scriu această carte a mea sfintei mănăstiri numită Bistrița, ca să-i fie satul anume Mușcelul de ocină și de ohabă, pentrucă acel mai sus scris sat, el a fost dat de mai înainte sfintei mănăstiri, încă de răposaii cari au fost înaintea noastră, de Bădica și de fratele său Stroc, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și fraților de hrană, iar lor de sfântă pomenire. Și s'au scris la sfânta proscomidie.

Iar întru aceasta, când a fost în vremea de acum, iarăși a venit Badea clucerul din Hotărani, de a dat și a dăruit el acel sat Mușcelul sfintei mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă.

Și oricine va strica această întocmire pe care el a întocmit-o în fața mea, să fie cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți cari au răstignit pe domnul nostru Iisus Hristos.

Și martori am pus: jupan Stoica ban și fratele lui, Preda stolnic și Tudor din Curtișoara și Dragul comis și Stănilav din Crețești și Nicola din Livezi și Verzea vâtaf.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Ivancea logofăt, care am scris în minunatul loc Craiova, luna Iulie 25 zile, în anul 7054 <1546>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 521.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1844.

359

1546 (7054) Octombrie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marchui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea din Hareș, cu ceata lui, <ca să-i fie> ocină în Hareș, cu frații săi și cu verii săi pe o funie și Ridiche cu frații săi și cu verii săi pe altă funie și Onceștii pe a opta funie, din funia lui Oprea și din funia lui Ridiche.

Și iar să fie Roșceștilor, lui Radul cu vărul său primar și lui Popa cu frații săi și cu unchiul său, să fie pe jumătate din funia Roșceștilor. Și Radul pe al șaselea ogor din jumătate din funia Roșceștilor, iar Dragolea să fie cu vărul său primar, cu Stanciul și cu Nan cu frații săi și Radul cu frații săi pe cealaltă jumătate, pentru că aceste mai sus zise ocine și averi, ele sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar apoi, au avut acești oameni toți și Oprea cu ceata lui pără înaintea domniei mele cu Cheianii și cu Căpățânenii, de pârau Cheianii și Căpățânenii că au cotropit Hăreșanii ocina domnească. Iar domnia mea am trimis pe dregătorul domniei mele jupan Vlaicul mare armaș și cu boierii din trei județe, cu 36 boieri. Și au umblat acești boieri pe urma lui Drăghici vornic și a lui Secară sulger și au hotărnicit și au jurat acești 36 boieri pe sufletele lor că nu au cotropit Hăreșanii ocina domnească, ci este această mai sus zisă ocină a Hăreșanilor veche și dreptă ocină și de moștenire. Și au rămas Cheianii și Căpățânenii de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta și domnia mea le-am dat lor, ca să le fie Hăreșanilor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori: jupan Teodosie mare ban al Jiului, jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Barbul mare ¹⁾ și Gherghie comis și Badea paharnic și Cârștian spătar și Dragomir mare postelnic. Ispravnic Radul <mare logofăt ¹⁾>

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, V.....¹⁾ în cetatea de scaun București.....²⁾ în luna Octombrie 3 zile, în anul 7054 <1546>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII 48.

Orig. slav, perg. pecete timbrată, căzută.

După divan, data a fost socotită după era dela 1 Ianuarie.

360

1546 (7055) Octombrie 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele doamnei Despina și doamnei Roxanda, ca să să le fie satul anume Găneasa, pentrucă le este dreaptă dedină și ocină.

De acia, am dat și domnia mea, ca să fie de ocina și de ohabă.

Și nimeni să nu cuteze să le turbure sau să le supere în fața acestei cărți a domniei mele, căci acel om care s'ar încumeta să le turbure, iar acel om mare rău și urgie va primi dela domnia mea. Și altfel să nu fie, după supusa domniei mele.

Ispravnic Dragomir mare postelnic.

S'a scris în Octombrie 5, anul 7055²⁾. <1546>

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 522.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1859.

361

1547 (7055) <Ianuarie — August>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabucului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagoe și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Pruni partea lui Oancea toată și a fratelui său Călin, toată, oricât se va alege de pretutindeni, pentrucă a cumpărat Neagoe dela Oancea și dela Călin, pentru 500 aspri gata. Deci au vândut Oancea și Călin de a'lor bunăvoie și cu voia filor lor.

Pentru aceasta și domnia mea am dat, ca să le fie ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ data scrisă cu altă cernelă.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost vornic și jupan Barbul mare vornic, jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spătar și Staico stolnic și Dan paharnic și D<iicul> ¹⁾ comis și Pârvul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Vișul gramatic, ... ¹⁾ zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă din 1909.

Data lunilor după divan.

362

1547 (7055) Ianuarie 10, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie un sat, anume Mușcel, tot, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după aceea, a avut pâra sfânta mânăstire înaintea domniei mele cu Crăciun din Hotărani. Și așa pâra Crăciun că îi este dca jupanița lui de moștenire. Iar domnia mea, la aceasta, am cercetat și am judecat după dreptate, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am zflat domnia mea că satul Mușcelul este al sfintei mânăstiri numită Bistrița, veche și dreaptă ocină, dedină. Iar Crăciun a rămas de lege dinzintea domniei mele.

Pentru aceasta, domnia mea am dat sfintei mânăstiri Bistrița, ca să-i fie Mușcelul de ocină și de ohabă, ei și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare <ban> al Craiovei și Vintilă fost vornic și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt ...²⁾ vistier și Badea spătar și Staico stolnic și Dan paharnic și D<iicul> comis și Pârvul mare postelnic. Și ispravnic Barbul mare vornic.

Am scris eu, Vișul gramatic, în cetatea de scaun București, luna Ianuarie 10 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 523.

Orig. slav., hârtie, pecete timbrată.

¹⁾ loc șters în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

1547 (7055) Ianuarie 11, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marchului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se numește Tismana, hramul preasfintei stăpânci noastre, născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și slăvitei ei uspenii, egumenul popa Macarie și tuturor celor în Hristos frați în sfânta mănăstire, ca să-i fie Vodița Mare și satul numit Bahna și cu toate seliștele și cu tot hotarul pe ambele părți, pe Vodița până în hotarul Reciței și Vârful lui Vlad până în hotarul Știubeiului, unde se întâlnește cu o mlaștină adică o oarecare baltă și Bucina cu tot hotarul și dela Dunăre până la hotarul Sevăliugului.

Pentru că au avut călugării din Tismana pără cu Roșca și cu fiii lui Răsipă înaintea părintelui domniei mele. Apoi egumenul și frații au scos înaintea părintelui domniei mele Radul voevod cartea bătrânilor domni, Vladislav voevod, care a fost înaintea lui Mircea voevod și cartea lui Vlad voevod Călugărul, străbunicul domniei mele. După aceea, cărțile tuturor domnilor, pe rând, până la viața domniei mele și cartea părintelui domniei mele, Radul voevod. Și am cercetat domnia mea toate cărțile pe rând, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am aflat domnia mea că Vodița Mare și satul Bahna și cu toate seliștele Bahnei și cu tot hotarul și Vârful lui Vlad și Bucina cu tot hotarul sunt mai sus scrisele ocine vechi și drepte ale sfintei mănăstiri. Și după aceea, s'au ridicat călugării dela Tismana de au scos și au mărturisit și au jurat înaintea părintelui domniei mele cu 24 de boieri.

Dar după aceea, tot n'au avut pace călugării dela Roșca și dela fiii lui Răsipă, ei au avut pără și înaintea domniei mele. Și au adus călugării 24 de boieri, de au mărturisit și au jurat și înaintea domniei mele că sunt vechi și drepte ocine ale sfintei mănăstiri. Pentru aceasta, am cercetat și domnia mea cărțile și am judecat după vechile cărți. Atunci am văzut domnia mea și am dat sfintei mănăstiri și dumnezeștilor călugări locuitori ai sfântului lăcaș, acele mai sus scrise ocine, ca să le fie de ocină și de ohabă, sfintei mănăstiri și tuturor fraților întru Hristos. Și de nimeni neatinș, după porunca domniei mele.

Iar cine va încerca să strice această carte a domniei mele și porunca bătrânilor domni, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să fie de trei ori blestemat de 318 cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Iudei ce au strigat ca dintr'o gură.

Iată și martorii punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt

și Gherghe vistier și Badea spătar și Staico stolnic și Dan paharnic și Diicul comis și Părvul mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Sin scriitor¹⁾ în cetatea București, luna Ianuarie 11 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 524.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

364

1547 (7055) Ianuarie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen și tuturor fraților, ce trăesc în sfânta mănăstire numită Bistrița, ca să le fie ocina Mușcelul cu tot hotarul, cum a dăruit jupan Stroe, fratele lui Bădica, sfintei mănăstiri Bistrița.

Iar după aceia, părintele egumen Matei a avut pără cu Crăciun din Hotăreni. Și așa pără Crăciun că este a lui ocina Mușcelul. Iar domnia mea, întru aceasta, am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și încă am citit și cărțile domnilor dinainte și am zflat domnia mea că este ocină dreaptă și dedină a sfintei mănăstiri Bistrița. Iar Crăciun a rămas de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri Bistrița, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea : jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Conda vistier și Barbul spătar și Șteful stolnic și Badea paharnic și Gherghe comis și Stan mare postelnic. Și ispravnic Oprea mare sulger.

Am scris în orașul București, luna Ianuarie 20 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 526.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Divanul corespunde anului 1546.

365

<1547> Ianuarie 20.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului părinte egumen Matei și tuturor

¹⁾ « slovopolojiteli » în orig.

fraților ce trăesc în sfânta mănăstire, numită Bistrița, ca să le fie ocina în Șeoș, pe unde a fost vechiul hotar și dinainte. Și să fie volnic boierul domniei mele jupan Balaur postelnic să strice acel hotar, apoi să așeze hotarul pe unde a fost dinainte vreme.

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Ispravnic Oprea mare sluger.

Scris Ianuarie 20 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 525.

Orig. slav, hârtie, pecete cizută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

Datat după documentul din 1547 Ian. 20, ibid., S. I., nr. 526, cu acelaș ispravnic.

366

<1547> Aprilie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Tismana și egumenului și tuturor fraților, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele să ție vama dela Calafat și să ia dela un car doi bolovani și dela vaci și dela oi și dela butoaie de vin și dela grâu și dela pește și din toate să ia ce este partea sfintei mănăstiri, cum au luat și sub alți domni.

Pentru aceasta, nimeni să nu îndrăznească să oprească și să împiedice peste cartea domniei mele, pentrucă < cine > va îndrăzni să oprească, acel om rău va păți. Și altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Barbul mare vornic.

Scris în Aprilie 10 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 527.

Orig. slav, hârtie, fără pecete.

Datat după Barbul mare vornic.

367

1547 (7055) Aprilie 26, București.

† In lege a poruncit domnul Dumnezeu fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cât vor agonisi și aceasta cunoscând-o apostolii sfinți și părinții purtători de Dumnezeu, au lăsat nouă ultimii copii ai lor, ca să ne curățăm de toate relele cu rugăciuni și milostenii. Iată și cu binecredinciosul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungro-

vlahiei, fiul marelui Radul voevod, am râvnit amintindu-mi de cuvintele unui oarecare stareț, care a spus: «A venit vremea supărărilor și să cumpărăm ce ne este folositor cu înțelepciune și smerenie și să-l aducem la noi în vremea judecății și a răsplății ».

Iată și cu, dorind să stau la dreapta tatălui și căzând chiar la stăpânul Hristos împăratul, dumnezeul nostru și la preacurata sa mamă, unde este hramul sfintei ei uspenii, care este Tismana și am dăruit acest întrutotul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei mănăstiri și dumnezeieștilor călugări, părintelui egumen chir Ilarion și tuturor fraților ce se găsesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie satul Tismana tot și cu tot hotarul și pe amândouă părțile râului Tismana și Pocruia cu tot hotarul și Godineștii cu tot hotarul și Sâmbșorii toți cu tot hotarul și Ohaba toată și cu tot hotarul, fiindcă aceste mai sus scrise sate sunt vechi și drepte dedine ale sfintei mănăstiri, încă din zilele răposatului Mircea voevod cel Bătrân. Și s'au dăruit și sunt date sfintei mănăstiri și cumpărate de jupan Vintilă logofăt dela Stanciul Cortofleș, pentru 160 de florini și partea lui Dobrovoc și partea lui Dragomir. Deasemenea a dăruit răposatul Mircea voevod cel Bătrân pentru sufletul lui și al părinților lui.

Iar după aceea, au avut călugării dela sfânta mănăstire silă și cotropire dela Băsarab voevod și dela Pârvuleștii, de le-a luat jumătate din satul Tismana cu sila, de l-au dat mănăstirii dela Bistrița. Deci domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile altor domni, cari au fost înaintea domniei mele cartea răposatului Mircea voevod cel Bătrân și cartea lui Vlad voevod cel Bătrân și a lui Vintilă voevod și a lui Radul voevod Călugărul. Și foarte adevărat am găsit domnia mea că n'a avut Basarab voevod și Pârvuleștii și Bistrițenii niciun amestec și dedină, ci au luat cu sila jumătate din Tismana, pentrucă au fost atunci tari și puternici.

Deci, domnia mea am socotit și am dat și am dăruit cum au dăruit și ctitorii, Vintilă logofăt, la fel au dat și au dăruit și nepoții, fiii lui Drăghici vornic, Radul logofăt și soția lui, Neacșa și Vintilă vornic. Iar călugării dela Bistrița, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie ocină și ohabă.

Încă și blestem pune domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păziască în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări, ci va batjocori acest hrisov,

pe acela domnul dumnezeu să-l nimiccească și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul, iar în viața viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Aric, care au strigat asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos. Și să-i fie potrivnică preacurata născătoare de dumnezeu la cumplita și nefățarnica judecată a lui Hristos, care este în veci, amin.

Iată martori punem: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Barbul mare spătar și Chirca mare vistier și Badea paharnic și Șteful stolnic și Gherghe comis și Radul mare postelnic. Ispravnic Tudor logofăt.

Și eu, Stan Roșul, care am scris¹⁾ în cetatea Bucureștii, luna Aprilie 26 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 528.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

368

<1547 după Aprilie 26>.

† Scrie jupan Radul mare logofăt această carte a mea sfintei mânăstiri, care se chiamă Tismana. Cum au dat toți ceilalți domni satul Tismana, deasemenea și domnul nostru a cercetat și a judecat drept și astfel a dat satul Tismana, să fie al sfântului lăcaș.

Astfel și eu scriu această carte a mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie satul Tismana sfintei mânăstiri în pace și liber de toți oamenii. Nimeni să nu fie volnic să ia satul sau să-l supere peste această carte a mea, căci acel om care va încerca să turbure sau să tragă satul Tismana, care este al sfintei mânăstiri, acel om mare rău va păți și rele cuvinte va primi de la mine, ci să lase toți dregătorii satul sfintei mânăstiri în pace și liber. Numai să fie volnici părintele egumen și cu frații de la sfântul lăcaș singuri să stăpânească satul Tismana.

Aceasta spunem și o mărturisesc tuturor că am găsit că a fost în zilele cele vechi dedină răposatului meu socru Drăghici vornicul și el a dat acel sat sfintei mânăstiri, cu limba lui, ca să-i fie dedină sfântului lăcaș. Asemenea și eu am dat acest sat Tismana, să fie sfântului lăcaș dedină și să fie pomană răposatului Drăghici vornicul.

Aceasta eu o mărturisesc vouă, iar altfel să nu fie, după spusa mea.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 529.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

Datat după documentul din 1547 Aprilie 26, ibid S. I., 526, aproape cu acelaș conținut.

¹⁾ « slovopolojih » in orig.

1547 (7055) Aprilie 30, Bueuroști.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Oprea cu fiii săi și cu nepoții săi de frate, ca să le fie ocină la Spinu din Loviște, oricât se vor alege părțile lor toate, însă din vechea ocină două părți, partea tatălui său Bărbat și partea fratelui său Ion, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă și cumpărată dela Vâlcan, pentru 666 aspri.

Și iar să le fie din delnița Poșască jumătate, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină și iar cumpărată dela fiii lui Vâlcan, dela popa Comșa și dela fratele său, pentru 600 aspri. Și iar să le fie din două ogoare două părți, iarăși le este cumpătură dela fii lui Vâlcan, dela popa Comșa și dela fratele său, pentru 200 aspri.

Iar din aceste ocine mai sus scrise partea care se numește a lui Ion, a fost cotropită de Dragomir și de fratele său; iar jupan Oprea cu fiii săi și cu nepoții săi și-a scos-o cu dreaptă judecată dinaintea răposatului Vintilă <voevod> și dinaintea lui Radul voevod Călugărul, deasemenca și dinaintea domniei mele.

Iar după aceea, a fost cumpărată de fiii lui Dragomir, de Stanciul cu ceata sa, pentru 1700 aspri. Iar Oprea cu fiii săi și cu frații săi, ei au lepădat acci aspri 1700 dinaintea lui Radul voevod Călugărul și încă i-a bătut și i-a rușinat Radul voevod. De aceea, Stanciul și cu ceata lui și Micșa cu ceata lui, să nu aibă niciun amestec peste aceste mai sus zise ocine, căci au rămas înaintea lui Radul voevod Călugărul. Și deasemenca au rămas de lege și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui jupan Oprea cu fiii săi și cu nepoții săi de frate, ca să le fie toate aceste ocine mai sus zise de ocină și de obabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie în veci, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe mare vistier și Badea spătar și Diicul comis și Dan paharnic și Staico stolnic și Pârvul mare postelnic. Ispravnic Drăghici mare portar.

Și eu, Oprea din Râmnic, care am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 30 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri sub dată.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

1547 (7055) Mai 8, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Bistrița, ca să-i fie ocină satul Vădăstra Mare, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină și dată încă în zilele lui Vlad voevod Călugărul, de către boierii Pârvulești, Craiovești care a fost dedina lor.

Iar după accia, au avut părâ înaintea domniei mele cu Stoica Picior, căci au fost corropțiți da Stoica Picior în zilele lui Radul voevod Călugărul. Și l-am sorocit pe el înaintea domniei mele, ca să stea de față, să se pârască înaintea domniei mele. Iar el nici de cum n'a voit să vie înaintea domniei mele. Iar domnia mea la aceasta am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că a fost de moștenire a Craioveștilor și cumpărat de la Vladul cel Gros, pentru 15.000 aspri și pentru un cal bun. Pentru aceasta, a rămas Stoica Picior de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acel sat.

Și am dat domnia mea acest sat mai sus zis sfintei mănăstiri, ce este mai sus scrisă, ca să-i fie de ocină și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spătar și Staico stolnic și Dan paharnic și Diicul comis și Pârvul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și am scris eu, Sin scriitor, în cetatea de scaun București, luna Mai 8 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 531.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

1547 (7055) Mai 18, București.

Cu mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului răposat Radu voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Bârcă pitar și jupâncșii lui Erinei, fata jupâncșiei Catalinii și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie, satul Bănești după Neajlov și satul Sârbii din apa Arge-

șului tot, cu tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și cu moșile și cu toți rumânii și cu tot venitul du pretutindinea.

Și iar să-i fie lui moșie la satul Româneștii din Jos, însă a treia parte de moșie din câmp și din pădure și din dumbrovă și din apă și cu viile și din siliștea satului și cu rumânii, oricât să va alege și iazul cu morile, de l-au făcut boerul domnii mele Bârcă pitar, ca să se hrănească, pentrucă aceste mai sus zise sate fost-au de baștină ale jupănesii Catalinei câștigate de către părintele ei, încă mai dinnainté vreme dela alți domni bătrâni de aci din țară.

Apoi, când au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupăncasa Catalina dat-au aceste mai sus zise sate și rumâni gineri-său, lui Bârcă pitar și fie-sii, Irinei, zestre dinnaintea domnii mele și dinnaintea tuturor cinstiților boerilor domnii mele și cu mare blestem au dat aceste sate zestre gineri-său lui Bârcă și jupănesii lui Irinei.

Pentru aceia, am dat domniia mea, ca să-i fie moșie ohabnică și feciorilor și nepoților și strenepoților și de către nimeni să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturie am pus domniia mea jupan Vintilă *mare* dvoznec și jupan Radul *mare* logofăt și jupan Gherghe *mare* vistier și jupan Badea *mare* stolnec și Diicul comis și Dan pitar ¹⁾. Și ispravnic Radu *mare* logofăt.

Și am scris eu, Negoslav grămătic, în cetatea Bucureștii, Mai 18, let 7055 <1547>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu Vodă, nr. 256, f. 689 v.

Trad. rom.

Altă trad. rom., ibid., S. I., nr. 541.

372

1547 (7055) Iunie 1, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele, sfintei mânăstiri și dumnezeștilor călugări dela Tismana, unde este hramul preasfintei și curatei stăpâne a noastră, născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria și a cinstitei uspenii, ca să le fie seliștea ce se chiamă Potocețul, toată și cu tot hotarul, pentrucă este veche și dreaptă ocină, dedină a sfintei mânăstiri, încă de la întemeierea Țării Românești.

Iar după aceia, a avut părintele egumen cromonahul Mardarie pără înaintea domnii mele cu Stan Sasul din Corcova și cu Cârstea din Certeji pentru mai sus zisa seliște Potocețul. Așa pârau Stan Sasul și Cârstea înaintea

¹⁾ în loc de « pabarnic ».

domniei mele că Potocetul este dedina lor. Astfel domnia mea am judecat și am cercetat după legea veche, cu cinstiții vlastelini ai domniei mele și am citit domnia mea și cărțile domnilor celor vechi de mai înainte, dela Mircea voevod și Dan voevod, toate pe rând până în zilele domniei mele, că este mai sus zisa seliște veche și dreaptă dedina a sfintei mănăstiri. Și încă a luat egumenul Mardarie lege, 12 boeri, dinaintea domniei mele, ca să jure. Și au jurat și au mărturisit pe sufletul lor că n'a avut Stan Sasul și Cârstea niciodată un amestec asupra ocinei mai sus zise, Potocetul. Și au rămas Stan și Cârstea de lege înaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri și părintelui egumen, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori: jupan Vintilă vornic și jupan Stan mare ban și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe mare vistier și Badea mare spătar și Dan mare paharnic și Staico mare stolnic și Diicul mare comis și Părvul mare postelnic. Ispravnic Drăghici portar.

Și eu, Stan Roșul, am scris în cetatea București, luna Iunie 1-a zi, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 532.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1847.

373

1547 (7055) Iunie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om anume Badiul, ca să-i fie ocină în Găvăneștii din coastă, oricât se va alege partea lui de ocină, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedina.

Iar după accia, a venit Badiul înaintea domniei mele de a așezat și a înfrățit pe fiica sa, anume Anca și pe ginerii săi Neagoc și Stoia peste ocina lui, peste toată, ca să fie trei frați nedespărțiți, în veci. Însă Badiul să fie volnic, cât va fi în viață. Iar după moartea lui, să stăpânească mai sus zisa ocină Anca și Neagoc și Stoia, pentru că i-a așezat și i-a înfrățit de a lui bunăvoie, fiindcă așa s'a întocmit dinaintea domniei mele.

Iar după accia, a venit Coman înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit pe Neagoc și pe Stoia asupra părții lui de ocină în Periați, însă în vatra satului, numai cât ține casa și cu gardurile, peste toată ocina peste 5

pași, dar pe unde este locul fără braniște, pentrucă așa i-a așezat și i-a înfrățit dinaintea domniei mele, de a lui bunăvoie. Iar după aceea, s'au sculat Neagoe și Stoia de au dat și au dăruit pe Coman cu o dulamă și cu o vacă cu lapte și cu 60 de aspri, pentrucă i-a așezat Coman asupra ocinei, iar domniei mele au dat calul.

Pentru aceasta, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea Zălbău spătar și Dan paharnic și Diicul comis și Staico stolnic și Părvul mare postelnic. Ispravnic Drăghici mare portar.

Am scris în cetatea București, luna Iunie 5 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr 534.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1864.

374

1547 (7055) Iunie 6, București.

† În lege a poruncit domnul dumnezeu, fiilor lui Israel ca în fiecare an să dea zeciuială din cât vor agonisi și știind aceasta apostolii sfinți și părinții purtători de dumnezeu au sfătuit pentru puterea și pentru binefacerea sufletelor noastre și lăsându-ne nouă, fiilor, unii cu rugăciune și cu privighere și posturi, alții iar cu milostenie a ne curăța de tot răul.

Iată dar și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Mircea voevod, fiul marelui și preabunului Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, am râvnit, amintindu-mi domnia mea cuvântul unui oarecare stareț care a spus că vremea întristării a venit și să cumpărăm cu curățenie și cu smerenie cele folositoare ce trebuie să le aducem spre noi la vremea judecării și a răsplătii. Asemenea și cu am dorit să stau la dreapta tatălui și căzând chiar la stăpânul Hristos, împătatul, dumnezeul nostru și la precurata lui mamă, unde este hramul sfintei uspenii, la Tismana și am dăruit hrisovul de față al domniei mele, cel atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, rugătorului domniei mele, egumenului ieromonah Mardarie și poslușnicului sfintei mănăstiri Auxenthie di conul și tuturor fraților ce se află în acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei și dumnezeceștii mănăstiri ca se numește Tismana, satele anume: Tismana, pe amândouă părțile râului Tismana și cu toate hotarele și Pocruia și Godineștii

și Sârboșorii, cu toate seliștele și cu toate hotarele și Ohaba și Pătâul, cu toate seliștele și cu tot hotarul și Topeștii, cu tot hotarul și Cearâi, cu toate seliștele și cu tot hotarul și Grozeștii cu toate seliștele și cu tot hotarul și Nesipul oricât se va alege partea sfintei mănăstiri și Podenii, oricât se va alege partea sfintei mănăstiri și satul Comanca și Vadul și cu Topornu.

Și balta Bistrețul, din Topolița până la Gârla Repede, mai sus de Covacița, cu satul numit Hrisumuniți. Și vama dela Calafat, oricât este partea sfintei mănăstiri, toată. Și vama ce este la munte, dela Olteț până la Râșava, partea sfintei mănăstiri toată. Și la balta dela Bistreț, ce este mai sus scrisă, două seliște și amândouă Călugărenii și Ploștina toată, cu tot hotarul. Și satul numit Iarcovăț și seliștea Stăncișoara, pe balta Bistreț la deal, ce altă dată a fost satul Bresnița. Și amândouă Varrovicele și Prilepețul și Petrovița, cu toate seliștele și cu tot hotarul. Și satul Jidovștița și Susița și Potocetul cu toate seliștele și cu tot hotarul și Pârâul lui Marco, care se numește «drumul fără seliște». Și din mijlocul Vârtejului pe Dunăre, tot, la locurile rele și venitul dela opt pescării. Și Dunărea dela Padina Nucilor până la Mostiștea de sus. Și Vodița cea Mare, pe amândouă părțile, cu nuci și cu livezi și cu tot hotarul. Și Vârbița și Elhovița și Cerovețul și cu toate seliștele. Și Bahna și Pricrăstie cu toate seliștele și cu tot hotarul. Și Bucina cu toate seliștele și cu tot hotarul. Și Clicevețul cu toate seliștele și cu tot hotarul. Și la Groșani, oricât se va alege partea sfintei mănăstiri, ce îi este cumpărată și partea lui Nicula din Groșani, toată, pentru că au cumpărat-o călugării dela Tismana dela Chiriac Grecul, pentru 1000 aspri.

Pentru aceste sate mai sus scrise și bălți și seliști și hotare și văni, am cercetat și am citit domnia mea cărțile primilor și vechilor sfinți răposați părinți și strămoși ai domniei mele, domni ai Țării Românești și am aflat domnia mea că sunt vechi și drepte ocine și averi ale sfintei mănăstiri și dedine dela întemeierea Țării Românești.

Iar după accia, au avut părintele egumen Mardarie și toți călugării dela sfânta mănăstire pără înaintea domniei mele cu Stan Sasul din Corcova și cu Cârstea din Certeji, pentru Potocetul. Și așa pără și voia ca să ia seliștea dela Potocet. Deci, domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după legea dumnezeiască, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am citit și am văzut domnia mea cărțile vechilor domni de dinainte, ale strămoșului domniei mele Mircea voevod și ale tuturor celorlalți domni pe rând, până'n zilele domniei mele. Și adevăr am aflat domnia mea că nici odată n'au avut Stan Sasul și Cârstian vreun amestec. Și încă și au jurat părintele egumen și frații dela sfânta mănăstire cu 12 boicxi înaintea domniei mele. Și așa au mărturisit cu sufletele lor și au rămas Stan și Cârstea înaintea domniei mele de lege, ca mai mult amestec să nu aibă în veci.

Pentru aceasta, am dat și am făcut și am înnoit și am întărit acest hrisov al domniei mele. Și am dăruit mai sus numitele sate să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeștilor călugări de hrană și de folosință, iar domniei mele și părinților domniei mele și bunicilor domniei mele veșnică pomenire. Și de nimeri neatins, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, ca după moartea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau dintre rude sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă va cinști și va întări și va păzi și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l întărească și să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinști și nu va întări și nu va păzi și nu va înnoi, ci va strica și va pierde și va batjocori, pe acela domnul Dumnezeu să-l niuicească și să-l piardă și să-l batjocorească în domnia lui și să-i ucidă aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu, la cumplita și neîndurata judecată, unde nu este fățarnic. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, cari au strigat asupra domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceia ce este în veci.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Stan mare ban și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spătar și Dan paharnic și Dăicul comis și Staico stolnic și Părvul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Ion, care am scris în cetatea de scaun București, luna Iunie, 6 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 533.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una dela sfârșitul sec. XVIII, cealaltă din 1844.

375

1547 (7055) Iunie 19, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului vlastelin, primul sfetnic al domniei mele, lui jupan Radul mare logofăt și cu fiii, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie un Ațigan, anume Toma, pentrucă îi este veche și dreptă dedină.

Iar după aceia, a venit cinstitul dregător al domniei mele, jupan Radul mare logofăt, înaintea domniei mele, de a dat sfintei mănăstiri numită Govora pe acel Ațigan, anume Toma, pentru sufletul părinților lui și pentru sufletul lui, de a lui bunăvoie, să-i fie pomană.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri pe acel Așigan, care este mai sus scris, ca să-i fie ocină, de ohabă la sfânta mănăstire numită Govora și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori puneni domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Barbul mare vornic și Gherghe vistier și Badea spătar și Dan paharnic și Diicul comis și Părvul mare postelnic. Ispravnic Drăghici portar.

Scris în minunata cetate București, luna Iunie 19 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 536.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1797.

376

1547 (7055) Iunie 20, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Tatul cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Stănești, partea lui și din sat și din câmp și de pretutindeni, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Și apoi, iar să fie a lui Tatul cu fiii, părțile de ocină ale nepoatei sale Grozava, toate, de pretutindeni și din sat și din câmp, pentrucă a venit Grozava înaintea domniei mele și a dat și a așezat pe unchiul său Tatul peste părțile ei de ocină, peste toate, de a ei bună voie.

Și iar să fie jupanitei lui Tatul, anume Neaga, din partea lui Alăman cel bătrân un vecin, delnița lui Dragomir, de pretutindeni și din sat și din câmp, pentrucă a cumpărat Neaga pentru zestrea ei dela Alăman, pentru 550 aspri. Și iar a cumpărat Tatul 3 ogoare și jumătate, un ogor dela Nanciul pe un cal și prețul lui este 300 aspri.

Și iar a cumpărat Chirtop dela Stanciul 3 ogoare și jumătate dintr'un ogor, pentru un cal și prețul lui este de 300 aspri. Și iar a cumpărat Tatul jumătate dintr'o delniță dela Vladul și dela Mogoș, pentru 450 aspri și din sat și din câmp și din apă și din munte și de peste tot și oricâtă ocină a rămas din partea lui Vladul și din partea lui Mogoș, pentrucă a cumpărat Tatul jumătate din ocina lui Vladul și a lui Mogoș. Și iar a cumpărat Tatul 2 ogoare dela Vladul și dela Mogoș, pentru 800 aspri. Și domniei mele i-a dat un cal.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Tatul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spătar și Stoica stolnic și Dan paharnic și Diicul comis și Pârful mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Barbul gramatic, în cetatea București, luna Iunie 20 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. S. I., nr. 537.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., din 1845.

377

1547 (7055) Iunie 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Argeș, ca să-i fie ocină în Nucșoara, care se numește dela Vadul Bujoarai până la râu și până în văile lui Mânăilă.

Iar după aceea, au avut călugării dela Argeș pără înaintea domniei mele cu Manea, pentru acca ocină. Iar domnia mea la aceasta am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea răposatului Basarab voevod și am aflat domnia mea că a fost veche și dreaptă ocină și dedină. Iar după accia, Manea a luat lege înaintea domniei mele, 12 boieri, să jure că este a lui veche și dreaptă ocină și dedină, dar el n'a putut să-i aducă înaintea domniei mele, ci a rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie ocină de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Radu mare logofăt și Barbul spătar și Chirca vistier și Șteful stolnic și Gherghe comis și Badea paharnic și Radul Pașadia mare postelnic. Și ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Ivancea logofăt, care am scris în cetatea de scaun București, luna Iunie 25 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 538.

Orig. slav, hârtie, pecete căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

Divanul corespunde anului 1546.

1547 (7055) Iunie 30, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Cuciulat spătar <cu> fiii săi, anume Frățilă, ca să le fie ocină Balta, cât se va alege partea lui toată și la Țeroveț partea lui toată și la Smilești partea lui toată și altă parte la Smilești a cumpărat-o Cuciulat dela fiii lui Potolca, anume Negoe și Nicola <și> Ivăniș și Șarban și Prăstrăvan, pentru 5 florinți, aspri gata.

Și iar să-i fie lui Cuciulat cu fii ocina Peșter<a>.....¹⁾ și Recia și Ivinți și Ciremoșnic și Budoești și Zăvlășani și Tudoroviți, partea lui toată, pentru că îi este veche ocină dreptă. Iar alte părți dela Peșter<a> și Ciremoșnic și Recia și Ivinți și Buzăești le-a cumpărat Cuciulat dela frate-său Danciul, pentru 12 florinți, aspri gata, părțile lui toate.

Și iar a cumpărat Cuciulat la Peșter<a> și Ciremoșnic și Ivinți și la Budoești partea lui Potole toată, pentru 12 florinți, aspri gata, însă a cumpărat Cuciulat dela fiii lui Potole, anume: Neagoe și Nicola și Ivăniș și Șarban și Peștrăvan, părțile lor toate. Și au vândut de a lor bunăvoic, ca mai mult amestec să nu aibă asupra acelor ocine, care sunt mai sus scrise.

Astfel să țină Cuciulat spătar cu fiii săi ocină la Peșter<a>, din jumătate, a treia partea și la Ciremoșnic, din jumătate, a treia parte și la <Recia, din jumătate, a treia parte și la Ivinți din jumătate, a treia parte și la Budoești, din jumătate, a treia parte.

Și iar a cumpărat Cuciulat ocine la Peștera și la Ciremoșnic și la Recia și la Ivinți și la Budoești dela fiul lui Neagoe din Padeș, anume Vălsan, pentru 10 florinți, aspri gata, părțile lui toate. Și iar a cumpărat Cuciulat spătar ocină la Peștera și la Ciremoșnic și la Recia și la Ivinți <și la Budoești dela fiul lui Corlat din Padeș, anume Stroe, pentru 11 florinți, aspri gata, părțile lui toate. Însă să țină Cuciulat spătar ocină la Peștera, din partea Padeșască, a treia parte și la Ciremoșnic, din partea Padeșască și la Recia, din partea Padeșască a 3-a parte și la Ivinți, din partea <Padeșască>, a 3-a parte și la Budoești, din partea Padeșască, a 3-a parte, însă din tot locul a patra parte Padeșască.....²⁾ a patra parte, a cumpărat Cuciulat a treia parte, pentru 21 florinți, aspri gata.

Și iar a cumpărat Cuciulat ocină la Peștera și la Ciremoșnic și la Recia și la Ivinți și la Budoești dela fiul lui Tepeș anume Stepan, partea lui toată,

¹⁾ loc șters, ilizibil în orig.

²⁾ loc rupt în orig.

pentru 6 florinți, aspri gata, însă din jumătate Peștera și Recița și Ivinți și la Budoești a cincea parte a lui Tepeșe; deci a cumpărat.....¹⁾ din acele cinci părți ale lui Tepeșe a patra parte, a cumpărat Cuciulat, pentru 6 florinți, aspri gata, pentru că i-a dat ocină la Țirovăț, dintr'a patra parte, a 3-a parte, și la Ivinți, dintr'a patra parte, a 3-a parte și din mijloc dintr'a patra parte, a 3-a parte și din pruni, dintr'a patra parte, a 3-a parte și altă parte și din ocina Virovie.

Și iar a cumpărat Cuciulat ocină la Virovie a patra parte toată și la Mărmanovți a patra parte, toată și ocina Streitnic, a patra parte, toată și din pruni a patra parte, toată, dela fiii lui Frățicla, anume Stan și Radu, pentru 26 florinți, aspri gata.

De accia, am dat și domnia mea lui Cuciulat, cu fiii lui, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lui. Și prădalica să nu fie. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghi vistier și Badea spătar și Diicu comis și Staico stolnic și Dan paharnic și Părvul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Ion, <am scris> în cetatea de scaun București, luna Iunie 30 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io <Mircea> voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul « Porțile de fier » din Turnu Severin.

Orig. slav, perg., rupt și sters, pecete aplicată, căzută.

Cu o fotografie la Arh. St. Buc.

379

1547 (7055) Iulie 1, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Dumitru și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Nămăești, din partea lui Lucaci a șasea parte și din câmp și din deal și din apă și din munte și din sat și de pretutindeni, oricât se va alege a șasea parte, pentru că această mai sus zisă ocină a fost veche și dreptă ocină, dedină a lui Tatul, fiul lui Lucaci. Iar Tatul a venit înaintea domniei mele, de a așezat și a înfrățit de a lui bunăvoie pe Dumitru pe partea lui de ocină, însă pe loc de o casă, anume Bădiceasa și la Valea Turcilor un laz și la Fătăciunea Stărcii un laz.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iar după aceea, iar a vândut Tatul toată partea lui din Nămăești, oricât se va alege, lui Dumitru, pentru 3900 aspri, de a lui bună voie și cu voia fraților lui și a tuturor megiașilor. Iar domniei mele i-au dat calul.

Iar pe urmă așa a întocmit Dumitru, ca dacă se va întâmpla să nu rămână nimeni din rodul lui de inimă, nici fiu, nici fiică, atunci să fie toate ocinile mai sus scrise ale sfintei, dumnezeieștii biserici, care este de piatră în satul Nămăești.

Și a lăsat Dumitru cu blestem, ca dacă va încerca cineva să strice această întocmire care s'a scris mai sus, acela să fie blestemat de domnul Dumnezeu și de preacinstita lui mamă și de 318 sfinți părinți cei de la Nicheia și de toți sfinții și să-i fie potrivnică preacurata maică a lui Dumnezeu, care îi este hram și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alții, care au strigat asupra domnului Dumnezeu nostru Iisus Hristos, sângele lui asupra lor și a copiilor lor, care este și va fi în veci.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie din Nămăești mai sus zisa ocină, a șasea parte din partea lui Lucaci, de ocină și ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui. Și cui i se va întâmpla dintre ei mai întâi moarte, iar la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Gherghe mare vistier și Badea spătar și Diicul comis și Dan paharnic și Staico stolnic și Părvul mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Și eu, Dimitrie diacul, am scris, în cetatea București, luna Iulie 1 zi, dela Adam ani curgători, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/35.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX, ibid, ms. 5152, f. 77.

380

1547 (7055) Iulie 2, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce să zice Govoza, ca să-i fie satul Chintestii cu totu hotarul, care l-au fostu cumpăratu chir Dorothei egumenul dela Albul vistariul, dreptu aspri 5000, în zilele răposatului părintelui micu Radul voivod.

După aciasta, avându părinții călugări pâra înaintea domniei mele cu Cernat, nepotul lui Cernatū vornicalui, pentru aciastă mai sus numită moșie, pentru aceea domnia mea am judecat și am căutat pe dreptate și pe lege cu toți cinstiții

svetnici ai domnii mele și am văzută și amū cetit carti răposatului Radului voivod, părintelui domnii mele, cea de cumpărătoare a sfintei mănăstiri și au rămas Cernat de judecată și de lege înaintea domnii mele.

Pentru aceia, am dat domniia mea sfintei mănăstiri ur de să cinstește hramul uspeniei precinstitei și prea blagoslovitei <maicii> noastre de dumnezeu născătoare și pururca feciorei Mariei acestu m<ai s>us numit satū, ca să fie moșie ohabnică și de hrana întăririi sfintei mănăstiri și de nimine nezmintit, în urma domnii mele.

Și am întărit cu toți sfetnicii domnii mele: jupan Stan *mare* banū, jupan Vintilă *mare* vornic, jupan Radul *mare* logofăt, jupan Barbul *mare* spatari, jupan Chirca *mare* vistiari, jupan Șteful *mare* stolnicū și Badea *mare* paharnic și Gherghie *mare* comis și Radul Pașdiei *mare* postelnicū. Și <ispravnic> Radul *mare* logofăt.

Și cu, Țalapii, care am însămnat acel hrisov în scaunul București, Iulie 2 zile, văleat 7055 <1547>.

Io Mircea voivod, din mila lui dumnezeu, <domn>.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 539.

Trad. rom.

Divanul corespunde anului 1546.

381

1547 (7055) August 9.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precununului Io Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul cu fiii săi, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Zlătărei, din partea cumnatului său Manea, însă în deal, ca să facă Radul vic, oricât îi va trebui, pentrucă a cumpărat acea mai sus zisă ocină dela cumnatul său Manea, pentru 400 aspri gata.

Cum am dat și domnia mea lui Radul, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă *mare* vornic și jupan Radul *mare* logofăt și jupan Barbul spătar și Gherghe vistiier și Șteful stolnic și Diicul comis și Badea paharnic și Părvul *mare* postelnic. Ispravnic Părvul *mare* postelnic.

Scris în August 9 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 540.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Divanul corespunde anului 1546.

<1547> August 13, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și preasfințitului părinte, egumenului Efrem din sfânta mănăstire numită Cozia, unde este hramul sfintei și nedespărțitei Troițe, ca să-i fie ocină la Liești, jumătate din partea lui Ivan și încă să le fie muntele care se cheamă Lupești, jumătate din partea lui Ivan, pentru că Ivan și-a pierdut capul său și averile, fiindcă s'a ridicat Ivan domn, iar Radul voevod l-a prins și i-a tăiat capul. Și cu averile lui a miluit pe slugile domniei sale, Cârstocea și Danciul Mureșanul.

Iar după accia, au venit Cârstocea și Danciul Mureșanul înaintea domniei lui, de s'au întocmit cu părintele egumen Leontie dela sfânta mănăstire dela Cozia pe aceea ocină care este mai sus scrisă, de i-au vândut-o, pentru 1.700 aspri.

Iar după accia, pentru acea ocină care este mai sus scrisă, au avut pără de trei ori înaintea domniei mele părintele egumen Efrem cu fiii lui Ivan Viezure. Și așa au părît fiii lui Ivan Viezure că i-au cötropit călugării dela Cozia. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, am aflat domnia mea că Ivan Viezure și-a pierdut averile cu mare hilenie. Și fiii lui Ivan Viezure au rămas de lege de trei ori înaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri care este mai sus scrisă, ca să-i fie de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele. Și hotarul ei să se știe: pe unde este din cornul Pleșei până în muchea Vedelor și până în muchea Coastelor și de acolo pe malul Bobului și pe muchea Mciului până în valea lui Andreiaș și până la Scaca și până la vâlceaua care se cheamă Viia și pe Muchea Popilot și pe muchea Străminoasei.

Și martori punem domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gherghic mare vistier și Badea mare spătar și Diicul mare comis și Staico mare stolnic și Dan mare paharnic și jupan Părvul mare postelnic. Ispravnic Barbul mare vornic.

Și eu, Drăguliu grămătic din Prorociei, am scris în cetatea de scaun București, luna August 13 zile, în anul 7056 <1548>.

Arh. St. Buc., Condica mării Cozia, nr. 712, f. 395.

Copie slavă.

Divanul nu corespunde cu cel din anul 1548, ci cu 1547. Probabil copistul a greșit data.

1547 (7055) August 19, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilă cu fiii lui, Radul și Cârștian și Stoica și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Stejar partea lui Arsenie și a fraților lui și a lui Dan cu frații săi, toată a șasea parte și în deal și în apă și în câmp și pretutindeni, pentru că a cumpărat Stănilă cu fiii lui, pentru 1100 aspri gata, dela Crăciun paharnic și dela Arca și cu frații săi și dela Dan cu frații săi. Iar după aceea, Stănilă cu fiii lui, din acei 1100 aspri, 600 i-a dat lui Arca cu frații săi, iar 500 i-a dat lui Crăciun paharnic.

Și iar lui Stănilă și cu fiii lui să-i fie ocină în Stejaru, din partea Voicai, a patra parte, pentru că a cumpărat Stănilă dela Voica, pentru 11 florinți.

Și iar lui Stănilă și cu fiii lui să-i fie ocină în Goruia, partea lui Cârștea toată...¹⁾ în deal și apă și în câmp, pentru că a cumpărat Stănilă cu fiii lui dela Cârștea, pentru 5 florinți.

Și iar lui Stănilă cu fiii lui să-i fie o vic, pentru că a cumpărat-o Stănilă cu fiii lui dela Cârștea, pentru 30 aspri gata.

Încă și lui Petru cu fiii lui să le fie ocină în Stejar din partea Voicai a patra parte, fiindcă a cumpărat Pătru dela Voica, pentru 12 florini.

De aceea și domnia mea <le-am dat>, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Oprea mare vornic și Radul mare logofăt și Dan spătar și Neagoc vistier și Tatul comis și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

A scris Gherghe gramatic, în cetatea de scaun București, luna August 19 zile, în anul 7055 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XC/10.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată, căzută.

Divanul corespunde anului 1548.

1547 (7055) August 27, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, feciorul bunului și marelui Radu voevod. Am dat domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri marelui Cotiomuz, unde este hramul

¹⁾ loc șters în orig.

preasfintei preobrăjenii, ca să-i fie moșie satul anume Uda, cu tot hotarul prin hotarele cele bătrâne, pă unde i-au fost drepte și bătrâne hotară, moșia de baștină a sfintei mănăstiri, fiindcă au avut pâra înaintea domnii mele sătenii Laioveni din oraș, anume Tatul și cu cetașii lui. Și așa pâra Laiovenii înaintea domnii mele că au fost al lor satul ce s'au zis mai sus. Iar domnia mea am căutat și am judecat după pravilă și după obicei și am dat domnia mea Laiovenilor 12 boieri jurători precum ar fi a lor satul. Și au jurat acci 12 boeri, precum că a lor este moșia de baștină.

După aceasta, sfânta mănăstire au luat din parte-i 24 de boeri, toți mari și oameni buni și bătrâni, de au jurat și au mărturisit pentru mai sus zisa moșie înaintea domnii mele. Și am cetit domnia mea și cărțile altor domni ce au fost mai înainte că este moșia sfintei mănăstiri dela strămoși. Și Laiovenii au rămas de lege înaintea domniei mele.

Deci, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie moșia ohabnică în veci a sfintei mănăstiri și de nimenca să nu aibă băntuială. Așa am poruncit domnia mea.

Și încă am pus și mărturii domnia mea: pan Vintilă mare dvornic, pan Stan mare ban Craiovescul, pan Radul mare logofăt, Gheorghe mare vistier Barbul mare spatar, Staico mare stolnic, Badea mare paharnic, Dicul mare comis, Pârvul mare postelnic. <Ispravnic> Vintilă mare dvornic.

Și s'au scris acest hrisov la orașul Bucureștilor, în luna lui August 27, leat 7055 <1547>.

Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Marginal> : «Aficroma domnului Mircii voevod ce au făcut sfintei mănăstiri Cotlomuz satul Uda din județul Olt.»

Arh. St. Buc., Condița m-rii Clocociov, nr. 205, f. 75.

Trad. rom.

Divanul corespunde anului 1546.

385

<1547 Septembrie 1 — 1548 August 31> 7056.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea¹⁾ voevod, domn la toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia rui aciastă poruncă a domnii mele lui Coman și lui Vlaicului cu frații lor, Radul și fratele cel dintâiu²⁾ feciorul Oprii și cu feciorii lor, cățci> Dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în Beceni, ori câtă să va afla și să va alége, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă moșie și descălecătoare.

¹⁾ în loc de «Mircea».

²⁾ în loc de vărul său primar.

Iar după aciaja Coman cu frații lui și cu fratele cel dintăiu¹⁾, feciorul Oprii, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Bragă și cu ciata lui, cum au și ei într'aceia moșie. Iar domnia mea am adunat și am judecat pe dreptate și pe lege, cu toți cinstiți dregătorii domniei mele și am dat lui Coman cu frații lui și cu fratele cel dintăiu¹⁾ feciorul Oprii, 12 boiari, ca să jure; și așa i-au adus pe dânșii înaintea domniei mele pe acei boiari toți, de au jurat.

Iar Bragă cu ciata lui au luat lege peste dânșii, cu 24 de boiari, ca să jure cum iaste moșia a lor. Deci nicicum n'au putut jura, ci așa au rămas Bragă cu ciata lor dennaintea domniei mele de lege și de judecată, cum de acum înaintea să nu mai aibă treabă cu moșia Bragă cu ciata lui, în véci.

Iar Coman cu frații lui, Vlaicul și Radul cu feciorii lor, să aibă a ține jumătate de moșie, iar cțialaltă jumătate de moșie să o ție fratele cel dintăiu¹⁾ feciorul Oprii.

Drept acéia am dat și domnia mia, ca să le fie lor moșie neschimbată, în véci, de nime să fie nemișcată, peste zisa domniei mele.

Leat > 7056 <1548>.

Acad. R.P.R., CXXVI, 194.

Trad. rom.

Altă trad. rom. la Arh. St. Buc., ms. 172, f. 291 — 292.

386

1547 (7056) Septembrie 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această <poruncă> a domniei mele cinstitului vlastelin al domniei mele, încă și din casa domniei mele, jupanului Radul mare logofăt și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui din Golești jumătate, de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu 6 mori, care au fost făcute de Vlaicul logofăt pe ocina jupanului Radul mare logofăt, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și dedină. Dar după ce a tăiat ...²⁾ pe răposatul Teodor logofăt tatăl cinstitului vlastelin al domniei mele mai sus numit, iar Vlaicul logofăt, el a luat mai sus zisul sat și a făcut mai sus zisele mori cu sila pe ocina jupanului Radul mare logofăt.

Iar după accia, a avut pără înaintea domniei mele cu Mihnea pârcălab, fratele lui Vlaicul logofăt. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia

¹⁾ în loc de vărul său primar.

²⁾ loc rupt și șters în orig.

mea lui Mihnea pârcălab lege, 12 boieri, să mărturisească înaintea domniei mele, că au avut și ei ocină, dedină în Golești, <de> au făcut mai sus zisele mori. Ia, el n'a putut năicum să se apuce de lege . . . . .¹⁾ ci a rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, domnia mea am dat cinstului vlastelin al domniei mele, jupanului Radul mare logofăt, ca să-i fie lui ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Barbul mare spătar și Gherghe mare vistier și Badea paharnic și Diicul comis și Staico stolnic și Părvul mare postelnic. Ispravnic Drăghici mare portar.

Am scris eu, Bogdan, în cetatea București, luna Septembrie 20 zile, în anul 7056 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXIX/351.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete timbrată.

Divanul corespunde anului 1546.

387

1547 (7056) <Septembrie — Noiembrie> 21, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici fiul marchului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, jupanului Dumitru logofăt și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Bârsești tot și cu tot hotarul, pentru că îi este veche și dreaptă ocină și dedină și hotărnicită și aleasă cu 24 boieri și hotarnic sluga domniei mele Stanciul Scurtul.

Și hotarele să i se știe: dela Ocnă, pe drumul Mehedințului și de acolo, pe culmea Furnicarului, însă până unde cade în Piscul Furnicarului, în gura Slătinei și de acolo pe râu în jos, până în drumul Mihăcștilor, pe drumul târgului și din drumul târgului, pe drumul Stolnicenilor și până în hotarul Stolnicenilor și de acolo până în hotarul Căzăneștilor și de acolo, pe culme, chiar până unde dă în vechiul drum al Mehedinților.

De aceia, am dat și domnia mea jupanului Dumitru logofăt și cu fiii săi, ca să-i <fie de ocină și de >¹⁾ ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori am pus: jupan Vintilă vornic și jupan Stan mare ban și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Gherghe mare vistier și Badea mare spătar și Dan mare paharnic și Staico mare stolnic și Diicul mare comis și Părvul mare postelnic. Ispravnic Stănilă mare clucer.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Stan grămatic, am scris în cetatea București¹⁾ 21 zile în anul 7056 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 556.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1842.

Data lunilor, după divan.

388

1547 (7056) Decembrie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu frații săi și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Fărcășești, partea Stanei toată, oricât se va alege, pentru că a dat-o Stana, când a fost la moartea ei, ca să-i fie vărului ei, Stanciul și cu frații lui din Telești.

Iar pe urmă, ei au avut pară înaintea domniei mele cu Ivan din Ciocade pentru acea ocină mai sus zisă. Și întru aceasta, a luat Ivan lege dinaintea domniei mele, 12 boieri, ca să jure ei că i-a fost dat acea parte de ocină lui Ivan. Astfel, când a fost la ziua sorocului, la sfântul Dimitrie, iar Ivan nicicum n'a putut să aducă legea înaintea domniei mele, ci a rămas Ivan de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea lui Stanciul cu frații săi, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalică să nu fie, ci să fie celor rămași ai lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul Pașadîia mare logofăt și Drăghici vistier și Badea spătar și Crăciun paharnic și Staico stolnic și Diicul comis și Drăghîia mare postelnic. Ispravnic Țalapi logofăt.

Scris în luna Decembrie 8 zile, anul 7056 <1547>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. XXIX/282.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

389

1548. (7056) Ianuarie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod și domn. Dă domnia mea

¹⁾ s'a omis în orig. numele lunii.

această poruncă a domni mele sfintei mănăstiri Govora și părintelui egumen Teodor și fraților care trăesc în acel sfânt loc, ca să le fie satul Stoiceani pe Olt, cu tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și încă și dăruită de mama lui Radul voevod, doamna Samonida.

Iar după aceea, părintele egumen și cu frații din sfânta mănăstire, au avut pâra cu Grozav și cu ceata lui pentru acea mai sus zisă ocină. Și așa pâra Grozav că l-a cotropit sfânta mănăstire. Intru accia, domnia mea i-am dat lui Grozav și cetei lui 12 boieri, ca să jure că sfânta mănăstire l-a cotropit pe acea ocină. Iar acei 12 boieri iarăși au dat și au jurat că este dreaptă ocină a sfintei mănăstiri. Astfel Grozav a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mănăstiri și părintelui egumen Todor și fraților din sfânta mănăstire, ca să le fie ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Stan mare ban și jupan Radu mare logofăt și Drăghici mare vistier și Oprea mare spătar și Staico mare stolnic și Crăciun mare paharnic și Radul mare comis și Draghia mare postelnic. Ispravnic Radul Pașadia mare logofăt.

Am scris eu, Vladul al lui Ilea, în minunatul scaun București, luna Ianuarie 10 zile în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 545.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1843.

390

1548 (7056) Ianuarie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, anume Tudor, fiul lui Fârtat vornic din Drăgășani și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie Prundul și Călinetul, pentrucă îi sunt vechi și drepte ocine și cumpărături de la jupanița Stroiasa, pentru 1500 aspri gata. Iar jupanița Stroiasa, ea a cumpărat aceste mai sus zise ocine de la Manea Zgaroie; și a vândut <Manea Zgaroie de a lui> bunăvoie.

Și când a fost acum, Manea Zgaroie, el vrea să-i lepede asprii lui Tudor, fiul lui Fârtat vornic. Iar întru accia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Tudor, fiul lui Fârtat, ca să fie volnic să lepede asprii lui

Manca Zgaroie, căci a vândut Manea acea ocină de a lui bunăvoie. Și ea să fie vândută până în veci, pentrucă a rămas de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea lui Tudor care este mai sus scris, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui nepoților și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Drăghici vistier și Oprea spătar și Crăciun paharnic și Radul comis și Staico stolnic și Draghia mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Am scris eu, Stoica scriitorul, în cetatea București, luna Ianuarie 18 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 544.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

391

1548 (7056) Aprilie 2, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Neagu din Pănătești cu fiii și lui Șărban cu fratele său, anume Pecnea și lui Neagul cu fratele său Bogdan, cu fiii lor¹⁾, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie din partea lui Gherghina, toată, oricât se va alege, pentrucă este veche și dreaptă ocină, dedină, pentrucă a cumpărat Neagu cu fiii săi și Șărban cu fratele său Pecnea și Neagu cu fratele său Bogdan toată partea lui Gherghina, dela rovina lui Micul până în Colintina, pentru 1500 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Stroe din Giulești, cu fratele său, ocină, toată partea lui Giulea, dela rovina lui Micul până la Colintină, pentru 330 aspri.

De aceia, am dat și domnia mea ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și jupan Staico mare stolnic și Crăciun mare paharnic și Drăghici mare vistier și Oprea mare spătar și Radul mare comis și Draghic mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

¹⁾ « cu fiii lor », omis în orig.

Am scris în cetatea de scaun în București, scris luna Aprilie 2 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 26.864.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

392

1548 (7056) Aprilie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei episcopii din Buzău, ca să-i fie un sălaș de Ațigani, anume Radul cu Țiganca sa și cu copiii săi și via din Săseni, însă 4 pogoane pentru că a închinat și a dat aceste mai sus zise averi sfintei episcopii Miclea logofătul pentru sufletul său. Și s'a scris și în sfântul pomelnic.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei episcopii, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Drăghici vistier și Oprea spătar și Crăciun paharnic și Radul comis și Stăico stolnic și Drăghia mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare vornic.

Și cu care am scris, Stoica scriitor, în cetatea București, luna Aprilie 5 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVI/136.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

393

1548 (7056) Aprilie 18, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele fiicelor lui Stoica din Tomeni, anume Chera și Stoica și fiicelor lui Buica, Vilae și Chera și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor Tomenii toți, cu tot hotarul și jumătate din Svintești, pentru că le sunt vechi și drepte ocine, dedine dela părintele lor Stoica vornic.

Iar apoi, Stoica vornic a avut frăție cu Oancea, care i-a fost frate dinspre mamă, pe Svintești. Această jumătate din Svintești a fost dedină a lui Stoica vornic dela tatăl său, iar cealaltă jumătate a fost a lui Oancea, pentru că a cumpărat-o. Așa s'au înfrățit dinaintea lui Basarab voevod, ca să țină Oancea Svinteștii

toți, cât va fi viu, iar după moartea lui Oancea să fie toți Svinteștii ai fiicelor lui Stoica vornic și partea lui Oancea, pentrucă Oancea a fost sterp. De aceia, s'au și înfrățit, cum s'a spus mai sus.

Iar Oancea nu s'a ținut de frăție și de întocmire...¹⁾ a închinat toată averea lui Radul voevod Călugăru, nu numai averea sa, <ci și> averea fiicelor lui Stoica. Iar apoi, am dat domnia mea fiicelor lui Stoica averea lor...¹⁾ Oancea a venit înaintea domniei mele; apoi iarăși s'a înfrățit, ca și mai înainte, cu fiicele lui Stoica. Iar Oancea iarăși nu s'a ținut de frăție, ci și-a dat averea lui Oprea Scurtul și a lui și a fiicelor lui Stoica.

De aceia, am dat și domnia mea fiicelor lui Stoica partea lor din Svintești și Tomenii toți. Iar Oancea să n'aibă niciun amestec, ci să-și țină partea lui și să o dea cui va ști; iar de averea fiicelor lui Stoica vornic să se ferească. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Stan mare ban și jupan Radul mare logofăt și Drăghici vistier și Oprea mare spătar și Crăciun paharnic și Staico stolnic și Radul comis și Draghia mare postelnic. Ispravnic Radul mare logofăt.

Scris în cetatea București, luna Aprilie 18 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 546.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1860.

394

1548 (7056) Aprilie 25, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Mihnea pârcălab, ca să-i fie satul, anume Cetățenii tot, cu tot hotarul, pentrucă îi este veche și dreaptă ocină și dedină. Și a fost dobândită de răposatul Vlaicul logofăt încă din zilele răposatului Vlad voevod Inecatul, dela Barbu al Gogoșoaei, fiindcă Gogoșoia și fiii săi au pierdut cu mare hiclenie fața de domnia mea. Iar jupanul Mihnea și Vlaicu logofăt, ce sunt mai sus scriși, ei au dobândit-o cu dreaptă și credincioasă slujbă dela domnia mea.

Iar apoi, acest mai sus zis sat a fost cotropit de Staico vornic. Iar după moartea lui Staico vornic, l-a cotropit Oprea vornic...¹⁾ elucer: iar domnia mea <am cercetat și am judecat> după dreptate și după lege cu toți cinstiții dre-

¹⁾ loc rupt în orig.

gători ai domniei mele. Și am aflat domnia mea că este veche și dreaptă ocină și <dedină> . . .¹⁾ Vlaicul logofăt și cu fratele său Mihnea părcălab și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină și de ohabă, lor <și> fiilor lor și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Edrea mare spătar și Neagoe vistier și Nedelco stolnic și Tatul comis și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Belcio mare vornic.

Și eu, Stan scriitor, fiul lui Micoala din Negoești, am scris în cetatea de scaun București, luna Aprilie 25 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 547.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Divanul corespunde anului 1549.

395

<1548 Mai — 1552 Iunie>.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marelui și> precabunului Radul voevod. Dă domnia mea slugii domniei mele <Mihăilă> și cu fratele său Manea și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să-i fie ocină <în> Blădeștii și în Margi<ne>ni părțile lor, pentru că le sunt vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, Mihăilă și fratele său Manea au avut pără cu Goia din Mărgineni și cu Secca din Tâmpeni și cu Orzea <și cu> frații săi și cu Cârstea cu frații săi și cu Radul Gușuenul cu frații săi și cu Danciul cu frații săi și cu toată ceata lui, înaintea domniei mele. Și așa părau Goia și Secca și Orzea și Cârstea și Radul Gușoianul și Danciul înaintea domniei mele, că nu are Mihăilă și fratele său nicio ocină și dedină. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții [și] dregătorii domniei mele și a dat domnia mea lui Mihăilă și fratelui său Manea lege, 12 boieri, ca să jure că le este veche și dreaptă ocină și dedină. Iar Goia și Secca și Orzea și Cârstea și <Radul> Gușoianul și Danciul și cu toată ceata lor, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

Și iar a cumpărat Mihăilă ocină la Blădești și la Mărgineni din partea lui T. . .¹⁾ jumătate, pentru 450 aspri <gata. Și au vândut ei> de a lor bunăvoie.

Pentru aceasta, <am dat și domnia mea> lui Mihăilă și fratelui său Manea, ca să le fie <de ocină și de> ohabă și lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

<Iată și > martori punem domnia mea: jupan . . .¹⁾ vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și . . .¹⁾ spătar și Nedelco stolnic și Neagoe vistier și Tatul comis . . .¹⁾ mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Eu, Radul gramatic, am scris în cetatea . . .¹⁾.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 542.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

Datar după divan.

396

1548 (7056) Mai 7, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Detco din Drăgoești și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Topești, lângă Tismana, jumătate, oricât se va alege, pentru că îi este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar apoi, Detco din Drăgoești a avut pără cu călugării din Tismana. Și așa părau călugării înaintea domniei mele că Detco nu are în Topești jumătate, ci această mai sus zisă ocină a dat-o călugărilor din Tismana unchiul lui Detco, la moartea sa.

Iar domnia mea la aceasta, am cercetat și am judecat, cu cinstiții dregători ai domniei mele și am aflat domnia mea că unchiul lui Detco, la moartea sa, a dat călugărilor partea sa, iar cu partea din Topești a lui Detco n'a avut niciun amestec. Și încă am dat domnia mea lui Detco 12 boieri să jure. Și a jurat înaintea domniei mele cu 12 boieri și au mărturisit . . .¹⁾ că unchiul lui Detco n'a dat partea din Topești a lui Detco, ci a dat partea sa . . .¹⁾ au rămas călugării de lege dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Detco, ca să-i fie ocina din Topești jumătate, de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Oprea mare vornic și jupan Radu Vâlcea mare logofăt și Dan spătar și Neagoe vistier și Voico paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Crăciun din Bârsești, paharnic.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, Bratul, care am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 7 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 548.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

397

1548 (7056) Mai 8, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stănimir cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocină în Golești, pentru că au cumpărat dela Oancea din sat loc de casă și de grădină și loc de stupină și de fătăciune și un ogor pentru cânepă și un pogon de vie și patru ogoare, două într'un câmp și două în alt câmp, pentru 400 aspri.

Și iarăși au cumpărat Toma și Voico și Draghia și Neag din Fâlfoești partea lui Neagul jumătate și din partea lui Lăudat jumătate, pentru 500 aspri și pentru 2 boi.

Și iarăși au cumpărat Stănimir și Stoian patru ogoare, două într'un câmp și două în alt câmp, dar le-au cumpărat dela Sora, pentru 300 aspri.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Oprea mare vornic și jupan Dan mare spătar și jupan Radul Vâlcea mare logofăt și jupan Neagoe mare visticier, Voico mare paharnic și Nedelco mare stolnic și Tatul mare comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Dan mare spătar.

Și eu, Drăguliu din Prooroci, am scris în cetatea București, luna Mai 8 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 549.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

398

1548 (7056) Mai 20, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Govora, unde

este hramul cinstitei și slăvitei uspenii a preasfintei stăpânci noastre, de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie ocină la Plopul, din obârșia Ursoaci până în Valea Căinelui și până în obârșia Fetici și până în obârșia Noatenului, până la matca Boului și până la hotarul Cocului, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dedină, încă și cumpărată de răposatul Basarab voevod dela Badea din Făgețel și dela nepoții lui, pentru 1000 aspri și dăruită sfintei mânăstiri.

Iar apoi, egumenul Teodor și frații din sfânta mânăstire au avut pără cu Radul Frunteș și cu Coman și cu Mihail gramatic înaintea domniei mele pentru această ocină mai sus zisă. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit cartea răposatului Moisi voevod și bine am aflat domnia mea că această ocină este cumpărată de răposatul Basarab voevod și dăruită sfintei mânăstiri. Și Radul Frunteș și Coman și Mihail gramatic au rămas de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților boieri ai domniei mele. Și am dat domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Oprea mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Dan spătar și Neagoe vistier și Voico paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și eu, Bratul, care am scris în cetatea București, luna Mai 20 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 550.

Orig. slav, hârtie, pecețe tîmbrată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1842.

399

1548 (7056) Mai 22, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Neagul și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină din gura Râmnicului Sărat și până la izvorul Cătauțului și până la izvorul Văicii Rele...¹⁾ partea de sus, jumătate, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Neagul dela unchiul său Fărğa, pentru 1.100 aspri gata. Și partea unchiului său Neagul toată, din apă și din uscat, pentru că a cumpărat-o Neagul dela unchiul său Neagul, pentru 1.100 aspri gata. Și iarăși a

¹⁾ « Văicii Rele » așa în orig.

cumpărat Neagul toată partea unchiului său Neculae, pentru 1100 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul partea fratelui său Oprea, pentru 1.100 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Neagul dela fii lui Neculae ocină din Tâmpeni dela Fârga și dela Barbul, pentru 4300 aspri de argint, de peste tot hotarul.

Și iarăși să-i fie ocină în Tâmboești, din partea lui Mușat Faurul jumătate și cu vîi și cu locul de casă și ogor și locul din sus, oricât se va alege, din dedină și din cumpăratură, pentrucă Mușat a înfrățit pe Merăuță de a lui hynă-voie; iar Merăuță l-a scos dela bir și i-a mai dat 100 aspri gata și un burduf de brînză și o slănină de carne și un cojoc de 60 de aspri.

Și iarăși a cumpărat Ivan din Tâmpeni o Ațigancă, anume Mariica, dela Stoica din Călimănești, pentru 770 aspri. Și iarăși a cumpărat . . .¹⁾ Țigan, anume Pătru, dela Stan din Proșica, pentru 1000 aspri. Și încă au fost cumpărați acei Ațigani în zilele sfîntrăposatului Radul voevod, pe mare foamete . . .¹⁾ de peste munte dela Hanăș Ungurul din Sibiu pentru câte 6 găleți de grâu și prețul unei găleți câte 400 aspri și câte 4 porci grași și un porc câte 100 aspri.

Iar după aceea, . . .¹⁾ din Căndești întocmire cu nepoții lui Oancea și cu nepoții lui Gol ță, pentrucă Tatul a dat o Ațigancă după un Țigan al nepoților lui Oancea și al nepoților lui Goliță, ca să facă copii; iar ei au împărțit acei copii în două, căci acci Țigani, ei au petrecut împreună 15 ani și au făcut 4 băeți și 2 fete. Așa i-au împărțit: și Tatul a luat pe Țiganca lui și cu doi băeți și o fată și nepoții lui Oancea și nepoții lui Goliță și au luat Țiganul lor și cu doi băeți și o fată.

Și iarăși a cumpărat Neagul ocină la Tâmpeni 20 stânjeni din partea unchiului său Fârgă, pentru 1.500 aspri.

De accia, i-am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și de ohabă, lui și filor lui și nepoților lui și strănepoților lui și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Bilcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și jupan Neagoc v.stier și Idrea spătar și Stănislav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și eu, Bârsean, care am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 22 zile și d.la Adam cursul anilor 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 551.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

Divanul corespunde anului 1549

¹⁾ loc rupt în orig.

1548 (7056) Iunie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei și fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Vladul și Stoica și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină la Zlătărei pe a cincea parte, pentru că a cumpărat dela Manea, pentru 300 aspri.

Și iarăși să fie lui Vlad și lui Pătru ocină, însă partea lui Petcul toată, oricât se va alege, pentru că a cumpărat-o dela Petcu pentru . . .¹⁾ aspri. Și a cumpărat dela Pătru un ogor, pentru 80 aspri și alt ogor Pătru l-a dat lui Vladul, pentru sufletul lui. Și a cumpărat Vladul dela Staia din Grădești un ogor, pentru 50 aspri. Și a dat Stoian fiicei lui, anume Sorca, zestre loc de vie, dar o falce. Și au cumpărat Boica dela Ioana din Sutești 2 ogoare, pentru 160 aspri.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină, ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Oprea mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Dan mare <spătar și>¹⁾ Neagoe mare vistier și Voico mare <paharnic și>¹⁾ Tatul mare comis și Nedeleo mare stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlcea<nul mare>¹⁾ logofăt.

Am scris în cetatea București, luna Iunie 3 <zile>¹⁾, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 552.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1786, la Acad. R.P.R., ms. 2083, f. 217, cu data Martie 3.

<1548 — 1549> Iunie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul din Sârbi, ca să-i fie ocină în Zlătărei, o vie, însă ocină și în vale, pentru că a cumpărat Vladul dela Manea din Zlătărei, pentru 400 aspri gata.

De accia, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Oprea mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Dan spătar și Neagoe

¹⁾ loc rupt în orig.

vistier și Nedelco stolnic și Voico paharnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Scris în luna Iunie 10 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 553.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

Datat după divan.

402

1548 (7056) Iunie 12.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și cu fiul său Lupul și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Mileștii de Sus, partea lui Negui jumătate, pentru că a cumpărat Stoica și cu fiul său Lupul acea jumătate de ocină dela Neguit, pentru 600 aspri gata.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să le fie lor de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților. Și oricăruia dintre ei i se va întâmpla moarte, iar prădalică să nu fie, ci să fie celui rămas. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Oprea mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Dan spătar și Neagoe vistier și Nedelco stolnic și Voico paharnic și Tatul comis. Și ispravnic Frățilă mare postelnic.

Scris în luna Iunie 12 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/180.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

403

<1548 — 1552> Iunie 13.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Tocsabă și Danciu, ca să fie volnici să ție și să stăpânească muntele lor numit Meruol și să-și pască oile lor, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină.

De accia, nimeni să nu cuteze să-i turbure pe ei sau să le ia dijmă, pentrucă acel om care s'ar încumeta să-i turbure, mare rău va păți. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

S'a scris în Iunie 13 zile.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 508.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Data adăugată de altă mână: 7059 <1551>.

Datat după Vâlceanul mare logofăt.

Cu o trad. rom. dela sfârșitul sec. XVIII.

404

1548 (7056) Iunie 19, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce se cheamă Govora, ca să-i fie satul anume Stoiceni tot și cu tot hotarul, pentrucă este veche și dreaptă ocină, dedină.

Iar după accia, părintele egumen Teodor a avut pără înaintea domniei mele cu Grozav și cu ceata sa din Dăești. Iar domnia mea am judecat și am cercetat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege. Și am văzut domnia mea și cărțile altor domni răposați care au fost înaintea noastră. Și am dat domnia mea părintelui egumen Teodor 12 boieri și hotarnic. Și așa au aflat acei 12 boieri tot după vechiul hotar. Și au rămas Grozav cu ceata sa de lege dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri acel sat care este mai sus scris, ca să-i fie ocină de ohabă în veci și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă fost vornic și jupan Barbul mare vornic și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spătar și Dan paharnic și Diicul comis și Părvul mare postelnic. Ispravnic Barbul mare vornic.

Și eu, Stoica Tăuraș, am scris în cetatea București, luna Iunie 19 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 554.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843.

Divanul corespunde anului 1547.

1548 (7056) Iunie 24, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri numită Cozia unde este hramul sfintei, nedespărțite troițe și părintelui egumen ieromonah Matei și tuturor fraților, ca să le fie Sălătrucul dela Coisca, tot, cu tot hotarul, pentru că le este veche și dreaptă ocină, dedină. Pentru că jumătate din sat, partea lui Stoica, a cumpărat-o egumenul popa Ilarion dela jupanița Neaga, pentru 50 florinți, iar cealaltă jumătate din acel Sălătruc a fost închinată de Magdalena călugărița, sora lui Draghilă și Stoica, încă în zilele lui Vlad voevod Călugărul, sfintei mânăstiri numită Cozia.

Iar după aceea, a avut pără sfânta mânăstire și părintele egumen ieromonahul Matei înaintea domniei mele pentru acest sat, ce este mai sus scris, cu Stan și cu Neagoe. Iar domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege. Și am văzut domnia mea și cărțile sfintei mânăstiri de moștenire și am aflat domnia mea, că este veche și dreaptă ocină, dedină sfintei mânăstiri. Iar Neagoe și Stan niciun amestec n'au avut cu acest sat ce s'a scris mai sus nicidecum și au rămas de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri dela Cozia și părintelui egumen Matei și tuturor fraților ce trăesc în sfânta mânăstire, ca să le fie de ocină și de ohabă în veci și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Oprea mare vornic, jupan Vâlceanul mare logofăt și Dan spătar și Neagoe vistier și Voico paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic.

A scris Drăgușin gramatic, în cetatea de scaun București, luna Iunie 24 zile, în anul 7056 <1548>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia. nr. 712, f. 395 v.
Copie slavă.

1548 (7056) Iunie 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radu' voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Stepan și Dragobrat și cu fiii lor, câți le va dăruî Dumnezeu, ca să le fie ocină în Bădeni, părțile lor, oricât se va alege, pentru că sunt ale lor vechi și drepte ocine și dedine.

Iar după aceea, Hera clucer și cu jupanița lui, ei au cotropit pe Dragobrat și pe Stepan cu sila. Iar Stepan și Dragobrat, ei au venit înaintea domniei mele, iar domnia mea am căutat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea lui Stepan și lui Dragobrat să mărturisească înaintea domniei mele; așa iarăși au mărturisit înaintea domniei mele, că sunt ale lor vechi și drepte ocine și dedine.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea aceste mai sus scrise ocine acestor ziși oameni, care sunt mai sus scriși, ca să le fie de ocină și ohabă lor și fiilor lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea dregătorii.....¹⁾ jupan.....¹⁾ mare ban al Craiovei și jupan Oprea mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și jupan Dan mare spătar și jupan Neagoe mare vistier și jupan Nedelco mare stolnic și jupan Voico mare paharnic și jupan Tatul mare comis și jupan Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Scris în luna Iunie 29, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/28.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

407

1548 (7056) Iulie 2, Bueurești.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Mihăilă scriitorul și cu fiii săi Ghiura și Preda și Părvul și încă câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ²⁾ ocină în Fata, pentru că este a lui bătrână și dreaptă ocină, dedină și cumpărată dela răposatul Băsărab voevod, oricât se va alege partea și ocina lui.

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi ocină în Fata, partea fiilor Dobrineasăi din Făgețel, anume Manea și Dragomir și Ticuci și Dobriin, toată, oricât se va alege pentru că a cumpărat-o Mihăilă scriitorul, pentru 980 aspri gata.

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi, în Fata, partea lui Stan din Făgețel, toată, pentru că a cumpărat-o Mihăilă scriitorul dela Stan, pentru 600 aspri gata. Încă și partea lui Stan și partea fiilor Dobrineasăi le-a cumpărat în zilele răposatului Radul voevod care a pierit la Râmnic.

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi, în Fata, partea lui Stoica al lui Coșa, toată și partea lui Boia toată, pentru că au fost vândute dinainte vreme mânăstirii dela Govora, pentru 1000 aspri gata. Iar pe urmă, sluga domniei mele

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ de aci șters cu roșu.

Mihăilă scriitorul, el a avut întocmire cu părintele egumen Teodor și cu toți frații dela Govora dinaintea domniei mele, pentru că au fost partea de ocină a lui Stoica al lui Coșa și a lui Boia și din funia Fetei, pentru care Mihăilă scriitorul a întors asprii sfintei mănăstiri și lui Teodor egumenul gata . . . . .¹⁾ 1000 aspri. Așa s'au întocmit de a lor bunăvoie dinaintea domniei mele că între ei pără să nu fie niciodată.

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi, în Fata, partea lui Dadul Țigănescul, toată, pentru că a dat-o și a dăruit-o însuși Dadul cu bunăvoia lui, încă din zilele lui Vintilă voevod, pentru că . . . . .¹⁾ a fost birnică cu bir și a cheltuit zoo de aspri pe biruri și pe alte mâncături în treisprezece ani, asprii săi gata . . . . .¹⁾

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi și cu frații săi, Arca și popa Bortă și cu fiii lor, ocină din hotarul Fetei și din Cursura Ursului în jos până în hotarul Verei, oricât se va alege partea lui Basneșu, pentru că a dobândit-o Basneșu dela răposatul Băsarab voevod atunci cu dreptă și credincioasă slujbă, iar sluga domniei mele Mihăilă scriitorul și cu frații, Arca și popa Bortă, ei au cumpărat-o dela fiii lui Basneșu pentru un cavat bun și aspri . . . . .¹⁾. Însă Mihăilă și cu fiii săi să stăpânească jumătate din partea lui Basneșu, iar frații lui, Arca și popa Borta, să țină cealaltă jumătate ²⁾.

Și iar să-i fie lui Mihăilă scriitorul și cu fiii săi un copil de Ațigan, anume Costea, pentru că l-a cumpărat dela Pârvul stolnic, pentru 800 aspri gata, încă în zilele lui Radul voevod. Și să-i fie și o Ațigancă anume Elena și cu copiii ei, pentru că, li este veche și dreptă dedină dela soția lui, Malea.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea, ca să-i fie de ocină și ohabă, lui și filor lui și nepoților lui și strănepoților lui. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Oprca mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și jupan Dan mare spătar și Neagoe mare vistier și Voico mare paharnic și Nedelco mare stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și cu Stan zis și Roșu grămătic, care am scris în cetatea București, luna Iulie 2 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mitcea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XL/29.

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

¹⁾ Loc șters în orig.

²⁾ Până aci șters cu roșu și scris pe margine: «anul 7186 <1678> Februarie 2, s'au scos din divan ».

1548 (7056) Iulie 11, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vitan și cu fiii săi, ca să le fie în Bunești ocină, oricât se va alege toată partea lor, pentru că este veche și dreaptă dedină și ocină.

Iar după aceea, a venit Vitan înaintea domniei mele și astfel a așezat pe fiica lui, anume Neaga cu fiii săi, pe ocina lui, care este mai sus scrisă, ca să fie cu fiii lui, Drăgoiu și Oprea, trei frați nedespărțiți, unul ca și altul împreună, frați pe toată ocina și hotarele și din sat și din seliște și din câmp și din pădure și din cumpărătură și de pretutindeni. Și să nu fie volnic niciunul să vândă; dacă va vrea să vândă, sau să închine cuiva, iar întru nimic cu ocina să nu se amestece, ci să fie a fiilor lui. Și domniei mele au dat calul.

De aceea, le-am dat și domnia mea, ca < să le fie > ocina, ohabă, lor și fiilor lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martori: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt, Idrea mare spătar și Neagoe mare vistier și Voico paharnic și Vladul . . . . .¹⁾ Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic Dan logofăt.

Și eu, Toader gramatic, am scris în cetatea București, luna Iulie 11 zile, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi, 3/951.

Orig. slav, perg., rupt și pătat, pecete timbrată, căzută.

1548 (7057) Octombrie 7, București,

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Cuciulat scriitor²⁾ cu fiul său, anume Frățilă și cu nepoții, anume Neagoe și Nicola și cu frații lor, ca să le fie ocină la Izvorul Călugăresc cu tot hotarul, pentru că le sunt vechi și drepte moșii³⁾.

Iar după aceea, a venit Cuciulat înaintea domniei mele de s'a jeluît domniei mele că i-au cotropit fiii lui Tudor logofăt, anume Radul mare logofăt și Părvul

¹⁾ loc rupt și șters în orig.

²⁾ « slovoșiateli » în orig.

³⁾ « moșile » în orig.

mare postelnic. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat legea dreaptă și am văzut cartea lui Mircea voevod cel Bătrân și cartea lui Vladislav voevod, fiul lui Mircea voevod și cartea lui Radul voevod cel Bun; și toate le-am cercetat și le-am citit cu toți cinstiți dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea această ocină care este mai sus scrisă lui Cuciulat.

Iar după aceea, încă nu s'a putut liniști Cuciulat de către Frățilă și de către Dragul și de către Gherghina, ci au cotropit acea ocină care este mai sus scrisă iar Cuciulat i-a sorocit înaintea domniei mele. Și domnia mea am cercetat și am judecat după legea cea dreaptă și am dat domnia mea lui Cuciulat această ocină care este mai sus scrisă.

Iar după aceea, încă nu s'a putut liniști Cuciulat, ci s'au sculat Moroina și Voisilă de au cotropit partea nepotului lui Cuciulat, fiul lui Petole și au luat datul din porci și gălețile, jumătate sat; iar Cuciulat i-a sorocit înaintea domniei mele pe Moroina și Voisilă. Și astfel pârau Moroina și Voisilă că nu are nimic fiul lui Petole la acea ocină care este mai sus scrisă. Iar domnia mea am cercetat și am judecat după legea cea dreaptă. Și Moroina și Voisilă au rămas de lege înaintea domniei mele.

Și iarăși după aceea, s'au sculat Moroina și Voisilă de au dat acel sat care este mai sus scris, l-au dat și au așezat pe Vâlceanul mare logofăt. Iar după aceea, s'a pârât Cuciulat cu ¹⁾ Vâlceanul logofăt. Și astfel au pârât Vâlceanul logofăt că nu este ocina și dedina lui Cuciulat, ci a fost aceasta a lui Tudor logofăt. Iar domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; i-am dat lege lui Cuciulat, ca să jure înaintea domniei mele cu 12 boieri că acea ocină este a lui și nu a fost a lui Tudor logofăt. Deci Cuciulat a și adus 12 boieri de au jurat și au mărturisit înaintea domniei mele că este veche și dreaptă ocină și moșie ²⁾ a lui Cuciulat și a nepoților «săi».

De aceea, am dat și domnia mea, ca să-i fie ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și la ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași.

Și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Edrea spătar și Neagoe vistier și Nedelco «stolnic și Voico paharnic» ¹⁾ și Tatul comis și Frățilă postelnic. Ispravnic Stan mare ban.

Scris în cetatea de scaun București, luna Octombrie 7 zile, în anul 7057 <1548>.
† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 557.

Orig. slav. hârtie, pecete timbrată

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ « moșile » în orig.

<1549> Ianuarie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir și lui Gonțea și cu frații lor, Stroc și Voicilă și Nan și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Chiojd din partea lui Calin . . . . .¹⁾ să le fie partea lui Calin, toată, pentru că le este veche și dreaptă <ocină>¹⁾ și dădă și cumpărată de bunicul lor, Voicilă, dela Calin . . . . .¹⁾ încă în zilele răposatului Basarab cel Tânăr voevod.

Și apoi Dragomir și Gonțea, ei au avut păra înaintea domniei mele cu Grozav și cu <ceata>¹⁾ lui. Și astfel păra Grozav și ceata lui că nu sunt cumpărate aceste ocine, ce sunt mai sus scrise, de Voicilă, bunicul lui Dragomir și al lui Gonțea, ci le-a cötropit. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiți dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lui Grozav și <ceței> lui 12 boieri să jure înaintea domniei mele, că nu le-a cumpărat Voicilă . . . . .¹⁾ ce sunt mai sus scrise. Iar întru aceasta, Grozav <și cu ceata lui>¹⁾ n'a putut nicidecum să-i aducă pe acei 12 boieri înaintea domniei mele . . . . .¹⁾ Grozav și ceata lui de lege și <înaintea domniei mele>.

De aceia, am dat și domnia mea lui Dragomir și lui Gonțea . . . . .¹⁾ ocină și ohabă . . . . .¹⁾ strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan . . . . .¹⁾ și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanu logofăt și Idrea spătar și Neagoc vistier și Stanislav piharnic și Tatul comis și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanu <logofăt>.

Scris în cetatea de scaun București, în luna Ianuarie 5, în anul 7056 <1548>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie slavă, din sec. XX.

Data greșit copiată; după divan, doc. este din 1549 (7057). Cifrele slave 6 și 7 se pot ușor confunda între ele.

1549 (7057) Ianuarie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marelui> . . .²⁾ și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Radul și fratelui său Ilie . . .²⁾ cu

¹⁾ loc rupt în text.

²⁾ loc rupt în orig.

fii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Lipia și din ocina Lipii-nească. . .¹⁾ lui Negrea, oricâte se vor alege părțile lor.

Și iarăși să-i fie lui Radul și cu fratele său Ilie ocina Ungur. . .¹⁾ părțile lor de ocină, oricâte se vor alege, pentrucă le sunt lor vechi și drepte ocine și dedinc. Și apoi, au venit Radul și fratele său Ilie înaintea domniei mele de au așezat și au înfrățit pe cumnatul lor Dumitru peste mai sus zisele ocine, peste toate, de pretutindenj, ca să fie trei frați nedespărțiți, în veci.

Și iarăși să fie Mariei și fiilor ei Radul. . .¹⁾ în Sorești, partea tatălui ei Radul toată, oricât se va alege, pentrucă le este lor veche și dreptă. . .¹⁾.

Iar apoi, s'a ridicat Maria de a așezat și a înfrățit pe fiii ei Radul și Ilie și pe ginerele ei Dumitru peste. . .¹⁾ Sorești, ca să fie trei frați nedespărțiți, în veci. Și apoi, a venit Dumitru înaintea. . .¹⁾ de a dat din averea sa ceiace va avea, sau scule sau argint sau aur sau dobitoace sau vii sau fiice, de a dat lui Radul și fratelui său Ilie, jumătate din întreaga sa avere și agoniseală, fiindcă așa s'au întocmit de a lor bunăvoie și dinaintea oamenilor buni, încă și dinaintea lui Anania fost episcop și a duhovnicului Roman și din târgul Buzăului: popa Șerban și popa Mihaiu și popa Frățilă și popa Cârstea și Radul al Badolui; și din Lipia: Stoica al lui Talca și Manca al lui Bratul și Dumitru gramatic și Liica și Tatul și Belcț. De asemenea s'au întocmit și dinaintea domniei mele.

De accia, le-am și dat domnia mea, lor și fiilor lor, ca să le fie ocină și de ohabă. Și oricărui dintre ei i se va întâmpla moarte mai înainte, prădalică să nu fie ei să fie celor rămași. Și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stănilav paharnic și Nedelco ștolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic.

Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și am scris eu. . .²⁾, în cetatea de scaun București, scris în luna Ianuarie 5 zile, în anul 7057 <1549>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 558.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată a lui Mihnea Turcitul.

Cu o trad. rom. din 1861.

412

<1549 — 1551> Martie 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, <fiul marchui și bunului Radul voevod>¹⁾. Dă domnia mea această poruncă

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ criptogramă.

a domnicii mele Neacșai și surorii ei Stanca, ca < să le fie ocină la Sibiceu, oricât > ¹⁾ se va alege, toată, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar după aceea, < au venit Neacșa și sora ei Stanca înaintea domnicii mele, de > ¹⁾ au așezat pe nepotul lor, anume Stanciul peste acea ocină dela Sibiceu, peste toată, ca < să fie frați nedespărțiți ¹⁾, dar frații lui Stanciul, anume Zârnă și Stan, nu au niciun amestec nicidecum peste acea ocină mai sus zisă, pentrucă Stanciul, el a și hrănit pe Neacșa, oarbă și neputincioasă, până la moartea ei. De aceea, a așezat . . . ¹⁾ pe Stanciul . . . ¹⁾ și pentrucă Stanca, mama lui Stanciul și lui Zârnă și a lui Stan, iarăși a dat în fața domnicii mele . . . ¹⁾ ocina dela Sibiceu toată și averile și sculele toate, după moartea ei, ca să le fie . . . ¹⁾ și lui Zârnă și lui Stan. Iar după aceea, ficele Stancăi, anume Stanca și A . . . ¹⁾ niciun amestec să nu aibă cu acele ocine și averi și scule . . . ¹⁾ și Stancăi, ca să nu aibă amestec nicidecum la acea ocină a Stancăi și a Neacșai, pentrucă . . . ¹⁾.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul și lui Stan și lui Zârnă, ca < să le fie de ocină și de ohabă, lor > și filor lor și nepoților lor și strănepoților lor de nimeni neclintit, după spusa domnicii mele.

Iată și martori punem domnia mea: . . . ¹⁾ și Nedelco stolnic și Stă<nislav> paharnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic . . . ¹⁾.

S'a scris în cetatea de scaun București, în luna Martie 3 zile, în anul . . . ¹⁾.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXVIII/219.

Orig. slav, perg., rupt, pecete timbrată.

Datat după divan

413

1549 (7057) Martie 5, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele filor lui Stanciul, jupan Badea comis și Vlaicul paharnic și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în satul Ștefănești, partea unchiului lor Badea Cotescul, oricât se va alege. Pentrucă a fost veche și dreaptă ocină și dedină a lui Badea Cotescul. Și apoi, a luat-o Basarab voevod și a dăruit-o la mânăstirea din Argeș, iar lui Badea Cotescul i-a dat jumătate din Bugheni, ocină domnească. Iar Stanciul, tatăl lui Badea și al lui Vlaicul a cumpărat-o dela cumnatul său, dela Badea Cotescul, pentru 3000 aspri și 6 coți de Brucze ²⁾ și un cal bun.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Bruxelles.

Iar apoi, mai sus zisii Badea și Vlaicul au avut pâră înaintea domniei mele cu fica lui Lōrinț, anume Anghelina și cu soțul ei Gherghe, pentru mai sus zisa jumătate de ocină din Bugheni. Așa au pârît Anghelina și Gherghe că i-a cotropit Basarab voevod fără dreptate. Și întru aceasta domnia mea am cercetat și am judecat, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege și am aflat domnia mea că este a lor, a lui Gherghe și a soției lui, Anghelina, fica lui Lorinț, veche și dreaptă ocină, dedină, dar au fost cotropiți de Basarab voevod. Deci, am dat domnia mea lui Gherghe și Anghelinci mai sus zisa ocină, jumătate din Bugheni ce este baștină lor, iar Badei ¹⁾ și Vlaicului ²⁾ le-am dat domnia mea ca să-și fie mai sus zisa parte din Ștefănești, ce a fost a unchiului lor, Badea Cotescul, pentru asprii și prețul mai sus zis.

De accia, am dat domnia mea Badei ¹⁾ și Vlaicului ¹⁾, fiii Stanciului ¹⁾, ca să le fie ocină și ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și jupan Neagoe mare vistier și Nedelco stolnic și Tatul mare comis și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Neagoe mare vistier.

Și eu, Gherghe, am scris în cetatea de scaun București, în luna Martie 5 zile, în anul 7057 <1549>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe verso românește>: Această carte o au dat jupâncasa Nedelea când au hărăzit viile din Ștefănești nepoată-sa jupâncsii Eelinii postelniceasii.

Acad. R.P.R., XXIX/164.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

414

<1549 — 1552> Aprilie 2.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Mihnea ²⁾ voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri ce să numește Govora, ca să-i fie satele, anume Glodul și Hința, pentru că îi este bătrâne și drépte moșii de moștenire, încă și cumpărate de părintele domnii mele Radul voevod cel Bun dela Cârstea și dela nepotu-său, drept 5.000 aspri.

După accia, au avut igumenul Maxim și starețul Theodor ce s'au numit Dorothei și cu frații, câți s'au aflat într'această vreme într'acel sfânt loc,

¹⁾ « Badei », « Vlaicului », « Stanciului » așa în orig.

²⁾ în loc de « Mircea ».

pără cu nepoții Cârstei, anume Ștefan și Dobromir cu frații lor și Oprea cu nepotu-său Vladul și cu frații lor Gonea înaintea domniei mele. Și așa pără nepoții Cârstei cu ceata lor, cum că mănăstirea Govora nu are niciun amestec cu aceste sate Glodul și Hința, ci sânt ale lor de moștenire. Intr'acéia, domnia, mé am căutat și i-am judecat pe légea lui dumnezeu, cu toți cinstiții dregătorii domnii méle, încă am cetit domnia mea și cărțile a răposatului Radului voevod cel Bun, părintele domnii méle și a Mihnei voevod și a lui Basarab voevod și a lui Vintilă voevod și am aflat cum că acești mai sus ziși oameni niciun amestec nu au.

După aceia încă am dat domnia mea cinstitului părintelui egumenului chir Maxim și starețului Theodor lége, 12 boeri și au mărturisit înaintea domnii mele cu acei 12 boeri cum că Glodul și Hința sânt moștile sfintei mănăstiri și știu ei că sânt cumpărate de părintele domnii méle Radul voevod cel Bun. Și au rămas nepoții Cârstei și cu ceata lor de judecată înaintea domnii méle.

Drept aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri ce să chiamă Govora, mai sus zisele sate Glodul și Hința cu toate hotarile, ca să-i fie întru moștenire și ohabnice și de niminea să nu să clătească, după zisa domnii méle, în veci.

Iată și mărturii am pus domnia mea jupan Stan *mare* ban al Craiovei și jupan...¹⁾ *mare* vornic și jupan Stanciul²⁾ *mare* logofăt și Neagoe vistierul și Mihai spatar³⁾ și Stănilav paharnicul și Tatul comisul. Și ispravnic Stanciul *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stanciul gramaticul, în luna lui Aprilie 2, văleat 7052 <1544>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Govora, nr. 447, f. 54.

Trad. rom.

Datat după divan, data fiind greșită de copist.

415

<1549 — 1552> Aprilie 10.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod <și> domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii méle slugilor domnii méle, anume: Pătru armașul și Diicul armașul, ca să fie moșia a lor den Mihăești partea lui Voicu vistierul toată, câtă să va alege să fie partea lui; și o vie care iaste la Șioaș.

Pentru că acest Voicu vistier ș'au pierdut toate bucatele, ca un om rău și ficlean de cătră domnia mea. Iar acești <i> ce sânt mai sus, ei au ajuns cu bună și credincioasă slujbă către domnia mia.

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de « Vâlceanul ».

³⁾ în loc de « Idrea ».

Pentru accia, să fie volnic a ține și a stăpâni aceste moșii ce scriu mai sus și de cătră nimini să nu aibă nici o bântuială.

Iar care om s'ar scula și nu s'ar lăsa a ține, unul ca acela mare și grea pedeapsă va ave de cătră domnia mia. Intr'alt chip să nu fie, că așa iaste porunca domnii mele.

Și am scris eu¹⁾, Vâlceanul mare logofăt, în luna lui Aprilie 10 zile leat 7...²⁾.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 545.

Trad. rom. din sec. XVIII.

Datat după Vâlceanu mare logofăt.

416

1549 (7057) Aprilie 26, București.

Cu mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Radul voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele lui Pătru cu feciorii lui și lui Bratco cu fetele, anume Stana și .....²⁾ ca să le fie moșie la Certeji jumătate și la Jermonești jumătate, de preste tot hotarul, din siliște și din câmp și din apă și din uscat și din pădure jumătate, apoi dela Jirov.....²⁾ dela izvorul Cladnicel până la gura Coșuștii și apa Motrului în jos, până la hotarul Bucurovei și la deal până la furcele Cernei și în sus până la Geamăna și până la furca Jirovului și până la dealul Clădnicele din jos.

Pentru accia, am dat și domnia mea, ca să le fie moșie ohabnică, lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domniei mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Stan mare ban dela Craiova și jupan Belciu mare dvornic și jupan Vâlcean mare logofăt și jupan .....²⁾ mare .....²⁾ pan.....²⁾ mare vistier și jupan Tatul mare comis și jupan Dara mare medelniceș și Nedelco mare stolnic și jupan Vârjoghe mare portar și Stanislav mare paharnic și Frățilă mare postelnic. Și ispravnic Stan marele ban dela Craiova.

Și am scris eu, Neicul, în scaunul orașului București, în luna lui Aprilie, în 26 zile, anul 7057 <1549>.

Arh. St. Buc., Copii sub dată.

Copie rom. din 1903.

¹⁾ în loc de «și ispravnic».

²⁾ loc alb în text.

1549 (7057) Iunie 6, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul preabunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gulea și lui Tudor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Bădeni din partea Vișei jumătate de ocină ¹⁾, pentru că a înfrățit Vișa pe mai sus zisii oameni pe ocina ei, iar acești oameni scriși anume, Gulca și Tudor, ei au așezat și au înfrățit pe Vișa peste averile lor, puține sau multe, însă în zilele lui Radul voevod Călugăru, ca să fie la un loc trei frați nedespărțiți în veci.

Iar apoi Gulca și Tudor au avut pâra înaintea domniei mele cu Vișa. Și așa pâra Vișa că n'a înfrățit pe nimeni peste această mai sus zisă ocină și s'a apucat de tăgadă. De aceea, am cercetat și am judecat după dreptate și am dat domnia mea Gulei și lui Tudor lege, 12 boieri, să jure că i-a înfrățit Vișa peste mai sus zisa ocină de a ei bunăvoic. Și astfel i-au adus înaintea domniei mele și au jurat.

Și întru aceasta, Vișa s'a apucat de lege și astfel domnia mea i-am dat 24 boieri, peste legea lui Gulea și a lui Tudor, ca să înfrângă pe acei 12 boieri și au pus zi la înălțarea lui Hristos. Astfel la soroc n'au putut aduce pe jurători, ci s'au fugit de acasă. De aceea, a rămas Vișa de lege dinaintea domniei mele, iar acești oameni scriși anume s'au îndreptățit dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea Gulei și lui Tudor și cu fiii lor, ca să le fie mai sus zisa ocină de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Tatul comis și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Stan mare ban.

Și eu, Mihul diac dela Târgoviște, care am scris în cetatea de scaun București, în luna Iunie 6 zile, dela Adam curgători, în anul 7057 <1549>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 559.

Orig. slav, perg., rupt la îndoituri, pecete aplicată.

Cu o trad. rom., din 1862.

¹⁾ cuvintele « jumătate de ocină » adause ulterior, peste un text răzuit.

1549 (7057) Iunie 9.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Mitrea și lui Grozea, ca să le fie toată ocina în Diăghiceni și cu tot hotarul, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, au avut pără cu Copaciu și cu Moșul. Și astfel au pârît Copaciu și Moșul, ca să ia ocina dela Mitrea și dela Grozea. Și domnia mea întru aceasta am judecat după dreptate și după lege și am dat domnia mea lui Mitrea și lui Grozea lege, 12 boieri și hotarnic pe Dan din Studina, ca să hotărnicască. Și a adus Mitrea și Grozea acești 12 boieri înaintea domniei mele de au jurat și au mărturisit pe sufletele lor cum nu are Copaciu și Moșul niciun amestec cu această ocină și n'au dat o dușegubină 90 de vaci când s'a fost ucis un om pe acea ocină, ci au fost dat acea dușegubină cei cari au fost vinovați, iar Copaciu și Moșul n'au dat nicio vacă. De aceea, Copaciu și Moșul mai mult să nu aibă amestec cu această ocină. Iar cui i se pare strâmb să ia lege înaintea domniei mele 24 boieri peste cealaltă lege. De aceea, au rămas Copaciu și Moșul de lege.

De aceea, am dat și domnia mea lui Mitrea și lui Grozea, ca să le fie <de ocină> și ohabă, lor și filor lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem <domnia mea>: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis. Ispravnic Frățilă mare postelnic.

Scris în luna Iunie 9 zile, în anul 7057 <1549>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CLXXXVII/3.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, căzută.

1549 (7057) Iunie 22, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: lui Vlad cu fiii săi, Mareș și Nanul și Ion, cu fiii lor și lui Văsiu cu fiii săi și Neagoe cu fiii săi și lui Radoe cu fiica sa, Oprca cu fiii săi, lui Pătru cu fiii săi, lui Semen și lui Badea cu fiii săi, ca să le fie ocină în Strâmba și în Lovu, oricât se va alege ocina lor, toată, pentrucă le este lor veche și dreaptă ocină, dedină, încă din zilele lui Vlad voevod Călugărul

Însă le-a fost arsă cartea de dedină într'o casă. De aceea, au făcut și au înnoit cartea de dedină înaintea domniei mele.

Și iarăși Oprea a așezat și a înfiățit pe Nanul cu fiii săi peste ocina lui, peste jumătate, în Strâmba și în Lovu, iar Nanul a dat lui Oprea 500 aspri gata; s'au înfiățit încă înaintea lui Radul voevod carele a pierit la Râmnic.

Și iarăși lui Pătru cu fiii săi să-i fie ocină din partea fratelui său Văsiu ocină pentru 200 aspri, căci a plătit-o de bir cu 200 aspri gata și partea fratelui său Ion, fiindcă a scos-o dela bir cu 32 de aspri.

De aceea, am dat și domnia mea, ca să le fie lor de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor, nepoților și strănepoților lor. Și dela ei prădalica să nu fie, ci să fie celor rămași și de nimeni neatinș, după zisa domniei mele.

Iată și martorii: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea mare spătar și Neagoe mare visticar și Voico mare paharnic și Nedelco mare stolnic și Tatul mare comis și Bățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Și eu Stan, am scris în București în luna Iunie 22 zile, în anul 7057 <1549>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 560.

Orig. slav, perg.

Cu două traduceri rom., una din 1902, cealaltă din 1914.

420

<1549 Septembrie 1 — 1550 August 31> 7058, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: Albul cu frații săi și Iuga cu frații săi și Roman cu frații săi și Stanciul cu frații săi și Mogoș cu frații săi și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Cârstienești partea lor, oricât se va alege, fiindcă le este veche și dreaptă ocină, dedină. Iar apoi au cumpărat ocină în Cârstienești din partea lui Detco jumătate, fiindcă au cumpărat-o pentru 1000 de aspri. Și iarăși au cumpărat dela Cârjoae partea lui Crivăț și partea lui Radoslav, însă numai în vată, pentru 1500 aspri.

Iar apoi călugării dela mănăstirea Argeș au cotropit pe mai sus nuniții oameni, căci le-au risipit satul cu sila în zilele lui Radu voevod Călugărul și au lepădat călugării asprii mai sus zișilor oameni pentru partea lui Crivăț și pentru partea lui Radoslav. Și apoi au avut pără înaintea domniei mele; și așa pârau călugării că partea lui Crivăț și a lui Radoslav a fost dedina lor. Iar întru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate <și după lege> cu toți dregătorii domniei mele și am văzut domnia mea că au fost cotropiți mai sus zișii oameni de călugări. Astfel

am dat domnia mea lui Albul cu frații săi și lui Iuga frații săi și lui Roman cu frații săi și lui Stanciul cu frații săi și lui Mogoș . . . ¹⁾ toată și am luat dela ei asprii ce-i lepădăseră . . . ¹⁾ mai sus zișilor oameni, ca să le fie lor . . . ¹⁾

Iată și martori pune . . . ¹⁾

Ispravnic Vâlceanul mare logofăt. . . ¹⁾ București în luna . . . ¹⁾
zi . . . 7058 <1549—1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 571.

Orig. slav, hârtie, rupt și șters, pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1911.

421

1550 (7058) Februarie 21, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui, preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele, lui Albotă și lui Idrea, ca să le fie ocină în Rușețu, oricât se va alege din partea lui Radul pârcălab, pentru că le este veche și dreaptă ocină și dădă.

Iar apoi Albotă și Idrea au avut pără înaintea domniei mele cu Codoiu și Toader și Motos și Mircea. Și așa pârau înaintea domniei mele Codoiu și Toader și Motos și Mircea că au avut ocină în Rușețu cotropită de către Radul pârcălab, iar domnia mea am judecat și am cercetat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit și cartea lui Basarab voevod și am aflat domnia mea cum a jurat Radul pârcălab încă în zilele lui Radul voevod cel Bătrân, cu 24 de boieri, că îi este dreaptă . . . ¹⁾ ocină Rușețu. Și au rămas de lege și dinaintea domniei mele Codoiu și Toader și Motos și Mircea.

De aceia, le-am dat domnia mea slugilor domniei mele, lui Albotă și Idrea, ca să le fie ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și stăncupoților lor. Și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Balciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și jupan Idrea mare spătar și Neagoc mare vistier și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Fiățilă mare postelnic.

Scris în cetatea București, în luna Februarie 21 zile, în anul 7058 <1550>

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 561.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1852.

¹⁾ loc rupt în orig.

1550 (7058) Aprilie 9, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Govora, unde este hranul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururca fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ocină în Nănășești la gura Topologului, toată partea ei, oricât se va alege și din apă și din deal și mori, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și dedină, însă cumpărată încă din zilele răposatului Vlad voevod Călugărul și a răposatului părinte al domniei mele Radul voevod.

Iar apoi, au avut pără părintele egumen chir Teodor cu Danciul din Crăcești și cu Stan, fiul lui Bilea din Săpata. Și așa părau Danciul și Stan înaintea domniei mele că nu a fost cumpărată partea lui Bilea din Nănășești, ci a fost cotropită. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, după dreptate și după lege și am cercetat domnia mea și am citit și cărțile răposatului Vlad voevod Călugărul și cărțile răposatului părinte al domniei mele Radul voevod cel Bun și am aflat domnia mea că a vândut Bilea partea lui din Nănășești răposatului Vlad voevod de a lui bunăvoie, pentru 1400 aspri. Și a fost dăruită mai sus zisa ocină de răposatul Vlad voevod la sfântul și dumnezeescul mai sus zis lăcaș.

Iar apoi, domnia mea n'am vrut ca să se plângă de nedreptate Danciul din Crăcești și Stan, fiul lui Bilea din Săpata, ci le-am dat lor domnia mea lege, 12 boieri, ca să jure și să mărturisească că n'a fost vândută mai sus zisa ocină de Bilea de a lui bunăvoie, ci a fost cotropită. Iar Danciul și Stan n'au putut aduce nicicum pe acei 12 boieri ca să mărturisească și să jure lor, ci au rămas Danciul din Crăcești și Stan, fiul lui Bilea din Săpata și cu toată ceata lor de lege dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstițiilor dregători ai domniei mele.

De accia, i-am dat și domnia mea mai sus zisa ocină cu mori și cu toate hotarele, mai sus zisei dumnezeiești mănăstiri, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban al Jiului și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoc vistier și Idrea spatar și Tatul comis și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Stan mare ban.

Și eu. . . .¹⁾ carele am scris în cetatea de față numită București, în luna Aprilie 9 zile, dela Adam anul curgător, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 562.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din sec. XVIII, cealaltă din 1843.

¹⁾ criptogramă.

1550 (7058) Aprilie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele preacinstuitului și preasfințitului părinte episcop chir Ieremia al Buzăului și sfintei episcopii, ca să le fie ocină în Groșăneasa din partea lui Neagul Căcăceanul a treia parte, de peste tot, cât se va alege partea lui, pentrucă mai sus zisa ocină a fost cotropită de unchiul său Groșanul.

Iar când a fost în zilele răposatului Radul voevod, care a pierit la Râmnic, jupan Dragomir spătar și Neagul au luat 12 boieri, de au scos mai sus zisa ocină dela Groșanul. De accia, Neagul a așezat pe jupan Dragomir spătar peste a treia parte, iar jupan Dragomir spătar a dăruit-o la sfânta episcopie.

Iar apoi, a avut pără părintele episcop înaintea domniei mele cu Neagul. Așa pâră Neagul înaintea domniei mele că nu a așezat pe jupan Dragomir spătar și că nu el i-a scos ocina. Intru aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei mele și am dat lui Neagul lege, 12 boieri să jure că nu a scos ocina jupan Dragomir spătar și că nu a fost așezat de el. Dar el n'a putut nicicum să jure sau să aducă boierii înaintea domniei mele, ci a rămas de lege înaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie părintelui episcop și sfintei episcopii ocină în Groșăneasa, a treia parte din partea lui Fovrija, pentrucă a cumpărat-o dela Fovrija cu 30 de vaci, ce i s'au luat lui pentru un om ce l-a ucis.

De accia, am dat și domnia mea părintelui episcop și sfintei episcopii, ca să le fie mai sus zisele ocine de ohabă și de întărite și de nimeni neatinș, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spatar și Stănilav paharnic și Tatul comis și Nedelco stolnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

A scris, Gherghi logofăt, în luna Aprilie 10 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr 563.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1850, cealaltă din 1891.

1550 (7058) Aprilie 25.

† Din mila lui Dumnezeu <Io Mircea> voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Radul voevod. Dă domnia mea <această> poruncă a domniei mele fiilor lui Staneț și fiilor lui Dobrotă și fiilor lui Daroslav, ca să le fie ocină în Cocorești 4 funii și jumătate, fiindcă le-a cumpărat Staneț și Dobrotă și Daroslav, încă în zilele răposatului Radul voevod dela Proica, pentru <300> aspri gata.

Iar după aceea au avut pâra înaintea domniei mele fiii lui Staneț și fiii lui Dobrotă și fiii lui Daroslav cu fiii lui Proica, anume Cecaia și Călin. Și așa pârau fiii lui Proica înaintea domniei mele că a pus tatăl lor Proica acca ocină zălog, nu a vândut-o. <Iar domnia mea> am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea, fiilor lui Staneț și fiilor lui Dobrotă și fiilor lui Daroslav lege, 12 boieri și să jure că a cumpărat, iar nu a pus Proica zălog. Și au jurat fiii lui Staneț și fiii lui Dobrotă și fiii lui Daroslav cu acei 12 boieri. <Iar fii> lui Proica, anume Cecaia și Calin, ei au rămas de lege dinaintea domniei mele.

<De aceea, am dat și domnia mea fiilor lui Staneț și ai lui Dobrotă și ai lui Daroslav, ca să le fie de ocină, fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Martori am pus domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Udrea spătar și Tatul comis și Nedelco stolnic și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic.

A scris, Drăgușin din Șcheostri gramatic, luna <Aprilie> 25 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 530.

Orig. slav, hârtie, rupt, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII, după care s'au făcut completările.

1550 (7058) Iunie 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Trunchea cu frații săi, ca să-i fie ocină în Vrabeți, din partea lui Mințică jumătate, la câmp și la pădure și la apă și la plaiul de vie, pentru că a cumpărat-o Trunchea cu frații săi dela Mințică, pentru 1500 aspri, în zilele răposatului Băsărabă voevod. Și iarăși a cumpărat Trunchea

cu fiii săi 3 ogoare dela Dobra, 2 ogoare în Știrbina, iar alt ogor în Poiană, pentru 30 aspri. Și iarăși a cumpărat Trunchea cu fiii săi partea lui Nicula și partea lui Lazăr toată, în Crivina Broștenilor, pentru 400 aspri. Și iarăși a cumpărat Trunchea dela Vișa un ogor în Crivina Broștenilor, pentru 40 aspri. Și iarăși a cumpărat Trunchea dela Bouroșu un ogor, pentru 50 aspri. Și iarăși a cumpărat Trunchea dela Radul o țarină pentru 50 aspri.

De accia și domnia mea am dat, ca să le fie lor ocină, ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

<Iată și> martori punem domnia mea: jupan Vintilă vornic și jupan Barbul mare vornic și jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Radul mare logofăt și Gherghe vistier și Badea spatar și Radul paharnic și Diicul comis și Părvul postelnic. Ispravnic Drăghici mare portar.

Scris în cetatea București, în luna Iunie 5 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 564.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1846.

Divanul corespunde anului 1547.

426

1550 (7058) Iunie 10, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marelui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tihul cu fiii săi și lui Moș cu fiii săi, însă fiii lui Tihul, anume Stănimir, Stanislav și Dragomir și fiii lui Moș, anume Tudor și Stan, ca să le fie ocină în Plăseni a treia parte de pretutindeni, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină, dar au pierdut cărțile lor de dedină. Și s'au jăluit înaintea domniei mele Stănimir și Tudor cum și-au pierdut cărțile. Iar domnia mea, întru aceasta, am dat acestor oameni, care sunt mai sus scriși să-și facă cărți de dedină, cum au avut de mai înaintea vreme dela alți domni, tot așa și domnia mea am dat acestor oameni care sunt mai sus scriși, să le fie lor ocină în Plăseni a treia parte, oricât se va alege partea lor, fiindcă le este lor veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit Stănimir înaintea domniei mele, de a înfrățit pe fiii săi vitregi, anume Voico și Dragomir, cu fiul său, anume Mihai, peste partea lui de ocină din Plăseni, ca să fie trei frați împreună unul ca altul peste partea tatălui lor Stănimir și peste dedină și peste cumpărătură. Iar Voico și Dragomir, fii vitregi ai lui Stănimir, ci au înfrățit pe fratele lor, pe Mihai, peste ocina lor din Cerăt și din Gurbănești, ca să fie deasemeni trei frați nedespărțiți, în veci

Și iarăși să le fie lui Tudor cu fratele său Stan ocină din partea lui Mușat, unchiul lor, 4 stânjeni, fiindcă au cumpărat Tudor și Stan dela unchiul lor Mușat, pentru 100 aspri. Și iarăși au cumpărat Tudor și Stan din partea Zăulească a treia parte, pentru 330 aspri. Și iarăși au cumpărat Tudor și Stan din partea lui Căzan a treia parte, pentru 30 aspri. Și iarăși au cumpărat Tudor și Stan din partea lui Neagoe a treia parte, pentru 30 aspri. Și iarăși au cumpărat Tudor și Stan și Stănimir cu frații săi din partea Bobei a treia parte, pentru 60 aspri. Și iarăși au cumpărat Stănimir cu frații săi și cu fiii săi vitregi, anume Voiuco și Dragomir, toată partea lui Radul, pentru 600 aspri.

De aceia, am dat și domnia mea acestor oameni cari sunt mai sus scriși, ca să le fie aceste ocine mai sus zise ocină și ohabă și lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după zisa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlcean logofăt și Idrea spătar și Neagoe vistier și Stănilav paharnic și Nedelco stolnic și Tatul comis și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vârjoghe mare portar.

Scriș în cetatea București, luna Iunie 10 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

<Pe margine>: † Fiindcă a lepădat Stănimir lui Albu stolnic șapte sute de aspri înaintea lui Mircea voevod.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 565.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu două traduceri rom., una din 1800, iar cealaltă din sec. XX.

427

1550 (7058) Iunie 13.

† Scrie jupan Dumitru mare ban al Craiovei această carte a mea sfintei mânăstiri numită Bistrița, ca să-i fie morile ce sunt pe Olteț la Mirilița, pentru că sunt vechi și drepte averi cumpărate, căci le-a cumpărat egumenul Misail dela Dan și dela Stan butariul și dela Oancea, dimpreună cu toată ocina lor, oricât se vor alege părțile lor, în câmp și în deal și în apă, pentru 5000 aspri gata. Și are sfânta mânăstire Bistrița și cărți domnești peste acele averi, ocine și mori.

De aceia, îi dau și eu, să-i fie ei de ocină și de ohabă, de nimeni neatins, după zisa mea. Și nimeni să nu îndrăznească a se așeza nici cât un fir din cap în acele averi ale sfintei mânăstiri, fiindcă acel om va vorbi cu mine. Altfel nu va fi, peste zisa mea.

Ispravnic însuși eu, a mea zisă.

Scriș în Iunie 13 zile, în anul 7058 <1550>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 566.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu două traduceri rom., una din 1847, iar cealaltă din 1883.

1550 (7058) Iunie 17, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele <lui Ion> . . . .¹⁾ din Bătiești, ca să-i fie toată ocina lui Mircan, <pentru că este> a lui veche și dreaptă ocină și dedină fiindcă <a cumpărat Ion> dela Mircan ocina lui toată, de pretutindeni, pentru 1000 aspri . . . . .¹⁾ și cu 1 cal bun de 300 de aspri și cu 2 boi . . . . .¹⁾. <Și> a vândut Mircan această mai sus zisă ocină de a lui bunăvoie. Și iarăși să-i fie lui Lazăr toată ocina Stancăi fiindcă . . . . .¹⁾ a cumpărat Lazăr dela Stanca această mai sus zisă ocină pentru 300 aspri și a vândut Stanca de a ei bunăvoie²⁾. Și apoi iarăși a cumpărat Radohnă ocină din ocina lui Stănilav jumătate, pentru 200 aspri și cu 5 oboroace de grâu. Și a vândut Stanislav de a lui bunăvoie.

Și iarăși a cumpărat Radohnă dela Dragomir toată partea lui din Măzăriște, cu un cal. Și iar să-i fie lui Stan Rudariul ocină din ocina lui Baciul jumătate, fiindcă a cumpărat Stan Rudariul dela Baciul, pentru 300 aspri gata. Și în Runcu și în Rusin a cumpărat Stan totul, ca să nu mai aibă Baciul niciun amestec; și a vândut Baciul de a lui bunăvoie. Și iarăși a cumpărat Toma dela Cârștian partea lui de ocină, toată, oricât se va alege, pentru 1200 aspri, însă Toma și Stroe să aibă jumătate din parte, iar cealaltă jumătate să fie a lui Cârștea. Și iarăși în Câmpușor să aibă Toma și Stroe dintr'un ogor jumătate și din lazul lui Berea un ogor și de lângă baltă jumătate dintr'un ogor. Iar apoi iarăși a cumpărat Stan Rudariul dela Mița un ogor de lângă baltă, pentru <30 aspri. Deci acești> mai sus ziși oameni au vândut toate <aceste ocine ce s'au zis mai sus>, de a lor bunăvoie.

De aceia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei și jupan Belciu mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt, Idrea spătar și Neagoe vistier și Tatul comis și Nedelco stolnic și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic.

Scris în cetatea București, luna Iunie 17 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S. I. nr. 567.

Orig. slav, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ pasagiul «Și iarăși . . . de a ei bună voie», șters cu roșu în orig. și scris deasupra: «A scos Radul mare logofăt, înaintea lui Alexandru vodă».

1550 (7058) Iunie 20, Târgoviște.

Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele Stoi și lui Stănilav și lui Bran și Lici și lui Ion cu feciorii lor, câț<i> dumnezeu le va da, ca să le fie lor în Cucuteni partea părinților lor, anume Bran și Badiul oricât să va alege după acea parte de ocină, pentrucă iaste a lor bătrână și dreaptă ocină dela moși. Și iar să fie ocină Vladului din Cucuteni den partea unche-său Stănilav jumătate, până în valea Tisilor, pentrucă au întorsu aspri lui Berivoe, 600 gata, den naintea domnii mele. Și iar să fie Vladului și lui Stănilav și lui . . . . .¹⁾ ocină în Cucuteni partea unchi-său Stănilav den valea Tisilor pân în Plăuleț, pentrucă au întorsu aspri 450 Chițului. Și iar au întorsu Stoia ocină în Cucuteni partea frățină-său lui Șarban, drept 440 aspri.

Și ca să știe hotarul: den valea Posăzii până întrând și în cornul cetătelii de jos și pe plai până în munte în sus și den valea Humii dăspre răsărit în sus pe țărmurile pajăștii în curmezășul Ialumiții în funduri, pen mijlocul Rovinei în sus, în piscul Tenterchii pen jărădă pen firége în pripor, în vârful dumbărvialilor și plaiul pân în munte și un cal au dat domnii mele.

Drept acéia, dat-am domnia mea, ca să le fie <or> ocină ohabnică feciorilor și nepoților și strenepoților. Și intru dășii gălciavă să nu fie, ci să fie tocmita. Și într'alt chip să nu fie, peste zisa domnii mele.

Adécă și mărturii pus-am domnia mea boiarii divanului domnii mele: pan Stan mare ban, și pan Bilciul mare vornic și pan Vălcéan mare logofăt și pan Stodă²⁾ mare spătar și pan Neagoe mare vistier și pan Stănilav mare paharnic. Și pan Nedelco mare stolnic. Și pan Tatul mare comis și pan Frățilă mare postelnic și <ispravnic> pan Vărjoghic mare portar.

Și am scris eu, Florea logofăt, în orașul de scaun Târgoviște, Iunie 20 zile 7058 <1550>.

Mihai Bărbătescu fost mare comis, adăvărăm.

Andronache fost mare vornic de Târg<oviște>.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 568.

Trad. rom.

1550 (7058) Iulie 3.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a tată țara Ungrovlahiei, fiul bunului și marchui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neagu cu nepotul său Vlășie și cu frații săi și cu nepotul său

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ în loc de « Idrea ».

Neagu și cu frații săi și cu nepotul său Oprea cu frații săi și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în Băiași de peste tot hotarul, din sat jumătate de loc, însă fără o delniță. Și iarăși să le fie și cealaltă jumătate de loc din Băiași, însă fără trei delnițe, oricât se vor alege părțile lor toate, fiindcă le sunt lor vechi și drepte ocine, dedine și cumpărături dela Radul și dela Stoica și dela Dobrușa, dar încă din zilele lui Vlad voevod, cu 5000 de aspri.

Și hotarul încă să li se știe: din vârful Mamotei și până în Fântâna Stogului și în vârful Cozici.

Iar apoi, ei au avut pără înainte de această vreme cu Cărâmbii, pentru 6 ogoare. Deci întru aceasta ei au adunat oameni bătrâni și buni din jurul locului. Și de fel nu s'au putut întocmi și liniști, ci încă au avut judecată și înaintea domniei mele mai sus zișii oameni împreună. Deci a luat Neagu și cu nepoții săi lege, 12 boieri, dinaintea domniei mele. Deci s'au adunat toți acești boieri din jurul locului, de le-au cercetat rândul după dreptate și i-au adus înaintea domniei mele pe ei pe toți, de au mărturisit și au jurat cu sufletele lor, că această ocină mai sus scrisă este a lui Neagu cu nepoții săi, iar Cărâmbii ei au rămas de lege dinaintea domniei mele, iar pe mai sus zisele 6 ogoare, ei, acești boieri le-au întocmit de au dat Cărâmbilor trei ogoare, iar lui Neagu cu nepoții săi să le fie iarăși trei ogoare. Așa i-au întocmit ca să fie.

De accia și domnia mea le-am dat lor, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor. Și oricui i se va întâmpa mai înainte moarte, iar la ei prădalica «să nu fie», ci să fie celor rămași. Și de nimeni neatinș, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei, jupan . . . . . ¹⁾ mare vornic și jupan Vâlceanul mare logofăt și Idrea spătar și Neagoc vistier și Tatul comis și Stănilav paharnic și Nedelco «stolnic. . . ¹⁾ și Frățilă mare postelnic.

Și eu, Cosoroavă scriitor, am scris în luna Iulie 3 zile, în anul 7058 <1550>.

† Io Mircea voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I. nr. 569.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1911.

431

1550 (7058) Iulie 5, Bueurești.

† Din mila lui dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovia hiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele: lui Manea cu frații săi și cu fiii săi și lui Cernica cu frații săi și cu fiii săi și lui Cârstea cu fiii săi, câți dumnezeu le va

¹⁾ loc rupt în orig.

jaşa, ca să le fie ocină în Cruşov în câmpul de jos, < din dijma lui Paico > două funii şi iarăşi să le fie ocină din < dijma lui Urdă > dincolo până în hotarul Vişinei 3 funii. Şi iarăşi să le fie ocină din < dijma cu pietre >, oricât se va alege de pretutindeni. Şi iarăşi să le fie ocină în Brastoveţ două funii şi în Rediu o funie şi în sălişte 3 funii. Şi iarăşi să le fie < la Fântânele > o funie şi în islaz 3 funii, fiindcă sunt aceste mai sus zise ocine vechi şi drepte ale mai sus scriselor slugi ale domniei mele, încă din zilela bunicului domniei mele, Vlad voevod Călugărul. Şi am văzut şi am citit domnia mea şi cartea lui Vlad voevod Călugărul, că le sunt drepte averi, deci am întărit şi am înnoit domnia mea cartea cea veche.

Şi iarăşi să le fie lui Manea cu fraţii săi şi lui Cernica cu fraţii săi şi lui Cârstea cu fiii săi toată partea din ocina lui Stanciul şi a fratelui său Dade, oricât se va alege de pretutindeni fiindcă au cumpărat-o dela Stanciul şi dela Dade cu 1800 aspri, însă Manea cu fraţii săi să aibă o parte din acea ocină şi Cernica cu fraţii săi o parte, iar Cârstea cu fiii săi să aibă din acea ocină din a treia parte, jumătate. Şi să le fie iarăşi ocină în Cruşov lui Manea şi lui Vâlcan şi lui Stroe cu fiii săi şi lui Cernica şi lui Preda şi lui Cârstea cu fiii lor şi lui popa Mitrea, să le fie toată partea de pretutindeni din ocina lui Novac, fiindcă au cumpărat-o, pentru 750 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Staico şi Ducul 4 paşi în lat şi 500 paşi în lung, fiindcă a cumpărat dela Purcariul, pentru 200 aspri. Şi iarăşi să-i fie lui Staico şi lui Ducul 4 paşi în lat şi 500 paşi în lung, fiindcă au cumpărat dela Hărgotă, pentru 200 aspri. Şi iarăşi să le fie lui Staico şi lui Ducul 8 paşi din baltă până în măgurea, loc de vie, fiindcă au cumpărat dela Purcariul, pentru 142 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Staico şi Ducul şi Vâlcan 30 paşi, din baltă până în capul câmpului, fiindcă au cumpărat dela Frăţilă şi dela fiii lui Voico, pentru 240 aspri. Şi iarăşi să-i fie lui Bue şi lui Coca 12 paşi fiindcă au cumpărat dela Cârstiian pentru 220 aspri. Şi iarăşi au cumpărat Buia şi Coca 12 paşi dela Cârstiian, pentru 70 aspri.

De aceia, am dat şi domnia mea mai sus scriselor slugi ale domniei mele, ca să le fie de ocină şi de ohabă, lor şi filor şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban al Craiovei şi jupan Belciu mare vornic şi jupan Vâlceanul mare logofăt şi Idrea spătar şi Neagoc vistier şi Stănilav paharnic şi Nedelco stolnic şi Tatul comis şi Frăţilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Am scris eu, Barbul gramatic, în Bucureşti, luna Iulie 5 zile, în anul 7058 < 1550 >

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXX V/12.
Orig. slav, perg., pecete aplicată.

1550 (7058) Iulie 28, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Mircea voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul precabunului și marclui Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatul, ca să-i fie ocină în Stănțești, fiindcă îi este veche și dreaptă ocină și dedină.

Iar apoi, a venit Tatul înaintea domniei mele de a așezat pe sora sa, Slăvița, peste a parra parte din ocina lui, oricât de va alege, de a lui bunăvoic. Și apoi a cumpărat Lumotă dela Tatul ocină un stânjen și jumătate cu 10 berbeci. Și iarăși a cumpărat Lumotă dela Doda din Stănțești 3 stânjeni cu 150 aspri. Și iarăși a cumpărat Lumotă ocină dela Sora din Bălteni, ocină în Stănțești, 3 stânjeni, cu 80 aspri. Și iarăși a dat Lumotă 3 vaci la deșugubina lui Bujor, pentru ocină.

De accia, am dat și domnia mea, ca să le fie de ocină și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Stan mare ban și jupan Belcio mare vornic și jupan Radul Vâlceanul mare logofăt și Neagoe vistier și Idrea spătar și Tatul comis și Nedelco < stolnic > și Stănilav paharnic și Frățilă mare postelnic. Ispravnic Vâlceanul mare logofăt.

Scris, în cetatea București, Iulie 28 zile, în anul 7058 < 1558 >.

† Io Mircea voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 570

Orig. slav, perg., pecete timbrată.

Cu o trad. rom. din 1850.

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

DOCUMENTE ÎNDOIELNICE

1

1528 (7036) Mai 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mânăstiri care se numește Govora, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Curtișoara, jumătate din partea popii Vârlan și de peste tot hotarul a șasea parte și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot, din hotar până în hotar, pentrucă această ocină mai sus numită a luat-o domnia mea pentru o deșugbină, pentrucă au ucis fiii popei Vârlan pe un om, de a murit. Astfel, într'acestea, domnia mea nu am găsit la accia averi, ca să le iau pentru această deșugubină, am luat însă domnia mea din partea de ocină a popii Vârlan jumătate, peste tot hotarul.

Iar după aceia, domnia mea am miluit pe sluga domniei mele, pe Corlatu, cu această parte de ocină, ca să se hrănească și să fie domniei mele spre pomenire.

Iar sluga domniei mele, care este mai sus zisă, Corlatu, nu a putut să țină această ocină mai sus zisă și au făcut-o vânzătoare. Iar întru aceasta, domnia mea nu am voit să-l las ca să o vândă altui boier, ci am cumpărat-o domnia mea dela Corlatu, de i-am dat 5000 aspri gata lui Corlatu. După aceia, domnia mea am dăruit și am miluit sfânta mânăstire care este mai sus zisă, ca să-i fie acestei sfinte mânăstiri de întărire, iar domniei mele să-mi fie de pomenire în veci.

Pentru aceasta, încă și blestem am pus domnia mea: pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn după moartea domniei mele sau din inima domniei mele sau din rudele domniei mele sau din alt neam și va milui și va întări și va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească în domnie și sufletul lui să aibă odihnă în veci, amin; iar cine va călca și va nimici această miluire și pomană a domniei mele, cu care domnia

mea am miluit, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-i nimicească trupul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei care au strigat asupra domnului dumnezeu: sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor. Și să fie blestemat de cei 318 părinți dela Nicheia.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pârvul ban și jupan Drăghici fost vornic și jupan Neagoe mare vornic și jupan Tudor mare logofăt și jupan Vâlsan mare vistier și Radul mare spătar și Drăghici mare comis și Staico mare paharnic și Șerban stolnic și Dragul și Mihnea mari postelnici. Și ispravnic Tudor mare logofăt.

Am scris eu, Ratea logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 30 zile, în anul dela Adam 7008 <1500>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 309.

Orig. slav, perg., pecete numărul.

Cu o trad. rom. din 1824

Anul 7008 e greșit căci divanul ne indică anul 7036. Tot o greșală este și expresia «fiul...lui Vlad voevod, în loc de Radu voevod, tatăl lui Radu dela Afumați. Aceste elemente ar dovedi un falș.

Pecetea este a lui Radu dela Afumați voevod.

2

<1531 — 1532> Mai 22, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Vlad voevod și domn a toată țara Ungrevlahiei, fiul marelui și preabunului Vlad voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bolea și lui Ion și altui Ion și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină Plăcicoiul tot, cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și cu vie și cu toată siliștea satului și cu venitul de pretutindenii, de peste tot hotarul.

Și semnele hotarului să se știe: din crucea celorlalte sate, din hotar până la grui, de acolo până la hotarul Urlătorilor la Zărna, de acolo până la hotarul Hodobenilor, de acolo până la hotarul Mirlarilor și de la moara de vânt, de acolo merge până la hotarul Aldenilor. Pentrucă este a lor veche și dreptă dedină din moși strămoși, dobândită dela alți domni vechi de demult.

Pentru aceia și domnia mea am înnoit și am întărit această ocină și dedină cu această carte a domniei mele. Pentru această, am dat și domnia mea să le fie ocină, ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Drăghici mare vornic și jupan Staico mare logofăt și jupan Hamza ban și jupan Radul mare vistier și Drăghici

spătar și Stan stolnic și Staico comis și Radul Pașadia postelnic. Și ispravnic Giura logofăt.

Am scris eu, Țalapi gramatic, în cetatea de scaun București, luna Mai 22 zile, dela Adam în anul 6997 ¹⁾ <1489>.

† Io Vladul voevod din mila lui Dumnezeu domn.

Arh. St. Buc., S. I., nr. 352.

Orig. slav, hârtie, pecete timbrată.

Lucrat în a doua jumătate a sec. XVI.

Divanul corespunde cu anii 1531—1532, dar nu întocmai; Staico nu era mare logofăt și Stan nu era stolnic.

3

1541 (7049) Martie, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Radul voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Argeș, unde este hramul preasfintei, curatei și prea binecuvântatei stăpânei noastre, născătoare de Dumnezeu și pururea fecioară Maria și cinstitei ei uspenii, ca să-i fie ci Așigani, anume: Vlaicul cu copiii săi, Cambirea cu copiii săi și Faurul cu copiii săi și Ianul cu copiii săi și Radul cu copiii săi și Stanciul cu copiii săi și Stoia cu copiii săi și Nanuș cu copiii săi și Gonțu cu copiii săi și Voica cu copiii săi ²⁾ Ciortea cu copiii săi și Stoica cu copiii săi și Badca cu copiii săi și Tudoran cu copiii săi și Radul cu copiii săi.

Pentru că acești mai sus ziși Așigani au fost ai doamnei Despina, cumpărați cu asprii ei și miluită de părintele domniei mele, de răposatul Radul voevod și deasemeni de către Radul voevod. Apoi doamna Despina a fost datoare 20.000 aspri mai sus zisei dumnezeieștii mânăstiri, de a dat mai sus zișii Așigani de bunăvoia ei, ca să-i fie de ocină și de ohabă pentru acea datorie.

De accia și domnia mea am dat mai sus zișii Așigani, mai sus spusei mânăstiri, să-i fie ei de ocină și ohabă și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Drăghici spătar și jupan Vintilă mare vornic și jupan Tatul mare logofăt și Udriște mare vistier și jupan Stanciul mare postelnic și jupan Cracea mare paharnic. Ispravnic Tatul mare logofăt.

Scris, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie ... zile, în anul 7049 <1541>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., S.I., nr. 474.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, stricată.

După boicrii din divan și după ordinea așezării lor pare îndoelnic.

¹⁾ data scrisă pe loc răzuit îndoelnic.

²⁾ cuvintele «cu copiii săi» șerse și adaus de altă mână: «Nicola».

Section 1. General provisions regarding the...
Section 2. Definitions of key terms used in this...
Section 3. The purpose and objectives of the...
Section 4. The structure and organization of the...
Section 5. The powers and responsibilities of the...

Section 6. The financial provisions of the...
Section 7. The administrative provisions of the...
Section 8. The legal provisions of the...
Section 9. The final provisions of the...

Section 10. The provisions regarding the...
Section 11. The provisions regarding the...
Section 12. The provisions regarding the...
Section 13. The provisions regarding the...

Section 14. The provisions regarding the...
Section 15. The provisions regarding the...
Section 16. The provisions regarding the...
Section 17. The provisions regarding the...

Section 18. The provisions regarding the...
Section 19. The provisions regarding the...
Section 20. The provisions regarding the...
Section 21. The provisions regarding the...

Section 22. The provisions regarding the...
Section 23. The provisions regarding the...
Section 24. The provisions regarding the...
Section 25. The provisions regarding the...

Section 26. The provisions regarding the...
Section 27. The provisions regarding the...
Section 28. The provisions regarding the...
Section 29. The provisions regarding the...

Section 30. The provisions regarding the...
Section 31. The provisions regarding the...
Section 32. The provisions regarding the...
Section 33. The provisions regarding the...

FOTOCOPII
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVĂ

Handwritten text in Cyrillic script, appearing to be a historical document or manuscript. The text is arranged in several columns and is partially obscured by a large, dark, circular ink blot or stamp at the bottom center of the page. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive style and the presence of the blot.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines and is partially obscured by two large, dark circular ink smudges or stamps. The script is dense and difficult to decipher, but appears to be a form of historical handwriting.

Doc. Nr. 2 (pag. 2)

Handwritten text in Cyrillic script, heavily obscured by dark ink blotches and stains. The text is arranged in several lines, with some characters appearing to be in a different script or dialect. The bottom of the page features a large circular stamp and several vertical lines, possibly representing a signature or a seal.

Handwritten text in a cursive script, possibly a historical document or a letter. The text is written on aged, slightly stained paper. The script is dense and fills most of the page. There are several large, dark ink smudges or stains on the right side of the page, partially obscuring the text. The text appears to be a continuous passage, possibly a list or a series of entries, given the presence of numbers and what looks like names or titles. The ink is dark, likely iron gall or a similar historical ink. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration, particularly around the edges and the large stains.

Doc. Nr. 37 (pag. 40)

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, written on parchment. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and characteristic of the late Middle Ages. On the left side, there is a circular stamp or seal, partially visible, containing the word "TULU". To the right of the main text, there are several large, decorative initials or flourishes, including a prominent one that appears to be a stylized "S" or "A" with elaborate flourishes. There is also a dark, circular ink blot or hole on the right side of the page.

Doc. Nr. 43 (pag. 45-46)

[Faded and mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Old Church Slavonic, covering the majority of the page.]

4 m... 10... 11... 12... 13... 14... 15... 16... 17... 18... 19... 20... 21... 22... 23... 24... 25... 26... 27... 28... 29... 30... 31... 32... 33... 34... 35... 36... 37... 38... 39... 40... 41... 42... 43... 44... 45... 46... 47... 48... 49... 50... 51... 52... 53... 54... 55... 56... 57... 58... 59... 60... 61... 62... 63... 64... 65... 66... 67... 68... 69... 70... 71... 72... 73... 74... 75... 76... 77... 78... 79... 80... 81... 82... 83... 84... 85... 86... 87... 88... 89... 90... 91... 92... 93... 94... 95... 96... 97... 98... 99... 100...

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and covers most of the page. At the bottom of the page, there are several small diagrams or sketches, possibly related to the text above. A large, dark circular mark is visible near the bottom center of the page.

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

† ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and characteristic of the 17th or 18th century. There are several large, dark, circular ink smudges or stains on the right side of the page, which appear to be accidental marks or possibly remnants of a seal or stamp. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect than others, possibly indicating a mix of languages or a specific regional dialect.

Doc. Nr. 71 (pag. 72)

Handwritten text in an old Cyrillic script, likely Church Slavonic. The text is dense and covers most of the page. At the bottom, there are several vertical lines, possibly representing a table or a list of items, and a large, dark, circular mark or stamp in the center.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored, aged paper. The script is dense and fills most of the page. There are some large, dark ink blotches or stains, particularly in the lower right quadrant, which obscure some of the text. The overall appearance is that of an old, well-used document.

Doc. Nr. 77 (pag. 76-77)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a manuscript page. The text is densely packed and includes several large, decorative initial letters (possibly 'С', 'В', 'Д', 'Е', 'Ж', 'З', 'И', 'Й', 'К', 'Л', 'М', 'Н', 'О', 'П', 'Р', 'С', 'Т', 'У', 'Ф', 'Х', 'Ц', 'Ч', 'Ш', 'Щ', 'Ъ', 'Ы', 'Ь', 'Э', 'Ю', 'Я'). The script is highly stylized and characteristic of historical Slavic manuscripts. The page shows signs of age, including a large dark stain in the center and some fading of the ink.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, written on a parchment-like surface. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher. There are some large, decorative initials or symbols interspersed throughout the text. The parchment shows signs of age, including some staining and wear.

Doc. Nr. 89 (pag. 89)

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, decorative letters. The script is dense and characteristic of historical church documents. There are several large initial letters at the beginning of lines, such as 'А', 'В', 'Г', 'Д', 'Е', 'Ж', 'З', 'И', 'Й', 'К', 'Л', 'М', 'Н', 'О', 'П', 'Р', 'С', 'Т', 'У', 'Ф', 'Х', 'Ц', 'Ч', 'Ш', 'Щ', 'Ъ', 'Ы', 'Ь', 'Э', 'Ю', 'Я'. The text appears to be a liturgical or administrative document, possibly a charter or a record of a church council. The handwriting is in a historical style, likely from the 17th or 18th century. There is a large, dark, circular stamp or seal in the lower center of the page, which is mostly illegible. The paper shows signs of age and wear.

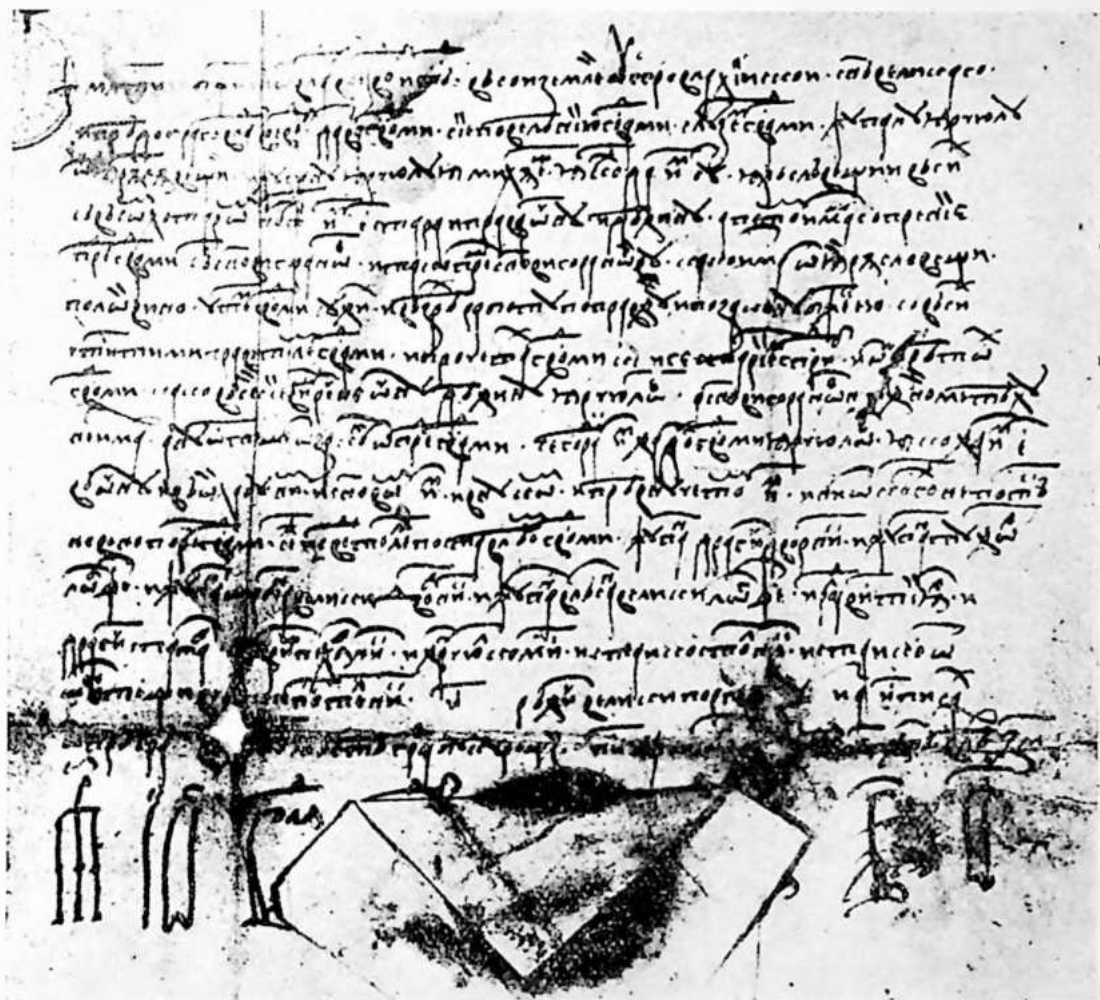

+ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with several lines of text and some decorative elements. The text is heavily obscured by a large, dark, circular ink blot or hole in the center of the page. There are also some smaller, less legible markings and symbols scattered throughout the text.

Manuscript page with dense handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. The script is highly stylized and compact. There are several large, decorative initial letters, some of which are written in red ink (rubrics). The page shows signs of age, including some staining and a dark vertical mark down the center. At the bottom of the page, there are several vertical lines and some faint markings, possibly remnants of a table or a list.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans multiple lines. There are some large, stylized initials or symbols interspersed within the text, such as a large 'A' and 'B'. The handwriting is dark and appears to be from a historical period. The document is mounted on a light-colored background, possibly a page from a book or album.

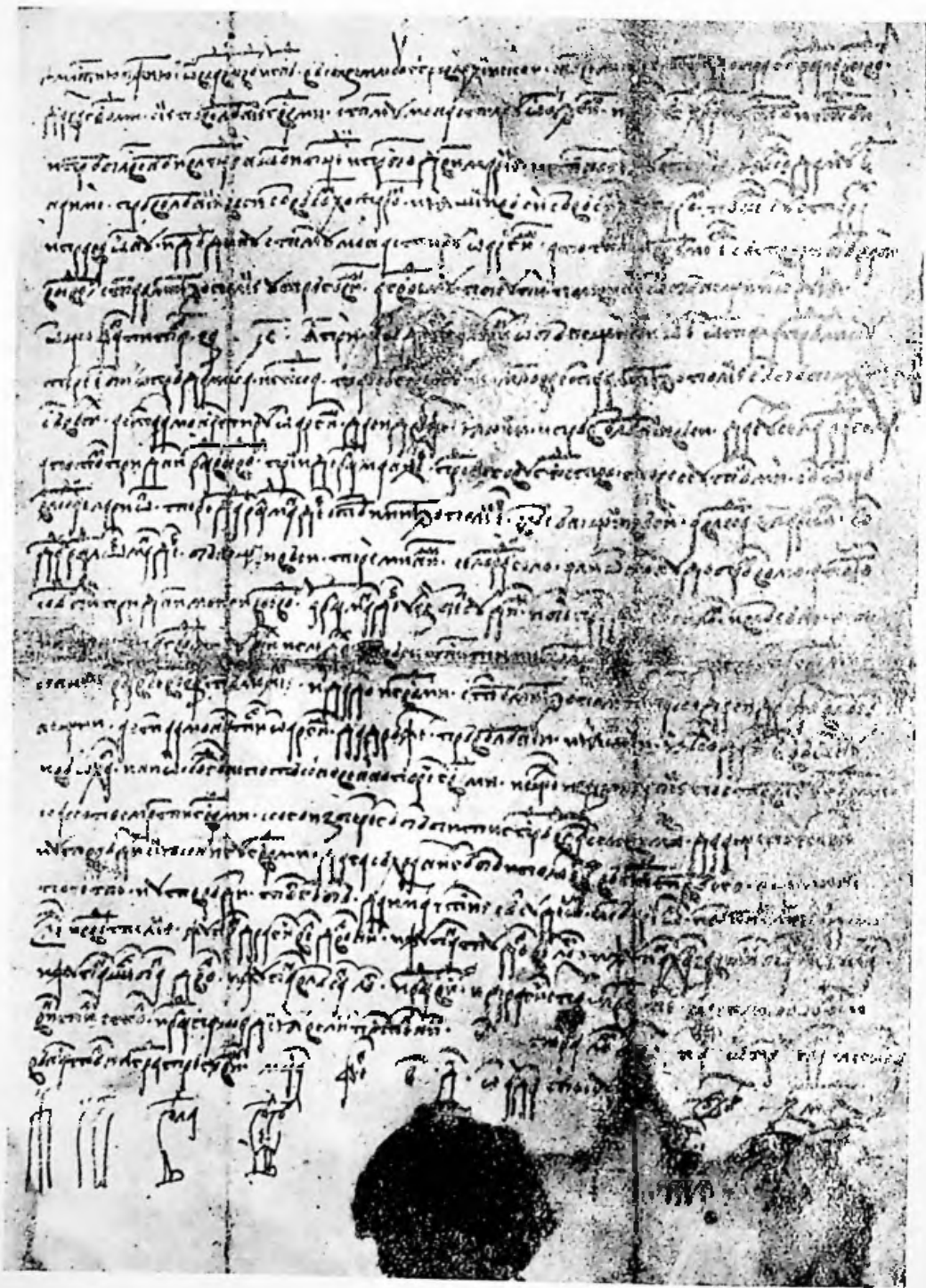

Handwritten text in Church Slavonic, likely a liturgical or official document. The script is dense and characteristic of the Cyrillic alphabet used in the Balkans or Eastern Europe. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. There are several large, ornate initial letters (likely 'С', 'Е', 'В', 'Д') marking the beginning of sections. The right side of the page shows some signs of being part of a bound volume, with a vertical line and some text visible from the reverse side or adjacent page. The paper appears aged and slightly stained.

Handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. A large, dark, circular ink blot or hole is present on the right side of the page, partially obscuring the text. The script is dense and characteristic of classical Arabic calligraphy.

Doc. Nr. 121 (pag. 118-119)

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering most of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record. There are several large, decorative initials or flourishes interspersed throughout the text, including a prominent one at the bottom right that resembles a stylized 'B' or 'V'. The script is somewhat faded and difficult to decipher in many places due to the age and quality of the document.

Doc. Nr. 129 pag. (128-129)

[Faint, handwritten text in a cursive script, possibly a medieval or early modern manuscript. The text is largely illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some words like "Ei" and "Ena" are visible towards the bottom of the page.]

Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic, with musical notation (neumes) above the lines. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, decorative letters. The script is dense and characteristic of the 15th-century manuscripts from the Balkans or the Balkan Peninsula. The text appears to be a liturgical or doctrinal passage, possibly a prayer or a short homily. The neumes are simple, consisting of vertical lines with dots or short horizontal strokes, indicating pitch and rhythm. The overall appearance is that of a well-preserved but aged manuscript page.

Handwritten text in a medieval script, likely a Latin manuscript. The text is written in a dense, cursive hand with some red ink used for initials or headings. The script is characteristic of the 12th or 13th century. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, more decorative letters. The paper shows signs of age, including some staining and wear.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Greek, covering the upper two-thirds of the page.]

[A large, dark, irregular ink blot or smudge obscuring a significant portion of the text in the lower-middle section.]

[Faint handwritten text and symbols, including vertical lines and a small diagrammatic structure, located at the bottom of the page.]

[Faint, illegible handwritten text in a medieval script, likely Latin or Greek. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the text. The handwriting is dense and difficult to decipher.]

Handwritten text in a cursive script, possibly from a medieval manuscript. The text is partially obscured by several large, dark ink blotches or stains, particularly in the center and lower right. The script appears to be a form of Gothic or similar medieval cursive. Some legible fragments include "et in...", "in...", "et...", "et...", "et...", "et...".

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, with several large decorative initials and a circular seal or stamp in the center.

Doc. Nr. 151 (pag. 152)

Handwritten text in a medieval script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet, with significant ink bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines across the page, with some larger, decorative initials or markers. The script is dense and difficult to decipher due to the bleed-through and the age of the document.

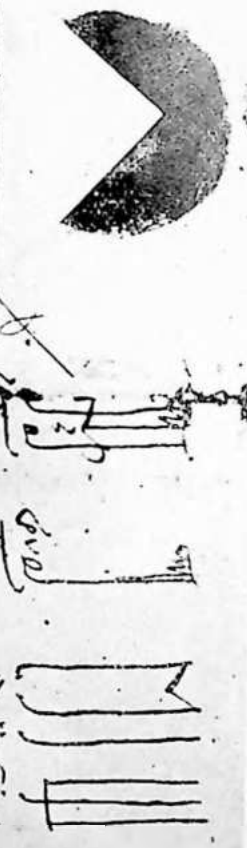

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with several lines of text and a large, dark, circular stamp or seal in the lower center. The text is written in a dense, cursive style with some decorative flourishes. The stamp is a dark, circular mark, possibly a seal or a large initial, located in the lower center of the page. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines, with some words written in larger, more prominent letters. The overall appearance is that of an old, possibly official, document.

Handwritten text in an old Cyrillic script, likely Church Slavonic. The text is dense and covers most of the page. Some words are written in red ink (rubrics). The script is somewhat faded and difficult to decipher in many places. There are some large, stylized initials or symbols at the bottom of the page.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Gothic or similar, covering the majority of the page. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper.]

Doc. Nr. 177 (pag. 182—183)

№ 410

Handwritten text in Cyrillic script, likely a church document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words written in larger, decorative letters. The document is heavily stained and shows signs of age and wear.

Below the main text, there are several smaller sections of text and diagrams. On the left, there are vertical lines and some small drawings. In the center, there is a large, dark, circular mark. On the right, there are more vertical lines and some small drawings. The bottom right corner of the page features a circular stamp that reads "UNIVERSITATEA VICTOR BABES" and "BIBLIOTECA FAC DE FILOZOFIE SI A CAB METULUI DE MORISIA DE CLUJ".

Handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record.

Large, stylized initials or decorative elements in the lower portion of the page, possibly representing the start of a new section or a signature block.

Doc. Nr. 181 (pag. 186)

The image shows a page of a medieval manuscript, likely a liturgical book or a collection of songs. It features square neumes written on a four-line red staff. The text is in a Gothic script, which is characteristic of the late Middle Ages. The notation is dense and fills most of the page. A prominent dark circular ink blot is located in the lower center of the page, partially obscuring some of the text and neumes. The overall appearance is that of an aged, historical document.

№ 4 18

[The page contains dense handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is highly stylized and difficult to decipher without specialized knowledge of the language or dialect. There are several lines of text, with some words appearing to be underlined or written in larger characters. The overall appearance is that of a historical record or a personal letter.]

Handwritten text in a medieval script, likely a liturgical or legal document. The text is arranged in several lines, with some parts appearing to be organized into columns or sections. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower central portion of the page, obscuring some of the text. The script is dense and characteristic of the period.

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, arranged in approximately 12 horizontal lines. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is dense and characteristic of the 15th or 16th century. The lines are roughly parallel, with some variations in spacing and alignment. The right side of the page shows some dark, irregular smudges or ink bleed-through from the reverse side.

Doc. Nr. 193 (pag. 199—200)

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic or a related Slavic alphabet. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines across the page. There are several large, dark ink blotches or stains, particularly a prominent one in the lower center and another on the left side. At the bottom of the page, there are several distinct signatures or initials, some appearing to be in a different script or style than the main text.]

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document. The text is written in black ink on aged paper. There are two large, dark, irregular stains on the page, one on the left side and one on the right side, which appear to be ink blots or damage to the original document. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect than others, possibly indicating a mix of languages or a specific regional dialect. The overall appearance is that of an old, possibly damaged, manuscript page.

257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

The image shows a page of handwritten musical notation, likely from a manuscript. The notation is written in a historical style, possibly using a system like mensural notation. The page is heavily stained and discolored, particularly with a large, dark circular ink blot in the lower center. The notation is arranged in several staves, with notes and clefs visible. The paper is aged and shows signs of wear, including a vertical crease and various stains.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a religious or administrative document. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. The script is dense and somewhat faded, with some characters appearing to be in a different hand or dialect than the rest of the page. The text includes various words and phrases, some of which are repeated, suggesting a liturgical or formulaic nature. The overall appearance is that of an aged manuscript page.

Vertical text on the left margin, possibly a list or index of entries, written in a similar Cyrillic script.

Vertical text on the right margin, continuing the list or index from the left side.

27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Doc. Nr. 218 (pag. 222)

Глава VI
 ММММ
 ROMAN
 [Handwritten text in Cyrillic script, heavily obscured by ink stains and bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the poor condition of the document.]

[Illegible handwritten text in a historical script, likely Church Slavonic, with musical notation. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. A large, dark circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the text and musical notation. The script is dense and characteristic of medieval manuscripts.]

100

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

Handwritten text in a cursive script, likely Latin or Romanian, covering most of the page. The text is heavily obscured by dark ink stains and blotches, particularly in the lower half, making it largely illegible. Some words and initials are faintly visible through the ink.

№ 454

[Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and spans most of the page. A large, dark circular ink blot obscures a portion of the text in the lower-middle section. The script is characteristic of early modern European handwriting.]

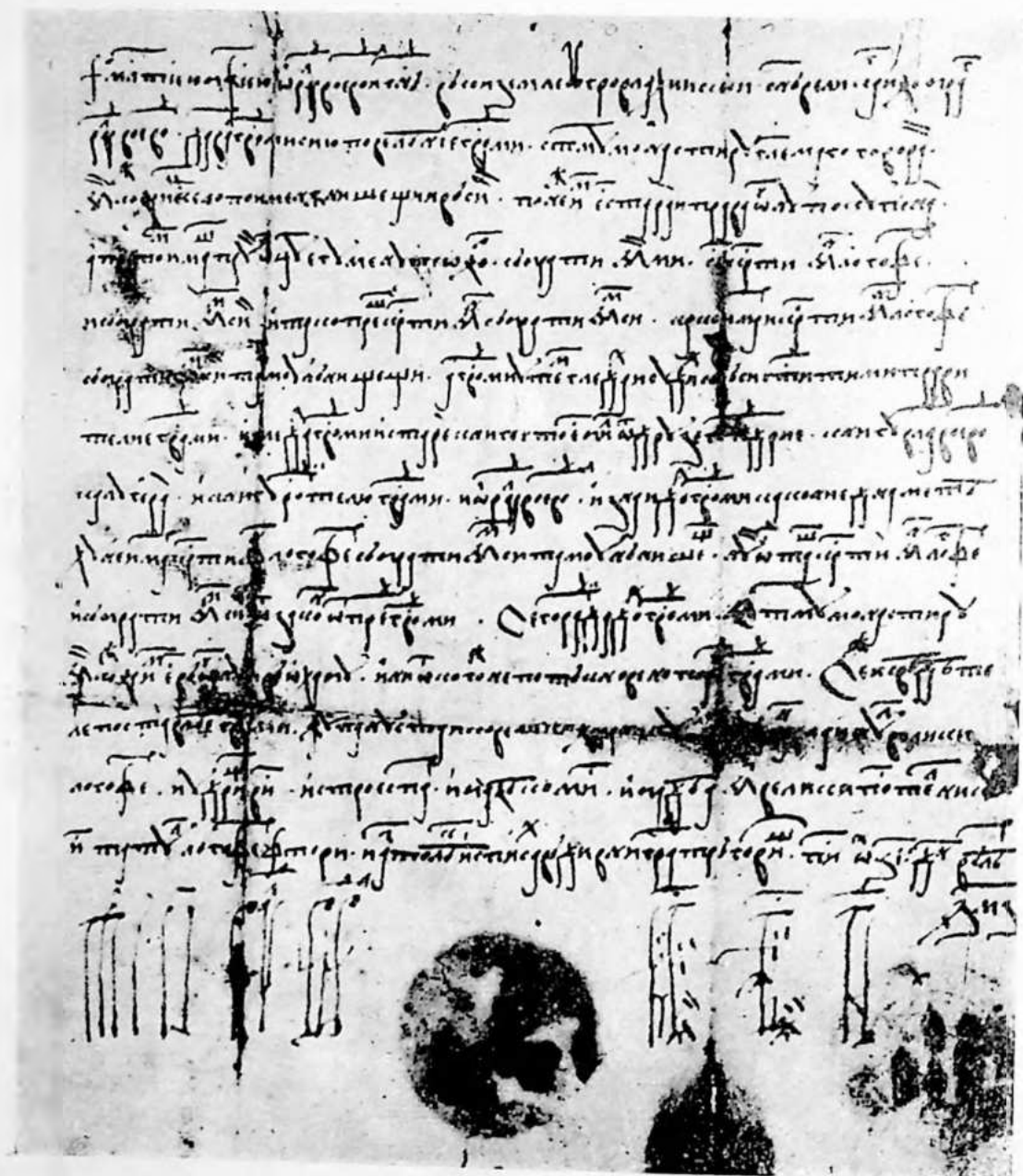
This image shows a page of handwritten musical notation on aged, stained paper. The notation is written in a cursive style, with notes and clefs visible. A large, dark, irregular stain runs vertically down the right side of the page, partially obscuring the text. At the bottom center, there is a prominent circular hole, likely from a binding. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration.

[Illegible handwritten text, likely in a medieval script such as Cyrillic or Latin, with a circular stamp at the top center and a large dark smudge at the bottom center.]

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with a large circular seal or stamp at the bottom center. The text is dense and appears to be a legal or official document. A circular stamp at the top center contains the word "SUCCESSO".

Handwritten text in a Gothic script, likely a medieval manuscript. The text is dense and fills most of the page. It appears to be a Latin text, possibly a liturgical book or a historical document. The ink is dark, and the script is highly stylized with characteristic Gothic features like sharp points and narrow letters.

Decorative initials and flourishes. On the left, there are large, ornate initials in a Gothic script, possibly 'M' and 'T'. To the right, there are smaller initials and decorative elements, including a large, dark circular mark that could be a seal or a large initial.

Doc. Nr. 259 (pag. 261)

752
CXXVI

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter. The text is written in dark ink on aged paper and is oriented vertically on the page.

Handwritten initials or a signature, possibly 'H. A.' or similar, located below the central blot.

Doc. Nr. 260 (pag. 261)

A manuscript page featuring handwritten text in a Gothic script, likely Latin, with musical notation (neumes) on red four-line staves. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. A large, dark, irregular ink blot or smudge is present in the lower-middle section of the page, partially obscuring the text and staves. To the left of this blot, there are several vertical lines, possibly representing a table or a list. In the bottom-left corner, there is a circular stamp or seal, partially legible, which appears to contain the text 'SALA ARHIV...'.

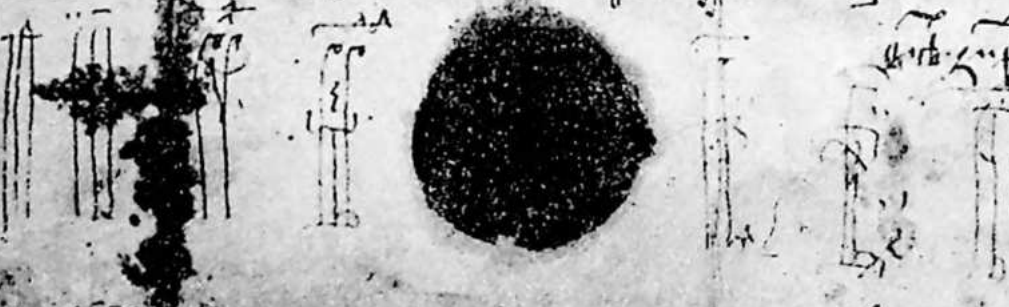

The image shows a page of handwritten musical notation. The notation consists of square neumes written on four-line red staves. The text is written in a Gothic script, likely a medieval Latin or Church Slavonic. The page is filled with several lines of music, with some larger initials or decorative elements. A prominent dark circular ink blot is located at the bottom center of the page, partially obscuring the notation. The paper appears aged and slightly stained.

№ 475

Handwritten text in Church Slavonic script, consisting of approximately 15 lines of dense, cursive characters. The text is written in dark ink on aged, slightly stained paper. The script is characteristic of the 17th-century Russian Church Slavonic style.

Handwritten musical notation in Cyrillic script, consisting of approximately 15 lines of text with rhythmic markings above the letters. The script is dense and appears to be a form of church or liturgical music. A large, dark, circular ink smudge or stamp is located in the lower center of the page, partially overlapping the bottom of the musical notation. To the right of this smudge, there are some faint, larger characters that appear to be 'H B B'.

Handwritten musical notation in a medieval script, likely square notation on a four-line staff. The text is written in a Gothic or similar medieval hand. The notation consists of square neumes on a four-line staff, with some larger decorated initials. The text is arranged in several lines, with some lines starting with a large initial letter. The manuscript shows signs of age, including a large dark circular stain in the lower center and some smaller stains and wear.

97

MSSE
ROMANA

Handwritten text in a medieval script, possibly Latin or Greek, with a large, dark, irregular stain or hole in the center of the page.

110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

Doc. Nr. 300 (pag. 295)

15713

Handwritten text in a medieval script, likely Cyrillic, with musical notation above the lines. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. The script is dense and characteristic of early printed books. There are some large, decorative initials or symbols interspersed within the text.

1492

This image shows a page of handwritten musical notation in a medieval script, likely Cyrillic. The notation is written on a parchment-like surface and consists of several lines of text with musical notes and clefs. A large, decorative initial 'S' is visible on the left side, and a large 'X' mark is present in the center. The text is written in a dense, cursive style, and the page is numbered '1492' in the top right corner. The notation appears to be a form of early printed or handwritten musical notation, possibly related to the 'Zemfira' manuscript mentioned in the document's title.

RESTITUCIUN
Nr.

The page contains a handwritten musical score. It features several staves of music with notes and rests. Interspersed between the staves are lines of text in a historical script, likely Romanian or Latin. The handwriting is dense and somewhat difficult to decipher due to the age and staining of the document. A large, dark, irregular stain is present in the lower center of the page, partially obscuring the text and musical notation.

X^o
171

MENSE
171

ROMANA

[Handwritten musical notation with Latin text, including a large blacked-out section in the lower half of the page.]

15745.

[Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a list or a series of entries, possibly related to a collection or inventory. There are several lines of text, some with small annotations or corrections. A large, dark, circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, obscuring some of the text. The paper shows signs of age and wear.]

This image shows a page of handwritten musical notation, likely a score for a church service. The notation is written in a style characteristic of the 17th or 18th century, with notes on a four-line staff and various rhythmic markings. The text is written in Cyrillic script, which is typical for liturgical books in the Russian Orthodox Church. The page is heavily stained, particularly with a large, dark, circular ink blot or hole in the lower center, which obscures some of the notation and text. There are also smaller, irregular stains and smudges throughout the page, suggesting age and wear. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

Handwritten text in a medieval script, likely a medical or scientific treatise. The text is dense and covers most of the page. Below the text, there are several diagrams and illustrations:

- On the left side, there are three vertical diagrams, each consisting of several parallel vertical lines of varying lengths, possibly representing anatomical structures or mechanical parts.
- In the center, there is a large, dark, circular or oval shape, possibly a cross-section of a biological specimen or a specific anatomical feature.
- On the right side, there are several smaller diagrams, including what appears to be a cross-section of a cylindrical object and other geometric shapes.

XC

Handwritten musical notation in Cyrillic script, consisting of approximately 12 staves. The notation includes various rhythmic values and clefs.

Below the musical notation, there is a large rectangular area containing:

- A circular stamp with the text "ADHOC MESSA" and other illegible markings.
- Handwritten text and signatures in Cyrillic script, including what appears to be a date "11. 11. 1870" and several names.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in several lines, with some lines starting with large, decorated initials. A large, dark, circular ink blot or hole is present on the right side of the page, partially obscuring the text. The script is dense and characteristic of Gothic or similar medieval handwriting.

Doc. Nr. 354 (pag. 341)

[The page contains dense, handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. There are several large, decorative initial letters, possibly 'M' and 'S', which are highly stylized and extend into the margins. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear, including some staining and a large dark mark at the bottom center.]

[Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or legal document. The text is dense and includes various liturgical phrases and signatures.]

[A large, stylized signature or seal is visible at the bottom center of the page, partially overlapping the text.]

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, arranged in several columns. The text is highly stylized and difficult to decipher. A large, dark, circular ink blot or smudge is visible on the right side of the page, partially obscuring the text. The page shows signs of age and wear, with some fading and staining.

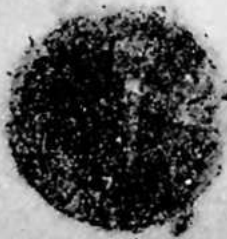
Doc. Nr. 360 (pag. 345)

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with several lines of text and some decorative elements. The text is arranged in approximately 12 horizontal lines. At the bottom of the page, there are several vertical lines of text, possibly representing a list or a table of contents. A large, dark, circular stamp or seal is visible in the lower center of the page.

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or a similar cursive. The text is densely packed and appears to be a legal or administrative document. It includes several lines of text with some larger initial letters and some lines that are partially obscured or faded. The text is written in a dark ink on a light-colored parchment or paper.

Vertical lines and symbols, possibly a list or a set of initials, located at the bottom left of the page.

Vertical lines and symbols, possibly a list or a set of initials, located at the bottom right of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The script is dense and appears to be a form of shorthand or a specific dialect. There are several large, dark, circular ink smudges or stains on the page, particularly in the lower right quadrant. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be written in a larger, more prominent hand than others. The overall appearance is that of an aged, possibly damaged, historical document.

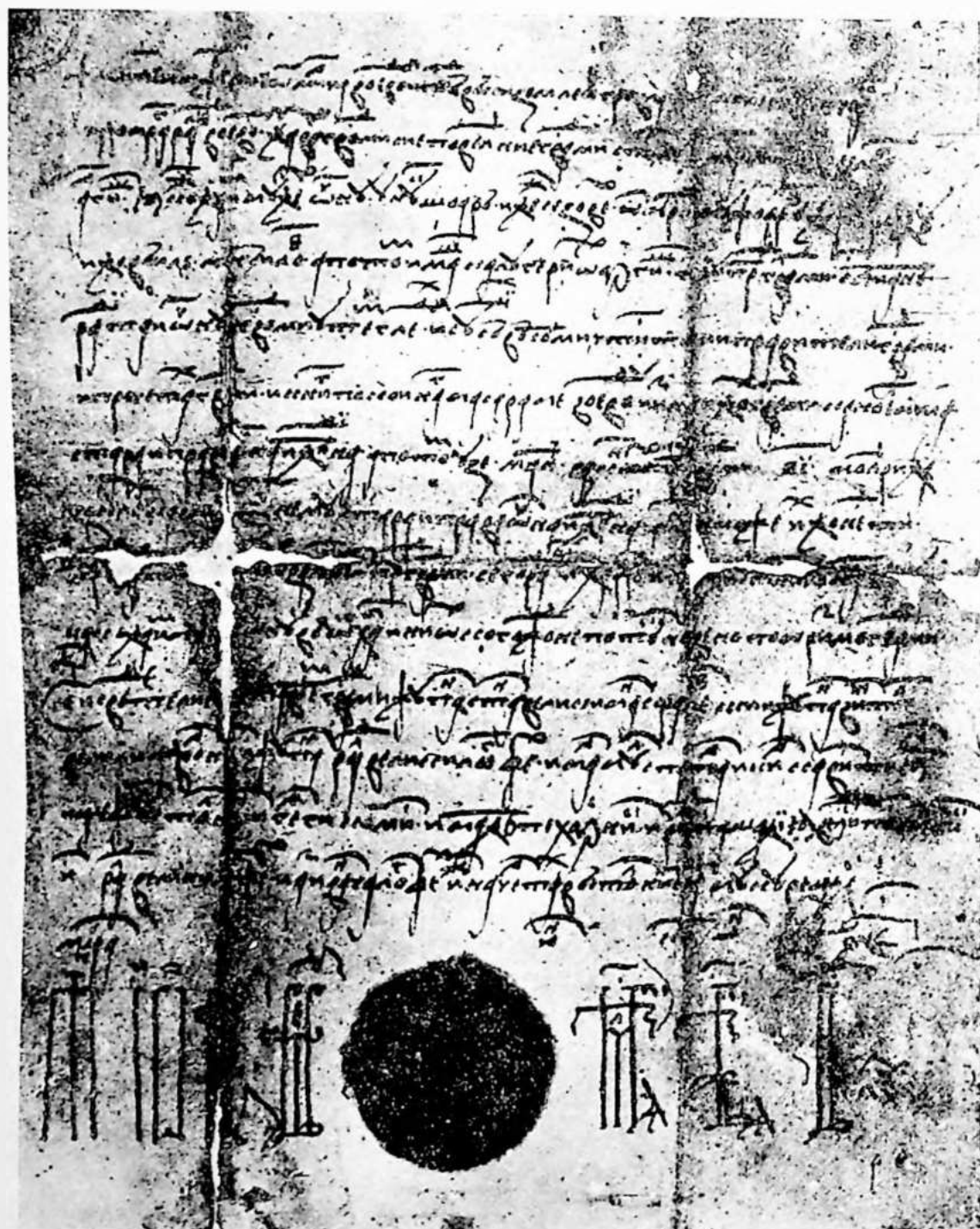
Doc. Nr. 365 (pag. 348-349)

Handwritten text in a medieval script, possibly Latin or a related language, with significant ink bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines, with some larger, decorative initials. The script is dense and difficult to decipher due to the bleed-through and the age of the document.

This image shows a page from a manuscript, likely a musical score, featuring handwritten text and musical notation. The page is heavily stained and shows signs of age. At the top center, there is a circular stamp with the text "MSSA" and "10017" inside. The musical notation consists of several staves with notes and clefs. The text is written in a cursive script, possibly a historical form of Latin or Italian. A large, dark, circular mark is visible at the bottom center of the page, which appears to be a hole or a significant stain. The overall appearance is that of an old, well-used document.

4. *[Handwritten text in Cyrillic script, consisting of approximately 25 lines. The text is highly stylized and difficult to decipher, but appears to be a formal document or record.]*
[The bottom of the page features several vertical lines and a large, dark circular ink blot or hole in the center, which obscures some of the text.]

Handwritten text in a medieval script, possibly a liturgical book or manuscript. The text is written in a dense, cursive hand and is heavily obscured by large, dark ink blotches and stains, particularly in the center and lower half of the page. The visible text includes several lines of script, with some words and initials appearing to be in a different script or dialect. At the bottom of the page, there are several large, stylized initials or decorative elements, including a prominent circular mark and a large, ornate initial. A small stamp or mark is visible in the bottom left corner.

MSSB
ROMANA

[Handwritten Latin text in a cursive script, consisting of approximately 10 lines of text.]

1. *[Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or legal document. The text is dense and difficult to decipher due to the cursive style and some fading. It appears to be a collection of clauses or a single long sentence.]*
 2. *[A large, decorative initial letter, possibly 'С' or 'Съ', marking the beginning of a new section.]*
 3. *[Another large, decorative initial letter, possibly 'В' or 'Въ', marking another section.]*
 4. *[A large, decorative initial letter, possibly 'И' or 'Иже', marking a third section.]*
 5. *[A large, decorative initial letter, possibly 'К' or 'Къ', marking a fourth section.]*
 6. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Л' or 'Лъ', marking a fifth section.]*
 7. *[A large, decorative initial letter, possibly 'М' or 'Мъ', marking a sixth section.]*
 8. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Н' or 'Нъ', marking a seventh section.]*
 9. *[A large, decorative initial letter, possibly 'О' or 'Оу', marking an eighth section.]*
 10. *[A large, decorative initial letter, possibly 'П' or 'Пъ', marking a ninth section.]*
 11. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Р' or 'Ръ', marking a tenth section.]*
 12. *[A large, decorative initial letter, possibly 'С' or 'Съ', marking an eleventh section.]*
 13. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Т' or 'Тъ', marking a twelfth section.]*
 14. *[A large, decorative initial letter, possibly 'У' or 'Уу', marking a thirteenth section.]*
 15. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ф' or 'Фъ', marking a fourteenth section.]*
 16. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Х' or 'Хъ', marking a fifteenth section.]*
 17. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ц' or 'Цъ', marking a sixteenth section.]*
 18. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ч' or 'Чъ', marking a seventeenth section.]*
 19. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ш' or 'Шъ', marking an eighteenth section.]*
 20. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Щ' or 'Щъ', marking a nineteenth section.]*
 21. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ъ' or 'Ъу', marking a twentieth section.]*
 22. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѣ' or 'Ѣу', marking a twenty-first section.]*
 23. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѥ' or 'Ѥу', marking a twenty-second section.]*
 24. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѭ' or 'Ѭу', marking a twenty-third section.]*
 25. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѯ' or 'Ѯу', marking a twenty-fourth section.]*
 26. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѱ' or 'Ѱу', marking a twenty-fifth section.]*
 27. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѳ' or 'Ѳу', marking a twenty-sixth section.]*
 28. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѵ' or 'Ѵу', marking a twenty-seventh section.]*
 29. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѷ' or 'Ѷу', marking a twenty-eighth section.]*
 30. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѹ' or 'Ѹу', marking a twenty-ninth section.]*
 31. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѻ' or 'Ѻу', marking a thirtieth section.]*
 32. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѽ' or 'Ѽу', marking a thirty-first section.]*
 33. *[A large, decorative initial letter, possibly 'Ѿ' or 'Ѿу', marking a thirty-second section.]*
 34. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-third section.]*
 35. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-fourth section.]*
 36. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-fifth section.]*
 37. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-sixth section.]*
 38. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-seventh section.]*
 39. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-eighth section.]*
 40. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a thirty-ninth section.]*
 41. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fortieth section.]*
 42. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-first section.]*
 43. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-second section.]*
 44. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-third section.]*
 45. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-fourth section.]*
 46. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-fifth section.]*
 47. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-sixth section.]*
 48. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-seventh section.]*
 49. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-eighth section.]*
 50. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a forty-ninth section.]*
 51. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fiftieth section.]*
 52. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-first section.]*
 53. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-second section.]*
 54. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-third section.]*
 55. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-fourth section.]*
 56. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-fifth section.]*
 57. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-sixth section.]*
 58. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-seventh section.]*
 59. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-eighth section.]*
 60. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a fifty-ninth section.]*
 61. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixtieth section.]*
 62. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-first section.]*
 63. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-second section.]*
 64. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-third section.]*
 65. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-fourth section.]*
 66. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-fifth section.]*
 67. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-sixth section.]*
 68. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-seventh section.]*
 69. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-eighth section.]*
 70. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a sixty-ninth section.]*
 71. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventieth section.]*
 72. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-first section.]*
 73. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-second section.]*
 74. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-third section.]*
 75. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-fourth section.]*
 76. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-fifth section.]*
 77. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-sixth section.]*
 78. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-seventh section.]*
 79. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-eighth section.]*
 80. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a seventy-ninth section.]*
 81. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-first section.]*
 82. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-second section.]*
 83. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-third section.]*
 84. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-fourth section.]*
 85. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-fifth section.]*
 86. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-sixth section.]*
 87. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-seventh section.]*
 88. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-eighth section.]*
 89. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking an eighty-ninth section.]*
 90. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninetieth section.]*
 91. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-first section.]*
 92. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-second section.]*
 93. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-third section.]*
 94. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-fourth section.]*
 95. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-fifth section.]*
 96. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-sixth section.]*
 97. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-seventh section.]*
 98. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-eighth section.]*
 99. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a ninety-ninth section.]*
 100. *[A large, decorative initial letter, possibly 'ѿ' or 'ѿу', marking a hundredth section.]*

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval or early modern manuscript. The text is densely packed and includes several large, ornate initials. The script is somewhat faded and difficult to decipher. There are several large black circular marks or holes at the bottom of the page, which appear to be artifacts of the scanning process or damage to the original document.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect. The ink is dark and the paper shows signs of age and wear.

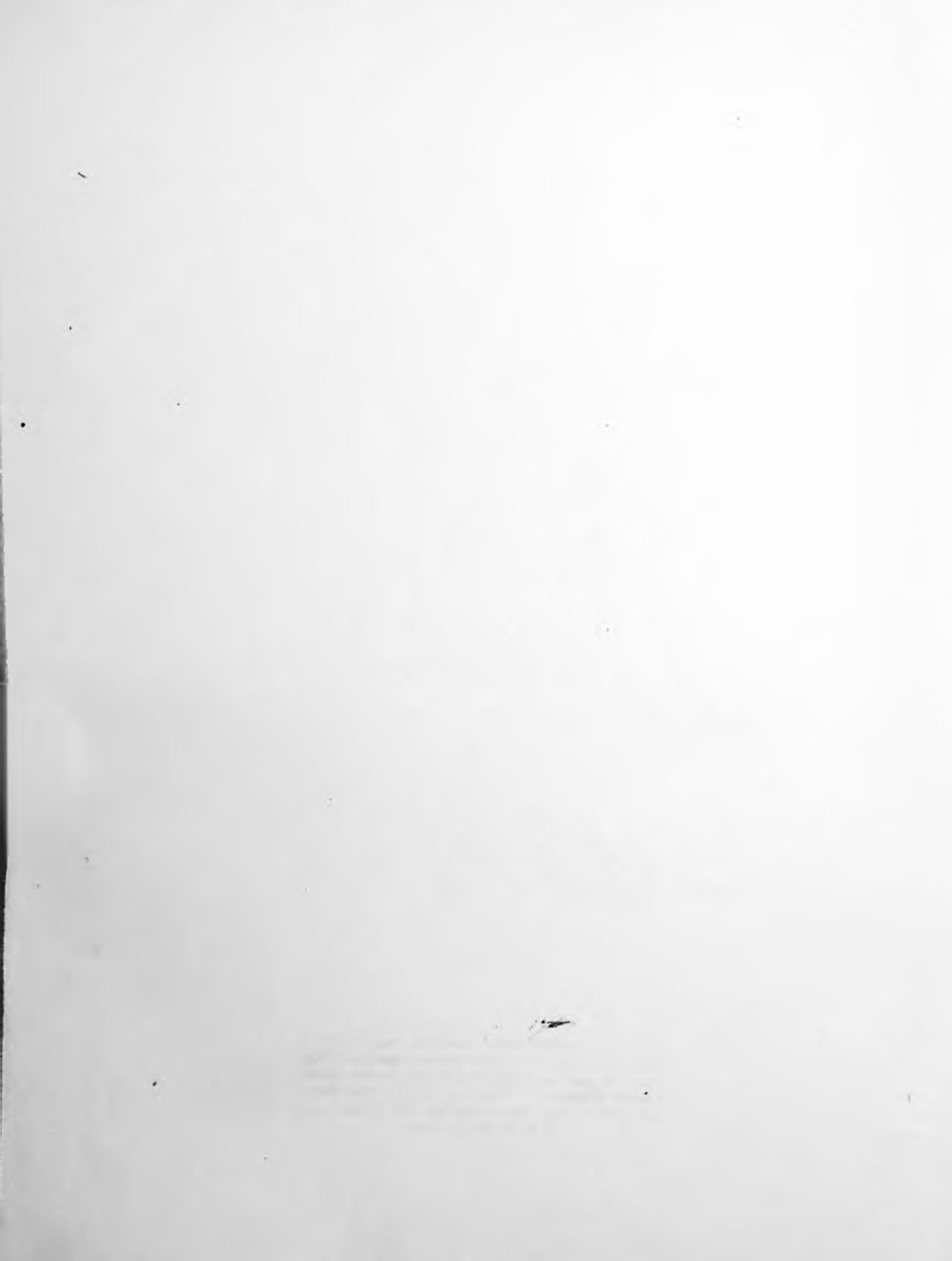
Doc. Nr. 427 (pag. 402)

№. Inv 10417

Documente privind istoria României, veacul XVI, B.
Țara Românească 1526—1550, Editura Academiei R.P.R.,
1951, 505 pag., 115 planșe. Format 170×240 mm. 300 lei.
Centrul Poligrafic 2 Filiala 3. Hârtie velină format
70×100/56. Tiraj: 2000 exemplare. Coli de tipar: 38.2
Coli de editură: 50,9.

In colecția

DOCUMENTE PRIVIND ISTORIA ROMÂNIEI

(EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE)

au apărut în anul 1951 și se găsesc în toate librăriile din țară:

A. MOLDOVA

veacul XVI   vol. II (1551—1570)
                              vol. III (1571—1590)

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

veacul XVI   vol. I (1501—1525)
                              vol. II (1526—1550)

veacul XVII   vol. I (1601—1610)
                              vol. II (1611—1615)
                              vol. III (1616—1620)

C. TRANSILVANIA

veacul XI, XII și XIII vol. I (1075 — 1250)

BIBL. FAC. POL. UNIV. SIB.
INV. N. ~~1826-71~~

~~Inv 10417/956~~

Am 01/18/19

219

12

Prețul lei 12,75.—